

Λόγοι Αγίων Πατέρων κατ'αλφάβητον

Περικοπές και διηγήσεις

Από την ιστοσελίδα «Ησυχαστής»

Τόμος Β΄

Γράμματα «Β» έως «Δ»

ΟΡΘΟΔΟΞΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Σεπτέμβριος 2021

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρών βιβλίο ανήκει σε μια σειρά βιβλίων όπου παρατίθενται λόγοι των Αγίων Πατέρων κατ' αλφάβητο. Περιέχονται σε πολλά σημεία και διηγήσεις (ιστορίες) πολύτιμες που μας δίνουν σαφέστερη εικόνα για την αρετή ή την κακία που εξετάζουμε. Το υλικό είναι παρμένο εξ' ολοκλήρου από την ιστοσελίδα με όνομα «Ησυχαστής» (<https://isychastis7.webnode.gr/>). Στον παρόντα τόμο περιέχονται τα γράμματα «Β» έως «Δ».

Η επιμέλεια όλων των τόμων έγινε από την ιστοσελίδα με τίτλο «Ορθόδοξα Κείμενα» (<http://orthodoxa-keimena.gr/>).

Πριν συνεχίσουμε στην ανάγνωση αυτών των ψυχοφελών λόγων θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε τους συγγραφείς της ιστοσελίδας «Ησυχαστής» για το θεάρεστο και επίπονο αυτό έργο.

Ορθόδοξα Κείμενα

Περί βαπτίσματος

Περικοπές

Αμήν αμήν λέγω σοι, εάν μη τις γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, ου δύναται εισελθείν εις την βασιλείαν του Θεού. [Με κάθε βεβαιότητα σου λέω ότι, εάν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να εισέλθει στην Βασιλεία του Θεού.]

~ Κατά Ιωάννην 3,5 ~

Ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται. [Εκείνος που θα πιστέψει και θα βαπτιστεί, θα σωθεί.]

~ Κατά Μάρκον 16,16 ~

Όσοι γαρ εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενυδύσασθε. [Όσοι βαπτιστήκατε στο όνομα του Χριστού, ντυθήκατε το Χριστό.]

~ Προς Γαλάτας 3,27 ~

Ο Χριστός βαπτίστηκε, όχι διότι ο ίδιος είχε ανάγκη να καθαριστεί, αλλά για να αγιάσει τα ύδατα.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Το μεγάλο γεγονός της βαπτίσεως του Κυρίου μας διδάσκει: α) ότι πρέπει να καθαριζόμαστε προηγουμένως β) να είμαστε ταπεινόφρονες και γ) να κηρύττουμε μόνο όταν είμαστε ολοκληρωμένοι κατά την πνευματική και σωματική ηλικία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Το βάπτισμα είναι λαμπρότητα ψυχών, αλλαγή ζωής, συμβόλαιο συνείδησης με τον Θεό, βοήθεια της αδυναμίας μας, απόθεση του σαρκικού εαυτού μας, ακολούθηση του Αγίου Πνεύματος, συμμετοχή στο Φως.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο Θεός από κάθε άνθρωπο που είναι βαπτισμένος ζητάει αυτά τα τρία: Από την ψυχή ορθή πίστη, από την γλώσσα την αλήθεια και από το σώμα την σωφροσύνη.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Η τριπλή κατάδυση και η τριπλή ανάδυση του παιδιού στην κολυμβήθρα, συμβολίζει τον θάνατο και την τριήμερο Ανάσταση του Χριστού.

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Είδες πόσες είναι οι δωρεές του βαπτίσματος; Αν και βέβαια πολλοί νομίζουν ότι η δωρεά παρέχει μόνο άφεση αμαρτημάτων, εμείς όμως απαριθμήσαμε 10 τιμές! Γι' αυτό βέβαια και βαπτίζουμε τα παιδιά, αν και δεν έχουν αμαρτίες, για να προστεθεί σ' αυτά αγιασμός, διακιοσύνη, υιοθεσία κάθε κληρονομιά αδελφότητα, το να είναι μέλη του Χριστού και να γίνουν κατοικητήριο του Πνεύματος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Κύριος δεν βγάζει από τη μέση τον διάβολο και τον αφήνει να συγκρούεται μαζί σου, για να μάθεις την υπερβολή της Χάριτος και το μέγεθος της πνευματικής δυνάμεως που έλαβες από το Βάπτισμα, δίνοντάς σου παράλληλα, πολλές αφορμές για να κερδίσεις στεφάνια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για ποιό λόγο στην Βάπτιση του Κυρίου άνοιξαν οι ουρανοί; Για να μάθεις, ότι κάτι τέτοιο γίνεται και όταν εσύ βαπτίζεσαι, Ο Θεός σε καλεί προς την άνω Πατρίδα. Σε πείθει, ότι τίποτε κοινό δεν έχεις προς το χώμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως δεν είναι δυνατόν να Σταυρωθεί για δεύτερη φορά ο Χριστός, έτσι δεν είναι δυνατόν να βαπτιστεί κανείς δεύτερη φορά. Αυτός που βαπτίζεται για δεύτερη φορά, πάλι Σταυρώνει τον Χριστό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Συλλογιστήκαμε τις μεγάλες υποχρεώσεις που αναλάβαμε, με το βάπτισμά μας, ενώπιον του Θεού; Συνειδητοποιήσαμε, ότι οφείλουμε να συμπεριφερόμαστε σαν παιδιά του Θεού και σαν αδελφοί του Κυρίου μας; Ότι έχουμε χρέος να συνταυτίσουμε το δικό μας θέλημα με το θέλημα του Θεού; Ότι πρέπει, σαν παιδιά δικά Του, να μένουμε ελεύθεροι από την αμαρτία; Ότι οφείλουμε να Τον αγαπάμε με όλη μας τη δύναμη, από τα βάθη της ψυχής και της καρδιάς μας; Ότι οφείλουμε να Τον λατρεύουμε και να λαχταρούμε την ένωση μαζί Του για πάντα; Σκεφτήκαμε άραγε, ότι η καρδιά μας πρέπει να είναι πλημμυρισμένη από την αγάπη, ώστε αυτή να ξεχύνεται και στον πλησίον μας; Έχουμε την συναίσθηση, ότι οφείλουμε να γίνουμε Άγιοι και τέλειοι και εικόνες του Θεού και παιδιά του Θεού και κληρονόμοι της Βασιλείας των Ουρανών;...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Φρόντιζε να σε φωνάζουν όλοι, με το όνομα που σε βάφτισε ο ιερέας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν η Εκκλησία δεν είχε τον νηπιοβαπτισμό, όσοι θα πέθαιναν, πριν βαπτιστούν, τί θα γίνονταν; Γι' αυτό γίνεται ο νουνός εγγυητής, λέει το Σύμβολο της Πίστεως και έχει ευθύνη για το παιδάκι, ώσπου να μεγαλώσει. Μήπως αδικείται που βαπτίζεται μικρό; Όχι, ίσα-ίσα βοηθιέται, γιατί Κοινωνάει. Και όταν μεγαλώσει, αν μολύνει το Άγιο Βάπτισμα με κάποια αμαρτία, υπάρχει η μετάνοια και η εξομολόγηση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το Άγιο Βάπτισμα τελειώθηκε και μας τελειοποιεί, αλλά δεν κάνει τέλειον αυτόν, που δεν τηρεί τις εντολές του Κυρίου.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Δύο καλά μας προμηθεύει η Θεία Χάρη με το Βάπτισμα, από τα οποία το ένα, είναι απείρως ανώτερο από το άλλο. Το ένα μας το χαρίζει: μας ανακαινίζει με το νερό του Βαπτίσματος και μας λαμπρύνει όλες τις γραμμές της ψυχής, δηλαδή την «εικόνα» του Θεού μέσα μας και μας καθαρίζει από κάθε κηλίδα της αμαρτίας. Το δεύτερο αγαθό, το

«καθ' ομοίωσιν», η Χάρη περιμένει να το πραγματοποιήσει μαζί μας. Όταν λοιπόν αρχίσει ο νους με πολλή αίσθηση να γεύεται την αγαθότητα του Αγίου Πνεύματος, τότε πρέπει να γνωρίζουμε ότι η Χάρη άρχισε να ζωγραφίζει πάνω στο «κατ' εικόνα», το «καθ' ομοίωσιν».

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Την ώρα που βαπτιζόμαστε, η ψυχή λάμπει περισσότερο από τον ήλιο καθώς καθαίρεται από το Άγιο Πνεύμα. Και όχι μόνο ατενίζουμε την δόξα του Θεού, αλλά δεχόμαστε και εμείς κάποια λάμψη από αυτήν. Όπως δηλαδή το καθαρό ασήμι όταν εκτεθεί στις ακτίνες του ηλίου, εκπέμπει ακτίνες και αυτό, όχι μόνο από την ίδια του τη φύση, αλλά και από την ηλιακή λάμψη, έτσι και η ψυχή, όταν καθαρθεί και γίνει λαμπρότερη από κάθε ασήμι, δέχεται ακτίνα, από την λαμπρότητα του Αγίου Πνεύματος, η οποία γίνεται δική της λαμπρότητα.

~ Όσοι Κάλλιστος και Ιγνάτος οι Ξανθόπουλοι ~

Στην Ιερή Κολυμβήθρα, δεχόμαστε εξ ολοκλήρου τέλεια δωρεά την Θεία Χάρη. Αν όμως κατόπιν τη σκεπάσουμε, ενώ δεν έπρεπε, με την κακή χρήση των προσκαίρων και με τη φροντίδα των βιοτικών υποθέσεων και με την αγλύ των παθών, έχουμε πάλι την δυνατότητα, με τη μετάνοια (και εξομολόγηση) και με την εκπλήρωση των θεουργικών εντολών να ξαναπάρουμε και ν' ανακτήσουμε την υπερφυσική αυτή λαμπρότητα και να την δούμε να προβάλλει ολοφάνερα.

~ Όσοι Κάλλιστος και Ιγνάτος οι Ξανθόπουλοι ~

Γιατί Βαπτίστηκε ο Χριστός; α) Ο Χριστός δεν βαπτίστηκε γιατί είχε ανάγκη από ψυχική κάθαρση, αλλά "πήρε" επάνω Του την δική μας κάθαρση: «ουχ ως αυτός χρήζων καθάρσεως, αλλά τήν εμήν οικειούμενος καθαρσιν» β) Για να συντρίψει τα κεφάλια των νοητών δρακόντων (δηλ των δαιμόνων) μέσα στο νερό, διότι οι δαίμονες μετά των πτώση του Αδάμ, έχουν κατακλύσει την φύση. Ο Χριστός με την βάπτισή του, τους διώχνει από παντού γ) Για να πνίξει την αμαρτία και όλον τον παλαιό Αδάμ μέσα στο νερό του Χριστιανικού βαπτίσματος δ) Για να αγιάσει τον Ιωάννη τον Πρόδρομο ε) Για να εκπληρώσει τον νόμο και με το βάπτισμα στ) Για να αποκαλύψει στους ανθρώπους, το μυστήριο της Αγίας Τριάδος και ζ) Για να γίνει για εμάς τύπος και υπογραμμός σε όλα, αλλά και στο βάπτισμα.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης προσθέτει και ένα όγδοο λόγο: Για να αγιάσει την φύση των υδάτων και προσθέτει, ότι όποιος λάβει νερό από πηγή ή ποταμό την ημέρα των Θεοφανείων, αυτό μένει άσηπτο.

Ποιός είναι ο σκοπός και η δύναμη του Βαπτίσματος; Η αλλοίωση, η μεταμόρφωση αυτού που βαπτίστηκε και στο νου και στα λόγια και στα έργα και η ομοίωσή του, σύμφωνα με τη δύναμη που του δόθηκε, με τον Θεό από τον οποίο δημιουργήθηκε.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το Βάπτισμα λυτρώνει τους αιχμαλώτους, αφήνει τα χρέη, θανατώνει την αμαρτία, αναγεννά την ψυχή. Ενδύει φωτεινό ένδυμα, σφραγίζει κατά τρόπο απρόσβλητο, γίνεται όχημα προς τον ουρανό, πρόξενο Βασιλείας και χάρισμα της υιοθεσίας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αυτός που δεν βαπτίστηκε, δεν φωτίστηκε. Χωρίς όμως φως, ούτε τα μάτια βλέπουν τα πράγματά τους, ούτε η ψυχή μπορεί να θεωρήσει (δει) τον Θεό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο Ισραηλιτικός λαός, αν δεν περνούσε την Νεκρά Θάλασσα, δεν θα αποχωριζόταν τον Φαραώ. Και εσύ, αν δεν περάσεις μέσα από το νερό του Βαπτίσματος, δεν θα αποχωριστείς από την σκληρή τυραννία του διαβόλου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το βάπτισμα δεν αφαιρεί το αυτεξούσιο και την ελευθερία της προαιρέσεώς μας, αλλά μας χαρίζει ελευθερία να μην εξουσιαζόμαστε πια χωρίς να θέλουμε από το διάβολο. Μετά το βάπτισμα, από εμάς εξαρτάται ή να μένουμε με τη θέλησή μας στις εντολές του Χριστού, του Κυρίου και Θεού, στου Οποίου το όνομα βαπτιστήκαμε και να βαδίζουμε στο δρόμο των προσταγμάτων Του, ή να αφήνουμε τον ίδιο αυτό δρόμο και να επιστρέφουμε στον πολέμιο και εχθρό μας διάβολο.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Να βαπτιστούμε σημαίνει να γεννηθούμε κατά Χριστό και να λάβουμε ύπαρξη και υπόσταση, ενώ δεν είμασταν τίποτε. Αυτό είναι το έργο του Βαπτίσματος: ελευθερώνει από τις αμαρτίες, συμφιλιώνει τον άνθρωπο με τον Θεό, κάνει τον άνθρωπο υιό του Θεού, ανοίγει τα μάτια της ψυχής, δίνει την αίσθηση του Θείου φωτός, με λίγα λόγια προετοιμάζει για την μέλλουσα ζωή.

~ Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ~

Αν οι Ανάδοχοι ήξεραν το τι λένε, τι υπόσχονται κατά τις κατηχήσεις και το βάπτισμα και τι μεγάλη ευθύνη αναλαμβάνουν, δεν θα ήθελαν να βαπτίσουν, ούτε και αν με θερμά παρακάλια τους παρότρυναν!...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο Κανόνας του Αγίου Ιωάννου του Νηστευτού κανονίζει τους γονείς εκείνους, για την αμέλεια των οποίων πέθανε αβάπτιστο το παιδί τους, ορίζοντάς τους 3 χρόνια να μην Μεταλάβουν και να ξηροφαγούν και να ελεούν τους φτωχούς, σύμφωνα με την δύναμή τους, κάνοντας καθημερινά 40 γονυκλισίες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το Βάπτισμα είναι νέκρωση και συγχρόνως αναβίωση, είναι ταφή και συγχρόνως γέννηση. Στην κολυμβήθρα του Βαπτίσματος, πεθαίνει και θάβεται, η πεσμένη, η φθαρμένη, η αμαρτωλή φύση του ανθρώπου. Από την κολυμβήθρα του Βαπτίσματος, βγαίνει αναστημένη και ανακαινισμένη η ίδια η φύση. Ο άνθρωπος που Βαπτίζεται, γίνεται στην κολυμβήθρα πνευματικός, καθώς το Άγιο Πνεύμα εξαλείφει την σαρκική του κατάσταση και του χαρίζει την πνευματική.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ ~

Το μωρό πρέπει να βαπτιστεί 8 μέρες μετά την γέννησή του. Αν η ζωή του βρεθεί σε επικίνδυνη κατάσταση, τότε μπορεί να βαπτιστεί και πριν τις 8 μέρες. Αν περάσουν οι 40 μέρες και το παιδί πάθει κάτι, τότε οι γονείς είναι υπόλογοι στο Θεό. Αν πεθάνει αβάπτιστο,

μέσα στις 40 μέρες, θα ισχύσουν οι παλαιοί νόμοι. Αν όμως περάσει τις 40 μέρες, τότε πάει προσωρινά στον Άδη, αλλά δεν βασανίζεται. Κάθεται στις λάμπες, αλλά δεν τιμωρείται, γιατί είναι πνεύμα αγγελικό. Στην τελική Κρίση θα βγουν τα πνεύματα αυτά από την Κόλαση, όμως δεν θα δουν το μεγαλείο του Θεού, γιατί δεν έχουν λάβει το Άγιο Πνεύμα.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Το μωρό βαπτίζεται με την πίστη του νονού. Αν ο νονός δεν πιστεύει, τότε βαπτίζεται με την πίστη των γονέων. Και αν οι γονείς είναι άπιστοι, τότε βαπτίζεται με την πίστη του ιερέα.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Στο Άγιο Βάπτισμα κατέρχεται το Άγιο Πνεύμα ως Φως και εισέρχεται στην ψυχή μας, το οποίο δεν θα σβήσει ποτέ, ούτε σε αυτόν ούτε και στον άλλο κόσμο, εκτός και αν κολαστεί κανείς. Τότε εκείνη η Χάρη του Βαπτίσματος, ξαναγυρίζει στο Άγιο Πνεύμα, διότι η Χάρις δεν συγκολλάζεται. Κατά το Μυστήριο του Βαπτίσματος, ο Χριστός νυμφεύεται την ψυχή του βαπτισμένου. Είναι ο Νυμφίος κάθε βαπτισμένου. Οι άνθρωποι με το Βάπτισμα, "εμβολιάζονται" μυστικά στο σώμα του Χριστού. Χωρίς το Βάπτισμα δεν ανήκει κανείς στο σώμα του Χριστού.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πρέπει να διαβάσουμε την Ακολουθία του Αγίου Βαπτίσματος μας, για να δούμε ακριβώς τι συμφωνία κάναμε με το Χριστό.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Τα υποψήφια δαιμόνια που εξέρχονται από τον υποψήφιο βαπτισθέντα, κατά τη διάρκεια του Βαπτίσματος (ξεκινάει το μυστήριο με εξορκισμούς!), πηγαίνουν σε "έρημους" τόπους, σε τόπους που κατοικούνται από ανθρώπους που δεν έχουν Χάρη Αγίου Πνεύματος π.χ. τόποι όπου κατοικούν Μουσουλμάνοι. Και ο ίδιος ο Χριστός αποκαλύπτει, ότι αυτά τα δαιμόνια θα επιστρέψουν πίσω στους βαπτισθέντες, για να τους πολεμήσουν. Οι Πατέρες λένε, ότι επιστρέφουν μόλις μπούμε στην εφηβική ηλικία μεταξύ 8-12 ετών περίπου. Και αν επέστρεφοντας ο δαίμονας δει έναν άνθρωπο στολισμένο με αμαρτίες και ράθυμο στα πνευματικά, τρίβει τα χέρια του! Και δεν πολεμάει τον άνθρωπο μόνος του, αλλά φέρνει μαζί του, άλλους 7 δαίμονες, πιο πονηρούς. Αυτοί οι 8 πολεμούν τον άνθρωπο μόνο εξωτερικά, αφού δεν μπορούν να εισέλθουν στην καρδιά, διότι είναι στολισμένη με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Όταν όμως ο δαίμονας επιστρέψει στον άνθρωπο και δει ότι είναι προικισμένος με πνευματικές αρετές και έναν στοιχειώδη πνευματικό αγώνα, τότε ο δαίμονας φέρνει μαζί του όχι 7, αλλά 77 δαίμονες (συμβολικός είναι ο αριθμός). Επομένως η επιστροφή των δαιμόνων στον άνθρωπο, είναι η αιτία, που μπαίνοντας ο άνθρωπος στην εφηβική ηλικία, αρχίζει και αλλοιώνεται, στους λογισμούς και στα αισθήματα και βλέπει τα πράγματα με άλλη διάσταση, γιατί μέχρι τότε δεν είχαν επιστρέψει τα πονηρά πνεύματα. Δεν φταίει λοιπόν η ηλικία της εφηβείας, αλλά είναι τα πνεύματα που έρχονται στην ηλικία αυτήν και παρουσιάζει ο άνθρωπος τα διάφορα προβλήματα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πρέπει να δοξάζουμε το Χριστό μας μύριες φορές, που αξιωθήκαμε του Ορθοδόξου Βαπτίσματος. Μας ανοίχτηκε η θύρα του Θείου Ελέους, χωρίς να το γνωρίζουμε και χωρίς

να το αξίζουμε. Χωρίς να το ξέρουμε, ότι ο Πατέρας μας είναι Βασιλιάς, χωρίς να το ξέρουμε, ότι είμαστε πριγκιπόπουλα. Είναι σαν να γεννηθήκαμε σε Βασιλικά ανάκτορα και μάλιστα στα μεγαλύτερα ανάκτορα του κόσμου και του ουρανού. Τέτοια Χάρη μας αξίωσε ο Χριστός μας εδώ στη γη! Οι αβάπτιστοι σεσωσμένοι σε σχέση με τους Βαπτισμένους στον παράδεισο, είναι τυφλοί. Όχι τυφλοί με την έννοια ότι δεν βλέπουν, αλλά ότι η διαφορά φωτοχυσίας και οράσεως του Ακτίστου Φωτός, είναι αβυσαλλέα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν κάποιος βαπτίζεται, του δίνεται όλη η Χάρη του Αγίου Πνεύματος! Είναι μια προσωπική Πεντηκοστή! Το νερό στο οποίο βαπτίζεται, με τις ευχές του ιερέως γίνεται Μέγας Αγιασμός και περιέχει Χάρη Αγίου Πνεύματος.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πέθαναν δύο μικρό παιδάκια ηλικίας ενός ετών. Το ένα ήταν βαπτισμένο και το άλλο, ήταν αβάπτιστο. Τα έκαναν ανακομιδή και διαπίστωσαν, ότι τα οστά του αβάπτιστου παιδιού ήταν κατάλευκα και τα οστά του βαπτισμένου παιδιού, κατακίτρινα. Που οφείλεται αυτό; Οφείλεται στο ότι το βαπτισμένο παιδάκι, έχει Χάρη σφραγίδας Αγίου Πνεύματος, κάτι που δεν έχει το αβάπτιστο. Επιστημονικώς, ο χρωματισμός των οστών δεν έχει ερμηνευτεί.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Με το βάπτισμα καθαρίζεται κάποιος από κάθε ενοχή και αμαρτία, ωστόσο η ροπή του προς την αμαρτία παραμένει. Θα πρέπει λοιπόν να προσέξει και να αγωνιστεί, για να μην βρεθεί ένοχος. Οι παλαιστές για να ξεφεύγουν τον αντίπαλο, αλείφονται με λάδι. Και τον βαπτιζόμενο, τον αλείφουν με λάδι, διότι πρόκειται να έχει πάλη με τον σατανά και την αμαρτία. Αλείφεται ο βαπτιζόμενος στο μέτωπο, για να σκέπτεται καλά, αλείφεται στα μάτια, για να μην βλέπουν τα άσεμνα και αμαρτωλά, αλείφεται στο στόμα, για να λέει μόνο καλούς λόγους, αλείφεται στα αυτιά, για να δέχεται τον λόγο του Θεού, στο στήθος, για να επιθυμεί η καρδιά του το καλό, στα χέρια, για να μην αρπάζουν, αλλά να ελεούν, στα πόδια, για να βαδίζουν το δρόμο της αρετής πάντοτε και όχι σε αμαρτωλά μέρη...

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Τριχοκουρία λαμβάνει χώρα κατά το Βάπτισμα. Κόβονται δηλ. λίγες τρίχες από τον βαπτιζόμενο και ο ιερέας λέει: "Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος". Αυτό είναι επιβεβαίωση, των όσων έγιναν δια του Βαπτίσματος. Έφυγε ο άνθρωπος από την παράταξη του σατανά και εισήλθε στην μάνδρα του Χριστού. Έγινε παιδί του Θεού. Γιοθετήθηκε από τον Θεό. Έγινε πρόβατο της ποιμνης του Χριστού. Ο ποιμήν όταν αγοράζει και κάνει δικό του ένα πρόβατο και το φέρνει στην ποιμνη του, του βάζει συγχρόνως ένα σημάδι, για να το αναγνωρίζει. Του κόβει δηλ. λίγα μαλλιά, σημάδι ότι του ανήκει. Αυτό σημαίνει και η τριχοκουρία ότι ανήκουμε και εισήλθαμε στην ποιμνη του Χριστού και στην Εκκλησία Του.

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Επέτρεψε η Εκκλησία, το Μυστήριο του Βαπτίσματος να μπορεί να το τελεί και λαϊκός, ακόμη και γυναίκα στην άμμο, ελλείψει ύδατος στις ερήμους και στον αέρα

(αεροβάπτισμα), όταν δεν προφθάνουν να γίνει το βάπτισμα από ιερέα και υπάρχει κίνδυνος θανάτου (του μωρού).

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Με το Βάπτισμα, ο άνθρωπος δεν γίνεται Άγιος, αλλά δεκτικός αγιασμού. Προετοιμάζει τον άνθρωπο να γίνει Άγιος, καθαρός, κατάλληλος για την Βασιλεία των Ουρανών. Επομένως το Βάπτισμα, είναι η αρχή της σωτηρίας του ανθρώπου. Πρέπει ο άνθρωπος να είναι βαπτισμένος και Κοινωνημένος. Το Βάπτισμα δηλαδή τί κάνει; Καθαρίζει το δοχείο, για να μπει εκεί μέσα ο Βασιλιάς.

~ Παναγόπουλος ~

Κάθε άνθρωπος που γεννιέται, φέρνει τον διάβολο μέσα στην ψυχή του. Η ψυχή του είναι μαύρη, γιατί φέρει το προπατορικό αμάρτημα, το οποίο διοχετεύεται από άνθρωπο σε άνθρωπο, δια του σπέρματος του ανδρός. Επομένως το σπέρμα του ανδρός περιέχει θάνατο και το παιδί που γεννιέται, είναι πνευματικά νεκρό, γιατί είναι αποκομμένο από τη Χάρη του Θεού. Είναι ένα "διαβολάκι" και έχει ανάγκη αναγέννησης. Δεν ξέρουν τί λένε οι άνθρωποι, όταν ένα αβάπτιστο μωρό το χαρακτηρίζουν αγγελούδι! Διαβολάκι είναι και όταν Βαπτιστεί, προορίζεται να γίνει μικρός Θεός και όχι άγγελος. Βαθύ σκοτάδι έχουμε! Με το Μυστήριο του Βαπτίσματος, κοινοποιείται έξωση στον σατανά και έρχεται έτσι η Χάρη του Θεού και κατοικεί στην ψυχή του ανθρώπου. Με το Βάπτισμα, ο άνθρωπος διαγράφεται από τη βασιλεία του σατανά και πολιτικογραφείται στο Βασιλεία των Ουρανών. Λαμβάνει έτσι δωρεάν την υιοθεσία από το Θεό και γίνεται αυτόματα αδερφός του Χριστού κατά Χάρη και κατά επέκταση παιδί του Θεού.

~ Παναγόπουλος ~

Όπως μια γυναίκα δεν φτάνει να γεννήσει μόνο ένα μωρό, αλλά πρέπει να το φροντίζει και να το περιποιείται για να ζήσει, έτσι και ο άνθρωπος δεν αρκεί μόνο να Βαπτιστεί. Πρέπει να προσέχει και να μην αμαρτάνει, αφού η αμαρτία θα του λερώσει το καθαρό πνευματικό ένδυμα της ψυχής, που πήρε κατά το Βάπτισμα. Γι'αυτό και υπάρχει το Μυστήριο της μετανοίας και της εξομολογήσεως, που θεωρείται δεύτερο Βάπτισμα, ώστε να καθαρίζεται η ψυχή του ανθρώπου από τις αμαρτίες του. Πρέπει ο άνθρωπος μετά το Βάπτισμα, να έχει συνεχή σχέση με την Εκκλησία, να εξομολογείται και να μεταλαμβάνει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Μόνο έτσι αναγεννημένος, θα σωθεί. Όσοι είναι βαπτισμένοι αλλά δεν διατήρησαν την αναγέννηση τους, το Άγιο Πνεύμα είναι ανενεργό μέσα τους. Μοιάζουν με το φανάρι εκείνο, που έχει αναμμένη τη φωτιά, αλλά τα τζάμια του είναι θολά, με αποτέλεσμα να μην φωτίζει.

~ Παναγόπουλος ~

Η κολυμβήθρα στην οποία βαφτίζεται κάποιος, συμβολίζει τον τάφο του Χριστού. Και το μωρό, όντας πνευματικά νεκρό, θάπτεται (βυθίζεται) 3 φορές μέσα στο νερό, (συμβολίζει την τριήμερο ταφή του Χριστού) στο όνομα της Αγίας Τριάδας και ανίσταται 3 φορές (συμβολίζει την Ανάσταση του Χριστού). Έτσι αναγεννιέται πνευματικά.

~ Παναγόπουλος ~

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, που αναθέτουν την Βάπτιση των παιδιών τους, σε ανθρώπους, που δεν ξέρουν ούτε το Σύμβολο της Πίστεως να διαβάσουν, ούτε το σταυρό

τους να κάνουν. Πώς θα μπορέσει αυτός ο ανάδοχος, να κατηχήσει αργότερα το παιδί στα πνευματικά θέματα; Γιατί όταν κάποιος βαφτίζει μία ψυχή, γίνεται ουσιαστικά εγγυητής της ψυχής αυτής. Τί γίνεται σε μια συναλλαγματική, όταν υπογράψεις ως εγγυητής και δεν την πληρώσει ο άλλος; Θα την πληρώνεις εσύ... Αυτό ακριβώς γίνεται και με το βάπτισμα. Θα την πληρώσεις την υπόσχεση που έδωσες κατά τη διάρκεια του μυστηρίου, αν φανείς ασυνεπείς και πρέπει να το εξομολογηθείς και να προσεύχεσαι μέρα-νύχτα για το παιδί αυτό. Πώς άνθρωποι που δεν είναι μετανοημένοι και εξομολογημένοι, πάνε να βαφτίσουν ένα παιδί και ζητούν να αποταχθεί ο σατανάς από το παιδί, όταν οι ίδιοι τους, έχουν τον σατανά μέσα τους;

~ Παναγόπουλος ~

Αν το παιδί πεθάνει για τον α ή β λόγο αβάπτιστο από τον κόσμο τούτο, αυτό θα είναι κρεμασμένο μενταγιόν στο λαιμό των γονέων του. Διότι η πρώτη "δουλειά" του γονέων δεν είναι να ζήσει το παιδί τους σωματικώς, αλλά πνευματικώς. Και όπως ευθύνονται οι γονείς όταν πεθάνουν το παιδί τους (με έκτρωση) μέσα στην κοιλιά της μάνας, έτσι ευθύνονται και όταν το αφήσουν νεκρό, έξω από την κοιλιά. Γι' αυτό το παιδί πρέπει να βαπτίζεται όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

~ Παναγόπουλος ~

Δεν νομίζω ότι υπάρχει πιο ανακόλουθος άνθρωπος από εκείνον ο οποίος ενώ δεν παραδέχεται την Εκκλησία, κάνοντας πολιτικό γάμο, ωστόσο πάει να Βαπτίσει τα παιδιά του σε Αυτήν.

~ Παναγόπουλος ~

Η ψυχή του αβάπτιστου ανθρώπου, μοιάζει με ένα κάρβουνο, που όσο και αν προσπαθήσεις, δεν μπορείς να το ανάψεις. Η δε ψυχή του Βαπτισμένου ανθρώπου, μοιάζει με αναμμένο κάρβουνο. Αλλά όσο ο άνθρωπος αμαρτάνει και μένει ανεξομολόγητος και αμετανόητος, το κάρβουνο αυτό σιγά-σιγά σβήνει. Όμως λόγω του Απειρού Ελέους και Αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο, δεν σβήνει εντελώς, αλλά παραμένει μία και μοναδική σπίθα. Όταν αυτός ο άνθρωπος μετανοήσει πραγματικά και κάνει καθαρή εξομολόγηση, το κάρβουνο ξανανάβει. Η μοναδική περίπτωση όπου το κάρβουνο σβήνει εντελώς, είναι όταν ο άνθρωπος γίνει αιρετικός και ξεβαπτιστεί.

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος όταν Βαπτίζεται, "φτύνει" τον διάβολο και αρχίζει να βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση μ' αυτόν. Όσοι έχετε πάει στους Αγίους Τόπους και έχετε δει τα μουσουλμανάκια τα αβάπτιστα, θα πείτε: Τί είναι εδώ παράδεισος; Δεν πειράζει το ένα το άλλο. Βλέπεις τα παιδιά, να παίζουν αρμονικά και δεν υπάρχει γκρίνια και φασαρία και όλα διακατέχονται από πνεύμα αλληλοβοήθειας. Δύο δικά μας Βαπτισμένα, αφήστε τα να παίξουν και το ένα θα βγάλει τα μάτια του άλλου.

~ Παναγόπουλος ~

Στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται, για είναι κανείς φίλος του Θεού, πρέπει να υποστεί περιτομή. Επιβάλλονταν περιτομή στο παιδί χωρίς να ρωτηθεί... Πως λοιπόν σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που μας κατηγορούν, ότι επιβάλλουμε το Βάπτισμα, χωρίς καν να

ρωτηθεί το παιδί; Γιατί η περιτομή στην Καινή Διαθήκη αντικαταστάθηκε με το Βάπτισμα, όπως ομολογεί και ο Απ. Παύλος, προς Κολασσαείς. Ας μας απαντήσουν...

~ Παναγόπουλος ~

Λένε πολλοί: το ρωτάς το μωρό και το βαφτίζεις; Και τους απαντάω: εσείς ρωτήσατε εκείνα που σκοτώσατε με έκτρωση; Εγώ για να το σώσω πρέπει να το ρωτήσω ε, εσύ όμως που το σκοτώνεις, δεν το ρωτάς...

~ Παναγόπουλος ~

Ο Χριστός έκανε Βάπτισμα μετανοίας και όχι σωτηρίας. Γι' αυτό και όταν Βαπτίστηκε στον Ιορδάνη, ήλθε αμέσως από το νερό, μη έχοντας αμαρτίες. Εμείς κάνουμε Βάπτισμα σωτηρίας και όχι μετανοίας. Άλλο το ένα Βάπτισμα και άλλο το άλλο και κακώς μας κατηγορούν οι ετερόδοξοι ότι κάνουμε νηπιοβαπτισμό, τη στιγμή που ο Χριστός Βαπτίστηκε σε ηλικία 30 ετών. Επίσης ας μας εγγυηθούν οι ετερόδοξοι ότι θα φτάσουμε όλοι μας 30 ετών και μετά το συζητάμε...

~ Παναγόπουλος ~

Ο Χριστός δεν βαπτίστηκε εν ύδατι, αλλά εν αίματι. Το βάπτισμα εν ύδατι που δέχτηκε ο Χριστός στον Ιορδάνη, είναι βάπτισμα μετανοίας και συμβολίζει το μυστήριο της μετανοίας και της εξομολογήσεως, ενώ το σωτήριο βάπτισμα του Χριστού, είναι το εν αίματι και είναι το Αίμα που χύθηκε στην Σταύρωσή Του.

~ Παναγόπουλος ~

Οι κληρικοί, αν θέλουν να κάνουν καλά την δουλειά τους, δεν πρέπει να βαφτίζουν κανέναν τα απογεύματα, αλλά μόνο το πρωί, έτσι ώστε στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο βαφτιζόμενος να Κοινωνήσει. Γιατί σκοπός του Βαπτίσματος, είναι να φέρει τον άνθρωπο σε Κοινωνία με το Θεό, δεδομένου, ότι έγινε δεκτικός αγιασμού. Αν πάλι βαφτίσει απόγευμα, επειδή υπάρχουν αντικειμενικές δυσκολίες, θα πρέπει μετά το τέλος του Μυστηρίου, να βγάλει το Αρτοφόριο και να Κοινωνήσει τον βαπτισμένο, εκείνη τη στιγμή! Έπειτα η μητέρα και η νονά να το Κοινωνούν συχνά, ώστε να τρέφεται η ψυχή του.

~ Παναγόπουλος ~

Η φύση μας διδάσκει: Εάν πάρουμε ένα κουκούτσι πορτοκαλιού και το ρίξουμε στη γη, τί θα βγάλει; Νεραντζιά θα βγάλει και έχει ανάγκη από μπόλιασμα για να βγάλει γλυκά πορτοκάλια. Εάν πάλι πάρουμε ένα κουκούτσι καλής ελιάς, τί θα βγάλει; Αγριελιά θα βγάλει και θα έχει ανάγκη από μπόλιασμα, για να βγάλει καλή ελιά. Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και με κάθε σπέρμα των ανθρώπων. Γεννιέται από το σπέρμα του μεταπτωτικού Αδάμ, ένα παιδί που είναι πνευματικά νεκρό και μπολιάζεται-βαπτίζεται για να αναγεννηθεί πνευματικά και να αποταχθεί τον σατανά.

~ Παναγόπουλος ~

Ένα αντρόγυνο ή ο οποιοσδήποτε, να βαφτίζει μόνο αγόρια ή μόνο κορίτσια. Και το λέω αυτό, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος, βαφτίζοντας αγόρια και κορίτσια, τα παιδιά αυτά ως πνευματικά αδέρφια, αν κάποτε παντρευτούν μεταξύ τους, τα παιδιά που θα γεννηθούν, θα είναι πολύ πιο άρρωστα, από τα παιδιά που γεννιούνται από σαρκική αιμομιξία.

~ Παναγόπουλος ~

"Γιατί δεν αποφασίζουμε μόνοι μας, αν θέλουμε να βαπτιστούμε και να γίνουμε Χριστιανοί; Γιατί μας βαπτίζουν νήπια, καταστρατηγώντας την ελευθερία μας;". Είναι ερωτήματα που ακούγονται συχνά και μας προκαλούν, με την σειρά μας, να ρωτήσουμε: Όταν το νήπιο είναι άρρωστο και χρειάζεται γιατρό, μήπως πρέπει πρώτα να το ρωτήσουμε για να τον φωνάξουμε; Μήπως το φάρμακο που του δίνουμε, του στερεί την ελευθερία να επιλέξει αν θα γιατρευτεί; Ζητάμε προηγουμένως την συγκατάθεσή του, όταν το εμβολιάσουμε; Καταστρέφουμε την ελευθερία του, όταν του δίνουμε φαγητό ή το ντύνουμε; Το ρωτάμε ποιά γλώσσα επιθυμεί να μιλάει; Το ρωτάμε αν θέλει να πάει στο σχολείο; Την σωματική υγεία του παιδιού την φροντίζουμε, χωρίς να το ρωτήσουμε. Την πνευματική υγεία του, δεν θα την αποκαταστήσουμε στην πρωταρχική της ωραιότητα; Είναι μικρότερης σημασίας η πνευματική του υγεία;... Με το βάπτισμα το παιδί «εγκεντρίζετε» (μπολιάζεται) κατά κάποιον τρόπο, ενσωματώνεται μυστικά στο άχραντο σώμα του Χριστού, γίνεται επίσημα μέλος της Εκκλησίας και έχει το δικαίωμα συμμετοχής και στα υπόλοιπα μυστήρια. Τη σωτηρία και υπέροχη σφραγίδα του Άγιου Πνεύματος, που παίρνει με το Βάπτισμα, τη γνωρίζουν οι άγγελοι και την τρέμουν οι δαίμονες. Όστε έτσι, οι δαίμονες φεύγουν τρέχοντας από τον βαπτισμένο και οι άγγελοι τον φρουρούν σαν γνώριμο και παιδί του Θεού. Το βάπτισμα το κάνουμε στα νήπια για να τα προφυλάξουμε από έναν μέγιστο κίνδυνο, για να περιφρουρήσουμε την ελευθερία τους από τις μεθοδείες του διαβόλου. Ο νηπιοβαπτισμός επομένως δεν εμποδίζει, αλλά εξασφαλίζει και διασφαλίζει την ουσιαστική ελευθερία. Το λουτρό του Βαπτίσματος, σε συνδυασμό προς το Άγιο Χρίσμα, ενεργεί μια νέα γέννηση. Έτσι έχουμε μια νέα δημιουργία, νέα γέννηση πνευματικής ύπαρξης τελείως νέας και χαριτωμένης...

Διηγήσεις

Τι πρέπει να προσέχουμε όταν βαπτίζουμε πολλά παιδιά

Είχα αλληλολογαφία με έναν από τις Οινούσες της Χίου, ο οποίος ήταν παράλυτος από τη μέση κάτω.

Κάποτε λοιπόν που βρέθηκα στη Χίο, πήγα να τον βρω. Ζούσε σε ένα τούνελ και τον βρήκα να κάθεται σε ένα ντιβανοκάσονο. Τον ρώτησα αν ζούσε εκεί μόνος του.

- Όχι, με απάντησε. Είναι και ο αδελφός μου, ο οποίος βρίσκεται και ζει πιο μέσα στο τούνελ!

Πήγα να βρω τον αδελφό του και βρήκα έναν άνθρωπο σαν βάτραχο! Τόσο δα κοντός και τα πόδια του σαν του βατράχου. Βρήκα εκεί και την μητέρα τους. Αυτή ήταν σαν ένα χαλασμένο μανιτάρι, από τα πολλά βάσανα και τα γεράματα που είχε.

Ρώτησα την μάνα, αν υπάρχει και άλλος γιός και με είπε, ότι υπήρχε και βρίσκονταν εδώ και 23 χρόνια στο ανιάτων της Αθήνας!

Μία οικογένεια βομβαρδισμένη!!!...

Αναρωτήθηκα, ποιά να είναι άραγε η αιτία όλων αυτών των καταστάσεων;

Μία γριά, που με φιλοξενούσε στο νησί, γνώριζε την υπόθεση και με είπε:

- Α, κ. Μήτσο. Την είχαμε πει, να μην τον πάρει αυτόν που τελικά πήρε για άνδρα της, διότι τους είχε βαπτίσει ο ίδιος νονός!!! Αυτή δεν θέλησε να μας ακούσει. Και αυτά είναι τα αποτελέσματα...

Καταλάβετε; Πνευματικά αδέρφια παντρεύτηκαν μεταξύ τους και όλα τους τα παιδιά ήταν άρρωστα.

Γι' αυτό ένα αντρόγυνο ή ο οποιοσδήποτε πρόκειται να βαφτίσει, να βαφτίζει μόνο αγόρια ή μόνο κορίτσια. Διότι υπάρχει ο κίνδυνος, βαφτίζοντας αγόρια και κορίτσια, τα παιδιά αυτά ως πνευματικά αδέρφια, αν κάποτε παντρευτούν μεταξύ τους, τα παιδιά που θα γεννηθούν, θα είναι πολύ πιο άρρωστα, από τα παιδιά που γεννιούνται από σαρκική αιμομιξία!!

Πρέπει να προσεχθεί αυτό!!!

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Σώζονται οι αβάπτιστοι;

Κάποιος λαϊκός επισκέφτηκε ένα μοναστήρι. Συναντήθηκε με τον ηγούμενο της μονής, έναν σεβάσμιο και φωτισμένο γέροντα και ανάμεσα στα άλλα τον ρώτησε:

- Γέροντα, σώζονται αυτοί που δεν είναι βαπτισμένοι;

Και ο ευλογημένος εκείνος γέροντας του είπε:

- Θα σου πω, παιδί μου, τι συνέβη κάποτε, στην Μικρά Ασία.

Ζούσε, κάποτε, εκεί ένας Τούρκος ονόματι Χασάν, που αγαπούσε πολύ τους Χριστιανούς.

Βοηθούσε πάρα πολύ την εκκλησία. Βοήθησε μάλιστα να γίνει κι ένα μοναστήρι. Όπου υπήρχε φτωχός, αυτός έτρεχε και βοηθούσε.

Αλλά, ενώ ήταν ο καλύτερος άνθρωπος και από τους Χριστιανούς καλύτερος, δεν είχε βαπτιστεί· δεν είχε αποφασίσει να βαπτιστεί! Το άφηνε για αργότερα. Το ανέβαλλε διαρκώς... Και έτσι μια μέρα τον πρόλαβε ο θάνατος και πέθανε. Πέθανε χωρίς να βαπτιστεί!

Ο ηγούμενος του μοναστηριού, στο οποίο διακονούσε ο Χασάν, πολύ στεναχωρέθηκε, διότι δεν γνώριζε, αν η ψυχή του σώθηκε ή όχι. Άρχισε λοιπόν να προσεύχεται θερμώς στον Κύριο, να του αποκαλύψει, τι έγινε με την ψυχή του Χασάν.

Μετά από αρκετές μέρες, εμφανίζεται στον ηγούμενο ένας Άγγελος Κυρίου και του λέει:

- Θέλεις να πάμε να δεις, που βρίσκεται ο Χασάν;

- Ναι, του είπε ο ηγούμενος...

Τον πήρε λοιπόν ο Άγγελος και ανέβηκαν, ανέβηκαν, ανέβηκαν... και έφτασαν σε έναν περίλαμπρο Ναό. Άστραφταν όλα εκεί μέσα! Ψαλμωδίες ακούγονταν από παντού! Ο ηγούμενος τα 'χασε...

Όταν μπήκε μέσα σ' αυτόν τον περίλαμπρο Ναό, ξέχασε και τον Χασάν, τα ξέχασε όλα! Δεν ήθελε να φύγει μέσα από κει!...

Αλλά κάποια στιγμή ο άγγελος πήγε κοντά του και του είπε:

- Πάμε, λοιπόν, να φύγουμε...

Καθώς έφευγαν, τον ρωτάει ο άγγελος:

- Είδες τον Χασάν;

Τότε θυμήθηκε ο ηγούμενος και είπε:

- Όχι, δεν τον είδα!

- Δεν τον είδες;

- Όχι, δεν τον είδα!

- Πάμε, λοιπόν, πίσω για να τον δεις...

Μόλις επέστρεψαν, έξω από το Ναό, εκεί πάνω στις σκάλες του, απέναντι στο φως, υπήρχε κάποιος τυφλός, που καθόταν σαν να λιαζότανε στο φως.

Είπε τότε στον ηγούμενο ο άγγελος:

- Αυτή είναι η ψυχή του Χασάν! Σε σχέση με τους βαπτισμένους που σώθηκαν, είναι "τυφλός", διότι βλέπει και ακούει πολύ λιγότερα πράγματα.

Η ψυχή του λοιπόν, ούτε στη γέενα της Κολάσεως πήγε, αλλά ούτε και στην τρυφή του Παραδείσου...

Πόσο μεγάλο μυστήριο είναι το μυστήριο του Βαπτίσματος και τι μεγάλα ωφέλη παρέχει στη ψυχή κάθε ανθρώπου!

Γιατί "δυσσομούν" οι Μουσουλμάνοι;

Ήξερα την περίπτωση ενός Μουσουλμάνου που δυσσομούσε το δέρμα του.

Πλυνόταν, αρωματιζόταν, ντυνόταν με καθαρά ρούχα αλλά τίποτα!

Βρωμούσε! Δεν έφευγε η δυσσομία. Του είπαν τότε κάποιои, ότι η περιτομή που έχει κάνει είναι η αιτία που μυρίζει και αν βαπτιστεί Ορθόδοξος, θα σταματήσει να μυρίζει.

Έτσι βαπτίστηκε Ορθόδοξος. Και σταμάτησε αμέσως να μυρίζει!

Όμως μετά από μερικά χρόνια έκανε υποτροπή και ξανάγινε Μουσουλμάνος. Άρχισε τότε πάλι να μυρίζει...

Βλέπετε λοιπόν ότι το αίτιο και η πηγή της δυσσομίας, είναι ο πεπλανημένος τρόπος σκέψης, της θρησκευτικής διδασκαλίας των Μουσουλμάνων. Οι Μουσουλμάνοι "δυσσομούν", γιατί κάνουν περιτομή. Οι Εβραίοι δεν δυσσομούν τόσο όσο οι Μουσουλμάνοι, γιατί εφαρμόζουν τον Μωσαϊκό Νόμο, ενώ οι Μουσουλμάνοι για άλλο λόγο κάνουν την περιτομή.

Η περιτομή επιτρέπεται, μόνο για ιατρικούς λόγους. Τότε δεν είναι αμαρτία.

Η περιτομή καταργήθηκε στην Καινή Διαθήκη και αντικαταστάθηκε με το Βάπτισμα. Συμβόλιζε στην Παλαιά Διαθήκη, ότι περιτέμνουμε την αμαρτία, κόβουμε την αμαρτία στην πράξη και στο πάθος, με σκοπό την απάθεια.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Να αποκαλούμε τον άλλον με το όνομα που Βαπτίστηκε

Είχε πάει κάποιος παππάς σε ένα κέντρο, στο οποίο διασκέδαζαν κάποιοι μαθητές λυκείου. Και αντί χαιρετισμού, τους λέει:

- Γειά σας μαλάκες!

Κέρινοι έμειναν όλοι, όλα τα παιδιά! Του λένε τα παιδιά:

- Πάτερ, τί εκφράσεις ντροπής είναι αυτές; Τί ήταν αυτό που μας είπατε, μας ντροπιάσατε;

- Ακούστε παιδιά μου, έτσι δεν αποκαλείστε όλοι μεταξύ σας; Έτσι και εγώ σας αποκάλεσα, όπως ονομάζεστε. Που είναι το παράξενο;

Όμως παιδιά μου να ξέρετε, ότι ο διάβολος δεν θέλει να ακούει το ιερό όνομα του βαπτίσματος, που πήρε ο καθένας μας. Έτσι αφού αρχικά έκοψε τα ονόματα π.χ. ο Κωνσταντίνος να αποκαλείται Κώστας στην συνέχεια έδωσε και το προσωνύμιο μαλάκας! Και λέει τώρα ο διάβολος:

"Καλά πάμε, όλοι είναι δικοί μου, γιατί έχουν την σφραγίδα την δική μου, είτε αμαρτάνουν είτε δεν αμαρτάνουν! Ακούω αυτό που θέλω!"

Πρέπει να ξέρετε, ότι η προσφώνηση του ονόματος του βαπτίσματος, είναι ιερή ομολογία. Ομολογούμε το όνομα του βαπτισμένου, που είναι γραμμένο στο βιβλίο της ζωής και τιμούμε και το όνομα του Αγίου, προσφωνώντας το.

Δεν σας αποκάλεσα λοιπόν έτσι παιδιά μου για να σας προσβάλλω, αλλά για να σας δείξω, που καταντήσατε! Ελπίζω να με καταλάβετε και να διορθωθείτε!...

Όταν βαπτίζουμε ένα παιδί, καταστρατηγούμε την ελευθερία του;

- Γιατί δεν αποφασίζουμε μόνοι μας, αν θέλουμε να βαπτιστούμε και να γίνουμε Χριστιανοί; Γιατί μας βαπτίζουν νήπια, καταστρατηγώντας την ελευθερία μας;

Είναι ερωτήματα που ακούγονται συχνά και μας προκαλούν, με την σειρά μας, να ρωτήσουμε: Όταν το νήπιο είναι άρρωστο και χρειάζεται γιατρό, μήπως πρέπει πρώτα να το ρωτήσουμε για να τον φωνάξουμε; Μήπως το φάρμακο που του δίνουμε, του στερεί την ελευθερία να επιλέξει αν θα γιατρευτεί; Ζητάμε προηγουμένως την συγκατάθεσή του, όταν το εμβολιάσουμε; Καταστρέφουμε την ελευθερία του, όταν του δίνουμε φαγητό ή το ντύνουμε; Το ρωτάμε ποιά γλώσσα επιθυμεί να μιλάει; Το ρωτάμε αν θέλει να πάει στο σχολείο; Την σωματική υγεία του παιδιού την φροντίζουμε, χωρίς να το ρωτήσουμε. Την πνευματική υγεία του, δεν θα την αποκαταστήσουμε στην πρωταρχική της ωραιότητα; Είναι μικρότερης σημασίας η πνευματική του υγεία;...

Με το βάπτισμα το παιδί «εγκεντρίζεται» (μπολιάζεται) κατά κάποιον τρόπο, ενσωματώνεται μυστικά στο άχραντο σώμα του Χριστού, γίνεται επίσημα μέλος της Εκκλησίας και έχει το δικαίωμα συμμετοχής και στα υπόλοιπα μυστήρια. Τη σωτηρία και υπέροχη σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος, που παίρνει με το Βάπτισμα, τη γνωρίζουν οι άγγελοι και την τρέμουν οι δαίμονες. Όστε έτσι, οι δαίμονες φεύγουν τρέχοντας από τον βαπτισμένο και οι άγγελοι τον φρουρούν σαν γνώριμο και παιδί του Θεού. Το βάπτισμα το κάνουμε στα νήπια για να τα προφυλάξουμε από έναν μέγιστο κίνδυνο, για να περιφρουρήσουμε την ελευθερία τους από τις μεθοδείες του διαβόλου.

Ο νηπιοβαπτισμός επομένως δεν εμποδίζει, αλλά εξασφαλίζει και διασφαλίζει την ουσιαστική ελευθερία. Το λουτρό του Βαπτίσματος, σε συνδυασμό προς το Άγιο Χρίσμα, ενεργεί μια νέα γέννηση. Έτσι έχουμε μια νέα δημιουργία, νέα γέννηση πνευματικής ύπαρξης τελείως νέας και χαριτωμένης...

Γενικά χαρακτηριστικά - υποχρεώσεις των Αναδόχων:

- 1) Ο Ανάδοχος είναι ο πνευματικός πατέρας ή η πνευματική μητέρα.
- 2) Ο Ανάδοχος προκειμένου να αναλάβει τη βαριά διακονία του, οφείλει να είναι Ορθόδοξος Χριστιανός, όχι μόνο στα χαρτιά του, αλλά και σε όλη τη βιωτή του.
- 3) Ο Ανάδοχος οφείλει να κάνει Μυστηριακή ζωή, να μετέχει απαραίτητως των μυστηρίων της εξομολόγησεως και της τακτικής Θείας Κοινωνίας.
- 4) Ο Ανάδοχος οφείλει να μελετά το Λόγο του Θεού, όπως αυτός είναι αποτυπωμένος μέσα στην Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη.
- 5) Ο Ανάδοχος οφείλει απαραίτητως να Εκκλησιάζεται τακτικά, να έχει γνήσια λειτουργική ζωή και όχι μόνον κατά τις μεγάλες εορτές της Χριστιανοσύνης, Πάσχα και Χριστούγεννα και μάλιστα μόνο για άναμμα κεριού ή στο προαύλιο του ναού.

6) Ο Ανάδοχος οφείλει να γνωρίζει εκτός της Αγίας Γραφής και τους βίους των Αγίων, Πατερικά συγγράμματα, τα λεγόμενα θρησκευτικά βιβλία. Να γνωρίζει καλά την Ορθόδοξη πίστη!

7) Ο Ανάδοχος οφείλει να τηρεί κατά γράμμα τις Παραδόσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, όπως νηστείες και προσευχές. Δεν μπορεί για παράδειγμα να πηγαίνει ο Ανάδοχος τον Αναδεκτό του στο ναό, για να τον Μεταλάβει και ο ίδιος ποτέ του να μην δίνει πρώτος το παράδειγμα της μετοχής στα Άχραντα Μυστήρια.

8) Ο Ανάδοχος οφείλει εκτός των υλικών δώρων, να προσφέρει πνευματικά δώρα, όπως είναι πνευματικά βιβλία, CD, DVD κ.ά.

9) Ο Ανάδοχος οφείλει να μαθαίνει στον Αναδεκτό του την προσευχή, τον τακτικό Εκκλησιασμό, τις επισκέψεις σε μέρη πνευματικά, ως είναι οι Εκκλησίες μας, τα μοναστήρια μας, τα κατηχητικά σχολεία, οι πνευματικές κατασκηνώσεις, συνάξεις κ.ά.

10) Ο Ανάδοχος οφείλει να συμβάλλει για την Ορθόδοξη πνευματική πορεία του Αναδεκτού του. Δεν νοείται ο Ανάδοχος να βλέπει μόνο τον Αναδεκτό του μία ή δύο φορές το χρόνο. Η τακτική επικοινωνία μεταξύ τους, θεμελιώνει γερές πνευματικές βάσεις και μάλιστα σε εποχές δύσκολες που όλα γύρω μας είναι διαβρωμένα και σάπια. Ο Ανάδοχος μπορεί να ορθώσει λόγο δυνατό και πολλές φορές καθοριστικό σε λάθος επιλογές του Αναδεκτού του και να αποτρέψει κάτι, που ούτε η ίδια η οικογένεια μπορεί να πετύχει. Για να γίνει όμως αυτό, θα πρέπει οι σχέσεις μεταξύ των γονέων, Αναδόχου και Αναδεκτού να είναι σταθερές και ακύμαντες από μικρότητες που δημιουργεί ο κοσμικός βίος. Ως εκ τούτου ο Ανάδοχος είναι πρόσωπο του σπιτιού, έχει λόγο, δεν είναι διακοσμητικό στοιχείο, ούτε εκλαμβάνεται ως δωροθέτης και «Santa Claus».

11) Ο Ανάδοχος ενδιαφέρεται για τις πνευματικές επιδόσεις του Αναδεκτού του, όποιες και αν είναι αυτές, χαίρεται όταν υπάρχει χαρά και κλαίει μαζί του όταν υπάρχει αποτυχία, δυστυχία και θλίψη. Αυτό σημαίνει ότι μεταξύ Αναδόχου και Αναδεκτού υπάρχει ένας πνευματικός δεσμός μεγάλος, που δεν μπορεί να διαρραγεί με τίποτα. Δηλαδή και αν ακόμη ο Αναδεκτός έχει παιδί ίδιας ηλικίας με το βαπτιστήρι του πρέπει, όπως αγωνίζεται για το ίδιο το σαρκικό του παιδί, εξίσου να πασχίζει και για το πνευματικό του παιδί.

12) Ο Ανάδοχος δεν τελειώνει το έργο του στο ναό ανήμερα της Βαπτίσεως. Ούτε όλη η γιορτή, ή το πανηγύρι όπως κάποιιοι το ονομάζουν, τελειώνει με ένα τραπέζι που οφείλουν να κάνουν οι γονείς του νεοβαπτιζόμενου σ' αυτόν. Αλλά ίσα - ίσα από την ημέρα της βαπτίσεως ο Ανάδοχος επωμίζεται μεγάλη πνευματική ευθύνη.

13) Από τότε που στην Εκκλησία μας καθιερώθηκε ο νηπιοβαπτισμός ως απαραίτητος θεσμός την ευθύνη για την πνευματική άνδρωση των νηπίων, μαζί με τους γονείς αναλαμβάνουν και οι Ανάδοχοι. Η παρουσία των Αναδόχων είναι λοιπόν εκ προοιμίου μια ασφαλιστική δικλείδα για την Εκκλησία, ότι το νήπιο θα αναπτυχθεί εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου, μέσα στο Ορθόδοξο περιβάλλον της Χριστιανικής κατά πάντα οικογένειας, μέσα στον Ορθόδοξο ναό με τον τακτικό Εκκλησιασμό και τη αδιάλειπτη άσκηση της Μετοχής των Αχράντων Μυστηρίων και της προσευχής. Αυτήν την εγγύηση της Ορθοδοξότητας των βαπτισμένων πιστών μελών Της η Εκκλησία την φιλτράρει διά μέσου των Ορθοδόξων Αναδόχων, πιστών κατά πάντα τέκνων της. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι για να γίνει κάποιος Ανάδοχος οφείλει να έχει τη σφραγίδα της Ορθοδοξότητάς του. Αυτό η Εκκλησία το διασφαλίζει ανά τους αιώνες με το μυστήριο της Εξομολογήσεως.

Άρα Ανάδοχος μπορεί να γίνει μόνον εκείνος που μετανοεί και κατά συνέπεια εκείνος που κάνει πνευματική ζωή. Δηλαδή Ανάδοχος γίνεται ο κάθε αμαρτωλός, ενσυνείδητα όμως μετανοημένος, δια του μυστηρίου της Εξομολογήσεως.

14) Ο Ανάδοχος οφείλει να σέβεται την Εκκλησία και το ιερατείο. Δεν μπορεί να αναλαμβάνει κάποιος να βαπτίσει και να αποστρέφεται και να κατηγορεί την Εκκλησία και τους υπουργούς των Ιερών Μυστηρίων Της, δηλαδή τους ιερείς. Οφείλει ο κάθε Ανάδοχος να αποδέχεται τις πνευματικές συστάσεις και νουθεσίες των ιερέων χωρίς εγωισμούς και απαξιώσεις.

15) Το πόσο σπουδαία θεωρεί την πνευματική σχέση μεταξύ αναδόχου και αναδεκτού η Ορθόδοξη Εκκλησία φαίνεται και εκ του γεγονότος ότι θεωρεί αυτή τη σχέση πλέον ως συγγένεια και για τον λόγο αυτό κωλύει (=απαγορεύει) την τέλεση θρησκευτικού γάμου μεταξύ τους.

16) Ένα παράδοξο φαινόμενο που παρατηρείται τελευταίως στην Εκκλησία μας είναι η παρουσία πολλών Αναδόχων. Αυτό δεν συνηθίζεται κατά την Ορθόδοξη Παράδοσή μας. Η ικανοποίηση πιθανόν πολλών φίλων μας και η ωφεμιστική εμπορευματοποίηση του Μυστηρίου εκ μέρους των γονέων, τους οδηγεί να επιλέγουν πολλούς Αναδόχους, τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι κ.ο.κ.

Όμως αυτό αντιβαίνει καθ'ολοκληρίαν στο γεγονός ότι εκ της κολυμβήθρας ένας κανονικά αναδέχεται στην αγκαλιά του τον Αναδεκτό του. Δεν είναι δυνατόν σε τρεις αγκαλιές να αναδεχθεί το νήπιο, πολύ μάλιστα περισσότερο όταν οι Ανάδοχοι είναι περισσότεροι. Ας είμαστε πιο συγκρατημένοι σε τέτοιου είδους αποφάσεις εμείς οι μεγαλύτεροι γονείς. Το παιδί πρέπει να έχει έναν Ανάδοχο, να τον γνωρίζει και να συναναστρέφεται μαζί του.

17) Με τα όσα προαναφέραμε καλό θα είναι όσοι σκέπτονται να γίνουν Ανάδοχοι να κάνουν πρώτα οι ίδιοι πνευματική υπακοή σε πνευματικό - εξομολόγο, να δείχνουν επίγνωση της Εκκλησιαστικής ζωής τους και να μορφώνονται ζώντας Χριστιανικά τον εν Τριάδι Θεό, ούτως ώστε να φέρουν σε αίσιο πέρας το δύσκολο έργο τους, που είναι η πνευματική πατρότητα.

~ π. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου ~

Περί βαρεμάρας-πλήξης

Όταν κανείς βαριέται όχι μόνο να κάνει μια εξυπηρέτηση, αλλά ακόμη και να κάνει μια δουλειά για τον εαυτό του, αυτός κουράζεται και με την ξεκούραση. Ένας όμως που βοηθάει, ξεκουράζεται με την κούραση. Βαριούνται εκείνοι οι άνθρωποι, που δεν έχουν πνεύμα θυσίας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η επίγνωση της παρουσίας του Θεού, δεν αφήνει το αίσθημα της μοναξιάς, ούτε την πλήξη, που το ακολουθεί, να κυριαρχήσουν στην καρδιά μας.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Στους Χριστιανούς δεν έχουν θέση τα αισθήματα της ανίας και της πλήξης. Η εργασία διώχνει την πλήξη.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Σε κυριεύει ανία, γιατί έχεις μεγάλη ιδέα για τον εαυτόν σου και κατηγορείς τους αδύναμους.

~ Άγιος Ανατόλιος της Όπτινα ~

Η ανία είναι της μελαγχολίας εγγονή και της οκνηρίας θυγατέρα. Για να την αποδιώξεις, μόχθησε στο έργο σου, μην είσαι οκνός στην προσευχή και τότε η ανία θα περάσει και θα έρθει ο ζήλος. Και αν σε τούτα προσθέσεις την υπομονή και την ταπεινοφροσύνη, τότε από πολλά κακά θα απαλλαγείς.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Αν οι άνθρωποι κουράστηκαν και "βαρέθηκαν" στη ζωή τους, είναι διότι δεν πρόσεξαν να ζήσουν όπως δίδαξε ο Χριστός.

~ Παναγόπουλος ~

Περί βασάνων

Κρείττον γαρ αγαθοποιούντας, ει θέλοι το θέλημα του Θεού, πάσχεν ή κακοποιούντας. [Διότι είναι προτιμότερο και καλύτερο να πάσχετε και να υποφέρετε, εάν ο Θεός το επιτρέπει, ενώ πράττετε το αγαθό, παρά να πάσχετε, όταν εργάζεστε το κακό.]

~ Α' Πέτρου 3,17 ~

Οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού, ως πιστώ κτίστη παρατιθέσθωσαν τας ψυχάς αυτών εν αγαθοποιία. [Αυτοί που πάσχουν, εφ' όσον αυτό είναι το θέλημα του Θεού, ας παραθέτουν και ας εμπιστεύονται τις ψυχές τους στον Θεό, φροντίζοντας παραλλήλως να πράττουν το αγαθό.]

~ Α' Πέτρου 4,19 ~

Δεν υπάρχει τίποτα γλυκύτερο, από το να υποφέρεις για το Χριστό.

~ Άγιος Αγάπιος ~

Είσαι άρρωστος; Να ευθυμείς! Γιατί «όποιον αγαπά ο Κύριος τον παιδεύει» (Προς Εβραίους 12,6). Είσαι φτωχός; Να χαιρέσαι! Γιατί θα κληρονομήσεις τα αγαθά του Λαζάρου. Ατιμάζεσαι για το όνομα του Χριστού; Είσαι ευτυχισμένος! Γιατί ο ατιμασμός θα μεταβληθεί σε αγγελική δόξα!

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν είναι τόσο φοβερό, το να δεχτείς ένα πλήγμα, όσο φοβερό είναι, το να μην συνειστέεις με την συμφορά αυτήν.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τον Χριστό ο μαθητής Του, Τον πρόδωσε, οι άλλοι μαθητές Τον εγκατέλειψαν και έφυγαν, εκείνοι που ευεργετήθηκαν Τον έφτυσαν, ο δούλος του αρχιερέως Τον ράπισε, οι στρατιώτες Τον κολάφιζαν, οι διερχόμενοι Τον κορόϊδευαν και Τον βλασφημούσαν, οι

ληστές Τον κατηγόρησαν και σε κανέναν σε απηύθυνε λόγο, αλλά τους αντιμετώπιζε όλους με σιωπή, διδάσκοντας εσένα έμπρακτα, ότι όσο ήρεμα υποφέρεις, τόσο περισσότερο θα νικήσεις, όσους σε κακοποιούν και θα εκτιμηθεί από όλους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν δεις κάποιον δίκαιον να στενοχωρείται, να υποφέρει, να τελειώνει την ζωή του μέσα στην ασθένεια και σε άπειρα άλλα κακά, να πεις μέσα σου, ότι εάν δεν υπήρχε ανάσταση νεκρών και Μέλλουσα Κρίσις, ο Θεός δεν θα άφηνε τον άνθρωπον αυτόν να απέλθει από την παρούσαν ζωή, αφού χάριν του Θεού δοκίμασε τόσες συμφορές, χωρίς να απολαύσει κανένα καλό. Είναι επομένως φανερό, ότι κάποια άλλη ζωή ετοίμασε γι' αυτούς, γλυκύτερη και πολύ περισσότερο ανεκτή από την παρούσα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός αφήνει τον δίκαιο να υποφέρει, όχι γιατί τον εγκατέλειψε, αλλά γιατί θέλει να τον στεφανώσει και να τον καταστήσει ενδοξότερο. Αν πάλι δεις αμαρτωλό να τιμωρείται, θυμήσου τον παραλυτικό που επί τριάντα οκτώ χρόνια ήταν κατάκοιτος στην κλίνη (Ιωα. 5,5).

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στις συμφορές μας, ας καταφεύγουμε πάντοτε στο Θεό, ο Οποίος και μπορεί και θέλει να μας απαλλάξει απ' αυτές. Γιατί όταν χρειάζεται να παρακαλέσουμε ανθρώπους, πρέπει προηγουμένως και θυρωρούς να συναντήσουμε και παράσιτους και κόλακες να παρακαλέσουμε και πολύ δρόμο να βαδίσουμε, ενώ στην περίπτωση του Θεού, τίποτα παρόμοιο δεν χρειάζεται, αλλά παρακαλείται χωρίς μεσίτη, χωρίς χρήματα, χωρίς δαπάνη και αποδέχεται την παράκλησή μας. Αρκεί μόνο να φωνάζει κανείς με την καρδιά του και να χύσει δάκρυα και αμέσως θα σπεύσει να τον βοηθήσει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αγάπη προς τον Θεό, μετριάζει την ένταση των συμφορών και δεν αφήνει ούτε καν να αισθανθούμε τα θλιβερά επακόλουθα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που είναι προετοιμασμένος για να αντιμετωπίσει τις συμφορές, ευκολότερα μπορεί να τις υπομείνει όταν τον βρουν, από εκείνον που δεν τις περιμένει και αδιαφορεί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να υποστεί κανείς κάτι υπέρ του Χριστού, αποτελεί δόξα και τιμή για εκείνον που πάσχει. Γιατί τίποτε δεν είναι καλύτερο, από το να υποστεί κανείς ταλαιπωρίες για τον Χριστό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εμείς βλέπουμε μόνο τις συμφορές που μας βρίσκουν, δεν βλέπουμε όμως τα σφάλματά μας, πόσες φορές καθημερινώς παραβαίνουμε τις Θείες εντολές. Εάν όμως σκεπτόμασταν τα αμαρτήματά μας, έστω και μιας μόνο ημέρας, τότε θα αναγνωρίζαμε και εμείς οι ίδιοι, πόσες συμφορές θα έπρεπε να πάθουμε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν πληγώνει την ψυχή μας τόσο η φύση των συμφορών που δοκιμάζουμε, όσο την πληγώνουν εκείνοι, οι οποίοι μας εμπαίζουν για τις συμφορές μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Έχω ταλαιπωρηθεί, έχω λειώσει, έχω υποστεί μυρίους θανάτους. Σχεδόν 30 και περισσότερες μέρες ζούσα παλεύοντας, με πολύ φρικτούς πόνους, ενώ με πολιορκούσαν φοβερές αρρώστιες, όπως αυτές από το στομάχι μου. Εξαντλημένος από τον συνεχή πυρετό, αναγκαζόμουν να περπατώ νύχτα και μέρα, βασανιζόμενος από το κάψιμο. Ταλαιπωρούμουν από την αϋπνία και την πείνα και αφανιζόμουν από την έλλειψη των αναγκών και από στέρηση ανθρώπων, για συμπαράσταση. Με έσερναν, με τραβούσαν, σαν ζωντανός νεκρός και μπήκα στην πόλη της Καισάρειας. Μέσα στο μεσημέρι, έπεσα σε ένα φορείο και με έβγαλαν από την πόλη, ενώ όλο ο κόσμος γόγγυσε, έκλαιγε, κραύγαζε, καταριόταν αυτόν που έδειχνε τέτοια σκληρότητα... Δόξα τω Θεώ για όλα, διότι δεν παύω να Τον δοξάζω για όλα! Ας είναι το όνομά Του ευλογημένο στους αιώνες!...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα λόγια αυτά τα είπε ο Ιερός Χρυσόστομος, ευρισκόμενος στην εξορία και βασανιζόμενος από τους διώκτες του...

Ο φρόνιμος άνθρωπος, επειδή αναλογίζεται την θεραπευτική ενέργεια της κρίσεως του Θεού, υπομένει ευχαρίστως τις συμφορές που του επέρχονται και σκέφτεται, ότι κανένας άλλος δεν είναι αίτιός τους, παρά μόνο οι αμαρτίες του. Ο ανόητος όμως, επειδή δεν γνωρίζει τη σοφότητα πρόνοια του Θεού, όταν αμαρτάνει και τιμωρείται, θεωρεί ως αιτίους των συμφορών του, ή το Θεό, ή τους ανθρώπους.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Ο κόσμος έχει πολλούς φτωχούς στο πνεύμα, αλλά όχι όπως πρέπει. Έχει πολλούς που πενθούν, αλλά από χρηματική ζημιά ή θάνατο τέκνων. Έχει και πολλούς πράους, αλλά σε σχέση με τα ακάθαρτα πάθη. Και πολλούς που πεινούν και διψούν, αλλά για να αρπάζουν τα ξένα και να κερδίζουν με αδικία. Έχει και πολλούς καθαρούς στην καρδιά, αλλά για χάρη της κενοδοξίας. Έχει επίσης ειρηνοποιούς, αλλά που υποτάσσουν την ψυχή στο σώμα και πολλούς που διώκονται, αλλά ως άτακτοι. Επίσης πολλούς που ονειδίζονται, αλλά για αισχρά αμαρτήματα. Μακάριοι όμως είναι εκείνοι που ενεργούν έτσι και πάσχουν μόνο για τον Χριστό. Και γιατί είναι μακάριοι; Γιατί σ' αυτούς ανήκει η Βασιλεία των Ουρανών. Όστε δεν είναι μακάριοι, αυτοί που γενικώς πάσχουν, αλλά αυτοί που πάσχουν για το Χριστό.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Οι άνθρωποι που τους χτύπησαν μερικοί βαρδάρηδες, δοκιμασίες είτε γιατί το επέτρεψε ο Θεός, για να τους φρενάρει, είτε από φθόνο του πονηρού, χρειάζονται μετά πολλές λιακάδες και δροσιά πνευματική, για να ανθήσουν και να καρποφορήσουν. Όπως και τα δένδρα, όταν ξεθαρρεύουν από τις χειμωνιάτικες λιακάδες, αλλά τα φρενάρει ο βαρδάρης, χρειάζονται μετά συνέχεια λιακάδες ανοιξιάτικες και βροχούλα, για να κυκλοφορήσουν οι χυμοί και να βγάλουν άνθη και καρπούς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ξέρετε πόσοι βασανίζονται, επειδή δεν ακούν κάποιον, που μπορεί να τους βοηθήσει πνευματικά;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μακάριος είναι αυτός που αναγκάζει τον εαυτό του να υπομένει τα βάσανα, γιατί μέσω της οδού του θρήνου θα εισέλθει στη Βασιλεία των Ουρανών.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όλες οι συμφορές, όλες οι δυστυχίες, οι θλίψεις και οι ασθένειες που παραχωρεί ο Θεός και έρχονται στους ανθρώπους, είναι τρόποι για μετάνοια.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Σε κάθε λυπηρή αφορμή που θα σε βρει, σκέψου ότι είναι μηδέν κάθε λύπη και κάθε βάσανο, σε σχέση με τα ανήκουστα βάσανα, που καταπλήγωσαν και συνέντριψαν το σώμα και την ψυχή του Κυρίου σου, Ιησού Χριστού.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όσοι νεκρώθηκαν για τον κόσμο, αυτοί υπομένουν τους πειρασμούς και τα δυσάρεστα με χαρά, ενώ αυτοί που ζουν κοσμικά δεν έχουν τη δύναμη να υποφέρουν την αδικία. Αυτοί ή νικιούνται από την κενοδοξία τους και οργίζονται και ταράσσονται, φερόμενοι με τρόπο παράλογο, ή κυριεύονται από τη λύπη και την απόγνωση.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ανάλογα με το μέτρο της ταπεινοφροσύνης, σου δίνεται και η υπομονή στις συμφορές σου. Και ανάλογα με την παρηγοριά σου, μεγαλώνει και η αγάπη σου προς τον Θεό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Μην ταράζεστε και μην ανησυχείτε, διότι Αυτός που γνωρίζει όσα υποφέρετε και είναι σε θέση να τα εμποδίσει, είναι φανερό, ότι δεν τα εμποδίζει, επειδή προνοεί και ενδιαφέρεται για εσάς.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όλα τα κακά και τα δεινά που μας συμβαίνουν, συμβαίνουν εξαιτίας της υπερηφάνειάς μας.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Τα οδυνηρά γεγονότα, χαρίζουν μνήμη Θεού στον συνετό άνθρωπο και προκαλούν αντιστοίχως θλίψη σ' εκείνον, που έχει ξεχάσει τον Θεό. Όσο πιο μακριά βρισκόμαστε από τον Θεό, τόσο περισσότερο βασανιζόμαστε.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Πάσα συμφορά είναι ελαφρά, εις τον μη ελαφρόν.

~ Μέγας Φώτιος ~

Αν θυμάσαι τα πάθη του Κυρίου, θα υπομένεις αγόγγυστα τα πάντα.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Όλα τα βάσανά μας στη γη, δεν είναι παρά μια αμυδρή σκιά των τρομερών βασάνων, που θα υποστούν οι αμαρτωλοί στην κόλαση.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Σας κυνηγά η μια συμφορά μετά την άλλη. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Ο Θεός σας θυμήθηκε! Δεν είναι συνηθισμένο να σκέπτεται κανείς έτσι, αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Και σας θυμήθηκε ο Θεός όχι με οργή, αλλά με έλεος. Βέβαια εσείς νοιώθετε μόνο την στέρηση και τον χαμό. Δεν βλέπετε όμως το έλεος, που κρύβεται πίσω απ' αυτά και μέσα σ' αυτά...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Τα πρόσκαιρα βάσανα αυτά καθ' αυτά είναι ασήμαντα. Εμείς τα θεωρούμε σημαντικά, επειδή είμαστε κολλημένοι στη γη και στα φθαρτά, επειδή είμαστε ψυχροί απέναντι στον Χριστό και την αιωνιότητα.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Αν υποφέρεις και θλίβεσαι, να κατηγορείς τις αμαρτίες σου και το διάβολο, μα κυρίως τον εαυτό σου. Γιατί ο διάβολος δεν θα μπορούσε να σου κάνει κανένα κακό, αν δεν έβρισκε αιτία σε σένα που να του δίνει αυτό το δικαίωμα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Προκειμένου να αντέξετε ευκολότερα τα βάσανα, θα πρέπει να έχετε ισχυρή πίστη, ένθερμη αγάπη για τον Κύριο, να μην προσκολλάστε σε κανένα γήινο αγαθό, να παραδίνεστε μετά χαράς στο θέλημα του Κυρίου.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Οι κακουχίες και τα βάσανα, καθαρίζουν την ψυχή αν κάνουμε υπομονή.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Οι άνθρωποι μέσα στα βάσανα που βρίσκονται, ασχολούμενοι με τις ματαιότητες, που δεν ωφελούν την σωτηρία τους, πιστεύουν ότι με το θάνατο θα απαλλαχτούν και θα τελειώσουν τα βάσανά τους. Οι δυστυχείς, επειδή δεν έχουν φώτιση, δεν γνωρίζουν, ότι από εκείνη την στιγμή του θανάτου, θα αρχίσουν τα ουσιώδη βάσανα και μάλιστα θα είναι αιώνια! Και όλα αυτά, διότι ο νους των ανθρώπων αυτών, είναι "κλεισμένος", είναι σφραγισμένος από την εμπάθεια και από το σκότος του κόσμου.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όσοι ζουν από εδώ τη κόλαση... και αξιοποιήσουν αυτή τη κατάσταση, με πνευματικά κριτήρια, όταν πεθάνουν δεν θα δικαστούν καθόλου, αλλά θα πάνε, κατευθείαν στην αγκαλιά του Χριστού. Αν όμως δεν αξιοποιήσουν, με πνευματικά κριτήρια, την κόλαση που ζούνε τώρα, τότε θα βασανίζονται και στην άλλη ζωή.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όταν ο Θεός θελήσει να βοηθήσει μια ψυχή βασανισμένη, δεν την απαλλάσσει από τις θλίψεις, αλλά της χαρίζει υπομονή. Γι' αυτό να ευχόμαστε ο Θεός να μας δίνει υπομονή και όχι να μας πάρει τα βάσανα, γιατί αυτά μας πηγαίνουν στον παράδεισο.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Η αιτία των άλυτων βασάνων των ανθρώπων, δεν είναι η απουσία της ευσπλαχνίας του Θεού προς εμάς, αλλά αποκλειστικά και μόνο, η κατάχρηση από τον άνθρωπο του δώρου της ελευθερίας.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Όλες οι αναποδιές και τα δεινά που στέλνει ο Θεός, είναι απαραίτητα για εμάς και είναι ο τρόπος που ο Θεός μας δείχνει την αγάπη Του.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Όταν, λοιπόν, σε χτυπήσει μια συμφορά, αναλογίσου πόσες φορές παραβίασες τις Θείες εντολές, πόσες φορές υπερηφανεύτηκες, θύμωσες, αδίκησες, έβρισες, υποκρίθηκες, συκοφάντησες ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, έσφαλες ενώπιον του Κυρίου, από τον οποίο τόσο έχεις ευεργετηθεί και απέναντι στους συνανθρώπους σου, τους οποίους οφείλεις να αγαπάς σαν τον εαυτό σου. Και τότε θα παραδεχθείς και θα ομολογήσεις με ντροπή, ότι και αυτή και άλλη βαρύτερη παιδείυση έπρεπε να σου στείλει η δικαιοκρισία του Θεού, που όπως δεν αφήνει αρετή αβράβευτη, έτσι δεν αφήνει και αμαρτία απαίδευτη.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όπως όταν σε λιθοβολούν με διαμάντια και σμαράγδια, θα είχες πολλή χαρά, γιατί παρά τον πόνο που θα ένιωθε η σάρκα σου, θα γινόσουν πλούσιος και δεν θα αμυνόσουν, αλλά θα ευχαριστούσες εκείνους που σε λιθοβολούσαν, έτσι και όσοι σε θλίβουν και σε βασανίζουν, πρέπει να τους ευχαριστείς (και να μην αμύνεσαι), γιατί σου προσφέρουν πολύτιμους λίθους και μαργαριτάρια, που θα τους στεφανωθείς στον Παράδεισο.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ακούω μερικούς να λένε: "Εγώ πιστεύω στο Χριστό! Γιατί να υποφέρω, να βασανίζομαι, να αδικούμαι, να υβρίζομαι;" Μα ο Θεός έκανε νόμο ευεργετικό για σένα και σε χαρακτηρίζει μακάριο γι' αυτά που υφίστασαι, τότε γιατί παραπονιέσαι; Δεν γνωρίζουν οι άνθρωποι...

~ Παναγόπουλος ~

Περί βασκανίας

Περιοκοπές

Οι άνθρωποι που είναι καθαρά εξομολογημένοι, κανένας δεν μπορεί να τους ματιάσει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ζήλεια όταν έχει κακότητα, μπορεί να κάνει ζημιά. Αυτή είναι η βασκανία και είναι μια δαιμονική ενέργεια. Ιδίως οι άνθρωποι που έχουν ζήλεια και κακότητα - λίγοι είναι τέτοιοι - αυτοί είναι που ματιάζουν. Μια γυναίκα λ.χ. βλέπει ένα παιδάκι χαριτωμένο με την μάνα του και λέει με κακότητα: «Γιατί να μην το είχα εγώ αυτό το παιδί; Γιατί να το δώσει ο Θεός σ' αυτήν;» Τότε το παιδάκι εκείνο, μπορεί να πάθει ζημιά, να μην κοιμάται, να κλαίει, να ταλαιπωρείται, γιατί εκείνη το είπε με μια κακότητα. Και αν αρρώστανε και πέθαινε το παιδί, θα ένιωθε χαρά μέσα της. Άλλος βλέπει ένα μοσχαράκι, το λαχταρά και αμέσως

εκείνο ψοφάει. Πολλές φορές όμως, μπορεί να ταλαιπωρείται το παιδί και να φταίει η ίδια η μάνα. Μπορεί δηλαδή η μάνα να είδε καμιά φορά κανένα αδύνατο παιδάκι και να είπε: «Τί είναι αυτό; Τί σκελετωμένο παιδί!» Να καμάρωνε το δικό της και να κατηγορήσει το ξένο. Και αυτό που είπε με κακία για το ξένο παιδί, πιάνει στο παιδί της. Μετά το παιδί ταλαιπωρείται εξ αιτίας της μάνας, χωρίς να φταίει. Λειώνει-λειώνει το καημένο, για να τιμωρηθεί η μάνα και να καταλάβει το σφάλμα της. Τότε φυσικά το παιδί θα πάει μάρτυρας! Τα κρίματα του Θεού είναι άβυσσος...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν κάνει οι μητέρες να φορούν «ματάκια» στα μωρά τους, για να μην τα ματιάζουν. Να λέτε στις μητέρες, σταυρό να τα φορούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η βασκανία είναι πολύ άσχημο πράγμα. Είναι η κακή επίδραση που γίνεται, όταν κανείς ζηλέψει και ορεχθεί κάτι ή κάποιον. Θέλει μεγάλη προσοχή! Η ζήλεια κάνει πολύ κακό στον άλλο. Αυτός που βασκαίνει, δεν το βάζει καν στο νου του, ότι κάνει κακό. Είδατε τι λέει και η Παλαιά Διαθήκη: «Βασκανία γαρ φαυλότητος αμαυροί τα καλά». Όταν όμως ο άλλος είναι άνθρωπος του Θεού και εξομολογείται και Μεταλαμβάνει και έχει πάνω του τον Σταυρό, δεν τον πιάνει τίποτα. Όλοι οι δαίμονες να πέσουν πάνω του, δεν καταφέρνουν τίποτα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Το μάτιασμα είναι μια δαιμονική ενέργεια, που γίνεται μέσω των φθονερών ανθρώπων.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο βδελυρό και πονηρό από μια ψυχή που βασκαίνει. Διότι απ' αυτό ανατράπηκαν Εκκλησίες, γεννήθηκαν αιρέσεις και αυτό όπλισε το χέρι του αδελφού. Ο βάσκανος έχει πονηρό μάτι, που ματιάζει τα αγαθά. Είναι φθονερός, δεν νοιάζεται για την σωτηρία της ψυχής του, ένα μόνο τον νοιάζει: η καταστροφή του άλλου. Τον βάσκανο, ακόμη και αν τον καλέσεις δαίμονα και θηρίο, δεν αμαρτάνεις. Οι βάσκανοι είναι χειρότεροι από τα θηρία, γιατί εκείνα μας επιτίθενται είτε για να βρουν τροφή, είτε γιατί τα αγριέψαμε και φοβήθηκαν. Αυτοί δε, ακόμη και όταν πολλές φορές ευεργετήθηκαν, αδίκησαν τους ευεργέτες τους και τους κυνήγησαν. Ο βάσκανος ένα μόνο κοιτάει, να εκπληρώσει την όποια επιθυμία του, είτε αυτή μέλλει να τον κολάσει, είτε πρόκειται να τον καταστρέψει. Το μάτι του βάσκανου λιώνει από λύπη. Στο διηνεκές συγκατοικεί με τον θάνατο, πιστεύει ότι όλοι είναι εχθροί του, ακόμη και αυτοί, που σε τίποτα δεν τον αδίκησαν...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Το να βασκαίνεις είναι χειρότερο από το να πολεμάς, γιατί αυτός που πολεμάει, όταν λυθεί η αιτία που γίνεται ο πόλεμος, διαλύεται και η έχθρα, ενώ ο βάσκανος, δεν έχει καμιά άλλη αιτία, πέρα από τη δική του μανία και την σατανική του θέληση. Πάντοτε βασκαίνει...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η βασκανία είναι η βλάβη που προξενείται από φθόνο.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Γεννιέται ένα παιδί και παρατηρούμε την ανοησία πολλών, να κρεμάνε στο χέρι και στα ρούχα του παιδιού "φυλαχτά", για να μην το ματιάξουν. Τί πιο γελοίο υπάρχει απ' αυτό, από το να εμπιστεύονται την ασφάλεια του παιδιού σε κλωστές και νήματα και σε άλλα παρόμοια "φυλαχτά" και όχι στον Κύριο; Δεν θα έπρεπε να κρεμάνε "φυλαχτά", παρά μόνο το σταυρό, που κατακεραύνωσε τον διάβολο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρώτος βαθμός μαγείας, της πιο μικρής που μπορεί να υποστεί ένας Ορθόδοξος, είναι η βασκανία, το μάτιασμα. Το μάτιασμα, είναι το μαύρο φως του διαβόλου που σκοτώνει τον άνθρωπο. Το φως αυτό είναι σαν ακτίνες Χ και περνούν από τα μάτια αυτού που βασκαίνει, στα μάτια αυτού που βασκαίνεται. Αυτοί που ματιάζουν, έχουν άπειρο μίσος, είναι πολύ κακοί άνθρωποι, στους οποίους υπάρχουν δαιμόνια στον εγκέφαλο και μέσω των ματιών τους, τα δαιμόνια διαχέουν το μαύρο φως του διαβόλου στα μάτια αυτών που βασκαίνουν. Για να φτάσει κάποιος στο σημείο να ματιάζει, πρέπει να έχει κάνει πλήθος μεγάλων αμαρτημάτων. Αυτός που ματιάζεται, έχει ένα μόνο πρόβλημα: Έχει τουλάχιστον μία ανεξομολόγητη αμαρτία, η οποία τον κάνει ευάλωτο στο μάτιασμα. Επομένως κάνοντας κανείς καθαρή εξομολόγηση, κανένας στον κόσμο δεν μπορεί να τον ματιάσει.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η βασκανία είναι μια μορφή δαιμονισμού, αλλά πάρα πολύ μικρή, διότι ο δαίμονας της βασκανίας είναι νάνος, πάρα πολύ μικρός σε σχέση με τα άλλα δαιμόνια.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν τα παιδιά τα μικρά συμβεί να ματιαστούν, θα παίρνετε λίγο βαμβάκι, θα το βουτάτε στο κανδήλι που έχετε στις εικόνες σας και θα αλείφετε το παιδί στο μέτωπο και το πρόσωπο σταυροειδώς και θα λέτε τα εξής τροπάρια: Σταυρός ο φύλαξ πάσης της Οικουμένης, Σταυρός η ωραιότης της Εκκλησίας, Σταυρός βασιλέων το κραταίωμα, Σταυρός πιστών το στήριγμα, Σταυρός Αγγέλων η δόξα και των δαιμόνων το τραύμα. Εξηγόρασας ημάς εκ της κατάρας του νόμου τω Σταυρώ προσηλωθείς και τη λόγχη κεντηθείς την αθανασίαν επήγασας ημίν Σωτήρ ημών Δόξα Σοι." Μπορείτε και με ένα Σταυρό μικρό να τα σταυρώνετε και να λέγετε τα ανωτέρω τροπάρια. Όταν υπάρχει Ιερέυς να τα σταυρώνει εκείνος και να λέει την ευχή της βασκανίας. Ο πατέρας ή η μητέρα, επειδή είναι πρόσωπα ιερά και έχουν εξουσία στα παιδιά τους, μπορούν να «σταυρώνουν» τα παιδιά τους και μόνο τα παιδιά τους. Το ίδιο ισχύει και για τον παππού ή τη γιαγιά σε σχέση με τα εγγονάκια τους.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Πολλοί συνηθίζουν να φτύνουν κάποιο άνθρωπο ή κάποιο αντικείμενο για να μη πιάσει το μάτι. "Να σε φτύσω να μη βασκαθείς". Εκείνος όμως που φτύνει, ασχημίζει την εικόνα του Θεού και ρυπαίνει το σώμα του Χριστού του οποίου μέλος είναι κάθε Χριστιανός. Άρα, το φτύσιμο είναι πράξη εξευτελισμού και διαπομπεύσεως. Είναι πράξη βλασφημίας κατά του Χριστού, του οποίου ναός είναι το σώμα κάθε βαπτισμένου πιστού. Το φτύσιμο πού χρησιμοποιείται από την Εκκλησία στην ακολουθία της Κατηχήσεως έχει διαφορετική έννοια. Εδώ εμπύεται ο διάβολος από τον ευτρεπιζόμενο προς το Άγιο Βάπτισμα

κατηχούμενο. Ο "εμπτυσμός" εδώ συμβολίζει την αποταγή από τα έργα του διαβόλου και την σύνταξη με τον Χριστό.

~ Γέροντας Νεκτάριος Μουλατσιώτης ~

Ο άνθρωπος που τον πιάνει το "μάτι" και ματιάζεται είναι άοπλος, γιατί δεν έχει Χριστό πάνω του και δεν ζει τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας. Μοιάζει με έναν αδύναμο οργανισμό, που με την παραμικρή αφορμή αρρωσταίνει, γιατί δεν έχει τα ανάλογα αντισώματα.

~ Παναγόπουλος ~

Η Εκκλησία λύνει τα μάγια κατά της ψυχής και του σώματος, ενώ οι μάγοι και οι μάγισσες λύνουν τα μάγια του σώματος, όχι όμως και της ψυχής και έτσι παραμένει σκλαβωμένη η ψυχή. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το μάτιασμα, η βασκανία, που η Εκκλησία την παραδέχεται και έχει ευχές για να "λύσει" το μάτιασμα. Όταν όμως οι άνθρωποι δεν καταφεύγουν στην Εκκλησία, δια των ιερέων της, αλλά πάνε στην κυρία "Κατίνα" που ξεματιάζει και που είναι όργανο του σατανά, ο σατανάς αποσύρεται. Έτσι η κυρία Κατίνα γίνεται "αγία" στα μάτια του κόσμου και αυτός που θεραπεύτηκε από αυτήν, την βλέπει σαν σωτήρα της. Είναι τέχνασμα του σατανά. Ο σατανάς είναι αυτός που προκάλεσε το όλο ζήτημα του ματιάσματος και αυτός είναι πάλι που αποσύρεται. Και οι άνθρωποι πηγαίνοντας στον διάβολο (στην κυρία Κατίνα) και όχι στην Εκκλησία, χαίρεται, γιατί συλλαμβάνει την ψυχή κάνοντας καλά το σώμα.

~ Παναγόπουλος ~

Βλέπουμε πολλές κατεξοχήν γυναίκες να "ξεματιάζουν" και να υποκαθιστούν έτσι την Εκκλησία, που έχει ειδική ευχή για την βασκανία. Πίσω από αυτήν την ενέργεια του "ξεματιάσματος" κρύβεται ο διάβολος. Μα το "Πάτερ ημών..." λέει η κυρία Κατίνα και "ξεματιάζει" που είναι το κακό, λένε πολλοί. Κανένα αγκρίστρι δεν πιάνει ψάρι, χωρίς δόλωμα. "Πάτερ ημών" θέλει ο διάβολος να του βάλεις, μα είναι δικό του το αγκρίστρι. Και φεύγει ο διάβολος από τον ματιασμένο από σκοπού, για να φανεί στον άλλον, ότι η Εκκλησία δεν έχει δύναμη, "να η κυρία Κατίνα την έχει την δύναμη", αλλά και η κυρία Κατίνα, που είναι όργανο του σατανά, χωρίς να το καταλαβαίνει, να πιστέψει ότι είναι κάποια. Μ' αυτόν τον πονηρό τρόπο, ο διάβολος λύνει τα μάγια του σώματος εκείνου που "ματιάστηκε", αλλά παράλληλα σκλαβώνει την ψυχή του.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Οι ζηλιάρηδες ματάζουν

Η ζήλεια όταν έχει κακότητα, μπορεί να κάνει ζημιά. Αυτή είναι η βασκανία και είναι μια δαιμονική ενέργεια. Ιδίως οι άνθρωποι που έχουν ζήλεια και κακότητα - λίγοι είναι τέτοιοι - αυτοί είναι που ματιάζουν.

Μια γυναίκα λ.χ. βλέπει ένα παιδάκι χαριτωμένο με την μάνα του και λέει με κακότητα:
- Γιατί να μην το είχα εγώ αυτό το παιδί; Γιατί να το δώσει ο Θεός σ' αυτήν;

Τότε το παιδάκι εκείνο, μπορεί να πάθει ζημιά, να μην κοιμάται, να κλαίει, να ταλαιπωρείται, γιατί εκείνη το είπε με μια κακότητα. Και αν αρρώσταινε και πέθαινε το παιδί, θα ένιωθε χαρά μέσα της.

Άλλος βλέπει ένα μοσχαραάκι, το λαχταρά και αμέσως εκείνο ψοφάει.

Πολλές φορές όμως, μπορεί να ταλαιπωρείται το παιδί και να φταίει η ίδια η μάνα. Μπορεί δηλαδή η μάνα να είδε καμιά φορά κανένα αδύνατο παιδάκι και να είπτε:

- Τί είναι αυτό; Τί σκελετωμένο παιδί!

Να καμάρωνε το δικό της και να κατηγορήσε το ξένο. Και αυτό που είπτε με κακία για το ξένο παιδί, πιάνει στο παιδί της. Μετά το παιδί ταλαιπωρείται εξ αιτίας της μάνας, χωρίς να φταίει. Λειώνει - λειώνει το καημένο, για να τιμωρηθεί η μάνα και να καταλάβει το σφάλμα της. Τότε φυσικά το παιδί θα πάει μάρτυρας! Τα κρίματα του Θεού είναι άβυσσος...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το σπασμένο βάζο

Κάποτε κάποια κυρία επισκέφτηκε ένα απόγευμα μια φίλη της. Στο σαλόνι διέκρινε ένα ωραίο βάζο γιαπωνέζικο, αξίας, γεμάτο λουλούδια.

- Τι ωραίο βάζο! Πότε το αγόρασες;

- Μου το έφερε ο άνδρας μου, είπτε εκείνη.

Την άλλη μέρα, το πρωί στις οχτώ, η κυρία που είχε κάνει την επίσκεψη, ενώ έπινε καφέ με τον άνδρα της, θυμήθηκε το βάζο. Της είχε κάνει πολλή εντύπωση. Λέει, λοιπόν, στον άνδρα της με θαυμασμό:

- Τι να σου πω για την φίλη μου! Της έφερε ο άνδρας της ένα πολύ ωραίο βάζο γιαπωνέζικο, πολύχρωμο, με ωραίες παραστάσεις και στόλιζε όλο το σαλόνι!

Την ίδια μέρα ξαναπήγε στην φίλη της για κάποια δουλειά. Κοιτάζει, το βάζο έλειπε. Της λέει:

- Τι το έκανες το βάζο;

- Τι να σου πω, της απάντησε. Σήμερα πρωί - πρωί, στις οχτώ η ώρα, όπως ήμουνα στο δωμάτιο ήσυχα, ακούω ένα δυνατό «κράκ»! Και το ανθοδοχείο έγινε κομμάτια. Έτσι μόνο του, χωρίς να το πειράξει κανείς, χωρίς να φυσήξει αέρας, χωρίς κανείς να το κουνήσει!

Εκείνη δεν μίλησε καθόλου στην αρχή. Μετά της λέει:

- Τι να σου πω... Στις οχτώ πίναμε με τον άνδρα μου καφέ και με θαυμασμό και χαρά του περιέγραψα το βάζο σου. Με πολλή λαχτάρα έκανα την περιγραφή. Τι να πω, λες καμιά κακή δύναμη να ενήργησε; Αυτό θα συνέβαινε, μόνο αν δεν σ' αγαπούσα.

Και όμως, αυτό ήταν. Δεν κατάλαβε ότι μέσα της είχε κακία. Αυτό ήταν φθόνος, ζήλεια, βασκανία. Η κακή δύναμη μεταδίδεται, όσο μακριά και αν είμαστε. Είναι μυστήριο. Δεν υπάρχει απόσταση. Γι' αυτό έσπασε το βάζο.

~ Όσιος Πορφύριος ο Κουσοκαλυβίτης ~

Περί βίας

Ό,τι γίνεται με τη βία, δεν είναι ούτε λογικό, ούτε μπορούμε να το ονομάσουμε αρετή.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Δεν επιτρέπεται στους Χριστιανούς να εξοντώνουν την πλάνη με τον εξαναγκασμό και τη βία, αλλά με πειθώ και λόγο και με την καλοσύνη να οδηγούν τους ανθρώπους στη σωτηρία. Να γιατί κανείς βασιλιάς με Χριστιανικό φρόνημα δεν χρησιμοποίησε καμία βία. Αντίθετα εναντίον μας, οι δαιμονόπληκτοι εχθροί μας, επενόησαν πολλές βιαιοπραγίες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκεί που ο Χριστός είναι απών, εκεί περισσεύει το ψεύδος και η βία θριαμβεύει...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Μην επιμένεις σε κάτι, που ο άλλος δεν το θέλει.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Περί βιασύνης

Η βιασύνη είναι του διαβόλου.

~ Άγιος Ιερώνυμος ~

Ο Καλός Θεός, όλα θα τα οικονομήσει με τον καλύτερο τρόπο, αλλά χρειάζεται πολλή υπομονή και προσοχή, γιατί πολλές φορές, με το να βιάζονται οι άνθρωποι να ξεμπλέξουν τα κουβάρια, τα μπλέκουν περισσότερο. Ο Θεός με υπομονή τα ξεμπλέκει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα όλη αυτή η βιασύνη που μπήκε στον κόσμο, έκανε τους ανθρώπους ανυπόμονους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Καλύτερα μια λογική βραδύτητα, από μια απερίσκεπτη βιασύνη.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Μην βιάζεσαι. Να μιλάς και να ενεργείς ήρεμα. Θα τα καταφέρεις. Ο εχθρός είναι που βιάζεται και μας ταραίζει.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Γιατί ο Θεός δεν έφτιαξε τον κόσμο μονομιάς, αλλά σε 6 μέρες; Για να μας διδάξει, ότι και εμείς οφείλουμε να μην είμαστε βιαστικοί στα έργα μας, αλλά να προχωρούμε βαθμιαία και με σύνεση. Αν για παράδειγμα προσεύχεσαι, μην τρέχει η γλώσσα σου. Αν μελετάς το Ευαγγέλιο, μη σπεύδεις στο διάβασμα, αλλά συγκέντρωσε την προσοχή σου, σε κάθε λεπτομέρεια του ιερού κειμένου. Αν φτιάχνεις κάτι το υλικό, φτιάχνε το με αβίαστο τρόπο. Με τη δημιουργία του κόσμου σε 6 μέρες, ο Κύριος μας δίνει ένα παράδειγμα. Ας το ακολουθήσουμε...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Δυστυχισμένος είναι εκείνος, που διαρκώς βιάζεται. Με την βιασύνη του, θα συναντήσει χιλιάδες εμπόδια στο δρόμο του, πλήθος δυσάρεστες εσωτερικές στενοχώριες, μυριάδες αιτίες για να εκνευριστεί.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Μην μοιάζουμε με τον γεωργό, που μόλις σπέρνει, θέλει αμέσως να θερίσει.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Περί βιβλίου

Περικοπές

Ας θησαυρίζουμε για τον εαυτόν μας με πνευματικά βιβλία, που είναι φάρμακα της ψυχής μας. Όπου υπάρχουν πνευματικά βιβλία, απομακρύνεται από εκεί κάθε διαβολική ενέργεια και προέρχεται σ' εκείνους που τα μελετούν μεγάλη παρηγοριά και ενθάρρυνση ν' ακολουθήσουν την αρετή. Γιατί αυτή η θέα μόνο των βιβλίων, μας κάνει πιο απρόθυμους να αμαρτήσουμε, ακόμα και αν τολμήσουμε κάτι από τα απαγορευμένα και βλέποντας τα βιβλία, περισσότερο καταδικάζουμε την συνείδησή μας και δεν πέφτουμε πάλι στα ίδια αμαρτήματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι αδύνατον, είναι αδύνατον, αυτός που μελετάει με προσοχή πνευματικά βιβλία, να μην αποκομίσει καρπούς και ωφέλεια...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Παρακαλώ όλοι να αποκτήσετε (πνευματικά) βιβλία. Είναι φάρμακα της ψυχής. Αν δεν θέλετε άλλο βιβλίο, τουλάχιστον την Καινή Διαθήκη. Και όχι απλώς να σκύβεις πάνω στην Αγία Γραφή, αλλά να συγκρατείς στο μυαλό σου τα νοήματά της.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Από το να μην διαβάσετε πνευματικά βιβλία, είναι πολύ χειρότερο να θεωρείτε την ανάγνωση περιττό πράγμα. Αυτοί οι λόγοι και οι σκέψεις, προέρχονται από σατανική παρακίνηση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν έχεις στα χέρια σου τα Θεία Βιβλία, μην σε πιάνει η βιασύνη και θέλεις έτσι να τρέχεις περνώντας επιπόλαια, και σαν να το έχεις ως πάρεργο, όσα έχουν γραφτεί. Αλλ' ακόμη κι αν χρειάζεται να διαβάσεις το ίδιο πολλές φορές, και δύο και τρεις, για ακριβή κατανόηση, μην αποφύγεις να το κάνεις. Ακόμη όταν πρόκειται να διαβάσεις παρακάλεσε τον Θεό ως εξής: "Κύριε Ιησού Χριστέ άνοιξε τ' αυτιά της καρδιάς μου, ν' ακούσω και να εννοήσω τους λόγους Σου και να κάνω το θέλημά Σου. Είμαι περαστικός απ' τη γη Σου, μη μου κρύψεις τις εντολές Σου. Αφαίρεσε το κάλυμμα των οφθαλμών μου και θα κατανοήσω τα θαυμαστά του νόμου Σου".

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Η ανάγνωση των κακών βιβλίων μας διδάσκει να γνωρίζουμε το κακό χωρίς αποστροφή, να μιλούμε χωρίς αιδώ και να κάνουμε το κακό χωρίς ντροπή.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Να μην διαβάζεις βιβλία των αιρετικών και αθέων, που άλλα φανερώνουν επιφανειακά και άλλα εννοούν.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όποιος ανοίγει ένα βιβλίο, αφήνει το τιμόνι της ζωής του στον συγγραφέα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Είναι ντροπή, τις βλαβερές τροφές να τις αποφεύγουμε και τα βιβλία, που τρέφουν την ψυχή μας, να μην τα διαλέγουμε.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως όταν κόβουμε από την τριανταφυλλιά το άνθος, παραμερίζουμε τα αγκάθια, έτσι ακριβώς και στην περίπτωση των διαφόρων βιβλίων, μελετούμε τα ωφέλιμα και προφυλαγόμαστε από τα βλαβερά.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Είναι απαραίτητο να αποκτούν όσοι μπορούν, Χριστιανικά βιβλία. Διότι και μόνο που τα βλέπουμε, μας κάνουν διστακτικούς προς την αμαρτία και μας παρακινούν να ανοίγουμε τα μάτια μας, όλο και περισσότερο στο θέλημα του Θεού.

~ Άγιος Επιφάνιος ~

Το βιβλίο του Αγίου Ισαάκ του Σύρου "Ασκητικά" αξίζει, όσο ολόκληρη Πατερική βιβλιοθήκη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολύ ωφελούν τα διάφορα Πατερικά βιβλία. Για να βοηθήσουν όμως, πρέπει να διαβάζονται με ταπείνωση και προσευχή. Τα πατερικά κείμενα μοιάζουν με αξονικές τομογραφίες, γιατί όπως σ' εκείνες φωτογραφίζεται η σωματική κατάσταση του ανθρώπου, έτσι και σ' αυτά, φωτογραφίζεται η πνευματική του κατάσταση. Κάθε πρόταση των πατερικών κειμένων δεν κρύβει ένα, αλλά πολλά νοήματα και καθένας τα καταλαβαίνει, ανάλογα με την πνευματική του κατάσταση. Καλό είναι να διαβάζει κανείς κείμενο και όχι μετάφραση, επειδή ο μεταφραστής ερμηνεύει το πρωτότυπο, ανάλογα με την δική του πνευματικότητα. Πάντως, για να κατανοήσει κανείς τους Πατέρες, πρέπει να σφίξει τον εαυτό του, να συγκεντρώσει τον νου του και να ζει πνευματικά, γιατί το πνεύμα των Πατέρων γίνεται αντιληπτό μόνο με το πνεύμα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Καλό είναι το να διαβάζει κανείς βιβλία πνευματικά, αλλά καλύτερα είναι, το να τα εφαρμόζει και να ζει πνευματικά. Ο νους, να βρίσκεται πάντα κοντά στον Θεό: Αυτή είναι η καλύτερη μελέτη... Υπάρχουν και μερικοί, κοσμικοί κυρίως, που διαβάζουν πνευματικά βιβλία με τις ώρες και επειδή ευχαριστιούνται, νομίζουν ότι έχουν κατάσταση και ότι είναι καλοί... Μαθαίνουν πολλά και τα λένε στους άλλους για επίδειξη, χωρίς να εφαρμόζουν οι ίδιοι και δεν ωφελούνται. Είναι σαν έναν που βλέπει μία πάλη και δεν κοιτάζει πως πάλεψαν, για να βοηθηθεί, να γίνει παλαιστής, αλλά κοιτάζει συνέχεια το ρολόι του, για να προλάβει να παρακολουθήσει και άλλη πάλη και άλλη και παλαιστής δεν γίνεται, αλλά μένει θεατής.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να έχεις πάντοτε ένα βιβλίο ανοιχτό πάνω στο τραπέζι, για να μην βρίσκει ευκαιρία ο διάβολος, να σου φέρνει λογισμούς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν βοηθούν στην πνευματική ζωή τα μυθιστορήματα ή η εφημερίδα. Πολλές φορές ακόμη και μερικά θρησκευτικά περιοδικά κάνουν ζημιά, γιατί διεγείρουν τον μωρό ζήλο και προκαλούν σύγχυση. Προσξτε· μην διαβάζετε περιττά πράγματα τις ελεύθερες ώρες σας. Μερικά αναγνώσματα είναι σαν να τρως νεροκολοκύθες, σαν να ψάχνεις στα άχυρα, να βρεις ένα σπυρί σιτάρι. Λένε μερικοί: «Ναι, αλλά αυτά με ξεκουράζουν». Μα πώς σε ξεκουράζουν, ευλογημένε, αφού σε ζαλίζουν και πονούν τα μάτια σου; Καλύτερα να κοιμηθείς, για να ξεκουραστείς. Από το τι διαβάζει κανείς, θα καταλάβεις την πνευματική του κατάσταση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να ασκείσαι συνεχώς στην ανάγνωση θεόπνευστων βιβλίων, για να αυξάνεται μέσα σου η Θεία αγάπη...

~ Άγιος Μάξιμος ο Γραικός ~

Πρόσεχε καλά και να μην διαβάζεις βιβλία των αιρετικών και να απέχεις από τα βιβλία των αθέων, όπως απέχεις από την φωτιά. Και ούτε καν να καταδεχθείς ποτέ να πιάσεις στα χέρια σου, τα βιβλία αυτά...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το βιβλίο μου είναι η φύση των δημιουργημάτων και οποτεδήποτε επιθυμήσω, μπορώ να διαβάσω μέσα σ' αυτήν τα έργα του Θεού.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Ένα κακό βιβλίο σου κάνει κακό, ένα καλό βιβλίο σε ωφελεί. Και όταν ακόμα δεν είσαι έτοιμος να το εφαρμόσεις στην πράξη, όμως επειδή το επιθυμείς εσωτερικά, σιγά-σιγά, με τον καιρό, χωρίς βία και πίεση, ωριμάζει η επιθυμία του καλού και τελικά το πράττεις.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όλα τα έργα-βιβλία των Αγίων Πατέρων, γράφτηκαν με τον φωτισμό και την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Θαυμαστή είναι η συμφωνία τους, θαυμαστή και η χρήση τους. Όποιος χειραγωγείται απ' αυτά, δίχως αμφιβολία χειραγωγείται από το Άγιο Πνεύμα!

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ ~

Οι Άγιοι Πατέρες μας διδάσκουν, πως να πλησιάζουμε τα Ιερά Ευαγγέλια, πως να τα διαβάζουμε, να τα κατανοήσουμε όπως πρέπει. Διδάσκουν επίσης, τι είναι εκείνο που βοηθάει και τι είναι εκείνο που εμποδίζει την σωστή κατανόησή τους. Διάβαζε, επομένως, κατ' αρχήν, περισσότερο τα συγγράμματα των Αγίων Πατέρων και κατόπιν, αφού μάθεις από αυτά πως πρέπει να διαβάζεις τα Ιερά Ευαγγέλια, πήγαινε και διάβαζε με τη σειρά τα ίδια τα Ιερά Ευαγγέλια. Να μην θεωρείς, ότι αρκεί το διάβασμα του Ιερού Ευαγγελίου, χωρίς την ανάγνωση των Αγίων Πατέρων! Αυτό αποτελεί μία και επικίνδυνη σκέψη. Στα

Ιερά Ευαγγέλια είναι προτιμότερο να σε φέρουν οι Άγιοι Πατέρες, σαν έναν αγαπητό υιό που προετοιμάστηκε κατάλληλα με τα συγγράμματά τους. Όλοι εκείνοι που αρνήθηκαν με τρέλα και με υπερηφάνεια τους Αγίους Πατέρες και πλησίασαν χωρίς μεσολάβηση, με θρασύτητα, με βρώμικο μυαλό και ακάθαρτη καρδιά το Ιερό Ευαγγέλιο, έπεσαν σε καταστρεπτικές πλάνες. Αυτούς το Ευαγγέλιο τους απέβαλλε, διότι δεν ανέχεται κοντά Του, παρά μόνο τους ταπεινούς.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Η μελέτη των Πατερικών κειμένων-βιβλίων, είναι η μητέρα και η βασίλισσα όλων των αρετών. Από τα κείμενα αυτά διδασκόμαστε το αληθινό νόημα της Αγίας Γραφής, την ορθή πίστη, την Ευαγγελική ζωή και γενικά την Χριστιανική τελειότητα και σωτηρία. Η μελέτη των βιβλίων αυτών, με την καθοδήγηση των πνευματοφόρων διδασκάλων, είναι ο κύριος χειραγωγός όσων επιθυμούν να τελειωθούν πνευματικά και να σωθούν. Τα Πατερικά βιβλία μοιάζουν με καθρέφτες. Κοιτάζοντας μέσα τους συχνά και προσεκτικά, η ψυχή μπορεί να δει όλες τις ελλείψεις και τα ελαττώματά της. Μοιάζουν, επίσης, με μια πλούσια συλλογή ποικίλων φαρμάκων. Σ' αυτήν η ψυχή μπορεί να βρει το κατάλληλο φάρμακο για κάθε της ασθένεια.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Τα συγγράμματα των Αγίων Πατέρων, μοιάζουν με ένα φαρμακείο γεμάτο φάρμακα, όπου η ψυχή μπορεί να βρει το σωτήριο φάρμακο για οποιαδήποτε αρρώστια.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Πρέπει να διαβάζουμε τους Αγίους Πατέρες με προθυμία, με προσοχή αλλά και με εμμονή, διότι ο αόρατος εχθρός μας (ο διάβολος), ο οποίος «μισεί ήχον ασφαλείας» (Παροιμίες 11,15), εχθρεύεται τον «ήχο» αυτό, κυρίως όταν έρχεται εκ μέρους των Αγίων Πατέρων. Διότι «ο ήχος», η φωνή αυτή των Αγίων Πατέρων, φανερώνει τα τεχνάσματα του εχθρού μας, την πονηρία του και μας αποκαλύπτει τις παγίδες του και όλες τις μεθόδους του. Ακριβώς για τον λόγο αυτό, ο εχθρός μας σπλίζεται ενάντια στο ανάγνωσμα των Αγίων Πατέρων με διάφορες αλαζονικές και συκοφαντικές σκέψεις. Προσπαθεί μάλιστα, να ρίξει τον αγωνιζόμενο στην δίνη των ματαίων μεριμνών, για να τον αποτρέψει από το σωτήριο ανάγνωσμα. Τον πολεμά με την τεμπελιά, με την ανία, με το να μην θυμάται αυτά που διαβάζει. Ακριβώς από τον πόλεμο αυτό κατά της ανάγνωσης των συγγραμμάτων των Αγίων Πατέρων μπορούμε να καταλάβουμε, πόσο μεγάλο όπλο είναι αυτά για εμάς και πόσο πολύ τα μισεί ο εχθρός μας.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή και τα άλλα Χριστιανικά βιβλία, μας φανερώνουν την διεφθαρμένη φύση μας.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Μερικοί διαβάζουν τους βίους των Αγίων και τους μιμούνται με υπερηφάνεια. Πρέπει να διαβάζετε μόνο εκείνα τα βιβλία που παραδέχεται η Εκκλησία, όχι τα Απόκρυφα Ευαγγέλια, γιατί μερικά γεγονότα είναι αλλοιωμένα.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Αν μελετάς μόνο την Αγία Γραφή και δεν διαβάζεις τους Πατέρες της Εκκλησίας, τότε δεν θα μάθεις τον τρόπο ζωής τους, πως διεξάγουν τον πνευματικό πόλεμο. Θα πιστέψεις πως μπορείς μόνος σου να τα βγάλεις πέρα και δεν θα ταπεινωθείς. Όταν διαβάζεις τα κείμενα των Αγίων Πατέρων, πρέπει να προσπαθείς να εφαρμόζεις αυτά που σε διδάσκουν. Αν δεν φτάσεις τα μέτρα τους, θα πρέπει να ομολογήσεις την αδυναμία σου και να ταπεινώνεται για ν' αξιωθείς να λάβεις το έλεος του Θεού, που προσφέρεται πλούσια στους ταπεινούς.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Πρέπει να διαβάζετε Εκκλησιαστικά βιβλία και να μορφώνεστε συνεχώς. Κάποιος που τον πιάνουν αδιάβαστο, εύκολα πέφτει σε παγίδες.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Τα πνευματικά βιβλία και ειδικά η Αγία Γραφή, είναι πολύ χρήσιμα, αλλά μέχρι να φωτιστεί ο νους με την ευχή, είναι προτιμότερο να δώσουμε αρχικά περισσότερη βάση στην ευχή και όταν φωτιστεί ο νους, τότε παίρνουμε και την μελέτη. Πόσοι αφώτιστοι άνθρωποι, διαβάζοντας τα σωστά κείμενα έπεσαν σε πλάνες και στις αιρέσεις, επειδή έκαναν λάθος στην ερμηνεία...

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Αν ήταν τρόπος, καλά θα ήταν, όχι μόνο να μάθετε αλλά να αποστηθίζετε τα Πατερικά κείμενα. Είναι το μόνο στερεό θεμέλιο, στο οποίο μπορείτε να ακουμπάτε, γιατί μέσω αυτών, μας ανοίγονται οι πνευματικοί οφθαλμοί. Τα πατερικά κείμενα είναι η Αγία Γραφή ερμηνευμένη με λεπτομέρεια.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Όταν δεν υπάρχει άνθρωπος να μας φέρει παρηγοριά, τότε έρχεται ο Θεός και μας φέρνει τη χαρά, μέσα από ένα βιβλίο.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Η λογοτεχνία είναι συχνά αποτέλεσμα των ψεμάτων των πεπτωκότων πνευμάτων. Τέτοια μυθιστορήματα και βιβλία, δεν είναι Χριστιανικά έργα. Υπάρχει μέχρι και σατανισμός και ψέματα σε κάποια απ' αυτά, διότι ο σατανάς είναι ο πατήρ του ψεύδους. Αν ένας άνθρωπος φαντασιώνεται, πέφτει αμέσως στο δίχτυ που έχουν απλώσει τα πονηρά πνεύματα...

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Αν κάποιος φτιάξει ένα ωραίο φαγητό με ακριβά υλικά και πολλή τέχνη και το κάνει πεντανόστιμο, αλλά ύστερα ρίξει καμμιά δεκαπενταριά σταγόνες υδροκυανίου, θα φάει κανείς αυτό το φαγητό; Σας ερωτώ. Μα είναι νόστιμο, μα έχει καλά υλικά, μα... Ναι, αλλά έπεσε δηλητήριο πάνω. Ποιός θα τολμήσει, έστω να δοκιμάσει, ένα φαγητό, που έχει μέσα υδροκυάνιο, που όχι άνθρωπο, αλλά ελέφαντα σκοτώνει; Αυτό έχει κάνει και ο Καζαντζάκης. Και αν κάπου - κάπου έχει και κάποια σελίδα της προκοπής (τα βιβλία του), λίγο πιο πέρα, στην άλλη, ρίχνει υδροκυάνιο μέσα. Γιατί να συστήσουμε να τον διαβάσουν οι νέοι μας; Θα οικοδομηθούν, θα ωφεληθούν; Τί να πάρουν από τον Καζαντζάκη, που κάθε λίγο και λιγάκι λέγει αθλιότητες και αισχροτήτες; Δεν ξέρεις σε ποιά σελίδα θα σου πει κάτι καλό και σε ποιά σελίδα θα σου πει τις αχρειότητές του...

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Βιβλίο που δεν αξίζει να διαβαστεί για δεύτερη και τρίτη φορά, δεν πρέπει να διαβαστεί, ούτε για πρώτη φορά.

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Διηγήσεις

Η επίδραση των καλών βιβλίων

Ένας δήμαρχος επιστρέφοντας στο σπίτι του πεινασμένος, έπειτα από πολύωρο συμβούλιο, θύμωσε με την γυναίκα του, που δεν του είχε ετοιμάσει ακόμη το φαγητό.

Εκείνη, για να τον ησυχάσει, του έβαλε στα χέρια ένα βιβλίο να διαβάσει, ώσπου να ψηθεί το φαγητό.

Θυμωμένος εκείνος πετάει το βιβλίο κάτω και κάθεται στον καναπέ.

Περνώντας όμως η ώρα, ο ίδιος το ξαναπήρε από κάτω και άρχισε να διαβάζει, για να περάσει η ώρα...

Το αποτέλεσμα ήταν η γυναίκα του να περιμένει πολλή ώρα, αφού ετοίμασε το φαγητό, διότι ο σύζυγος απορροφήθηκε στην μελέτη και δεν εννοούσε να αφήσει το βιβλίο.

Διάβαζε τους Βίους των Αγίων και τόσο πολύ του άρεσαν, ώστε άλλαξε ζωή και από τότε έγινε καλός Χριστιανός!

Πόσες μεταστροφές ανθρώπων οφείλονται στα καλά βιβλία! Ο Άγιος Αυγουστίνος π.χ. διάβασε τις Επιστολές του Αποστόλου Παύλου και όχι μόνο βαπτίστηκε Χριστιανός, αλλά και αγίασε!

Αποκαλύψεις ενός δαίμονα

Ο γέροντας Σωφρόνιος, μαθητής του Οσίου Παΐσιου Βελιτσκόφσκυ, είδε κάποτε το εξής όραμα:

Μια νύχτα, νομίζοντας πως πλησίαζε να ξημερώσει, ο Σωφρόνιος βγήκε από την πύλη του μοναστηριού και κοίταξε προς την εξωτερική πύλη, εκεί που σήμερα βρίσκεται το αγίασμα.

Εκεί είδε ένα άνθρωπο που ήταν μαύρος στην όψη και φοβερός στο θέαμα.

Φορούσε στρατιωτικό μανδύα και φώναζε δυνατά, όπως κάνουν οι αξιωματικοί, όταν δίνουν διαταγές στους στρατιώτες. Τα μάτια του ήταν κόκκινα και γυάλιζαν σαν φλόγες. Το στόμα του ήταν σαν των πιθήκων και τα δόντια του εξείχαν απ' αυτό. Στη μέση του ήταν περιτυλιγμένο ένα τεράστιο φίδι, του οποίου το κεφάλι κρεμόταν προς τα κάτω κι από το στόμα του έβγαινε η γλώσσα σαν ξίφος. Στους ώμους του είχε σιρίτια που είχαν το σχήμα κεφαλών φιδιών και στο κεφάλι του φορούσε ένα καπέλο από όπου ξεπρόβαλαν φαρμακερά φίδια και τυλίγονταν σαν μαλλιά γύρω από το λαιμό του.

Μόλις ο γέροντας Σωφρόνιος αντίκρισε όλα αυτά πέτρωσε από τον φόβο.

Μετά από λίγο συνήλθε κάπως και ρώτησε τον άρχοντα αυτό του σκότους τι γύρευε τέτοια ώρα στον περίβολο του μοναστηριού.

Και εκείνος ο παγκάκιστος, εξαναγκασμένος από την δύναμη του Θεού, αποκάλυψε το μυστικό του:

- Υπάρχει κάτι στο μοναστήρι που μας ενοχλεί και μας ανησυχεί. Είναι αυτά τα κουρελόχαρτα, τα βιβλία στον όλεθρο να πάνε!! Αυτά που έχετε στην βιβλιοθήκη σας.

Ζούμε με τον φόβο και τον τρόμο μήπως κάποιος από τους νεωτέρους μονάχους τα πιάσει στα χέρια κι αρχίζει να τα διαβάζει. Μόλις αρχίσουν να διαβάζουν τα καταραμένα αυτά κουρελόχαρτα, μαθαίνουν την αρχαία ευλάβεια και εχθρότητα σας εναντίον μας και οι νεαροί αρχάριοι ξεσηκώνονται. Μαθαίνουν από αυτά πως οι παλιοί Χριστιανοί, μοναχοί και λαϊκοί, συνήθιζαν να προσεύχονται αδιάλειπτα, να νηστεύουν, να εξετάζουν και να ξαγορεύονται τους λογισμούς, να αγρυπνούν και να ζουν σαν ξένοι και παρεπίδημοι σ' αυτόν τον κόσμο. Μετά, απλοϊκοί όπως είναι, αρχίζουν να θέτουν τις ανοησίες αυτές σε εφαρμογή. Ακόμη παίρνουν σοβαρά όλη την Αγία Γραφή. Μας βρίζουν και ωρύονται εναντίον μας σαν άγρια θηρία. Αρκεί να σου πω, ότι ένας από αυτούς τους ανόητους θερμοκέφαλους είναι αρκετός για να μας διώξει όλους από εδώ. Είναι τόσο ανηλεείς και ασυμβίβαστοι εναντίον μας, όσο και ο θανατωμένος αρχηγός σας (ο Σωτήρας). Επί τέλους, έχουμε τόση ειρήνη και ηρεμία μαζί σας.

Αυτά τα αποκαλούμενα πνευματικά βιβλία σας όμως είναι μια διαρκεί πηγή εχθρότητα και ταραχής. Γιατί δεν μπορούμε να έχουμε ειρήνη; Γιατί εσείς δεν διαβάζετε τα βιβλία μου; Δεν είναι και αυτά πνευματικά; Και εγώ πνεύμα δεν είμαι; Και εγώ εμπνέω ανθρώπους να γράφουν βιβλία. Δεν φτάνει παρά να πέσει ένα απ' αυτά τα παλιόχαρτα, που τα λέτε περγαμηνές, στα χέρια ενός απλού κι ανόητου και αρχίζει εκ νέου καινούργιος πόλεμος και αναγκαζόμαστε να φεύγουμε και να αρπάζουμε πάλι τα όπλα εναντίον σας.

Ανήμπορος πια να κρατήσει σιωπή, ο φτωχός ηγούμενος τον ρώτησε:

- Ποιό είναι το μεγαλύτερο όπλο σας εναντίον των μοναχών στους καιρούς μας;

Και εκείνος απάντησε:

- Όλο το ενδιαφέρον μας σήμερα στρέφεται στο να κρατήσουμε τους μονάχους και τις μοναχές μακριά από τις πνευματικές ενασχολήσεις, ιδιαίτερα από την προσευχή και την μελέτη αυτών των καπνισμένων βιβλίων. Γιατί δεν δαπανάτε περισσότερο χρόνο στη φροντίδα των κήπων και των αμπελιών, στο ψάρεμα, στα σχολεία για τους νέους, στη φιλοξενία όλων αυτών των καλών ανθρώπων που έρχονται εδώ το καλοκαίρι για καθαρό αέρα και υγιεινό νερό; Οι μοναστές που ασχολούνται με τέτοια πράγματα πιάνονται στα δίχτυα μας, όπως οι μύγες στον ιστό της αράχνης.

Ως ότου όλα αυτά τα βιβλία καταστραφούν ή φθαρούν από το χρόνο, δεν θα ειρηνέψουμε. Είναι σαν σαΐτες και βέλη για εμάς.

Δεν είχε καλά - καλά τελειώσει τα λόγια αυτά και σήμανε το σήμαντρο για την ακολουθία του όρθρου. Ο αρχηγός των δαιμόνων εξαφανίστηκε αμέσως σαν καπνός.

Ο γέροντας ξεκίνησε για την Εκκλησία με μεγάλο πόνο ψυχής, εξαιτίας των αποκαλύψεων αυτών και μπήκε στην Εκκλησία. Όταν μαζεύτηκαν οι μοναχοί, τους διηγήθηκε με δάκρυα στα μάτια, όλα όσα είδε και άκουσε κατά την διάρκεια της φοβερής αυτής οπτασίας. Και μετά έδωσε εντολή να καταγραφούν όλα αυτά για να ωφεληθούν οι επιγενόμενοι.

"Όλα τα λησμονώ..."

Έλεγε μια κυρία:

- Εγώ όλα τα διαβάζω και δεν παθαίνω τίποτα. Ούτε κρύο μου κάνει, ούτε ζέστη. Τα διαβάζω όλα από περιέργεια. Εξάλλου λησμονώ πολύ σύντομα, ό,τι διαβάζω.

Την ρώτησε κάποιος:

- Δεν μου λέτε κυρία, θυμάστε να μου πείτε, τί φάγατε πριν 10 μέρες;

- Εγώ δεν θυμάμαι τι έφαγα σήμερα και θα θυμηθώ τι έφαγα πριν από δέκα μέρες;
- Και όμως, θα συμφωνήσετε μαζί μου, ότι παρόλο το ότι λησμονήσατε εκείνο το φαγητό, ωστόσο σας έθρεψε το σώμα σας...
- Έχετε δίκαιο, είτε η κυρία και κοκκίνησε.
- Μια παροιμία λέει: "Όποιος διαβάζει, τρώει", συμπέρανε ο συνομιλητής της.

Το πάθημα ενός νεαρού

Ήμουν έτοιμος και βιαζόμουν να βγω από το κελλί μου, οπότε χτυπάει την πόρτα κάποιος εικοσιπεντάχρονος.

- Σε θέλω μου λέει.
- Βιάζομαι του λέω. Έλα άλλοτε
- Δεν φεύγω αν δεν με δεχτείς. Είσαι ο σωτήρας μου.
- Έλα μέσα, του λέγω τι σου συμβαίνει:

- Εγώ λέει, ήμουνα περιεργος, διάβαζα τα αποκρυφιστικά βιβλία, Σολομωνική κ.λ.π. Διάβαζα και τις επικλήσεις προς τους δαίμονες. Δεν τους επικαλούμουν, αλλά απλώς τις διάβαζα. Στις 12 όμως τα μεσάνυχτα μέχρι τις τρεις με έπιασε δαιμονική κρίση. Και αυτό συνεχιζόταν κάθε βράδυ.

Υπέφερα. Δεν ήξερα τι να κάνω. Αλλά ευτυχώς έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο σου: «Υπάρχουν Μάγια και πώς λύονται». Διάβαζα τις ευχές που είναι μέσα και σταμάτησε το κακό επί ένα και πλέον χρόνο. Τώρα όμως με ξαναπιάνει και ήρθα σε σένα να με διαβάσεις, υποφέρω...

- Περίμενε του λέω και σηκώθηκα να πάρω τον Τίμιο Σταυρό να τον σταυρώσω. Αλλά τη στιγμή εκείνη τον έπιασε η κρίση του δαιμονίου!

Αγρίεψε, τραντάχθηκε και έπεσε κάτω! Να πω την αμαρτία μου, μου πέρασε η σκέψη: ο σατανάς εδώ που είμαι μόνος μου θα με πνίξει. Αλλά είπα μέσα μου: «μείζων ο εν ημίν ή ο εν τω κόσμω». Τον άρπαξα από τον ώμο και τον σταύρωσα. Μετά το σταύρωμα συνήλθε, επανήλθε στην κατάσταση που ήταν πρώτα και ιλαρύνθηκε το πρόσωπο του. Έγινε υγιής.

- Σε ευχαριστώ Πάτερ! μου είπε.
- Τον Θεό να ευχαριστείς και να μην ξαναπιάσεις στα χέρια σου τέτοια αποκρυφιστικά βιβλία, ούτε για περιέργεια.

Έφυγε ο άνθρωπος χαρούμενος.

~ Αρχιμανδρίτης Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Μην διαβάζετε βιβλία μαγείας

Στην εποχή του Αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω ζούσε κοντά στη Βέροια ένας λόγιος Χριστιανός, που έπεσε σε μια δαιμονική παγίδα.

Παρ' όλο που συνήθιζε - όπως κάθε Χριστιανός - να προσεύχεται με το «Πάτερ ημών» και να τελειώνει την προσευχή του με τα λόγια «ΡΥΣΑΙ ΗΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ», κάποια μέρα άνοιξε από περιέργεια ένα βιβλίο μαγείας που είχε πέσει στα χέρια του...

Χωρίς, λοιπόν, να υπολογίζει τον κίνδυνο διάβασε λίγο, δοκιμαστικά, επικλήσεις του διαβόλου! Έτσι κάποια νύχτα, ενώ κοιμόταν, είδε στον ύπνο του ένα γιγαντιαίο αράπη, που του είπε:

- Ήρθα, επειδή με κάλεσες! Εμπρός, λοιπόν, αν θέλεις να σε εξυπηρετήσω, προσκύνησέ με!

Ο άνθρωπος έντρομος του αποκρίθηκε:

«Κύριον τον Θεόν μου προσκυνήσω και αυτό μόνω λατρεύσω».

Τότε ο αράπης, γεμάτος θυμό, του έδωσε ένα φοβερό ράπισμα στο πρόσωπο και του είπε:

- Αφού δεν με προσκυνάς, τότε γιατί με προσκαλείς;

Ο Χριστιανός ξύπνησε, ένιωσε ένα αφόρητο πόνο στο πρόσωπο και έβαλε τις φωνές και τα κλάματα. Κάποιοι που τον άκουσαν μαζεύτηκαν και είδαν τα μάγουλά του πρησμένα και κατάμαυρα. Παρουσίαζε πράγματι αποτρόπαιο και ελεεινό θέαμα. Σε λίγες μέρες η κατάσταση χειροτέρευσε.

Πρήστηκε και μαύρισε όλο του το πρόσωπο τόσο πολύ, που έκλεισαν τελείως τα μάτια του.

Έστειλαν λοιπόν και κάλεσαν τον Άγιο Διονύσιο από το Μοναστήρι του στον Όλυμπο. Ο Άγιος έτρεξε αμέσως κοντά του και προσευχήθηκε πολύ γι' αυτόν.

Έψαλε και την Παράκληση στην Παναγία και τον έχρισε με άγιο έλαιο.

Τότε ο δαιμονόπληκτος θεραπεύτηκε τελείως! Και όλοι οι παριστάμενοι δόξασαν το Θεό και τίμησαν τον πιστό δούλο Του Διονύσιο.

Η επίδραση των κακών βιβλίων

α) Ένας νέος σε ένα χορό, υποψιάστηκε την μνηστή του, ότι τον απατούσε.

Το ίδιο βράδυ την σκότωσε σε ένα απόμερο μέρος και με άγριο τρόπο της έκοψε και το λαιμό.

Ο δολοφόνος αργότερα αποκαλύφτηκε. Πάνω στο γραφείο του βρέθηκε ένα μυθιστόρημα, στο οποίο περιγραφόταν ένα έγκλημα ακριβώς όπως το διέπραξε ο δολοφόνος νέος.

Αν δεν είχα διαβάσει όσα διάβασα, δεν θα έφτανα σε αυτήν την θέση.

Ευτυχισμένος όποιος έμαθε να κρατηθεί μακριά από τέτοια βιβλία...". Αυτά δήλωσε επίσημα ένας κατάδικος, λίγες στιγμές πριν τον θάνατό του.

Ο Ζακ Ρουσσώ, έλεγε για τα μυθιστορήματα της εποχής του: "Είναι δηλητήριο για την ψυχή...!".

β) Το δικαστήριο των Βρυξελλών προ ετών, καταδίκασε μια νέα σε 10 χρόνια φυλάκιση, γιατί σκότωσε τον πατέρα της. Οι δικαστές έλαβαν υπόψιν τους το ακόλουθο ελαφρυντικό: Ο πατέρας της, για να την αποτρέψει να ασπαστεί τον μοναχικό βίο, της έδωσε να διαβάσει πολλά ρυπαρογραφήματα.

"Διάβασε αυτά", της έλεγε συχνά ο πατέρας της, δίνοντάς της ανήθικα βιβλία "και έπειτα θα αποφασίσεις τι θα γίνεις".

Η νέα δεν άντεξε στον πειρασμό, ακολούθησε τις οδηγίες του πατέρα της και έφτασε εκεί που έφτασε...

Αλίμονο σε εκείνους που γράφουν ανήθικα βιβλία

Λέγεται, ότι ένας ένοχος συγγραφέας είδε σε όραμα, ότι ήταν καταδικασμένος στην Κόλαση, για να τα ανήθικα βιβλία που είχε γράψει και έβλεπε με αγωνία, ότι κάθε μέρα τα μαρτύριά του αυξάνονταν και τα βάσανά του πολλαπλασιάζονταν. Έμεινε έκπληκτος γι' αυτά και ζήτησε από τον Παντοδύναμο, την αιτία της συμφοράς του.

Και ο Κύριος του είπε:

- Άφησες τη γη, αλλά τα συγγράμματά σου εξακολουθούν να παραμένουν και να παρασέρνουν στο κακό πολλές ψυχές. Για όλο το κακό που διαπράττετε από όσους διαβάζουν τα βιβλία σου, είσαι υπεύθυνος εσύ και η Θεία Δικαιοσύνη επιβάλλει να τιμωρείσαι...

Πόσο μεγάλη λοιπόν είναι η ευθύνη εκείνων που γράφουν!

Ο Γάλλος συγγραφέας Ντιντερώ, που είχε γράψει μερικά ανήθικα βιβλία, κάποτε απότομα και τρομαγμένος αφαίρεσε από τα χέρια της κόρης, ένα δικό του σύγγραμμα, σαν να της αφαιρούσε το πιο επικίνδυνο αντικείμενο και στις τελευταίες μέρες της ζωής του, αναφώνησε:

- Πόσο πιο ευτυχισμένος θα ήμουν, αν δεν είχα γράψει, ό,τι έγραψα...

Περί βλασφημίας

Περιοκοπές

Αμήν λέγω υμίν ότι πάντα αφεθήσονται τοις υιοίς των ανθρώπων τα αμαρτήματα και αι βλασφημία όσας αν βλασφημήσωσιν. Ος δ' αν βλασφημήση εις το Πνεύμα το Άγιον, ουκ έχει άφεσιν εις τον αιώνα, αλλ' είναι ένοχος αιωνίας κατακρίσεως και τιμωρίας. [Αλήθεια σας λέω, ότι όλα τα αμαρτήματα και οι βλασφημίες θα συγχωρεθούν στους υιούς των ανθρώπων, όσα και αν βλασφημήσουν, εάν μετανοήσουν. Όποιος όμως βλασφημήσει ενάντια στο Άγιο Πνεύμα, δεν έχει άφεση στον αιώνα, αλλά θα είναι ένοχος αιωνίας κατακρίσεως και τιμωρίας.]

~ Κατά Μάρκον 3, 28-29 ~

Εξάγαγε την καταρασάμενον έξω της παρεμβολής, και επιθήσουσι πάντες οι ακούσαντες τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν αυτού και λιθοβολήσουσιν αυτόν πάσα η συναγωγή. Ονομάζων δε το όνομα Κυρίου, θανάτω θανατούσθω· λίθοις λιθοβολείτω αυτόν πάσα η συναγωγή Ισραήλ· εάν τε προσήλυτος, εάν τε αυτόχθων, εν τω ονομάσαι αυτόν το όνομα Κυρίου, τελευτάτω. [Βγάλε τον βλάσφημο αυτόν έξω από την κατασκήνωση. Όλοι εκείνοι οι οποίοι άκουσαν την βλασφημία του, θα θέσουν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι αυτού και θα καταθέσουν την μαρτυρίαν τους εναντίον του. Έπειτα θα τον λιθοβολήσουν όλος ο λαός των Ισραηλιτών. Εκείνος, δηλαδή, ο οποίος ασεβώς θα αναφέρει το όνομα του Θεού, πρέπει να τιμωρείται δια θανάτου. Όλος ο λαός των Ισραηλιτών θα θανατώσει δια λιθοβολισμού αυτόν. Είτε ξένος είναι, είτε εντόπιος αυτός, που θα αναφέρει ασεβώς το όνομα του Κυρίου, θα τιμωρείται δια θανάτου.]

~ Λευιτικόν 24,14 και 24,16 ~

Η βλασφημία είναι έκφραση μίσους κατά του Θεού, είναι αποτέλεσμα βρώμικης καρδιάς και χαρακτηρίζει πονηρή και αχάριστη ψυχή. Ο βλάσφημος εξουσιάζεται από τον πονηρό δαίμονα. Ο βλάσφημος απολαμβάνει τις πλούσιες δωρεές Του και από πάνω Τον βρίζει. Για τους βλάσφημους ο Θεός διατάσσει στην Αγία Γραφή (Λευιτικόν 24,16) να λιθοβολούνται.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Ο βλάσφημος αγανακτεί κατά του Θεού και βγάζει από την πονηρή καρδιά του βλάσφημες εκφράσεις, γεμάτες χολή και ασέβεια! Ο βλάσφημος αγανακτεί και βρίζει τον Θεό δημιουργό, που τον έφερε στη ζωή από το μηδέν! Αγανακτεί και βρίζει Αυτόν, που τον φύλαξε κάτω από τη σκέπη της Χάριτός Του, για να μην χαθεί η ύπαρξή του! Βλασφημεί τον χορηγό όλων των αγαθών, Αυτόν που γεμίζει τους ανθρώπους από αγάπη και φιλανθρωπία. Βρίζει τον αγαθό και φιλόανθρωπο Θεό, που προσφέρει πλούσιες τις δωρεές Του ακόμη και στον βλάσφημο. Βρίζει Αυτόν που γεμίζει με καλοσύνη όλο τον κόσμο. Βρίζει Αυτόν που συγκρατεί όλο το σύμπαν πάνω στο μηδέν. Βρίζει Αυτόν, που όλη η δημιουργία, η ορατή και η αόρατη, Τον σέβεται, Αυτόν που όλη η κτίση δοξολογεί...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Να βοηθήσετε τους βλάσφημους να μετανοήσουν, να πλησιάσουν στο ιερό Μυστήριο της Εξομολογήσεως και να ζητήσουν το έλεος και την συγγνώμη του Αγίου Θεού και να σταματήσουν το βρώμικο αυτό πάθος, διαφορετικά απομακρυνθείτε από κοντά τους, όπως φεύγετε μακριά από μία οχιά, μήπως και διορθωθούν...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Ποιοί βλασφημούν κατά του Αγίου Πνεύματος; α) Όσοι αρνούνται τη Χάρη του Θεού, την Θεία ευσπλαχνία, τη φιλανθρωπία και την Πρόνοια του Θεού β) Όσοι περιφρονούν τον Θείο νόμο γ) Όσοι αρνούνται τις ενέργειες τού Αγίου Πνεύματος και αποδίδουν αυτές σε άλλες δυνάμεις (στις δυνάμεις του σκότους, στον πονηρό) δ) Όσοι αρνούνται τις δωρεές και τους καρπούς τού Αγίου Πνεύματος. Οι Φαρισαίοι βλασφημούσαν κατά τού Αγίου Πνεύματος όταν έλεγαν ότι: «Ούτος ουκ εκβάλλει τά δαιμόνια ειμή εν τω Βεελζεβούλ, άρχοντι των δαιμονίων» (Ματθ. 12,24), δηλαδή: «Οι Φαρισαίοι, στα θαύματα του Χριστού είπαν: Αυτός δεν βγάζει τα δαιμόνια, παρά με την βοήθεια και τη δύναμη του Βεελζεβούλ, του σατανά, που είναι ο άρχοντας των δαιμονίων» ε) Όσοι έχουν περισσή πεποίθηση στην ευσπλαχνία (μόνο) του Θεού και αρνούνται τη δικαιοσύνη Του στ) Όσοι δεν έχουν καμιά ελπίδα στον Θεό (δηλαδή, όσοι έπαψαν νά ελπίζουν στον Θεό και απελπίστηκαν) ζ) Όσοι αθετούν την πίστη στον Υιό του Θεού, τον Κύριο μας Ιησού Χριστό η) Όσοι πολεμούν την αλήθεια και τη δικαιοσύνη θ) Οι κακόδοξοι πού καταδιώκουν την Εκκλησία. (αιρετικοί) ι) Οι απεγνωσμένοι (δηλαδή, όσοι κυριεύτηκαν τελείως από την απελπισία και αρνούνται την παντοδυναμία, τη φιλανθρωπία, την αγαθότητα και την Πρόνοια τού Θεού).

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Οι Χριστιανοί οφείλουν να απέχουν από την συναναστροφή με τους βλάσφημους. Αν κάνουν έτσι, ίσως οι βλάσφημοι δουν την εγκατάλειψή τους και διορθωθούν.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η βλασφημία είναι η μόνη αμαρτία που δεν έχει δικαιολογία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αν ακούσεις κάποιον να βλασφημεί, να του κάνεις παρατήρηση και αν χρειαστεί να τον χτυπήσεις, να μην διστάσεις. Ράπισε το πρόσωπό του, σπάσε του το στόμα, άγιασε το χέρι σου με το χτύπημα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το γιατρό που άλλα μέλη κόβει, άλλα καυτηριάζει και άλλα τα αφαιρεί εντελώς από το σώμα, δεν τον κατηγορεί για τίποτε. Αλλά και χρήματα τον πληρώνεις και σωτήρα τον ονομάζεις, διότι σταματάει την αρρώστια. Όταν όμως δεις μια πόλη να σείεται από σεισμούς και να πέφτει πάνω στους κατοίκους της, ή πλοίο να διαλύεται από τη θάλασσα και να καταποντίζεται αύτανδρο, γιατί βλασφημάς τον αληθινό Γιατρό και Σωτήρα;

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αυτός που αμαρτάνει παραβαίνει το Νόμο, ο δε βλάσφημος ασεβεί στην Θεότητα. Εάν ο παραβάτης του Νόμου του Θεού κολάζεται, πόσον μάλλον ο βλάσφημος που βρίζει τον Νομοθέτη;

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι βλάσφημοι αμαρτάνουν πολύ περισσότερο από εκείνους, οι οποίοι Σταύρωσαν τον Χριστό, διότι αυτοί μεν δεν γνώριζαν εκείνο το οποίο έκαναν, ενώ ο βλάσφημος ξέρει τι λέγει και γνωρίζει τι είναι Θεός και ποιός είναι ο Ιησούς τον οποίο βλασφημεί. Η βλασφημία είναι σπαθί το οποίο διαπερνά την καρδιά του Θεού.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Βλασφήμισε κάποιος; Μην μισήσεις αυτόν, αλλά την βλασφημία και τον δαίμονα που τον έβαλε και βλαφήμισε. Αν όμως μισείς εκείνον που βλασφήμισε, μίσησες κάποιον άνθρωπο και έτσι αθέτησες την εντολή. Ό,τι έκανε εκείνος με τον λόγο, εσύ το κάνεις με το έργο. Αν τώρα τηρείς την εντολή, δείξε την αγάπη σου και όσο μπορείς βοήθησέ τον, να απαλλαγεί από το κακό.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Σ' αυτόν που βλασφημεί το Άγιο Πνεύμα δεν δίδεται συγχώρηση, ούτε σ'αυτή τη ζωή ούτε στην άλλη. Η βλασφημία του Αγίου Πνεύματος είναι η αμετανοησία

~ Άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης ~

Βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος γενικά είναι η περιφρόνηση στα Θεία, όταν ο άνθρωπος έχει, εννοείται, τα λογικά του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι βλάσφημοι λογισμοί είναι όλοι του διαβόλου και όχι του ανθρώπου. Με βλάσφημους λογισμούς βασανίζει ο διάβολος συνήθως τους ευαίσθητους ανθρώπους, για να τους θλίβει και να τους φέρνει σε απόγνωση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι αναιδείς άνθρωποι, βρίσκονται στο πρώτο στάδιο της βλασφημίας κατά του Αγίου Πνεύματος. Εκείνοι που περιφρονούν τα Θεία βρίσκονται στο δεύτερο στάδιο και στο τρίτο βρίσκεται ο διάβολος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι βλασφημούν τα Θεία, τους περιμένουν δύο κολάσεις: η μία στην επόμενη ζωή και η άλλη, μετά όταν γίνει η Δευτέρα Παρουσία. Όσοι όμως μετανοήσουν τώρα, στην επόμενη θα υποφέρουν, αλλά όταν ξανακατέβει ο Χριστός μας θα τους συγχωρέσει. Για κάθε

βλασφημία που λένε οι γονείς, δεν παθαίνουν τίποτα και το κακό πάει στα παιδιά τους. Ενώ για κάθε βλασφημία που λένε τα παιδιά, ούτε αυτά παθαίνουν τίποτα και το κακό πάει στους γονείς. Έτσι η βλασφημία του ενός, τιμωρεί τον άλλον.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι καλύτερα, αν ένας βρίζει, βλασφημεί κ.λπ. και είναι αναιδής, να κάνεις ότι είσαι απασχολημένος και δεν ακούς και να λες την ευχή. Γιατί αν καταλάβει ότι τον παρακολουθείς, μπορεί να βρίζει συνέχεια και έτσι γίνεσαι αιτία να δαιμονιστεί. Όταν όμως δεν είναι αναιδής, αλλά ευσυνείδητος και βρίζει από κακή συνήθεια, μπορείς κάτι να του πεις. Αν πάλι είναι ευσυνείδητος, αλλά έχει πολύ εγωισμό, να μην του μιλήσεις αυστηρά, αλλά όσο μπορείς ταπεινά και με πόνο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Έρθε μια φορά στο καλύβι ένας και μου λέει: «Ο Θεός δεν έπρεπε αυτό να το κάνει έτσι». «Εσύ, του λέω, μπορείς να κρατήσεις μια πετρούλα στον αέρα; Αυτά τα αστέρια που βλέπεις, δεν είναι μπίλιες που γυαλίζουν. Είναι ολόκληροι όγκοι που κινούνται ιλιγγιωδώς και συγκρατούνται, χωρίς να εκτροχιάζονται». «Αυτό, κατά την γνώμη μου, δεν έπρεπε να γίνει έτσι», ξαναλέει. Ακούς κουβέντα! Μα εμείς θα κρίνουμε τον Θεό; Μπήκε η λογική και έλειψε η εμπιστοσύνη στον Θεό. Και αν του πεις τίποτε, σου λέει: «Με συγχωρείς, την γνώμη μου είπα· δεν μπορώ να πω την γνώμη μου;» Τί ακούει ο Θεός από εμάς! Ευτυχώς που δεν μας παίρνει τοις μετρητοίς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τί με ωφελεί εμένα, εάν κάποιος με επαινεί και βλασφημεί τον Κύριο μου;

~ Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος ~

Δεν υπάρχει χειρότερη αμαρτία, ούτε ίση, με την βλασφημία. Είναι η αμαρτία που όλα τα συγγέει και επιφέρει ασυγχώρητη τιμωρία και αφόρητη κόλαση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως εκείνος που ρίχνει μια πέτρα στον ουρανό, δεν βλάπτει τον ουρανό, αλλά τον εαυτόν του, επειδή γυρίζει η πέτρα και του συντρίβει το κεφάλι, έτσι και όποιος βλασφημεί κατά του Θεού, δεν βλάπτει τον Θεό, αλλά μόνο τον εαυτόν του και την ψυχή του κολάζει ο άθλιος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν βλασφημείται τόσο ο Θεός, όταν ο ειδωλολάτρης είναι φαύλος, όσο όταν ο Χριστιανός είναι διεφθαρμένος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς ο Θεός δοξάζεται όταν ζούμε ενάρετα, έτσι πάλι βλασφημείται, όταν ζούμε μέσα στην κακία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν ακούσεις κάποιον να βλασφημεί τον Θεό στην αγορά, πήγαινε κοντά και έλεγξέ τον. Και αν είναι ανάγκη, χτύπησε το πρόσωπό του και σύντριψε το στόμα του. Αγίασε το χέρι

σου, με το χτύπημα αυτό. Και αν σε κατηγορήσουν και σε πάνε στον κριτή και ζητήσει ο κριτής να σε τιμωρήσει, φώναξε με θάρρος, ότι τον χτύπησες, επειδή βλασφήμησε τον Βασιλιά των Αγγέλων. Και αν πρέπει να πεθάνεις, επειδή σωφρόνισες τον αδερφό σου, υπέμεινέ το, διότι σου λογίζεται ως μαρτύριο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας μην αδιαφορούμε, όταν ακούμε να βρίζεται ο Δεσπότης Χριστός και η Θεοτόκος. Η αδιαφορία μας για την βλασφημία, θα φέρει μεγάλο κακό στην πόλη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν κάποιος φόνευε το παιδί σου, πες μου, θα μπορούσες να τον αντικρύσεις; Θα είχες την δύναμη να ακούσεις το όνομά του; Δεν θα τον απέφευγες σαν δαίμονα κακό, σαν να ήταν ο ίδιος ο διάβολος; Και εσύ πώς τολμάς να συγκεντρώνεσαι με εκείνους, που φονεύουν τον Θεό σου με τις βλασφημίες τους;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν παθαίνει τίποτε ο Θεός από την βλασφημία, αλλά εκείνος που βλασφήμησε, αυτός υφίσταται όλη τη ζημιά. Γι' αυτό λοιπόν να αναστενάξεις, να κλάψεις γοερά. Διότι είναι άξιο δακρύων το παθος της βλασφημίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν κάποιος βρίζει άνθρωπο, που κανένα κακό δεν του έκανε, τιμωρείται σύμφωνα με τους νόμους περί δικαίου. Κάποιος όμως που βρίζει τον Ευεργέτη του, εκείνον που όχι μόνο πριν κανένα κακό δεν του έκανε, αλλά του χάρισε άπειρα καλά, εκείνον που του έδωσε τη ζωή και είναι ο Θεός του και του έδωσε ψυχή και του χάρισε μύρια καλά και είναι έτοιμος, αν θελήσει, να τον ανεβάσει στον Ουρανό. Αυτός λοιπόν, τον Ευεργέτη του, μετά από τόσες ευεργεσίες, Τον βρίζει... Και όχι απλώς Τον βρίζει, αλλά καθημερινά Τον βρίζει και με το στόμα και με τις πράξεις του, τότε πως μπορεί να συγχωρηθεί;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η βλασφημία επιτείνει την ζημιά και μας κάνει να χάσουμε περισσότερα από όσα έχουμε ήδη χάσει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν όποιος βρίζει τον βασιλιά δέχεται σκληρή τιμωρία, λόγω του αξιώματος του προσώπου, όποιος βρίζει τον Θεό, για πόσα αμαρτήματα είναι υπεύθυνος; Τα ίδια αμαρτήματα μπορεί να κάνουμε στον Θεό, σαν και αυτά που κάνουμε στους ανθρώπους. Η βαρύτητα όμως δεν είναι η ίδια. Όση διαφορά υπάρχει μεταξύ Θεού και ανθρώπου, τόση διαφορά υπάρχει και στα αμαρτήματα που γίνονται κατά του Θεού και κατά των ανθρώπων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εσύ βλασφημάς τον Θεό για πράγματα, που άλλοι Τον ευχαριστούν;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για ποιό λόγο εξοργίζεσαι και βλασφημείς, εάν περιπέσεις σε κάποιο κακό; Μήπως δηλ., εάν βλασφημήσεις, κάνεις ελαφρότερο το κακό που σου συνέβη; Ίσα - ίσα επιτείνεις αυτό και μάλιστα καθιστάς χειρότερο τον πόνο. Δεν μπορείς να σιωπάς, επειδή έχεις πόνους; Αλλά αντί να βλασφημήσεις, ευχαρίστησε, ύμνησε, δόξασε τον Θεό. Διότι εάν μεν βλασφημήσεις και την βοήθεια του Θεού απέκλεισες και τον διάβολο κάνεις επιθετικότερο εναντίον σου. Αν όμως ευχαριστήσεις τον Κύριο και τις επιβουλές του πονηρού θα αποκρούσεις, αλλά και την βοήθεια του Θεού θα επισύρεις.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διάβολος μας πολεμάει, όχι για να μας αρπάξει τα χρήματα, αφού ξέρει, ότι τίποτε δεν είναι αυτό. Μας πολεμάει, για να μας αναγκάσει να βλασφημήσουμε. Αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο ο διάβολος κατέστρεψε την περιουσία του Ιώβ: όχι για να τον κάνει φτωχό, αλλά για να τον κάνει να βλασφήσει εναντίον του Θεού. Και μολονότι μεταχειρίστηκε όλη την πανουργία του, εφόσον στην συνέχεια του πήρε και τα 10 παιδιά του και του γέμισε το σώμα του με λέπρα, ωστόσο τελικά δεν τον κατάφερε, να βλασφημήσει τον Κύριο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να προσφέρει κανείς στο Θεό μολυσμένο τον εαυτόν του, αποτελεί την πιο χειρότερη μορφή περιφρονήσεως.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τόλμησε, όταν ο άρχοντας να συζητεί μαζί σου και εσύ να τον αφήσεις και να ομιλείς με τον υπηρέτη σου και θα δεις πόσο μεγάλο είναι το θράσος σου, όταν τούτο κάνεις την ώρα που συνομιλείς με τον Θεό στην προσευχή σου. Διότι έτσι υβρίζεις τον Θεό για την προσβολή που Του κάνεις, παρόλο που Εκείνος σε ανέχεται και μακροθυμεί...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κάθε αμαρτία είναι ελαφριά, όταν συγκρίνεται με την βλασφημία.

~ Άγιος Ιερώνυμος ~

Ένας άνθρωπος να υβρίσει τον πατέρα μου, την μητέρα μου, τον αδελφόν μου έχω χρέος σαν Χριστιανός να τον συγχωρήσω. Το να υβρίσει τον Χριστό μου και την Παναγία μου, δεν θέλω να τον βλέπω.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Με τί στόμα ανόητε και πονηρέ άνθρωπε, αποτολμάς και βρίζεις το όνομα του Θεού και το παραδίδεις; Ομοίους και τους Αγίους; Δεν φοβάσαι τρισάθλιε, μήπως ανοίξει η γη και σε καταπιεί; Ο διάβολος δεν αποτολμά να υβρίσει το όνομα του Θεού, διότι φοβάται μήπως πέσει αστραπή και τον κατακαύσει και εσύ άγνωστε άνθρωπε, ανοίγεις αυτό το καταραμένο σου στόμα και παραδίδεις το όνομα του Θεού! Αλίμονο σε εκείνους που βρίζουν το όνομα του Θεού, διότι θα τους καίει πάντοτε, ο πύρινος ποταμός.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Η βλασφημία γεννιέται από την κατάκριση και την οργή.

~ Άγιος Νήφων ~

Η βλασφημία είναι ως επί το πλείστον, γέννημα της υπερηφανείας. Πολλές φορές γεννάται και από την εσωτερική κατάκριση ή και του ακαίρου φθόνου των δαιμόνων.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Το πάθος της βλασφημίας είναι φοβερό και δυσκολονίκητο. Έχει την αρχή του από την υπερήφανη διάνοια του σατανά. Αυτό πειράζει όλους αυτούς που ζουν κατά Θεόν με αρετή, περισσότερο όμως εκείνους που προσδεύουν στην προσευχή και στη θεωρία των Θείων πραγμάτων. Γι' αυτό πρέπει με κάθε προσοχή, να φυλάγουμε τις αισθήσεις και να αντιμετωπίζουμε με ευλάβεια όλα τα φρικτά μυστήρια του Θεού και τα ιερά σύμβολα και τους λόγους και να προσέχουμε, μήπως κάνει έφοδο το Πνεύμα αυτό. Γιατί καιροφυλακτεί όταν προσευχόμαστε και ψάλλουμε και κάποτε ξεστομίζει, με τα δικά μας χείλη, όταν δεν προσέχουμε, κατάρες εναντίον μας και αλλόκοτες βλασφημίες κατά του Υψίστου Θεού, τις οποίες περνά κρυφά στους στίχους των ψαλμών και στα λόγια της προσευχής. Αλλά όταν κάτι τέτοιο φέρει στα χείλη μας ή σπείρει κρυφά στη διάνοιά μας, να στρέψουμε πάνω του το λόγο του Χριστού και να του πούμε: «Φύγε πίσω μου σατανά, που είσαι γεμάτος δυσωδία και υπόδικος για την αιώνια κόλαση. Η βλασφημία σου να πέσει στο κεφάλι σου». Και αμέσως ας απασχολήσουμε προσωρινά το νου αιχμαλωτίζοντάς τον σε άλλο πράγμα, Θείο ή ανθρώπινο, ή ακόμη, ας τον ανυψώσουμε με δάκρυα προς τους ουρανούς και το Θεό. Και έτσι, με τη βοήθεια του Θεού, θα απαλλαγούμε από το βάρος της βλασφημίας...

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Είναι εντελώς ανάρμοστο, το να χρησιμοποιεί κάποιος Χριστιανός, το όνομα του Θεού, "επί ματαίω", σε τυχαίες συζητήσεις, λέγοντας εκφράσεις του τύπου: "μα το Θεό", "προς Θεού", "μάρτυς μου είναι ο Θεός", "βλέπει ο Θεός", "για το όνομα του Χριστού" κ.α. Πρόκειται για μια εφεύρεση του διαβόλου, με σκοπό να διασύρεται το όνομα του Θεού και να καταστρέφεται ο άνθρωπος.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Καθένας ο οποίος βλασφημεί τον Θεό είναι παίγνιο του διαβόλου, καρπός της αμαρτίας και πιόνι του θανάτου.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Αν δεν πιστεύετε πως θα λάβετε από το Θεό αυτό που ζητάτε με την προσευχή σας, βλασφημείτε τον ίδιο τον Θεό.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Υβρις προς το Άγιο Πνεύμα ασυγχώρητη, η οποία οδηγεί στην καταστροφή, ονομάζεται η επίμονη απιστία και η άρνηση της ύπαρξης του Θεού, παρά τα συντελούμενα ενώπιόν μας θαύματα, παρά το πλήθος των γεγονότων, τα οποία αναντίρρητα αποδεικνύουν την ύπαρξη του Θεού. Η επίμονη άρνηση και η απιστία, αποτελούν βλασφημία έναντι του Αγίου Πνεύματος, η οποία δεν συγχωρείται, ούτε στον παρόντα αιώνα, ούτε στον μέλλοντα και άνθρωπος ο οποίος πεθαίνει αμετανόητος μέσα στην απιστία του, χάνεται.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Μην ανησυχείς ιδιαιτέρως για τις βλάσφημες σκέψεις, οι οποίες συχνά προέρχονται από τον φθόνο των εχθρών. Από την πλευρά του ανθρώπου, αφορμή γι' αυτές αποτελεί η αλαζονική υπερηφάνεια ή οι επικρίσεις στους άλλους.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο έγκλημα και αμάρτημα πάνω στη γη από την βλασφημία! Όσα αμαρτήματα και να κάνει ο άνθρωπος, θα είναι είτε στον εαυτόν του, είτε στους άλλους. Αλλά η βλασφημία, είναι αμάρτημα που αναφέρεται κατευθείαν στο Χριστό μας ή στην Παναγία μας. Αν μπορούσε ο βλάσφημος να έβλεπε την ψυχή του, την ώρα που βλασφημούσε, θα τρόμαζε και θα διαπίστωνε, ότι δεν διαφέρει και πολύ, από την μορφή του διαβόλου!!!

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Η βλασφημία δεν είναι μια κακιά συνήθεια, αλλά μια διαβολική συνήθεια.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Ένας άνθρωπος 60άρης, επιστήμων ήρθε στο Άγιο Όρος και λέει: «Πάτερ, ξέρεις, βλαστημάω. Πήγα και πέρυσι και στον πάτερ τάδε, και συνέχισα και πάλι, ξέρω ότι είναι κακό». Δεν ξέρεις πόσο κακό είναι, του λέω. Και αρχίζω και του κάνω μια ανάλυση της βλασφημίας, τι τρομερό έγκλημα είναι. Η καρδιά σου δουλεύει σαν το ρολοί, του λέω, τικ-τακ, τικ-τακ, αν θα στη σταματήσει ο Θεός την καρδιά; Εάν αποφασίσει εν τη δικαιοσύνη Του; Σε ανέχεται τώρα και σε φυλάει... Αν αύριο στη σταματήσει την καρδιά σου και φύγεις από τη ζωή; Θα Τον δεις Κριτή! Θα στραφείς στην Παναγία να ζητήσεις βοήθεια· μα και την Παναγία δεν την άφησες ήσυχη. Και αυτή την βλαστήμησες! Από ποιόν θα ζητήσεις βοήθεια; Θα βρεθείς μετωπικά με τον Θεό τον υβριζόμενο, τον υβρισθέντα από σένα σ' όλη τη ζωή σου! Τι έλεος; Ήδη θα έχεις πάρει την απόφαση από τη συνείδησή σου· η συνείδησή σου θα σ' έχει αποφασίσει· δεν χρειάζεται να δεις τον δικαστή καθόλου. Είναι η συνείδηση ο δικαστής. Επομένως, τώρα, άνθρωπέ μου τι θα κάνεις; Να, πες ότι κοιμήθηκες. Και αυτή τη στιγμή σου σταματάει την καρδιά και εσύ δεν ξυπνάς. Πού θα πας; Ύστερα σου φταίει η γυναίκα σου, σου φταίει το παιδί σου, σου φταίει το άλφα, το βήτα. Καλά, δεν μου λες, αν σ' είχε ευεργετήσει ένας άνθρωπος για ένα ελάχιστο πράγμα, ή ας υποθέσουμε για ένα μεγάλο πράγμα, σου γλύτωσε τη ζωή σου, και σου φταίει η γυναίκα σου, ας πούμε, και το παιδί σου, είναι ποτέ δυνατόν να φανταστείς, ότι εσύ θα βρίσεις αυτόν τον ευεργέτη; «Όχι», μου λέει. Και τι είναι αυτός που σου γλύτωσε τη ζωή τη σωματική σου, την κατά κόσμον ζωή, μ' εκείνον που σε γλύτωσε από την αιώνια κόλαση, που σ' έκανε άνθρωπο; Αυτό το είναι σου είναι απ' αυτά τα χέρια του Θεού, από τον Θεό είναι, και συνέχεια Τον βλαστημάς, μα και τόσες άλλες απειράριθμες αμαρτίες κάνεις. Είναι στο χέρι του Θεού να σου κόψει τη ζωή, να σε δικάσει και να σε μπάσει στην κόλαση. Τι θα κάνεις;... Πες ότι παίζουν τα παιδάκια σου έξω και συ κάθεσαι και τα κοιτάς και για μια στιγμή μεταξύ τους τσακώνονται και αρχίζουν να βρίζουν εσένα: «Ο πατέρας μου, ο τούτος και ο εκείνος». Τι θα έκαμες; Θα τα είχες σκοτώσει στο ξύλο! Και είσαι και άνθρωπος και αμαρτωλός και γήινος και για μια στιγμή λες: «Δεν είναι σωστό αυτό που μου έκαναν». Και πράγματι δεν είναι σωστό αυτό που κάνουν, μέσα σ' ένα παιχνίδι τους να βρίσουν εσένα τον πατέρα τους μετά από τόση λατρεία που τα έχεις. Και αυτή η ζωή ένα παιχνίδι είναι εδώ κάτω, του λέω. Και σου φταίει ο άλφα και βήτα και φτάνεις εσύ να βλαστημάς τον Ουράνιο Πατέρα σου;

Την Ουράνια Μητέρα σου; Ποιά είναι η Παναγία; Μα ποιός μας κρατάει από την οργή του Θεού; Δεν μας κρατάει η Παναγία; Και εσύ Την βρίζεις; Ήρθε ο καημένος την επόμενη χρονιά και μου λέει: «Πάτερ, δεν ξαναβλαστήμησα». Όταν ένας γεωργός οργώσει το χωράφι και το σπείρει και μετά αρχίσει και βλέπει καρπό, δεν χαίρεται για τον καρπό; Έτσι είναι και ένας πνευματικός, όταν δει, ας πούμε, ότι η προσπάθεια η μικρή, το δίλεπτο της χήρας έφερε έναν καρπό στον Θεό, για τη δόξα του Θεού, γιατί σταμάτησε να βρίζει τον Θεό. Ο διάβολος τον έβαζε και έβριζε τον Θεό συνέχεια· και για μια στιγμή σταματάει να βρίζει τον Θεό. Αυτό είναι μεγάλο πράγμα, για να σωθεί αυτός ο άνθρωπος! Και άμα σταματήσει να βρίζει τον Θεό, θά 'ρθει και η ευλογία του Θεού. Δεν μπορεί να καταλάβει κανείς ότι το έγκλημα των εγκλημάτων είναι η βλασφημία. Ο διάβολος τον βλαστημάει τον Θεό, γιατί εκείνος έχει ανοιχτό πόλεμο. Πάει, τέρμα, λέει, τά 'βαλα με τον Θεό, είναι ο εχθρός. Εσύ δεν το λες αυτό. Εσύ λες πως αγαπάς τον Θεό: «Μα εγώ τον Χριστό τον αγαπάω». Τότε, πώς και Τον βρίζεις; Μα, του λέω, άνθρωπέ μου, τώρα, αν σε δει ένας άπιστος άνθρωπος, ότι εσύ βλαστημάς τον Θεό σου, θα πει αυτός: «Εγώ τον Θεό μου δεν τον βλαστημάω», που είναι είδωλο. Κατάλαβες; Και βλέπει εσένα, που λες ότι είναι ο αληθινός Θεός αυτός που πιστεύεις, ενώ σου φταίει κάτι άλλο, να χτυπάς τον Θεό. Θα σου πει αυτός ο άνθρωπος, ούτε ο τρελός δεν το κάνει, ούτε ο λογικός δεν το κάνει· είναι οξύμωρο σχήμα· είναι ένα τέρας, παρά φύση ο βλάσφημος άνθρωπος. Εφόσον βλαστημάει τον Θεό του, τη στιγμή που του φταίει κάποιος άλλος, είναι τέρας ο άνθρωπος. Και μέσα σ' αυτή την κατάσταση του τέρατος, έρχεται ο Θεός για μια στιγμή να του πει: «Παιδί μου, όλα σου τα συγχωρώ. Με βλαστήμησες, με ποδοπάτησες, με έκανες, με έφτιαξες, στα συγχωρώ όλα, πέρνα μέσα. Μόνο πες μου ότι τα έκανες· μια αναγνώριση των σφαλμάτων σου είναι δύσκολο να την κάνεις; Πήγαινε και πες την αλήθεια ότι τά 'χεις κάνει· εκείνο που έχεις κάνει, ομολόγησέ το!» Και άπαξ και το ομολογήσει ο άνθρωπος, ελύθη ο γόρδιος δεσμός. Το χρέος στη λήθη, έσβησε. Πέρασε μέσα! Να βλέπεις τώρα μέσα στη Βασιλεία του Θεού να είναι δισεκατομμύρια βλάσφημοι! Και λες, όλοι αυτοί είναι συγχωρημένοι; Μεγαλεία του Θεού! Τα μεγαλεία του Θεού! Γι' αυτό λένε και οι Πατέρες: *Μη φοβηθείς τον Θεό με τις απειλές Του, αλλά να Τον φοβηθείς από την αγάπη Του! Όταν προσβάλλεις την αγάπη Του και δεν την λογαριάζεις. Διότι συνεχίζοντας την ζωή σου συσσωρεύεις οργή εν ημέρα οργής και αποκαλύψεως Θεού! Ύστερα τελείωσε! Να, λέει σε σένα ο Θεός: «Σ' αγαπούσα, σε συγχωρούσα, σε ανεχόμουν, σε έτρεφα, σου έδινα τα αγαθά και εσύ συνέχιζες να με βλαστημάς! Τώρα τι να σου κάνω; Σε περίμενα, σε περίμενα, σου έδωσα ευκαιρίες, σου έδωσα ευκαιρίες και δεν τις έπιασες τις ευκαιρίες! Τι περιμένεις; Να βγει η ψυχή σου;»*

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όποιος βλασφημεί το Χριστό, ή την Παναγία, τον Τίμιο Σταυρό ή τους Αγίους, αυτός δεν πρέπει να ονομάζεται άνθρωπος, ούτε και θηρίο. Πρέπει να ονομάζεται τέρας...

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Οι βλάσφημοι είναι οι ασεβέστεροι και αμαρτωλότεροι όλων.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Τί φαντάζεστε εσείς οι βλάσφημοι; Επειδή βλέπετε, ότι ο Θεός αργεί να σας παιδεύσει, νομίζετε, ότι θα αποφύγετε και την τιμωρία; Εάν νομίζετε, ότι ο Θεός δεν σας βλέπει, δεν

σας ακούει και γι' αυτό δεν σας τιμωρεί την ώρα που τον βλαστημάτε, πλανάστε ταλαίπωροι! Εάν την ευσπλαχνία και μακροθυμία του Θεού, που από αγάπη σας κάνει για να μην κολαστείτε αιώνια, την θεωρείτε αδυναμία, τότε αληθινά αλίμονό σας...!!!

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Η αμετανοησία είναι μια μορφή βλασφημίας κατά του Αγίου Πνεύματος, διότι δεν αφήνουμε τον Παράκλητο, να ενεργήσει ευεργητικά και σωτηριολογικά πάνω μας, πιστεύοντας ότι θα πετύχουμε το σκοπό μας (την σωτηρία μας) χωρίς τη βοήθεια Του. Δεν Τον αφήνουμε να μας συγχωρέσει τις αμαρτίες μας και να μας φωτίσει. Εθελουφλούμε και δεν συνεργαζόμαστε, οπότε δεν υπάρχει καμμία ελπίδα σωτηρίας. Αυτή η βλασφημία του Αγίου Πνεύματος, δεν συγχωρείται εις αιώνας αιώνων.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Βλασφημία του Αγίου Πνεύματος είναι η επιμονή στην αμετανοησία και η εναντίωση στην Αλήθεια.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Ακόμα και αυτοί που βλασφημούν το Χριστό, δεν κάνουν τίποτα άλλο, από το να Τον ομολογούν, χωρίς να επιθυμούν την παρουσία Του.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Δεν ακούει ο Θεός όλες τις βλασφημίες των τρελών ανθρώπων, αλλά εκείνων που ενσυνείδητα Τον βλασφημούν, τιμωρούνται στη ζωή τους.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος, είναι η συνειδητή διαστροφή της αληθείας και η αμετανοησία.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Είναι κάποια ταινία κάποιου Ιταλού σκηνοθέτη, που βασίζεται σε κάποιο βιβλίο του Καζαντζάκη, είναι όπως λέγεται, απιθάνου βλασφημίας, γιατί προχωρεί η ταινία πολύ πέρα από τις φοβερές βλασφημίες που αναφέρει ο Καζαντζάκης στο βιβλίο του αυτό, για το Πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Αυτοί οι άνθρωποι που γράφουν ή σκηνοθετούν ή προβάλλουν στον κινηματογράφο για τον Καζαντζάκη ή προτρέπουν να τον διαβάσουν, είναι άνθρωποι ελαυνόμενοι υπό λεγεώνων δαιμόνων, σίγουρα. Γι' αυτό, προτροπή μου είναι, κανείς, μα κανείς, έστω και από περιέργεια, να μην πάει να δει μία τέτοια βλάσφημη ταινία. Είπα ούτε από περιέργεια, γιατί αυτός που θα τολμήσει να πάει να δει έστω από περιέργεια, θα δεχτεί τον κόλαφο του δαίμονα της βλασφημίας ισοβίως! Δεν θα του φεύγουν εκείνα που θα δει και θα ακούσει ποτέ μέσα από την ψυχή του! Δεν θα ησυχάσουν ποτέ!

~ π. Αθανάσιος Μυτηλιναίος ~

Όταν κάποιος βρίζει τα θεία, για τρεις λόγους δεν πρέπει να του πούμε, να σταματήσει να βρίζει: α) γιατί και εμείς βρίζουμε τον Θεό με την ζωή μας (αυτός έτυχε να Τον βρίζει και με το στόμα), β) γιατί κάνοντας αυτή την παρατήρηση, θα τον προκαλέσουμε να βρίζει

ακόμα περισσότερο και γ) γιατί ο Θεός δεν χρειάζεται την προστασία μας. Όταν κάποιος βρίζει τον Θεό, ο Θεός δεν παθαίνει τίποτα, αλλά ο ίδιος ο άνθρωπος παθαίνει.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ω της αχαριστίας σου, βλάσφημε! Όλα τα κτίσματα, ουράνια και επίγεια υμνούν τον Κτίστη και τον δοξάζουν και εσύ που έλαβες από την ευσπλαχνία Του και την άπειρη αγαθότητά Του, τόσες ευεργεσίες και χάριτες, που τιμήθηκες κατ' εικόνα Του και καθ' ομοίωσή Του, αντί να Τον δοξολογείς και να Τον ευχαριστείς, τολμάς ανόητε και τον βλασφημείς με τόση αναίδεια; Τα άλογα και άγρια θηρία, καταπραΰνουν την ωμότητά τους και γίνονται ήμερα και ευγνώμονα προς τους ευεργέτες τους και εσύ γίνεσαι ανοητότερος από τα θηρία;

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Το ψωμί που τρως, οι διάφορες τροφές, το κρασί, η γη που σε βαστάει και σε τρέφει, η θάλασσα, ο ουρανός που σε σκεπάζει, ο ήλιος που σε θερμαίνει και σε φέγγει και καρποφορεί τη γη, οι άγγελοι που σε φυλάσσουν και όλα τα υπόλοιπα κτίσματα, τίνος είναι δημιουργήματα; Εκείνου του παντοδύναμου Δεσπότη που βλασφημείς, αναιδέστατε; Όλα αυτά, τα έκανε για σένα να σε υπηρετούν αχάριστε και έχεις την καρδιά και κινείς την καταραμένη γλώσσα σου, για να βρίσεις τέτοιον πανελεήμονα Δεσπότη; Αν σε παροξύνει ο θυμός της καρδιάς, βλασφήμησε τον εχθρό σου διάβολο, ο οποίος επιδιώκει να σε βλάψει και όχι τον Λυτρωτή και Σωτήρα σου, που θανατώθηκε για χάρη σου, ούτε τους Αγίους, που βοηθούν και επιδιώκουν την σωτηρία σου.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Πες μου άνθρωπε, όταν από την πολλή σου θλίψη και συμφορά ή την μεγάλη ζημιά που σου τύχει σε ερεθίσει ο δαίμονας και βλασφημήσεις, τί κέρδος έλαβες; Ποιά ηδονή απόλαυσες; Πόσο όφελος βρήκες; Πόση ωφέλεια δοκίμασες; Άραγε έγινε ελαφρότερος ο πόνος επειδή βλασφήμησες ή έγινε απαλότερη η οδύνη σου; Θεραπεύηκε η συμφορά και η θλίψη σου και λιγόστεψε η ζημιά σου; Δεν καταλαβαίνεις ανόητε, πώς έκανες την πληγή μεγαλύτερη και την ζημιά σου περισσότερη;

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Στο Λευιτικό είναι γραμμένο, ότι πρόσταξε ο Θεός τους Ισραηλίτες, αν κάποιος βλασφημήσει το όνομά Του, να λιθοβολείται αμέσως.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Υπάρχουν κάποιοι, που παραδίδουν τον αδελφό στον διάβολο: "Να τον πάρει ο διάβολος" λένε και άλλα τέτοια παρόμοια. Ω της αγνωσίας σου, άνθρωπε! Ποιά εξουσία έχεις εσύ και δίνεις τον αδελφό σου στον πονηρό; Τον αγόρασες; Σου φαίνεται καλό, να παραδίδεις τον πλησίον σου, για τον οποίο ο Κύριος έχυσε το Αίμα Του, για να τον λυτρώσει από τα χέρια του διαβόλου και εσύ τον παραδίδεις; Νομίζεις ότι εκείνον παίρνει; Εσένα κληρονομεί τρελέ...

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Οι γυναίκες δεν πέφτουν στην αμαρτία της βλασφημίας, αλλά κάνουν κάτι άλλο, που είναι παρόμοιο με αυτήν: όταν τις τύχει κάποια ζημιά και συμφορά, θυμώνουν και

στρέφονται ενάντια στην Πρόνοια και την δικαιοσύνη του Θεού και λένε οι άμυαλες, ότι ο Θεός δεν κρίνει δίκαια κάποιες φορές όταν π.χ. πεθάνει κάποιος συγγενικό τους πρόσωπο. Γιατί, το να λες πως ο Θεός κάνει κάτι άδικα, είναι σαν να λες πως δεν είναι Θεός.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Κάποιο παιδί, είχε τη συνήθεια το καταραμένο, να βλασφημεί. Και μια φορά που έπαιζε με τα άλλα παιδιά, βλασφήμησε το όνομα του Θεού και την ώρα εκείνη, το άρπαξαν οι δαίμονες μαζί με το σώμα του και δεν ξαναφάνηκε ποτέ, ούτε πια ακούστηκε τίποτα γι' αυτό. Και αυτό έγινε (κατά παραχώρηση Θεού), για να καταλάβουν οι βλάσφημοι, ότι εάν κολάζει τόσο αυστηρά ο ελεήμονας Θεός τα μικρά παιδιά, τα οποία έχουν μικρότερο φταίξιμο στην αμαρτία, για τη λίγη τους γνώση και τη μικρή τους φρόνηση, σε ποιόν κίνδυνο βρίσκονται εκείνοι οι μεγάλοι, που γνωρίζουν το σφάλμα τους και ξέρουν πόση ανομία διαπράττουν με την βλασφημία και να φοβηθούν, μην τους τιμωρήσει ο Κύριος, με τέτοια και μεγαλύτερη τιμωρία.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Για να απαλλαγείς από την βλασφημία, συνήθιζε να υμνείς να προσεύχεσαι και να ευχαριστείς τον Κύριο, την Παναγία και τους Αγίους. Να πας γρήγορα (τρέχοντας) να εξομολογηθείς το αμάρτημά σου και όποτε στο μέλλον πέσεις από απροσεξία και κακή συνήθεια στο αμάρτημα αυτό, δάγκωσε δυνατά την γλώσσα σου και ας ματώσει ή τουλάχιστον ας πονέσει πολύ. Επίσης να αποφεύγεις τις αιτίες (π.χ. όρκος, χαρτοπαιξία κ.ά.) και τους τόπους που σε κάνουν να πέφτεις σε αυτό το έγκλημα.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ο λογισμός της βλασφημίας μας έρχεται, επειδή κακολογούμε, επειδή εξουθενώνουμε τον άλλον και τον κατακρίνουμε. Βασικότερη όμως αιτία είναι η υπερηφάνεια και το ότι κάνει κανείς τα θελήματά του, αμελεί την προσευχή και παρασύρεται στην οργή και τον θυμό και όλα αυτά είναι ένδειξη της υπερηφάνειας μας. Αν χρονίσει ο δαίμονας της βλασφημίας στην ψυχή, τον παραδίνει στον δαίμονα της πορνείας και μπορεί κανείς να φθάσει μέχρι τρέλλας. Και αν δεν συνέλθει ο άνθρωπος, καταστρέφεται...

~ Είπε Γέρων ~

Αυτοί που βλασφημούν είναι πράκτορες του σατανά. Για να βλασφημήσει κάποιος, πρέπει να έχει γίνει κατοικητήριο του σατανά.

~ Παναγόπουλος ~

Πολλοί είναι εκείνοι, που έχουν τη γνώμη, ότι βλασφημεί το Θεό και τα Θεία μόνο εκείνος, που με τα λόγια του βρίζει το Θεό. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Γενικά όλοι όσοι απορρίπτουν την Παντοδυναμία, τη Σοφία και την Πρόνοια του Θεού είναι βλάσφημοι. Επίσης, όλοι όσοι δεν τηρούν τις εντολές του Θεού και πορεύονται στη ζωή τους με τη δική τους λογική και δύναμη, είναι επίσης βλάσφημοι. Γιατί τί σημαίνει βλασφημία; Σημαίνει ότι βλέπω τη φήμη του Θεού. Αμφισβητώ την Παντοδυναμία, την Σοφία και την Πρόνοια του Θεού. Και βλασφημεί κανείς το Θεό, τόσο με τα λόγια, όσο και με έργα του. Έτσι για παράδειγμα: Τόσο η γυναίκα που αποφεύγει την τεκνογονία (πως θα τα καταφέρω με τόσα παιδιά αναρωτιέται), όσο και ο μπακάλης που κλέβει τον πελάτη του, για να αυξήσει το

κέρδος του, είναι βλάσφημοι γιατί αμφισβητούν την Παντοδυναμία και την Πρόνοια του Θεού.

~ Παναγόπουλος ~

Για όλες τις αμαρτίες πήρε θέση ο Θεός και έβαλε το αντίστοιχο επιτίμιο, αλλά το "ου βλασφημήσεις", δεν το αναφέρει πουθενά. Και το έκανε επίτηδες, για να μας δείξει, ότι ουδέποτε περιέμενε το πλάσμα του, θα έφτανε στο σημείο να Τον βλαστημήσει.

~ Παναγόπουλος ~

Αυτοί που στέλνουν τον άλλο στο διάβολο, δεν βλασφημούν τον διάβολο, αλλά εύχονται τον διάβολο. Είναι πράκτορες του σατανά και στην ουσία εύχονται να αυξηθεί η βασιλεία του σατανά κατά ένα μέλος και να μειωθεί η Βασιλεία του Θεού κατά ένα μέλος. Εδώ ο Χριστός έχυσε το αίμα του για να μας απελευθερώσει από τον σατανά και ο άλλος στέλνει τον συνάνθρωπο του στον διάβολο και ισχυρίζεται μετά, ότι δεν βλαστήμησε το Θεό! Μεγίστη πλάνη! Γιατί δεν λένε άει στο καλό; Αν βλασφημήσεις το Θεό και ο πνευματικός σου, σε βάλει επιτίμιο 2 χρόνια να μην Κοινωνήσεις, τότε για το ότι έστειλες κάποιον στο διάβολο, πρέπει να σε βάλει 40 χρόνια επιτίμιο! Και αυτό γιατί είναι η χειρότερη μορφή βλασφημίας. Όταν στέλνεις τον άλλον στο διάβολο, δεν βλασφημείς μόνο το Θεό, αλλά και την Παναγία και όλους τους Αγίους. Είναι επίσης άλλοι, που στέλνουν τον άλλον στον κόρακα. Ποιός είναι ο κόρακας; Είναι ο διάβολος και επομένως πάλι βλασφημείς το Θεό.

~ Παναγόπουλος ~

Μιλάνε οι άνθρωποι για κακοκαιρία. Αυτό είναι βλασφημία προς το Θεό. Βαρυχειμωνιά ναι, κακοκαιρία όμως όχι, γιατί κανένας καιρός δεν είναι κακός! Η κακία είναι μόνο στον άνθρωπο. Η φύση και ο καιρός έχει αφεντικό. Και το αφεντικό όταν δίνει μια τέτοια εντολή για βαρυχειμωνιά, υπάρχει λόγος. Εμείς όμως κοιτάμε το αποτέλεσμα και όχι το λόγο, αγνοώντας το Θεό και ομιλούμε για κακοκαιρία... Γι' αυτό πρέπει να προσέχουμε τα λόγια μας, γιατί μπορεί να βλασφημήσουμε, χωρίς να το καταλάβουμε. Να τις προάλλες άκουγα τον άλλον που μιλούσε σε μια παρέα και στο τέλος λέει: Θεού θέλοντος και καιρού επιτρέποντος. Μεγάλη βλασφημία αυτό που είπε! Ότι δηλαδή ο καιρός κάνει κουμάντο το Θεό. Θέλει πολύ προσοχή!!!

~ Παναγόπουλος ~

Η τιμωρία του βλάσφημου μοιάζει με εκείνον που πετάει ένα τούβλο στον ουρανό και έπειτα εκείνο επιστρέφει και συντρίβει το κεφάλι σου.

~ Παναγόπουλος ~

Ρωτάς μερικούς γονείς, τί κάνουν τα παιδιά σας; Και σε απαντάνε: Δόξα σοι ο Θεός, καλά είναι! Και ρωτάω: Μπορείτε να μου πείτε, γιατί δοξάζετε το Θεό, αφού ούτε Εκκλησιάζονται, ούτε εξομολογούνται, ούτε νηστεύουνε; Τί καλοσύνη έχουν πάνω τους και δοξάζετε το Θεό; Επειδή έχουν μια δουλειά και πήραν ένα αυτοκίνητο και γυρίζουν με τις φιλενάδες τους; Γι' αυτό δοξάζετε το Θεό; Αλίμονο σας μια μέρα, που ειρωνεύεστε τον Θεό!

~ Παναγόπουλος ~

Εδώ ο Χριστός Σταυρώθηκε για εμάς, για να ζήσουμε εμείς και έρχεται μετά ο άλλος και σου λέει: Το πολύ το Κύριε ελέησον, το βαριέται και ο Θεός!!!

Διηγήσεις

Τα τραγικά αποτελέσματα της βλασφημίας

Κατά το έτος 1924, στην αρχή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καθήμενος εις το κελλίον μου και μελετών, άκουσα γοερές κραυγές. Σκύβοντας από το παράθυρό μου, είδα στο προαύλιο της Μονής ένα νέο φορτωμένο πάνω σε ένα γαϊδουράκι. Τον βάσταζαν δύο άνθρωποι, οι οποίοι αφού τον κατέβασαν από το υποζύγιο, κρατώντας τον από τα χέρια, τον οδήγησαν προς τον Ιερό Ναό της Μονής. Κατέβηκα και εγώ στην Εκκλησία, για να πληροφορηθώ τι συμβαίνει.

Είδα το παιδί αυτό, πεσμένο στην πόρτα του Ναού, εντελώς παραμορφωμένο στο πρόσωπο. Όλο του το σώμα, χέρια πόδια, στόμα, μύτη, είχαν στρεβλωθεί, σε μία αλλόκοτη, τερατώδη και δαιμονική έκφραση. Είδα, ότι ήταν και τυφλός...

Αυτοί που τον συνόδευαν μπήκαν μέσα και προσκύνησαν τις Εικόνες.

Ήταν, όπως έμαθα, ο πατέρας του και ένας ξάδελφός του.

Ξαφνικά βλέπω αυτόν τον νεαρό, να σέρνεται σαν φίδι μέσα στην Εκκλησία και αφού έφθασε στην μέση γονατιστός, στάθηκε μπροστά στις Άγιες Εικόνες και άρχισε να βλασφημάει τον Χριστό...

Τον πλησίασα αγανακτισμένος για την ασέβειά του και χαστουκίζοντάς τον δυνατά, του είπα:

- Ασεβέστατε! Και μέσα στην Εκκλησία τολμάς να βλασφημάς τον Θεό;

Μαζεύτηκε και είπε:

- Κύριε ελέησον!

Ρώτησα τον πατέρα του πως το έπαθε και μου είπε:

- Ο Γιώργος από μικρό παιδί βλασφημούσε... Χθες το πρωί, μου είπε, του φύγανε τα πρόβατα και μπήκαν σε ένα χωράφι σπαρμένο. Πήγε να τα μαζέψει βλασφημώντας τουλάχιστον 10-15 φορές την Παναγία. Ενώ πλησίαζε στο χωράφι βλασφημώντας συνέχεια, έπεσε κάτω, τυφλώθηκε και παραμορφώθηκε η όψη του σε αυτή την τερατώδη κατάσταση. Τον φέραμε στη Μονή είπε, να του κάνετε αγιασμό, παρακλήσεις και ό,τι άλλο χρειάζεται...

Του κάναμε πράγματι όλα αυτά, του διαβάσαμε και εξορκισμούς, αλλά αυτός ο βέβηλος δεν σταμάτησε να βλασφημάει.

Μετά από λίγες μέρες με φώναξε ο υπηρέτης της Μονής που βοηθούσε τον νεαρό και τον τάιζε και μου είπε:

- Έλα να δεις τον πάσχοντα. Του κόπηκε η γλώσσα και δεν μπορεί ούτε νερό να πιεί...! Πήγα καί έφριξα με ό,τι είδα. Η γλώσσα του, αυτή που συνεχώς βλασφημούσε, ήταν κομμένη και ξεριζωμένη, σφηνωμένη εντελώς στον λάρυγγα.

Την άλλη μέρα, έφυγα για να πάω στην Νάξο.

Όταν γύρισα, ρώτησα σχετικά τους πατέρες και μου είπαν:

- Πέθανε εδώ και δυό μέρες. Ο πατέρας του είχε πάει στο χωριό για να φέρει καθαρά ρούχα για την ταφή και ο υπηρέτης είχε πάει σπίτι του. Την νύχτα του θανάτου του, ακούγαμε στο μοναστήρι χορούς, φασαρίες και τραγούδια και φωνές που έλεγαν: "Είσαι δικός μας τώρα...!!!" Ξυπνήσαμε όλοι, νομίζοντας ότι τραγουδούσαν και χόρευαν οι

υπηρέτες της Μονής. Ο πατήρ Σάββας μάλιστα, πήρε το ραβδί του για να πάει να τους διώξει.

Ανοίγοντας το παράθυρό, τρεις η ώρα την νύχτα, άκουσε φωνές στο σκοτάδι που έλεγαν δυνατά: "Γιώργο! Γιώργο! Έλα εδώ, πού πάς να φύγεις! Είσαι δικός μας τώρα..." Αφού παύσανε αυτοί, ακούστηκαν άλλες φωνές απέναντι από το μέρος των τραγουδιών: "Βρε, ελάτε εδώ, μην φοβάστε, τον πήραμε εμείς τον Γιώργο!" Ο πατήρ Σάββας έντρομος τότε, από τις φωνές των δαιμόνων, που τραβούσαν μαζί τους την ψυχή του βλάσφημου, άρχισε να προσεύχεται στον Χριστό και στην Παναγία ζητώντας βοήθεια. Πράγματι σταμάτησαν οι φωνές και οι δαίμονες έγιναν άφαντοι. Όταν μετά από λίγο κατέβηκε και πήγε στο δωμάτιο του παιδιού, το βρήκε πεθαμένο και ριγμένο με δύναμη, έξω από το σπίτι...

Φόβος και τρόμος μας κατέλαβε όλους...

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Μεγάλη αμαρτία η βλασφημία!

Γύρω στα 1921 μετέβαινα ατμοπλοϊκώς στον Βόλο, προς επίσκεψη πνευματικών μου αδελφών. Μεταξύ των επιβατών ήταν και δύο ομογενείς από την Αμερική που γύριζαν στην πατρίδα τους. Ο νεότερος ήταν Κεφαλλονίτης και ο μεγαλύτερος καταγόταν από κάποιο χωριό του Πηλίου.

Το βράδυ, στο σαλόνι του πλοίου πιάσαμε συζήτηση μαζί με άλλους επιβάτες και τουςμίλησα ανάμεσα στα άλλα και για την μεγάλη αμαρτία της βλασφημίας του Χριστού, της Παναγίας και των Αγίων.

Οι περισσότεροι άκουγαν με ευλάβεια και ενδιαφέρον αυτά που τους έλεγα.

Δύο - τρεις όμως από τους ακροατές, δυσανασχέτησαν και άρχισαν να λένε, ότι όσα τους λέω είναι για να τους φοβίσω, για να μην βλασφημάνε.

Καλά είναι βέβαια αυτά που τους λέω, αλλά είμαι υπερβολικός και δεν λέω αλήθεια.

Τότε σηκώθηκε όρθιος ο νεαρός Κεφαλλονίτης και με θάρρος τους είπε:

- Θα σας διηγηθώ ένα περιστατικό που το είδα με τα μάτια μου! Αν θέλετε πιστέψτε το... Εδώ και τρεις μήνες που ήμουν στην Αμερική, παραμονή Πρωτοχρονιάς, βρισκόμουν με άλλους ομογενείς και παίζαμε χαρτιά για το καλό του χρόνου που λέμε, σ' ένα ελληνικό καφενείο. Ένας συμπατριώτης μου και πολύ γνωστός μου και αυτός από την Κεφαλονιά, επειδή συνεχώς έχανε στα χαρτιά, άρχισε να βλασφημεί τον Θεό, την Παναγία, τα καντήλια, τον Χριστό, τους Αγίους, κλπ. Δεν είχε αφήσει τίποτα όρθιο...

Στις παρατηρήσεις που του κάναμε και εγώ και άλλοι συμπαίκτες του, αυτός βλασφημούσε περισσότερο.

Τελευταία, αφού έχασε όλα τα λεφτά του, σηκώθηκε από το τραπέζι και άρχισε να βλασφημεί 3 ώρες τα Θεία και τον Άγιο Γεράσιμο. Μάλιστα μούντζωνε και τον ουρανό, σαν να τον έβλεπε, με χυδαίες εκφράσεις... Την στιγμή όμως κατά την οποία ύψωσε πάλι τα χέρια του μουντζώνοντας προς τα πάνω, τα χέρια του παρέλυσαν πέφτοντας άψυχα κάτω και τα μάτια του σαν κάποιος να τα έβγαλε, τινάχτηκαν και κύλησαν πάνω στο τραπέζι που χαρτοπαίζαμε!!! Φόβος και τρόμος μας κατέλαβε μέσα στο καφενείο...

Ο βλάσφημος κλαίγοντας και θρηνώντας για το ελεεινό πια κατάντημά του, άρχισε να παρακαλεί τον Χριστό, την Παναγία και τον Άγιο Γεράσιμο, να τον συγχωρήσουν και να του δώσουν το φώς του. Δυστυχώς μέχρι την ημέρα που έφυγα από την Αμερική, γύριζε τυφλός και κουλός, ζητιανεύοντας από τους άλλους ομογενείς, για να ζήσει...

Ο βλάσφημος ανθυπασπιστής

Ήμουν ανθυπασπιστής στο τάγμα της Κορέας. Δεν πίστευα πουθενά, παρά μόνο στη δύναμη των βαρέων όπλων που κατεύθυνα. Επί πλέον ήμουν και βλάσφημος. Όλες οι βλασφημίες μου συγκεντρώνονταν στην Παναγία.

Όσοι με άκουγαν ανατρίχιαζαν. Οι φαντάροι μου, έκαναν... τον σταυρό τους, για να μην τους βρει κακό. Οι ανώτεροι μου διαρκώς με παρατηρούσαν και με τιμωρούσαν. Όσπου μια νύχτα έζησα ένα ολοφάνερο Θαύμα...

Ξημέρωνε η 7η Απριλίου 1951. Με τη διμοιρία μου είχα καταλάβει μια πλαγιά σε ύψωμα κοντά στον 38ο παράλληλο. Μέχρι τα ξημερώματα έμεινα άγρυπνος στο όρυγμα μου μαζί με τον στρατιώτη Σταύρο Αδαμάκο. Όταν ρόδιζε η αυγή, οπότε δεν υπήρχε φόβος αιφνιδιασμού, αποκοιμήθηκα. Είδα τότε ένα όνειρο πού με συνετάραξε:

Μία γυναίκα στα μαύρα ντυμένη, με αγνή ομορφιά και γλυκύτατη φωνή, με πλησιάζει και με ρωτά ακουμπώντας το χέρι στον ώμο μου:

- Θέλεις να βρισκομαι κοντά σου Χρήστο; Ένοιωσα τότε μια βαθιά αγαλλίαση.
- Και ποιά είσαι εσύ; την ρώτησα.

Τότε εκείνη άλλαξε έκφραση και με παρατήρησε αυστηρά:

- Γιατί, Χρήστο, διαρκώς με βρίζεις;
- Πρώτη φορά σε βλέπω! διαμαρτυρήθηκα. Πώς είναι δυνατό να βρίζω μια άγνωστη μου;
- Ναι Χρήστο, επέμεινε εκείνη πιο αυστηρά. Με βρίζεις. Εγώ όμως είμαι πάντα κοντά σε

σένα και σε όλους τους στρατιώτες του τάγματος. Γιατί δεν πηγαίνετε στο Πουσάν, να ανάψετε κεριά στα αδέρφια σας που έχουν ταφεί εκεί;

Μ' αυτή τη φράση ξύπνησα τρομαγμένος. Ο Σταύρος δίπλα μου με κοίταζε σαστισμένος.

- Κύριε ανθυπασπιστά, κάτι έχεις, μου είπε. Βογκούσες και παραμιλούσες στον ύπνο σου.

Του διηγήθηκα το όνειρο μου και καταλήξαμε πώς ήταν αποτέλεσμα κοπώσεως και συζητήσεων γύρω από τους νεκρούς του Πουσάν.

Ενώ όμως λέγαμε αυτά, ξαναβλέπω τη γυναίκα του ονείρου μου μπροστά μου.

- Αδαμάκο! βάζω μια φωνή. Η γυναίκα... Αυτή... Να... την βλέπεις;

Εκείνος προσπαθούσε να με καθησυχάσει, αλλά που εγώ! Η μαυροφορεμένη γυναίκα με την αγνή ομορφιά και τη γλυκύτατη φωνή στάθηκε κοντά μου και μου είπε:

- Μη φοβάσαι... Μη φοβάσαι, παιδί μου. Είμαι η Παναγία. Σας προστατεύω όλους παντού και πάντοτε. Αλλά θέλω από σένα, να μη με βρίσεις ούτε στις δυσκολότερες στιγμές της ζωής σου!...

Πέφτω αμέσως ταραγμένος να φιλήσω τα πόδια της. Εκείνη όμως είχε γίνει άφαντη. Έκλαψα τότε από τα βάθη της καρδιάς μου ένα κλάμα ανακουφίσεως και χαράς, εγώ που δεν είχα κλάψει ποτέ στη ζωή μου!!!...

~ *Μαρτυρία Χρήστος Βέργος Ανθυπασπιστής στον πόλεμο της Κορέας* ~

Ούτε η γη δέχεται τον βλάσφημο

Ήταν η 27η Δεκεμβρίου του 1940, τότε που οι Έλληνες αγωνίζονταν τον ενδοξότερο αγώνα της Πατρίδος. Η μάχη εμαίνετο στο Τεπελένι.

Μεταγωγικά μετέφεραν πυρομαχικά στους μαχόμενους. Καθ' οδόν συναντούν τραυματία, με τραύμα στην κνήμη.

- Κουράγιο συνάδελφε του λένε. Θα γυρίσουμε και θα σε πάρουμε.

Εκείνος, βλασφήμησε το όνομα της Παναγίας. Στο άκουσμα της βλασφημίας, έφριξαν.

- Για όνομα Θεού συνάδελφε! του λένε. Μην βλασφημάς! Πες: "Παναγία βοήθα!".

Αλλά εκείνος, στον πόνο του εξακολουθούσε να βλασημεί συνεχώς...

Όταν κατόπιν επέστρεψαν, τον βρήκαν πεθαμένο. Λυπήθηκαν κατάκαρδα, για την ψυχή του, διότι έφυγε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Επειδή δεν υπήρχε ιερέας στο Σύνταγμα, έσκαψαν πρόχειρα και τον έθαψαν. Αλλά μόλις απομακρύνθηκαν περί τα 20 μέτρα, έρχεται μια οβίδα από το Τεπελένι, τον ξεθάβει και τον πέταξε 10 μέτρα μακριά. Έπεσαν οι άνδρες να προφυλαχτούν. Αλλά δεν ήρθε άλλη οβίδα.

Κατάλαβαν, ότι ήταν σταλμένη για τον βλάσφημο. Τον έχωσαν εκ νέου στο λάκκο, που άνοιξε η οβίδα και ξεκίνησαν να φύγουν.

Μόλις όμως έφθασαν στα 20 μέτρα, έρχεται δεύτερη οβίδα και κατά τον ίδιο τρόπο, τον ξεχώνει και τον πετά 10 μέτρα μακριά!

Τότε κατάλαβαν, ότι τον βλάσφημο, ούτε η γη δεν τον δέχεται. Τον παράτησαν και τον άφησαν άταφο! Φόβος και τρόμος, κατέλαβε όχι μόνο αυτούς, αλλά όλον τον εκεί στρατό...

Για όλους κάτι είπε, αλλά για τους βλασφήμους, δεν είπε τίποτα...

Λέγεται, ότι όταν η Παναγία κοιμήθη και ήρθε ο Χριστός να πάρει την ψυχή της, ζήτησε η ίδια από τον Κύριο πριν αναληφθεί στον Ουρανό, να πάει να δει την κόλαση. Έτσι άγγελοι την πήραν, την διακόνησαν και την ξενάγησαν στην κόλαση.

Η Παναγία εκεί βρήκε πολλές "κολάσεις" και την εξηγούσαν οι άγγελοι σε κάθε μία απ' αυτές, τι είδους αμαρτίες έκαναν οι ψυχές που βρίσκονταν εκεί. Και για όλο τον κόσμο τον αμαρτωλό, που έκαναν πάσης φύσεως αμαρτήματα, βρήκε η Παναγία κάποια ελαφρυντικά να πει και να παρακαλέσει τον Κύριό μας, να κρίνει επιεικώς.

Έφτασε όμως και σε μια κόλαση, που βρήκε μια μεγάλη τάξη ανθρώπων, που είχαν τις γλώσσες τους κρεμασμένες και βγαλμένες έξω!

Ρώτησε η Παναγία τους αγγέλους.

- Εδώ ποιοί είναι;

- Εδώ είναι οι βλάσφημοι, απάντησαν εκείνοι.

Η Παναγία τότε έβαλε το κεφάλι κάτω και προχώρησε, χωρίς να πει κουβέντα! Δεν βρήκε κάποιο λόγο ελαφρυντικό σ' αυτούς τους ανθρώπους, για να παρακαλέσει τον Χριστό μας. Για όλους κάτι είπε, αλλά για τους βλάσφημους, δεν είπε τίποτα...

Η θεραπεία ενός βλάσφημου

Ζούσε στο Γκίζη ένας 75χρονος Ελληνορώσος, ο Χαρίλαος, που καθημερινώς κατέβαινε με τα πόδια από το Γκίζη στην αγορά.

Καθώς κατέβαινε το δρόμο, από όπου περνούσε βλασφημούσε τα Θεία και έβριζε τους πάντες και τα πάντα, προκαλώντας φασαρία και ταραχή στην περιοχή. Αυτό γινόταν κάθε μέρα!

Κάποια μέρα καθώς κατέβαινε το δρόμο, ο μπάρμπα Θεόδωρος, που είχε ένα κατάστημα με ξηρούς καρπούς, τον έκανε νόημα να έρθει στο κατάστημα, για να έπιναν έναν καφέ. Πήγε ο Χαρίλαος, κάθισε και πάνω στην συζήτηση του λέει ο μπάρμπα Θεόδωρος:

- Τί είναι αυτό που κάνεις κάθε πρωί; Είναι ντροπή μας, γιατί κάποτε και εγώ τα έφτιαχνα αυτά. Δεν νομίζεις, ότι στην ηλικία που βρισκόμαστε, πρέπει να αλλάξουμε;

Και του λέει ο Χαρίλαος:

- Εγώ δεν μπορώ να αλλάξω! Εγώ έχω κάτι μέσα μου, δεν ξέρω τι είναι, που με ωθεί να κάνω και να λέω αυτά που βλέπεις, χωρίς να το θέλω. Και μου φαίνονται όλοι και όλα διεφθαρμένα και στραβά...

- Αν θέλεις να βοηθηθείς, του είπε ο μπάρμπα Θεόδωρος, να πας να εξομολογηθείς στον π. Καρελά.

Πέρασαν 3-4 μέρες και παραδόξως ο Χαρίλαος δεν εμφανίστηκε να περνάει από το δρόμο, όπως συνήθιζε. Την 5η όμως μέρα εμφανίζεται στο κατάστημα, ιματισμένος και σωφρωνημένος.

Μόλις τον είδε ο μπάρμπα Θεόδωρος με αυτήν την σοβαρότητα του λέει:

- Έλα τί έγινε και χάθηκες; Πήγες εκεί που σε είπα;

- Πήγα την ίδια μέρα που με είπες στον συγκεκριμένο ιερέα και εξομολογήθηκα. Και όταν τελείωσα μετά από 2,5 ώρες με είπε ο π. Καρελάς: "Μην φοβάσαι! Έλα την Κυριακή στην Εκκλησία, για να σε βάλω έναν χωροφύλακα μέσα σου και τότε δεν θα μπορείς πια, να κάνεις τίποτα, από αυτά που έκανες". Πράγματι την Κυριακή πήγα στην Εκκλησία και Κοινωνήσα και από εκείνη την στιγμή έφυγαν οι μουσαφिरαίοι που ήταν μέσα μου! Ο χωροφύλακας που έλαβα δηλ. ο Χριστός, μου άλλαξε τη φύση και δεν μπορώ άλλο να βλασφημήσω! Δεν μπορώ άλλο να βρίσω! Και ντρέπομαι τώρα, καθώς σκέφτομαι τι έλεγα και τι έκανα τόσο καιρό...

Κατάλαβα πόση μεγάλη δύναμη έχει ο Χριστός!!!...

Ο Θεός την βλασφημία στην Παναγία δεν την ανέχεται

Στη Σαξωνία ήταν ένας σαρκικός άνθρωπος, κακής και διεστραμμένης ζωής και ιδιαίτερα συνηθισμένος στην βλασφημία, που με την παραμικρή ευκαιρία βλασφημούσε βαρειά, χωρίς να τον τίπτει η συνείδησή του.

Μια μέρα έπαιζε χαρτιά και έχασε όλα του τα λεφτά. Θύμωσε και άρχισε να βλασφημεί τον Χριστό τόσο άσχημα, που οι παρόντες έφραξαν τα αυτιά τους και έφευγαν, για να μην τον ακούνε.

Και αυτός ο θρασύτατος, άρχισε να βλασφημεί και την Παναγία, λέγοντας εναντίον της φοβερά και άπρεπα λόγια, τα οποία δεν υπέφερε ο Παντοδύναμος Θεός και Υιό της, με αποτέλεσμα να ξεψυχήσει...!

Και την ψυχή του, την πήραν δαίμονες στην άβυσσο, ενώ το σώμα του, το έγδυσαν οι παρόντες και τον βρήκαν σχισμένο, από το στήθος μέχρι το υπογάστριο, σαν να το είχαν ανοίξει με μια μεγάλη αξίνα και φαίνονταν όλα του τα εντόσθια και ήταν γεμάτος μέσα στα αίματα...

Και συγκεντρώθηκαν αμέτρητοι να δουν ένα τέτοιο ελεεινό θέαμα και έτρεξε και ένας φίλος του να τον δει. Και στο δρόμο τον συνάντησε. Σαν ανθρώπινη σκιά και του λέει:

- Εγώ είμαι ο τάδε συγγενής σου, που πέθανα πριν από λίγο και με πρόσταξε ο δίκαιος Κριτής να σου πω τα εξής, για να τα ακούσουν όλοι οι βλάσφημοι και να μετανοήσουν, για να μην τιμωρηθούν χειρότερα. Να ξέρεις λοιπόν, ο Δεσπότης Χριστός, υπομένει με αξιοθαύμαστη ανεξικακία εκείνους που Τον βρίζουν και δεν τους τιμωρεί πρόσκαιρα, μέχρι να γίνει η κοινή Ανάσταση και να τους κολάσει αιώνια. Όμως τους αυθάδεις που τολμούν

να ατιμάσουν τη Μητέρα Του, δεν υποφέρει καθόλου την αναισχυντία τους, αλλά τους δίνει από τώρα, τον αρραβώνα της ατελεύτητης κόλασης, όπως το έπαθε αυτός ο φίλος σου.

Στη συνέχεια ο φίλος τα διηγήθηκε σε όλους, για να ωφεληθούν...

Πρόσεχε παιδί μου μην βλασφημάς...!

Ένας τεχνίτης επισκέφθηκε κάποτε τον γέροντα Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο και του είπε:

- Πάτερ, βλασφημώ. Αλλά συμβαίνει κάτι παράξενο. Όταν προσπαθώ να βιδώσω μια βίδα και αυτή δεν βιδώνει, με εξοργίζει. Μόλις όμως βλασφημήσω, αμέσως βιδώνει.

Ατάραχος ο Γέροντας του απαντά:

- Έτσι ήταν επόμενο να γίνει!

Και μπροστά στην έκπληξη του τεχνίτη συνεχίζει:

- Ένας δαίμονας εμποδίζει τη βίδα να βιδώσει και ένας άλλος σε παροτρύνει να βλασφημήσεις. Μόλις ο δεύτερος σε καταφέρει να βλασφημήσεις, φεύγει ο πρώτος από τη βίδα και αμέσως αυτή βιδώνει! Προσοχή, παιδί μου, να μη βλασφημείς αλλά να προσεύχεσαι όταν εργάζεσαι.

Είναι βλασφημία ο εμπαιγμός των Αγίων

Ο Άγιος Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ο Θαυματουργός, επέστρεφε κάποτε στην πόλη του, από τη γειτονική πόλη Κόμανα. Και επειδή σε όλους ήταν γνωστό, ότι πάνω απ' όλα φρόντιζε για την ανακούφιση εκείνων που είχαν ανάγκη, δύο Εβραίοι, είτε αποβλέποντας σε κάποιο κέρδος είτε επιδιώκοντας τον εμπαιγμό του, ως δήθεν ευκολόπιστου, παραφύλαξαν στο δρόμο, απ' όπου θα περνούσε.

Και ο ένας ξάπλωσε ανάσκελα στην άκρη του δρόμου και έκανε τον πεθαμένο. Ο άλλος πάλι, θρηνώντας τάχα το νεκρό, μοιρολογούσε υποκριτικά και φώναζε στον Άγιο, που περνούσε μπροστά τους:

- Αυτός ο δύστυχος πέθανε ξαφνικά και κείται γυμνός, απροετοίμαστος για την ταφή! Σε παρακαλώ, άνθρωπέ μου, μην παραβλέψεις το ιερό χρέος, αλλά να λυπηθείς τη φτώχεια του και να προσφέρεις κάτι, ό,τι έχεις, για να μπει τελευταίο στολίδι στο σώμα του.

Αυτά έλεγε και έτσι ικέτευε τον Άγιο Γρηγόριο ο Εβραίος.

Και εκείνος, χωρίς καθόλου να εξετάσει την υπόθεση, έβγαλε το μανδύα του, τον έριξε πάνω στον ξαπλωμένο και συνέχισε το δρόμο του.

Μόλις προσπέρασε και έμειναν μόνοι τους οι εμπαικτές, εκείνος ο απατεώνας άλλαξε τον ψεύτικο θρήνο σε γέλιο. Καγχάζοντας από ευχαρίστηση για το κέρδος, που αποκόμισαν με την απάτη, προκαλούσε τον ξαπλωμένο σύντροφό του να σηκωθεί. Ο άλλος όμως έμενε στην ίδια θέση, χωρίς ν' ακούει, τίποτε απ' όσα του έλεγε!

Φώναξε πιο δυνατά. Τον σκούνησε και με το πόδι του. Αυτός όμως, ούτε τη φωνή άκουσε, ούτε το χτύπημα ένιωσε. Ήταν πάντα ξαπλωμένος στην ίδια στάση. Ήταν νεκρός!

Μόλις έπεσε πάνω του ο μανδύας, τον βρήκε στα αλήθεια ο θάνατος, που υποκρινόταν για να εξαπατήσει τον Άγιο. Έτσι δεν έπεσε έξω ο άνθρωπος του Θεού, αλλά για το σκοπό που έδωσε το μανδύα του, γι' αυτόν ακριβώς χρησιμοποιήθηκε από εκείνους που τον πήραν.

Αν τώρα το αποτέλεσμα τούτο, που έφεραν η πίστη και η δύναμη του μεγάλου Γρηγορίου, φαίνεται σκληρό και θλιβερό, ας μην παραξενεύεται κανείς. Ας θυμηθεί τον

Απόστολο Πέτρο. Γιατί και εκείνος φανέρωνε τη δύναμη που είχε, όχι μόνο με ευεργεσίες, θεραπεύοντας τις αρρώστιες των ανθρώπων και με τη σκιά του σώματος του μονάχα (Πράξ. 5,15), αλλά και με την καταδίκη σε θάνατο του Ανανία, που καταφρόνησε τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, η οποία ενοικούσε στον Απόστολο (Πράξ. 5,1-11).

Και τούτο έγινε, για να συνειστωθούν με το φόβο, όσοι από το λαό είχαν τάσεις καταφρονήσεως και να παιδαγωγηθούν από το φοβερό εκείνο παράδειγμα, ώστε να μην πέσουν σε όμοια σφάλματα βλασφημίας.

Βλασφημία: Το έγκλημα των εγκλημάτων

Ένας άνθρωπος 60άρης, επιστήμων ήρθε στο Άγιο Όρος και λέει:

- Πάτερ, ξέρεις, βλαστημάω. Πήγα και πέρυσι και στον πάτερ τάδε, και συνέχισα και πάλι, ξέρω ότι είναι κακό.

- Δεν ξέρεις πόσο κακό είναι, του λέω. Και αρχίζω και του κάνω μια ανάλυση της βλασφημίας, τι τρομερό έγκλημα είναι. Η καρδιά σου δουλεύει σαν το ρολοί, του λέω, τικ - τακ, τικ - τακ, αν θα στη σταματήσει ο Θεός την καρδιά; Εάν αποφασίσει εν τη δικαιοσύνη Του; Σε ανέχεται τώρα και σε φυλάει... Αν αύριο στη σταματήσει την καρδιά σου και φύγεις από τη ζωή;

Θα Τον δεις Κριτή! Θα στραφείς στην Παναγία να ζητήσεις βοήθεια· μα και την Παναγία δεν την άφησες ήσυχη. Και αυτή την βλαστήμησες!

Από ποιόν θα ζητήσεις βοήθεια; Θα βρεθείς μετωπικά με τον Θεό τον υβριζόμενο, τον υβρισθέντα από σένα σ' όλη τη ζωή σου! Τι έλεος;

Ήδη θα έχεις πάρει την απόφαση από τη συνείδησή σου· η συνείδησή σου θα σ' έχει αποφασίσει· δεν χρειάζεται να δεις τον δικαστή καθόλου. Είναι η συνείδηση ο δικαστής. Επομένως, τώρα, άνθρωπέ μου τι θα κάνεις; Να, πες ότι κοιμήθηκες. Και αυτή τη στιγμή σου σταματάει την καρδιά και εσύ δεν ξυπνάς. Πού θα πας;

Ύστερα σου φταίει η γυναίκα σου, σου φταίει το παιδί σου, σου φταίει το άλφα, το βήτα. Καλά, δεν μου λες, αν σ' είχε ευεργετήσει ένας άνθρωπος για ένα ελάχιστο πράγμα, ή ας υποθέσουμε για ένα μεγάλο πράγμα, σου γλύτωσε τη ζωή σου, και σου φταίει η γυναίκα σου, ας πούμε, και το παιδί σου, είναι ποτέ δυνατόν να φανταστείς, ότι εσύ θα βρίσεις αυτόν τον ευεργέτη;

- Όχι, μου λέει.

- Και τι είναι αυτός που σου γλύτωσε τη ζωή τη σωματική σου, την κατά κόσμον ζωή, με εκείνον που σε γλύτωσε από την αιώνια κόλαση, που σε έκανε άνθρωπο; Αυτό το είναι σου είναι απ' αυτά τα χέρια του Θεού, από τον Θεό είναι, και συνέχεια Τον βλαστημάς, μα και τόσες άλλες απειράριθμες αμαρτίες κάνεις. Είναι στο χέρι του Θεού να σου κόψει τη ζωή, να σε δικάσει και να σε μπάσει στην κόλαση. Τι θα κάνεις;...

Πες ότι παίζουν τα παιδάκια σου έξω και συ κάθεσαι και τα κοιτάς και για μια στιγμή μεταξύ τους τσακώνονται και αρχίζουν να βρίζουν εσένα: «Ο πατέρας μου, ο τούτος και ο εκείνος». Τι θα έκαμες; Θα τα είχες σκοτώσει στο ξύλο! Και είσαι και άνθρωπος και αμαρτωλός και γήινος και για μια στιγμή λες: «Δεν είναι σωστό αυτό που μου έκαναν».

Και πράγματι δεν είναι σωστό αυτό που κάνουν, μέσα σ' ένα παιχνίδι τους να βρίσουν εσένα τον πατέρα τους μετά από τόση λατρεία που τα έχεις. Και αυτή η ζωή ένα παιχνίδι είναι εδώ κάτω, του λέω. Και σου φταίει ο άλφα και βήτα και φτάνεις εσύ να βλαστημάς

τον Ουράνιο Πατέρα σου; Την Ουράνια Μητέρα σου; Ποιά είναι η Παναγία; Μα ποιός μας κρατάει από την οργή του Θεού; Δεν μας κρατάει η Παναγία; Και εσύ Την βρίζεις;

Ακούγοντας όλα αυτά, ήρθε ο καημένος την επόμενη χρονιά και μου λέει:

- Πάτερ, δεν ξαναβλασφήμησα.

Όταν ένας γεωργός οργώσει το χωράφι και το σπείρει και μετά αρχίσει και βλέπει καρπό, δεν χαίρεται για τον καρπό; Έτσι είναι και ένας πνευματικός, όταν δει, ας πούμε, ότι η προσπάθεια η μικρή, το δίλεπτο της χήρας έφερε έναν καρπό στον Θεό, για τη δόξα του Θεού, γιατί σταμάτησε να βρίζει τον Θεό. Ο διάβολος τον έβαζε και έβριζε τον Θεό συνέχεια· και για μια στιγμή σταματάει να βρίζει τον Θεό. Αυτό είναι μεγάλο πράγμα, για να σωθεί αυτός ο άνθρωπος! Και άμα σταματήσει να βρίζει τον Θεό, θα έρθει και η ευλογία του Θεού.

Δεν μπορεί να καταλάβει κανείς ότι το έγκλημα των εγκλημάτων είναι η βλασφημία. Ο διάβολος τον βλαστημάει τον Θεό, γιατί εκείνος έχει ανοιχτό πόλεμο. Πάει, τέρμα, λέει, τα έβαλα με τον Θεό, είναι ο εχθρός. Εσύ δεν το λες αυτό. Εσύ λες πως αγαπάς τον Θεό: «Μα εγώ τον Χριστό τον αγαπάω».

Τότε, πώς και Τον βρίζεις;

Μα, του λέω, άνθρωπέ μου, τώρα, αν σε δει ένας άπιστος άνθρωπος, ότι εσύ βλαστημάς τον Θεό σου, θα πει αυτός: «Εγώ τον Θεό μου δεν τον βλαστημάω», που είναι είδωλο. Κατάλαβες; Και βλέπει εσένα, που λες ότι είναι ο αληθινός Θεός αυτός που πιστεύεις, ενώ σου φταίει κάτι άλλο, να χτυπάς τον Θεό. Θα σου πει αυτός ο άνθρωπος, ούτε ο τρελός δεν το κάνει, ούτε ο λογικός δεν το κάνει· είναι οξύμωρο σχήμα· είναι ένα τέρας, παρά φύση ο βλάσφημος άνθρωπος. Εφόσον βλαστημάει τον Θεό του, τη στιγμή που του φταίει κάποιος άλλος, είναι τέρας ο άνθρωπος. Και μέσα σ' αυτή την κατάσταση του τέρατος, έρχεται ο Θεός για μια στιγμή να του πει:

- Παιδί μου, όλα σου τα συγχωρώ. Με βλαστήμησες, με ποδοπάτησες, με έκανες, με έφτιαξες, στα συγχωρώ όλα, πέρνα μέσα. Μόνο πες μου ότι τα έκανες· μια αναγνώριση των σφαλμάτων σου είναι δύσκολο να την κάνεις;

Πήγαινε και πες την αλήθεια ότι τά 'χεις κάνει· εκείνο που έχεις κάνει, ομολόγησέ το!

Και άπαξ και το ομολογήσει ο άνθρωπος, ελύθη ο γόρδιος δεσμός. Το χρέος στη λήθη, έσβησε. Πέρασε μέσα!

Να βλέπεις τώρα μέσα στη Βασιλεία του Θεού να είναι δισεκατομμύρια βλάσφημοι! Και λες, όλοι αυτοί είναι συγχωρημένοι; Μεγαλεία του Θεού!

Τα μεγαλεία του Θεού! Γι' αυτό λένε και οι Πατέρες: Μη φοβηθείς τον Θεό με τις απειλές Του, αλλά να Τον φοβηθείς από την αγάπη Του! Όταν προσβάλλεις την αγάπη Του και δεν την λογαριάζεις. Διότι συνεχίζοντας την ζωή σου συσσωρεύεις οργή εν ημέρα οργής και αποκαλύψεως Θεού!

Ύστερα τελείωσε! Να, λέει σε σένα ο Θεός:

«Σ' αγαπούσα, σε συγχωρούσα, σε ανεχόμουν, σε έτρεφα, σου έδυνα τα αγαθά και εσύ συνέχιζες να με βλαστημάς! Τώρα τι να σου κάνω; Σε περίμενα, σε περίμενα, σου έδωσα ευκαιρίες, σου έδωσα ευκαιρίες και δεν τις έπιασες τις ευκαιρίες! Τι περίμενες; Να βγει η ψυχή σου;»...

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Μια διαβολική συνήθεια

Είχε έρθει μια μέρα για να εξομολογηθεί ένας μετανοημένος άνθρωπος. Και τον ρώτησα εάν βλασφημεί και με απάντησε:

- Κάποτε βλασφημούσα, τώρα όμως όχι. Και ξέρετε πάτερ, πως σταμάτησα αυτό το μεγάλο αμάρτημα; Βλασφημούσα πάρα πολύ και ιδιαίτερα την Παναγία. Και μια μέρα ενώ κοιμόμουν, νιώθω ξαφνικά ότι κάποιος με σκουντά και ανοίγω τα μάτια. Και βλέπω μπροστά μου, μια μαυροφορεμένη, ολόλευκη και πανέμορφη γυναίκα και μου λέει:

"Παιδί μου (δεν τον είπε ασεβή) γιατί με βλασφημάς; Τί κακό σε έκανα στη ζωή σου;"

Τότε κατάλαβα ότι βρέθηκα μπροστά στην Παναγία μας και έμεινα κεραυνοβολημένος! Τότε η Παναγία με το χεράκι της με παίρνει τη γλώσσα, μου την τραβάει και μου την έκανε τόση μεγάλη, που την κόλλησε στο ταβάνι των δωματίου μου! Και με λέει η Παναγία:

"Αν θέλεις τώρα βλασφήμα!"

Εγώ τότε της έκανα νεύμα, ότι δεν επρόκειτο ποτέ να το ξανακάνω.

"Θα σε θεραπεύσω την γλώσσα σου, με είπε η Παναγία, αλλά αν το ξανακάνεις, τότε ίσως σε πάρω το παιδί σου".

Έκτοτε πάτερ ουδέποτε ασέβησα στην Παναγία μας...

Η βλασφημία δεν είναι μια κακιά συνήθεια, αλλά μια διαβολική συνήθεια.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Και έτσι βλασφημάς τον Θεό

Ήρθε μια φορά στο καλύβι ένας και μου λέει:

- Ο Θεός δεν έπρεπε αυτό να το κάνει έτσι.

- Εσύ, του λέω, μπορείς να κρατήσεις μια πετρούλα στον αέρα; Αυτά τα αστέρια που βλέπεις, δεν είναι μπίλιες που γυαλίζουν. Είναι ολόκληροι όγκοι που κινούνται ιλιγγιωδώς και συγκρατούνται, χωρίς να εκτροχιάζονται.

- Αυτό, κατά την γνώμη μου, δεν έπρεπε να γίνει έτσι, ξαναλέει.

Ακούς κουβέντα! Μα εμείς θα κρίνουμε τον Θεό; Μπήκε η λογική και έλειψε η εμπιστοσύνη στον Θεό. Και αν του πεις τίποτε, σου λέει:

- Με συγχωρείς, την γνώμη μου είπα: δεν μπορώ να πω την γνώμη μου;

Τί ακούει ο Θεός από εμάς! Ευτυχώς που δεν μας παίρνει τοις μετρητοίς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το βλάσφημο παιδί

Κάποιο παιδί, είχε τη συνήθεια το καταραμένο να βλασφημεί. Και μια φορά που έπαιζε με τα άλλα παιδιά, βλασφήμησε το όνομα του Θεού και την ώρα εκείνη, το άρπαξαν οι δαίμονες μαζί με το σώμα του και δεν ξαναφάνηκε ποτέ, ούτε πια ακούστηκε τίποτα γι' αυτό.

Αυτό έγινε (κατά παραχώρηση Θεού), για να καταλάβουν οι βλάσφημοι, ότι εάν κολάζει τόσο αυστηρά ο ελεήμονας Θεός τα μικρά παιδιά, τα οποία έχουν μικρότερο φταίξιμο στην αμαρτία, για τη λίγη τους γνώση και τη μικρή τους φρόνηση, σε ποιόν κίνδυνο βρίσκονται εκείνοι οι μεγάλοι, που γνωρίζουν το σφάλμα τους και ξέρουν πόση ανομία διαπράττουν με την βλασφημία και να φοβηθούν, μην τους τιμωρήσει ο Κύριος, με τέτοια και μεγαλύτερη τιμωρία.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ο βλάσφημος αμαξηλάτης

Κάποτε ο παπα - Νικόλαος Πλανάς πήγαινε στο ναό της Αγίας Τριάδος, κοντά στο Κεραμεικό. Στο δρόμο συνάντησε ένα αμάξι με άλογο, πεσμένο από την αδυναμία κάτω. Ο αμαξηλάτης, άνθρωπος σκληρός, είχε αγριέψει και το χτυπούσε αλύπητα, ενώ εκείνο δεν μπορούσε να σηκωθεί.

Ταυτόχρονα, βλασφημούσε τα Θεία.

Ο παπα - Νικόλας τον πλησίασε και προσπάθησε να τον καθησυχάσει, λέγοντας:

- Το άλογο δεν έχει τίποτα και θα γίνει καλά! Εσύ όμως μην βλασφημάς το όνομα του Θεού...

Ο αποθηριωμένος αμαξηλάτης έστρεψε τα κατακόκκινα από θυμό μάτια του στον σεβάσμιο και πραότατο ιερέα και του είπε:

- Δεν με ξεφορτώνεσαι, μην αρχίσω και διαβάσω και σένα;

Ο ταπεινός παπα - Νικόλας, δεν απογοητεύτηκε, ούτε θεώρησε τον εαυτόν του προσβεβλημένο. Πλησίασε το άλογο, το σταύρωσε, έκανε μια μικρή προσευχή και το χάιδεψε. Αμέσως εκείνο πετάχτηκε πάνω υγιέστατο!

Κατάπληκτος ο αμαξηλάτης αποφάσισε να αλλάξει ζωή. Από τότε μετέφερε πάντα δωρεάν τον απλοϊκό παππούλη.

Πως τιμωρούνταν η βλασφημία στην Παλαιά Διαθήκη

Στο στρατόπεδο των Εβραίων, ένας νέος από μητέρα Ισραηλίτιδα και από πατέρα Αιγύπτιο, φιλονίκησε με έναν άλλο Ισραηλίτη. Πάνω στον καβγά αυτόν, ο νέος αυτός πρόφερε με ασέβεια το όνομα του Θεού.

Αμέσως επενέβησαν οι παριστάμενοι, έπιασαν τον βλάσφημο γιό της Σαλωμείθ - έτσι έλεγαν την μητέρα του - και τον έκλεισαν στη φυλακή, για να δικαστεί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Ο Μωϋσής δεν γνώριζε τι τιμωρία να τον επιβάλλει και ρώτησε τον Κύριο.

Και ο Κύριος του είπε:

- Βγάλε εκείνον τον βλάσφημο έξω από το στρατόπεδο και όλος ο λαός να τον λιθοβολήσει... Και πες στα παιδιά του Ισραήλ, ότι όποιος προφέρει με ασέβεια το όνομα του Θεού, θα λιθοβολείται από όλη την συναγωγή του Ισραήλ. (Λευιτικόν 24,10-17)

Κεραυνός εναντίον βλασφήμου

Τον Αύγουστο του 1891, σε ένα χωριό της Σερβίας, έπεσε μεγάλο χαλάζι και κατέστρεψε τα αμπέλια και τα χωράφια.

Κατά την θεομηνία, πολλοί χωρικοί βρίσκονταν μαζεμένοι σε ένα καφενείο και έκλαιγαν την "τύχη" τους, ενώ ο ένας βλασφημούσε και ο άλλος καταριόταν, ο δε ταβερνιάρης πιο εξοργισμένος από τους άλλους, αφού ξεστόμισε αρκετές βλασφημίες, είπε:

- Πάω να τουφεκίσω αυτόν το Θεό, που μας στέλνει το χαλάζι.

Και ξεκρεμώντας το τουφέκι του, βγήκε για να τουφεκίσει τον ουρανό.

Τον ακολούθησε και ένας τσιγγάνος, περίεργος για να δει τι θα έκανε. Αλλά μόλις πυροβόλησε ο ταβερνιάρης, ένας κεραυνός έπεσε και άφησε νεκρούς και τους δύο...!!!

Ο βλάσφημος φαντάρος

Κάποιος φαντάρος (δεκαετία του 90') είχε πάρει μετάθεση στο Βόλο. Στο στρατόπεδο, οι ανώτεροι του, επανειλημμένως τον τιμώρησαν με στέρηση εξόδου και φυλακή, διότι είχε την κακή συνήθεια να βλασφημεί. Ο φαντάρος όμως παρέμενε αδιόρθωτος και οι ποινές φυλάκισης που είχε φάει, έγιναν τόσες, που δεν επρόκειτο αν συνέχιζε έτσι, να απολυθεί ποτέ από το στρατό.

Κατά οικονομία Θεού, μια μέρα ο φαντάρος παθαίνει νευρικό κλονισμό και εσπευσμένα, μεταφέρεται στην Αθήνα για νοσηλεία. Μετά από ένα χρονικό διάστημα νοσηλείας, το παιδί έγινε καλά και πήγε ξανά στο Βόλο να υπηρετήσει την υπόλοιπη θητεία του.

Στο στρατόπεδο, οι αξιωματικοί προσπάθησαν να βοηθήσουν τον φαντάρο με διάφορους τρόπους, ακόμα τις ποινές φυλάκισης τις έσβησαν όλες. Έτσι πέρασε ο καιρός και φτάσαμε στην τελευταία βδομάδα της θητείας του.

Στην βδομάδα όμως αυτήν, ο φαντάρος άρχισε να αισθάνεται αδιαθεσία και να μην τρώει τίποτα. Τον μετέφεραν ξανά στην Αθήνα και οι ιατροί διαπίστωσαν, ότι έπασχε από καλπάζουσα μορφή καρκίνου. Οι ιατροί στην Αθήνα έκαναν τα πάντα για να σώσουν τον φαντάρο, ωστόσο το Μέγα Σάββατο το μεσημέρι παρέδωσε το πνεύμα του. Τον πήραν και τον πήγαν στο χωριό του και την Κυριακή του Πάσχα το θάψανε. Μεγάλο θρήνος για τους γονείς του παιδιού, αφού ήταν μοναχογιός, αλλά και όλο το χωριό τον έκλαψε. Όμως καθώς οδηγούσαν το φέρετρο του νεκρού παιδιού από την Εκκλησία για τα κοιμητήρια, κάποιος από την πομπή, παρατήρησε, ότι ο φαντάρος είχε ανοίξει τα μάτια του!!! Το είπε και στους άλλους και όλοι συγκλονισμένοι είδαν ότι ο φαντάρος αναστήθηκε!

Μέγα θαύμα είχε γίνει! Κάλεσαν ιατρό και ασθενοφόρο για να διαπιστωθεί η κατάσταση του και αποφασίστηκε να μεταφερθεί με ελικόπτερο σε νοσοκομείο της Αθήνας. Στο νοσοκομείο, έγιναν οι απαραίτητες εξετάσεις και ακολουθήθηκε μια προληπτική θεραπεία. Επί 10 - 15 μέρες ο φαντάρος ήταν αμίλητος! Όλοι τον παρακινούσαν κάτι να τους πει, αλλά αυτός τίποτα. Όσπου μια μέρα, την τρίτη βδομάδα της νοσηλεία του, έκανε την εξής αποκάλυψη σε 2 άπιστους ιατρούς:

- Όταν πέθανα, βγήκε η ψυχή μου από το σώμα και πήγαινε πάνω στους ουρανούς και καθώς ανέβαινε η ψυχή μου, συνάντησα ένα σύννεφο και μέσα από το σύννεφο άκουσα μια βροντώδης φωνή να μου λέει:

"Βαρέθηκα πια να σε ακούω να με βλασφημείς!". Και αυθόρμητα ρώτησα με την σειρά μου: "Ποιός είστε εσείς" και πήρα αμέσως την απάντηση:

"Εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός!". Και εγώ τότε Του είπα: "Αφήσε με και δεν θα Σε ξαναβλασφημήσω".

Οι ιατροί, αφού διαπίστωσαν ότι ήταν υγιέστατος και ότι είχε θεραπευτεί από τον καρκίνο, τον έδωσαν εξιτήριο. Επιστρέφει ο φαντάρος στην μονάδα του στο Βόλο και από εκεί, μετά από λίγες μέρες, παίρνει το απολυτήριο του στρατού και ήταν πια πολίτης!

Τα χρόνια πέρασαν και για 4 χρόνια ο πρώην φαντάρος δεν ξαναβλασφήμησε. Βρέθηκε όμως κάποτε με μια παρέα στο καφενείο του χωριού του και εκεί έπαιξε με τους συγχωριανούς τους χαρτιά.

Παρεπιπτόντως, τα χαρτιά είναι εφεύρεση του διαβόλου, που βλασφημούν την Αγία Τριάδα, την Παναγία και το Σταυρό! Εκεί λοιπόν, την ώρα που έπαιζαν χαρτιά, τον έβαλε ο διάβολος και βλασφήμησε. Πετάχτηκαν όλοι πάνω και τον επίπληξαν:

- Εσύ άνθρωπε, πέθανες, μετά αναστήθηκες και τώρα ξαναβλασφημείς το Χριστό;;;

Δεν πρόλαβε ο νεαρός να πάει στο σπίτι του και στο δρόμο πάνω έπαθε ανακοπή καρδιάς!...

Διάφορα περιστατικά με βλασφημίες

α) Όταν έγινε ο σεισμός του 1981 στην Αθήνα, κάποιος εκείνη τη στιγμή μάλωνε την γυναίκα του και βλασφημούσε. Η γυναίκα του, τον έλεγε:

- Μη βλασφημάς μωρέ, μη βλασφημάς! Γιατί θα ρίξει φωτιά ο Θεός από τον ουρανό.

Αυτός συνέχιζε... Εκείνη την ώρα, αρχίζει το ταρακούνημα, οπότε εκείνος από το φόβο, άρχισε να λέει:

- Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον...!

β) Διηγούνται ότι ένας Μωαμεθανός από τη Σμύρνη αποφάσισε να γίνει χριστιανός. Επειδή δεν μπορούσε να ζήσει στην Τουρκία, θέλησε να μετοικήσει στην Ελλάδα. Όταν όμως αποβιβαζόταν στον Πειραιά και άκουσε τόσες βλασφημίες από τους βαρκάρηδες και είδε και την αδιαφορία των άλλων στην παραλία, αισθάνθηκε τόση απογοήτευση για το χριστιανισμό και τους χριστιανούς, ώστε επέστρεψε στην πατρίδα του και πέθανε με την παλιά του θρησκεία.

Πόσοι με τις βλασφημίες τους γίνονται αφορμή να κατηγορείται η Αγία μας Θρησκεία και εμποδίζουν πολλούς να μετανοήσουν και να επιστρέψουν στην Ορθοδοξία!!!

γ) Γεροντάκι σκυφτό και παθιασμένο, διέσχισε το δρόμο. Ξαφνικά ένα αυτοκίνητο έρχεται κατά πάνω του και φρενάρει απότομα μπροστά του.

Τρομερές βλασφημίες ακούστηκαν από τον σοφέρ.

Και του απαντά ψύχραιμα ο γέρος:

-Χίλιες φορές να με σκότωνες Χριστιανέ μου και να μην βλασφημούσες μ' αυτόν τον τρόπο το Θεό...

Και συνέχισε το δρόμο του σιγολέγοντας μια προσευχή.

δ) Εργολάβος ακούγοντας έναν εργάτη του να βλασφημεί, του είπε:

- Σε απολύω, γιατί εγώ χτίζω τα σπίτια με πέτρες και όχι με βλασφημίες.

Το μάθημα αυτό έκανε προσεκτικούς και τους άλλους εργάτες.

Περί βοήθειας

Περιοκοπές

Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε, και ούτως αναπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. [Να βαστάζετε τα βάρη ο ένας του άλλου και έτσι θα εκπληρώσετε πλήρως το νόμο του Χριστού.]

~ Προς Γαλάτας 6,2 ~

Ως καιρόν έχομεν, εργαζώμεθα το αγαθόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως. [Όσο έχουμε καιρό (σ' αυτήν τη ζωή), ας εργαζόμαστε το καλό σε όλους, ιδιαίτερα σε εκείνους, που έχουν την ίδια πίστη με εμάς.]

~ Προς Γαλάτας 6,10 ~

Οφείλομεν δε εμείς οι δυνατοί τα ασθενήματα των αδυνάτων βαστάζειν, και μη εαυτοίς αρέσκειν. Έκαστος ημών τω πλησίον αρεσκέτω εις το αγαθόν προς οικοδομήν. [Εμείς, οι προοδευμένοι και φωτισμένοι στην πίστη και την αρετή, έχουμε υποχρέωση, να ανεχόμαστε και να υπομένουμε τις πνευματικές ασθένειες των αδυνάτων αδελφών, να μην φερόμαστε με αυταρέσκεια και να μην επιζητούμεν ό,τι ευχαριστεί τον ευατόν μας. Ο καθένας σας, ας προσπαθεί να αρέσει στον πλησίον του, όχι για λόγους κολακείας και ιδιοτελείας, αλλά για να τον υποβοηθεί στο καλό και να τον οικοδομεί στην πνευματική ζωή.]

~ Προς Ρωμαίους 15,1-2 ~

Εγενόμην τοις ασθενέσιν ως ασθενής, ίνα τους ασθενείς κερδήσω· τοις πάσι γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινάς σώσω. [Στους ασθενείς κατά την πίστη και την αρετή Χριστιανούς, έγινα και εγώ σαν ασθενής, για να κερδίσω εις Χριστόν τους ασθενείς. Εις όλους έγινα τα πάντα, χωρίς βέβαια να παραβώ ποτέ το θέλημα του Θεού, για να σώσω με κάθε τμήμα και θυσία, έστω και μερικούς.]

~ Προς Κορινθίους Α' 9,22 ~

Γίνεσθε εις αλλήλους χρηστοί. [Να γίνεστε αγαθοί και ευεργετικοί μεταξύ σας.]

~ Προς Εφεσίους 4,32 ~

Ο επιστρέψας αμαρτωλόν εκ πλάνης οδού αυτού σώσει ψυχήν εκ θανάτου και καλύψει πλήθος αμαρτιών. [Εκείνος που επαναφέρει έναν αμαρτωλό από τον δρόμο της πλάνης του στον δρόμο της αληθείας, θα σώσει μίαν ψυχή από τον αιώνιο θάνατο και θα εξαλείψει πλήθος αμαρτιών, τις οποίες ο παραπλανηθείς αμαρτωλός, είχε διαπράξει.]

~ Ιακώβου 5,20 ~

Ος φράσσει τα ώτα αυτού του μη επακούσαι ασθενούς, και αυτός επικαλέσεται, και ουκ έσται ο εισακούων. [Εκείνος που κλείνει τα αυτιά του, για να μην ακούσει την παράκληση ενός πτωχού, ενός αδυνάτου και ασθενούς, θα βρεθεί και αυτός κάποτε στην ανάγκη να επικαλεστεί και να ζητήσει βοήθεια των άλλων και δεν θα υπάρξει κανείς να τον ακούσει.]

~ Παροιμίες 21,13 ~

Τέκνον, την ζωήν του πτωχού μη αποστερήσης και μη παρελκύσης οφθαλμούς επιδεείς. Ψυχήν πεινώσαν μη λυπήσης και μη παροργίσης άνδρα εν απορία αυτού. Καρδίαν παρωργισμένην μη προσταράξης και μη παρελκύσης δόσιν προσδεομένου. Ικέτην θλιβόμενον μη απαναίνου και μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από πτωχού. Από δεομένου μη αποστρέψης οφθαλμόν. [Παιδί μου, μην στερήσεις τον φτωχό από όσα του χρειάζονται για την ζωή του και μην αναβάλλεις την βοήθειάν σου σε μάτια, τα οποία σε κυττάζουν ικετευτικώς. Άνθρωπο που πεινά, μην τον λυπήσεις. Μην εξοργίζεις άνθρωπο, ο οποίος βρίσκεται σε ανάγκη. Μην ταράξεις περισσότερο καρδιά, την οποίαν έχει αναστατώσει η οργή και μην αναβάλλεις την βοήθειάν σου σε άνθρωπο, που έχει την ανάγκη σου. Μην απωθείς άνθρωπο, που θλίβεται και ο οποίος σε παρακαλεί. Και μην αποστρέψεις το πρόσωπό σου από φτωχό άνθρωπο. Μην απστρέψεις τα μάτια σου από άνθρωπο, που βρίσκεται σε ανάγκη.]

~ Σοφία Σειράχ 4,1-5 ~

Ουκ ἔστιν αγαθάτω ενδελεχίζοντι εις κακά και τω ελεημοσύνην μη χαριζομένω. Δος τω ευσεβεί και μη αντιλάβη του αμαρτωλού. Ευποιήσον τω ταπεινώ και μη δως ασεβεί· Εμπόδισον τους άρτους αυτού και μη δως αυτώ, ίνα μη εν αυτοίς σε δυναστεύση· διπλάσια γαρ κακά ευρήσεις εν πάσιν αγαθοίς, οis ανποιήσης αυτώ. [Δεν είναι ορθό και δίκαιο, να ευεργετείται άνθρωπος, ο οποίος ισχυρογνωμόνως επιμένει στο κακό. Όπως επίσης και εκείνος, ο οποίος ενώ μπορεί, δεν κάνει ποτέ ελεημοσύνη. Δώσε την ελεημοσύνην σου στον ευσεβή και μην έρχεσαι σε βοήθεια του αμετανοήτου αμαρτωλού. Ευεργέτησε τον ταπεινό άνθρωπον και μην δώσεις την ευεργεσίαν σου στον πωρωμένο ασεβή. Κράτησε τους άρτους σου, μην τους δίδεις στον ασεβή, για να μην σε καταδυναστεύσει εκείνος με αυτούς. Διότι θα βρεις από αυτόν, όχι ευγνωμοσύνη, αλλά διπλάσια κακά από τα αγαθά, τα οποία του έκανες.]

~ Σοφία Σειράχ 12,3-5 ~

Μακάριος ο συνιών επί πτωχόν και πένητα· εν ημέρα πονηρά ρύσεται αυτόν ο Κύριος. Κύριος διαφυλάξει αυτόν και ζήσαι αυτόν και μακαρίσαι αυτόν εν τη γη και μη παραδώ αυτόν εις χείρας εχθρών αυτού. Κύριος βοηθήσαι αυτώ επί κλίνης οδύνης αυτού· όλην την κοίτην αυτού έστρεψας εν τη αρρωστία αυτού. [Μακάριος είναι ο άνθρωπος εκείνος, που κατανοεί την θέση του φτωχού και του πένητος, τον συμπαθεί και ενδιαφέρεται γι' αυτόν. Αυτόν σε ημέρα δύσκολη θα τον βοηθήσει ο Κύριος γι' αυτήν την καλοσύνη του. Ο Κύριος θα τον διαφυλάξει από κάθε κίνδυνο. Θα του χαρίσει μακρότητα ζωής και ασφάλεια. Θα τον καταστήσει ευτυχισμένο και χαρούμενο στον κόσμο αυτόν και δεν θα τον παραδώσει ποτέ στα χέρια των εχθρών του. Ο Κύριος θα τον βοηθήσει να εγερθεί υγιής από την κλίνη του. Ναι, Κυριε, θα μεταβάλλεις το στρώμα του, όπου κατάκειται ασθενής και πονών, σε κλίνην ανέσεως, όπου υγιής θα αναπαύεται.]

~ Ψαλμοί 40,2-4 ~

Αυτό ευχαριστεί περισσότερο τον φιλεύσπλαχνο Κύριο και Τον κάνει να δοκιμάζει μεγάλη χαρά, το να τρέχει ο καθένας στην βοήθεια του άλλου.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Πράγματα που γίνονται από τους ανθρώπους να μην τα ζητάμε από τον Θεό. Να ταπεινωνόμαστε στους ανθρώπους και να ζητάμε την βοήθειά τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να λες: Θεέ μου, όπως ευεργέτησες εμένα τόσο πολύ, βοήθησε και τον αδελφό μου, που είναι καλύτερος από μένα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δώσε σε έναν που δεν έχει όρεξη, να φάει με το ζόρι· Θα το κάνει εμετό. Πρέπει να θελήσει ο ίδιος να βοηθηθεί. Όταν ο άλλος δεν θέλει, δεν μπορώ να (τον βοηθήσω και να) του στερήσω την ελευθερία, το αυτεξούσιο. Ξέρετε πόσοι βασανίζονται, επειδή δεν ακούν κάποιον, που μπορεί να τους βοηθήσει πνευματικά;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ο άνθρωπος δεν έχει καλό λογισμό και δεν βγάζει τον εαυτό του από τις ενέργειές του - αν ενεργεί δηλαδή με ιδιοτέλεια -, δεν βοηθιέται, ούτε και από έναν Άγιο. Όχι άγιο

Γέροντα ή άγια Γερόντισσα να έχει, όχι τον Άγιο Αντώνιο να είχε Γέροντα, αλλά και όλους τους Αγίους, δεν μπορεί να βοηθηθεί. Ούτε ο ίδιος ο Θεός δεν μπορεί να βοηθήσει έναν τέτοιο άνθρωπο, αν και το θέλει πολύ. Όταν κανείς αγαπάει τον εαυτό του, έχει δηλαδή φιλαυτία, όλα τα ερμηνεύει όπως τα αγαπάει ο εαυτός του. Και βλέπεις, άλλοι τα ερμηνεύουν αμαρτωλά, άλλοι όπως τους αναπαύει και σιγά-σιγά γίνονται φυσιολογικές αυτές οι παράλογες ερμηνείες τους. Όπως και αν φερθείς, σκανδαλίζονται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ξέρεις τί κόπος είναι, να ζου ζητήσει κάποιος (πνευματική) βοήθεια και να μην έχει διαβάσει στη ζωή του ποτέ κανένα πνευματικό βιβλίο; Είναι σαν να πηγαίνει ένα παιδί του Δημοτικού σε καθηγητή Πανεπιστημίου και να του λέει: «Βοήθησέ με!». Τί να του πει ο καθηγητής; «Ένα και ένα ίσον δύο»;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πόσοι έρχονται και ζητούν να τους βοηθήσω σε κάποιο πρόβλημά τους και ούτε εξομολογούνται, ούτε εκκλησιάζονται! «Εκκλησιάζεσαι καθόλου;», τους ρωτάω. «Όχι», μου λένε. «Εξομολογήθηκες καμιά φορά;». «Όχι. Ήρθα να με κάνεις καλά». «Μα πώς; Πρέπει να μετανοήσεις για τα σφάλματά σου, να εξομολογείσαι, να Εκκλησιάζεσαι, να Κοινωνάς όταν έχεις ευλογία από τον πνευματικό σου και εγώ θα κάνω προσευχή να γίνεις καλά. Ξεχνάς, ότι υπάρχει και άλλη ζωή και πρέπει να ετοιμαστούμε για εκεί;». «Κοίταξε, πάτερ, αυτά που λες, Εκκλησίες, άλλη ζωή κ.λπ., εμένα δεν με απασχολούν. Αυτά είναι παραμύθια... Έχω πάει σε μάγους, σε μέντιουμ και δεν μπόρεσαν να με κάνουν καλά. Έμαθα, ότι εσύ μπορείς να με κάνεις καλά». Άντε τώρα! Τους μιλάς για εξομολόγηση, για την μέλλουσα ζωή και σου λένε «αυτά είναι παραμύθια» και από την άλλη μεριά: «Βοήθησέ με, παίρνω χάπια». Εμ πώς, με μαγικό τρόπο θα γίνουν καλά; Γι' αυτό, όσους έρχονται να συζητήσουμε ένα θέμα ή να μου ζητήσουν μια συμβουλή κ.λπ., αν δεν έχουν εξομολογηθεί ποτέ, τους στέλνω πρώτα να εξομολογηθούν και μετά να έρθουν να μιλήσουμε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικοί άνθρωποι έρχονται και μου λένε: «Κάνε με καλά· έμαθα ότι μπορείς να με βοηθήσεις». Θέλουν όμως να βοηθηθούν, χωρίς οι ίδιοι να καταβάλλουν καθόλου προσπάθεια. Λες λ.χ. στον άλλον: «μην τρως γλυκά, κάνε αυτήν την θυσία, για να σε βοηθήσει ο Θεός» και σου λένε: «Γιατί; Δεν μπορεί να με κάνει καλά ο Θεός;». Δεν κάνουν μια θυσία για τον εαυτό τους, πόσο μάλλον να θυσιάσουν για τον άλλον.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κάνω για ορισμένους χρόνια προσευχή και δεν βοηθιούνται, γιατί έχουν πείσμα, θέλημα, εγωισμό. Λένε: "Γιατί ο Θεός δεν μου δίνει αυτό;" Και γιατί να μας το δώσει; Για να μας κάνει πιο εγωιστές, πιο θεληματάρηδες; Δεν τους ωφελεί, αν το δώσει. Είναι σαν να διατάζουν μ' αυτόν τον τρόπο τον Θεό. Ενώ αν έλεγαν: "Αν θέλεις, δώσε μου αυτό". Ο τρόπος προσευχής να είναι ταπεινός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν βλέπω, ότι ο άλλος δεν βοηθιέται από το ενδιαφέρον μου, την καλοσύνη, την αγάπη και δεν τα εκτιμάει αυτά, αλλά εκμεταλλεύεται την αγάπη μου και μου φέρεται με αναιδεια, τραβιέμαι σιγά - σιγά, για να μην γίνει περισσότερο αναιδής και λέω ότι δεν έχω

συγγένεια μαζί του. Και αναγκάζομαι να μην του φέρομαι με καλοσύνη. Κανονικά, όσο καλοσύνη σου δείχνουν, τόσο πρέπει να αλλοιώνεσαι, να διαλύεσαι, να λειώνεις. Παλιά τι είχε συμβεί με κάποιον. Στην αρχή, για να τον βοηθήσω, αναγκάστηκα να του πω μερικά Θεία γεγονότα που είχα ζήσει. Αντί όμως να πει: «Θεέ μου, πώς να Σε ευχαριστήσω γι' αυτήν την παρηγοριά κ.λπ.» και να διαλυθεί, πήρε θάρρος και φερόταν με αναιδεια. Τότε κράτησα μια αυστηρή στάση. «Θα τον βοηθώ, είπα, από μακριά με την προσευχή». Αυτό το έκανα, όχι γιατί δεν τον αγαπούσα, αλλά γιατί αυτός ο τρόπος θα τον βοηθούσε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σε μερικούς λέω ένα - δύο λόγια και αμέσως γυαλίζουν τα μάτια τους. Τα σημειώνουν σε ένα τόσο δα χαρτάκι, τα εφαρμόζουν και προχωρούν παραπέρα. Και άλλοι, αν και έχουν ακούσει ένα σωρό και έχουν βοηθηθεί πολύ, δεν κάνουν τίποτε, γιατί δεν μπήκε μέσα τους η καλή ανησυχία (ο ζήλος για το πως θα σωθούνε).

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στον πολύ ταπεινό και ευαίσθητο άνθρωπο όταν ταπεινώνεται κανείς, βοηθιέται πολύ, ενώ στον άνθρωπο που αγνοεί την ταπείνωση, εάν ταπεινωθείς, τον συμβουλευτείς ή πεις τα ελαττώματά σου, τον κάνεις πιο υπερήφανο και αναιδή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ένας άνθρωπος έχει αγαθή προαίρεση, αλλά δεν βοηθήθηκε από μικρός, δεν είναι κολακεία να του πεις τα καλά που βλέπεις σ' αυτόν, γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο βοηθιέται και αλλοιώνεται, επειδή δικαιούται και την Θεία βοήθεια. Είπα σε κάποιον: "Εσύ είσαι καλός. Δεν ταιριάζουν σ' εσένα αυτά που κάνεις". Του το είπα αυτό, γιατί είδα το καλό του χωράφι και τον κακό σπόρο που είχε ρίξει. Είδα, ότι εσωτερικά ήταν καλός και ό,τι κακό έκανε, ήταν εξωτερικό. Δεν του είπα: "Είσαι καλός", για να τον κολακέψω, αλλά για να τον βοηθήσω, να του κινήσω το φιλότιμο. Μερικοί έχουν το εξής τυπικό: Έχει, δεν έχει ο άλλος κάποιο χάρισμα, του λένε: "Δεν έχεις χάρισμα, δήθεν για να μην υπερηφανευτεί και βλαφτεί. Ένα ισοπέδωμα δηλαδή. Όταν όμως απελπίζεται ο άλλος για το κακό που κάνει, απελπίζεται και για το καλό που έχει, τότε πως θα ξεθαρρέψει, για να αγωνιστεί με προθυμία; Ενώ, αν του πεις τα καλά που έχει και του καλλιεργήσεις το φιλότιμο και την αρχοντιά, βοηθιέται, αναπτύσσεται και προχωράει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος δεν έχει την Χάρη του Θεού, δεν μπορεί ούτε στον εαυτόν του να επιβληθεί, ούτε τους άλλους να βοηθήσει, για να φέρει Θείο αποτέλεσμα. Πρέπει να βουτηχτεί στην Χάρη και ύστερα να χρησιμοποιηθούν οι αγιασμένες πλεόν δυνάμεις του, για την σωτηρία των άλλων.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να, οι κοινωνικοί λειτουργοί έχουν καλοσύνη, οι καημένες, τρέχουν, σκοτώνονται για τους άλλους. Σπουδάζουν ψυχολογία, αλλά με τον τρόπο που πηγαίνουν να βοηθήσουν, σε κάποιες περιπτώσεις σταματούν. Πάει λ.χ. μία να παρηγορήσει έναν που έχει ένα πόδι και αυτός της λέει: «Εσύ μου λες "καλημέρα" με 2 πόδια, αλλά εγώ με ένα». Τί να του απαντήσει; Πώς να τον βοηθήσει με την ψυχολογία; Αν δεν βοηθηθεί αυτός ο άνθρωπος, να συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής, δεν μπορεί να βοηθηθεί με τίποτε. Να

καταλάβει, ότι γι' αυτήν την αναπηρία, που επέτρεψε ο Θεός, αν δεν γογγύζει, θα έχει να λάβει στην άλλη ζωή, αποταμιευμένο ουράνιο μισθό και να χαίρεται. Και αν ακόμη οι άλλοι περπατούσαν με 4 πόδια, να έλεγε: «Σε ευχαριστώ, Θεέ μου, που περπατώ με ένα πόδι». Αλλά όσες δεν έχουν την πνευματική αντιμετώπιση, πάνε να παρηγορήσουν τους αρρώστους και δεν ξέρουν τι να τους πουν. Πάει η κοινωνική λειτουργός να παρηγορήσει λ.χ. μια γυναίκα 35 χρονών με καρκίνο, που έχει και 3 παιδάκια. Τί να της πει; Αν δεν βοηθηθεί αυτή η μητέρα να συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής, απελπίζεται, γιατί σκέφτεται τι θα γίνουν τα παιδιά της. Την ίδια απελπισία που έχει η μητέρα έχει και η κοινωνική λειτουργός, αν δεν έχει καταλάβει κάτι το ανώτερο, το βαθύτερα πνευματικό. Αν δεν υπάρχει κατ' αρχάς βαθύτερη τοποθέτηση στον ίδιο τον εαυτόν της, δεν μπορεί να βοηθήσει σωστά, για να έρθει η Θεία παρηγοριά στον άλλον. Έτσι οι καημένες κουράζονται και σωματικά, αλλά και στενοχωριούνται, γιατί δεν μπορούν να βοηθήσουν θετικά. Κουράζονται δηλαδή διπλά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο ταλαίπωρος Παΐσιος, για να είναι ταλαίπωρος, πολλές ψυχές ταλαιπωρούνται εξαιτίας του, που δεν απέκτησε Χάρη, να βοηθάει τους ανθρώπους, δια του Θεού, που ανθρωπίνως δεν βοηθιούνται. Έρχονται άνθρωποι ζητούν βοήθεια και δεν μπορώ να τους βοηθήσω. Τα κουσούρια μου φτάνει, που με κάνουν να μην είμαι αγαπητό παιδί του Θεού, για να ακούει ο Θεός την προσευχή μου. Να σκεφτούμε ότι εμείς φταίμε, που ένας άρρωστος δεν έχει την υγεία, διότι ο Χριστός είπε, σας δίνω εξουσία να κάνετε θαύματα και εμείς δεν κάνουμε τίποτα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν λ.χ. βλέπω έναν τυφλό, αισθάνομαι τον εαυτό μου ένοχο, γιατί, αν είχα πνευματική κατάσταση, θα μπορούσα να τον θεραπεύσω. Ο Θεός μας έδωσε την δυνατότητα να γίνουμε άγιοι, να κάνουμε θαύματα, όπως έκανε και Εκείνος. Αναγνωρίζουμε την μεγάλη ή μικρή μας αρρώστια και ταπεινά ζητούμε την σωματική υγεία για τον συνάνθρωπό μας, ως ένοχοι για την αρρώστιά του. Γιατί εάν είχαμε πνευματική υγεία, θα είχε θεραπευτεί προ καιρού και δεν θα παιδεύοταν. Όταν τοποθετούμαστε σωστά, ότι είμαστε ένοχοι για όλη την κατάσταση του κόσμου και λέμε: "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον ημάς", βοηθιέται ο κόσμος όλος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κανείς κάνει σωστή πνευματική εργασία, τότε μπορεί με την προσευχή να χτίσει Μοναστήρια και να τα εφοδιάσει με όλα τα απαραίτητα και να βοηθήσει το σύμπαν. Δεν χρειάζεται, ούτε να δουλεύει. Αρκεί μόνο να προσεύχεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

- Γέροντα, έχω ένα παράπονο, γιατί για το ίδιο θέμα, άλλο είπατε στον αδελφό και άλλο σε μένα.

- Βρε ευλογημένε, στον καθένα δίνω την βιταμίνη που του λείπει!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για να ωφελήσεις τους άλλους, πρέπει να ζεις μέσα στην αγάπη του Θεού. Αλλιώς δεν μπορείς να ωφελήσεις τον συνάνθρωπό σου. Δεν πρέπει να βιάζεις τον άλλο. Θα έρθει η

ώρα του, θα έρθει η στιγμή, αρκεί να προσεύχεσαι γι αυτόν. Με τη σιωπή, την ανοχή και κυρίως με την προσευχή ωφελούμε τον άλλον μυστικά.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Εσύ είσαι ευλαβής. Και αυτή σου την ευλάβεια, αυτή σου την πίστη, θέλεις να επιβάλλεις στους γύρω σου. Νομίζεις, ότι βγαίνει τίποτε έτσι; Κακό κάνεις. Διότι οι άνθρωποι είναι αντιδραστικοί. Λες στον άλλο να κάνει κάτι και δεν το κάνει, επειδή του το είπες. Αντιδρά και δεν το κάνει. Αν δει εσένα να κάνεις αυτό το πράγμα, ίσως το κάνει και εκείνος, γιατί θα σκεφτεί: «Αφού το κάνει αυτός, να το κάνω και εγώ». Αν όμως θελήσεις να προσευχηθείς στο Χριστό και να του πεις: «Χριστέ μου, σε παρακαλώ, φώτισε ή ελέησε ή κατεύθυνε αυτό το πρόσωπο» και κάνεις συνεχώς αυτή την προσευχή, τότε ο Χριστός αρχίζει και στέλνει στο πρόσωπο εκείνο καλούς λογισμούς. Κάθε φορά, που εσύ λές, για παράδειγμα: «Κύριε, ελέησον το παιδί μου», το παιδί σου παίρνει ένα αγαθό λογισμό από τον Χριστό. Και όσο όσο συνεχίζεις να προσεύχεσαι, τόσο περισσότερους αγαθούς λογισμούς παίρνει το παιδί σου. Και αν τώρα το παιδί σου είναι όπως ένα άγουρο πορτοκάλι, σιγά-σιγά θα ωριμάσει και θα γίνει όπως το θέλεις. Αυτός είναι αποδεδειγμένα, από την δική μου πείρα, ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να λύσει ο άνθρωπος τα προβλήματά του σ' οποιοδήποτε τομέα θέλει. Διότι όλοι οι άλλοι τρόποι, που οι άνθρωποι εφαρμόζουν από ένστικτο, τις πιο πολλές φορές αποτυγχάνουν.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν φύγω απ' αυτήν τη ζωή και με χρειάζεστε, φωνάξτε με και εγώ θα είμαι δίπλα σας.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Να μην περιμένουν οι Χριστιανοί, όσους έχουν ανάγκη βοήθειας, να έρχονται σ' αυτούς. Οι ίδιοι ας ενδιαφέρονται να βρίσκουν, όσους έχουν ανάγκη βοήθειας. Όποιος φροντίζει, έτσι ενεργεί. Έτσι δεν ωφελούν τόσο εκείνους που βοηθούν, όσο βοηθούν και ευεργετούν τους εαυτούς τους. Τα καλά έργα, τους δίνουν παρρησία ενώπιον του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι φυσικό να μας δαγκώνουν οι συμφορές, όχι τόσο πολύ όταν δεν υπάρχουν ποιό θα βοηθήσουν, όσο όταν υπάρχουν, μα δεν θέλουν να κουνήσουν το χέρι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν έλαβες εντολή να κατηγορείς τον τεμπέλη, ούτε να ελέγχεις την κακία, ούτε να ονειδίζεις την οκνηρία, αλλά να ανακουφίζεις την φτώχεια, να ιατρεύεις την συμφορά, να απλώνεις το χέρι σου και να σηκώνεις εκείνους που έχουν πέσει!!!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην αδιαφορήσετε για την σωτηρία των άλλων. Δείξτε πολύ ενδιαφέρον και ψάξτε με κάθε τρόπο να οδηγήσετε αυτούς που έχουν ανάγκη στο Χριστό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Βλέπεις τον αδερφό σου ότι οδηγείται στον γκρεμό, ότι ζει ζωή ακατάστατη, ότι δεν είναι σε θέση να διακρίνει το ορθό και δεν απλώνεις το χέρι σου να τον βοηθήσεις, δεν τον καλείς πλησιον σου, για να τον μαλώσεις, για να τον νουθετήσεις; Ώστε προτιμάς να μην τον

πικράνεις και να μην φανείς δυσάρεστος σ' αυτόν, από την σωτηρία του; Και τότε ποιά συγχώρεση θα έχεις από τον Θεό και ποιά απολογία θα δώσεις ενώπιον Του;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν είναι ανάγκη να διορθώσεις τον αδερφό σου, εάν χρειαστεί να θυσιάσεις τη ζωή σου, μη διστάσεις. Ο Δεσπότης μας πέθανε προς χάριν μας και εσύ ούτε ένα λόγο δεν τον λες, για να τον βοηθήσεις; Τι απολογία θα δώσεις στον Χριστό, όταν αδιαφορείς, για την απώλεια τόσων ψυχών;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν παρά την προσπάθεια που κατέβαλλες, ώστε να βοηθήσεις και να απαλλάξεις κάποιον από την ασέβειά του, αλλά δεν κατάφερες τίποτε, εντούτοις εσύ θα λάβεις τον μισθό από τον Θεό, σαν να τον έχεις γλυτώσει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτός που νομίζει ότι δεν έχει ανάγκη την βοήθεια του συνανθρώπου του, είναι ο πιο ανόητος και ο πιο αδύνατος όλων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν λοιπόν εμείς είμαστε αργοί στην προσευχή, κανένας δεν θα μπορέσει να μας ωφελήσει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν δεις κάποιον να υποφέρει, να μην περιεργάζεσαι ποιός είναι. Δικαιούται τη βοήθειά σου, επειδή υποφέρει... Αν ένα γαϊδούρι που κινδυνεύει, το σηκώνεις, χωρίς να εξετάζεις τίνος είναι, πολύ περισσότερο έναν άνθρωπο. Μην ερευνάς, το που ανήκει. Στον Θεό ανήκει, είτε είναι ειδωλολάτρης, είτε είναι Ιουδαίος. Και αν ακόμα είναι άπιστος, έχει ανάγκη βοήθειας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν σε βοηθήσει κανείς υλικώς και τον επαινέσεις ως αγαθό, χωρίς να λογαριάσεις το Θεό, ύστερα ο ίδιος θα σου φανεί πονηρός.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Η κενοδοξία, η φιλαργυρία και η ηδονή, δεν αφήνουν την ευεργεσία (που έκανε κάποιος) να μείνει καθαρή, αν οι κακίες αυτές, δεν καταπέσουν πρώτα με το φόβο του Θεού.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Μην χαίρεσαι όταν ευεργετήσεις κάποιον, αλλά να χαρείς, όταν χωρίς μνησικακία υποφέρεις την έχθρα για το καλό που έκανες. Γιατί όπως οι νύχτες διαδέχονται τις ημέρες, έτσι και οι κακίες διαδέχονται τις ευεργεσίες.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Βοήθα τον άλλον, όχι με λόγια, αλλά με προσευχή και έργα.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Ο καθένας μας, οφείλει να έχει σκοπό στη ζωή του, να εξυπηρετεί και να βοηθά με την εργασία αυτούς που έχουν ανάγκη και όχι να εργάζεται, για να ικανοποιεί μόνο τις δικές του ανάγκες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Έλεος είναι η θεληματική λύπη, που γεννιέται για τις δοκιμασίες των άλλων.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το ψωμί που αποθηκεύεις είναι του πεινασμένου, τα ρούχα που συσσωρεύεις είναι του γυμνού, τα παπούτσια που τα έχεις και σαπίζουν είναι του ξυπόλυτου, τα λεφτά που θάβεις για να μην στα κλέψουν, είναι του φτωχού. Είναι τόσοι αυτοί που αδικείς, όσοι αυτοί που θα μπορούσες να βοηθήσεις.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δώσε χέρι βοήθειας σε αυτούς που συνθλίβονται, για να βρεις και εσύ βοήθεια από τον Θεό που την έχεις ανάγκη ως άνθρωπος.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Μην καταδικάσεις τον συνάνθρωπό σου για την πτώση του, ούτε να γελάσεις με την κατάντιά του, αλλά να προχωράς εσύ με ασφάλεια όσο μπορείς και να δίνεις ταυτόχρονα χέρι βοήθειας, σε εκείνον που βρίσκεται πεσμένος.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Και αν δεν έχεις τίποτε να δώσεις στον ασθενή λόγω της φτώχειας σου, επισκέψου αυτόν και παρηγόρησέ τον με λόγια. "Ασθενής είμαι και δεν με επισκεφτήκατε" (Ματθ. 25,36). Δεν έχεις χρήματα; Έχεις όμως πόδια και στόμα και ομιλία. Πήγαινε, παρηγόρησέ τον, διόρθωσε την αθυμία του, κάνε τον πιο εύθυμο, πιο υπομονητικό...

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο πνευματικός άνθρωπος όταν πρόκειται να πάει για να στηρίξει έναν αδελφό, στέκεται να προσευχηθεί, ώστε ο Κύριος να κατευοδώσει το δρόμο του.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Τις αμελείς και ράθυμες ψυχές και εκείνες που από νωθρότητα δεν καταφέρνουν να προκόψουν στην αρετή, καθώς και όσες κυριεύονται εύκολα από την απόγνωση, πρέπει να τις ενθαρρύνουμε. Αν μάλιστα παρουσιάσουν ακόμα και ένα μικρό καλό, να το θαυμάζουμε και να το μεγαλοποιούμε. Απεναντίας και τα πιο σοβαρά και μεγάλα σφάλματά τους, να τα χαρακτηρίζουμε μπροστά τους σαν πολύ μικρά και ασήμαντα, για να μην απελπιστούν.

~ Αγία Συγκλητική ~

Μην φανταστείς ότι μόνος σου θα μπορέσεις να διορθωθείς. Εδώ η Θεότης ύστερα από τόση εξουσία, χρειάστηκε άνθρωπο για να εξυπηρετήσει το μυστήριο της ενσάρκου οικονομίας, για να δώσει σε εμάς παράδειγμα ταπεινώσεως, ώστε να ζητούμε και από τον άλλον βοήθεια.

~ Όσιος Ανθίμος της Χίου ~

Ήθελα να έχω δυνάμεις, για να κάνω κάτι ακόμα για τον πλησίον μου, αλλά δεν μπορώ... Μόνο δέομαι και παρακαλώ τον Κύριό μου, όσες ημέρες θέλει να με κρατήσει στη ζωή, να μου δίνει την Χάρη Του, για να μπορώ να προσφέρω κάτι, σε όποιον με πλησιάζει. Ένα σταύρωμα, μια συμβουλή, μια παρηγοριά, μια ευχή... Όποιος βρεθεί κοντά μου, φίλος μου είναι, είτε Εβραίος, είτε Οθωμανός είναι, όποιος και αν είναι, θέλω να με αξιώσει ο Κύριος, να μπορέσω να του κάνω κάτι και να τον βοηθήσω, όπως έκανα όλα τα χρόνια.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Μην αρνείσαι τον άντρα σου, μην τον κατακρίνεις, μην μιλάς άσχημα για εκείνον και μην σκέπτεσαι κάτι κακό εναντίον του, όταν έχει εκτραπεί στην πίστη του. Αφού με αυτόν τον τρόπο δεν θα τον διορθώσεις. Ο πατέρας του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, βρέθηκε άθελά του σε κάποια αίρεση. Η ευπρεπής γυναίκα του Νόνα λυπήθηκε πάρα πολύ εξαιτίας αυτού του γεγονότος και παρακάλεσε θερμά τον Θεό, ώστε να φωτίσει τον νου του άντρα της με την αλήθεια. Και οι θερμές προσευχές της γυναίκας βοήθησαν, ώστε να επιστρέψει ο άντρας της στην ορθή πίστη. Αντίθετα με αυτό, λέγεται πως η γυναίκα του αυτοκράτορα Ιουστινιανού, η Θεοδώρα, κατάφερε να τον παρασύρει σε μια λανθασμένη διδασκαλία (τον Μονοφυσιτισμό). Αλλά αυτό διήρκησε για σύντομο χρονικό διάστημα. Ο Ιουστινιανός και η Θεοδώρα επέστρεψαν στην Ορθοδοξία με τις προσευχές ολόκληρης της Εκκλησίας. Από αυτά τα δύο παραδείγματα, όπως και από πολλά άλλα, βλέπουμε πως η γυναίκα μπορεί να επηρεάσει τον άντρα όσον αφορά την πίστη του, είτε με την καλή είτε με την κακή έννοια.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Το πνεύμα του συγχυσμένου και θλιμμένου ανθρώπου φρόντισε να το ενθαρρύνεις με λόγια αγάπης.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Αν ποθείς να διορθώσεις κάποιον από τα παισίματά του, μη νομίσεις, ότι τον διορθώνεις εσύ, με την δική σου δύναμη. Προσευχήσου στον Θεό, με όλη σου την ψυχή, να φωτίσει ο Ίδιος, την καρδιά εκείνου του ανθρώπου. Αν ο Κύριος δει, ότι πράγματι προσεύχεσαι από τα βάθη της καρδιάς σου, θα πραγματοποιήσει τον πόθο σου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Στον καιρό των συμφορών, μην ζητάς βοήθεια από ανθρώπους. Μην χάνεις πολύτιμο χρόνο, μην σπαταλάς τις ψυχικές σου δυνάμεις, γυρεύοντας αυτή την ανίσχυρη βοήθεια. Από τον Θεό να περιμένεις βοήθεια. Με δική Του εντολή, όταν πρέπει, θα έρθουν οι άνθρωποι να σε βοηθήσουν...

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ ~

Και ποιός μισεί τόσο πολύ την αμαρτία όσο οι Άγιοι; Και όμως δεν μισούν εκείνον που αμαρτάνει, ούτε τον κατακρίνουν, ούτε τον αποστρέφονται, αλλά υποφέρουν μαζί του, τον συμβουλεύουν, τον παρηγορούν, τον γιατρεύουν σαν άρρωστο μέλος του σώματός τους. Κάνουν τα πάντα για να τον σώσουν. Όπως ακριβώς κάνουν οι ψαράδες. Όταν ρίχνουν τ' αγκίστρι στην θάλασσα και πιάνουν μεγάλο ψάρι και καταλαβαίνουν, ότι χτυπιέται δυνατά και κουνιέται πέρα-δώθε, δεν το τραβάνε αμέσως και απότομα, γιατί κόβεται η πετονιά και χάνεται τελείως το ψάρι, αλλά με εξυπνάδα χαλαρώνουν την πετονιά και το αφήνουν να πάει όπου θέλει. Και όταν καταλάβουν, ότι εξαντλήθηκαν οι δυνάμεις του και ησύχασε η

ορμή του, τότε αρχίζουν πάλι σιγά-σιγά να το τραβούν. Έτσι και οι Άγιοι. Με την μακροθυμία και την αγάπη τραβούν τον αδελφό και δεν τον απωθούν, ούτε τον σιχαίνονται. Και όπως η μητέρα που έχει άσχημο παιδί, δεν το σιχαίνεται, ούτε το αποφεύγει, αλλά με ευχαρίστηση το στολίζει και κάνει ό,τι μπορεί για να το ομορφύνει, έτσι πάντα σκεπάζουν, στολίζουν, φροντίζουν, ώστε και αυτόν που αμαρτάνει να διορθώσουν, την κατάλληλη στιγμή και να μην αφήσουν να πάθει και κανένας άλλος κακό, εξαιτίας του, αλλά και οι ίδιοι, να προκόψουν περισσότερο στην αγάπη του Χριστού.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ας βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο σαν να είμαστε μέλη του ίδιου σώματος. Ποιός είναι εκείνος, που επειδή έχει μια πληγή στο χέρι του ή στο πόδι του ή σε κάποιο άλλο μέλος του και αν ακόμα σαπίσει, δεν προσπαθεί να το καθαρίσει, να το πλύνει, να βάλει έμπλαστρα, να το σταυρώσει, να το ραντίσει με αγιασμό, να προσευχηθεί, να παρακαλέσει τους Αγίους να μεσιτέψουν γι' αυτόν; Δεν εγκαταλείπει δηλ., δεν σιχαίνεται το μέλος του, ούτε την βρωμιά του, αλλά κάνει όλα όσα μπορεί, για να το γιατρέψει. Έτσι ακριβώς έχουμε και εμείς χρέος, να υποφέρουμε με όσους υποφέρουν, να τους συμπαραστεκόμαστε, όσο μπορούμε και να μεταχειριζόμαστε όλα τα μέσα, για να βοηθήσουμε και τους εαυτούς μας και τους αδελφούς μας. Γιατί είμαστε ο ένας μέλος του άλλου, όπως λέει ο Απόστολος (Ρωμ. 12,5). Και αφού «είμαστε όλοι ένα σώμα και καθένας μέλος του άλλου, τότε αν υποφέρει ένα μέλος, υποφέρουν ταυτόχρονα όλα» (Α' Κορινθίου 12,26).

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Και να προσεύχεται ένας άνθρωπος από το πρωί έως το βράδυ για έναν άλλο άνθρωπο, αν δεν έχει εκείνος προαίρεση, δεν τον βοηθάει η προσευχή.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Η πείρα μου με δίδαξε, ότι κανένας δεν μπορεί να βοηθήσει κανέναν, παρ' όλη τη θέληση και την αγάπη (που έχει κάποιος). Η βοήθεια έρχεται, μόνο όταν έρθει η Ώρα του Θεού, από τον Έναν.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Όταν βλέπεις έναν άνθρωπο, να παύεις να υπάρχουν εσύ πραγματικά ως οντότητα και να μπεις μέσα στην ψυχή του. Μα είναι κακοποιός... Μα είναι κάτι που δεν το καταλαβαίνεις... Θα μπεις! Γιατί έχει και αυτός μέσα του την Πνοή του Θεού, τον Σπινθήρα του Χριστού. Και έχει μια καρδιά που χτυπά σαν την δική σου. Μ' άλλα λόγια, εσύ ο ίδιος αντικατοπτρίζεις μέσα του. Αν δεν το κάνεις αυτό, δεν μπορείς να βοηθήσεις τον άλλο...

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Θέλεις να αγκαλιάσεις κάποιον και δεν μπορείς; Θέλεις να τον ευεργετήσεις; Δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτε άλλο. Δεν χρειάζεται να κάνεις μακρινά ταξίδια. Κλείσε τον μέσα στην καρδιά σου και κάνε προσευχή γι' αυτόν... Θα ανοίξουν οι ουρανοί στη ζωή του. Θα έρθουν όλες οι ευλογίες και στη δική σου ζωή. Γιατί προσευχήθηκες με αγάπη και όχι ψεύτικα, φαρισαϊκά...

~ Γερόντισσα Σωφρονία Ιερά Μονή Αγίας Τριάδας Ακράτας ~

Οφείλουμε να είμαστε άκρως ευαίσθητοι, στις ανάγκες των άλλων. Τότε θα είμαστε ένα και η ευλογία του Θεού θα μένει πάντοτε μαζί μας. Άφθονη!

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Μπορούμε να βοηθήσουμε τους άλλους, μόνο αν κάνουμε καλούς και αγαθούς λογισμούς. Αν έχουμε λογισμούς, που θέλουν να διορθώσουν τα λάθη των άλλων, είναι σαν να τους χτυπάμε. Ανεξάρτητα πόσο κοντά μας είναι κάποιο πρόσωπο, θα απομακρυνθεί από εμάς, διότι θα του έχουμε δώσει ένα σκαμπίλι με τους λογισμούς μας. Και εμείς νομίζουμε, ότι οι λογισμοί δεν είναι τίποτα!...

~ Γέροντας Θαυδάσιος της Βιτόβνιτσας ~

Δεν μπορείς να βοηθήσεις τον πλησίον σου, εάν δεν έχεις κάνει κάθαρση του εαυτού σου.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αυτός που κρατά τους ανθρώπους με φόβο, σκοτώνει τον εαυτόν του. Αυτός που τους βοηθά να στέκονται σε καλές πράξεις, καθαρίζει την καρδιά του.

~ Μοναχός Συμεών του Άθω ~

Αν δεις κάποιον που έπεσε στον βούρκο και μπορείς να τον βοηθήσεις, άπλωσέ του το ραβδί σου και τράβηξέ τον. Αν όμως όμως δεν μπορείς να τον σύρεις, άφησέ του το ραβδί σου. Και εάν του δώσεις το χέρι σου και δεν μπορέσεις να τον σύρεις προς το μέρος σου, θα σε τραβήξει αυτός προς τα κάτω και θα πεθάνετε και οι δύο. Μην προσπαθούμε να βοηθήσουμε κάποιον, που είναι πάνω από τις δυνάμεις μας.

~ Είπε Γέρων ~

Όταν πρόκειται να κάνετε κάτι καλό, να βοηθήσετε κάποιον πνευματικά, ο σατανάς θα σας σταθεί εμπόδιο για να μην πάτε. Εσείς όμως να κάνετε το σταυρό σας και πείτε: Χριστέ μου, πήγαινε μπροστά Εσύ. Και όταν πάει ο Χριστός μπροστά, ανοίγουν όλοι οι δρόμοι! Και τρόποι θα βρεθούνε και λόγια θα βρεθούνε και ώρα θα βρεθεί, αρκεί Εκείνος να πάει μπροστά μας.

~ Παναγόπουλος ~

Μόνοι μας δεν μπορούμε να βοηθήσουμε κανέναν. Απλά γινόμαστε όργανα του Θεού, για να βοηθηθούν οι άλλοι. Εμένα πολλοί (πάνω από 10 άτομα) με πλησίασαν και μου είπαν, ότι τους έσωσα από σίγουρη αυτοκτονία, γιατί ακούγοντας μια ομιλία μου εντελώς τυχαία, άκουσαν μια λέξη που είπα, ή μια φράση που χρησιμοποίησα, που εγώ ούτε καν τη θυμόμουν και έτσι βοηθήθηκαν. Εγώ τους βοήθησα; Όχι βέβαια, αλλά ο Θεός με έβαλε να χρησιμοποιήσω κάποιες συγκεκριμένες λέξεις και φράσεις, που να έχουν τα παραπάνω αποτελέσματα.

~ Παναγόπουλος ~

Διαβάστε στις 24 Μαρτίου το βίο του Αγίου Αρτέμονος και θα δείτε εκεί, ότι όταν τον μάρτυρα αυτόν τον βασάνιζαν αδικώς, ένα ελάφι πήγε στον εισαγγελέα και τον κατηγορήσε για τον βασανισμό του Αγίου και του προέτρεψε να επέμβει, προκειμένου να σταματήσει το μαρτύριο του Αγίου. Βέβαια το ελάφι είναι ένα άλογο ζώο, ωστόσο καθοδηγήθηκε δια

χάριτος του Αγίου Πνεύματος και έκανε αυτά. Αν το άλογο ζώο οδηγείται από τη Χάρη του Κυρίου, εγώ ο λογικός, γιατί να μην έχω τη Χάρη του Κυρίου και να βοηθήσω έναν άνθρωπο που αδικείται, που υποφέρει, που βασανίζεται;

~ Παναγόπουλος ~

Όταν κάνουμε κάποιο καλό, δεν το κάνουμε εμείς. Το κάνει ο Θεός, δια εμάς. Ποτέ λοιπόν δεν πρέπει να οικειοποιηθούμε, τη δόξα που πρέπει να δοθεί στον Κύριο. Ποτέ να μην λέμε: "Ξέρεις τι κάνω εγώ! Ξέρεις πόσους βοήθησα εγώ!"

~ Παναγόπουλος ~

Είναι μερικοί άνθρωποι, που ο σατανάς, τους έχει κατά τέτοιο τρόπο στο χέρι του, που είναι αδύνατο να τους βοηθήσει κάποιος. Είναι σαν εκείνη τη μάνα στο χωριό, που στην αυλή του σπιτιού της αφήνει το μωρό της για μισό λεπτό μόνο, για να πάει στην κουζίνα να δει το φαγητό και επιστρέφοντας βλέπει το μωρό της να το έχει περιτυλίξει, όλο του το σώμα, ένα μεγάλο φίδι. Η μάνα τί πρέπει και τί μπορεί να κάνει, για να απαλλάξει το παιδί της από το φίδι, χωρίς το μωρό να πάθει κακό;

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ο Άγιος Νικόλαος πρότυπο βοηθείας

Ήταν ένας φτωχός οικογενειάρχης που κατοικούσε στην περιοχή της πατρίδας του Αγίου Νικολάου και μη έχοντας χρήματα να προικίσει τις τρεις κόρες του, σκόπευε να τις στείλει να γίνουν πόρνες σε οίκο ανοχής, προκειμένου να εξασφαλίσει χρήματα.

Όταν το έμαθε αυτό ο Άγιος Νικόλαος, άρχισε να πηγαίνει μυστικά έξω από το σπίτι εκείνο τις νύχτες και να αφήνει σακούλια με χρήματα. Σε τρεις νύχτες εξασφάλισε την προίκα των τριών κοριτσιών, αφήνοντας 100 χρυσά νομίσματα στην κάθε μία.

Την τρίτη φορά όμως, ο πατέρας είχε παραφυλάξει για να δει ποιός ήταν ο άγνωστος ευεργέτης και όταν αντιλήφθηκε τον Άγιο, τον παρακάλεσε να μην το αποκαλύψει σε κανέναν. Έτσι, οι τρεις κόρες παντρεύτηκαν και ο πατέρας μετανόησε για την πρόθεσή του.

Μια καταστρεπτική αναβολή

Η έλλειψη ευαισθητοποίησης μπροστά σε μια δύσκολη ψυχική κατάσταση ενός συνανθρώπου μας, μπορεί να έχει τραγικά αποτελέσματα, όπως στην ακόλουθη περίπτωση:

Το φοβερό αυτό συμβάν το έπαθε και το έζησε ένας ηλικιωμένος άνδρας, παρ' όλο που ήταν καλός Χριστιανός, επίτροπος κλπ. Όσο καιρό έζησε μετά, το θυμόταν και πάντοτε έκλαιγε από τύψεις.

Μια ημέρα, πρωινό ήταν, ξεκίνησε από την Εκκλησία για την Επισκοπή, γιατί είχε συνάντηση με τον Επίσκοπο για κάποιο θέμα της Εκκλησίας.

Καθώς ανηφόριζε τον δρόμο προς την κεντρική λεωφόρο, συνάντησε έναν γνωστό του - αρκετά νέο άνδρα - ο οποίος φαινόταν έξαλλος, αγριεμένος, με ανακατεμένα μαλλιά και με το βλέμμα γεμάτο απελπισία. Ο επίτροπος τα 'χασε.

- Τι έχεις, βρε Γιώργο; Τι σου συμβαίνει; μπόρεσε να του πει.

Ο άλλος ξέσπασε.

- Άσε με, κυρ - Δημήτρη, άσε με! Δεν αντέχω άλλο στο σπίτι. Θα πάω να πνιγώ!

- Τι είναι αυτά που λες; του απάντησε ο Χριστιανός.

- Αυτό που σου λέω! Έχεις λίγο καιρό να σου τα πω να ξεσπάσω; ρώτησε, με την ελπίδα, ότι ο επίτροπος θα μπορούσε λίγο να τον ακούσει.

Δυστυχώς όμως δεν "ζύγισε" καλά τα λόγια του και γυρίζει και του λέει:

- Να σε ακούσω, φίλε μου, αλλά τώρα έχω μια συνάντηση με τον Δεσπότη.

Θέλεις να συναντηθούμε το απόγευμα στο καφενείο; του πρότεινε.

Απογοητευμένος ο άλλος του απάντησε μ' ένα ξερό "Καλά" και έφυγε ακόμη πιο ταραγμένος.

Το μεσημέρι γύρισε ο επίτροπος στο σπίτι του και του έβαλε η γυναίκα του να φάει. Ενώ έτρωγε, χτύπησε το τηλέφωνο. Το σήκωσε η γυναίκα του και αυτό που άκουσε την έκανε να παγώσει. Έμεινε με το ακουστικό μετέωρο.

Ο επίτροπος ανησύχησε και την ρώτησε τι συμβαίνει. Η απάντηση:

- Μου είπαν ότι ο Γιώργος πνίγηκε στον κυματοθραύστη. Προ ολίγου τον βρήκαν πνιγμένο!

Κεραυνός αν έπεφτε πάνω στον χριστιανό μας, λιγότερο θα τον συγκλόνιζε!

- Γυναίκα, εγώ τον σκότωσα, φώναζε και έκλαιγε με απόγνωση.

Άδικα προσπαθούσε να τον παρηγορήσει εκείνη.

- Αχ, γιατί ανέβαλα να τον ακούσω; Λες και ο Δεσπότης θα με παρεξηγούσε αν του εξηγούσα;

Πήγε σε πολλούς πνευματικούς να εξομολογηθεί το γεγονός. Πήρε την άφεση, αλλά ο καημός τον ακολούθησε ως το τέλος της ζωής του.

Ας μας προβληματίσει το πάθημα αυτιού του Χριστιανού και ας ενδιαφερόμαστε για τις ψυχικές ανάγκες του πλησίον, ζητώντας φώτιση και Χάρη από τον Θεό, ώστε να μπορούμε να προσφέρουμε κατανόηση, παρηγοριά, και έμπρακτη βοήθεια...

Ο Άγιος Παΐσιος βοηθάει φοιτητή να πάρει το πτυχίο του

Ήταν Ιούλιος 1995. Προετοιμαζόμουν για την τελευταία εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου για το τμήμα Πολιτικών Μηχανικών στο Πολυτεχνείο Αθηνών. Όμως η κατάστασή μου ήταν στην κυριολεξία απελπιστική.

Χρωστούσα 10 μαθήματα και είχα υποσχεθεί στους συγγενείς και φίλους, να πάρω πτυχίο τον Σεπτέμβρη. Ήταν αδύνατη η εκπλήρωση της υποσχέσεώς μου. Το άγχος με βασάνιζε και μου προκαλούσε πολλή λύπη.

Από προτροπή της μητέρας μου αγόρασε το βιβλίο: "Ο Γέρων Παΐσιος" και το διάβαζα. Μου έκανε εντύπωση η καλοσύνη του Γέροντα.

Ήταν μεσημέρι κάποιας Κυριακής του Ιουλίου, εν μέσω αφορήτου καύσωνος και ενώ ήμουν μόνος στο πατρικό μου σπίτι και διάβαζα το εν λόγω βιβλίο, σκεπτόμουν με μεγάλη λύπη τις εξετάσεις μου στο Πολυτεχνείο και την επικείμενη αποτυχία μου, όταν άκουσα την μπαλκονόπορτα να κλείνει δυνατά. Αμέσως σκέφτηκα:

"Πώς είναι δυνατόν, αφού δεν κουνιέται φύλλο να κλείσει τόσο δυνατά η μπαλκονόπορτα;"

Πριν καλά - καλά τελειώσω την σκέψη μου, ένιωσα πως κάποιος μπήκε στο σπίτι. Τότε αυτόματα, γέμισα με πολλή ειρήνη, απεριγράπτη γλυκύτητα και χαρά πρωτόγνωρη. Έλεγα μέσα μου:

"Μην τελειώσει ποτέ αυτή η κατάσταση. Τί πράγμα είναι αυτό...;"

Και τότε γύρισα και είδα τον Άγιο Γέροντα Παΐσιο, σαν να με ευλόγησε και εξαφανίστηκε. Μαζί έφυγε και η κατάσταση, στην οποία βρισκόμουν.

Νόμιζα ότι έφυγε από τις σκάλες. Πετάχτηκα και άρχισα να τρέχω σαν τρελός στις σκάλες. Κατέβηκα κάτω, τις ξανανέβηκα, τίποτα... Ανέβηκα στην ταράτσα, δεν τον είδα, ούτε εκεί...

Τότε κάθισα και σκεφτόμουν το γεγονός και συνειδητοποίησα καλύτερα τι είχε συμβεί. Με έπιασε δέος και με τρεμάμενο χέρι κατέγραψα την ίδια στιγμή, ότι μου συνέβη, για να μην το ξεχάσω.

Τον Σεπτέμβριο πέρασα όλα τα μαθήματα και πήρα το πτυχίο.

- Πώς έγινε; με ρωτούσαν. Αυτό είναι απίστευτο!... έλεγαν οι άλλοι.

Και όμως έλεγα από μέσα μου, άλλα είναι τα απίστευτα...

Δόξα τω Θεώ!

~ *Μαρτυρία Χρήστου Νικολόπουλου - Πολιτικός Μηχανικός από το Αγρίνιο* ~

Η αδιάκριτη βοήθεια αιτία κακού

Κάποιος ενάρετος και αγιότατος γέροντας περιδιάβαινε τα μέρη της Θηβαΐδος στην Αίγυπτο. Εκεί είναι έρημος και στις περιοδείες του ο Άγιος βοηθούσε τους ανθρώπους που του το ζητούσαν με συμβουλές και προσευχές, κάποτε και με θαύματα. Εκεί, σε μια κοινότητα μιας όασης, υπήρχε και ένας φτωχός, ο οποίος δεν είχε ούτε ρούχα να φορέσει και ντρεπόταν τόσο πολύ, που συχνά θαβόταν στην άμμο, στην σκιά μιας φοινικιάς και δεχόταν ό,τι ξεροκόμματα του πρόσφεραν οι περαστικοί.

Περνώντας από εκεί ο Άγιος, σταμάτησε και τον ρώτησε αν μπορούσε να τον βοηθήσει.

- Σεβαστέ μου άγιε, του είπε ο φτωχός, δεήσου στον καλό Θεό, να μου δώσει τα μέσα, ώστε να ζω πιο υποφερτά και ανθρώπινα. Βλέπεις το χάλι μου. Εσένα ο Θεός θα σε ακούσει!

Στην μεγάλη του συμπόνια, ο Άγιος γέροντας έκανε τη χάρη, που του ζήτησε ο φτωχός. Την ίδια ώρα γονάτισε και προσευχήθηκε με όλη την αγνότητα της καρδιάς του και προχώρησε στην περιοδεία του.

Αργότερα σε κάποια πόλη άκουσε ο Άγιος, πως ο φτωχός εκείνος είχε πλουτίσει και μάλιστα πολύ σύντομα. Και μετά από αρκετό καιρό ξαναπέρασε από το ίδιο μέρος της ερήμου, όπου τον είχε πρωτοσυναντήσει. Και είδε εκεί στην κοινότητα της όασης να είχαν συγκεντρωθεί αρκετός κόσμος και επρόκειτο να κρεμάσουν κάποιον φονιά.

Ρώτησε ο Άγιος ποιός ήταν και του είπαν ότι ήταν εκείνος ο φτωχός. Του διηγήθηκαν ότι από τότε που πλούτισε, άρχισε να γλεντά, να ζει άσωτα, να κάνει γλέντια, αλλά και να αδικεί. Και ότι μια μέρα πάνω στο μεθύσι, καβγάδισε με κάποιον και τον σκότωσε!

Ο Άγιος τότε κατάλαβε, ότι η αδιάκριτη βοήθεια σε ανάξιους ανθρώπους δεν είναι ωφέλιμη. Διότι η βοήθεια αυτή, μπορεί να αποβεί βλαβερή για την σωτηρία της ψυχής τους... Ομολόγησε τότε την μεγάλη Σοφία του Δημιουργού, που άλλους ευδόκησε να είναι πλούσιοι και άλλοι να είναι φτωχοί και ζήτησε συγχώρεση για το λάθος του.

Γι' αυτό να προσέχουμε και εμείς ποιόν βοηθάμε, ζητώντας από τον Κύριο Θείο φωτισμό και διάκριση, γιατί άθελά μας, μπορούμε να κάνουμε κακό...

Βοήθεια με διάκριση

Όταν βλέπω, ότι ο άλλος δεν βοηθιέται από το ενδιαφέρον μου, την καλοσύνη, την αγάπη και δεν τα εκτιμάει αυτά, αλλά εκμεταλλεύεται την αγάπη μου και μου φέρεται με αναιδεια, τραβιέμαι σιγά - σιγά, για να μην γίνει περισσότερο αναιδής και λέω ότι δεν έχω συγγένεια μαζί του. Και αναγκάζομαι να μην του φέρομαι με καλοσύνη. Κανονικά, όσο καλοσύνη σου δείχνουν, τόσο πρέπει να αλλοιώνεσαι, να διαλύεσαι, να λειώνεις.

Πάλι τι είχε συμβεί με κάποιον. Στην αρχή, για να τον βοηθήσω, αναγκάστηκα να του πω μερικά Θεία γεγονότα που είχα ζήσει. Αντί όμως να πει: «Θεέ μου, πώς να Σε ευχαριστήσω γι' αυτήν την παρηγοριά κ.λπ.» και να διαλυθεί, πήρε θάρρος και φερόταν με αναιδεια.

Τότε κράτησα μια αυστηρή στάση. «Θα τον βοηθώ, είπα, από μακριά με την προσευχή». Αυτό το έκανα, όχι γιατί δεν τον αγαπούσα, αλλά γιατί αυτός ο τρόπος θα τον βοηθούσε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η πνευματική βοήθεια ανώτερη όλων

Οι κοινωνικοί λειτουργοί έχουν καλοσύνη, οι καημένες, τρέχουν, σκοτώνονται για τους άλλους. Σπουδάζουν ψυχολογία, αλλά με τον τρόπο που πηγαίνουν να βοηθήσουν, σε κάποιες περιπτώσεις σταματούν.

Πάει λ.χ. μία να παρηγορήσει έναν που έχει ένα πόδι και αυτός της λέει:

- Εσύ μου λες "καλημέρα" με 2 πόδια, αλλά εγώ με ένα.

Τί να του απαντήσει; Πώς να τον βοηθήσει με την ψυχολογία; Αν δεν βοηθηθεί αυτός ο άνθρωπος, να συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής, δεν μπορεί να βοηθηθεί με τίποτε. Να καταλάβει, ότι γι' αυτήν την αναπηρία, που επέτρεψε ο Θεός, αν δεν γογγύζει, θα έχει να λάβει στην άλλη ζωή, αποταμιευμένο ουράνιο μισθό και να χαίρεται. Και αν ακόμη οι άλλοι περπατούσαν με 4 πόδια, να έλεγε:

- Σε ευχαριστώ, Θεέ μου, που περπατώ με ένα πόδι.

Αλλά όσες δεν έχουν την πνευματική αντιμετώπιση, πάνε να παρηγορήσουν τους αρρώστους και δεν ξέρουν τι να τους πουν. Πάει η κοινωνική λειτουργός να παρηγορήσει λ.χ. μια γυναίκα 35 χρονών με καρκίνο, που έχει και 3 παιδάκια. Τί να της πει; Αν δεν βοηθηθεί αυτή η μητέρα να συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής, απελπίζεται, γιατί σκέφτεται τι θα γίνουν τα παιδιά της. Την ίδια απελπισία που έχει η μητέρα έχει και η κοινωνική λειτουργός, αν δεν έχει καταλάβει κάτι το ανώτερο, το βαθύτερα πνευματικό.

Αν δεν υπάρχει κατ' αρχάς βαθύτερη τοποθέτηση στον ίδιο τον εαυτόν της, δεν μπορεί να βοηθήσει σωστά, για να έρθει η Θεία παρηγοριά στον άλλον.

Έτσι οι καημένες κουράζονται και σωματικά, αλλά και στενοχωριούνται, γιατί δεν μπορούν να βοηθήσουν θετικά. Κουράζονται δηλαδή διπλά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Θεός ελεεί αυτούς που ελεούν τον εαυτόν τους

Πόσοι έρχονται και ζητούν να τους βοηθήσω σε κάποιο πρόβλημά τους και ούτε εξομολογούνται, ούτε εκκλησιάζονται!

- Εκκλησιάζεσαι καθόλου; τους ρωτάω.

- Όχι, μου λένε.

- Εξομολογήθηκες καμιά φορά;

- Όχι. Ήρθα να με κάνεις καλά.

- Μα πώς; Πρέπει να μετανοήσεις για τα σφάλματά σου, να εξομολογήσαι, να Εκκλησιάζεσαι, να Κοινωνάς όταν έχεις ευλογία από τον πνευματικό σου και εγώ θα κάνω προσευχή να γίνεις καλά. Ξεχνάς, ότι υπάρχει και άλλη ζωή και πρέπει να ετοιμαστούμε για εκεί;

- Κοίταξε, πάτερ, αυτά που λες, Εκκλησίες, άλλη ζωή κ.λπ., εμένα δεν με απασχολούν. Αυτά είναι παραμύθια... Έχω πάει σε μάγους, σε μέντιουμ και δεν μπόρεσαν να με κάνουν καλά. Έμαθα, ότι εσύ μπορείς να με κάνεις καλά.

Άντε τώρα! Τους μιλάς για εξομολόγηση, για την μέλλουσα ζωή και σου λένε «αυτά είναι παραμύθια» και από την άλλη μεριά:

- Βοήθησέ με, παίρνω χάπια...

Εμ πώς, με μαγικό τρόπο θα γίνουν καλά; Γι' αυτό, όσους έρχονται να συζητήσουμε ένα θέμα ή να μου ζητήσουν μια συμβουλή κ.λπ., αν δεν έχουν εξομολογηθεί ποτέ, τους στέλνω πρώτα να εξομολογηθούν και μετά να έρθουν να μιλήσουμε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο δια Χριστόν κλέφτης

Ένα πρωί στο Καλύβι, χτύπησε κάποιος το σιδεράκι στην πόρτα. Κοίταξα από το παράθυρο να δω ποιός είναι, γιατί δεν ήταν ακόμη η ώρα να ανοίξω. Είδα έναν νέο με φωτεινό πρόσωπο και κατάλαβα ότι είχε βιώματα πνευματικά, αφού τον πρόδιδε η Χάρις του Θεού.

Γι' αυτό, αν και ήμουν απασχολημένος, διέκοψα αυτό που έκανα, άνοιξα την πόρτα, τον πήρα μέσα, του πρόσφερα ένα νερό και με τρόπο άρχισα να τον ρωτάω για την ζωή του, γιατί έβλεπα, ότι είχε πνευματικό περιεχόμενο.

- Τί δουλειά κάνεις, παλληκάρι;, τον ρώτησα.

- Τί δουλειά, πάτερ; μου λέει. Εγώ στην φυλακή μεγάλωσα. Τα περισσότερα χρόνια της ζωής μου εκεί τα πέρασα. Τώρα είμαι 26 χρονών.

- Καλά, βρε παλληκάρι, τί έκανες, και σε έκλειναν φυλακή; τον ρώτησα.

Και εκείνος μου άνοιξε την καρδιά του:

- Από μικρός, μου είπε, πονούσα πολύ, όταν έβλεπα δυστυχημένους ανθρώπους. Ήξερα όλους τους πονεμένους, όχι μόνον από την ενορία μου, άλλα και από άλλες ενορίες. Επειδή ο παπάς της ενορίας μας, με τους επιτρόπους μάζευαν συνέχεια χρήματα και έφτιαχναν κτίρια, αίθουσες κ.λπ. ή έκαναν διάφορους εξωραϊσμούς, είχαν παραμεληθεί τελείως οι φτωχές οικογένειες. Εγώ δεν κρίνω εάν ήταν απαραίτητα αυτά που έφτιαχναν, αλλά έβλεπα να υπάρχουν πολλοί δυστυχημένοι άνθρωποι. Πήγαινα λοιπόν κρυφά και έκλεβα από τά χρήματα που μάζευαν από τους εράνους.

Έπαιρνα αρκετά, δεν τα έπαιρνα όλα. Ύστερα αγόραζα τρόφιμα, διάφορα πράγματα, τα άφηνα κρυφά έξω από τα σπίτια των φτωχών και αμέσως, για να μην πιάσουν άλλον άδικα, πήγαινα στην αστυνομία και έλεγα: εγώ έκλεψα τα χρήματα από την Εκκλησία και τα ξόδεψα, χωρίς να πω τίποτε άλλο... Με άρχιζαν στο ξύλο και στο βρισίδι, "αλήτη, κλέφτη", εγώ σιωπούσα. Με έκλειναν μετά στην φυλακή. Αυτή η δουλειά γινόταν για χρόνια. Όλη η πόλη όπου έμενα και άλλες πόλεις, με είχαν μάθει και αλήτη με ανέβαζαν, κλέφτη με κατέβαζαν... Εγώ σιωπούσα και ένιωθα χαρά...

Κάποτε μάλιστα, με είχαν κλείσει στην φυλακή 3 ολόκληρα χρόνια. Μερικές φορές με έκλειναν άδικα στην φυλακή και όταν έπιαναν τον ένοχο, με άφηναν. Αν δεν τον έπιαναν, καθόμουν μέσα, όσο έπρεπε να καθήσει εκείνος. Γι' αυτό σου είπα, πάτερ μου, ότι τα περισσότερα χρόνια της ζωής μου τα πέρασα στις φυλακές.

Αφού τον άκουσα με προσοχή, του είπα:

- Βρε παλληκάρη, όσο καλό και αν φαίνεται αυτό, δεν είναι καλό και να μην το ξανακάνεις. Άκου τι θα σου πω. Θα με ακούσεις;

- Θα σε ακούσω, πάτερ, μου λέει.

- Να απομακρυνθείς από αυτήν την πόλη, του λέω, να πας σε άγνωστο περιβάλλον, στην τάδε πόλη και εγώ θα φροντίσω να συνδεθείς με καλούς ανθρώπους. Να εργάζεσαι και να βοηθάς, όσο μπορείς, τους πονεμένους από το υστέρημά σου, επειδή αυτό έχει μεγαλύτερη αξία. Αλλά, και όταν κανείς δεν έχει τίποτε να δώσει σε έναν φτωχό και πονάει η καρδιά του, τότε κάνει ανώτερη ελεημοσύνη, διότι κάνει ελεημοσύνη με το αίμα της καρδιάς του. Γιατί, εάν είχε κάτι και το έδινε, θα αισθανόταν και χαρά, ενώ, όταν δεν έχει να δώσει, αισθάνεται πόνο στην καρδιά.

Μου υποσχέθηκε, ότι θα ακούσει την συμβουλή μου και έφυγε χαρούμενος.

Έπειτα από 7 μήνες παίρνω ένα γράμμα του από τις φυλακές του Κορυδαλλού, στο οποίο έγραφε τα εξής:

"Ασφαλώς, πάτερ μου, θα απορήσεις, που σου γράφω πάλι από την φυλακή μετά από τόσες συμβουλές που μου έδωσες και μετά τις υποσχέσεις που σου έδωσα. Μάθε, ότι αυτήν την φορά, υπηρετώ μιά άδικη φυλάκιση, αφού έγινε κάποιο λάθος. Ευτυχώς που δεν υπάρχει ανθρώπινη δικαιοσύνη, γιατί θα αδικούνταν οι πνευματικοί άνθρωποι, επειδή θα έχαναν τον ουράνιο μισθό".

Όταν διάβασα αυτά τα τελευταία λόγια, θαύμασα αυτόν τον νέο, που είχε πάρει τόσο ζεστά την πνευματική ζωή και είχε συλλάβει τόσο βαθιά, το βαθύτερο νόημα της ζωής! Διά Χριστόν κλέφτης! Μέσα του είχε Χριστό.

Δεν μπορούσε να φρενάρει τον εαυτό του από την χαρά που ένιωθε. Θεία παλαβομάρα, πανηγύρι είχε!

Κοσμικός άνθρωπος ήταν, ούτε Συναξάρια, ούτε Πατερικά είχε διαβάσει και, ενώ έτρωγε άδικα ξύλο, τον έκλειναν στην φυλακή, τον είχαν μέσα στην πόλη για αλήτη, για παλιόπαιδο, για κλέφτη, γινόταν ρεζίλι, αυτός δεν μιλούσε και τα αντιμετώπιζε όλα τόσο πνευματικά!

Νέος άνθρωπος και δεν φρόντιζε να αποκατασταθεί, αλλά πως να βοηθήσει τους άλλους!...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να βοηθάμε όπως θέλει ο Θεός και όπως θέλουμε εμείς

Από μικρός είχε ζήσει μέσα στην Εκκλησία. Και μεγαλώνοντας πάλευε να γίνει ευσυνείδητος Χριστιανός. Πάλευε να δει στη ζωή του τις εντολές του Θεού και να τις τηρήσει. Κάποιο βράδυ ξάπλωσε στο κρεβάτι του και είχε την καρδιά του να καίει. Πριν κλείσει τα μάτια του είπε μέσα του:

«Θεέ μου, κάνε με ανοιχτό στις ανάγκες του διπλανού μου. Στείλε μου κάποιον να βοηθήσω...».

Ξύπνησε κάπως αργά. Στη στάση, το λεωφορείο αργούσε. Απλώνει το χέρι και σταματάει ένα ταξί.

- Τί γίνεται ρέ φίλε; Πώς τα βλέπεις τα πράγματα; ρώτησε μετά από λίγα λεπτά διαδρομής ο ταξιτζής.

- Πώς να τα βλέπω; Δύσκολα παντού.

- Το άκουσες που θα φτάσει ο κατώτατος μισθός; 500 Ευρώ. Έχω έναν γιό 22 χρονών. Φιλότιμο παλληκάρι. Έπιασε δουλειά πριν λίγο καιρό. Έπαιρνε 720 Ευρώ. Έρχεται και μου λέει: "Πατέρα, σε βλέπω δυσκολεύεσαι... Άσε, το ενοίκιο θα το πληρώνω από τον μισθό μου". Τώρα τον πάνε τον μισθό στα 500 Ευρώ. Βρήκε πάτημα το αφεντικό του και τον μειώνει παράνομα...

Τον έχει και απλήρωτο δύο μηνιάτικα. Του έρχεται να τα βροντήξει, το παιδί. Αλλά σκέφτεται εμένα. Και εγώ κάθομαι και τον βλέπω να μασάει την αξιοπρέπειά του... Και καλά η δική μου η γενιά: μ' ένα πιάτο φασολάδα, θα τα καταφέρουμε... Αυτά τα παιδιά πώς θα ζήσουν;

Ο νεαρός κουνούσε το κεφάλι του με συμπόνοια.

Έφτασαν στον προορισμό. 7,5 Ευρώ έδειχνε το ταξίμετρο. Έβγαλε και έδωσε 50 Ευρώ στον ταξιτζή. Πήρε τα πρώτα ρέστα, τα ψιλά 2,5 Ευρώ και αφηρημένος δεν στάθηκε να πάρει τα άλλα. Άνοιξε την πόρτα και κατέβηκε. Το ταξί απομακρύνθηκε...

Λίγα βήματα παρακάτω - σαν να ξύπνησε - συνειδητοποίησε τι είχε συμβεί.

Έκανε να τρέξει, μα το ταξί είχε χαθεί πίσω από την γωνία. Έπιασε το κεφάλι του από την στενοχώρια.

"Βρε να χάσω έτσι 40 Ευρώ" μονολόγησε.

Στάθηκε εκεί να περιμένει, μήπως το ταξί επιστρέψει, να διορθώσει το λάθος, που εκείνος ο ίδιος είχε διαπράξει με την αφηρημάδα... Ματαιώς...

Ανέβηκε τα σκαλιά μέχρι το γραφείο του πολύ στενοχωρημένος. Όχι γι' αυτά καθ' αυτά τα χρήματα, αλλά για την αμυαλοσύνη του...

Και τότε ο Θεός τον αξίωσε να θυμηθεί τι Του είχε ζητήσει το πρηγούμενο βράδυ! Αμέσως ημέρεψε. Κούνησε το κεφάλι του χαζογελώντας μοναχός του και είπε:

- Άλλη φορά πρέπει να προσέχω τι ζητάω. Θεός είναι και ακούει...

Έχουμε ο ένας την ανάγκη του άλλου

Σε ένα δάσος, κοντά σε μια πόλη, ζούσαν δυο ζητιάνοι. Ο ένας ήταν τυφλός, κι ο άλλος ήταν κουτσός. Μεταξύ τους μισιούνταν, γιατί στην πόλη, ο ένας ανταγωνιζόταν τον άλλον.

Μια μέρα όμως, οι καλύβες τους έπιασαν φωτιά, καθώς μια πυρκαγιά έκαιγε ολόκληρο το δάσος. Ο τυφλός είχε την ικανότητα να τρέξει, για να βγει απ' το δάσος, αλλά δεν μπορούσε να δει και ο κουτσός που είχε την ικανότητα να δει, δεν μπορούσε να τρέξει. Η φωτιά προχωρούσε με ταχύτητα και οι δυο ζητιάνοι κατάλαβαν πως είχαν ο ένας την ανάγκη του άλλου, αλλιώς τους περίμενε ο θάνατος.

Σε αυτή την κρίσιμη στιγμή, ξεχνώντας τον προηγούμενο ανταγωνισμό τους, εγκατέλειψαν κάθε ανόητη εχθρότητα και αποφάσισαν να μεταφέρει ο τυφλός στους ώμους του τον κουτσό. Έτσι λειτούργησαν, σαν ένας άνθρωπος, αφού ο κουτσός μπορούσε να δει και ο τυφλός μπορούσε να τρέξει. Δημιούργησαν μια σπουδαία σύνθεση και κατάφεραν να βγουν απ' τις φλόγες και να σώσουν τη ζωή τους.

Και επειδή ο ένας έσωσε τη ζωή του άλλου έγιναν φίλοι και αποφάσισαν να μη ανταγωνίζονται ο ένας τον άλλο.

Η ποντικοπαγίδα

Ένα ποντικάκι κάποτε, παρατηρούσε από την τρυπούλα του τον αγρότη και τη γυναίκα του που ξεδίπλωναν ένα πακέτο.

"Τί λιχουδιά άραγε έκρυβε εκείνο το πακέτο;" Αναρωτήθηκε.

Όταν οι δύο αγρότες άνοιξαν το πακέτο, δεν φαντάζεστε, πόσο μεγάλο ήταν το σοκ που έπαθε, όταν διαπίστωσε, πως επρόκειτο για μια ποντικοπαγίδα!

Τρέχει γρήγορα λοιπόν στον αχυρώνα για να ανακοινώσει το φοβερό νέο:

- Μια ποντικοπαγίδα μέσα στο σπίτι! Μια ποντικοπαγίδα μέσα στο σπίτι!

Η κότα κακάρισε, έξυσε την πλάτη της και σηκώνοντας το λαιμό της είπε:

- Κυρ Ποντικέ μου, καταλαβαίνω πως αυτό αποτελεί πρόβλημα για εσάς.

Αλλά δεν βλέπω να έχει καμιά επίπτωση σε μένα! Δε με ενοχλεί καθόλου εμένα η ποντικοπαγίδα στο σπίτι!

Το ποντικάκι γύρισε τότε στο χοίρο και του φώναξε:

- Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι! Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι!

Ο χοίρος έδειξε συμπόνια, αλλά απάντησε:

- Λυπάμαι πολύ κυρ ποντικέ μου, αλλά δεν μπορώ να κάνω τίποτα για σένα. Σου εύχομαι να μην πιαστείς απρόσεκτος. Για μένα δεν υπάρχει πρόβλημα. Δεν μπορώ να ασχοληθώ μαζί σου. Έχω τα δικά μου...

Τότε το ποντίκι στράφηκε προς το βόδι και του φώναξε κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου:

- Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι! Έχει μια ποντικοπαγίδα στο σπίτι!

Και το βόδι απάντησε:

- Κοιτάξτε, κύριε ποντικέ μου, πολύ λυπάμαι για τον κίνδυνο που διατρέχεις, αλλά εμένα η ποντικοπαγίδα το μόνο που μπορεί να μου κάνει, είναι ένα τσιμπηματάκι στο δέρμα μου!

Έτσι, ο καλός μας ποντικούλης, έφυγε με κατεβασμένο το κεφάλι, περίλυπος και απογοητευμένος γιατί θα έπρεπε ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ, να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο της ποντικοπαγίδας!

Την επόμενη νύχτα, ένας παράξενος θόρυβος, κάτι σαν το θόρυβο που κάνει η ποντικοπαγίδα όταν κλείνει, ξύπνησε τη γυναίκα του αγρότη που έτρεξε να δει τι συνέβη.

Μέσα στη νύχτα όμως, δεν πρόσεξε πως στην παγίδα πιάστηκε από την ουρά ένα φίδι...

Φοβισμένο το φίδι δάγκωσε τη γυναίκα!

Ο άντρας της έτρεξε γρήγορα και την πήγε στο νοσοκομείο. Αλίμονο όμως, την έφερε στο σπίτι με πολύ υψηλό πυρετό. Ο γιατρός τον συμβούλεψε, να της κάνει ζεστές σουπίτσες.. Έτσι ο αγρότης, έσφαξε την κότα, για να κάνει μια καλή κοτόσουπα!

Η γυναίκα όμως πήγαινε από το κακό στο χειρότερο και όλοι οι γείτονες ερχόταν στη φάρμα να βοηθήσουν. Ο καθένας με τη σειρά του καθόταν στο προσκεφάλι της γυναίκας από ένα δωρο. Για να τους ταΐσει όλους αυτούς, ο αγρότης αναγκάστηκε να σφάξει το χοίρο.

Τελικά όμως η γυναίκα δεν τη γλύτωσε! Πέθανε!

Στη κηδεία της ήρθε πάρα πολύς κόσμος, γιατί ήταν καλή γυναίκα και την αγαπούσαν όλοι. Για να φιλοξενήσει όλον αυτόν τον κόσμο ο αγρότης αναγκάστηκε να σφάξει το βόδι.

Ο κυρ Ποντικός μας, έβλεπε όλο αυτό το πήγαινε - έλα από την τρυπούλα του, με πάρα πολύ μεγάλη θλίψη...

Συμπέρασμα: Βοηθάμε ουσιαστικά τον εαυτό μας, όταν βοηθάμε τους άλλους. Ζημιώνουμε τον εαυτό μας, όταν κλεινόμαστε εγωιστικά στον εαυτό μας και δεν αγαπάμε τον πλησίον μας και τον αφήνουμε αβοήθητο.

Διότι θα έρθει μια μέρα που στη δυσκολία μας, δεν θα βρεθεί κανείς να μας βοηθήσει...

Η αλεπού και ο τράγος

Κάποτε μια αλεπού τριγυρνούσε νύχτα σε ένα χωριουδάκι αναζητώντας τροφή σε κανένα κοτέτσι. Μες στο σκοτάδι όμως γλύστρησε και έπεσε σ' ένα αφύλαχτο πηγάδι. Μέχρι να ξημερώσει έκλαιγε απαρηγόρητη για το πάθημά της και απελπισμένη για τη σωτηρία της.

Το πρωί ένας τράγος, που είχε ξεφύγει από το κοπάδι του, διψασμένος έσκυψε στο στόμιο του πηγαδιού. «Πολύ βαθύ το βλέπω», μουρμούρισε στενοχωρημένος. Η αλεπού αμέσως συνέλαβε μια έξυπνη ιδέα.

- Φίλε μου, το νερό είναι δροσερό και θα το ευχαριστηθείς πολύ. Πήδα, πιές και ύστερα ανεβαίνουμε μαζί.

Ο άμυαλος τράγος έπεσε στην παγίδα της αλεπούς. Στο λεπτό δίνει έναν πήδο και βρίσκεται μέσα στο πηγάδι. Ήπια και ξεδίψασε και ευχαριστήθηκε στα αλήθεια.

- Τώρα τι κάνουμε; Πώς θα βγούμε από εδώ μέσα; ρώτησε την αλεπού.

- Μην στεναχωριέσαι, φίλε μου, έχω σχέδιο. Στήσε τα μπροστινά σου πόδια στο τοίχωμα του πηγαδιού. Θα πατήσω στην πλάτη σου, θα σκαρφαλώσω και θα βγω πρώτη εγώ και ύστερα θα σε τραβήξω και σένα.

Χωρίς να πολυσκεφτεί πάλι ο τράγος, έκανε ό,τι του είπε η πονηρή αλεπού και εκείνη γρήγορα - γρήγορα σκαρφάλωσε στην πλάτη του, πάτησε και στα χοντρά στριφτά του κέρατα και πήδηξε έξω από το πηγάδι.

- Τώρα σειρά σου να με βοηθήσεις, της φώναξε ο τράγος.

- Δεν θα είσαι καλά, μου φαίνεται! Πώς μπορώ εγώ τόσο μικροκαμωμένη να σε τραβήξω επάνω; Δεν βλέπεις το μπόϊ και το βάρος σου; Του απάντησε η αλεπού κοροϊδευτικά. Σε χαιρετώ, φίλε μου. Ας είχες περισσότερο μυαλό, τουλάχιστον τόσο όσες είναι οι τρίχες στο πηγούνι σου και ας σκεφτόσουν πριν κατέβεις, με ποιόν τρόπο θα μπορούσες να ξανανέβεις... του φώναξε κι έφυγε μακριά γελώντας ευχαριστημένη με την εξυπνάδα της και το ανόητο πάθημα του τράγου.

Και εκείνος έμεινε εκεί βελάζοντας για πολλές ώρες, ώσπου ο αφέντης του, που τον αναζητούσε, τον άκουσε και βρήκε τον τρόπο να τον βγάλει.

Πήρε όμως ένα πολύ καλό μάθημα, ότι πριν βοηθήσουμε κάποιον, πρέπει να σκεφτούμε ότι αυτό να μην είναι εις βάρος του εαυτού μας.

Γι' αυτό και οι Πατέρες της Εκκλησία λένε: Αν δεις κάποιον που έπεσε στον βούρκο και μπορείς να τον βοηθήσεις, άπλωσέ του το ραβδί σου και τράβηξέ τον. Αν όμως όμως δεν μπορείς να τον σύρεις, άφησέ του το ραβδί σου. Και εάν του δώσεις το χέρι σου και δεν μπορείς να τον σύρεις προς το μέρος σου, θα σε τραβήξει αυτός προς τα κάτω και θα πεθάνετε και οι δύο. Μην προσπαθούμε να βοηθήσουμε κάποιον, που είναι πάνω από τις δυνάμεις μας...

Καθένας μπορεί να βοηθήσει με τον τρόπο του

Λέγεται, ότι κάποτε ένα λιοντάρι στο δάσος, σε μια ρίζα ενός δέντρου, έξι με το πόδι του κάτω. Και να σου, εκεί στην ρίζα, πετάχτηκε ένα μικρούτσικο ποντικάκι. Το λιοντάρι το βουτάει με το πόδι του και του λέει:

- Άντε βρε, που ζεις και εσύ εδώ;

Του απαντάει τότε το ποντικάκι:

- Μην με χαλάς βασιλιά μου το καταφύγιο, δεν έχεις να ωφεληθείς τίποτα από αυτό. Και εμένα ο Θεός για να με έπλασε, κάπου θα φανώ χρήσιμος...

- Τι μπορείς να προσφέρεις εσύ, του λέει τότε το λιοντάρι με περιφρόνηση.

Άντε φεύγα από εδώ!

Και του δίνει μία με το πόδι του και πετάει το ποντικάκι πέρα.

Κάποια μέρα όμως, στήσανε σε εκείνη την περιοχή οι άνθρωποι παγίδες-λάκκους και σε μία από αυτές, βρέθηκε το λιοντάρι πιασμένο αιχμάλωτο εκεί μέσα. Τότε τον πιάσανε οι κυνηγοί και τον δέσανε προσωρινά σε ένα δέντρο, μέχρι να έφερναν τα κατάλληλα μέσα για την μεταφορά του. Και να σου, εμφανίζεται το ποντικάκι και του λέει:

- Ε, τι γίνεται βασιλιά μου. Θυμάσαι τι σε έλεγα κάποτε; Εγώ θα σε βοηθήσω!

- Φεύγα από εδώ κακορίζικε, του είπε το λιοντάρι. Δεν μπορείς να με βοηθήσεις. Φεύγα...!

Τότε πάει το ποντικάκι στο σχοινί με το οποίο ήταν δεμένο το λιοντάρι και κρίκι - κρίκι, κρίκι - κρίκι και το κόβει το σχοινί και ελευθέρωσε το λιοντάρι!

Και του λέει τότε το ποντικάκι:

- Φεύγα τώρα και άλλη φορά να σέβεσαι και εμάς τα μικρά. Ο Θεός που μας έπλασε, κάτι ήξερε!

Το λιοντάρι μαζεύτηκε και έφυγε με σκυμμένο το κεφάλι...

Περί βρισιάς

Μη αποδιδόντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, τουναντίον δε ευλογούντες. [Να μην ανταποδίδετε κακόν αντί κακού ή ύβρη και χλευασμόν αντί ύβρεως και χλευασμού. Αντίθετα να προσεύχεστε γι' αυτούς που σας αδικούν και να τους ευλογείτε.]

~ Α' Πέτρου 3,9 ~

Μη εξαναστής από προσώπου υβριστού, ίνα μη εγκαθίση ως ένεδρον τω στόματί σου. [Μην αντιδράς και μην απαντήσεις εναντίον του υβριστού, μήπως και σου στήσει παγίδα στα λόγια του στόματός σου.]

~ Σοφία Σειράχ 8,11 ~

Καθένας που βρίζεται ή υποφέρει από κάτι φοβερό, να υποφέρει με πραότητα τις βρισιές και να συγκρατεί την οργή του, εφόσον, συγκρατώντας την οργή του, πρόκειται να γίνει μιμητής του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εγώ προτιμώ να βρίζομαι και να καταφρονούμαι για τον Θεό, παρά να τιμώμαι από όλους τους βασιλείς. Διότι τίποτε, μα τίποτε, δεν είναι ισάξιο της τιμής αυτής...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν έρθει κάποιος και σου πει, ότι ο τάδε σε έβρισε και διαρκώς σε κακολογεί σε όλους, εσύ αυτόν που σε βρίζει και σε κακολογεί, να τον επαινέσεις μπροστά σε όσους σε ακούνε. Τότε εσένα, γι' αυτήν σου την στάση, θα σε επαινέσουν και θα σε θαυμάσουν, εκείνον όμως θα τον μισήσουν, σαν να επρόκειτο για κάποιο θηρίο, διότι εκείνος χωρίς να τον αδικήσεις, σε λύπησε και παρόλο αυτό, εσύ τον αντάμειψες με τον καλό σου λόγο. Αλλά εκτός αυτού, θα μπορέσεις να αποδείξεις, ότι όλα όσα λέχτηκαν εις βάρος σου, ήταν συκοφαντικά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν σε αδικήσει κάποιος, σκέψου την κόλαση την οποία θα υποστεί και τότε όχι μόνο δεν θα οργιστείς μαζί του, αλλά και θα δακρύσεις. Διότι δεν οργίζεται κανείς εναντίον εκείνου, ο οποίος κατέχεται από πυρετό ή έχει κάποια φλεγμονή, αλλά όλους αυτούς τους λυπάται και δακρύζει από ευσπλαχνία και συμπόνοια. Εάν θέλεις να υπερασπίσεις τον εαυτόν σου, σιώπα και πλήγωσες τον εχθρό σου θανάσιμα. Αν όμως, επειδή θίχτηκες, ανταποδώσεις τις βρισιές (και αδικίες), τότε αναγκάζεις όσους σε ακούν, να θεωρούν ως αληθινά τα λεγόμενα εις βάρος σου. Γιατί δηλ. ο πλούσιος, όταν ακούει από κάποιον, ότι είναι φτωχός, γελά; Διότι γνωρίζει πολλά καλά, ότι δεν είναι φτωχός. Αν λοιπόν φροντίζουμε και εμείς να γελούμε, όταν μας βρίζουν, θα παράσχουμε την μεγαλύτερη απόδειξη, ότι έχουμε συνείδηση, ότι τα λεγόμενα σε βάρος μας δεν είναι αληθινά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σε έβρισε κάποιος; Εσύ ευλόγησέ τον! Πρόσεξε πόσα κερδίζεις απ' αυτό: α) έσβησες το κακό! Β) ετοίμασες μισθό για σένα! Γ) εκείνον τον καταντρόπιασες! και δ) εσύ δεν έπαθες κανένα κακό!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν βλέπεις στα σπίτια, που όταν φυσάει ο άνεμος και υπάρχουν 2 πόρτες ανοιχτές δημιουργείται ρεύμα, ενώ αν κλείσεις την μία πόρτα, τότε καταστέλλεται το μεγάλο μέρος της δυνάμεως του ανέμου; Έτσι και τώρα υπάρχουν 2 πόρτες, το στόμα το δικό σου και το στόμα εκείνου που σε βρίζει και σε προσβάλλει. Εάν κλείσεις το δικό σου στόμα και δεν αφήσεις αντίθετο άνεμο, έσβησες όλη την δύναμη του ανέμου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν ανταποδώσεις την βρισιά που δέχτηκες, νικέσαι από το πάθος του θυμού. Αν όμως σιωπήσεις, τότε νίκησες και χωρίς κόπο, έστησες τρόπαιο και έχεις αναρίθμητους θαυμαστές (Αγγέλους και Αγίους), που σε δικαιώνουν και καταδικάζουν της ύβρεως την ψευτιά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν κάποιος βριστεί και δεν ανταποδώσει την βρισιά, έμπηξε μέσα στην καρδιά του υβριστή και χάραξε την ντροπή, λόγω της μακροθυμίας του. Δεν ομολογεί βέβαια αμέσως την ωφέλεια, είτε γιατί είναι θυμωμένος, είτε από εγωισμό, είτε από ντροπή. Όμως αμέσως του κάνει αίσθηση η αντίδρασή του. Και είναι αδύνατο ένας υβριστής, έστω και εάν είναι θηρίο, να συναναστραφεί Χριστιανό ανεξίκακο και να μην αποκομίσει μεγάλο κέρδος. Διότι τα καλά έργα, ακόμη και αν δεν τα πράττουμε, όμως όλοι τα επαινούμε και τα θαυμάζουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε δεν στενοχωρεί τόσο τους υβριστές μας, όσο το να περιφρονούμε τις βρισιές τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και αν ακόμη κάποιος σε βρίσει, υπόφερε το γενναία. Γιατί τον εαυτόν του έβρισε και όχι εσένα. Και αν ακόμη σε χτύπησει, μην ανταποδώσεις το χτύπημα, γιατί αυτός ναι μεν σε χτύπησε με το χέρι, ωστόσο χτύπησε μόνος τον εαυτόν του με το θυμό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν βριζόμαστε και ανεχόμαστε με γενναιότητα εκείνους που μας κακολογούν, θα αποσπάσουμε μεγαλύτερη εύνοια από το Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που φροντίζει να μην υβρίζει, δεν θα μάθει ούτε και να φιλονικεί! Εκείνος που δεν έμαθε να φιλονικεί, θα κατορθώσει και το ν' αγαπά. Εκείνος που κατόρθωσε ν' αγαπά, δεν θα έχει εχθρό. Εκείνος που δεν έχει εχθρό και εκδηλώνει την αγάπη του, θα κατορθώσει όλη γενικώς την αρετή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτός που βρίζει είναι σαν να έφαγε αδελφικό κρέας, είναι σαν να δαγκώνει την σάρκα του πλησίον.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτός που βρίζει σε όλη του τη ζωή αναδίδει δυσοσμία. Έχει το στόμα του πιο ακάθαρμο και από τους υπονόμους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι γέννημα του θυμού, το να βρίζει κανείς, αλλά της μικροψυχίας του. Και όσο βρίζει κανείς τον άλλο, τόσο εκείνος δοξάζεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι ύβρεις αυξάνουν το μίσος και το μίσος αυξάνει τις ύβρεις.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν θυμώσεις εναντίον αυτού που σε έβρισε, θα βεβαιώσεις τις ύβρεις! Αν όμως δεν θυμώσεις, καταντροπιάζεις αυτόν που σε έβρισε, δείχνοντας έμπρακτα, την σύνεσή σου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Εάν λοιπόν συνηθίσεις να φρονείς ότι είσαι ο τελευταίος από όλους, τότε θα αγανακτήσεις γιατί βρίστηκες χωρίς να το αξίζεις; Όταν ένα μικρό παιδί σε βρίσει, θεωρείς τις βρισιές ως αφορμή για γέλια. Και όταν κάποιος που πάσχει από τρέλλα ξεστομίζει λόγια ατιμωτικά, τον θεωρείς περισσότερο αξιολύπητο παρά άξιο μίσους. Δεν είναι λοιπόν τα λόγια η φυσική αιτία που προκαλεί τη λύπη, αλλά η υπεροψία απέναντι σε αυτόν που μας έβρισε και η φανταστική ιδέα που έχει ο καθένας μας για τον εαυτό του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν στις ερήμους η ηχώ επιστρέφει πάλι ακέραιη πίσω σ' εκείνον που μίλησε, έτσι και οι βρισιές επιστρέφουν σ' αυτόν που βρίζει. Ή καλύτερα, ο μεν ήχος παραδόθηκε στον αέρα, η βρισιά όμως, επιστρέφει ενισχυμένη.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Σε έβρισε; Εσύ πες καλό λόγο! Σε χτύπησε; Εσύ να υπομείνεις! Σε φτύνει και σε θεωρεί ένα τίποτα; Εσύ σκέψου ποιός είσαι, ότι δηλαδή απ' τη γη προήλθες και πάλι θα διαλυθείς στη γη! Γιατί αυτός που με τους λόγους αυτούς θα αυτοκυριαρχηθεί, θα βρει κάθε ατίμωση μικρότερη της πραγματικότητας. Έτσι και στον εχθρό θα αχρηστεύσεις την άμυνα, με το να δείχνεις ότι είσαι άτρωτος από τις ύβρεις, και στον εαυτό σου θα προμηθεύσεις μεγάλο το στεφάνι της υπομονής, με το να καταστήσεις τη μανία του άλλου αφορμή της δικής σου φιλοσοφίας. Έτσι, θα φανείς ανώτερος από τις ύβρεις.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τι πιο ανόητο υπάρχει από την οργή; Αν παραμείνεις ήρεμος, ντροπιάζεις τον υβριστή, δείχνοντας έμπρακτα τη σύνεσή σου. Δέχτηκες ράπισμα; Και ο Κύριος το ίδιο! Φτύστηκες; Και ο Κύριός μας! Γιατί δεν έστρεψε αλλού το πρόσωπό Του απ' τη ντροπή των εμπυσμάτων. Συκοφαντήθηκες; Το ίδιο και ο Κριτής! Σου έσκισε το ένδυμά σου; Και τον Κύριό σου Τον απογύμνωσαν και μοιράστηκαν τα ρούχα Του!

~ Μέγας Βασίλειος ~

Είδα τρεις μοναχούς που υβρίστηκαν συγχρόνως. Ο πρώτος απ' αυτούς δαγκώθηκε και ταραχθήκε, αλλά δεν μίλησε. Ο δεύτερος χάρηκε για τον εαυτόν του, αλλά λυπήθηκε για τον υβριστή. Και ο τρίτος, αφού αναλογίστηκε την ψυχική βλάβη του υβριστού, έχυσε θερμά δάκρυα γι' αυτόν. Έτσι έχεις μπιστά σου, τον εργάτη του φόβου, τον μισθωτό και τον εργάτη της αγάπης.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όταν πονέσεις από μια βρισιά ή εξουδένωση, γνώριζε ότι ωφελήθηκες πολύ, διότι με την ταπείνωση που έπαθες, ανάλογα απέβαλλες την κενοδοξία.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όταν κάποιος σε βρίσει ή σε περιφρονήσει, τότε πρόσεξε τους λογισμούς που έρχονται από την οργή, μήπως σε αποχωρίσουν από την αγάπη λόγω της λύπης και έτσι θα σε μεταφέρουν στην χώρα του μίσους.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Οι ύβρεις, οι αδικίες κ.λ.π. είναι τα καλύτερα νυστέρια για όσους έφταιξαν, διότι με αυτά καθαρίζουν οι παλιές πληγές. Για εκείνους όμως που δεν έφταιξαν, είναι μαχαίρια δημίου και Μάρτυρες θεωρούνται αυτοί, που τα δέχονται χαρούμενοι για την αγάπη του Χριστού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι καλύτερα, αν ένας βρίζει, βλασφημάει κ.λπ. και είναι αναιδής, να κάνεις ότι είσαι απασχολημένος και δεν ακούς και να λες την ευχή. Γιατί αν καταλάβει, ότι τον παρακολουθείς, μπορεί να βρίζει συνέχεια και έτσι γίνεσαι αιτία να δαιμονιστεί. Όταν όμως δεν είναι αναιδής, αλλά ευσυνείδητος και βρίζει από κακή συνήθεια, μπορείς κάτι να του

πεις. Αν πάλι είναι ευσυνείδητος, αλλά έχει πολύ εγωισμό, πρέπει να προσέξεις να μην του μιλήσεις αυστηρά αλλά ταπεινά, όσο μπορείς και με πόνο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που όταν δέχεται ατιμίες και ύβρεις αισθάνεται μεγάλο πόνο στην καρδιά, ας μάθει από αυτό, ότι κουβαλάει στον κόρφο του το παλιό φίδι. Αν λοιπόν υπομείνει με σιωπή ή αποκριθεί με μεγάλη ταπείνωση, εξασθενίζει αυτό το φίδι και το παραλύει. Αν όμως αντιπεί πικρόλογα ή μιλήσει με αυθάδεια, δίνει δύναμη στο φίδι να χύνει το δηλητήριό του μέσα στην καρδιά του και να του κατατρώει ανελέητα τα εντόσθιά του· έτσι αυτό θα δυναμώνει κάθε μέρα και θα κατατρώει τη βελτίωση στο αγαθό και τη δύναμη της άθλιας ψυχής του, με αποτέλεσμα να ζει στο εξής για την αμαρτία και να είναι τελείως νεκρός για την αρετή.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Αν κάποιος σε βρίσει, μην του αντιμιλήσεις, ώσπου να σωπάσει. Και αν εξετάσεις τον εαυτό σου και βρεις, ότι υπάρχουν μέσα σου όσα άκουσες απ' αυτόν, μετανόησε, σαν να αμάρτησες εσύ και η αγαθότητα του Θεού σε δέχεται πάλι.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Εκείνος που μπορεί να υποφέρει τον σκληρό λόγο ενός κακοτρόπου και ανοήτου ανθρώπου για την αγάπη του Θεού, αυτός είναι ικανός να αποκτήσει την ειρήνη του σώματος, της ψυχής και του πνεύματος.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Ο ακάνθινος στέφανος που πλέχτηκε και τοποθετήθηκε στην κεφαλή του Κυρίου μας, είναι τύπος για εμάς, στο να βαστάξουμε την σε βάρος μας μομφή κάθε ώρα υπομένοντας τις ύβρεις αταράχως.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Σε εκείνους που μας κακολογούν, μας βρίζουν ή μας κακομεταχειρίζονται, έχουμε εντολή, να μην ανταποδίδουμε την κακολογία ή την κακομεταχείριση, αλλά μάλλον να τους εγκωμιάζουμε και να τους ευλογούμε. Γιατί στο μέτρο που ειρηνεύουμε με τους ανθρώπους, πολεμούμε τους δαίμονες· ενώ όταν μνησικακούμε και πολεμούμε τους αδελφούς μας, έχουμε ειρήνη με τους δαίμονες, με τους οποίους έχουμε διδαχθεί, να έχουμε τέλειο μίσος και ασυμφιλίωτο πόλεμο.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Η ύβρις είναι εκδήλωση - με τον λόγο, με το ύφος και τους τρόπους - εξευτελιστικών σκέψεων για τον συνάνθρωπο, οι οποίες βρίσκονται στην καρδιά του υπερήφανου ανθρώπου. Η ύβρις εκδηλώνεται σαν ατιμία, σαν περιφρόνηση, σαν αυθάδεια. Η ύβρις είναι πιο δυσβάστακτη και από τον τραυματισμό ή οποιαδήποτε βλάβη του σώματος. Διότι η μεν βλάβη πειράζει το σώμα, ενώ η ύβρις συντρίβει την ψυχή. Γι' αυτό και οι άνθρωποι δυσκολότερα ανέχονται την ύβρη, παρά τη σωματική βλάβη. Και η μεν βλάβη δεν οδηγεί στον όλεθρο ή στον θάνατο της ψυχής, η ύβρις όμως έκανε πολλές ψυχές φιλότιμων ανδρών, να αγγίξουν τον Άδη.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αυτός που μισεί τις βρισιές και τις κακολογίες και τους εξευτελισμούς των ανθρώπων, δεν βρίσκεται μέσα στη δόξα του Θεού, ούτε θα κληρονομήσει τη Βασιλεία Του. Όποιος θέλει να σωθεί, ας το ξερει: Όπου οι άνθρωποι μας περιφρονούν και μας εξουθενώνουν, εκεί να μένουμε, κάνοντας υπομονή και θα στεφανωθούμε από το Θεό με μεγάλη δόξα. Αντίθετα όπου απολαμβάνουμε τιμή και επαίνους από τους ανθρώπους, να μην καθόμαστε, αλλά να φεύγουμε σε άλλο τόπο.

~ Άγιος Νήφων ~

Συνήθιζε πάντοτε να προμελετάς πριν φύγεις από το σπίτι σου, ότι ενδέχεται να σου συμβούν ατιμίες, βρισιές και άλλες δοκιμασίες, έτσι ώστε να είσαι προετοιμασμένος και να τα υπομείνεις ψύχραιμα και με ευχαριστία.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Εσύ για κάθε παραμικρή ενόχληση, που δέχεσαι από τους άλλους κλαις και θρηνείς απαρηγόρητα· για όποια παραμικρή θλίψη σου στείλει ο Θεός γογγύζεις και αναστενάζεις· εσύ για έναν ψυχρό λόγο, που θα σου πει ο αδελφός σου, θυμώνεις εναντίον του σαν θηρίο. Και αυτές είναι οι ανταποδώσεις που δίνεις στον Θεό για την αγάπη Του; Αυτή είναι η μίμηση που πρέπει να δείχνεις στο παράδειγμα του Ιησού Χριστού, όπως είναι διαταγμένο; «Ο Χριστός έπαθε για χάρη σας και σας άφησε παράδειγμα, για να ακολουθήσετε τα ίχνη του... Όταν τον έβριζαν δεν ανταπέδιδε τις ύβρεις, όταν υπέφερε δεν απειλούσε, αλλά άφηνε την κρίση σ' Εκείνον, που μπορεί να κρίνει δίκαια» (Α' Πέτρ. 2, 21).

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όταν θεωρεί κάποιος τον ευατόν του τιποτένιο, δεν ταραάζεται όταν τον βρίζουν και τον εξευτελίζουν.

~ Όσιος Ζωσιμάς ~

Την ώρα που θα σου τύχη μια βρισιά, μια κατηγορία, μια περιφρόνηση, είναι η στιγμή που θα κερδίσεις. Μην αφήσεις λοιπόν το κέρδος σου, να το πάρει ο Σατανάς. Να σιωπήσεις. Διότι εάν θυμώσεις και δεν υπομείνεις, πες τί ωφελήθηκες; Κέρδισες κάτι; Πιο χειρότερα γίνεσαι... Ενώ όταν υπομείνεις, θα ωφελήσεις και τον εαυτόν σου, αλλά θα γίνεις και καλό παράδειγμα και στον άλλον. Εδώ οι άνθρωποι του κόσμου κάνουν ελεημοσύνες για την ψυχή τους. Και αυτό για σένα, το να σιωπήσεις και να υπομείνεις δηλ. μια βρισιά, ελεημοσύνη είναι. Και η ελεημοσύνη που κάνουν οι κοσμικοί, έχει κάποιον κίνδυνο, ενώ η δική σου ελεημοσύνη είναι ακίνδυνη.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Σου είπαν λόγο, σε βρίσανε, σε προσβάλλανε; Στάσου στην προσευχή. Αντί να πεις λόγια, αντί να δίνεις απαντήσεις, προσευχήσου με όλη σου την καρδιά, διότι είναι ώρα πειρασμού. Αυτός είναι ο αγώνας!

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Μέγιστο έργο κάνει αυτός που υπομένει με ευχαριστία την ύβρη ή την προσβολή χάριν του Κυρίου. Η ταπείνωση και η αγάπη σε τούτο ακριβώς βρίσκονται: στην αγόγγυστη υπομονή των θλίψεων, που μας προξενούν οι συνάνθρωποί μας. Από αυτό και μόνο, έχουν σωθεί πολλοί...

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Τις κακές κουβέντες, είναι καλύτερα, να τις αντικρούει και να τις αντιμετωπίζει κανείς με καλές πράξεις.

~ Άγιος Φιλάρετος Μόσχας ~

Ο άνθρωπος που βρίζει, τον εαυτόν του βρίζει και αυτός που συκοφαντεί τον πλησίον του, τον εαυτό του συκοφαντεί και φανερώνει μ' αυτό τον τρόπο την ρυπαρότητα και την ακαθαρσία της ψυχής του. Αυτός που βρίζει, μιαίνει τον εαυτό του και όχι εκείνον που βρίζει. Μας κάνουν ακάθαρτους, όλα εκείνα που βγαίνουν από μέσα μας. Και από μέσα μας βγαίνουν, όχι μόνο τα λόγια αλλά και οι πράξεις και γενικά όλη η συμπεριφορά μας. Τα λόγια, τα έργα, ακόμα το βλέμμα, μας φανερώνουν την κατάσταση, που βρίσκεται η ψυχή μας. Αν τα λόγια μας είναι γεμάτα κακίες και συκοφαντίες, αν τα έργα μας δεν είναι καθαρά και όλη η συμπεριφορά μας δείχνει την κακία, την υπερηφάνεια, τη μεγαλομανία και την τάση, να προβάλλουμε τον εαυτό μας, αυτό μας κάνει ακάθαρτους...

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Σας έβρισαν και σας πρόσβαλαν. Καλό σημάδι! Μην τα χάνετε! Ιαματική λάσπη είναι! Χωρίς αυτήν, ίσως θα πετούσατε στα σύννεφα με τα φτερά της υπερηφάνειας. Ο Κύριος, λοιπόν, που σας αγαπά, παραχώρησε να πέσει πάνω σας αυτή η λάσπη, για να ταπεινωθείτε.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Να πιστεύεις, ότι οι ατιμίες και οι βρισιές, είναι φάρμακα που θεραπεύουν την υπερηφάνεια της ψυχής σου. Να εύχεσαι πάρα πολύ, γι' αυτούς που σε εξευτελίζουν, σαν να ήταν αληθινοί γιατροί. Να είσαι βέβαιος, ότι εκείνος που μισεί την ατίμωση, μισεί την ταπείνωση και εκείνος που αποφεύγει όσους τον προσβάλλουν, αποφεύγει την πραότητα.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Είναι κάποιος, που όταν τον βρίζουν χαίρεται, αλλά χαίρεται επειδή θα πάρει μισθό. Αυτός είναι από εκείνους που ξεριζώνουν το πάθος, αλλά χωρίς επίγνωση. Άλλος χαίρεται γιατί τον βρίζουν και πιστεύει ότι του αξίζει, επειδή αυτός έγινε αιτία. Αυτός με επίγνωση ξεριζώνει το πάθος. Γιατί, όταν κανείς βρίζεται και αποδίδει την ευθύνη στον εαυτόν του και δέχεται σαν συνέπειες της δικής του αμαρτίας όσα του συμβαίνουν, αυτός αγωνίζεται με επίγνωση. Και καθένας που παρακαλεί τον Θεό και λέει: "Κύριε δώσε μου ταπείνωση", πρέπει να ξέρει, ότι μ' αυτό που ζητά, είναι σαν να παρακαλά να στείλει κάποιον ο Θεός να τον βρίσει. Όταν λοιπόν τον βρίσει κάποιος, πρέπει και αυτός να βρίζει τον εαυτόν του και να τον εξευτελίζει μέσα του, ώστε εκείνος μεν να τον ταπεινώνει εξωτερικά, ο ίδιος να ταπεινώνει τον εαυτόν του εσωτερικά. Είναι και άλλος, που όχι μόνο χαίρεται όταν τον βρίσουν και θεωρεί υπεύθυνο τον εαυτόν του, αλλά και λυπάται, γιατί τaráχθηκε εκείνος που τον έβρισε. Ο Θεός να μας χαρίσει μια τέτοια κατάσταση.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Όταν μας βρίζει και μας προκαλεί κάποιος συνεχώς, θα τον παρακαλέσουμε με ωραίο τρόπο χωρίς να τον θίξουμε, να σταματήσει, γιατί βλασφημείται ο Θεός (αφού είμαστε περιουσία Του). Και αν δεν συμμορφωθεί, σιωπηλά αποχωρούμε και φεύγουμε. Μόνο έτσι

θα βγούμε νικητές. Αν όμως έρθουμε σε αντιπαράθεση μαζί του, το μόνο που θα καταφέρουμε, είναι να ανάψουμε περισσότερο τη φωτιά. Λένε οι Πατέρες: Ό,τι και αν κάνετε, την ειρήνη της καρδιάς σας μόνο να μην χάσετε. Και αν την χάσετε, γρήγορα να την ξαναβρείτε. Γιατί η ειρήνη στην καρδιά σας, είναι το θεμέλιο του πνευματικού αγώνα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν σε λυπούν ή όταν σε προσβάλλουν, τότε να ενθυμήσαι τα Πάθη του Κυρίου μας: Όταν τον ύβρισαν, αυτός δεν ύβριζε, όταν τον ειρωνεύονταν, αυτός δεν ειρωνευόταν, όταν τον κτυπούσαν, αυτός δεν κτυπούσε, όταν τον κακολογούσαν, αυτός δεν κακολογούσε, αλλά σ' όλα αυτά ανταποκρινόταν με ηρεμία: "Ει κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού" (Ιωά. 18,23). Και προσευχόταν για τους σταυρωτές Του. Να ζούμε, όπως έζησε ο Χριστός, δηλαδή με ταπείνωση, με υπακοή, με ανεξικακία. Πρόσεξε να μην σου κατοφραίνεται, όταν σου πουν λόγο σκληρό. Οι λόγοι οι σκληροί, οι υβρισίες, οι καταφρονήσεις απαλλάτουν τον άνθρωπο από τους κακούς λογισμούς, και μάλιστα τους αισχρούς. Τον απαλλάτουν απ' όλα τα πάθη, αρκεί να υπομένει. Αν σε κοροϊδεύουν, εσύ κάνε καλούς λογισμούς, παίρνει το π.χ. για αστείο, και έτσι φεύγει εύκολα η παρεξήγηση και το σκάνδαλο.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Καλύτερα μια προσευχή γι' αυτόν που σε βρίζει, παρά μια παρατήρηση, που σχεδόν πάντοτε δεν ωφελεί.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Όταν αποκτήσεις ταπεινοφροσύνη, τότε από τις βρισιές θα αισθάνεσαι χαρά.

~ παπα-Διονύσιος της Κολιτσού ο Ρουμάνος ~

Κάποτε ένας ευλαβής δεχόταν βρισιές από κάποιον και του λέει: "Μπορούσα και εγώ με τον ίδιο τρόπο να σου μιλήσω, αλλά η εντολή του Θεού μου κλείνει το στόμα".

~ Γερόντισσα Θεοδώρα ~

Να ξέρεις, ότι εκείνος που σε έβρισε ή με κάποιον άλλο τρόπο σε έβλαψε, έκανε περισσότερο κακό στον εαυτόν του, παρά σε σένα και εάν πάλι θυμώνεις εναντίον του και θέλεις να πάρεις εκδίκηση, περισσότερο βλάπτεις τον εαυτόν σου, παρά εκείνον.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Δεν υπάρχει σπουδαιότερη νίκη, από το να νικήσεις τα θελήματα της σάρκας και να υπομένεις τις ύβρεις. Και μην σου φαίνεται βαρύ, γιατί αυτός που σιωπά και υπομένει καρτερικά, πολεμάει ο Κύριος για χάρη του. Και εάν νικήσεις, να ξέρεις ότι από τον Θεό σου ήρθε η δύναμη και η βοήθεια. Αν πάλι νικηθείς, το φταιξιμο είναι δικό σου, γιατί ο Θεός είναι πιστός και δεν μας αφήνει σε μεγαλύτερο πειρασμό, από όσον μπορούμε να υπομείνουμε.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Αν κάποιος σε βρίσει, ευλόγησέ τον. Και αν μεν το δεχθεί, θα είναι καλό και για τους δύο. Αν πάλι δεν το δεχθεί, αυτός θα τιμωρηθεί από τον Θεό για την βρισιά, ενώ εσύ θα αμειφθείς για την ευλογία.

~ Είπε Γέρων ~

Όταν κάποιος σε βρίσει, σκέψου ότι δοκιμάζεσαι και ότι είναι μια στιγμή εξετάσεων. Θα πας με το μέρος του Θεού, δείχνοντας μακροθυμία ή θα τρέξεις προς τον διάβολο, δείχνοντας οργή; Μην χάσεις την ευκαιρία να διαλέξεις την αγαθή μερίδα, διότι ή θα ωφελήσεις και αυτόν που σε έβρισε, με την πραότητα και την ανεκτικότητα σου ή θα ζημιωθείτε και οι 2 με τον εγωισμό σου.

~ Παναγόπουλος ~

Περί βρωμιάς-διαφθοράς

Ου το εισερχόμενον εις το στόμα κοινοί τον άνθρωπον, αλλά το εκπορευόμενον εκ του στόματος τούτο κοινοί τον άνθρωπον. Ούπω νοείτε ότι παν το εισπορευόμενον εις το στόμα εις την κοιλίαν χωρεί και εις αφεδρώνα εκβάλλεται; Τα δε εκπορευόμενα εκ του στόματος εκ της καρδιάς εξέρχεται, κακείνα κοινοί τον άνθρωπον. Εκ γαρ της καρδιάς εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαί, βλασφημίαι. Ταύτα έστι τα κοινούντα τον άνθρωπον· το δε ανίπτους χερσί φαγείν ου κοινοί τον άνθρωπον. [Δεν μολύνει τον άνθρωπο αυτό που εισέρχεται στο στόμα, αλλά εκείνο που βγαίνει από το στόμα. Αυτό κάνει τον άνθρωπο ακάθατο και βρώμικο. Ακόμη δεν καταλαβαίνετε, ότι εκείνο που εισέρχεται στο στόμα, προχωρεί στην κοιλιά και απορρίπτεται στο αφοδευτήριο; Εκείνα όμως που βγαίνουν από το στόμα, εξέρχονται από την καρδιά, και αυτά είναι που μολύνουν τον άνθρωπο. Διότι από την καρδιά βγαίνουν αμαρτωλές σκέψεις και επιθυμίες, φόνοι, μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλασφημίες. Αυτά είναι που κάνουν ακάθατο τον άνθρωπο ενώπιον του Θεού· το να φάει κανείς με άπλυτα χέρια, δεν μολύνει τον άνθρωπο.]

~ Κατά Ματθαίον 15,11 και 15,17-20 ~

Οι κοσμικοί άνθρωποι, κοιτάζουν η αυλή τους να είναι καθαρή. Το σπίτι μέσα, δεν τους ενδιαφέρει αν έχει σκουπίδια. Σκουπίζουν την αυλή και πετούν τα σκουπίδια μέσα στο σπίτι! Σου λέει: "Οι άλλοι την αυλή βλέπουν, δεν βλέπουν μέσα το σπίτι". Μέσα μου δηλαδή ας έχω σκουπίδια, όχι όμως έξω! Τους ενδιαφέρει, να τους καμαρώνουν οι άλλοι. Αντίθετα, οι πνευματικοί άνθρωποι, κοιτάζουν το σπίτι μέσα να είναι καθαρό. Δεν τους ενδιαφέρει τι θα πει ο κόσμος, γιατί ο Χριστός κατοικεί στο σπίτι, στην καρδιά, δεν κατοικεί στην αυλή...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί άνθρωποι μοιάζουν με τη μύγα. Η μύγα έχει την εξής ιδιότητα: να πηγαίνει πάντα και να κάθεται σε ό,τι βρώμικο υπάρχει. Για παράδειγμα, αν ένα περιβόλι είναι γεμάτο λουλούδια, που ευωδιάζουν και σε μια άκρη του περιβολιού κάποιο ζώο έχει κάνει μια ακαθαρσία, τότε μία μύγα, πετώντας μέσα σ' αυτό το πανέμορφο περιβόλι, θα πετάξει πάνω από όλα τα άνθη και σε κανένα δεν θα καθίσει. Μόνο όταν δει την ακαθαρσία, τότε αμέσως θα κατέβει και θα καθίσει πάνω σ' αυτήν και θα αρχίσει να την ανασκαλεύει, αναπαυόμενη στη δυσωδία που προκαλείται από το ανακάτεμα αυτό και δεν θα ξεκολλά από εκεί. Αν τώρα έπιανες μια μύγα και αυτή μπορούσε να μιλήσει και τη ρωτούσες να σου

πει μήπως ξέρει, αν πουθενά υπάρχουν τριαντάφυλλα, τότε εκείνη θα απαντούσε πως δε γνωρίζει καν τι είναι αυτά! Εγώ, θα σου πει, ξέρω πως υπάρχουν σκουπίδια, τουαλέτες, ακαθαρσίες ζώων, μαγειρεία, βρωμιές...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Βλέπεις, το χιονάκι είναι λίγο στην αρχή. Αν κυλήσει στον κατήφορο, γίνεται ένας σβώλος. Ο σβώλος, καθώς μαζεύει και άλλο χιόνι, ξύλα, πέτρες κ.λπ., γίνεται σιγά-σιγά μεγαλύτερος-μεγαλύτερος και τελικά γίνεται ολόκληρη χιονοστιβάδα. Έτσι και το κακό λίγο-λίγο, έχει γίνει πια χιονοστιβάδα και κυλάει. Τώρα θέλει βόμβα για να σπάσει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πλένουμε τα ρούχα μας, τα σιδερώνουμε κιάλας και είμαστε καθαροί, και μέσα είμαστε... μην τα ρωτάς! Γι' αυτό, αν λάβη υπ' όψιν του κανείς τι πνευματική ακαθαρσία έχει μέσα του, δεν θα καθίσει τόσο σχολαστικά να βγάλει και τον παραμικρό λεκέ από τα ρούχα του, γιατί αυτά είναι χίλιες φορές καθαρότερα από την ψυχή του. Αλλά, αν δεν έχει υπ' όψιν του ο άνθρωπος την πνευματική σαβούρα που έχει μέσα του, ε, τότε κοιτάζει να βγάλει σχολαστικά και τον παραμικρό λεκέ...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όπως καμμία ωφέλεια δεν έχει ένας βασιλιάς, ο οποίος φοράει μεν το βασιλικό ένδυμα και φέρει όπλα, αλλά δεν έχει κανέναν υπήκοο και γι' αυτό είναι εκτεθειμένος στις επιθέσεις και τις προσβολές όλων των εχθρών, έτσι και κανένα κέρδος δεν θα έχει ο Χριστιανός εκείνος, ο οποίος έχει μεν πίστη και δια του Βαπτίσματος έλαβε την δωρεά του Αγίου Πνεύματος, όμως γίνεται παίγνιο των διαφόρων παθών. Όπως ο βασιλιάς εκείνος, όχι μόνο τίποτε δεν θα κερδίσει από τον σεβασμό, ο οποίος αρμόζει στο βασιλικό ένδυμα, αλλά και την βασιλική πορφύρα θα εξευτελίσει δια της προσβολής που θα γίνει σ' αυτόν τον ίδιο, έτσι και ο πιστός ο οποίος έχει ζωή διεφθαρμένη, όχι μόνο δεν θα είναι σεβαστός, αλλά θα γίνει και περισσότερο καταγέλαστος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ποιός είναι ο μολυσμός του σώματος; Είναι η μοιχεία, η πορνεία, η ασέλγεια. Και ποιός είναι ο μολυσμός της ψυχής; Είναι οι ακάθαρτες σκέψεις, η μνησικακία, ο δόλος και όλα τα παρόμοια. Ο Θεός θέλει να είμαστε καθαροί και στα δύο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Λέει ο Κύριος: "Καθάρισε το εσωτερικό του ποτηριού, για να γίνει και το εξωτερικό καθαρό" (Ματθ. 23,26). Πήρε το παράδειγμα αυτό από τα κοινά πράγματα, το ποτήρι και το πιάτο. Και αφού έδειξε ότι καμμία βλάβη δεν προέρχεται από την περιφρόνηση των σωματικών καθαρμών, τόνισε την μέγιστη τιμωρία, για όσους δεν φροντίζουν για την καθαριότητα της ψυχής. Αυτό άλλωστε είναι η αρετή. Μίλησε για κουνούπι και καμήλα. Μικρό κουνούπι είναι η εξωτερική μόλυνση (βρωμιά). Καμήλα, είναι η βρωμιά της ψυχής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η βρώμικη ζωή στέκει εμπόδιο για τα υψηλά δόγματα, διότι δεν αφήνει να λειτουργεί η διορατική δύναμη της διανοίας. Όποιος επιδιώκει την αλήθεια, οφείλει να καθαριστεί προηγουμένως από τα πάθη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το Πνεύμα το Άγιο, το σβήνει ο ακάθαρτος βίος. Το φως του λυχναριού, αν ρίξεις νερό και χώμα σβήνει. Έτσι συμβαίνει και στην περίπτωση του Αγίου Πνεύματος. Αν ασχολείσαι μη γήινα πράγματα και λασπώδη, σβήνει το Άγιο Πνεύμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε άλλο δεν κάνει την ψυχή τόσο μιαρή και ακάθατη, όσο η πλεονεξία και η κλεψιά. Ο Θεός δεν αποστρέφεται την βρωμιά του σώματος. Αποστρέφεται την ακαθαρσία της ψυχής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διεφθαρμένος βίος χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Περί γάμου

Περικοπές

Και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν. Ο ουν ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος μη χωριζέτω. [Και είναι πλέον οι 2, ένα σώμα. Αυτό λοιπόν το ανδρόγυνο, το οποίο σε ένα σώμα έχει συνδέσει ο Θεός, ο άνθρωπος ας μην το χωρίζει.]

~ Κατά Μάρκον 10,8-9 ~

Αι γυναίκες τοις ιδίοις ανδράσιν υποτάσσεσθε ως τω Κυρίω, ότι ο ανήρ έστι κεφαλή της γυναικός, ως και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός έστι σωτήρ του σώματος. Αλλ' ώσπερ η εκκλησία υποτάσσεται τω Χριστώ, ούτω και αι γυναίκες τοις ιδίοις ανδράσιν εν παντί. Οι άνδρες αγαπάτε τας γυναίκας εαυτών, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και εαυτόν παρέδωκεν υπέρ αυτής. Ούτως οφείλουσιν οι άνδρες αγαπάν τας εαυτών γυναίκας ως τα εαυτών σώματα. [Εσείς οι γυναίκες να υποτάσσετε στους άνδρες σας, όπως υποτάσσετε στον Κύριο. Διότι ο άνδρας είναι ο αρχηγός της γυναίκας, όπως και ο Χριστός είναι ο Αρχηγός της Εκκλησίας και συγχρόνως ο Σωτήρας του σώματος της Εκκλησίας. Αλλά όπως η Εκκλησία υπακούει στο Χριστό, έτσι και οι γυναίκες πρέπει να υπακούουν σε όλα στους (εχέφρονες) άνδρες τους. Βέβαια και εσείς οι άνδρες να αγαπάτε (αληθινά) τις γυναίκες σας, όπως ο Χριστός αγάπησε την Εκκλησία και έδωσε και τη ζωή Του γι' αυτήν. Έτσι οφείλουν να αγαπάνε οι άνδρες τις γυναίκες τους, όπως αγαπούν το ίδιο τους το σώμα.

~ Προς Εφεσίους 5,22-25 ~

Οφείλουσιν οι άνδρες αγαπάν τας εαυτών γυναίκας ως τα εαυτών σώματα. Ο αγαπών την εαυτού γυναίκα εαυτόν αγαπά. Η δε γυνή ίνα φοβήται τον άνδρα. [Οι άνδρες οφείλουν να αγαπούν τις γυναίκες τους, όπως αγαπούν τα δικά τους σώματα. Εκείνος που αγαπά την γυναίκα του, τον ευατόν του αγαπά, αφού αποτελεί ένα σώμα με αυτήν. Η γυναίκα να σέβεται και να τιμά τον άνδρα.]

~ Προς Εφεσίους 5,28 και 5,33 ~

Έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν. Το μυστήριον τούτο μέγα εστίν. [Γίνονται (στον γάμο) οι δύο, σάρκα μία. Το μυστήριο τούτο του γάμου, είναι μεγίστης σπουδαιότητας.]

~ Προς Εφεσίου 5,31-32 ~

Αι γυναίκες υποτάσσεσθε τοις ανδράσιν, ως ανήκεν εν Κυρίω. Οι άνδρες αγαπάτε τας γυναίκας και μη πικραίνεσθε προς αυτάς. [Οι γυναίκες να υποτάσσετε στους άνδρες σας, σαν να υποτάσσετε στον Κύριο. Οι άνδρες να αγαπάτε τις γυναίκας σας και να μην τις πικραίνετε, με την σκληρότητά σας.]

~ Προς Κολασσαείς 3,18-19 ~

Η γυνή του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ' ο ανήρ. Ομοίως δε και ο ανήρ του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ' η γυνή. Μη αποστερείτε αλλήλους, ει μητι αν εκ συμφώνου προς καιρόν, ίνα σχολάζητε τη νηστεία και τη προσευχή, και πάλιν επί το αυτό συνέρχησθε, ίνα μη πειράζη υμάς ο Σατανάς δια την ακρασίαν υμών. Τούτο δε λέγω κατά συγγνώμην, ου κατ' επιταγήν. [Η γυναίκα δεν εξουσιάζει η ίδια το σώμα της, αλλά ο άντρας της. Το ίδιο και ο άντρας, δεν εξουσιάζει ο ίδιος το σώμα του, αλλά η γυναίκα του. Μην στερείτε ο ένας τον άλλο, παρά μόνο πρόσκαιρα και με κοινή συμφωνία, για να αφοσιωθείτε στη νηστεία και την προσευχή. Κατόπιν πάλι να σμίγεται, για να μην σας πειράζει ο σατανάς, εκμεταλλευόμενος την αδυναμία σας. Αυτό που σας είπα, να μην αποστερείτε δηλαδή ο ένας τον άλλον, το λέω ως υποχώρηση και συγκατάβαση για την πνευματική σας αδυναμία. Δεν σας το επιβάλλω ως εντολή.]

~ Προς Κορινθίους Α' 7,4-6 ~

Τοις δε γεγαμηκόσι παραγγέλλω, ουκ εγώ, αλλ' ο Κύριος, γυναίκα από ανδρός μη χωρισθήναι· εάν δε και χωρισθή, μενέτω άγαμος ή τω ανδρί καταλλαγήτω· και άνδρα γυναίκα μη αφιέναι. [Σε εκείνους οι οποίοι έχουν έρθει σε γάμο, δίνω την εντολή, όχι εγώ, αλλά ο Κυριος, η γυναίκα να μην χωριστεί από τον άνδρα της. Εάν όμως συμβεί και χωριστεί, ας μένει άγαμος ή ας συμφιλιωθεί με τον άνδρα της. Αλλά και ο άνδρας να μην αφήνει την γυναίκα του.]

~ Προς Κορινθίους Α' 7,10-11 ~

Ει τις αδελφός γυναίκα έχει άπιστον, και αυτή συνευδοκεί οικείν μετ' αυτού, μη αφιέτω αυτήν· και γυνή ει τις έχει άνδρα άπιστον, και αυτός συνευδοκεί οικείν μετ' αυτής, μη αφιέτω αυτόν. Ηγίασται γαρ ο ανήρ ο άπιστος εν τη γυναικί, και ηγίασται η γυνή η άπιστος εν τω ανδρί· επει άρα τα τέκνα υμών ακάθαρτα έστι, νυν δε άγια έστιν. Ει δε ο άπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. Ου δεδούλωται ο αδελφός ή η αδελφή εν τοις τοιούτοις. Εν δε ειρήνη κέκληκεν ημάς ο Θεός. Τί γαρ οίδας, γύναι, ει τον άνδρα σώσεις; Ή τί οίδας, άνερ, ει την γυναίκα σώσεις; [Εάν κάποιος αδελφός Χριστιανός έχει γυναίκα άπιστη, που την έλαβε ως σύζυγο, πριν και αυτός πιστέψει και αυτή συγκατατίθεται προθύμως να κατοικεί μαζί του, ας μην την απομπέμπει. Και γυναίκα Χριστιανή, που έχει άνδρα άπιστον και αυτός δέχεται προθύμως να κατοικεί μαζί της, ας μην τον αφήσει. Διότι ο άνδρας ο άπιστος, έχει κατά κάποιο τρόπο και σε κάποιο βαθμό αγιαστεί δια της ενώσεώς του προς την πιστή γυναίκα· και η άπιστη γυναίκα, έχει κάπως αγιαστεί και αυτή δια της ενώσεώς της προς τον πιστό άνδρα της. Επειδή, εάν δεν υπήρχε αυτή η κάποια μετάδοση αγιασμού τα τέκνα θα ήταν κατά φυσική συνέπεια ακάθαρτα· ενώ τώρα είναι και αυτά

άγια. Εάν ο άπιστος σύζυγος, επιθυμεί και θέλει χωρισμό, ας χωρίζεται η Χριστιανή γυναίκα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, δεν είναι υποδουλωμένος και δεσμευμένος ο πιστός ή η πιστή. Ο Θεός μας έχει καλέσει να ζούμε με ειρήνην εσωτερική και με ειρήνη προς τους γύρω μας και δεν είναι ορθό να ταλαιπωρείται ο πιστός σύζυγος από τις έριδες και τις μάχες της απίστου συζύγου. Ως προς την συνοίκηση, σας λέγω και τούτο· που το ξέρεις εσύ, η Χριστιανή γυναίκα, εάν αποδέχεσαι να συγκατοικείς με τον άπιστον άνδρα σου, εφ' όσον και αυτός το θέλει, μήπως τυχόν και τον σώσεις; Ή που το ξέρεις εσύ, ο Χριστιανός σύζυγος, μήπως και σώσεις την άπιστη γυναίκα σου;]

~ Προς Κορινθίους Α' 7,12-16 ~

Οι άνδρες ομοίως συνοικούντες κατά γνώσιν, ως ασθενεστέρω σκεύει τω γυναικείω απονέμοντες τιμήν, ως και συγκληρονόμοι χάριτος ζωής, εις το μη εγκόπτεσθαι τας προσευχάς υμών. [Οι άνδρες επίσης να συνοικήτε και να συζείτε ως φρόνιμοι και συνετοί με τις συζύγους σας, να αποφεύγετε κάθε τραχύτητα και σκληρή συμπεριφορά, να αποδίδετε την πρέπουσα τιμήν στις συζύγους σας και να μην λησμονείτε, ότι η γυναίκα είναι σκεύος ασθενέστερο, δεν έχει μεγάλη ψυχική αντοχή και εύκολα θίγεται και θλίβεται. Άλλωστε και οι σύζυγοί σας είναι μαζί με σας κληρονόμοι της ίδιας χάριτος και αιωνίας ζωής. Έτσι θα προλαμβάνεται κάθε δυσαρμονία και δεν θα παρεμποδίζονται οι κοινές προσευχές σας.]

~ Α' Πέτρου 3,7 ~

Γυνή δέδεται νόμω εφ' όσον χρόνον ζη ο ανήρ αυτής· εάν δε κοιμηθή ο ανήρ αυτής, ελευθέρα εστίν ω θέλει γαμηθήναι, μόνον εν Κυρίω. Μακαριωτέρα δε έστιν εάν ούτω μείνη. [Κάθε έγγαμος γυναίκα, σύμφωνα με τον νόμο του Θεού, έχει δεθεί με τον άνδρα της δια του γάμου, όσον καιρό βέβαια ζει ο άνδρας της. Εάν όμως πεθάνει ο σύζυγός της, είναι ελευθέρα να παντρευτεί, όποιον θέλει αλλά μόνον σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου. Κατά την γνώμη μου όμως, θα είναι ευτυχεστέρα και περισσότερο κερδισμένη, εάν μείνει χήρα.]

~ Προς Κορινθίους 7,39-40 ~

Μη δως γυναικί την ψυχήν σου επιβήναι αυτήν επί την ισχύν σου. [Μην παραδίδεις εξ ολοκλήρου την καρδιά σου στην σύζυγόν σου, για να μην γίνει αυτή κυρία, επί της δυνάμεώς σου.]

~ Σοφία Σειράχ 9,2 ~

Ανάβασις αμμώδης Εν ποσί πρεσβυτέρου, ούτως γυνί γλωσσώδης ανδρί ησύχω. [Ό,τι είναι η αμμώδης ανηφόρα σε έναν γέροντα, τέτοια ακριβώς είναι και η κακόγλωσση και φλύαρη γυναίκα σε έναν φιλήσυχο άνδρα.]

~ Σοφία Σειράχ 25,20 ~

Γυνή ασεβής ανόμω μερίς δοθήσεται, ευσεβής δε δίδεται τω φοβουμένω τον Κύριον. [Η ασεβής γυνή παραχωρείται ως τιμωρία στον ασεβή άνδρα, η δε ευσεβής γυναίκα δίνεται προς εκείνον, που φοβάται τον Κύριο.]

~ Σοφία Σειράχ 26,23 ~

Ο κτώμενος γυναίκα ενάρχεται κτήσεως, βοηθόν κατ' αυτόν και στύλον αναπαύσεως.
[Εκείνος που αποκτά καλή γυναίκα, κάνει αρχή της ευτυχίας του· αποκτά βοηθό και στύλον αναπαύσεώς του.]

~ ΣοφίαΣειράχ 36,24 ~

Όσπερ δε εν ξύλω σκώληξ, ούτως άνδρα απόλλυσι γυνή κακοποιός. Κρείσσον οικείν εν γη ερήμω ή μετά γυναικός μαχίμου και γλωσσώδους και οργίλου. [Όπως ακριβώς το σκουλήκι τρώει το δέντρο, έτσι ακριβώς και η κακιά, άσωτη, μεμφίμοιρη και παράφορη γυναίκα, καταστρέφει και κατατρώνει την ειρήνη και την υγεία του άνδρα. Είναι καλύτερα και προτιμότερο να κατοικεί κανείς μόνος του στην έρημον, παρά να είναι μαζί με γυναίκα φιλόνηκη, γλωσσού και θυμώδη.]

~ Παροιμίες 12,4 - 21,19 ~

Ος εύρε γυναίκα αγαθήν, εύρε χάριτας, έλαβε δε παρά Θεού ιλαρότητα. Ος εκβάλλει γυναίκα αγαθήν, εκβάλλει τα αγαθά, ο δε κατέχων μοιχαλίδα άφρων και ασεβής. [Εκείνος, που με τον φωτισμόν του Θεού, βρήκε ενάρετη σύζυγο, πέτυχε πολλές ωφελείες και κέρδη. Πήρε από τον ίδιον τον Θεόν ήρεμη και ευχάριστη ζωή. Όποιος όμως διώχνει την ενάρετη σύζυγό του, διώχνει μαζί μ' αυτήν και τα αγαθά. Εκείνος ο οποίος κρατεί δίπλα του και συζεί με μοιχαλίδα, είναι ασύνετος και ασεβής ενώπιον του Θεού.]

~ Παροιμίες 18,22-22α ~

Οίκον και ύπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί, παρά δε Κυρίου αρμόζεται γυνή ανδρί. [Οι μεν γονείς διαμοιράζουν εις τα παιδιά των τα σπίτια και την άλλην περιουσίαν· εκ μέρους όμως του Κυρίου ταιριάζεται η καλή γυναίκα προς τον άνδρα, ως ανεκτίμητος δι' αυτόν περιουσία (δηλ. τα χωράφια και τα σπίτια θα τα κληρονομήσεις από τους γονείς σου, αλλά τη γυναίκα θα την ζητήσεις, να σου την δώσει ο Θεός, γιατί μόνο Αυτός γνωρίζει, ποιά σου ταιριάζει).]

~ Παροιμίες 19,14 ~

Και προς γυναίκα εν χωρισμώ ακαθαρσίας αυτής ουκ εισελεύση αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτής. [Δεν θα έρθεις σε συνεύρεση με την σύζυγό σου κατά το διάστημα, που αυτή είναι εν απομονώσει, λόγω της εμμήνου ακαθαρσίας της.]

~ Λευϊτικόν 18,19 ~

Όσοι δεν παντρεύονται, επειδή είναι κατά του γάμου, να καθαιρούνται.

~ Αποστολικός Κανόνας ~

Δεν πρέπει οι Χριστιανοί, όταν γιορτάζουν τους γάμους τους, να χορεύουν ή να πηδούν ολόγυρα και να τραγουδούν έντονα, αλλά να τραπεζώνονται, όπως αρμόζει στους Χριστιανούς.

~ Απόφαση Συνόδου της Λαοδικείας το 360 ~

Αν κάποιος κατηγορεί τον γάμο, να αναθεματίζεται (αφορίζεται).

~ Απόφαση Συνόδου της Γάγγρας το 343 ~

Εάν κάποιος μένει παρθένος ή εγκρατής, επειδή απεχθάνεται το γάμο και όχι για την αγιότητα και την ομορφιά της παρθενίας, να αναθεματίζεται (αφορίζεται). Και εάν κάποιος απ' αυτούς, που παραμένουν παρθένοι για τον Κύριο, αλαζονεύονται εις βάρος των εγγάμων να αναθεματίζονται.

~ Απόφαση Συνόδου της Γάγγρας το 343 ~

Για να ζήσουν τα ανδρόγυνα αρμονικά (και να έχουν ομόνοια), χρειάζεται να βάλουν εξαρχής ως θεμέλιο της ζωής τους την αγάπη, την ακριβή αγάπη, που βρίσκεται μέσα στην πνευματική αρχοντιά, στην θυσία, και όχι την ψεύτικη, την κοσμική, την σαρκική. Αν υπάρχει αγάπη, θυσία, πάντα έρχεται ο ένας στην θέση του άλλου, τον καταλαβαίνει, τον πονάει. Και όταν παίρνει κανείς τον πλησίον του στην πονεμένη του καρδιά, παίρνει τότε μέσα του τον Χριστό, ο οποίος τον γεμίζει και πάλι με την ανέκφραστη αγαλλίαση Του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η σαρκική αγάπη ενώνει εξωτερικά τους κοσμικούς ανθρώπους τόσο μόνο, όσο υπάρχουν κοσμικά προσόντα και τους χωρίζει, όταν αυτά χαθούν, οπότε και αυτοί οδηγούνται στην απώλεια. Ενώ όταν υπάρχει η πνευματική, η ακριβή αγάπη, αν τυχόν ο ένας από τους συζύγους χάσει τα κοσμικά του προσόντα, αυτό όχι μόνο δεν τους χωρίζει, αλλά τους ενώνει περισσότερο. Όταν υπάρχει μόνο η σαρκική αγάπη, τότε, αν λ.χ. η γυναίκα μάθει ότι ο σύντροφός της κοίταξε κάποια άλλη, του πετάει βιτριόλι και τον τυφλώνει. Ενώ όταν υπάρχει η αγνή αγάπη, τον πονάει πιο πολύ και κοιτάζει με τρόπο πως να τον φέρει πάλι στον σωστό δρόμο. Έτσι έρχεται η Χάρη του Θεού...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτό που ενώνει περισσότερο τον άνδρα με την γυναίκα μέσα σε ένα γάμο, είναι η ευγνωμοσύνη. Ο ένας αγαπάει τον άλλον γι' αυτό που του χαρίζει. Η γυναίκα δίνει στον άνδρα την εμπιστοσύνη, την αφοσίωση, την υπακοή. Ο άνδρας δίνει στην γυναίκα την σιγουριά, ότι μπορεί να την προστατέψει. Η γυναίκα είναι η αρχόντισσα του σπιτιού, αλλά και η μεγάλη υπηρέτρια. Ο άνδρας είναι ο κυβερνήτης του σπιτιού, αλλά και ο χαμάλης.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μου λένε μερικοί: «Δεν συμφωνώ με την γυναίκα μου, είμαστε αντίθετοι χαρακτήρες. Άλλος χαρακτήρας εκείνη, άλλος εγώ! Πώς κάνει τέτοια παράξενα πράγματα ο Θεός; Δεν θα μπορούσε να οικονομήσει μερικές καταστάσεις έτσι, ώστε να ταιριάζουν τα ανδρόγυνα, για να μπορούν να ζουν πνευματικά;». «Δεν καταλαβαίνετε, τους λέω, ότι μέσα στην διαφορά των χαρακτήρων κρύβεται η αρμονία του Θεού; Οι διαφορετικοί χαρακτήρες δημιουργούν αρμονία. Αλίμονο, αν ήσασταν ίδιοι χαρακτήρες! Σκεφθείτε τι θα γινόταν, αν λ.χ. και οι 2 θυμώνατε εύκολα. Θα γκρεμίζατε το σπίτι. Ή, αν και οι 2 ήσασταν ήπιοι χαρακτήρες, θα κοιμόσασταν όρθιοι!...». Αν ήσασταν τσιγκούνηδες, θα ταιριάζατε μεν, αλλά θα πηγαίνατε και οι 2 στην κόλαση. Αν πάλι ήσασταν απλοχέρηδες, θα μπορούσατε να κρατήσετε σπίτι; Θα το διαλύατε και τα παιδιά σας θα γυρίζανε στους δρόμους. Ένα σταβόξυλο, αν πάρει ένα στραβόξυλο, ταιριάζουν μεταξύ τους, θα σκοτωθούν όμως σε μια μέρα! Γι' αυτό τί γίνεται; Οικονομάει ο Θεός, ένας καλός να πάρει ένα στραβόξυλο, για να βοηθηθεί, γιατί μπορεί να είχε καλή διάθεση, αλλά να μην είχε βοηθηθεί από μικρός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι μικροδιαφορές των χαρακτήρων των συζύγων, βοηθούν να δημιουργηθεί μια αρμονική οικογένεια, γιατί ο ένας συμπληρώνει τον άλλον. Στο αυτοκίνητο είναι απαραίτητο το γκάζι για να προχωρήσει, αλλά και το φρένο, για να σταματήσει. Αν το αυτοκίνητο είχε μόνο φρένο, δεν θα κουνιόταν και αν είχε μόνο ταχύτητες, δεν θα μπορούσε να σταματήσει. Σε ένα ανδρόγυνο ξέρετε τι είπα; «Επειδή ταιριάζετε, γι' αυτό δεν ταιριάζετε!». Είναι και οι 2 ευαίσθητοι. Αν συμβεί κάτι στο σπίτι, και οι 2 τα χάνουν και αρχίζουν: «Ωχ, τι πάθαμε!» ο ένας, «ωχ, τι πάθαμε!» ο άλλος. Ο ένας δηλ. βοηθάει τον άλλον να απελπιστεί πιο πολύ. Δεν μπορεί να τον τονώσει λίγο «για στάσου, να του πει, δεν είναι και τόσο σοβαρό αυτό που μας συμβαίνει». Το έχω δει αυτό σε πολλά ανδρόγυνα. Και στην αγωγή των παιδιών, όταν οι σύζυγοι είναι διαφορετικοί, μπορούν περισσότερο να βοηθήσουν. Ο ένας κρατάει λίγο φρένο, ο άλλος λέει: «Άφησε τα παιδιά λίγο ελεύθερα». Αν τα στριμώξουν και οι 2, θα χάσουν τα παιδιά τους. Και αν τα αφήσουν και οι 2 ελεύθερα, πάλι θα τα χάσουν. Ενώ έτσι βρίσκουν και τα παιδιά μία ισορροπία. Θέλω να πω ότι όλα χρειάζονται. Φυσικά, δεν πρέπει να ξεπερνούν τα όρια, αλλά ο καθένας να βοηθάει τον άλλον με τον τρόπο του. Αν φας λ.χ. κάτι πολύ γλυκό, θέλεις να φας και κάτι που είναι λίγο αλμυρό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για να πάει μπροστά ένα ζευγάρι, πρέπει να έχει κοινό πνευματικό πατέρα (εξομολόγο). Χωρίς πνευματικό διαιτητή δεν γίνεται. Το καλύτερο είναι να έχουν τα ανδρόγυνα τον ίδιο πνευματικό. Όχι άλλον πνευματικό ο άνδρας και άλλον η γυναίκα. Δύο ξύλα, αν τα πελεκήσουν δύο μαραγκοί, όπως νομίζει ο καθένας, δεν θα μπορέσουν ποτέ να εφαρμόσουν. Ενώ, όταν έχουν τον ίδιο πνευματικό, ο πνευματικός πελεκάει τα εξογκώματα - τα ελαττώματα - του ενός, πελεκάει και τα εξογκώματα του άλλου, και έτσι εξομαλύνονται οι δυσκολίες. Αλλά σήμερα, ακόμη και ανδρόγυνα που ζουν πνευματικά, έχουν διαφορετικό πνευματικό. Σπάνια έχουν και οι δύο τον ίδιο πνευματικό, γι' αυτό και δεν βοηθιούνται. Έχω υπ' όψιν μου ανδρόγυνα που ταίριαζαν, αλλά δεν είχαν τον ίδιο πνευματικό, για να τους βοηθήσει και χώρισαν. Και άλλο ανδρόγυνο που ενώ δεν ταίριαζαν, επειδή είχαν τον ίδιο πνευματικό, έζησαν αρμονικά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για να πάει μπροστά ένα ζευγάρι, πρέπει να έχει κοινό πνευματικό πατέρα (εξομολόγο), για να κάνει την δουλειά που κάνει ο ξυλουργός, όταν θέλει να ενώσει δύο σανίδια. Τρώει τους ρόζους, τα λειάνει και μετά τα ενώνει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να αφεντεύει η γυναίκα στον άνδρα, αυτό είναι ύβρις στον Θεό. Γιατί ο Θεός έπλασε πρώτα τον Αδάμ και μετά από τα πλευρά του την Έυα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να αγαπάς την γυναίκα σου πιο πολύ από τον εαυτόν σου. Με έργα, όχι με λόγια. Και να μη της μιλάς ποτέ άσχημα, γιατί καμιά φορά η γλώσσα σκοτώνει και καταστρέφει την αγάπη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι παρατηρημένο, ότι όποιος αναβάλλει συνέχεια να παντρευτεί, όταν περάσουν τα χρόνια, ψάχνει και δεν βρίσκει. Όταν ήταν νέος, διάλεγε αυτός· ύστερα τον διαλέγουν οι άλλοι!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το να κρατήσει η γυναίκα το όνομά της, το πατρικό, αυτό είναι η αρχή του ξηλώματος της Χριστιανικής οικογένειας και η αρχή της αποστασίας. Φεύγει η αρχή που έθεσε ο Θεός στην οικογένεια και αρχίζει το μπέρδεμα. Το ένα παιδί παίρνει το όνομα της μάνας, το άλλο του πατέρα και δεν συμμαζεύεται..

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν όλοι ζητούν "καλές" κοπέλες για να παντρευτούν, τότε τις άλλες τί θα τις κάνουμε; Θα τις παστώσουμε στον τενεκέ;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κάποιος νέος που θέλει να παντρευτεί, να κοιτάξει να βρει μια καλή κοπέλα που να τον αναπαύει και να μην κοιτάξει να είναι πλούσια και όμορφη, αλλά προπάντων απλή και ταπεινή. Πρέπει να δώσει δηλαδή περισσότερη προσοχή στην εσωτερική ομορφιά και όχι στην εξωτερική. Όταν η κοπέλα είναι θετικός άνθρωπος και προικισμένη με ανδρισμό, χωρίς να έχει περισσότερο από ό,τι χρειάζεται γυναικείο, αυτό πολύ βοηθάει στο να βρίσκει ο άνδρας αμέσως κατανόηση και να μην πονοκεφαλιάζει. Αν έχει και φόβο Θεού, έχει ταπείνωση, τότε μπορούν να πιαστούν χέρι-χέρι και να περάσουν το κακό ρεύμα του κόσμου. Αν ο νέος σκέφτεται κάποια κοπέλα σοβαρά για σύζυγο, νομίζω, καλύτερα είναι πρώτα να το κάνει γνωστό με κάποιο συγγενικό του πρόσωπο στους γονείς της και κατόπιν να το συζητήσει και ο ίδιος μαζί τους και με την κοπέλα. Στην συνέχεια, αν δώσουν λόγο και κάνουν αρραβώνες- καλό είναι ο αρραβώνας να μη διαρκεί πολύ, να προσπαθήσει στο διάστημα που θα μεσολαβήσει μέχρι τον γάμο, να βλέπει την κοπέλα σαν αδερφή του και να την σέβεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν περάσει κανείς τα 30, αρχίζει να δυσκολεύεται να αποφασίσει (να παντρευτεί ή να μονάσει). Και για να παντρευτεί 30 πρέπει να τον σπρώχνουν και όταν φτάσει στα 40 εξήντα, χρειάζεται εξήντα να σπρώχνουν. Και όσο περνούν τα χρόνια, τόσο πιο πολύ δυσκολεύεται. Ο νέος προσαρμόζεται ευκολότερα σε όποιο τρόπο ζωής και αν ακολουθήσει. Ο μεγάλος, όλα τα εξετάζει με την λογική του. Έχει πια διαμορφωθεί ο χαρακτήρας του και δύσκολα αλλάζει. Είναι χυμένο μπετόν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν θέλει ο άνδρας να βοηθήσει την γυναίκα πνευματικά, ας προσπαθήσει να την συνδέσει με κάποια οικογένεια που ζει πνευματικά και η μητέρα έχει ευλάβεια, ώστε να παρακινηθεί να την μιμηθεί.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει κανείς την αρραβωνιαστικιά του να την βλέπει σαν αδερφή του και να είναι και οι δύο πολύ προσεκτικοί και να εγκρατεύονται. Να κάνουν τον αγώνα τους, για χάρη του Θεού, για να στεφανωθούν στο τέλος σαν φιλότιμοι αγωνιστές. Αυτό συμβολίζουν τα

στέφανα της Εκκλησίας. Έτσι κανείς έχει βοηθό του την Θεία Χάρη. Ο αρραβώνας να είναι σύντομος, να μην τραβάει μακριά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Γέροντα, όταν ο άνδρας δεν ζει πνευματικά, η γυναίκα τι πρέπει να κάνει; Να τον αναθέσει στον Χριστό και να προσεύχεται να μαλακώσει λίγο την καρδιά του. Σιγά-σιγά θα κάνει αποβίβαση ο Χριστός στην καρδιά του και θα αρχίσει να προβληματίζεται. Μόλις μαλακώσει λίγο η καρδιά του, τότε μπορεί να του πει, να την πάει λ.χ. με το αυτοκίνητο στην Εκκλησία! Δεν θα του πει: «έλα και εσύ στην Εκκλησία», αλλά θα του πει: «Μπορείς, σε παρακαλώ, να με πας μέχρι την Εκκλησία;». Αν την πάει μέχρι εκεί, μπορεί να πει: «Αφού ήρθα ως εδώ, ας μπω και εγώ λίγο μέσα να ανάψω ένα κερί». Και έτσι σιγά-σιγά ίσως προχωρήσει και παραπέρα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η συζυγική ευτυχία μπορεί να υπάρξει, αλλά απαιτείται μια προϋπόθεση: Να έχουν αποκτήσει οι σύζυγοι πνευματική περιουσία, αγαπώντας το Χριστό και τηρώντας τις εντολές Του. Έτσι θα φτάσουν να αγαπιούνται αληθινά μεταξύ τους και να είναι ευτυχισμένοι. Διαφορετικά θα είναι ψυχικά φτωχοί, δεν θα μπορούν να δώσουν αγάπη και θα έχουν δαιμονικά προβλήματα, που θα τους κάνουν δυστυχισμένους.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν πήγαινε κάποιος παντρεμένος, στον Όσιο Πορφύριο τον Καυσοκαλυβίτη, που δεν είχε καλή σύζυγο ή μία παντρεμένη, της οποίας η σύζυγος δεν ήταν καλός και σήκωνε το σταυρό του ή το σταυρό της με υπομονή, τον αποκαλούσε άγιο· και αν ήταν γυναίκα, την αποκαλούσε αγία.

Τα ανδρόγυνα να είναι αγαπημένα, να έχουν υπακοή μεταξύ τους. Να συμβουλευεται ο άνδρας την γυναίκα, να μην κάνει ο καθένας το δικό του.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Πολλοί γάμοι καταστρέφονται, επειδή οι σύζυγοι, πριν ξεκινήσουν, δεν ακολουθούν καλή οδηγία. Ορισμένοι παντρεύονται πολύ νέοι, χωρίς προηγουμένως να έχει ωριμάσει το μυαλό τους και χωρίς να γνωρίζουν τις υποχρεώσεις τους. Γι' αυτό και σε λίγο χωρίζουν, γιατί δεν νιώθουν ελεύθερα, αλλά σαν σε φυλακή. Μερικοί Χριστιανοί νομίζουν, ότι τα προβλήματα στον γάμο, θα λυθούν με θαύμα. Αυτό είναι λάθος. Ο Θεός βοηθάει, όταν και εσύ σκέφτεσαι σωστά και πορεύεσαι στη ζωή σου με σωφροσύνη. Πολλοί σύζυγοι δεν γνωρίζουν ποιές είναι οι πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου, με τον οποίο ζουν μαζί. Το ζευγάρι πρέπει να αναλαμβάνει μόνο του τις υποχρεώσεις του και όχι να περιμένει βοήθεια από τρίτους. Επίσης, το ζευγάρι, δεν πρέπει να ανακοινώνει στους γονείς τα προβλήματα, που μπορεί να ηλεκτρίσουν την ατμόσφαιρα και να οδηγήσουν σε παρέμβαση και μαλώματα μεταξύ συγγενών. Η αγάπη του ζευγαριού, αν δεν είναι δυνατή δεν θα αντέξει στον χρόνο. Οι σύζυγοι οφείλουν να προσέχουν, για να μην αποπλανηθούν από τρίτα πρόσωπα και καταστρέψουν τον γάμο τους...

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Όταν χωρίσει κάποιος, είναι προτιμότερο να μην ξαναπαντρευτεί. Ο δεύτερος γάμος είναι μεγάλη απόφαση. Ιδιαίτερα όταν υπάρχουν παιδιά από τον πρώτο γάμο. Αν χωρίσει κανείς μια φορά, ας μείνει μόνος με τον εαυτόν του για να συνέλθει, να ηρεμήσει, να ωριμάσει, να μετανοήσει και αν υπάρχουν παιδιά, να ασχοληθεί με τη σωστή ανατροφή τους, γιατί τα παιδιά, κουβαλούν πληγές από τον χωρισμό των γονιών τους.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Μεταξύ σας (με τον σύζυγο) να υπάρχει κλίμα απόλυτης εμπιστοσύνης και ειλικρίνειας. Μην αφήνεις κάτι μέσα σου, γιατί αυτό μετά θα σε πνίξει. Μην αφήνεις τους λογισμούς να εμφωλεύουν μέσα σου, είναι φίδια. Η αγάπη όλα τα σκεπάζει. Με προσοχή, διάκριση, λεπτότητα και απέναντι στον κόσμο και μεταξύ σας. Αν έχετε κάτι μεταξύ σας, μην το λέτε σε τρίτους. Η προσοχή και η προσευχή όλα τα διορθώνουν, όλα τα κάνουν καλά. Να ζούμε με σωφροσύνη, νηστείες, αποχή σαρκικών επιθυμιών.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Ο γάμος είναι τύπος της πνευματικής ενώσεως του Χριστού με την Εκκλησία.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Στη Αγία Σύνοδο της Λαοδικείας, ο 53ος κανόνας, απαγορεύει εντελώς στους Χριστιανούς να παίζουν μουσικά όργανα, να τραγουδούν και να χορεύουν στους γάμους. Απλά να γευματίζουν σεμνά, όπως ταιριάζει σε Χριστιανούς. Και στον 54ο κανόνας αναφέρεται, ότι μόλις εισέλθουν οι οργανοπαίκτες στο χώρο και αρχίσουν το γλέντι, όλοι και ιδιαίτερα οι κληρικοί να αποχωρούν από το χώρο, για να μην ακούσουν, τις διεφθαρμένες αυτές μελωδίες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όσοι γάμοι Χριστιανών γίνονται με χορούς, με τραγούδια και με άλλες αταξίες, δεν είναι καθόλα τιμημένοι, αλλά άτιμοι, άσεμνοι και ανάρμοστοι στους Χριστιανούς. Για τις αταξίες των γάμων, πολλά παιδιά γεννιούνται ασθενή και ανάπηρα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Από ακάθαρτη ρίζα θα γεννηθούν και ακάθαρτα κλαδιά. Γι' αυτό και οι περισσότεροι άνθρωποι κλίνουν προς την αμαρτία, διότι γεννιούνται από αμαρτωλούς και άσεμνους γάμους.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Αποκάλεσε ο Απόστολος Παύλος την αγάπη των 2 στο γάμο "οφειλή", για να δείξει ότι κανένας δεν είναι κύριος του εαυτού του, αλλά ο ένας είναι δούλος του άλλου. Όταν λοιπόν δεις πόρνη να προσπαθεί να σε παρασύρει, να την πεις: "Το σώμα μου δεν είναι δικό μου, αλλά της γυναίκας μου". Αυτά ας λέει και η γυναίκα προς όσους θέλουν να καταστρέψουν την σωφροσύνη της: "Το σώμα μου δεν είναι δικό μου, αλλά του άντρα μου". Και αν η γυναίκα ή ο άντρας δεν εξουσιάζουν το σώμα τους, πολύ περισσότερο δεν εξουσιάζουν τα χρήματά τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που συνδέεται με τους δεσμούς του γάμου, δεν φέρει μέσα του ολόκληρο το είναι, αλλά το μισό του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην εγκρατεύεται η γυναίκα χωρίς την θέληση του άντρα της, ούτε ο άντρας χωρίς την θέληση της γυναίκας του. Διότι το να αποφασίζει κανείς εγκράτεια στο γάμο παρά τη γνώμη του άλλου, είναι (δια)λύση του γάμου. Αν όμως συμφωνούν και οι 2 να εγκρατεύονται, αυτό δεν είναι λύση του γάμου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ακούστε όσες γυναίκες έχετε άνδρες και όσοι άνδρες έχετε γυναίκες. Διότι, αν το σώμα δεν πρέπει να το έχετε δικό σας, πολύ περισσότερο τα χρήματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι μεν γυναίκες να δείχνουν τόση φιλοστοργία και αγάπη προς τον άνδρα τους, ώστε να μην προτιμούν τίποτε άλλο περισσότερο από αυτόν, εκτός από τη σωτηρία του. Οι δε άνδρες να έχουν τόσο μεγάλη αγάπη προς τη γυναίκα τους, ώστε να κάνουν τα πάντα, σαν να έχουν οι 2 τους μια ψυχή και να είναι ένα σώμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν καθένας στο γάμο συνεισφέρει το δικό του, όλα πάνε καλά. Όταν ο άντρας δείχνει αγάπη, η γυναίκα γίνεται φιλική. Όταν η γυναίκα υποτάσσεται, ο άνδρας γίνεται επιεικής... Εσύ ο άντρας όμως, να μην παριστάνεις το αφεντικό, επειδή η γυναίκα σου υποτάσσεται. Και εσύ γυναίκα να μην υπερηφανεύεσαι, επειδή σε αγαπάει ο άντρας σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν θέλησε ο Θεός να γίνονται όλα από τον άντρα, ούτε όλα από την γυναίκα. Τα μοίρασε. Στην γυναίκα έδωσε την εξουσία του νοικοκυριού. Στον άντρα την αγορά. Στον άντρα έδωσε το έργο να τρέφει την οικογένεια, αφού αυτός καλλιεργεί την γη. Στην γυναίκα όρισε το έργο να ντύνει τα μέλη του σπιτιού, αφού αυτή δουλεύει τον αργαλειό και την ρόκα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όση αγάπη έχεις στον εαυτό σου, τόση αγάπη θέλει ο Θεός να έχεις και στην γυναίκα σου. Δεν βλέπεις, ότι και στο σώμα μας πολλές ατέλειες ή ελλείψεις έχουμε; Ο ένας έχει τα πόδια στραβά, ο άλλος τα χέρια παράλυτα, άλλος κάποιιο μέλος άρρωστο κ.ο.κ. Και όμως, δεν το κακομεταχειρίζεται ούτε το κόβει· απεναντίας μάλιστα, το φροντίζει και το περιποιείται περισσότερο από όσο τα υγιή μέλη του και ο λόγος είναι ευνόητος. Όσο αγαπάς λοιπόν τον εαυτό σου, τόσο ν' αγαπάς και τη γυναίκα σου. Όχι μόνο γιατί ο άνδρας και η γυναίκα έχουν την ίδια φύση, αλλά και για μια άλλη σπουδαιότερη αιτία: Γιατί δεν είναι πια δύο ξεχωριστά σώματα, αλλά ένα. Ο μεν άντρας είναι η κεφαλή, ενώ η γυναίκα είναι το σώμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν σφάλλει η γυναίκα σου, να την παρηγορείς και να μην μεγαλώνεις την λύπη της. Γιατί, και αν ακόμη κόψεις όλα τα ελαττώματά της, που φέρνουν στενοχώρια στο σπίτι, με

την απότομη συμπεριφορά σου δεν κερδίζεις τίποτε, γιατί παραμένει το λυπηρότερο από όλα, το ότι δηλαδή δεν έχεις αγαθές σχέσεις με την γυναίκα, που συγκατοικεί μαζί σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μπαίνει ο διάβολος στη ζωή του αντρογύνου και προξενεί τόσο μεγάλη ζημιά, ώστε καθημερινά να γίνονται καυγάδες και τσακωμοί και να μην ησυχάζουν από το κακό. Όταν στο καράβι τσακώνονται οι κυβερνήτες, κινδυνεύουν και όσοι μαζί τους ταξιδεύουν και το πλοίο βυθίζεται αναγκαστικά αύτανδρο. Έτσι και στην οικογένεια, όταν τσακώνονται ο άντρας και η γυναίκα, είναι φυσικό να υφίστανται τα κακά και όσοι ζουν μαζί τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν οι σύζυγοι διαφωνούν μεταξύ τους εγωιστικά και απορρίπτουν την αγάπη, δεν γίνεται τίποτε σωστό στο σπίτι, έστω και αν όλα τα άλλα πράγματα έρχονται ευνοϊκά, ενώ όταν έχουν ομόνοια και ειρήνη, δεν συμβαίνει τίποτε δυσάρεστο, έστω και αν προκαλούνται καθημερινά άπειρες τρικυμίες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σκέψου ότι εξαιτίας της έγινες πατέρας και έχεις παιδιά και από αυτό να γίνεσαι πιο ήρεμος μαζί της. Δεν βλέπεις τους γεωργούς πως περιποιούνται τη γη που έσπειραν κάτι με οποιονδήποτε τρόπο και αν ακόμη έχει άπειρα ελαττώματα, όπως εάν είναι άγονη, εάν έχει ζιζάνια, αν επηρεάζεται από πλημμύρες λόγω της θέσεώς της: Αυτό να κάνεις και εσύ· διότι έτσι πρώτος και εσύ θα απολαύσεις τους καρπούς και την γαλήνη. Διότι η γυναίκα είναι λιμάνι και πάρα πολύ μεγάλο φάρμακο για την δημιουργία χαρούμενης διαθέσεως. Αν λοιπόν, απαλλάξεις το λιμάνι από τα κύματα και τους ανέμους, όταν θα επιστρέψεις από την αγορά, θα απολαύσεις πολύ άνεση και γαλήνη, αν όμως το γεμίσεις με θορύβους και ταραχές, κάνεις δυσκολότερο το ναυάγιο για τον εαυτό σου...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θέλεις να σε υπακούει η γυναίκα σου, όπως η Εκκλησία το Χριστό; Προσπάθησε να φροντίζεις και να ενδιαφέρεσαι και εσύ γι' αυτήν, όπως έκανε ο Χριστός για την Εκκλησία. Και αν χρειαστεί, να δώσεις τη ζωή σου για χάρη της και αν χρειαστεί να κουραστείς υπερβολικά και να πάθεις πολλά, να μην τα αποφύγεις. Διότι, δεν πρέπει να λησμονείς, πως ό,τι και αν πάθεις για χάρη της, στην ουσία δεν έκανες τίποτα σε σχέση με όσα έπραξε ο Χριστός για την Εκκλησία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο άνδρας που σηκώνει χέρι και χειροδικεί εναντίον της γυναίκας του, αν βέβαια πρέπει να ονομάζω άνδρα αυτόν και όχι θηρίο, θα έλεγα ότι είναι κακούργος στον ίδιο βαθμό με εκείνον που σκοτώνει τον πατέρα του ή τη μητέρα του!... Διότι αν έχουμε εντολή να εγκαταλείψουμε τον πατέρα και την μητέρα για χάρη της συζύγου, όχι για να αδικήσουμε εκείνους, αλλά για να τηρήσουμε κάποιο Θείο νόμο, πως δεν είναι απόδειξη της πιο μεγάλης παραφροσύνης το να κακομεταχειρίζεται κανείς αυτήν, για την οποία ο Θεός διέταξε να εγκαταλείψουμε και τους γονείς μας;...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν πρέπει όταν μας χτυπάνε οι εχθροί, να στρέφουμε και την άλλη σιαγόνα, πολύ περισσότερο οφείλει η γυναίκα να υπομένει το σκληρό σύζυγο. Φυσικά δεν το λέω αυτό, για να ραπίζεται η γυναίκα. Όχι, όχι!!! Κάτι τέτοιο είναι μεγίστη ατιμία, όχι αυτής που δέρνεται, αλλά αυτού που δέρνει. Αν όμως γυναίκα, σου τύχη τέτοιος σύζυγος, να μην αποκάμεις. Να σκέπτεσαι το μισθό που θα πάρεις από τον Θεό, αλλά και τον έπαινο στην παρούσα ζωή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν η μητέρα είναι στολισμένη με κάθε αρετή, οπωσδήποτε και τον άντρα της θα μπορέσει να κερδίσει. Αν κερδίσει τον άντρα, θα τον έχει σπουδαίο βοηθό, στο να πετύχει την επιμέλεια των παιδιών. Έτσι θα αποσπάσει και την βοήθεια του Θεού, για την μεγάλη αυτή φροντίδα. Και όταν ο Θεός συναφθεί με τα παιδιά και ασκεί τις ψυχές τους, τότε τίποτε το σιχαμερό. Όλα μέσα στο σπίτι θα είναι όμορφα, αφού οι υπεύθυνοι του σπιτιού θα συμπεριφέρονται έτσι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Κύριος νομοθέτησε το γάμο, ώστε να μας απομακρύνει από την παράνομη συνουσία, αλλά και για να γινόμαστε γονείς. Από τους 2 αυτούς σκοπούς, ο πρώτος είναι ο βασικότερος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Περιφρονώντας το γάμο, τον Θεό περιφρονείς που τον θέσπισε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο γάμος είναι τύπος της ενώσεως Χριστού και Εκκλησίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός έδωσε στον καθένα μια γυναίκα και έβαλε φυσικά όρια, τη συνεύρεση με αυτήν την μία. Άρα η συνεύρεση με άλλη, είναι παράβαση του Θείου νόμου και ληστεία και πλεονεξία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός θα είναι περισσότερο σπλαχνικός, θα προσφέρει άφθονες ευλογίες και θα βοηθάει, ώστε ο έρωτας να μένει άσβεστος στον γάμο εκείνο, που οι σύζυγοι θα ζουν σύμφωνα με τις εντολές Του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Λέγε στο Θεό: "Κύριε, όποιον θέλεις εσύ για σύντροφό μου, οικονόμησέ τα, ώστε να γίνει έτσι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στον γάμο τα στεφάνια της νίκης τοποθετούνται στα κεφάλια των νικητών, γιατί ανίκητοι ήρθαν σε γάμου κοινωνία και δεν νικήθηκαν από την ηδονή. Γιατί εάν νικήθηκες από την ηδονή και δόθηκες στην πορνεία, τί ζητάς στεφάνι στο κεφάλι, ενώ ηττήθηκες;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτός που συνήθισε να κυλιέται στις προγαμιαίες σαρκικές σχέσεις, είναι φυσικό και μετά τον γάμο να προσέχει και άλλες γυναίκες και να φτάσει στη μοιχεία. Πες μου, ποιό το όφελος του γάμου; Γι' αυτό θα πρέπει οι νέοι πριν από το γάμο να είναι σώφρονες, για να μην έχουμε στο γάμο διαμάχες, κακολογίες, καθημερινοί πόλεμοι και καταστροφές των σπιτιών. Όποιος όμως είναι τίμιος πριν από τον γάμο, θα είναι πολύ περισσότερο τίμιος μετά τον γάμο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην γιορτάζεις το γάμο του γιου σου, με κιθάρες και χορούς. Γιατί είναι πολύ άτοπο, ένας τέτοιος νυμφίος, να εξευτελίζεται με τέτοιες διασκεδάσεις.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος έχει γυναίκα πονηρή, να γνωρίζει ότι ήδη έχει λάβει τους μισθούς των ανομιών του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Λέγεται ότι κάποιος από τους ειδωλολάτρεις φιλοσόφους, που είχε μια γυναίκα μέθυσο, φλύαρη και κακή, όταν ρωτήθηκε, γιατί ενώ έχει τέτοια γυναίκα την ανέχεται, απάντησε σ' αυτούς, ότι το κάνει αυτό για να έχει παλαίστρα και άσκηση φιλοσοφίας στο σπίτι του. Και έτσι θα είναι πραότερος στους άλλους ανθρώπους, εξασκούμενος σ' αυτήν. Σας λέω λοιπόν, να φροντίσετε να πάρετε μια σύζυγο με την οποία να ταιριάζετε και να είναι γεμάτη από κάθε αρετή. Αν όμως αποτύχετε και παντρευτείτε μία που δεν είναι ενάρετη, ούτε ανεκτή, τότε να μοιάσετε αυτόν τον φιλόσοφο...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς η παρθενία είναι ανώτερη από τον γάμο, έτσι και ο πρώτος γάμος είναι ανώτερος από τον δεύτερο γάμο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος πήρε πλούσια γυναίκα, πήρε περισσότερο αφέντρα παρά σύζυγο...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρέπει και εσύ, ω άνδρα, να μην μεταχειρίζεσαι την γυναίκα σου σαν σκλάβο, διότι πλάσμα του Θεού είναι και εκείνη καθώς και εσύ. Τόσο σταυρώθηκε ο Θεός δι' εσέ, όσον και δι' εκείνη. Πατέρα λέγεις εσύ τον Θεόν, Πατέρα τον λέγει και εκείνη. Έχετε μίαν πίστιν, ένα βάπτισμα. Δεν την έχει ο Θεός κατωτέραν. Δια τούτο την έκαμεν από την μέση του ανδρός, δια να είναι ο άνδρας ωςάν την κεφαλή και η γυναίκα το σώμα. Δια τούτο δεν την έκαμεν από το κεφάλι, διά να μη καταφρονεί τον άνδρα. Ομοίως πάλι δεν την έκαμε από τα ποδάρια, δια να μη καταφρονεί ο άνδρας την γυναίκα.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Γεννήθηκε ο Κύριος από Παρθένο, για να τιμήσει την παρθενία. Γεννήθηκε από αρραβωνιασμένη, για να τιμήσει τον γάμο.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Αν κάνετε τους γάμους σας με τραγούδια και βαράτε τύμπανα και βιολιά και κάνετε εκείνα που αγαπά ο διάβολος, το καταράται εκείνο το αντρόγυνο ο Πανάγαθος Θεός και δεν προκόπτει. Ή ο άνδρας πεθαίνει παράκαιρα ή η γυναίκα και παιδιά κάνουν και εκείνα όλα κορίτσια, στραβά, κουτσά, λωλά, αναποδιασμένα. Δεν σας λέω περισσότερα...

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Ο γάμος όταν εξάπτει τις σωματικές επιθυμίες και είναι τριγυρισμένος από αγκάθια και αποτελεί κατά κάποιο τρόπο, δρόμο προς την κακία, τότε λέω και εγώ, ότι δεν συμφέρει να παντρευτεί κάποιος.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Για τον άνδρα που θαλασσοδέρνεται, η γυναίκα του είναι λιμάνι γαλήνιο.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Κόρη μου, στους γάμους σου εγώ ο πνευματικός σου πατέρας, ο Γρηγόριος, σου κάνω δώρο τούτο το ποίημα. Και είναι ό,τι καλύτερο η συμβουλή του πατέρα: Άκου λοιπόν Ολυμπιάδα μου: 1) Σε παρακαλώ, να προσέξεις την εξωτερική σου εμφάνιση. Να είσαι απλή. Το χρυσάφι, δεμένο σε πολύτιμες πέτρες, δεν στολίζει γυναίκες σαν και σένα. Πολύ περισσότερο το βάψιμο. Δεν ταιριάζει στο πρόσωπό σου, την εικόνα του Θεού, να την παραποιείς και να την αλλάζεις, μόνο και μόνο για να αρέσεις. Ξέρε το ότι αυτό είναι φιλαρέσκεια και να μένεις απλή στην εμφάνιση. Τα βαρύτιμα και πολυτελή φορέματα, ας τα φορούν εκείνες, που δεν επιθυμούν ανώτερη ζωή, που δεν ξέρουν τι θα πει πνευματική ακτινοβολία 2) Με το γάμο, η στοργή και η αγάπη σου να είναι φλογερή και αμείωτη για εκείνον, που σου έδωσε ο Θεός. Για εκείνον, που έγινε το μάτι της ζωής σου και σου ευφραίνει την καρδιά. Και αν καταλάβεις πως ο άνδρας σου σε αγαπάει περισσότερο από όσο τον αγαπάς εσύ, μην κατάταξεις να του πάρεις τον αέρα, κράτα πάντα τη θέση που σου ορίζει το Ευαγγέλιο 3) Εσύ να ξέρεις, ότι είσαι γυναίκα, έχεις μεγάλο προορισμό, αλλά διαφορετικό από τον άνδρα, που πρέπει να είναι η κεφαλή. Άσε την ανόητη ισότητα των δύο φύλων και προσπάθησε να καταλάβεις τα καθήκοντα του γάμου. Στην εφαρμογή τους θα δεις πόση αντοχή χρειάζεται για ν' ανταποκριθείς, όπως πρέπει, σ' αυτά τα καθήκοντα, αλλά και πόση δύναμη κρύβεται στο ασθενές φύλο 4) Θα ξέρεις, πόσο εύκολα θυμώνουν οι άνδρες. Είναι ασυγκράτητοι και μοιάζουν με λιοντάρια. Σ' αυτό το σημείο, η γυναίκα πρέπει να είναι δυνατότερη και ανώτερη. Πρέπει να παίζει το ρόλο του θηριοδαμαστή. Τι κάνει ο θηριοδαμαστής όταν βρυχάται το θηρίο; Γίνεται περισσότερο ήρεμος και με την καλωσύνη καταπραΰνει την οργή. Του μιλάει γλυκά και μαλακά, το χαϊδεύει, το περιποιείται και πάλι το χαϊδεύει και έτσι το καταπραΰνει 5) Ποτέ μην κατηγορήσεις και αποπάρεις τον άνδρα σου για κάτι που έκανε στραβό. Ούτε πάλι για την αδράνειά του, έστω και αν το αποτέλεσμα δεν είναι αυτό που ήθελες εσύ. Γιατί ο διάβολος είναι αυτός, που μπαίνει εμπόδιο στην ομοψυχία των συζύγων 6) Να έχετε κοινά τα πάντα και τις χαρές και τις λύπες. Γιατί ο γάμος όλα σας τα έκανε κοινά. Κοινές οι φροντίδες, γιατί έτσι το σπίτι θα στεριώσει. Να συμβάλλεις εκφράζοντας την γνώμη σου, ο άνδρας όμως ας αποφασίζει 7) Όταν τον βλέπεις λυπημένο, συμμερίσου την λύπη του εκείνη την ώρα. Γιατί είναι μεγάλη ανακούφιση στη λύπη, η λύπη των φίλων. Όμως αμέσως να ξαστεριάζει η όψη σου και να είσαι ήρεμη χωρίς αγωνία. Η γυναίκα είναι το ακύμαντο λιμάνι για το θαλασσοδαρμένο σύζυγο 8) Να ξέρεις, ότι η παρουσία σου στο σπίτι σου είναι αναντικατάστατη, γι' αυτό

πρέπει να το αγαπήσεις μ' όλες τις φροντίδες του νοικοκυριού. Να το βλέπεις σαν βασιλείό σου, και να μη συχνοβγαίνεις από το κατώφλι σου. Άφησε τις έξω δουλειές για τον άνδρα 9) Πρόσεχε τις συναναστροφές σου. Πρόσεξε τις συγκεντρώσεις που πηγαίνεις. Μην πας σε άπρεπες συγκεντρώσεις, γιατί είναι μεγάλος κίνδυνος για την αγνότητά σου. Αυτές οι συναναστροφές αφαιρούν την ντροπή και από τις ντροπαλές, σμίγουν μάτια με μάτια και όταν φύγει η ντροπή γεννιούνται όλα τα χειρότερα κακά. Τις σοβαρές όμως συγκεντρώσεις με συνετούς φίλους να τις επιδιώκεις. Μην συναναστρέφεις φαντασμένες γυναίκες, που έχουν στο νου τους στο έξω, για επίδειξη. Ούτε ακόμα άνδρες ευσεβείς, που ο σύζυγός σου δεν θέλει στο σπίτι, αν και εσύ τόσο πολύ τους εκτιμάς. Υπάρχει για σένα πιο ακριβό πράγμα από τον καλό σου σύζυγο, που τόσο αγαπάς; 10) Επαινώ τις γυναίκες, που δεν τις ξέρουν οι πολλοί άνδρες. Μην τρέχεις σε τραπέζια κοσμικά και ας είναι για γάμο ή για γενέθλια. Εκεί ανάβουν άνομοι πόθοι, με τους χορούς, τους πήδους και τα γέλια, την ψεύτικη ευχαρίστηση, που παραπλανεύουν ακόμη και τους αγνούς και σώφρονες. Και η αγνότητα είναι τόσο λεπτό πράγμα! Σαν το κερί στις ακτίνες του ήλιου! Απόφευγε ακόμα και στο σπίτι σου τα κοσμικά τραπέζια. Αν μπορούσαμε να περιορίσουμε τις ορέξεις της κοιλιάς, θα κυριαρχούσαμε στα πάθη μας 11) Κράτα τη μορφή σου γαλήνια και μην την αλλοιώνεις ούτε με μορφασμούς, όταν είσαι θυμωμένη. Στολίδια τ' αυτιά νάχουν όχι τα μαργαριτάρια, αλλά ν' ακούν καλά λόγια και να βάζουν για τα άσχημα λουκέτο στο νου. Έτσι, είτε κλειστά είναι, είτε ανοιχτά, η ακοή θα μένει αγνή 12) Όσο για τα μάτια, είναι εκείνα, που δείχνουν όλο το εσωτερικό της ψυχής. Ας σταλάζει αγνό κοκκίνισμα η παρθενική ντροπή κάτω από τα βλέφαρά σου και ας προκαλεί τη σεμνότητα και την αγνή ντροπή σε όσους σε βλέπουν και σ' αυτόν ακόμα τον σύζυγό σου. Είναι πολλές φορές προτιμότερο, για πολλά πράγματα, να κρατάς κλειστά τα μάτια, χαμηλώνοντας το βλέμμα 13) Και τώρα στη γλώσσα. Θάχεις πάντα εχθρό τον άνδρα σου, αν έχεις γλώσσα αχαλίνωτη, έστω και αν έχεις χίλια άλλα χαρίσματα. Γλώσσα ανόητη βάζει, πολλές φορές, σε κίνδυνο και τους αθώους. Προτίμα και όταν ακόμα έχεις δίκιο, τη σιωπή. Είναι προτιμότερη για να μη ριψοκινδυνεύσεις να πεις ένα άτοπο λόγο. Και αν έχεις την επιθυμία να λες πολλά, είναι καλύτερο να σωπαίνεις. Πρόσεχε ακόμα το βάδισμα σου. Μετράει στη σωφροσύνη 14) Μην έχεις αδάμαστη σαρκική ορμή. Πείσε και τον άνδρα σου να σέβεται τις ιερές ημέρες. Γιατί οι νόμοι του Θεού είναι ανώτεροι από την εικόνα του Θεού 15) Αν από μένα το γέροντα πήρες κάποιο λόγο πνευματικό, σου συνιστώ να τον φυλάξεις στα βάθη της ψυχής σου. Έτσι με ό,τι πήρες από αυτά που άκουσες και με την ηθική σου ανωτερότητα, θα θεραπεύσεις τον εξάιρετο σύζυγό σου και περίφημο πολιτικό άνδρα από την υπερηφάνεια 16) Αυτό τώρα το παρόν δώρο, κειμήλιο, σου προσφέρω. Αν θέλεις πάλι να σου ευχηθώ και το καλύτερο, σου εύχομαι να γίνεις αμπέλι πολυκαρπο, με τέκνα τέκνων, για να δοξάζεται από περισσότερους ο Θεός, για τον Οποίο γεννιόμαστε και προς τον Οποίο πρέπει απ' αυτή τη ζωή να οδεύουμε.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος – Επιστολή σε μια πνευματική του κόρη, την Ολυμπιάδα, όταν παντρεύτηκε. ~

Ο γάμος (ενός ζευγαριού), που έγινε χωρίς την άδεια των γονέων ή των κηδεμόνων τους, είναι πορνεία. Εάν ο πατέρας ή ο κηδεμόνας είναι στην ζωή, οι παντρεμένοι νέοι, είναι ένοχοι της πορνείας, μέχρις ότου, θα τους εγκρίνουν τον γάμο, διότι μόνο με την έγκρισή τους, εγκρίνεται ο γάμος.

~ Μέγας Βασίλειος, 42ος Κανόνας ~

Η σύσταση γάμου μεταξύ συγγενών, τιμωρείται με 15 έτη αποχή από την Θεία Κοινωνία.
~ Μέγας Βασίλειος ~

Λένε, ότι εάν η τρυγόνα χωρίσει από τον σύζυγό της, δεν δέχεται πια να συνάψει σχέση γαμική με άλλον, αλλά μένει ανύπαντρη και αρνείται να έρθει σε επαφή με άλλον, από σεβασμό προς τη μνήμη αυτού που είχε συζευχθεί. Ας το ακούσουν αυτό οι γυναίκες, ότι η σεμνότητα της χηρείας, ακόμα και στα άλογα ζώα, είναι προτιμότερη από την απρέπεια της πολυγαμίας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν πρέπει να χωρίζουν οι άνδρες από τις γυναίκες τους και το αντίστροφο, παρά μόνο, εάν συλληφθεί κάποιος σε πορνεία και εμποδίζεται στην θεοσέβεια.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Πρέπει οι άνδρες να αγαπούν τις γυναίκες τους με τέτοια αγάπη, όπως ο Χριστός αγάπησε την Εκκλησία, παραδίδοντας τον Εαυτόν Του γι' Αυτήν, για να την αγιάσει. Και πρέπει οι γυναίκες να υποτάσσονται στους άνδρες τους, όπως η Εκκλησία στον Χριστό, εκτελώντας το θέλημα του Θεού.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο τίμιος γάμος είναι ευλογημένος και παρέχει πολύ μεγάλα αγαθά.

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Ένας πετυχημένος γάμος δεν κρίνεται ποτέ από τον πλούτο, ούτε από την ομορφιά, αλλά από την αρετή.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Τα άνθη του γάμου είναι τα παιδιά.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Όποιος παντρεύτηκε πονηρή γυναίκα, να ξέρει καλά, ότι ήδη πήρε τους μισθούς του για τις αμαρτίες του.

~ Άγιος Συνέσιος ~

Ο άνδρας και η γυναίκα, πρέπει να θεμελιώσουν την αγάπη τους πάνω στην αρετή και όχι πάνω στα πάθη τους.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Ο διάβολος στον παράδεισο, πλησίασε πρώτα την Έυα και την παρέσυρε στην παρακοή. Εκείνη έπειτα με τη σειρά της, παρέσυρε τον Αδάμ και τον οδήγησε στην καταστροφή. Έτσι συμβαίνει και τώρα: Ο ίδιος διάβολος πλησιάζει τη γυναίκα, την παίρνει με το μέρος του και μ' αυτήν οδηγεί και τον άνδρα στα παράνομα έργα. Πρόσεχε λοιπόν άνδρα, μην κάνεις όλα τα θελήματα της γυναίκα σου, για να σε εξουσιάζει εκείνη και σε οδηγεί μετά όπου θέλει. Η γυναίκα έχει πάντοτε το δικό της χαρακτήρα. Να την αγαπάς ως εκεί, που δεν αντιτίθεται στο θέλημα του Θεού. Εκείνη να φοβάται εσένα, όπως λέει ο Απόστολος και όχι εσύ εκείνη. Αυτή να υποτάσσεται σ' εσένα και όχι εσύ σ' εκείνη.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Μην αρνείσαι τον άντρα σου, μην τον κατακρίνεις, μην μιλάς άσχημα για εκείνον και μην σκέπτεσαι κάτι κακό εναντίον του, όταν έχει εκτραπεί στην πίστη του. Αφού με αυτόν τον τρόπο δεν θα τον διορθώσεις. Ο πατέρας του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, βρέθηκε άθελά του σε κάποια αίρεση. Η ευπρεπής γυναίκα του Νόνα λυπήθηκε πάρα πολύ εξαιτίας αυτού του γεγονότος και παρακάλεσε θερμά τον Θεό, ώστε να φωτίσει τον νου του άντρα της με την αλήθεια. Και οι θερμές προσευχές της γυναίκας βοήθησαν, ώστε να επιστρέψει ο άντρας της στην ορθή πίστη. Αντίθετα με αυτό, λέγεται πως η γυναίκα του αυτοκράτορα Ιουστινιανού, η Θεοδώρα, κατάφερε να τον παρασύρει σε μια λανθασμένη διδασκαλία (τον Μονοφυσιτισμό). Αλλά αυτό διήρκησε για σύντομο χρονικό διάστημα. Ο Ιουστινιανός και η Θεοδώρα επέστρεψαν στην Ορθοδοξία με τις προσευχές ολόκληρης της Εκκλησίας. Από αυτά τα δύο παραδείγματα, όπως και από πολλά άλλα, βλέπουμε πως η γυναίκα μπορεί να επηρεάσει τον άντρα όσον αφορά την πίστη του, είτε με την καλή είτε με την κακή έννοια.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Γιατί ψάλλουμε κατά τη διάρκεια της Ακολουθίας του γάμου, το "Ησαΐα χόρευε"; Καλούμε τον Προφήτη Ησαΐα να χορέψει, επειδή η προφητεία του επαληθεύθηκε. Ο Προφητικός λόγος, που εξέφρασε ο Ησαΐας μπροστά στο βασιλιά Άχαζ και το λαό έχει ως εξής: «Ιδού η παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού Εμμανουήλ» (Ησ. 7,14). Εμμανουήλ σημαίνει, «ο Θεός μαζί μας». Η γέννηση του Χριστού από την Παρθένο και το Πνεύμα είναι η αγιότατη γέννηση, από τότε που ο κόσμος γνωρίζει περί γεννήσεως. Μέσω αυτής της γέννησης, αναγγέλθηκε το μυστήριο της αγάπης του Θεού προς τους ανθρώπους: ο Θεός ντύθηκε το ανθρώπινο σώμα, για να σώσει τους ανθρώπους. Και εφόσον ο γάμος είναι αφιερωμένος στη γέννηση και τον πολλαπλασιασμό του ανθρώπινου γένους, γι' αυτό ψάλλεται αυτός ο ύμνος, για να θυμίσει στους νεόνυμφους την καθαρότητα και την αγιότητα του γάμου και την πρόνοια του Θεού, κατά την οποία γεννιούνται τα παιδιά. Για να έχουν οι νεόνυμφοι φόβο Θεού και να κρατούν περισσότερο την πνευματική και ηθική σημασία της γαμήλιας σχέσης τους, παρά τη σωματική.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Η κοινή προσευχή των συζύγων είναι πολύ ευάρεστη στον Θεό και έχει μεγάλη δύναμη.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Πάνω σε αυτή τη γη, κανένας ανθρώπινος δεσμός δεν είναι μεγαλύτερος και ιερότερος, από τον δεσμό των συζύγων.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Η ευτυχία στον έγγαμο βίο δωρίζεται μόνο σε όποιον εκτελεί τις εντολές του Θεού και αντιμετωπίζει τον γάμο, ως μυστήριο της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

~ Όσιος Νεκτάριος της Όπτινα ~

Όσοι προχωρούν σε γάμο ελκόμενοι από το πάθος, τις περισσότερες φορές, δυστυχούν στη ζωή τους.

~ Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα ~

Ο πρώτος σκοπός του γάμου δεν είναι η τεκνοποιΐα, όπως νομίζουν οι περισσότεροι, αλλά η αλληλοβοήθεια του αντρογύνου στο να θεωθούν, να αγιάσουν και να σωθούν.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Το μυστήριο του γάμου, λέγεται Μέγα, διότι την ώρα του γάμου, ο Θεός δίνει τόνους Χάριτος. Αν το αντρόγυνο αξιοποιήσει αυτήν τη Χάρη, διατηρώντας "καθαρό" το στεφάνι, βρίσκεται εν μετανοία και καλλιεργεί τα χαρίσματα και τις αρετές, τότε και οι 2 θα σωθούν και θα αγιάσουν κιάλας! Στους μη Ορθόδοξους, δεν υπάρχει μυστήριο και μόνο ο Ορθόδοξος γάμος είναι έγκυρος. Μόνο στην μοναχική κουρά παίρνει κανείς περισσότερη Χάρη Αγίου Πνεύματος, από ότι στο μυστήριο του γάμου.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο πολιτικός γάμος είναι αμαρτία, με την έννοια, ότι εάν πεθάνουν έτσι το αντρόγυνο, χωρίς να κάνουν Εκκλησιαστικό γάμο, η Εκκλησία δεν εγκρίνει το γάμο αυτό, διότι είναι νόμιμη πορνεία.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι παντρεμένοι είναι υποχρεωμένοι να φορούν την βέρα τους. Και αυτό γιατί η βέρα είναι σύμβολο-ομολογία του γάμου, που η Εκκλησία ευλογεί. Η βέρα, είναι το μόνο χρυσαφικό, που η Εκκλησία ευλογεί.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ένας μαρτυρικός γάμος, μπορεί να μετατραπεί σε δρόμο σωτηρίας, για το μέλος που πάσχει...

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Μέσα στον γάμο, πρέπει να ανέχεται ο ένας σύζυγος τον άλλο. Να αγαπά ο ένας τον άλλο, ακόμη και με τα ελαττώματά του. Διαφορετικά δηλητηριάζεται η συζυγική ζωή. Ο κυριότερος σκοπός του εν Χριστώ εγγάμου βίου είναι η σωτηρία των μελών της οικογενείας.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Στον γάμο φαίνονται ότι παντρεύονται δύο. Δεν είναι όμως δύο, αλλά τρεις. Παντρεύεται ο άνδρας την γυναίκα και η γυναίκα τον άνδρα, αλλά και οι δύο μαζί υπανδρεύονται τον Χριστό.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Σήμερα το πρώτο πρόβλημα που υπάρχει και στον γάμο, είναι το πρόβλημα της επικοινωνίας. Έχουμε κρίση στην κοινωνία των προσώπων. Και τότε είναι αρρωστημένη η κοινωνία των προσώπων; Όταν είναι αρρωστημένη η κοινωνία μας με τον Θεό.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Βατοπαιδινός ~

Γνωρίζετε, ότι μόλις το ζευγάρι παντρευτεί από το γάμο, κιάλας ο διάβολος θέλει να τους χωρίσει. Ως εκ τούτου, αργά ή γρήγορα, τότε μεταξύ των συζύγων, οι περισσότεροι από τους οποίους, δυστυχώς, δεν γνωρίζουν αυτήν την πραγματικότητα, αρχίζει η μάχη. Και, αν και στην αρχή όλα πήγαν ομαλά, «σαν ρολοϊ», και η αγάπη ενώνει δύο ανθρώπους τελικά

αρχίζουν οι διαφωνίες και οι διαμάχες, «Δεν με αγαπάς», «δεν είσαι σωστός για μένα», «έχουμε διαφορετικούς χαρακτήρες,» ... Τι συνέβη μετά από δέκα ή δεκαπέντε χρόνια μιας ευτυχισμένης παντρεμένης ζωής; Έτσι το πήραν και ξαφνικά σταμάτησαν να αγαπούν ο ένας τον άλλον; Δεν είναι για την αγάπη που παντρεύτηκαν; Όλα αυτά είναι πνευματικός πόλεμος, ένας αόρατος πνευματικός πόλεμος...

~ Γέροντας Εφραίμ ο Βατοπαιδινός ~

Αν οι σύζυγοι θέλουν να πετύχουν την αρμονία και την ομαλότητα μεταξύ τους, πρέπει να υπάρχει μόνιμα μεταξύ τους η αγάπη· ειδικά όμως του άνδρα προς τη γυναίκα του. Αυτό ακριβώς έκανε και ο Χριστός προς την Εκκλησία του. Παρέδωσε τον εαυτό του, για να την καταστήσει ένδοξη...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Χρειάζεται πολλή προσοχή στη συγκράτηση του δεσμού της συζυγίας. Να μην λαμβάνονται υπ' όψιν τα σκάνδαλα, από τα οποία πηγάζουν οι παρεξηγήσεις. Συνιστούμε, ειδικά στον άνδρα, ως την κεφαλή, να μην προδίδει την αγάπη και το σύνδεσμο με τη σύζυγό του, γιατί ο διάβολος και τα όργανά του ουδέποτε θα παύσουν να πολεμούν, για να πληγώσουν τη ρίζα της ζωής.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Ο γάμος σας είναι μια βαρκούλα και σας έχουν ξαμολήσει μέσα στον ωκεανό. Για να φτάσετε στο λιμάνι, πρέπει να τραβάτε και οι δύο κουπί. Άμα τραβάς μόνο ένας, δεν γίνεται...

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Ήταν μια γυναίκα, που την τυραννούσε πολύ ο άντρας της. Δεν ήξερε γράμματα, ούτε το άλφα και παρακαλούσε την Παναγία: "Παναγία μου, δος μου λίγη γνώση να μπορέσω να διαβάσω αυτή τη φυλλάδα και αν μάθω, να δεις πόσες Παρακλήσεις θα σου κάνω, αρκεί να διορθώσεις αυτόν τον άνθρωπο που με βασανίζει" και σταυρώνει τον εαυτόν της. Λοιπόν έφτασε να κάνει όλη τη νύχτα εβδομήντα Παρακλήσεις! Το πιστεύετε; Την έμαθε την Παράκληση φαρσί. Την φώτισε ο Θεός! Ηρέμησε και ο άντρας της και μετανόησε, εξομολογήθηκε και Κοινωνούσε. Έγινε ένα προβατάκι! Και γονάτιζε και έλεγε: "Σε ευχαριστώ Θεέ μου, έστω και στο τέλος..."

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Ο καθηγιασμένος γάμος, ο πειθαρχημένος, ο χωρίς διαστροφή, διατηρεί τον άνθρωπο φυσικώς και ηθικώς, ενώ πάσα άλλη μορφή σαρκικής απολαύσεως, έστω και υπό ονειρώδη μόνο μορφή, διαφθείρει ολόκληρο τον άνθρωπο, δηλαδή την ψυχή και το σώμα.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Βασικό στοιχείο για να μπορέσει να κρατηθεί σωστά η σχέση μεταξύ των συζύγων είναι να αναλαμβάνει ο καθένας τις δικές του ευθύνες, για τα τυχόν σφάλματά του και να μην τις μεταθέτει όλες στον άλλον.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Δεν συγχωρείται στον Ορθόδοξο άνδρα ή την γυναίκα, να πάρει στον γάμο σύζυγο αιρετικό. Εάν κάποιος κάνει κάτι τέτοιο, ο γάμος να ακυρώνεται και να λύνεται, ως παράνομος, διότι δεν πρέπει να ενωθούν αυτά που δεν ενώνονται ποτέ, ούτε να συμβιώσουν το πρόβατο με τον λύκο, ούτε οι αμαρτωλοί να συμμετάσχουν με τον Χριστό. Αυτοί, που θα καταπατήσουν αυτές τις αποφάσεις, να αφορίζονται!

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Η έχθρα στο σπίτι ενός παντρεμένου ζευγαριού, έχει την προέλευσή της από την αμαρτία. Και συγκεκριμένα: α) εάν ο γάμος άρχισε με προγαμιαίες σχέσεις και δεν ακολούθησε μετάνοια β) εάν οι σύζυγοι ζουν χωρίς Εκκλησιαστικό γάμο. Αυτή είναι η πρώτη αμαρτία, την οποία την πληρώνουν όλοι, με την αμοιβαία έχθρα. Γι' αυτό όλοι πρέπει να γίνουν φρόνιμοι και να συνδεθούν Εκκλησιαστικά με την ευλογία του γάμου γ) εάν υπάρχουν ανεξομολόγητες πορνικές πράξεις που έγιναν πριν ή και μετά το γάμο. Έτσι εισήλθε σε ένα νέο σπίτι με την δαιμονική σφραγίδα της αμαρτίας στο σώμα τους και την ψυχή τους δ) εάν ο γάμος έγινε για την προίκα. Ο γάμος αυτός δεν είναι του Θεού και η συμβίωση δεν θα είναι ειρηνική ε) Εάν υπάρχει μεγάλη διαφορά ηλικίας στ) από την αδιαφορία που έχουν οι σύζυγοι, για την εξομολόγηση, την Θεία Κοινωνία και την όλη τάξη της Εκκλησίας. Εάν δεν εφαρμόζουν αυτές τις εντολές, εφαρμόζουν τις εντολές του διαβόλου και δεν μπορούν πλέον να ζουν με ειρήνη και ησυχία ζ) εξαιτίας της καταργήσεως της νηστείας και η) εξαιτίας της σαρκικής ακράτειας των συζύγων, όταν συνέρχονται ασυλλόγιστα μεταξύ τους τις ημέρες των νηστειών και των μεγάλων εορτών, χωρίς συστολή και φόβο του Θεού. Και τους χτυπάει ο Θεός για την ακαταστασία τους αυτή, για να του επαναφέρει στην τάξη της Εκκλησίας, όπου θα βρούνε την ειρήνη του Θεού.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

3 είναι οι σκοποί του γάμου, που κατά σειρά προτεραιότητας είναι: α) η αλληλοβοήθεια των συζύγων με σκοπό τη θέωση και την σωτηρία τους β) ο γάμος κατασιγαίνει το γενετήσιο ένστικτο, εμποδίζοντας την περαιτέρω διαφθορά του μεταπτωτικού ανθρώπου μέσω της πορνείας και γ) η τεκνογονία.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η απόσταση μεταξύ ανδρός και γυναικός στο έγγαμο ζευγάρι, θα μικραίνει, όσο και οι 2 θα ανεβαίνουν προς τον Θεό.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Μάθετε από την αρχή της γνωριμίας σας και μάλιστα του γάμου, από την πρώτη νύκτα του γάμου σας, να κάνετε μαζί την πρώτη προσευχή, το πρώτο απόδειπνο. Και αφού τελειώσει το απόδειπνο, να κάνετε μια μετάνοια ο ένας στον άλλον και να ζητήσετε συγγνώμη. Έτσι θα μάθετε να ζητάτε ο ένας από τον άλλο συγγνώμη. Διότι, όταν θα έρθει το πρόβλημα και ο ίδιος ο διάβολος, για να γεμίσει τον νου με τις δικές του αναρίθμητες πληροφορίες, τις αλλοτριωμένες πληροφορίες, τότε βλέποντας τους δύο συζύγους να κάνουν μετάνοια και να υπακούουν ο ένας στον άλλον, επειδή δεν μπορεί να σταθεί σε μια τέτοια ταπεινοφροσύνη, ασφαλώς θα φύγει, γιατί σιχαίνεται τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι έχουν ταπεινοφροσύνη και έχουν αυτό το φρόνημα των μετανοιών. Πραγματικά, μια τέτοια κατάσταση, όταν από την αρχή λειτουργήσει, μπορεί να διαφυλάξει τον νου, τον

ηγεμόνα νου και των δύο ανθρώπων από την παραπληροφόρηση, ώστε να μην κατέβουν οι πληροφορίες στην συνέχεια στην καρδιά και πλέον τραυματίσουν την αγάπη.

~ π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης ~

Ως επί το πλείστον τα ανδρόγυνα σήμερα βρίσκονται σε διάσταση, διότι δεν υπάρχει ευλογία Θεού... Δεν έχουν αγάπη. Μεγάλο κατήφορο έχουν πάρει. Κατάντησαν το μυστήριο του γάμου ανθρωποεμπόριο... Δεν ερωτούν για το άτομο, τι είναι.

~ π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης ~

Η εύρεση κατάλληλου προσώπου προς γάμο, είναι θέμα γονάτων δηλ. προσευχής.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Γιατί στα αυτοκίνητα έχουν βάλει ρόδες από ελαστικό και με αεροθαλάμους; Για να υποχωρούν, να βουλιάζουν λίγο σε κάθε μικρή πέτρα ή λακκούβα του δρόμου και έτσι να ξεπερνούν τα εμπόδια. Αν οι ρόδες ήταν συμπαγείς και ανένδοτες, δεν θα μπορούσε να προχωρήσει το αυτοκίνητο. Θα διαλυόταν σε μικρή απόσταση λόγω των κραδασμών από τις μικροανωμαλίες του εδάφους. Το ίδιο συμβαίνει και με την υποχωρητικότητα μέσα στην οικογένεια. Με αυτά παρακάμπτονται πολλά προβλήματα και εξασφαλίζεται συνεχής πνευματική πρόοδος.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Όταν κάποιος είναι ελεύθερος, έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις. Όταν γίνει έγγαμος, έχει ελάχιστα δικαιώματα και πάρα πολλές υποχρεώσεις. Όταν όμως αποκτήσει και τέκνα, δεν έχει καθόλου δικαιώματα, αλλά μόνο υποχρεώσεις.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Οι Κανόνες της Εκκλησίας, δεν γνωρίζουν μόνο ακρίβεια, γνωρίζουν και οικονομία. Οι μικτοί γάμοι δεν επιτρέπεται να γίνουν από τους Ιερούς Κανόνες. Αλλά κατά οικονομία επιτρέπει τους μικτούς γάμους. Διότι αν δεν επιτρέψει τους μικτούς γάμους, είναι ενδεχόμενο αυτός, τον οποίο δεν δεχόμαστε να τον στεφανώσουμε, να πάει να γίνει αυτός Καθολικός ή Διαμαρτυρόμενος (και να αρνηθεί την Ορθοδοξία). Και έναντι του μείζονος κακού, η Εκκλησία προτιμά το έλασσον. Εύκολο είναι, όταν καθόμαστε στην καρέκλα μας, να λέμε: "Α, όχι! Αυτό απαγορεύεται, αυτό δεν θα γίνει, εκείνο δεν θα γίνει..". Βέβαια και η οικονομία έχει όρια και δεν επιτρέπει η Εκκλησία το γάμο μεταξύ των συγγενών.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Δεν μπορείς να κάνεις επιλογή των μυστηρίων της Εκκλησίας. Δικαίωμά σου είναι να κάνεις πολιτικό γάμο, αλλά και δικαίωμα της Εκκλησίας είναι να σου πει, να φέρεις τον δήμαρχο μεθαύριο να σε κηδέψει. Να μην ζητήσεις παπά να σε κηδέψει.. Όπως έκανες πολιτικό γάμο, να κάνεις και πολιτική κηδεία.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η γυναίκα είναι πολύ ευαίσθητη και εύθραυστη. Για τον λόγο αυτό, ο άνδρας οφείλει να συμπεριφέρεται στη γυναίκα με πολλή λεπτότητα, ευγένεια, σεβασμό και τιμή (να την εξυψώνει). Μόνο έτσι μπορεί ένας άνδρας να κρατήσει μια γυναίκα.

~ π. Βαρνάβας Γιαγκου ~

Όταν σε ένα ζευγάρι ο ένας είναι κακός και ο άλλος είναι καλός, με αυτή τη σχέση ο πρώτος, έχει τη δυνατότητα να πάρει ελπίδα και ο δεύτερος να ταπεινωθεί.

~ π. Βαρνάβας Γιαγκου ~

Ο άνδρας οφείλει να αγαπάει την γυναίκα του, όπως ο Χριστός αγαπάει την Εκκλησία. Οφείλει δηλαδή να θυσιάζεται γι' αυτήν.

~ π. Βαρνάβας Γιαγκου ~

Με το μυστήριο του γάμου ένας άνθρωπος καλείται διαρκώς να εκπλήσσει από τις αποκαλύψεις του συντρόφου του, που είναι αποκαλύψεις του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιαγκου ~

Αν ο σύζυγος ή σύζυγος, συγχωρήσουν την απιστία του συντρόφου τους, τότε κατατάσσουν τον εαυτόν τους απευθείας στον Παράδεισο. Γιατί θα πράξουν αυτό που ζητούν οι ίδιοι και από τον Θεό. Να τους συγχωρήσει την απιστία που επέδειξαν κατά τον βίο τους. Να είναι στα λόγια με τον Χριστό, αλλά στα έργα με τον... Και όπως λέγει και ο ίδιος ο Χριστός μας, έναν κόκκο σιναπιού να είχαμε πίστη... η γη μας θα ήταν στην κυριολεξία ο επίγειος Παράδεισος.

~ Είπε Γέρων ~

Έχεις τον σύζυγό σου ως σύντροφο στη ζωή σου ή ως συμμετοχο στην αμαρτία;

~ Είπε Γέρων ~

Πηγαίνετε στον πόλεμο; Προσευχηθείτε. Πηγαίνετε στην θάλασσα; Προσευχηθείτε 2 φορές. Θέλετε να παντρευτείτε; Προσευχηθείτε 3 φορές.

~ Είπε Μοναχή ~

Κανένας γάμος δεν μπορεί να είναι επιτυχής, αν οι σύζυγοι δεν εκτιμούν ο ένας τον άλλον. Κάθε άτομο χρειάζεται ενθάρρυνση από καιρό σε καιρό και τίποτα δεν σκοτώνει την αγάπη γρηγορότερα, από τις συνεχείς κατηγορίες.

~ Είπε Μοναχή ~

Ποτέ δεν ενώνεται τόσο σφιχτά ο άντρας με την γυναίκα, παρά όταν τρέχουν μαζί στην πράξη της Χριστιανικής ευλάβειας.

~ Πατέρες της Εκκλησίας ~

Αναφέρεται σαφώς στις Παροιμίες της Παλαιάς Διαθήκης το εξής, αναφορικά με το γάμο: "Όικον και ύπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί, παρά δε Κυρίου αρμόζεται γυνή ανδρί" (Παροιμίες 19,14). Δηλ. τα χωράφια και τα σπίτια θα τα κληρονομήσεις από τους γονείς σου, αλλά τη γυναίκα θα την ζητήσεις, να σου την δώσει ο Θεός, γιατί μόνο Αυτός γνωρίζει, ποιά σου ταιριάζει.

~ Παναγόπουλος ~

Αν οι γάμοι αποτυγχάνουν, είναι διότι είναι ανθρώπινοι και όχι θεϊκοί. Γάμοι που γίνονται με την ευλογία του Χριστού, όχι εκ των υστέρων, αλλά εκ των προτέρων, ουδέποτε ναυάγησαν.

~ Παναγόπουλος ~

Για 2 λόγους σήμερα οι γάμοι αποτυγχάνουν: α) διότι δεν είναι όλοι για γάμο και β) διότι δεν ρωτήθηκε ο Θεός, αν αυτός ή αυτή, που πάμε να παντρευτούμε, είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για εμάς. Γιατί μόνο ο Θεός γνωρίζει, ποιός είναι ο Αδάμ και ποιά είναι η Έσα του καθένα. Και βλέπεις ζευγάρια που συμβίωναν 10 χρόνια μαζί, όταν παντρευτούν, να χωρίζουν σε 10 μέρες. Ασυμφωνία χαρακτήρα, αναφέρεται ως αιτία του διαζυγίου! Καλά στα χρόνια που ήταν μαζί, δεν την κατάλαβαν την ασυμφωνία και την κατάλαβαν σε 10 μέρες; Να όμως που στα 10 χρόνια συμβίωσης, τους τρύγαγε ο διάβολος και όταν στεφανώθηκαν με την ευλογία του Θεού, είχαμε ασυμφωνία χαρακτήρα. Γιατί; Γιατί δεν ρωτήθηκε ο Θεός από το ζευγάρι, για το αν ο ένας για τον άλλον, είναι ο Αδάμ και η Έσα αντίστοιχα. Έτσι εξηγούνται τα πολλά ναύαγια στο γάμο.

~ Παναγόπουλος ~

Ο Χριστός ευλόγησε και τον γάμο και τον μοναχισμό. Τον δε γάμο τον ευλόγησε δια της παρουσίας Του στον γάμο της Κανά, τον δε μοναχισμό, υπευλόγησε δια της ζωής Του.

~ Παναγόπουλος ~

Όταν έφαγε η Έσα το μήλο, δεν ένωσε την γύμνιά της. Και αυτό γιατί ο Αδάμ κρατούσε ακόμα την ακεραιότητά του. Όταν έφαγε και ο Αδάμ, τότε ένωσαν την γύμνιά τους και καλύφθηκαν με φύλλα συκιάς. Τότε ένωσαν τη Χάρη να τους εγκαταλείπει. Αυτό σημαίνει, ότι υπάρχει έμμεσος αγιασμός, όταν δηλ. κάποιος από το ζευγάρι κρατάει την ακεραιότητά του, αυτό βοηθάει και τον άλλον και λειτουργεί σαν μια ομπρέλλα ο άνδρας για την γυναίκα ή η γυναίκα για τον άνδρα.

~ Παναγόπουλος ~

Τα στέφανα στο γάμο, έχουν το ρόλο να στεφανώσουν την παρθενία των συζύγων. Όταν όμως το ζευγάρι προσέρχεται στο γάμο, χωρίς να είναι παρθένοι, τι λόγος υπάρχει, να υπάρχουν στέφανα...; Έχεις την άλλη που έχει γυρίσει όλες τις χωματερές του κόσμου και φοράει ένα λευκό νυφικό 20 μέτρα να το κρατάνε τα παρανυφάκια, συνοδευόμενη με κρίνους (σύμβολα της παρθενίας) μπροστά, για να παντρευτεί. Ποιόν κοροϊδεύουμε; Και έχουμε ύστερα το θράσος να καλέσουμε τον Ησαΐα να χορέψει... Χορεύει ο Ησαΐας με την πόρνη;

~ Παναγόπουλος ~

Ο Θεός στον γάμο και γενικά στη ζωή μας, κάνει πολλούς συμψηφισμούς και συνδυασμούς. Μπορεί να θέλει να σώσει δια σου κάποιον άλλον ή να τον καταστήσει αναπολόγητο. Μπορεί να θέλει να σώσει εσένα ή να σε καταστήσει αναπολόγητο δια τον άλλον.

~ Παναγόπουλος ~

Λέει το Ευαγγέλιο: Η γυναίκα να φοβείτε - να σέβεται τον άνδρα διότι: α) δεν έγινε ο άνδρας (Αδάμ) απ' αυτήν (Έσα), αλλά αυτή από τον άνδρα και β) δεν την συνεκόλασε αυτός, αλλά αυτή συνεκόλασε αυτόν και όλο το ανθρώπινο γένος.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ένα θηρίο που η γυναίκα του τον έκανε "αρνί"!

Η Αγία Κλοτίλδη υπήρξε Βασίλισσα των Φράγκων. Τότε - 450-600 μ.Χ. – οι Φράγκοι ήταν Ορθόδοξοι. Ο σύζυγος της, βασιλιάς Κλοδοβίκος (481-511), ήταν ένα αληθινό αγρίμι και πνευματικά νεκρός. Και όποτε νευρίαζε, ξεσπούσε στη γυναίκα του με τόσο βάρβαρο τρόπο, που ακόμη και οι αξιωματούχοι του, που τον έτρεμαν, αγανακτούσαν!

Και μια ημέρα τόλμησαν και της το είπαν:

- Δεν κάνεις καλά, που τον ανέχεσαι! Δεν έχεις γνώμη; Δεν έχεις θέληση; Βασίλισσα είσαι! Μίλα, κακομοίρα! Θα σε φάει το θηρίο! Δεν έχεις γνώμη; Δεν έχεις θέληση;

Απάντησε εκείνη με απλότητα:

- Προσπαθώ να μην έχω δικό μου θέλημα!

Την ρώτησαν:

- Και πώς τα καταφέρνεις; Εμείς, δούλοι του, σε τέτοιες βάρβαρες ενέργειες του επαναστατούμε! Εσύ βασίλισσα, τί λες τότε στον εαυτό σου;

Τους απάντησε σταθερά:

- Όταν παντρεύτηκα, το θέλημά μου το άφησα στο σπίτι του πατέρα μου. Και πήρα την απόφαση, θέλημά μου να έχω το θέλημα του συζύγου μου. Ότι και αν είναι, αρκεί να μην είναι εφάμαρτο.

- Και πώς τα ξεπερνάς κάτι τέτοια;

- Με τη Χάρη του Θεού!

Και λοιπόν, ποιό ήταν το αποτέλεσμα;

Μία φώναξε ο Κλοδοβίκος, δύο φώναξε, δέκα φώναξε και τα έκανε όλα γυαλιά - καρφιά. Μα μπροστά στην πραότητα, στην ηρεμία και στην υπομονή της Αγίας γυναίκας του, έσπασε. Και μαλάκωσε. Και πίστεψε. Και έγινε καλός Χριστιανός!

Και από τότε, δεν έκανε ποτέ πια τίποτε χωρίς τη γνώμη της. Όχι μόνο σε θέματα οικογενειακά, αλλά και στα κρατικά και στα θέματα πολέμου ακόμη!...

Και όλοι βλέποντας την αλλαγή, απορούσαν, και διερωτώνταν:

- Πώς άλλαξαν τα πράγματα; Πώς ήλθαν τα άνω κάτω;

Την απάντηση, την έδωσε ο Κλοδοβίκος:

- Με κατάκτησε η αγάπη και η υπομονή της γυναίκας μου. Αυτή δεν είναι απλή γυναίκα, είναι Αγία!

Και πράγματι ήταν Αγία η Κλοτίλδη.

Και όσο και αν τη θαύμαζε ο σύζυγός της, εκείνη δεν άλλαξε απέναντί του συμπεριφορά. Τον σεβόταν και τον υπάκουε σε όλα...! Και ο Κλοδοβίκος αισθανόταν κοντά της πιο πολύ άνδρας και πιο πολύ βασιλιάς από ό,τι τότε που έκανε τις τρέλλες του. Και την αγαπούσε όλο και πιο βαθιά.

Η μνήμη της Αγίας Κλοτίλδης εορτάζεται στις 3 Ιουνίου (+ 545).

Το μυστήριο του γάμου

Σύμφωνα με κάποια παράδοση, κάποτε ο Χριστός βαδίζοντας με τους Μαθητές Του, πλησίασε ένα χωριό και στην άκρη του δρόμου, είδε κάποιον τεμπέλη, ξαπλωμένο νωχελικά στην σκιά ενός δέντρου.

Τον πλησίασε ο Χριστός και τον ρώτησε, ποιόν δρόμο έπρεπε να ακολουθήσουν, για να πήγαιναν σε ένα συγκεκριμένο χωριό. Ο νεαρός τεμπέλης βαρέθηκε να σηκωθεί και τεντώνοντας το πόδι του, του έδειξε με αυτό την κατεύθυνση του χωριού, με αδιαφορία και χασμουρητό! Ο Χριστός ευχαρίστησε και συνέχισαν την πορεία τους, ενώ παράλληλα οι Μαθητές αγανάκτησαν με την συμπεριφορά του τεμπέλη.

Μπαίνοντας στο χωριό, ο Χριστός πλησίασε ένα σπίτι, όπου μια νεαρή κοπέλα ζύμωνε το αλεύρι σε μια μεγάλη σκάφη, για να κάνει ψωμί και την ρώτησε το ίδιο πράγμα: Από ποιά δρόμο θα πήγαιναν στο τάδε χωριό. Η γυναίκα γρήγορα - γρήγορα έβγαλε τα χέρια της από την σκάφη, μάζεψε το ζυμάρι, ξεπλύθηκε, τακτοποιήθηκε και βγήκε έξω, για να τους δείξει το δρόμο. Μάλιστα βάδισε και ορισμένη απόσταση για να τους ξεπροβοδίσει.

Όταν απομακρύνθηκαν από το χωριό, οι Μαθητές εξέφρασαν στο Χριστό την συγκίνηση τους για την συμπεριφορά της προκομμένης γυναίκας και την συγκρίνανε με εκείνη του τεμπέλη. Και ο Χριστός τους είπε:

- Σας αποκαλύπτω, ότι αυτή η προκομμένη και εργατική νοικοκυρά, θα πάρει ως σύζυγο, εκείνον τον τεμπέλη που είδαμε ξαπλωμένο κάτω από το δέντρο.

- Μα είναι κρίμα, είπαν οι Μαθητές, αποτελεί μεγάλη ηθική και κοινωνική αδικία, να πάρει εκείνον ως σύζυγο, μια τόσο προκομμένη γυναίκα.

- Όχι, είπε ο Χριστός. Είναι ανάγκη, ο ένας να συμπληρώνει τον άλλον.

Είναι μέσα στο σχέδιο του Θεού και στο πρόγραμμα της δημιουργίας και λειτουργίας του κόσμου.

Μία σύζυγος πρότυπο

Ένα κοσμικό παιδί είχε συμπαθήσει μια κοπέλα που ζούσε πνευματικά. Για να τον συμπαθήσει και η κοπέλα, προσπαθούσε να ζει και αυτός πνευματικά, εκκλησιαζόταν κ.λ.π. Τελικά παντρεύτηκαν.

Μετά όμως από χρόνια, εκείνος άρχισε πάλι την κοσμική ζωή. Ενώ είχαν και μεγάλα παιδιά - ένα αγόρι στο Πανεπιστήμιο και δύο κοπέλες, μία στο λύκειο και μία στο γυμνάσιο - αυτός συνέχιζε να ζει άσωτα. Είχε μια μεγάλη επιχείρηση και έβγαζε πολλά χρήματα, αλλά τα περισσότερα τα ξόδευε με την άσωτη ζωή του.

Η καημένη η σύζυγός του, κρατούσε το σπίτι με την οικονομία που έκανε και τα παιδιά της με τις συμβουλές της. Δεν κατηγορούσε τον πατέρα τους, για να μην τον σιχαθούν και τραυματισθούν, αλλά και για να μην παρασυρθούν.

Τα βράδια που γύριζε αργά, εύκολα τον δικαιολογούσε, λέγοντας στα παιδιά, ότι έχει δουλειές, αλλά το μεσημέρι που πήγαινε στο σπίτι με κάποια φιλενάδα του, τι να έλεγε; Τηλεφωνούσε στην γυναίκα του, να του ετοιμάσει τα φαγητά που επιθυμούσε και ερχόταν το μεσημέρι με κάποια από τις φιλενάδες του για φαγητό. Η καημένη η μάνα, για να μην μπουν σε άσχημους λογισμούς τα παιδιά της, τους καλοδεχόταν! Έδινε την εντύπωση, ότι είναι δική της φίλη και πέρασε ο σύζυγος της από το σπίτι της και την έφερε στο σπίτι τους, με το αυτοκίνητό του. Έστειλε με τρόπο τα παιδιά στα δωμάτιά τους, για να διαβάσουν, γιατί φοβόταν μήπως δουν καμμιά άσχημη σκηνή, επειδή δυστυχώς αυτός δεν πρόσεχε, αλλά ασχημονούσε και μέσα στο σπίτι.

Αυτό γινόταν κάθε μεσημέρι και κάθε τόσο της κουβαλούσε και άλλο πρόσωπο. Αφού τα παιδιά έφθασαν να λένε στην μητέρα τους:

- Πόσες φίλες έχεις, μαμά;

- Γνωριζόμασταν από παλιά, τους έλεγε εκείνη.

Εν τω μεταξύ, αυτός την είχε την καημένη χειρότερα και από υπηρέτρια, διότι της φερόταν με πολλή βαρβαρότητα. Σκεφθείτε τώρα, αυτή η μάνα κάθε μέρα να υπηρετεί δύο κτήνη, που ατίμαζαν το σπίτι, και να βάζει συνέχεια καλούς λογισμούς στα παιδιά της!

Και δεν είναι, ότι ήξερε πως το θέμα αυτό θα λήξει έπειτα από ένα διάστημα, ώστε να πει: «θα κάνω υπομονή» και να έχει και λίγη παρηγοριά. Αυτή η κατάσταση συνεχίστηκε αρκετά χρόνια... Επειδή όμως είχε δώσει ο ταλαίπωρος πολλά δικαιώματα στον διάβολο, επόμενο ήταν να δέχεται φοβερές δαιμονικές επιδράσεις. Ήταν σαν τρελλός, δεν έλεγχε τον εαυτό του, όλα του έφταιγαν.

Μια μέρα λοιπόν, όπως έτρεχε με το αυτοκίνητό του, καθώς ήταν μεθυσμένος από την σαρκική μέθη, ξέφυγε από το δρόμο και έπεσε στο γκρεμό. Το αυτοκίνητο διαλύθηκε και αυτός τραυματίστηκε σοβαρά... Τον μετέφεραν στο νοσοκομείο και ύστερα από μια σχετική νοσηλεία τον πήγαν στο σπίτι σακατεμένο. Καμμιά φιλενάδα του δεν τον πλησίασε, γιατί δεν είχε πια ούτε πολλά χρήματα, αλλά και το πρόσωπό του ήταν παραμορφωμένο.

Η καλή σύζυγος όμως και καλή μάνα τον περιποιόταν με πολλή καλοσύνη, χωρίς να του θυμίζει τίποτε από την άσωτη ζωή του. Αυτό τον συγκλόνισε και τον αλλοίωσε πνευματικά. Μετανόησε ειλικρινά, ζήτησε και εξομολογήθηκε, έζησε λίγα χρόνια Χριστιανικά, με εσωτερική ειρήνη, και αναπαύθηκε εν Κυρίω!

Μετά τον θάνατο του το αγόρι ανέλαβε την δουλειά του και συντηρούσε την οικογένεια. Ζούσαν αγαπημένα τα παιδιά, γιατί είχαν πάρει καλές αρχές από την καλή μάνα.

Αυτή η μάνα ήταν ηρωίδα. Ήπια όλα τα φαρμάκια, για να μην διαλυθεί η οικογένειά της και πικραθούν τα παιδιά της, κράτησε την οικογένεια σωστά, έσωσε και τον άνδρα της, αποταμίευσε και αυτή ουράνιο μισθό.

Ο Θεός αυτήν την γυναίκα θα την βάλει στην καλύτερη θέση στον Παράδεισο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν θα υπήρχαν διαζύγια αν υπήρχαν τέτοιοι σύζυγοι

Μια φορά ήρθε στο Καλύβι κάποιος Ελληνοαμερικανός γιατρός. Είδα το πρόσωπό του που ήταν φωτεινό, γι' αυτό με τρόπο τον ρώτησα για την ζωή του.

- Πάτερ, μου είπε, είμαι Ορθόδοξος, αλλά μέχρι τελευταία ούτε νηστείες κρατούσα ούτε στην εκκλησία πήγαινα συχνά. Ένα βράδυ είχα γονατίσει στο δωμάτιό μου να παρακαλέσω τον Θεό για ένα θέμα που με απασχολούσε, οπότε γέμισε το δωμάτιο με ένα γλυκό φως. Για αρκετή ώρα δεν έβλεπα τίποτε άλλο παρά μόνο φως και ένιωθα μια ανέκφραστη ειρήνη μέσα μου.

Θαύμασα, γιατί κατάλαβα ότι ο άνθρωπος αυτός αξιώθηκε να δει το Άκτιστο Φως και του ζήτησα να μου πει τι είχε προηγηθεί.

- Πάτερ, μου είπε, είμαι παντρεμένος και έχω τρία παιδιά. Στην αρχή περνούσαμε καλά στην οικογένεια. Μετά όμως η γυναίκα μου δεν είχε την υπομονή να ασχολείται στο σπίτι με τα παιδιά και ζητούσε να βγαίνουμε έξω με τις φίλες της. Της έκανα το χατίρι.

Έπειτα από ένα διάστημα μου είπε ότι ήθελε να βγαίνει μόνη της με τις φίλες της. Το δέχτηκα και αυτό και κοίταζα εγώ τα παιδιά. Ύστερα δεν ήθελε να κάνουμε μαζί διακοπές και μου ζητούσε χρήματα να πηγαίνει μόνη της. Στην συνέχεια μου ζήτησε ένα διαμέρισμα, για να ζει μόνη της.

Το έκανα και αυτό, αλλά εκείνη μάζευε εκεί τους φίλους της. Όλο αυτό το διάστημα προσπαθούσα να την βοηθήσω με διάφορους τρόπους, με συμβουλές κ.λπ., ώστε να λυπηθεί τα παιδιά μας, αλλά δεν δεχόταν κουβέντα.

Τελικά μου πήρε ένα μεγάλο χρηματικό ποσό και εξαφανίστηκε. Έψαχνα, ρωτούσα παντού, άδικα όμως. Είχα χάσει τελείως τα ίχνη της. Κάποια μέρα πληροφορήθηκα ότι είχε έρθει εδώ στην Ελλάδα και έμενε σε κάποιον κακόφημο οίκο. Η στεναχώρια μου για το κατάντημά της δεν περιγράφεται.

Γονάτισα πανω στην θλίψη μου να προσευχηθώ. "Θεέ μου, είπα, βοήθησέ με να την βρω και να κάνω ό,τι μπορώ, για να μη χάση την ψυχή της.

Αυτήν την κατάντια της δεν μπορώ να την αντέξω". Τότε με έλουσε εκείνο το φως και πλημμύρισε με ειρήνη η καρδιά μου».

- Ο Θεός, αδελφέ, του είπα, είδε την υπομονή, την ανεξικακία, την αγάπη σου και σε παρηγόρησε με αυτόν τον τρόπο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικοί δεν ξέρουν τι θέλουν...

Μερικοί άνθρωποι δεν ξέρουν τι ζητούν. Να, πριν από λίγα χρόνια είχε έρθει εδώ μια κοπέλα και μου είπε:

- Γέροντα, δεν μπορώ να αποφασίσω ποιόν δρόμο να ακολουθήσω. Θέλω να παντρευτώ, αλλά σκέφτομαι και τον Μοναχισμό. Τί να κάνω;

- Δες τι σε αναπαύει περισσότερο, της λέω και αυτό να κάνεις.

- Δεν ξέρω, μου λέει, αλλά μερικές φορές μου φαίνεται, ότι κλίνω περισσότερο προς τον γάμο. Σε παρακαλώ, Γέροντα, πες μου εσύ τι να κάνω.

- Ε, αφού βλέπεις ότι κλίνεις περισσότερο προς τον γάμο, της λέω, καλύτερα να παντρευτείς και ο Θεός θα σε οικονομήσει.

- Με την ευχή σου, Γέροντα, έτσι θα κάνω, μου λέει.

Έρχεται λοιπόν σήμερα και μου λέει:

- Γέροντα, παντρεύτηκα. Πήρα έναν ναυτικό, καλός άνθρωπος, δόξα τω Θεώ, δεν μπορώ να πω, αλλά πολύ ταλαιπωρούμαι. Υποφέρω, γιατί έξι μήνες ζούμε μαζί και έξι μήνες χωριστά: τον μισό χρόνο ταξιδεύει.

- Ευλογημένη ψυχή, της λέω, εσύ δεν μου έλεγες ότι σου άρεζε και η έγγαμη και η μοναχική ζωή; Να τώρα που τα έχεις και τα δύο! Γιατί δεν δοξάζεις τον Θεό που σε οικονόμησε έτσι;...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο γάμος έχει χάσει το νόημά του...

Σήμερα ο γάμος, όπως κατάντησε, έχει χάσει το νόημά του. Διαλύονται οικογένειες στα καλά καθούμενα. Ήρθε τις προάλλες στο Καλύβι κάποιος τελείως ζαλισμένος. Είχε δύο παιδιά από μία φιλενάδα. Παντρεύτηκε μια άλλη, έκανε ένα παιδί και την χώρισε. Μετά ξαναπαντρεύτηκε κάποια άλλη, η οποία ήταν χωρισμένη και είχε δύο παιδιά από τον πρώτο γάμο της και ένα παιδί από έναν φίλο. Έκανε και μ' αυτήν άλλα δύο.

- Για βάστα, του λέω, από πόσες μανάδες είναι αυτά τα παιδιά και από πόσους πατεράδες;

Έτσι καταστρέφονται τα ταλαίπωρα τα παιδιά. Όσα είναι ευαίσθητα και δεν μπορούν να ξεπεράσουν την στενοχώρια, απελπίζονται και μερικά αυτοκτονούν. Αλλά πίνουν, για να ξεχνούν, άλλα μπλέκονται με τα ναρκωτικά...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν μπορούμε να παίζουμε με τα αισθήματα και την νοημοσύνη του άλλου...

Ξεκίνησα κάποτε για τις Καρυές, για να πάω στον Άγιο Παΐσιο (τον Αγιορείτη). Μπροστά στη Μονή Κουτλουμουσίου, συνάντησα έναν νέο, που με ρώτησε, πως θα πάει στον Γέροντα.

- Θα πάμε μαζί, του είπα.

Μόλις φτάσαμε στην καλύβι του Αγίου Παΐσιου, σαν να μας περίμενε.

Μου λέει:

- Πόντιε, τί τον έφερες αυτόν από εδώ.

Του εξήγησα, ότι δεν είναι παρέα μου, στον δρόμο τον συνάντησα.

Μου λέει:

- Πάρτον από εδώ. Να σηκωθεί να φύγει! Ξέρεις τί έκανε;...

Και στον νέο, είπε θυμωμένα:

- Φύγε, να μην σε βλέπω. Αυτό που έκανες είναι ασυγχώρητο! Να πας πρώτα να ζητήσεις με δάκρυα συγχώρηση από την κοπέλα και αφού σε συγχωρήσει, μετά να έρθεις.

Και τον έδιωξε, πράγμα πολύ ασυνήθιστο για τον Άγιο Παΐσιο. Πρώτα φορά τον έβλεπα έτσι...

Έπειτα κατεβαίνοντας για την Ιβήρων, μου ομολόγησε ο νέος, ότι ενώ περίμενε τη νύφη στην Εκκλησία για να γίνει η στέψη, πέρασε από εκεί μια φίλη του και αυτός έφυγε μαζί της... Έτσι ματαιώθηκε ο γάμος τους!

~ Μαρτυρία Φώτιος Παπαδόπουλος από την Δράμα ~

Η "αγιασμένη" υπομονή μέσα στον γάμο

Ήταν ένα αντρόγυνο στο Τορόντο του Καναδά. Απέκτησαν 2 παιδιά. Η σύζυγος είχε φτάσει σε υψηλά μέτρα και ζήτησε από τον άνδρα της, να μην έχουν άλλο σαρκικές σχέσεις και να ζήσουν πνευματικά.

Ο άνδρας το δέχτηκε, με τον όρο, ότι αυτός θα έφερνε την φιλενάδα στο σπίτι τους, για να έχει σαρκικές σχέσεις μαζί της! Τέτοια αναίδεια! Η σύζυγος εσιώπησε. Αυτή η σιωπή της, τι λόγια είναι!!! Τί σύνεση τί διάκριση, ώστε για την αγάπη του Χριστού, να μην διαλύσει τον γάμο της.

Ο σύζυγος έφερνε για μήνες την φιλενάδα του στο σπίτι τους και τα παιδιά από ντροπή έφευγαν από το σπίτι. Η σύζυγος κλεινόταν στο δωμάτιο της και έκλαιγε απαρηγόρητη. Φτάσανε τα παιδιά να μην θέλουν τον πατέρα τους, αλλά η μάνα τα καθησύχαζε:

- Παιδιά μου υπομονή! Ο γάμος πρέπει να μείνει αδιάλυτος!

Όμως ο πόνος της συζύγου, την δημιούργησε έναν καρκίνο και σε 6 μήνες πέθανε.

Και στην κηδεία της, καθώς κατέβαζαν το φέρετρο της στο μνήμα, ευωδίασε το λείψανο της!!! Ήταν κάτι το συγκλονιστικό! Και τότε όλοι μαζί με μια κραυγή είπανε στο σύζυγο:

- Πω, πω, αγία γυναίκα που είχες! Τί ενάρετη ζωή ζούσατε μαζί εσείς τόσα χρόνια! Φανταζόμαστε ότι και στην δική σας κηδεία, θα έχουμε τέτοια πράγματα!

Ο κόσμος όμως δεν γνώριζε, το τι συνέβαινε στην οικογένεια του, γι' αυτό και μιλούσαν όλοι έτσι. Ο Θεός τα κανόνισε έτσι, ώστε αντί να εγκωμιάζουν την σύζυγο, να εγκωμιάζουν το σύζυγο.

Ο σύζυγος έπαθε μεγάλο σοκ, από αυτό το σκηνικό και μπροστά σε όλους γονάτισε και έκανε δημόσια εξομολόγηση, αποκαλύπτοντας όλη την αλήθεια. Ο σύζυγος μετανόησε και τελικά σώθηκε και αυτός!

Έτσι λοιπόν βραβεύει, ο Χριστός εκείνους που κάνουν υπομονή κατά Χριστό... ειδικά μέσα στον γάμο!

Το νερό του Αγίου Βικεντίου

Κάποτε, πήγε στον Άγιο Βικέντιο Φερρέρ μια κυρία, η οποία παραπονιόταν πως ο άντρας της ήταν πάντα κακόκεφος και θυμωμένος ώστε να κάνει ανυπόφορη τη συμβίωσή τους.

– Πήγαινε στο μοναστήρι, απάντησε ο Άγιος και πες στο θυρωρό να σου δώσει λίγο νερό από τη βρύση. Όταν ο άνδρας σου επιστρέψει στο σπίτι, πιες μια γουλιά, χωρίς όμως να την καταπιείς και κράτησε το νερό μέσα στο στόμα σου. Θα δεις τι θαύματα θα γίνουν.

Η γυναίκα έκανε όπως ακριβώς της είχε πει ο Άγιος. Το βράδυ, όταν ο άνδρας της, νευρικός ως συνήθως, γύρισε στο σπίτι, εκείνη ήπιε μια γουλιά από το θαυματουργό νερό και έκλεισε τα χείλη της. Πράγματι το θαύμα έγινε. Ύστερα από λίγα λεπτά, ο άνδρας της σώπασε και έτσι η οικογενειακή τρικυμία πέρασε.

Και τις επόμενες ημέρες, η γυναίκα κατέφυγε σε αυτό το ίδιο φάρμακο και κάθε φορά το νερό εκείνο είχε το ίδιο θαυματουργό αποτέλεσμα. Ο άνδρας της δεν ήταν πια νευρικός, αντιθέτως είχε γίνει ξανά όπως άλλοτε: της ψιθύριζε τρυφερά και στοργικά λόγια και την επαινούσε για την υπομονή και την πραότητά της. Η γυναίκα ήταν τόσο ευτυχής για την αλλαγή του άνδρα της, που έτρεξε πάλι στον Άγιο για να του αναφέρει το θαύμα που είχε γίνει με αυτό το ιδιαίτερο νερό.

Ο Άγιος Βικέντιος χαμογέλασε και της είπε:

- Όχι! Δεν ήταν το νερό της βρύσης που προκάλεσε αυτό το θαύμα, αλλά μόνον η δική σου σιωπή. Άλλοτε οι συνεχείς αντιρρήσεις σου, έκαναν τον άνδρα σου να οργίζεται, ενώ τώρα η σιωπή σου τον κάνει να είναι πάλι στοργικός και τρυφερός...

Ακόμη σήμερα στην Ισπανία, κυκλοφορεί το ρητό: Πιες λίγο νερό του Αγίου Βικεντίου

Συμβουλή για νέα ζευγάρια

Ο αείμνηστος Γέροντας πατήρ Δημήτριος Γκαγκαστάθης σε κάθε νεαρό ζευγάρι τους έλεγε:

- Μάθετε από την αρχή της γνωριμίας σας και μάλιστα του γάμου, από την πρώτη νύκτα του γάμου σας, να κάνετε μαζί την πρώτη προσευχή, το πρώτο απόδειπνο. Και αφού τελειώσει το απόδειπνο - όπως γίνεται στα μοναστήρια - να κάνετε μια μετάνοια ο ένας στον άλλον και να ζητήσετε συγγνώμη.

Τον ρώτησα λοιπόν τότε που μας το είπε ο Γέροντας αυτό:

- Και αν δεν έχουμε κάποια διαφωνία γέροντα, γιατί να το κάνουμε αυτό;

Με είπε:

- Να το κάνετε υποχρεωτικά, γιατί έτσι θα μάθετε να ζητάτε ο ένας από τον άλλο συγγνώμη. Διότι, όταν θα έρθει το πρόβλημα και όταν πλέον θα έρθει ο ίδιος ο διάβολος για να γεμίσει τον νου με τις δικές του αναριθμητες πληροφορίες, τις αλλοτριωμένες

πληροφορίες, τότε βλέποντας τους δύο συζύγους να κάνουν μετάνοια και να υπακούουν ο ένας στον άλλον, επειδή δεν μπορεί να σταθεί σε μια τέτοια ταπεινοφροσύνη, ασφαλώς θα φύγει.

Γιατί σιχαίνεται τους ανθρώπους αυτούς οι οποίοι έχουν ταπεινοφροσύνη και έχουν αυτό το φρόνημα των μετανοιών.

Πραγματικά, μια τέτοια κατάσταση, όταν από την αρχή λειτουργήσει, μπορεί να διαφυλάξει τον νου, τον ηγεμόνα νου και των δύο ανθρώπων από την παραπληροφόρηση, ώστε να μην κατέβουν οι πληροφορίες στην συνέχεια στην καρδιά και πλέον τραυματίσουν την αγάπη.

Ο Άγιος σύζυγος της πόρνης

Ζούσε στην Αθήνα πρό ετών κάποιος άνθρωπος πού τον έλεγαν Νικόλαο.

Ταπεινός, ευσεβής, με τη νηστεία του, την αγρυπνία του και με «Θεϊκές καταστάσεις» όπως γράφει στις άγιες προσευχές του. Είχε μάλιστα και την αρετή της ελεημοσύνης. Στα 35 χρόνια του, εφόσον τακτοποίησε τις άγαμες αδελφές του, αποφάσισε και αυτός να παντρευτεί. Όπως ήταν φυσικό, εφόσον ήταν και ευσεβής, θα έπρεπε να ψάξει να βρεί μία κοπέλα μέσα από την Εκκλησία, και πιθανόν να πείτε και μέσα από τις αδελφότητες, και οπουδήποτε αλλού υπήρχε ευλάβεια και ευσέβεια σε χώρους χριστιανικούς.

Αλλά όμως εκείνος διάλεξε κάτι άλλο... Πήγε λοιπόν στην πλατεία Βάθης και πήγε σε ένα σπίτι της αμαρτίας. Και την πρώτη κοπέλα που τον υποδέχτηκε, της είπε:

- Σήκω και έλα μαζί μου. Έταξα στο Θεό να γλυτώσω μια ψυχή από τη λάσπη. Έλα να σε βγάλω από δω μέσα. Θέλεις να γίνεις γυναίκα μου;

Βέβαια κεραυνός να έπεφτε στο κεφάλι εκείνης τής κοπέλας, δεν θα ξαφνιάζονταν τόσο πολύ, όπως ξαφνιάστηκε εκείνη τη στιγμή. Την ευκαιρία βέβαια δεν την έχασε και έτσι δέχτηκε. Την δέχτηκε με την προϋπόθεση ότι θα εξομολογείτο και θα άρχιζαν μία καινούργια ζωή, όπως και πράγματι έγινε.

Η πρώην άσωτη γυναίκα ήταν πλέον στο πλευρό του Νικόλα σαν αγνότατο ρόδο. Φρόνιμη και σιωπηλή με τα νεανικά της χρόνια φωτεινά πλέον, απ' τη μετάνοια και την εξομολόγηση στο καθαρό της πρόσωπο.

Πέρασε έτσι αρκετός καιρός. Αλλά η αμαρτία όμως είναι δυνατή, και δεν παρατάει εύκολα τα πλάσματα που δουλέψανε γι' αυτήν, και για το μεγάλο αφεντικό της αμαρτίας που λέγεται διάβολος.

Έτσι λοιπόν η γυναίκα του Νικόλα, κύλισε ξαφνικά στην παλιά αμαρτία, και έγινε τώρα πλέον μοιχαλίδα. Σαν να την έπιασε βέβαια ένα είδος τρέλας.

Της μίλησε ο Νικόλας, ο καλός εκείνος σύζυγος,

- Κοίταξε, της είπε, δεν σου κρατάω καμιά κακία. Θα σε αφήσω όσα λεφτά έχω και το σπίτι ακόμα, και εγώ θα πάω στο Άγιο Όρος. Και αν με κρατήσουν εκεί θα γίνω μοναχός, αν όχι, θα γυρίσω πίσω, και θα δούμε τι θα κάνουμε.

Και έφυγε... Φτάνοντας ο Νικόλας στο Άγιο Όρος, έψαξε και έμαθε για έναν περίφημο και άγιο πνευματικό και πήγε να τον συμβουλευτεί. Σαν τον άκουσε εκείνος, πήρε αυστηρή όψη και του είπε:

- Δεν έχεις καμιά δουλειά εδώ πέρα. Αμαρτάνεις μόνον που το σκέπτεσαι.

Έταξες να σώσεις την γυναίκα σου. Να πας πίσω να την ξαναπάρεις κοντά σου. Και προσπάθησε με τη ζωή σου, με νηστεία, αγρυπνία και προσευχή και ελεημοσύνη να την σώσεις...

Αποσβολώθηκε ο Νικόλας, κοντοστάθηκε, του φάνηκε πολύ βαριά αυτή η εντολή του πνευματικού, κατάλαβε όμως ύστερα από προσευχή που έκαμε κατά την διάρκεια της αγρυπνίας εκεί στο κελάκι εκείνου του αγιασμένου γέροντος και πήρε την απόφαση να γυρίσει πίσω. Άνοιξε την αγκαλιά του, άνοιξε το σπιτικό του και την ξαναπήρε μέσα. Εκείνη ύστερα από την όλη αυτή διαδικασία, συγκινήθηκε, εξομολογήθηκε και έβαλε καινούργια αρχή.

Μα η αμαρτία είναι και γλυκιά και δυνατή και ισχυρή. Και η γυναίκα ξαναέπεσε, και ξαναέπεσε, και ξαναέπεσε και ξαναέπεσε...

Ο Νικόλας υπέμενε, καρτερούσε, αγρυπνούσε ώρες, γονατιστός προσευχόταν γι' αυτήν, σιωπούσε και νήστευε, νήστευε εξαντλητικά.

Ερεθισμένη από αυτήν την ανοχή πρόσθεσε στην ντροπή και κάτι άλλο πλέον, την άσχημη συμπεριφορά της. Άρχισε να τον φωνάζει, να τον ξεφτιλίζει, να τον βρίζει, να τον ματώνει καθημερινά με την θηριώδη εκείνη συμπεριφορά της, την διαβολική.

Πόσο θα μπορούσε αλήθεια να βαστάξει ο ανεξίκακος εκείνος άγιος άνθρωπος του αιώνας μας;

Περνούσαν τα χρόνια και ο Σταυρός γινόταν όλο και πιο αβάσταχτος.

Έδειχνε σιγά σιγά να λυγίζει.

Και ξημέρωνε ημέρα της Καθαρής Δευτέρας. Την πέρασε γονατιστός, λύγισε μπροστά στην σιωπή του Θεού που έδειχνε πως δεν νοιαζόταν πλέον για το πλάσμα του. Έπεσε μπροστά στο εικονοστάσι και με λυγμούς φώναξε:

- Θεέ μου, ή φώτισέ την και δώσε της μετάνοια αληθινή, ή πάρε με. Δεν αντέχω άλλο τούτο το βάσανο 15 ολόκληρα χρόνια!...

Η γυναίκα του που ήλθε απ έξω από την αμαρτία, γιατί είπαμε ήτανε νύχτα και ξημέρωνε η Καθαρά Δευτέρα, ήταν μια τέτοια ημέρα, που τον βρήκε γονατιστό και άκουσε και τα λόγια που έλεγε κλαίγοντας τούτος ο άνθρωπος, την συγκλόνισε κυριολεκτικά, την πήραν τα κλάματα... κατάλαβε την άβυσσο των κριμάτων της, ήταν «η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή», αλλά η μετανοημένη πλέον. Κεραυνοχτυπημένη λοιπόν από την θεία φώτιση, σωριάστηκε στα πόδια του και φώναξε:

- Συγχώρεσέ με, δεν είμαι μόνο τιποτένια, αλλά για τελευταία φορά. Για τελευταία και μοναδική φορά συγχώρεσέ με!

Και κείνος πάλι την συγχώρεσε. Και ακολούθησαν μετά από κείνην την βραδιά που ξημέρωνε η Μεγάλη Σαρακοστή και η Καθαρά Δευτέρα, ακολούθησαν χρόνια ευτυχίας, και με παιδιά μέσα στην οικογένεια, δύο αγγελούδια που τους χάρισε ο Πανάγιος Θεός, και ευλογία ήλθε μια για πάντα σε αυτό το σπιτικό, χάρις στην αγία υπομονή, τη μεγάλη καρδιά και την συγχωρητικότητα αυτού του ανθρώπου του Νικολάου, χάρις στην προσευχή του, χάρις στην υπομονή του, την ματωμένη υπομονή του, την πολλή του προσευχή και τα πολλά του τα δάκρυα.

Τελικά έσωσε έναν άνθρωπο...!

Τον γλύτωσε από αποτυχημένο γάμο...

Κάποιος νέος, γνώρισε μια κοπέλα, που κατά την γνώμη του, είχε τα κατάλληλα προσόντα να την παντρευτεί.

Πήγε και ρώτησε γι' αυτό, τον Άγιο Ιάκωβο Τσαλίκη. Ο Άγιος Ιάκωβος κούνησε αρνητικά το κεφάλι του, χωρίς όμως να του εξηγήσει τον λόγο που δεν συμφωνούσε. Ο νέος επέμενε. Πήγε και δεύτερη και τρίτη φορά.

Όμως ο Γέροντας κρατούσε την ίδια αρνητική στάση. Ο νέος έκανε υπακοή στον Άγιο Γέροντα και δεν ξανασκέφτηκε εκείνη την περίπτωση.

Μετά από καιρό, γνώρισε μια άλλη κοπέλα και πήγε πάλι στον Άγιο Ιάκωβο.

Αυτήν την φορά όμως ο Άγιος Ιάκωβος χαμογέλασε. Χάρηκε πολύ και του έδωσε την ευλογία του, να προχωρήσει σε γάμο μαζί της. Πράγματι, ο νέος αυτός παντρεύτηκε αυτήν την κοπέλα και έκανε έναν πολύ ευτυχισμένο γάμο. Απέκτησε και χαριτωμένα παιδιά.

Πέρασαν αρκετά χρόνια και κάποια μέρα ο κύριος αυτός, ανοίγοντας τυχαία την εφημερίδα, βλέπει την κοπέλα εκείνη που πριν από χρόνια έλεγε στον Γέροντα Ιάκωβο, να την παντρευτεί. Τα 'χασε! Η κοπέλα αυτή είχε μπλεχτεί με μαγείες και ναρκωτικά και είχε καταλήξει στην φυλακή...

Τότε κατάλαβε, γιατί ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης κρατούσε αρνητική στάση.

Ο Άγιος Ιάκωβος με την Χάρη του Θεού έβλεπε μακριά!... Κάτι που εμείς οι θνητοί δεν μπορούμε... Τον ευχαρίστησε τον Γέροντα μέσα από την καρδιά του. Δυστυχώς δεν ζούσε ο Γέροντας να πάει να τον ευχαριστήσει από κοντά. Πήγε όμως πάνω στον τάφο του και έκλαψε και τον ευχαρίστησε, που τον γλύτωσε από έναν αποτυχημένο γάμο...

Ο Άγιος Πορφύριος σώζει έναν νεαρό από αποτυχημένο γάμο

Μια πλούσια κυρία, πνευματικό τέκνο του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, είχε έναν γιό, ο οποίος δεν πίστευε στον Κύριο. Ο νεαρός αγαπούσε πολύ μια κοπέλα, αλλά η μητέρα δεν την ήθελε για τον γιό της.

Ρώτησε λοιπόν τον Άγιο Πορφύριο, τι γνώμη είχε εκείνος. Ο Άγιος συμφώνησε μαζί της, ότι η κοπέλα αυτή δεν κάνει για τον νεαρό και της πρότεινε να του πει, να πάει από εκεί για να τον συναντήσει...

Ο γιός δεν ήθελε να πάει να δει τον Άγιο Πορφύριο και αντί γι' αυτό είπε στους γονείς του, ότι θα πήγαινε μαζί με την κοπέλα ταξίδι στην Αγγλία και ότι εκεί θα την αρραβωνιαζόταν. Έπειτα από την συμβουλή του Αγίου, η μητέρα του είπε, ότι θα συμφωνήσει μόνο υπό τον όρο, όταν θα είναι στην Αγγλία και πριν πει κάτι στην κοπέλα, να πάρει τηλέφωνο τον Άγιο Πορφύριο, για να ζητήσει την ευχή του. Ο νεαρός συμφώνησε και έτσι έκανε.

Όταν έφτασαν στο ξενοδοχείο στην Αγγλία και πριν κάνει πρόταση στην κοπέλα, κατέβηκε στην υποδοχή για να τηλεφωνήσει στον Άγιο από εκεί.

Πήρε λοιπόν τηλέφωνο και ένα λεπτό αφού το είχε σηκώσει, ζήτησε από τον νεαρό να περιμένει. Ξαφνικά ακούστηκε στο ακουστικό ένας παράξενος ήχος και το τηλέφωνο της υποδοχής συνδέθηκε με το τηλέφωνο του δωματίου του ζευγαριού.

Τότε ο νεαρός άκουσε την κοπέλα που επρόκειτο να ζητήσει σε γάμο, να μιλάει σε έναν άλλο νεαρό και να αναλύει το σχέδιό της: ότι δηλαδή θέλει να παντρευτεί το γιό της πλούσιας κυρίας, για να πάρει μερίδιο των χρημάτων του και έπειτα να τον χωρίσει...!

Ο νεαρός τα άκουσε όλα αυτά και έπαθε μεγάλο σοκ!

Όταν ο Άγιος Πορφύριος επανήλθε στην γραμμή και τον ρώτησε τι τον ήθελε, ο νεαρός του απάντησε "τίποτα" και έκλεισαν.

Ο Άγιος Πορφύριος μ' αυτό το θαύμα, κατάφερε να σώσει τον νεαρό από έναν γάμο που είχε ως βάση του ιδιοτελή κίνητρα και όχι αληθινή αγάπη, καθώς επίσης και να φέρει το γιό της κυρίας κοντά στον Θεό!...

Δώρο άδωρο

Κάποια φορά πήγε να δει τον Όσιο Πορφύριο τον Καυσοκαλυβίτη ένας παντρεμένος, που δεν ήταν καθόλου καλός σύζυγος, ενώ παράλληλα έχτιζε μια Εκκλησία, και του είπε:

- Γέροντά μου, εγώ κτίζω μια ωραία Εκκλησία.

- Τί κτίζεις, ευλογημένε, αυτή τη μικρή Εκκλησία, αφού χάλασες την άλλη μεγάλη Εκκλησία, που είναι το σπίτι σου;

Επιστολή στον ανύπαντρο σύζυγο για την διπλή αδικία...

Έδιωξες τη στεφανωμένη γυναίκα σου και πήρες άλλη, με την οποία ζεις χωρίς να έχετε παντρευτεί. Και αναρωτιέσαι, τι κακό έκανες. Και παραξενεύεσαι γιατί οι γείτονές σου ξεσηκώνονται εναντίον σου. Και ακόμα παραξενεύεσαι γιατί η εξουσία σε ταλαιπωρεί και σε τιμωρεί.

Η μία αμαρτία σου έγκειται στο ότι έδιωξες τη νόμιμη σύζυγο, ενώ η άλλη στο ότι συζείς παράνομα. Διπλά καταπάτησες τον νόμο του Δημιουργού σου, γι' αυτό οι γείτονές σου ξεσηκώνονται εναντίον σου και γι' αυτό η κρατική εξουσία σε κυνηγά. Αυτό δεν θα ήταν αμαρτία για τα ζώα, αφού γι' αυτά ο Δημιουργός δεν όρισε τον νόμο, όπως για τους ανθρώπους. Αλλά για τους ανθρώπους είναι αμαρτία.

Εσύ βρίσκεις τη δικαιολογία για τον εαυτό σου στο ότι έτσι έκαναν και κάποιοι άλλοι. Ναι, είναι αλήθεια, ότι το έκαναν και άλλοι. Όμως ποτέ έναν παραβάτη του νόμου δεν τον δικαιολογούσε, το ότι πριν απ' αυτόν ήταν και κάποιοι άλλοι παράνομοι.

Ο Βυζαντινός βασιλιάς Κωνσταντίνος, ο γιός της Ειρήνης, έδιωξε την στεφανωμένη γυναίκα του Μαρία και πήρε μια κυρία των τιμών, τη Θεοδότη. Και η βασίλισσα μητέρα και ο πατριάρχης της Κωνσταντινούπολης κατέκριναν τον βασιλιά γι' αυτό. Όμως ο βασιλιάς δεν ήθελε να ακούσει τη μητέρα του και τον αρχηγό της Εκκλησίας του Θεού, αλλά τους απείλησε κιόλας, πως εάν δεν τον αφήσουν ήσυχο, θα γυρίσει το κράτος σε ειδωλολατρία και θα απαγορεύσει τη Χριστιανική πίστη.

Και όλος ο λαός έβριζε εξαιτίας της παρανομίας του βασιλιά. Αλλά τη δεύτερη χρονιά της παράνομης αυτής συμβίωσης, μπήκαν στο παλάτι του βασιλιά συνωμότες, τον συνέλαβαν και τον τύφλωσαν, ακριβώς στο δωμάτιο που γεννήθηκε.

Πρόσεξε λοιπόν να μην σε βρει κι εσένα η φοβερή τιμωρία, όχι από τους ανθρώπους αλλά από μια αόρατη δύναμη, δυνατότερη απ' όλους τους ανθρώπους.

Διότι έχει γραφεί: «Ουαί οι λέγοντες το πονηρόν καλόν και το καλόν πονηρόν, οι τιθέντες το σκότος φως και το φως σκότος» (Ησαΐας 5,20).

Έτσι μιλά Εκείνος σε κάθε ανθρώπινο, είτε για να χαϊδέψει, είτε για να χτυπήσει.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Γιατί δεν με δίνει ο Θεός έναν άνθρωπο να παντρευτώ;

Κάποτε που ομιλούσα στην έδρα, παρουσιάστηκε μια κυρία και με ρώτησε:

- κ. Παναγόπουλε, γιατί δεν με ακούει ο Θεός; Προσεύχομαι τόσα χρόνια, να με δώσει έναν άνθρωπο Χριστιανό και δεν με τον έδωσε μέχρι σήμερα. Πού οφείλεται αυτό; Επειδή δεν πιστεύω; Εγώ όμως πιστεύω.

Της είπα:

- Ποιός σε είπε, ότι αυτός ο λεγόμενος Χριστιανός, θα σου κάνει τη ζωή Χριστιανική; Ποιός σου είπε, ότι πρέπει να πάρεις Χριστιανό και δεν πρέπει να πάρεις έναν άλλον, για να τον αφομοιώσεις εσύ στον Χριστιανισμό;

Ποιός σε είπε, ότι πρέπει να ενωθούν τα καλά για να κάνουν ένα τρίτο καλό και πρέπει να ενωθούν τα κακά και να καταστραφούν και τα 2; Υπάρχει Χριστιανός στα μέτρα σου; Πρέπει να παντρευτείς; Και τα παιδιά που θα βγάλεις, θα μπορέσεις να τα διαπαιδαγωγήσεις σωστά στον Χριστιανισμό;

Πόσα Χριστιανικά αντρόγυνα, βγάλανε διαβόλους παιδιά! Και αν σε φυλάει ο Θεός; Λέμε στο Πάτερ ημών, γεννηθήτω το θέλημα Σου, αλλά εμείς δεν έχουμε του Θεού εμπιστοσύνη. Για να επιτρέψει ο Θεός μια κατάσταση, σημαίνει ότι υπάρχει λόγος...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Ταρακούνημα της Παναγίας σε μια νεόνυμφη

Ήταν μια ερωτευμένη, που κατόρθωσε έπειτα από πολύ καιρό να έρθει σε γάμο με τον φίλο της. Θυσιάστηκε πραγματικά, γιατί τον αγαπούσε.

Όταν πραγματοποιήθηκε ο γάμος και έμειναν μόνιμα στο δικό τους διαμέρισμα, κάλεσαν ένα κοινό φίλο στο σπίτι τους, να του κάνουν το πρώτο τραπέζι, για το γάμο τους. Και η κυρία, θεώρησε σωστό, να κλείσει και ένα ραντεβού με αυτόν τον φίλο! Έκλεισε ραντεβού με τον φίλο!!!...

Και την ημέρα που έκλεισε ραντεβού με τον φίλο, είπε στο σύζυγο, ότι άμα το απόγευμα έρθει από τη δουλειά και δεν θα την έβρισκε σπίτι, να μην ανησυχεί, διότι θα πήγαινε για το δόντι της στον ιατρό.

Την πίστεψε ο σύζυγος. Που να φανταστεί, ότι 10 χρόνια μαζί της, με το πρώτο τραπέζι, του γάμου τους, θα έκλεινε και ραντεβού!...

Το απόγευμα αυτή ετοιμάστηκε, τακτοποιήθηκε κοιτάχτηκε στον καθρέφτη, αρωματίστηκε και πήρε την τσάντα της να φύγει και να πάει στο προγραμματισμένο ραντεβού. Περνάει από το χολ για την εξώπορτα. Πάνω στο χολ ψηλά, είχε το εικονοστάσιο και είχε βάλει εκεί, τα στέφανα του γάμου, για να μην λερώσουν. Και όταν προχώρησε να φύγει, έπεσε η στεφανοθήκη κάτω και έγινε χίλια κομμάτια!!!...

Αυτή τρόμαξε και αναφώνασε:

- Παναγία μου!..

Και ακούει μια φωνή από πάνω να της λέει:

- Δεν ντρέπεσαι, που πιάνεις το όνομά Μου στο στόμα σου; Δεν ντρέπεσαι εκεί που πηγαίνεις και κρέμασες και τα στέφανα ψηλά. Δεν σε χρειάζονται!!!...

Κόπηκε η φωνή της, κόπηκαν τα πάντα. Έμεινε κόκκαλο!

Άμα ο άνθρωπος είχε αυτό το φόβο, ότι ο Θεός παρακολουθεί κάθε του πράξη, πολλά πράγματα δεν θα τα έπραττε...

Η αγάπη για το χρήμα

Ένα φτωχό αγόρι ήταν ερωτευμένο με την κόρη ενός πλούσιου ανθρώπου.

Μια μέρα, το αγόρι της έκανε πρόταση γάμου, και το κορίτσι είπε:

- Ο μηνιαίος μισθός σου είναι ισοδύναμος με τα καθημερινά έξοδά μου.

Πώς μπορώ να ασχοληθώ μαζί σου; Δεν μπορώ ποτέ να σ' αγαπήσω, οπότε ξέχασε εμένα και πήγαινε σε κάποια άλλη του επιπέδου σου.

Αλλά για κάποιο λόγο, το αγόρι δεν μπορούσε να την ξεχάσει τόσο εύκολα...

Περίπου 10 χρόνια αργότερα, έπεσε πάνω της σε ένα εμπορικό κέντρο.

Αμέσως είπε το κορίτσι:

- Εϊ πως είσαι; Τώρα είμαι παντρεμένη και ξέρεις πόσο είναι ο μισθός του συζύγου μου; 15.700\$ το μήνα! Μπορείς να το νικήσεις αυτό; Και είναι επίσης πολύ έξυπνος.

Τα μάτια του ανθρώπου γέμισαν με δάκρυα στο άκουσμα αυτών των λέξεων, από τη γυναίκα που κάποτε φρόντιζε και αγαπούσε.

Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, ο σύζυγός της ήρθε κοντά. Αλλά πριν η κοπέλα προλάβει να πει μια λέξη, ο σύζυγός της είδε τον άντρα και του είπε:

- Ω Κύριε, είστε εδώ! Και έχετε συναντήσει τη γυναίκα μου!

Στη συνέχεια, στράφηκε προς τη σύζυγό του:

- Αυτό είναι το αφεντικό μου, ο οποίος διευθύνει το έργο των 100 εκατομμύριων \$ που εργάζομαι! Και αν θέλεις να μάθεις κάτι περίεργο γι' αυτόν, ήταν ότι κάποτε αγάπησε μια κυρία, αλλά δεν μπορούσε να κερδίσει την καρδιά της...!!! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχει παραμείνει άγαμος από τότε. Πόσο τυχερή θα ήταν η κυρία αυτή, αν είχε παντρευτεί αυτόν τον άνθρωπο εδώ;

Η κοπέλα υπέστη σοκ και δεν μπορούσε να αρθρώσει λέξη...

Γάμος ή παρθενία;

Σε ένα ευσεβή κύκλο, γινόταν μια μέρα συζήτηση σχετικά με το μεγαλείο του Ορθοδόξου γάμου και με εκείνο της παρθενίας.

Ένας από τους συζητητές θέλοντας να εξάρει το μεγαλείο της παρθενίας, ανέφερε το όνομα ενός συγχρόνου ιερομονάχου, ξακουστού για την εκθαμβωτική του αγιότητα.

- Αν ο άνθρωπος αυτός, είπε, είναι τόσο ανώτερος από τον πατέρα που τον έφερε στον κόσμο, αυτό οφείλεται στο ότι ακολούθησε τον δρόμο της παρθενίας.

- Δεν έχεις απόλυτα δίκιο, του παρατήρησε τότε ένας άλλος συζητητής. Ο πατέρας του υπήρξε και θα μείνει ανώτερος σε ένα πράγμα πολύ σπουδαίο.

- Σε ποιό; ρώτησαν όλοι με περιέργεια.

- Στο ότι, απάντησε εκείνος, ο άγιος για τον οποίο μιλάμε δεν θα μπορέσει ποτέ να δώσει στην Εκκλησία, ό,τι της έδωσε ο πατέρας του: δηλαδή άλλον ένα τέτοιο γυιό.

Ευλογία για να παντρευτεί...

Μια Ρωσίδα Χριστιανή Ορθόδοξη πήγε στον πνευματικό της στην Ρωσία και του είπε:

- Πάτερ, θέλω να πάρω την ευχή σας να κάνω οικογένεια. Μου δίνετε την ευχή σας; Θέλω να ευχηθείτε για μένα και να με ευλογήσετε.

Ο πνευματικός της δεν στάθηκε στις κλασικές έγνοιες ενός ζευγαριού... Δεν την ρώτησε αν έχει χρήματα, αν έχει δουλειά, αν έχει τα εξωτερικά στοιχεία που συνθέτουν ένα πετυχημένο γάμο. Της είπε:

- Είσαι έτοιμη να φέρεις στον κόσμο έναν άγιο; Μπορείς στο παιδί που θα μεγαλώσεις να δείξεις ένα τέτοιο κλίμα αγιότητας γύρω σου; Τότε σου δίνω την ευλογία μου!... Μπορείς να εμπνεύσεις αγιότητα σε αυτό το παιδί;

Μπορείς να το κάνεις άγιο;...

Εννοώντας: «Μπορείς εσύ να είσαι αγία για να δώσεις και στο παιδί αυτή την επιθυμία της αγιότητας; Τότε να έχεις την ευχή μου να ξεκινήσεις, αλλιώς το να κάνεις οικογένεια επειδή σε πήραν τα χρόνια, επειδή ήρθε η ηλικία, επειδή όλες οι φίλες σου και οι φίλοι σου έχουν κάνει οικογένεια, δεν είναι σωστό ξεκίνημα. Δεν αρκεί αυτό...».

Πολλοί για τον ίδιο λόγο δεν παντρεύονται

Κύριε Πρόεδρε, γιατί μείνατε άγαμος; ρώτησε ένας δημοσιογράφος τον Γάλλο πολιτικό Σουμάν.

- Γιατί ζητούσα την ιδανική σύζυγο.

- Επειδή δεν την βρήκατε λοιπόν;

- Όχι, την βρήκα.

Ο δημοσιογράφος απόρησε:

- Μα τότε γιατί δεν την παντρευτήκατε;

- Γιατί και εκείνη, ζητούσε τον ιδανικό σύζυγο...

Πάνω από όλα ο σύζυγός μας!!!...

Το 1140 ο βασιλιάς Conrad της Γερμανίας αποφάσισε να εισβάλει σε μια μικρή πόλη της Βαυαρίας, το Weinsberg. Ο ηγεμόνας της πόλεως, ο Welf της Βαυαρίας, συγκέντρωσε τους άντρες του και στην αρχή κατάφερε να αποκρούσει τις επιθέσεις του βασιλιά. Τελικά, όμως, το Weinsberg έπεσε στα χέρια του βασιλιά Conrad, που στο μεταξύ είχε γίνει έξαλλος από οργή:

- Θα πληρώσετε για την αυθάδειά σας! βροντοφώναξε στους κατοίκους.

Όλες οι γυναίκες θα εγκαταλείψουν την πόλη και όλοι οι άντρες θα κρεμαστούν!

Ήταν μια τρομερή τιμωρία. Πολλές γυναίκες αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν την πόλη τους. Άλλες εκλιπαρούσαν τον οίκτο του βασιλιά. Αλλά ο βασιλιάς Conrad δεν είχε καμμία διάθεση για συμβιβασμούς. Διέταξε τις γυναίκες να φύγουν απ' το Weinsberg το επόμενο πρωί και να πάρουν μαζί τους μόνο ό,τι μπορούσαν να κουβαλήσουν στις πλάτες τους.

Οι γυναίκες του Weinsberg πέρασαν εκείνη τη νύκτα μαζεύοντας τα πράγματά τους. Ξαφνικά μια γυναίκα είχε μια ιδέα:

- Αφού ο βασιλιάς είπε να πάρουμε μαζί μας ό,τι μπορούμε να κουβαλήσουμε στην πλάτη μας, εγώ θα κουβαλήσω τον άνδρα μου. Για μένα, αυτός είναι το πιο πολύτιμο πράγμα στον κόσμο.

Το επόμενο πρωί, οι φρουροί του βασιλιά στην πύλη της πόλεως αντίκρυσαν ένα παράξενο θέαμα. Οι γυναίκες του Weinsberg έκαναν ουρά για να φύγουν, η καθεμιά με τον άνδρα στην πλάτη της!!! Αμέσως ειδοποίησαν το βασιλιά Conrad. Μια ματιά ήταν αρκετή, για να καταλάβει ο Conrad ότι είχε χάσει.

- Ένας βασιλιάς δεν μπορεί να πάρει πίσω το λόγο του, είπε. Αυτές οι γενναίες γυναίκες είναι αφοσιωμένες στους άνδρες τους και αυτοί οι άνδρες είναι τυχεροί που έχουν τέτοιες συζύγους...

Μετά συγχώρεσε και τις γυναίκες και τους άνδρες τους.

- Μπορείτε να μείνετε στο Weinsberg, τους είπε και να ζήσετε ειρηνικά όλοι μαζί...

Παντρέψου μία στα μέτρα σου...

Ένας νέος ρώτησε κάποτε τον φιλόσοφο Πιττακό αν θα έπρεπε να παντρευτεί μία κόρη ανώτερή του σε πλούτη και μόρφωση. Εκείνος τότε του είπε:

- Βλέπεις αυτά εκεί τα παιδιά που παλεύουν; Πλησίασέ τα και θα σου δώσουν τη συμβουλή που ζητάς.

Ο νέος πήγε προς αυτά. Αλλά τα παιδιά νομίζοντας πώς ερχόταν για να αναμετρηθεί μαζί τους, του φώναξαν:

-Τι θέλεις εδώ; Πήγαινε να παλαίψεις με τους ίσους σου.

Ο νέος κατάλαβε τότε, ότι έπρεπε να παντρευτεί με κόρη, που θα είχε ανάλογα με τα δικά του προσόντα.

Συμβουλές για έναν ευτυχισμένο γάμο

Συμβουλές για έναν ευτυχισμένο γάμο:

1) Να θεωρείτε ο ένας τον άλλον ως δώρο του Θεού. Εάν πιστεύετε ότι ο Θεός προόρισε τον ένα για τον άλλον, τότε ποτέ δεν θα σκεφθείτε τον χωρισμό σας.

2) Μην έρθει ποτέ στο μυαλό σας η ιδέα, ότι ο ένας υπερτερεί έναντι του άλλου.

3) Να δέχεστε ο ένας τον άλλον όπως είσαστε και όχι όπως θα θέλατε να ήσασταν. Να μην θεωρείτε το γάμο σας, σαν μια χρυσή ευκαιρία για να αλλάξετε τον σύντροφό ή την σύντροφό σε εκείνο που νομίζετε ότι θα έπρεπε να είναι. Και όμως πρέπει να είστε πάντοτε πρόθυμοι να δέχεστε συμβουλή και συστάσεις για αλλαγή.

4) Να μην συμερίζετε το αίσθημα του συντρόφου σας, με κανέναν άλλο.

5) Ποτέ να μην χάνετε την αμοιβαία σας εμπιστοσύνη! Να συμερίζετε τα μυστικά σας! Πάντοτε να λέτε την αλήθεια ο ένας στον άλλο!

6) Ποτέ να μην περιμένετε να πάρει ο άλλος την πρωτοβουλία στην ένδειξη της αγάπης και του ενδιαφέροντος για τον άλλο.

7) Ποτέ να μην φθάνετε στα άκρα. Πολλές φορές οι πολιτικές, κοινωνικές ακόμα και θρησκευτικές τοποθετήσεις που υποστηρίζονται με πάθος και απολυτότητα, δημιουργούν προβλήματα που φθάνουν μέχρι τον χωρισμό.

8) Να μην επιτρέπετε στους συγγενείς και στους φίλους σας να κακολογούν το σύντροφό ή τη σύντροφό σας.

9) Να ζητάτε μαζί να κάνετε κάτι για το Θεό, χωρίς να περιμένετε να «πληρωθείτε» γι' αυτό και

10) Να προσευχόσαστε και να μελετάτε το Λόγο του Θεού μαζί.

Σοφές συμβουλές για κάθε παντρεμένη

Κόρη μου Ολυμπιάδα, στο γάμο σου εγώ ο πνευματικός σου πατέρας, ο Γρηγόριος, σε συμβουλεύω:

1) Σε παρακαλώ, να προσέξεις την εξωτερική σου εμφάνιση. Να είσαι απλή. Το χρυσάφι, δεμένο σε πολύτιμες πέτρες, δεν στολίζει γυναίκες σαν και σένα. Πολύ περισσότερο το βάψιμο. Δεν ταιριάζει στο πρόσωπό σου, την εικόνα του Θεού, να την παραποιείς και να την αλλάζεις, μόνο και μόνο για να αρέσεις. Ξέρε το ότι αυτό είναι φιλαρέσκεια και να

μένεις απλή στην εμφάνιση. Τα βαρύτιμα και πολυτελή φορέματα, ας τα φορούν εκείνες, που δεν επιθυμούν ανώτερη ζωή, που δεν ξέρουν τι θα πει πνευματική ακτινοβολία.

2) Με το γάμο, η στοργή και η αγάπη σου να είναι φλογερή και αμείωτη για εκείνον, που σου έδωσε ο Θεός. Για εκείνον, που έγινε το μάτι της ζωής σου και σου ευφραίνει την καρδιά. Και αν καταλάβεις πως ο άνδρας σου σε αγαπάει περισσότερο από όσο τον αγαπάς εσύ, μην κατάταξεις να του πάρεις τον αέρα, κράτα πάντα τη θέση που σου ορίζει το Ευαγγέλιο.

3) Εσύ να ξέρεις, ότι είσαι γυναίκα, έχεις μεγάλο προορισμό, αλλά διαφορετικό από τον άνδρα, που πρέπει να είναι η κεφαλή. Άσε την ανόητη ισότητα των δύο φύλων και προσπάθησε να καταλάβεις τα καθήκοντα του γάμου. Στην εφαρμογή τους θα δεις πόση αντοχή χρειάζεται για να ανταποκριθείς, όπως πρέπει, σε αυτά τα καθήκοντα, αλλά και πόση δύναμη κρύβεται στο ασθενές φύλο.

4) Θα ξέρεις, πόσο εύκολα θυμώνουν οι άνδρες. Είναι ασυγκράτητοι και μοιάζουν με λιοντάρια. Σε αυτό το σημείο, η γυναίκα πρέπει να είναι δυνατότερη και ανώτερη. Πρέπει να παίζει το ρόλο του θηριοδαμαστή. Τι κάνει ο θηριοδαμαστής όταν βρυχάται το θηρίο; Γίνεται περισσότερο ήρεμος και με την καλωσύνη καταπραΰνει την οργή. Του μιλάει γλυκά και μαλακά, το χαϊδεύει, το περιποιείται και πάλι το χαϊδεύει και έτσι το καταπραΰνει.

5) Ποτέ μην κατηγορήσεις και αποπάρεις τον άνδρα σου για κάτι που έκανε στραβό. Ούτε πάλι για την αδράνειά του, έστω και αν το αποτέλεσμα δεν είναι αυτό που ήθελες εσύ. Γιατί ο διάβολος είναι αυτός, που μπαίνει εμπόδιο στην ομοψυχία των συζύγων.

6) Να έχετε κοινά τα πάντα και τις χαρές και τις λύπες. Γιατί ο γάμος όλα σας τα έκανε κοινά. Κοινές οι φροντίδες, γιατί έτσι το σπίτι θα στεριώσει. Να συμβάλλεις εκφράζοντας την γνώμη σου, ο άνδρας όμως ας αποφασίζει.

7) Όταν τον βλέπεις λυπημένο, συμμαρίσου την λύπη του εκείνη την ώρα. Γιατί είναι μεγάλη ανακούφιση στη λύπη, η λύπη των φίλων. Όμως αμέσως να ξαστεριάζει η όψη σου και να είσαι ήρεμη χωρίς αγωνία. Η γυναίκα είναι το ακύμαντο λιμάνι για το θαλασσοδαρμένο σύζυγο.

8) Να ξέρεις, ότι η παρουσία σου στο σπίτι σου είναι αναντικατάστατη, γι' αυτό πρέπει να το αγαπήσεις με όλες τις φροντίδες του νοικοκυριού. Να το βλέπεις σαν βασιλείό σου, και να μη συχνοβγαίνεις από το κατώφλι σου. Άφησε τις έξω δουλειές για τον άνδρα.

9) Πρόσεχε τις συναναστροφές σου. Πρόσεξε τις συγκεντρώσεις που πηγαίνεις. Μην πας σε άπρεπες συγκεντρώσεις, γιατί είναι μεγάλος κίνδυνος για την αγνότητά σου. Αυτές οι συναναστροφές αφαιρούν την ντροπή και από τις ντροπαλές, σμίγουν μάτια με μάτια και όταν φύγει η ντροπή γεννιούνται όλα τα χειρότερα κακά. Τις σοβαρές όμως συγκεντρώσεις με συνετούς φίλους να τις επιδιώκεις. Μην συναναστρέφεις φαντασμένες γυναίκες, που έχουν στο νου τους στο έξω, για επίδειξη. Ούτε ακόμα άνδρες ευσεβείς, που ο σύζυγός σου δεν θέλει στο σπίτι, αν και εσύ τόσο πολύ τους εκτιμάς. Υπάρχει για σένα πιο ακριβό πράγμα από τον καλό σου σύζυγο, που τόσο αγαπάς;

10) Επαινώ τις γυναίκες, που δεν τις ξέρουν οι πολλοί άνδρες. Μην τρέχεις σε τραπέζια κοσμικά και ας είναι για γάμο ή για γενέθλια. Εκεί ανάβουν άνομοι πόθοι, με τους χορούς, τους πήδους και τα γέλια, την ψεύτικη ευχαρίστηση, που παραπλανεύουν ακόμη και τους αγνούς και σώφρονες. Και η αγνότητα είναι τόσο λεπτό πράγμα! Σαν το κερί στις ακτίνες του ήλιου! Απόφευγε ακόμα και στο σπίτι σου τα κοσμικά τραπέζια. Αν μπορούσαμε να περιορίσουμε τις ορέξεις της κοιλιάς, θα κυριαρχούσαμε στα πάθη μας.

11) Κράτα τη μορφή σου γαλήνια και μην την αλλοιώνεις ούτε με μορφασμούς, όταν είσαι θυμωμένη. Στολίδια τα αυτιά να έχουν όχι τα μαργαριτάρια, αλλά να ακούν καλά λόγια και να βάζουν για τα άσχημα λουκέτο στο νου. Έτσι, είτε κλειστά είναι, είτε ανοιχτά, η ακοή θα μένει αγνή.

12) Όσο για τα μάτια, είναι εκείνα, που δείχνουν όλο το εσωτερικό της ψυχής. Ας σταλάζει αγνό κοκκίνισμα η παρθενική ντροπή κάτω από τα βλέφαρά σου και ας προκαλεί τη σεμνότητα και την αγνή ντροπή σε όσους σε βλέπουν και σ' αυτόν ακόμα τον σύζυγό σου. Είναι πολλές φορές προτιμότερο, για πολλά πράγματα, να κρατάς κλειστά τα μάτια, χαμηλώνοντας το βλέμμα.

13) Και τώρα στη γλώσσα. Θάχεις πάντα εχθρό τον άνδρα σου, αν έχεις γλώσσα αχαλίνωτη, έστω και αν έχεις χίλια άλλα χαρίσματα. Γλώσσα ανόητη βάζει, πολλές φορές, σε κίνδυνο και τους αθώους. Προτίμα και όταν ακόμα έχεις δίκιο, τη σιωπή. Είναι προτιμότερη για να μη ριψοκινδυνεύσεις να πεις ένα άτοπο λόγο. Και αν έχεις την επιθυμία να λες πολλά, είναι καλύτερο να σωπαίνεις. Πρόσεχε ακόμα το βάδισμα σου. Μετράει στη σωφροσύνη.

14) Μην έχεις αδάμαστη σαρκική ορμή. Πείσε και τον άνδρα σου να σέβεται τις ιερές ημέρες. Γιατί οι νόμοι του Θεού είναι ανώτεροι από την εικόνα του Θεού.

15) Αν από μένα το γέροντα πήρες κάποιο λόγο πνευματικό, σου συνιστώ να τον φυλάξεις στα βάθη της ψυχής σου. Έτσι με ό,τι πήρες από αυτά που άκουσες και με την ηθική σου ανωτερότητα, θα θεραπεύσεις τον εξαιρετο σύζυγό σου και περίφημο πολιτικό άνδρα από την υπερηφάνεια.

16) Αυτό τώρα το παρόν δώρο, κειμήλιο, σου προσφέρω. Αν θέλεις πάλι να σου ευχηθώ και το καλύτερο, σου εύχομαι να γίνεις αμπέλι πολύκαρπο, με τέκνα τέκνων, για να δοξάζεται από περισσότερους ο Θεός, για τον Οποίο γεννιόμαστε και προς τον Οποίον πρέπει απ' αυτή τη ζωή να οδεύουμε.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος - Επιστολή σε μια πνευματική του κόρη, την Ολυμπιάδα, όταν παντρεύτηκε ~

Συμβολισμοί σε έναν Ορθόδοξο γάμο

1) *Τί συμβολίζει η τριπλή αλλαγή των δακτυλιδιών στα χέρια των μελλονύμφων; Ο παράνυμφος (κουμπάρος) κατά την ακολουθία του αρραβώνα, αλλάζει τα δακτυλίδια τρεις φορές. Η πράξη αυτή συμβολίζει την αμοιβαία ένωση των μνηστευομένων και την αναπλήρωση των ελλείψεων του ενός, από τις ικανότητες του άλλου. Το ότι ο παράνυμφος αλλάζει τα δακτυλίδια τρεις φορές δηλώνει ότι η πράξη αυτή γίνεται ενώπιον Θεού και ανθρώπων καθώς επίσης η ίδια η παρουσία του φανερώνει, την δέσμευση των μελλονύμφων που γίνεται έμπροσθέν του, για μια πορεία που θα καταλήξει με την ευλογία της Εκκλησίας στο γάμο και όχι στην κραιπάλη και στην ασωτία. Η παρουσία του παρανύμφου κατά την αλλαγή των δακτυλιδιών φανερώνει και τη μαρτυρική παρουσία του στον αρραβώνα, γεγονός που με τίποτα δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ή ακυρώσει. Έτσι και εκ της πράξεως αυτή δηλώνεται εμμέσως πλην σαφώς, η σπουδαία θέση που έχει ο παράνυμφος στη ζωή των μελλονύμφων. Να τους υπενθυμίζω ανά πάσα στιγμή, αυτή την δέσμευσή τους ενώπιον του Θεού και ενώπιον των ανθρώπων. Τα δακτυλίδια τοποθετούνται στον τέταρτο δάκτυλο του δεξιού χεριού των μελλονύμφων και ποτέ στο αριστερό χέρι.*

Ο Άγιος Συμεών Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης αναφέρει ότι η τριπλή αλλαγή των δακτυλιδιών στα χέρια των μελλονύμφων εκ μέρους του παρανούμφου φανερώνει, την προς την Αγία Τριάδα τιμή, στο όνομα της Οποίας γίνεται η όλη τελετή. Προς τιμήν της Αγίας Τριάδος «ήτις άπαντα τελειοί τε και βεβαιοί»

2) *Τί συμβολίζει η τριπλή αλλαγή των στεφάνων στα κεφάλια των νεονύμφων;* Αφού ο ιερέας ευλογήσει τα στέφανα επάνω στο άγιο Ευαγγέλιο και αφού πει τους λόγους: «Στέφεται ο δούλος του Θεού (τάδε) την δούλη του Θεού (τάδε)» και τανάπαλιν, τοποθετεί στα κεφάλια των νεόνυμφων πλέον τα στέφανα. Έπειτα τα λαμβάνει ο παράνυμφος, ως ανάδοχος της σωφροσύνης και της ομονοίας του ζεύγους τα στέφανα στα χέρια του και τα αλλάζει στα κεφάλια των νεόνυμφων τρεις φορές. Η τριπλή αλλαγή δηλώνει τον ιερό αριθμό τρία, που είναι η Αγία Τριάδα, τα τρία πρόσωπα, στα ονόματα των οποίων παραδίδει η Εκκλησία τους νεονύμφους. Η τριπλή αλλαγή φανερώνει και την αλληλοσυμπλήρωση των δύο ανθρώπων στη νέα τους συζυγική ευλογημένη από την Εκκλησία ζωή.

Ο παράνυμφος μετά την υπό του ιερέως στέψη στέκεται πίσω από τους νεόνυμφους και δέχεται τα στέφανα, τα οποία αλλάζει τρεις φορές, όπως έκανε και με τα δακτυλίδια του αρραβώνα, σταυροειδώς έτσι ώστε το δεξι χέρι να βρίσκεται πάντοτε στο κεφάλι του άνδρα και το αριστερό στο κεφάλι της γυναίκας. Έτσι με τον τρόπο αυτό ο παράνυμφος φανερώνει στους νυμφίους, αντί του πατέρα τους, το δάσκαλο της ομοφροσύνης και της αγαθής συζυγίας. Τα στέφανα στα κεφάλια των νεόνυμφων συμβολίζουν τα τρόπαια της νίκης, σύμφωνα με τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο

3) *Τί συμβολίζει ο κυκλικός χορός των νεόνυμφων μετά του παρανούμφου;* Η περικύκλωση του τραπεζιού από τον όμιλο των συμμετεχόντων στο γάμο, δηλαδή τους ιερωμένους, τους νεόνυμφους και τους παρανούμφους - κουμπάρους, σε σχήμα χορού συμβολίζει τη νοσταλγία του Παραδείσου και την αναζήτηση της αιωνιότητας. Εκφράζει τη φυσική χαρά, την πνευματική ανανέωση και το πανηγυρικό αίσθημα που συνοδεύει το γάμο, αισθήματα τα οποία πάντοτε εκφράστηκαν με χορούς και τραγούδια... Τα τροπάρια που ψάλλονται κατά την τριπλή εισόδευση και περιφορά των νεόνυμφων εκφράζουν την εν Χριστώ χαρά και ευφροσύνη των συζύγων. Ακόμη συμβολίζει την πνευματική και ουράνια ευθυμία των νεονύμφων που προκύπτει με τη μυστηριακή ένωση των ψυχών τους και της ίδιας της τελετουργίας του Χριστιανικού γάμου που ευλογεί ο ίδιος ο Κύριος και Θεός μας με απώτερο στόχο τη συνέχιση του απολυτρωτικού μυστηρίου Του. Ο ίδιος ο χορός του Ησαΐα είναι τόσο κεφαλαιώδης πράξη στο γάμο ώστε κάποιος είπε ότι «εάν όλα όσα προηγούνται του χορού του Ησαΐα δεν επικυρωθούν με τον τριπλό χορό γύρω από το δισκέλιον δεν μπορούν να έχουν τη νομική εγκυρότητα του μυστηρίου». Ο ίδιος ο χορός αποτελεί έκφραση ζωηρής πνευματικής αγαλλιόσεως για την Θεία Χάρη που πλούσια κατέρχεται από τον ίδιο τον Κύριο και Θεό μας κατά την ώρα της ιερολογίας του γάμου. Και όπως ακριβώς συμβαίνει και στα υπόλοιπα μυστήρια π.χ. της Βαπτίσεως και της Χειροτονίας, έτσι και στο γάμο ο κυκλικός χορός αποτελεί σημείο της εν Χριστώ ευφροσύνης. Για τον λόγο αυτό εκείνοι οι νέοι που με ευσέβεια και σωφροσύνη αγωνίσθηκαν να κρατήσουν την παρθενία τους μέχρι την ώρα του γάμου τους επέτρεψε ο Θεός να τιμώνται και να γίνονται κοινωνοί μαζί Του, δηλαδή συμμετοχοί της Βασιλείας του Θεού, του Χριστού και των Αγίων του. Και αυτό το ουράνιο πανηγύρι ορατά βεβαιώνεται με τον κυκλικό χορό του Ησαΐα.

Περί γαστριμαργίας

Μη απληστεύου εν πάση τρυφή και μη εκχυθής επί εδεσμάτων. [Μην είσαι λαίμαργος και αχόρταγος στα πλούσια τραπέζια και μην ορμήσεις με βουλιμία σε όλα τα φαγητά.]
~ Σοφία Σειράχ 37,29 ~

Δι' απληστίαν πολλοί ετελεύτησαν, ο δε προσέχων προσθήσει ζωήν. [Εξ αιτίας της απληστίας και λαιμαργίας των πολλοί απέθαναν. Εκείνος όμως ο οποίος προσέχει και συγκρατείται, θα παρατείνει την ζωή του.]
~ Σοφία Σειράχ 37,31 ~

Η κύρια παρανομία των Σοδόμων ήταν, ότι ζούσαν μέσα στην αφθονία των τροφών και έπλεαν στο κρασί και ασώτευαν.
~ Ιεζεκιήλ 16,49 ~

Γαστριμαργία είναι, το να τρώμε πολύ και γρήγορα, χωρίς διάκριση, και πριν από την κατάλληλη ώρα, ενώ λαιμαργία είναι, το να ευχαριστιόμαστε με τα φαγητά.
~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Άρχοντας των δαιμόνων είναι ο Σατανάς, ενώ των παθών η γαστριμαργία.
~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Πολυφαγία είναι, το να μην έχει κάποιος μέτρο όταν τρώει επιπλέον φαγητά. Λαιμαργία είναι η μανία, το να γεμίζει κανείς τον λαιμό του. Και γαστριμαργία είναι, το να μην συγκρατείσαι ως προς την τροφή.
~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Η γαστριμαργία είναι ο αρχηγός των παθών. Τα αίτιά της είναι η φύση των φαγητών και η συνεχής χρήση τους, η αναισθησία της ψυχής και η λησμοσύνη του θανάτου. Τα αποτελέσματά της είναι η πορνεία, η σκληροκαρδία, ο ύπνος, το πλήθος των ρυπαρών λογισμών, η οκνηρία, η πολυλογία, η αστειολογία και τα γέλια, η καύχηση, η παρρησία, η θρασύτητα, η σκληροτράχηλη διαγωγή και συμπεριφορά, η ανυπακοή, η αντιλογία, η αναισθησία, η υποδούλωση στα πάθη και η αγάπη του καλλωπισμού. Καταπολεμείται με την μνήμη των αμαρτημάτων μας και την μνήμη του θανάτου, αλλά δεν μπορεί να "καταστραφεί" τελειωτικά.
~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όταν η κοιλιά θλίβεται (πεινάει, στερείται), τότε η καρδιά ταπεινώνεται. Όταν όμως ικανοποιήσουμε (τις απαιτήσεις της κοιλιάς), τότε φουσκώνει (υπερηφανεύεται) ο λογισμός.
~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Εάν το όριο της γαστριμαργίας είναι να πιέζει κανείς τον εαυτόν του να φάει και χωρίς να έχει όρεξη, τότε το όριο της εγκρατείας είναι και όταν πεινά, να συγκρατεί τη φύση του, παρόλο που δεν είναι ένοχη σε τίποτε.
~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο δούλος της κοιλιάς σκέπτεται με τι είδους φαγητά θα εορτάσει, ενώ ο δούλος του Θεού με τι χαρίσματα θα πλουτίσει. Τα πολλά φαγητά ισχυροποιούν την γλώσσα (πολυλογία), ενώ αποξηραίνουν και τις πηγές των δακρύων. Θα διαπιστώσουμε πως όλα τα ηθικά μας ναυάγια, προέρχονται μόνο από την γαστριμαργία, γι' αυτό ας κόψουμε πρώτα τα λιπαρά φαγητά, έπειτα τα ερεθιστικά και μετά τα εύγευστα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όταν σε νικήσει η κοιλιά, δάμαζέ την με σωματικούς κόπους. Και αν αυτό σου είναι αδύνατο, για λόγους ασθενείας, πάλεψε εναντίον της με την αγρυπνία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η γαστριμαργία είναι μητέρα της πορνείας και όποιος περιορίζει την κοιλιά του, μπορεί να περιορίσει και την γλώσσα του.

~ Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας ~

Αν επισκεφθείς γιατρό και θελήσεις να ρωτήσεις, θα μάθεις ότι όλες σχεδόν οι αρρώστιες, έχουν αιτία την πολυφαγία. Αλλά και τα ψυχικά νοσήματα (μελαγχολία, νωθρότητα, ακολασία, πλεονεξία κ.ά.) έχουν τη ρίζα τους την πολυφαγία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο κοιλιόδουλος άνθρωπος γίνεται άχρηστος για την παρούσα ζωή και ανίκανος να εκτελέσει κάποιο έργο αγαθό. Εκείνοι που ζουν διαρκώς μέσα στις υλικές απολαύσεις καταλαμβάνονται από σοβαρά και αθεράπευτα νοσήματα. Επειδή νομίζουν ότι γεννήθηκαν σ' αυτό τον κόσμο μόνο και μόνο για να ζήσουν μέσα στις υλικές απολαύσεις, γι' αυτό, αφού "διαρρήξουν" την κοιλιά τους από την πολυφαγία και παχύνουν το σώμα τους, απέρχονται κατόπιν από την παρούσα ζωή, χωρίς να κατορθώσουν τίποτε άλλο, από το να προετοιμάσουν με τις σάρκες τους, πλουσιότερο τραπέζι για τους σκώληκες του τάφου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ένα πλοίο όταν φορτωθεί με περισσότερα εμπορεύματα από όσα μπορεί να χωρέσει, καταποντίζεται, έτσι και το σώμα μας, όταν λάβει περισσότερη τροφή από όση μπορεί, καταπονείται και βυθίζεται στο πέλαγος της απωλείας. Και όπως τα πλοία που βρίσκονται σε αυτήν την κατάσταση, δεν τα ωφελεί, ούτε η γαλήνη της θάλασσας, ούτε η ικανότητα του κυβερνήτη, ούτε η καλοκαιρία, ούτε τίποτα άλλο, το ίδιο συμβαίνει και με αυτούς που κάνουν τρυφή ζωή: δεν μπορεί τίποτα να διασώσει την ψυχή τους, ούτε η διδασκαλία, ούτε η συμβουλές, ούτε ο φόβος των μελλόντων, ούτε τίποτα άλλο, αλλά όλα τα υπερνικά η αμετρία του φαγητού και καταβυθίζει τον γαστρίμαργο, προκαλώντας τον φοβερό ναυάγιο...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνο που τρέφει το σώμα είναι η ολιγάρκεια στο φαγητό. Και αυτό επειδή το λίγο μπορεί να το αφομοιώσει ο οργανισμός, ενώ το επιπλέον, όχι μόνον δεν τρέφει το σώμα, αλλά και το καταστρέφει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τον Αδάμ τον έδωξε από τον παράδεισο η έλλειψη κυριαρχίας επί της κοιλιάς του. Όπως επίσης, η ίδια αιτία προκάλεσε τον κατακλυσμό επί Νώε και κατέβασε τους κεραυνούς των Σοδόμων. Γιατί μπορεί να επρόκειτο για αμαρτίες πορνείας, ωστόσο η ρίζα κάθε μίας απ' αυτές, φύτρωσε από την λαιμαργία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα πολλά και ερεθιστικά φαγητά, καθιστούν το πουλάρι απείθαρχο στον αναβάτη του. Και όταν παχαίνει το σώμα, εξασθενίζει η ψυχή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει χειρότερο, ούτε αισχρότερο από την λαιμαργία, διότι κάνει βαρύ το πνεύμα, σαρκική την ψυχή και δεν μας αφήνει να βλέπουμε καθαρά... Και τη δύναμη του σώματος εξασθενίζει και την ανδρεία της ψυχής παρασούρει. Τα ορμητικά ρεύματα των ποταμών δεν κατατρώνε τόσο πολύ τις όχθες, ούτε προκαλούν τέτοια καθίζηση, όσο υποσκάπτουν τα θεμέλια της υγείας, η λαιμαργία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι ο πόρνος ακάθαρτος, αλλά και ο γαστρίμαργος, ο οποίος είναι δούλος της κοιλιάς του. Γιατί και αυτός είναι δούλος μιας άλλης ηδονής και αναγκάζεται να είναι πλεονέκτης.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπου υπάρχει μέθη, εκεί υπάρχει και διάβολος! Όπου υπάρχουν αισχρά λόγια, υπεραφθονία υλικών αγαθών, εκεί χορεύουν οι δαίμονες! Τέτοιος τραπέζι είχε εκείνος ο πλούσιος, γι' αυτό στην άλλη ζωή, δεν είχε ούτε μία σταγόνα νερό. (Λουκ. 16,24)

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο σκοπός του φαγητού δεν είναι η απόλαυση, αλλά η ανάγκη να διατηρηθούμε στη ζωή. Αν κυριαρχήσεις στην κοιλιά σου, θα κατοικήσεις στον παράδεισο και αν δεν κυριαρχήσεις, θα γίνεις παρανάλωμα του θανάτου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν υπερπαχαίνεις το σώμα σου, εξασθενείς την ψυχή σου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το πάθος της γαστριμαργίας δεν επιδεικνύεται μόνο με την κατανάλωση μεγάλης ποσότητας τροφών, αλλά και με την επιθυμία και την γεύση μικρής ποσότητας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η γαστριμαργία παρέδωσε τον Αδάμ στο θάνατο και επέφερε στον κόσμο την καταστροφή, εξαιτίας της ηδονής της κοιλιάς.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως ακριβώς ο καπνός διώχνει τις μέλισσες, έτσι και ο λαίμαργος διώχνει τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος.

~ Άγιος Αντίοχος της Πανδέκτου ~

Όπως εκείνος που ρίχνει ξύλα στη φωτιά, δυναμώνει τη φλόγα της περισσότερο, έτσι και εκείνος που δίνει στο σώμα του πλήθος φαγητών, την σαρκική επιθυμία εξεγείρει και αυξάνει.

~ Άγιος Αντιόχιος της Πανδέκτου ~

Από χοντρή κοιλιά δεν βγαίνουν ποτέ λεπτές σκέψεις.

~ Άγιος Ιερώνυμος ~

Δώσε την καρδιά σου στο Χριστό μας. Λέγε με ένθερμη αγάπη το: "Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με ..." και θα ξεχνάς τα φαγητά, θα φεύγει η λαιμαργία.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι τόσο σημαντικός ο αγώνας κατά της λαιμαργίας για την πνευματική ζωή του ανθρώπου, που οι Πατέρες της Εκκλησίας συνήθιζαν, την ώρα που έφτιαχναν το φαγητό τους, να ρίχνουν μέσα και ένα ποτήρι πικράδι, ώστε να μην νιώθουν την παραμικρή ηδονή την ώρα που έτρωγαν. Όταν ο άνθρωπος κάνει τέτοιο αγώνα, δεν προλαμβάνει να σηκώσει τα χέρια του στην προσευχή και αμέσως κατεβαίνει η Χάρη και κάθεται πάνω του.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ποιό είναι τόσο δυνατός όσο το λιοντάρι; Και όμως για χάρη της κοιλιάς του, πέφτει μέσα σε παγίδα και ταπεινώνεται έτσι η δύναμή του.

~ Άγιος Ιωάννης ο Κολοβός ~

Μερικοί όταν έρχεται το Πάσχα, ψάλλουν το «Χριστός Ανέστη» με χαρά και με όλη τους την δύναμη, γιατί θα φάνε καλά. Μοιάζουν με τους Ιουδαίους που ήθελαν να κάνουν βασιλιά τον Χριστό, επειδή τους τάϊσε στην έρημο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην συμποσιάζεστε και μεθάτε, γιατί αυτά ξέρω, ότι είναι ενωμένα με τις ακολασίες και τις ασέλγειες.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Όποιος γαστριμαργεί πάντοτε, αισθάνεται: α) Ζάλη στο κεφάλι β) Βάρος σώματος και ατονία γ) ψυχρότητα στην διανοητική του λειτουργία, νους παχηλός, αδιάκριτος και συνεχής μετεωρισμός του δ) Οκνηρία και σκότιση (κυρίως ακαθάρτων πορνικών) λογισμών και ε) Ακηδία για κάθε πνευματική εργασία.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Φεύγε, αδελφέ μου, από γαστρίμαργους ανθρώπους και να μη θελήσεις με κανένα τρόπο να συμπάγεις μαζί τους, ακόμη και αν φτάσεις στην ανάγκη να το κάνεις. Διότι το τραπέζι τους είναι βρώμικο και έχουν υπηρέτες τους, τους δαίμονες. Οι φίλοι του νυμφίου Χριστού δεν τρώνε σε τέτοια τραπέζια.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Σε κοιλιά γεμάτη δεν υπάρχει γνώση των μυστηρίων του Θεού. Ο χορτασμένος στην κοιλιά, επιθυμεί πολλά...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος κάνει διαρκώς συμπόσια, είναι εργάτης του δαίμονα της πορνείας και μολύνει την ψυχή του ταπεινόφορα.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ένα τουρβά μεταφέρει κανείς και λέει πότε να τον ξεφορτωθεί. Πόσο μάλλον να κουβαλάει συνέχεια περίσσιο βάρος, το οποίο προσθέτει με την πολυφαγία και βλάπτει και στην υγεία!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η επιθυμία για τις καλές τροφές, είναι το δόλωμα του πονηρού και όποιος δεν τις κόψει, πιάνεται από το αγκίστρι του εχθρού και μετά τηγανίζεται με το ίδιο του το λίπος, από την πυρωμένη του σάρκα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που περιποιείται και φροντίζει να τρέφει τις σάρκες του σώματός του, τρέφει κακές επιθυμίες και οι αισχροί λογισμοί δεν θα τον εγκαταλείψουν.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Για να υπερνικήσουμε την κοιλιόδουλεία και την λαιμαργία, δεν αρκεί να έχουμε το βλέμμα μας στραμμένο προς τις αρετές. Αλλά και αυτό το φαγητό που είναι ωφέλιμο και απαραίτητο για το σώμα μας, δεν θα πρέπει να το τρώμε χωρίς μέτρο και με ελαφριά συνείδηση. Αντίθετα, θα πρέπει να το δεχόμαστε, σαν να ήταν και αυτό εχθρός της καθαρότητας. Επιπλέον, πρέπει να φροντίζουμε στη ζωή μας, ώστε να μην χάνουμε ποτέ την νήψη και να δίνουμε στο σώμα μονάχα αυτό που είναι τελείως απαραίτητο, όχι από εσωτερική επιθυμία, αλλά από ανάγκη για να συντηρηθούμε στη ζωή. Και δεν θα μπορέσουμε ποτέ να περιφρονήσουμε την απόλαυση των υλικών τροφών, αν το πνεύμα μας δεν προσκολληθεί στην Θεία θεωρία και αν αυτό δεν βρει την ευτυχία του στο ζήλο για την αρετή και στην ομορφιά των πνευματικών απολαύσεων. Θα πρέπει να περιφρονήσουμε όλα τα παρόντα, ως εφήμερα. Και αυτό θα γίνει, αν προσηλώσουμε επίμονα το εσωτερικό βλέμμα μας στα αιώνια και αν απολαμβάνουμε ήση μέσα στην καρδιά μας, έστω παραμένοντας ακόμα μέσα στο σώμα, την ωραιότητα της μέλλουσας ζωής...

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Υπάρχουν 3 είδη γαστριμαργίας: α) το να φάει κανείς πριν την καθορισμένη ώρα του β) το να νοιώθει κανείς ευχαρίστηση, όταν γεμίζει την κοιλιά του και γ) το να αναζητά κανείς εκλεκτά και καλομαγειρεμένα φαγητά.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Όταν ο Δαβίδ πάλεψε με το λιοντάρι, πιάνοντάς το από το λαρύγγι το κατάκτησε και αμέσως το σκότωσε. Και εμείς λοιπόν εάν κυριαρχήσουμε στον λάρυγγα και στην κοιλιά μας, με την βοήθεια του Θεού, θα νικούμε τον αόρατο λέοντα.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Όσο υπηρετήσει κανείς την κοιλιά του, τόσο θα στερηθεί τη Θεία χρηστότητα. Και στο βαθμό που θα ταλαιπωρήσει κανείς το σώμα του, ανάλογα θα χορτάσει πνευματική τροφή και παρηγοριά.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Εγώ θα φύγω, αλλά να ξέρετε· η λαιμαργία θα χάσει τον κόσμο, η λαιμαργία και η υπερηφάνεια...».

~ Οσία Σοφία εν Κλεισούρα ~

Να σηκώνεσαι από το τραπέζι πριν χορτάσεις. Αυτή είναι η βασιλική οδός της διατροφής και πολλοί έχουν σωθεί ακολουθώντας την οδό αυτήν. Συγκράτησε λοιπόν το στομάχι σου και θα μπεις στον παράδεισο. Γιατί η εγκράτεια είναι ο θάνατος της αμαρτίας, ο διώκτης των παθών, η αρχή της πνευματικής ζωής και το μέσο για την απόκτηση των αιωνίων αγαθών. Αντίθετα η πολυφαγία, στερεί τον άνθρωπο από τις πνευματικές δωρεές, γιατί η γεμάτη κοιλιά γεννάει υπνηλία και αισχρούς λογισμούς. Ο χορτάτος άνθρωπος, δεν μπορεί να εργαστεί πνευματικά...

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Το ψωμί και το ζεστό νερό, αποτελούν θαυμάσια ελαφριά τροφή, που ικανοποιεί την πείνα και την δίψα. Χωρίς ζεστό νερό, το στομάχι του νηστευτή ξεραίνεται και η πέψη γίνεται πιο δύσκολη. Το ψωμί ή τα παξιμάδια μουσκεμένα σε ζεστό νερό ή χυλό, χωνεύονται γρήγορα και είναι εξαιρετική τροφή, στην περίοδο της νηστείας ή σαν δείπνο.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Αν αγαπάς το φαγητό, θα περάσεις τη ζωή σου μέσα στα πάθη. Η ψυχή δεν θα ταπεινωθεί, αν η σάρκα δεν στερηθεί το ψωμί. Η αχόρταγη κοιλιά, είναι η ρίζα και η αιτία κάθε κακού. Και όσο συνηθίζεις στο πολύ φαγητό, τόσο το σώμα σου ζητάει περισσότερο. Ενώ όποιος συνηθίζει να τρώει λίγο, μαθαίνει το σώμα του στο λίγο.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Το γεμάτο στομάχι προξενεί ραθυμία και υπνηλία. Η περίσσεια της τροφής σκοτίζει τον νου.

~ Στάρετς Ευστράτιος ~

Δύο είναι τα είδη της γαστριμαργίας. Πολλές φορές πολεμιέται κανείς από την νοστιμιά και δεν θέλει πάντα να τρώει πολλά φαγητά, αλλά θέλει τα νόστιμα. Και όταν αυτός τρώει φαγητό που του αρέσει, τόσο πολύ νικιέται από την ηδονή της νοστιμάδας, ώστε το κρατάει πολλή ώρα στο στόμα του, μασώντας το αρκετά και δεν αποφασίζει εύκολα να το καταπιεί, για να διατηρήσει την ηδονή που αισθάνεται. Τότε λέμε ότι αυτός έχει λαιμαργία. Άλλους δεν τους απασχολεί η ποιότητα, αλλά η ποσότητα της τροφής. Δεν θέλουν δηλ. καλά φαγητά, ούτε ενδιαφέρονται για τη νοστιμιά. Αλλά είτε καλά είναι, είτε άσχημα δεν ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο, παρά μόνο για να τρώνε, ο,τιδήποτε και αν είναι αυτό που τρώνε, γιατί τους απασχολεί μόνο να γεμίσουν το στομάχι τους. Τότε λέμε, ότι αυτοί έχουν γαστριμαργία. Και σας εξηγώ αυτούς τους δύο χαρακτηρισμούς «λαιμαργία» και «γαστριμαργία». «Μαργαίνω» στην κοσμική παιδεία σημαίνει, χάνω την αυτοκυριαρχία μου και τη λογική μου, δηλ., γίνομαι μανιακός με κάποιο πάθος. Και «μάργος» λέγεται

αυτός που τον έχει κυριεύσει κάποιο πάθος. Όταν λοιπόν παρατηρείται η ακατάσχετη και νοσηρή εκείνη επιθυμία του, να θέλει κάποιος να γεμίζει συνεχώς την κοιλιά του, τότε λέμε, ότι έχουμε το φαινόμενο της γαστριμαργίας, από το «μαργαίνω την γαστέρα» που σημαίνει, ότι έχω τη μανία να γεμίζω το στομάχι μου. Όταν συμβαίνει να έχουμε την ευχαρίστηση στο λαιμό, τότε έχουμε το φαινόμενο της λαιμαργίας, από το «μαργαίνω τον λαιμό», που σημαίνει έχω τη μανία της ηδονής του λαιμού.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ο Χριστός στον πρώτο πειρασμό που Τον υπέβαλλε ο διάβολος νίκησε το πάθος της γαστριμαργίας, που είναι η πρωταρχική αιτία της διαφθοράς γι' αυτό και νίκησε τον διάβολο και στους άλλους δύο πειρασμούς. Έδειξε έτσι, ότι και ο Αδάμ θα μπορούσε να αποφύγει την έξωση από τον Παράδεισο, αν δεν τον είχε κυριεύσει το πάθος της γαστριμαργίας, τρώγοντας από τον απαγορευμένο καρπό.

~ Αββάς Σερapiών ~

Η κατάχρηση της γαστριμαργίας, γεννάει αναγκαστικά την πορνεία. Η πορνεία γεννάει την φιλαργυρία και αυτή την οργή. Η οργή είναι μητέρα της λύπης και η λύπη οδηγεί στην ακηδία. Συνεπώς για να νικήσουμε την ακηδία, πρέπει να κυριαρχήσουμε πρώτα πάνω στην λύπη. Για να βγούμε από την κατάσταση της λύπης, πρέπει να διώξουμε την οργή. Για να εξαλείψουμε την οργή, πρέπει να καταπατήσουμε την φιλαργυρία. Για να αφανίσουμε την φιλαργυρία, πρέπει να καταπολεμήσουμε την πορνεία. Για να νεκρώσουμε την πορνεία, πρέπει να καταστείλουμε την γαστριμαργία.

~ Αββάς Σερapiών ~

Σε στομάχι γεμάτο, το Άγιο Πνεύμα δεν επισκιάζει τον άνθρωπο.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Να αποφεύγεις το χορτασμό. Να τρως με διάκριση και όσο χρειάζεται: ούτε πολύ, για να μην επιβαρύνεις το στομάχι και σκοτίζεται ο νους και πέφτεις στην αμέλεια, ούτε πάλι λίγο, για να μην αδυνατίσει και ασθενήσει το σώμα. Όταν τρως και ενώ έχεις φάει αρκετά, η γαστριμαργία μπορεί να σε πολεμάει να φας περισσότερο. Τότε να λες: Για την αγάπη του Χριστού, ας αφήσω λίγο και για το Χριστό.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Από την πολυφαγία γεννιούνται πονηριές και φαντασίες...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Όταν τρώμε θα πρέπει να προσευχόμαστε. Όλες οι τροφές έχουν μέσα τους την δημιουργική ενέργεια του Θεού. Έτσι με προσευχή πλησιάζουμε την υλική τροφή για να μας βοηθά. Το φαγητό δίνει ενέργεια στο σώμα. Το χρειαζόμαστε και για να εργαζόμαστε και για να έχουμε δυνάμεις για προσευχή. Στους προσευχομένους η ενέργεια του φαγητού μετατρέπεται σε πνευματική ενέργεια. Όσοι προσεύχονται λίγο, τότε η περισσότερη ενέργεια του φαγητού μετατρέπεται σε πάθος και γαστριμαργία. Στην περίπτωση αυτή χρειάζεται νηστεία.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Δεν πρέπει να υπακούετε ποτέ στην άλογη επιθυμία της κοιλίας, διότι υπακούετε στον διάβολο. Ο πόλεμος του στομάχου, είναι ο πρώτος πόλεμος, τον οποίο έχασε ο άνθρωπος στον παράδεισο και η πρώτη νίκη του διαβόλου.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Όποιος δεν μπορεί να δαμάσει τη γαστριμαργία, αυτός υποδουλώνεται κατά συνέπεια και σε πολλά άλλα πάθη.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Η γαστριμαργία προκαλεί ζάλη στο κεφάλι και βάρος στο σώμα μαζί με ατονία. Έτσι ο άνθρωπος εγκαταλείπει το πνευματικό του έργο, επειδή έρχεται σε αυτόν η οκνηρία. Ακολουθεί η πνευματική σκότησις και πνευματική ψυχρότητα της διανοίας, ο μετεωρισμός των λογισμών και η ταραχή την ώρα της προσευχής. Φαντασίες αισχρές και άτοπες εικόνες μολύνουν ακόμη και το σώμα στον ύπνο, ενώ οι πονηροί λογισμοί βρίσκονται στο αποκορύφωμά τους.

~ Ιερομόναχος Βενέδικτος ο Αγιορείτης ~

Όπως το σύννεφο σκεπάζει το φως της σελήνης, έτσι και οι ατμοί της χορτασμένης κοιλίας, οι αναθυμιάσεις των φαγητών και των ποτών, διώχνουν από την ψυχή την σοφία του Θεού. Και όπως η ομίχλη σκοτίζει την ατμόσφαιρα, έτσι και η γαστριμαργία τον φιλόθεο νου. Και όταν κανείς δεν έχει καθαρό νου, δεν μπορεί να ασχοληθεί με πνευματικά πράγματα. Όπως ακριβώς είναι λάθος, μία πόρνη να ομιλεί περί σωφροσύνης.

~ Ιερομόναχος Βενέδικτος ο Αγιορείτης ~

Το να ελέγχουμε την ποσότητα και το είδος της τροφής που καταναλώνουμε είναι βασικό στοιχείο της πνευματικής ζωής. Όταν ελέγξουμε την γαστριμαργία, μπορούμε ευκολότερα να ελέγξουμε και τα υπόλοιπα πάθη.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο Φαραώ έδινε πολλή δουλειά και πολύ φαγητό στον λαό του Ισραήλ, για να ξεχάσουν τον Θεό.

~ π. Τύχων ο Αγιορείτης ~

Στη γαστριμαργία συνήθως πέφτουμε με πέντε τρόπους, δηλαδή σε σχέση α) με το χρόνο, όταν τρώμε συχνότερα από όσο πρέπει ή νωρίτερα από την κατάλληλη ώρα β) με την ποσότητα, όταν τρώμε και πίνουμε περισσότερο από όσο μας χρειάζεται γ) με την ποιότητα, όταν επιζητούμε πλούσια, ακριβά και εξεζητημένα φαγητά δ) με τον τρόπο, όταν τρώμε με βουλιμία και ε) με την μέριμνα, όταν σπαταλάμε μεγάλο μέρος του πολύτιμου χρόνου της ζωής μας σε γαστρονομικές φροντίδες και ασχολίες.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Για να λυτρωθείς από την γαστριμαργία, θα σε βοηθήσουν οι παρακάτω νουθεσίες - φάρμακα: α) Σκέψου πόσο βάρος και ταλαιπωρία δίνει η κραιπάλη στο στομάχι και πόσο κέρδος και απόλαυση μπορούν να δώσουν τα όμορφα φαγητά, των οποίων η γεύση και η νοστιμιά δεν κρατάει παρά μόνο όση ώρα τα έχεις στο στόμα σου. Η γεύση και η νοστιμιά δεν κρατάει, παρά μόνο όση ώρα τα έχεις στο στόμα σου. Όταν όμως περάσει κάτω από το

λαιμό, δεν μένει πλέον κανένα σημάδι γλυκύτητας ή ενθύμηση απολαύσεως β) Μέτρησε τις αταξίες και τις βλάβες που γίνονται απ' αυτό το πάθος, τις διάφορες ασθένειες που γεννιούνται από την πολυφαγία και την μέθη καθώς και τον σκοτισμό του νου γ) Να θυμάσαι και να μελετάς συνεχώς εκείνο το αιώνιο και Ουράνιο Δείπνο που μας έταξε ο Δεσπότης Χριστός σε μια παραβολή Του και αν ποθείς να απολαύσεις τέτοιο Βασιλικό Δείπνο, είναι ανάγκη να εγκρατεύεσαι στο γεύμα αυτής της ζωής, για να χορτάσεις τότε καλύτερα... και δ) Το πιο σπουδαιότερο: να θυμάσαι την εγκράτεια του Σωτήρα μας, που νήστεψε στην έρημο 40 ημέρες και στο Σταυρό το πότισαν οι αχάριστοι όξος και χολή.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Τα μάτια του χοίρου είναι έτσι φτιαγμένα, που βλέπουν μόνο τη γη. Το ίδιο παθαίνει και ο άνθρωπος που έχει κυριευτεί από την επιθυμία των φαγητών, βλέπει όλο προς τα κάτω και δεν είναι ικανός για τίποτε υψηλό.

~ Είπε Γέρων ~

Όταν καθίσεις να φας αδελφέ, πρόσεξε μην νικηθείς από τον δαίμονα της λαιμαργίας, που σε αναγκάζει να τρως άτακτα και με βιασύνη και να επιθυμείς να γεύεσαι πολλά είδη φαγητών μαζί. Μάθε να τρως με σεμνότητα και ευπρέπεια και να διατηρείς το μέτρο της εγκράτειας.

~ Είπε Γέρων ~

Περί γέλιου

Ουαί υμίν οι γελώντες νύν, ότι πενθήσετε και κλαύσετε. [Αλίμονο σε εσάς που ως μοναδικό σκοπό της ζωής σας έχετε την σαρκική χαρά και γελάτε τώρα εξαιτίας των διασκεδάσεων και των απολαύσεων, διότι στην μέλλουσα ζωή, θα πενθήσετε και θα κλάψετε.]

~ Κατά Λουκάν 6,25 ~

Μωρός εν γέλωτι αν υψοί φωνήν αυτού, ανήρ δε πανούργος μόλις ησυχή μειδιάσει. Διήγησις μωρών προσόχθισμα, και ο γέλως αυτών εν σπατάλη αμαρτίας. [Ο μωρός ξεσπά σε θορυβώδη γέλια, ο φρόνιμος άνθρωπος όμως, μόλις και ησυχως θα μειδιάσει. Οι ομιλίες των μωρών προκαλούν δυσφορία και αηδία και από τα γέλια τους, προκαλούνται πλήθος βρωμερών αμαρτιών.]

~ Σοφία Σειράχ 21,20 - 27,13 ~

Τω γέλωτι είπα περιφοράν. [Τα πολλά και ατελείωτα γέλια είπα ότι είναι παράφορα και ανοησία.]

~ Εκκλησιαστής 2,2 ~

Ως φωνή ακανθών υπό τον λέβητα, ούτως γέλως των αφρόνων' και γε τούτο ματαιότης. Αγαθόν θυμός υπέρ γέλωτα, ότι εν κακία προσώπου αγαθυνθήσεται καρδιά. [Σαν το τρίξιμο που κάνουν τα αγκάθια, τα οποία καίγονται κάτω από το καζάνι, έτσι είναι η διασκέδαση και το γέλιο των αφρόνων. Και αυτό βεβαίως είναι ματαιότης. Η σοβαρότητα

είναι προτιμότερη από τον γέλωτα. Διότι με την σοβαρή όψη του προσώπου και του ήθους χαίρεται η καρδιά.]

~ Εκκλησιαστής 7,6 - 7,3 ~

Εν γέλωτι άφρων πράσσει κακά. [Με ανόητα γέλια, ο ασύνετος διαπράττει τα πονηρά του έργα.]

~ Παροιμίες 10,23 ~

Η διάθεση να γελάμε υπάρχει από τη φύση μέσα μας, για να γελάμε όταν δούμε ένα φίλο μας ύστερα από πολύ καιρό, για να εμψυχώνουμε εκείνους που είναι φοβισμένοι και όχι για να χαχανίζουμε και να γελάμε συνεχώς σε ακατάλληλες περιστάσεις. Το γέλιο υπάρχει μέσα στην ψυχή μας, για να ανακουφίζεται κάποτε η ψυχή και όχι για να οδηγείται στη διάχυση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Επιτρέπεται να κάνουμε αστεία, αλλά με την πρέπουσα κοσμιότητα. Το να γελάει κανείς και να λέει αστεία, αυτό δεν είναι αμαρτία, αλλά οδηγεί στην αμαρτία όταν γίνεται πέραν από το μέτρο και σε ακατάλληλη ώρα. Γιατί πολλές φορές από γέλια προέρχονται αισχρά λόγια και από αισχρά λόγια, προέρχονται οι αισχρές πράξεις. Πολλές φορές από γέλια προέρχεται υβριστικός και περιφρονητικός λόγος και από την ύβρη και την περιφρόνηση, προέρχονται πληγές και τραύματα και στην συνέχεια απ' αυτά έχουμε σφαγές και φόνοι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τί ωφελεί να πεις ένα αστείο; Μόνο γέλια προκαλείς... Κανένας λόγος μας να μην είναι άσκοπος, διότι από τον άσκοπο λόγο πέφτουμε στα απρεπή λόγια. Η παρούσα ζωή δεν είναι καιρός για διασκέδαση. Είναι καιρός πένθους, θλίψεων και οδυρμών. Και εσύ γίνεσαι ευτράπελος;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι άνθρωποι γελάνε για πράγματα που έπρεπε να κλαίνε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Χριστός Σταυρώθηκε για τα δικά σου αμαρτήματα και εσύ γελάς; Δέχτηκε Εκείνος ραπίσματα και εσύ ασχημονείς; Όποιος λέει ανόητα αστεία, αυτός δεν είναι άγιος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είδες και άκουσες τον Χριστό να γελάει; Πουθενά! Αντίθετα πολλές φορές ήταν σκυθρωπός. Όταν είδε την Ιερουσαλήμ, δάκρυσε... Όταν σκέφτηκε τον προδότη Ιούδα, ταραχτήκε... Όταν πήγε να αναστήσει το Λάζαρο, έκλαψε... Και εσύ γελάς;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα αστεία που λέει κανείς (για να γελάσουν οι άλλοι), κάνουν την ψυχή του μαλθακή, ράθυμη και δειλή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το άκαιρο γέλιο, άλλοτε γεννάται από την πορνεία, άλλοτε από την κενοδοξία και άλλοτε από την τρυφή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Το άμετρο και ασυγκράτητο γέλιο, είναι απόδειξη έλλειψης εγκράτειας (ακράτειας) και δείχνει, ότι δεν ελέγχει κανείς τις συγκινήσεις του και ότι δεν καταπιέζεται η χαλαρότητα της ψυχής με αυστηρή κριτική.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Άπρεπο γέλιο, φέρνει και δάκρυ.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Τίποτε άλλο δεν μας χωρίζει από την Θεία σοφία, όσο χλευασμός, τα γέλια, η παρρησία και τα αστεία.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αν υποχρεωθείς να γελάσεις, μην το αρνηθείς· να μη φανούν όμως τα δόντια σου.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Γιατί γελάς απρόσεκτα; Ενώ προστάχθηκες να πενθήσεις, σε κυρίευσαν ολότελα τα γέλια. Και από που προήλθε αυτό; Επειδή δεν πόθησες τον μακαρισμό του Χριστού (Ματθ. 5,4), γι' αυτό και δεν σε τρομάζουν οι τιμωρίες Του.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Κρατήσου μακριά από τις αστειότητες, μήπως σε κάνουν αδιάντροπο. Η αδιαντροπιά μάλιστα είναι η μητέρα της ακολασίας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Άλλο το γέλιο και άλλο τα γέλια. Το γέλιο που εμφανίζεται και ως χαμόγελο και συγκινεί την καρδιά των νεοτέρων, εξαιτίας μιας απροσδόκητης παράστασης, αυτό το γέλιο είναι αδιάβλητο και ακατηγόρητο. Τα γέλια όμως που προκαλούνται από την ασωτία, τη μεθη και τη φλυαρία, είναι αυτά που διαφθείρουν την ψυχή.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Ακούτε εσείς που χορατεύετε και εσείς που γελάτε: Ο Χριστός ήταν αναμάρτητος και έκλαψε και εσείς ταλαίπωροι που είστε αμαρτωλοί, γελάτε; Ο Χριστός δάκρυσε, όχι για τις δικές του αμαρτίες, αλλά για τις αμαρτίες των ανθρώπων και εσείς δεν κλαίτε καν για τις δικές σας αμαρτίες, αλλά γελάτε;

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Πόση μικρή είναι η σπίθα της φωτιάς. Αλλά εκείνη η σπίθα ανάβει μια μεγάλη φλόγα. Πόσο λίγο είναι το δηλητήριο της οχιάς. Αλλά εκείνο το λίγο δηλητήριο, φαρμακώνει έναν μεγάλο και γιγαντιαίο άνθρωπο. Έτσι ακριβώς και οι χορατάδες και τα γέλια, φαίνονται πως είναι μικρό φάρμακι, αλλά θανατώνουν τις αθάνατες ψυχές.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η διάχυση και η χαύνωση του νου με ευτραπελίες και αισχρολογίες προξενούν πολλά κακά και πολλές πτώσεις, όπως επίσης η θρασύτητα και το γέλιο.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Δύο είναι οι πηγές, αλλά και οι θυγατέρες, του γέλιου και της ευτραπείας: η υπερηφάνεια και η φιληδονία, τα 2 πιο θανάσιμα πάθη. Φυλάξου λοιπόν απ' αυτά, για να μη διαπιστώσεις την πνευματική σου φτώχεια κατά την έξοδο της ψυχής σου. Τότε που θα είναι πολύ αργά για να βοηθήσεις τον εαυτό σου...

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Μην παρασύρεσαι σε άκαιρο και αδιάκριτο γέλιο και σε αργολογία, για να μην σκορπίσεις ό,τι μάζεψες με κόπο και δάκρυ. Το αδιάκριτο γέλιο διασκορπίζει όλα τα καλά που μαζεύτηκαν στην ψυχή. Απομακρύνει τη Χάρι του Κυρίου, φονεύει την μνήμη του θανάτου, φέρνει τη λησμοσύνη της φοβερής κρίσεως, ψυχραίνει τον αγωνιστικό ζήλο, σκοτίζει τη συνείδηση, θλίβει τους αγγέλους, χαροποιεί τους δαίμονες. Το γέλιο είναι αίτιο της αυθάδειας, παραγωγός της αμαρτίας, χειραγωγός στην ασωτία, πρόδρομος κάθε πτώσεως. Το γέλιο είναι γνώρισμα φιλήδονης καρδιάς, φανέρωση ψυχής δειλής και απόδειξη πνευματικής ανανδρίας.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Φυλάξου από το άκαιρο γέλιο, για να μην σου κλέψει τα δάκρυα, που προξενούν κάθε πνευματικό καλό. Φυλάξου από το γέλιο, για να μην αδειάσει η ψυχή σου από την αρετή, για να μην σε κυριεύσει πνευματική αδιαφορία, για να μην πέσεις στα δίχτυα του διαβόλου. Ο Χριστός μακαρίζει όχι αυτούς που γελούν, αλλά αυτούς που με επίγνωσι κλαίνε και πενθούν: «Μακάριοι οι πενθούντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται» (Ματθ. 5. 4). «Μακάριοι οι κλαίοντες νυν, ότι γελάσετε» (Λουκ. 6. 21). Μακάριοι είναι όσοι κλαίνε σ' αυτή τη ζωή για τις αμαρτίες τους και τις παιδαγωγικές δοκιμασίες του Θεού, που με ευγνωμοσύνη και υπομονή αποδέχονται. Αυτοί θα γελάσουν και θα χαρούν στη μέλλουσα ζωή...

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Το αδιάκριτο γέλιο διασκορπίζει όλα τα καλά που μαζεύτηκαν στην ψυχή. Απομακρύνει τη Χάρη του Κυρίου, φονεύει τη μνήμη του θανάτου, φέρνει τη λησμοσύνη της φοβερής κρίσεως, ψυχραίνει τον αγωνιστικό ζήλο, σκοτίζει τη συνείδηση, θλίβει τους αγγέλους, χαροποιεί τους δαίμονες. Το γέλιο είναι αίτιο της αυθάδειας, παραγωγός της αμαρτίας, χειραγωγός στην ασωτία, πρόδρομος κάθε πτώσεως. Το γέλιο είναι γνώρισμα φιλήδονης καρδιάς, φανέρωση δειλής ψυχής και απόδειξη πνευματικής ανανδρίας.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Όπως οι Εβραίοι στη Βαβυλώνα, έτσι και εμείς είμαστε αιχμάλωτοι, πάροικοι και παρεπίδημοι σ' αυτήν τη γη. Πατρίδα μας δεν είναι η πρόσκαιρη γη, αλλά η αιώνια του Ουρανού. Τώρα ζούμε στην κοιλάδα του κλαύθμωτος, αύριο ελπίζουμε να βρεθούμε στη χώρα της αιωνίας παρηγοριάς και της χαράς. Τώρα ζούμε στην εξορία· αύριο θα είμαστε στην αληθινή μας πατρίδα. "Ου γαρ έχομεν ώδε μένουσαν πάλιν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν" (Εβρ. 13,14). Πώς λοιπόν γελάς, ενώ είσαι αιχμάλωτος και εξόριστος "επί γης αλλοτρίας";

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Μην σπαταλάτε τον καιρό σας σε γέλια και αστεία, γιατί αυτά μια μέρα θα γίνουν αναμμένα κάρβουνα και θα σας καίνε.

~ Όσιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Τα ακατάσχετα γέλια τραβάνε και έλκουν τον δαίμονα της πορνείας.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Μερικοί υποστηρίζουν, ότι ο πνευματικός άνθρωπος δεν πρέπει να γελάει, γιατί ο Χριστός δεν γέλασε ποτέ. Επειδή δηλαδή η Αγία Γραφή δεν αναφέρει πουθενά, ότι ο Χριστός γέλασε, σημαίνει ότι δεν γέλασε ποτέ; Δηλαδή, επειδή η Αγία Γραφή δεν αναφέρει πουθενά, ότι ο Χριστός πήγε στην τουαλέτα, σημαίνει ότι δεν πήγε ποτέ; Κακός τρόπος ερμηνείας... Δεν είναι κακό πράγμα το γέλιο. Δεν φταίει το γέλιο, φταίει ο τρόπος του γέλιου π.χ. τα πορνικά γέλια.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Περί γενναιότητας

Ανδρείος δεν είναι μόνο αυτός που νικά στην μάχη τον εχθρό του, αλλά και αυτός που διευθύνει σωστά τις επιθυμίες του και τις ηδονές. Γιατί πολλοί, που νίκησαν τους εχθρούς τους, έγιναν σκλάβοι στις επιθυμίες και στα πάθη τους.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Τίποτα δεν κάνει την ψυχή τόσο ανδρεία και τολμηρή σε όλα, όσο η αγαθή ελπίδα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αληθινά γενναίος είναι εκείνος που δεν απελπίζεται ποτέ.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γνώρισμα της γενναίας ψυχής είναι να ευεργετεί και τους εχθρούς.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Χαρακτηριστικό της ανδρείας δεν είναι το να υπομένει μονάχα τα διάφορα δυσάρεστα περιστατικά της ζωής, αλλά και το να νικά τις επιθυμίες και τις ηδονές και να κυβερνά τις λύπες και το θυμό.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Δεν φθάνει να έχει κανείς μόνο παλληκαριά, πρέπει να έχει και το πνεύμα της θυσίας, για να έχει αντίκρυσμα η παλληκαριά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στην εποχή μας σπανίζουν τα παλλικάρια. Οι άνθρωποι είναι νερόβραστοι. Γι' αυτό - Θεός φυλάξοι -, αν γίνει ένας πόλεμος, άλλοι από φόβο θα πεθάνουν, άλλοι θα μείνουν στο δρόμο από μια μικρή ταλαιπωρία, γιατί συνήθισαν στην καλοπέραση. Παλιά, τι παλλικαριά είχαν!...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η παλληκαριά ξεπηδάει από την φιλότιμη καρδιά· και όταν κανείς κάνει κάτι με την καρδιά του για τον Χριστό, ούτε κουράζεται, ούτε πονάει, γιατί ο πόνος για τον Χριστό είναι γλέντι πνευματικό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα λείπουν και οι δύο παλληκαριές: ούτε πνευματική παλληκαριά υπάρχει, η οποία γεννιέται από την αγιότητα και την παρρησία στον Θεό, για να αντιμετωπιστεί μια δυσκολία με πνευματικό τρόπο, ούτε φυσική παλληκαριά υπάρχει, ώστε να μην δειλιάσει κανείς σε έναν κίνδυνο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γενναιότητα της καρδιάς αποκτάται από την πολλή πίστη στον Θεό και η πίστη από την ταπεινή καρδιά.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Στον (πνευματικό) αγώνα μας πρέπει να είμαστε ανδρείοι. Ο Κύριος αγαπάει την ανδρεία και συνετή ψυχή. Αν δεν έχουμε ανδρεία και σύνεση, τότε πρέπει να τα ζητάμε από το Θεό και να υπακούμε στους πνευματικούς, γιατί σ' αυτούς ζει η Χάρη του Αγίου Πνεύματος.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Υπόμεινε τώρα εδώ άδικα, για να μην υποφέρεις εκεί δίκαια. Καταδικάσου εδώ στη γη, έστω και αν είσαι ανένοχος, για να μην καταδικαστείς αιωνίως στον ουρανό σαν ένοχος. Δεν είναι σπουδαίο κατόρθωμα το να εκδικηθείς αυτόν που σ' έβλαψε. Είναι όμως αληθινός ηρωισμός, είναι ψυχικό μεγαλείο το να υπομείνεις το κακό αγόγγυστα και με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό. Ούτε το να πάσχεις δίκαια είναι σπουδαίο...

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Η αληθινή - αγία ανδρεία συνδέεται πάντα με αίσθημα βαθιάς ταπεινοφροσύνης. Ο ταπεινόφρων είναι πάντα έτοιμος να τα υπομείνει όλα, θεωρώντας τον εαυτόν του άξιο, όχι μόνο για τις θλίψεις που του έχουν σταλεί, αλλά και για άλλες ακόμα μεγαλύτερες. Είναι αδύνατον να ταραξείς τον ταπεινόφρονα, να του προκαλέσεις αμηχανία. Είναι πάντα έτοιμος για όλα, όπως είπε ο Όσιος Μωϋσής ο Αιθίοπας, όταν τον έδιωξαν από την τράπεζα: "ητοιμάσθην και ουκ εταράχθη" (Ψαλμ. 118,60). Έτσι λοιπόν ας ετοιμάσουμε τις ψυχές μας και τις καρδιές μας εν ταπεινοφροσύνη και αυτό θα μας βοηθήσει, για να αντέξουμε όλους τους πειρασμούς.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Ο πιο μεγάλος ηρωισμός και η πιο θαυμαστή γενναιοφροσύνη βρίσκονται, στην ταπεινή αναγνώριση της μηδαμινότητός μας.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Περί γηρατειών

Γήρας γαρ τίμιον ου το πολυχρόνιον ουδέ αριθμώ ετών μεμέτρηται· πολιά δε έστι φρόνησις ανθρώποις και ηλικία γήρωσ βίος ακηλίδωτος. [Τιμημένο και ένδοξο γήρας δεν είναι το πολυχρόνιο, ούτε προσμετράται η αξία του ανθρώπου σύμφωνα με τον αριθμό των ετών του. Λευκά και τιμημένα άσπρα μαλλιά για τον άνθρωπο είναι όχι τα πολλά έτη, αλλά η σύνεση. Και δεν είναι καθ' εαυτή σεβαστή γεροντική ηλικία, αλλά εκείνη που έχει ως χαρακτηριστικό της γνώρισμα τον άγιο και ακηλίδωτο βίο.

~ Σοφία Σολομώντος 4, 8-9 ~

Μη αστόχει διηγήματος γερόντων, και γαρ αυτοί έμαθον παρά των πατέρων αυτών· ότι παρ' αυτών μαθήσει σύνεσις και εν καιρώ χρείας δούναι απόκρισιν. [Μην αδιαφορείς στα λόγια των γερόντων, διότι αυτά που εκείνοι γνωρίζουν, τα έμαθαν από τους προγόνους των. Από τους γέροντας θα διδαχθείς σύνεση και εν καιρώ ανάγκης σου θα γνωρίζεις να δίδεις τις καταλλήλες απαντήσεις.]

~ Σοφία Σειράχ 8,9 ~

Στέφανος γερόντων πολυπειρία, και το καύχημα αυτών φόβος Κυρίου. [Ωραίος ταιριαστός στέφανος στο κεφάλι των γερόντων είναι η πλούσια και υγιής πείρα, ενώ καύχημά τους είναι η ευλάβεια προς τον Κύριο.]

~ Σοφία Σειράχ 25,6 ~

Στέφανος καυχήσεως γήρας, εν δε οδοίς δικαιοσύνης ευρίσκεται. [Το έντιμο και καλόν γήρας είναι στέφανος δόξης και καυχήσεως. Τέτοιο γήρας όμως επιτυγχάνεται στους δρόμους της αρετής.]

~ Παροιμίες 16,31 ~

Προτιμότερα τα γηρατειά με την φρόνηση, από την απαίδευτη νεότητα.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Πράγματι, περισσότερο από τα άσπρα μαλλιά, χαρακτηριστικό γνώρισμα του ηλικιωμένου αποτελεί η ωριμότητα στη σύνεση.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τα γηρατειά δεν βρίσκονται στο σώμα, αλλά στην ψυχή, γι' αυτό και είναι αγέραστα. Η ψυχή εξακολουθεί να διατηρεί πάντοτε ακέραια την νεότητά της, αν δεν την καταστρέφει κανείς με βιοτικούς κόπους και κοσμικές φροντίδες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πόσο ταπεινώνεται ο άνθρωπος στα γεράματα! Οι γέροι σιγά - σιγά χάνουν τις δυνάμεις τους και μοιάζουν σαν το γερασμένο γεράκι. Όταν γεράσει το γεράκι, πέφτουν τα φτερά του και οι φτερούγες του μετά είναι σαν σπασμένες τσατσάρες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πάντα να σκεφτόμαστε την ψυχή, αλλά κυρίως στη μεγάλη ηλικία, έτσι ώστε να μην μπορούμε να μας πουν: "Τα μαλλιά είναι λευκά, αλλά η ψυχή είναι μαύρη".

~ Στάρετς Ηλίας της Όπτινα ~

Η μεγαλύτερη ντροπή στον ηλικιωμένο άνθρωπο είναι, οι χωρίς χαλινό σαρκικές επιθυμίες.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Περί γνώμης

Περιοκοπές

Συ είπας.

~ Κατά Ματθαίον 26,64 ~

Άνδρες κακοί ου νοήσουσι κρίμα, οι δε ζητούντες τον Κύριον συνήσουσιν εν παντί. [Οι κακοί άνθρωποι δεν μπορούν να εννοήσουν και να εκφέρουν δίκαια κρίση. Όσοι όμως επιζητούν και βρίσκουν τον Κύριο, θα γίνουν σοφοί και θα κρίνουν ορθώς σε όλα τα ζητήματα.]

~ Παροιμίες 28,5 ~

Δεν πρέπει να μας ενδιαφέρει η γνώμη των πολλών και του πλήθους, αλλά η γνώμη των εναρέτων. Και ούτε να φροντίζουμε, το τι λένε οι άλλοι για εμάς. Ζούμε για τον Θεό και όχι για τους ανθρώπους. Είμαστε πολίτες του ουρανού και όχι της γης. Εκεί βρίσκονται τα βραβεία και τα έπαθλα των κόπων μας. Τόσο μόνο ας φροντίζουμε για τους ανθρώπους, όσο το να μην δίνουμε αφορμή να μας κατηγορούν. Αν όμως δεν δίνουμε αφορμή και εκεί στα καλά καθούμενα μας κατηγορούν, τότε ας γελάμε και όχι να κλαίμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αδιαφορείστε για την γνώμη του κόσμου, του άλφα και του βήτα. Αντλήστε για όλα πληροφορίες από τις Γραφές. Και αφού μάθουμε, ποιός είναι ο αληθινός πλούτος, αυτόν ας επιδιώκουμε, για να κερδίσουμε τα αιώνια αγαθά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτα δεν καθιστά τους ανθρώπους τόσο ανόητους και παράνομους, όσο το να εξαρτώνται από τη γνώμη του κόσμου, όπως και τίποτα δεν τους καθιστά πιο ενάρετους, όσο το να την περιφρονούν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και αν ακόμα σε επαινέσει άνθρωπος, δεν υπάρχει κανένα όφελος, όταν ο Θεός δεν το δεχθεί. Και αν σε κατακρίνει άνθρωπος, καμμία βλάβη δεν υπάρχει, όταν ο Θεός δεν σε καταδικάσει. Μη λοιπόν παροργίζεις μ' αυτό τον Δικαστή, με το να δίνεις πάρα πολύ σημασία στις κρίσεις των ανθρώπων, χωρίς να φοβάσαι και να τρέμεις Αυτόν που αγανακτεί...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ορθή γνώμη και διάθεση περί των πραγμάτων, φέρνει την χαρά. Γιατί χωρίς αυτήν, ακόμη και αν κανείς τα πάντα κατέχει και αποκτήσει, θα αισθάνεται σαν να στερείται τα πάντα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο πονηρός βίος γεννάει και πονηρές δοξασίες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσο σωστή και αν είναι η γνώμη μου για κάποιο θέμα δικό μου, δεν μπορώ να έχω εμπιστοσύνη, γιατί είναι δική μου. Ο ιατρός όταν αρρωστήσει, δεν κάνει μόνος του την διάγνωση. Πηγαίνει σε άλλον ιατρό έστω και κατώτερό του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που πιστεύει και επιμένει στην γνώμη του, μοιάζει με εκείνη την νοικοκυρά που τις αγόρασε ο άνδρας της ένα χταπόδι να τους μαγειρέψει, αλλά του έλειπε το ένα πλοκάμι. «Το μαγειρέψες, τις λέει, το χταπόδι; Έβρασε;». «Ποιό χταπόδι; λέει εκείνη, το επταπόδι!». Όχι το οχταπόδι - όχι το επταπόδι, νευρίασε στο τέλος ο άνδρας της από την επιμονή της και την πέταξε στο πηγάδι. Αλλά και από εκεί έδειχνε με τα δάκτυλά της «επτά, επτά, επτά»! Να λέμε την γνώμη μας, αλλά να μην επιμένουμε σ' αυτήν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ένα παιδί με την φυσική καθαρότητα του νού και με την λίγη γνώση που έχει, θα σου πει σωστά πράγματα. Αντίθετα ένας με μεγάλη μόρφωση, με το μυαλό του καπνισμένο από την δαιμονική επήρεια που έχει λάβει, σου λέει τα πιο βλάσφημα πράγματα. Όποιος τροχάει συνέχεια με γνώσεις το μυαλό του και ζει απομακρυσμένος από τον Θεό, το κάνει τελικά δίκικοπο και με το ένα μέρος σφάζεται σιγά-σιγά ο ίδιος και με το άλλο κόβει ανθρώπους με τις απόλυτες ανθρώπινες εγκεφαλικές λύσεις του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν βρεθεί κανείς με ανθρώπους που έχουν προσωπικά μεταξύ τους, είναι καλύτερα την γνώμη του να την πει παρουσία και των 2, για να μην πάρει ο καθένας έναν λόγο του, όπως τον συμφέρει και τον χρησιμοποιήσει μετά ως βαρύ πυροβολικό και τον πάρουν και εκείνον τα βλήματα στα καλά καθούμενα. Όσο μπορεί να αποφεύγει τέτοιους είδους ανθρώπους, για να έχει την ειρήνη και για να εύχεται την ειρήνη αυτών των ανθρώπων και για την ειρήνη όλου του κόσμου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο καθένας ερμηνεύει κάτι, ανάλογα με την πνευματική κατάστασή του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι μεγάλη αυθάδεια και έγκλημα, το να στηριζόμαστε στην γνώμη μας και να μην ακολουθούμε την φωνή των Πατέρων μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η πονηρή γνώμη είναι σκοτάδι, ακόμη και χωρίς να γίνει σωματική αμαρτία.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Μην πτοείσαι, για το τι λένε οι άνθρωποι για σένα. Αυτό είναι διαβολικός φόβος. Συλλογίσου (και να ενδιαφέρεσαι), για το τι λένε ο Θεός, οι Άγγελοι και οι Άγιοι για σένα...
~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Να μην λογαριάζετε, το πως σας βλέπουν οι άλλοι. Μόνο η κρίση και η γνώμη του Θεού έχει βαρύτητα (και αυτή να σας ενδιαφέρει), ως αλάθητη.
~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Εγώ, αν η περίπτωση το φέρει, προτιμάω να γίνει η γνώμη του πλησίον - ακόμα και να τύχει να αποτύχω ακουλουθώντας την - παρά να πετύχω, κάνοντας αυτό που εγώ θεωρώ σωστό.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Είναι επικίνδυνη αλαζονεία, το να βγάζει κανείς βιαστικά συμπεράσματα για κάτι, ύστερα από επιπόλαιη έρευνα και πριν αποκτήσει γι' αυτό αληθινή βεβαιότητα. Το να κρίνει δηλ. κανείς κάτι, με βάση την δική του αδυναμία, αντί να προσαρμόζει τις απόψεις του στα αποτελέσματα της μελέτης ή στην εμπειρία των άλλων, είναι πράγμα εντελώς απαράδεκτο. Φανταστείτε έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν ξέρει να κολυμπάει. Αυτός, επειδή βλέπει ότι βουλιάζει στο νερό, ξεκινάει απ' αυτήν την εμπειρία, που οφείλεται στην άγνοιά του και βγάζει το συμπέρασμα, ότι είναι εντελώς αδύνατον, να επιπλεύσει κανείς και να κολυμπήσει στην θάλασσα. Αν και αυτό που πιστεύει είναι σύμφωνο με την προσωπική του εμπειρία, εμείς δεν θα πούμε, ότι η γνώμη του είναι σωστή, αφού ξέρουμε με βεβαιότητα, ότι το να κολυμπάει κανείς, είναι το πιο εύκολο πράγμα.

~ Αββάς Σερήνος ~

Το τι γνώμη έχει ο Θεός για εμάς ανιχνεύεται από την συνείδησή μας.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Με το πρόσχημα της αγάπης, θέλουμε να επιβάλλουμε τις σωστές απόψεις μας στους άλλους, για να φανεί η ανωτερότητά μας.

~ Γέροντας Νίκων ο Νεοσκητιώτης ~

Αν σου πει ο άλλος «είσαι εγωιστής», να μην σου βαρυφαινεται, ούτε και να λυπάσαι. Να πεις με τον λογισμό σου «μπορεί να είμαι και να μην το καταλαβαίνω»! Εξάλλου δεν πρέπει να εξαρτιόμαστε από την γνώμη των άλλων. Ο καθένας ας κοιτάζει την συνείδησή του και τα λόγια των εμπείρων και γνωστικών του φίλων, προπάντων όμως ας ζητάει την γνώμη του πνευματικού του. Και με αυτά τα δεδομένα ας ρυθμίζει την πνευματική του πορεία.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Άνθρωπέ μου, δεν έχει σημασία τι θα πεις εσύ, τι νομίζεις εσύ, δεν έχει σημασία τι θα κάνεις εσύ... Σημασία έχει, τι λέει ο Θεός και αν εσύ ανταποκρίνεσαι, σ' αυτό που λέει ο Θεός...

~ π. Συμεών Κραγιόπουλος ~

Μόνο αν μας ζητήσουν τη γνώμη μας να την λέμε και μάλιστα με πολλή διάκριση.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η έλλειψη καλής γνώμης είναι χειρότερη από κάθε φτώχεια.

~ Είπε Γέρων ~

Αν ζητήσεις τη γνώμη ή την συμβουλή από κάποιον συνάνθρωπο, με ταπείνωση και με πίστη, ότι μπορεί να σε βοηθήσει, τότε ο Θεός θα φωτίσει τον συνάνθρωπο που ρώτησες κατά τέτοιο τρόπο, ώστε θα σου δώσει την ιδανική απάντηση σε αυτό που ρωτάς, άσχετα αν αυτός δεν έχει γνώση περί του ζητήματος που εσύ ρωτάς. Ο Θεός θα του βάλει τα κατάλληλα λόγια στο στόμα του και χωρίς ο ίδιος να το καταλάβει, θα σε δώσει την σωστή απάντηση.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ποιανού γνώμη μετράει;

Ήταν ένας γέρος, ένα αγόρι και ένας γαΐδαρος. Πήγαιναν στην πόλη και είχαν αποφασίσει ότι το αγόρι θα ήταν καβάλα. Καθώς προχωρούσαν οι άνθρωποι τούς κοιτούσαν και σχολίαζαν πόσο ντροπή ήταν για τον νεαρό να είναι καβάλα και ο γέρος να περπατάει. Τότε το αγόρι και ο γέρος αποφάσισαν ότι μάλλον θα είχαν δίκιο εκείνοι που τους κριτίκαραν και έτσι άλλαξαν θέσεις.

Μετά από λίγο, ενώ συνέχιζαν, κάποιοι άλλοι άνθρωποι νόμιζαν ότι ήταν κρίμα να κάνει ένα τόσο νέο αγόρι να πηγαίνει με τα πόδια. Κι έτσι αποφάσισαν να περπατάνε και να ξεκαβαλικέψουν τον γαΐδαρο.

Σύντομα και ενώ περνούσαν μπροστά από κάποιους άλλους ανθρώπους κάποιοι θεώρησαν βλακεία να τούς βλέπουν να περπατούν και το γαϊδούρι να προχωράει χωρίς φορτίο. Ο γέρος και ο νεαρός αποφάσισαν ότι είχαν δίκιο και καβάλησαν και οι δύο τους το γαϊδούρι.

Παρακάτω οι άνθρωποι άρχισαν να σχολιάζουν πόσο κρίμα ήταν για το γαϊδουράκι να κουβαλάει τόσο βαρύ φορτίο. Και τότε ο γέρος και ο νεαρός αποφάσισαν να ξεκαβαλικέψουν και να κουβαλήσουν οι ίδιοι τον γαΐδαρο.

Καθώς περνούσαν μια γέφυρα, το γαϊδούρι τους ξέφυγε και έπεσε μέσα στο ποτάμι και πνίγηκε...!

Έτσι και εμείς, αν δίνουμε βάση στις γνώμες των άλλων, στο τέλος θα "πνιγούμε", θα μπερδευτούμε και θα αποτύχουμε. Δεν μετράει η γνώμη των άλλων, των πολλών, όπως έλεγε και ο Σωκράτης, αλλά η γνώμη των ειδικών. Και δεν μετράει η γνώμη των ειδικών, όπως λένε οι Πατέρες, αλλά η γνώμη του Θεού...

Περί γνώσης

Περιοκοπές

Η γνώσις φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. Ει δε τις δοκεί ειδέναι τι, ουδέπω ουδέν έγνωκε καθώς δει γνώναι· ει δε τις αγαπά τον Θεόν, ούτος έγνωσται υπ' αυτού. [Η γνώση,

χωρίς την ορθή πράξη οδηγεί εις κουφότητα και αλαζονεία, ενώ η αγάπη οικοδομεί και ωφελεί τον πλησίον. Και εάν κανείς νομίζει ότι γνωρίζει κάτι, αυτός ακόμη δεν έχει γνωρίσει τίποτε, όπως πρέπει να το γνωρίζει σε βάθος και πλάτος. Εάν όμως αγαπά τον Θεό, αυτός έχει γίνει πολύ γνωστός και οικείος και φίλος του Θεού, και παίρνει από τον Θεό την αληθινή γνώση.]

~ Προς Κορινθίους Α' 8, 2-3 ~

Κρείττον γαρ ην αυτοίς μη επεγνωκέναι την οδόν της δικαιοσύνης ή επιγνούσιν επιστρέψαι εκ της παραδοθείσης αυτοίς αγίας εντολής. [Θα ήταν πολύ καλύτερα γι' αυτούς, να μην είχαν γνωρίσει καθόλου τον δρόμον της δικαιοσύνης, της αρετής και της ευσεβείας, παρά αφού τον γνώρισαν καλά, να φύγουν και να απομακρυνθούν από το παραδοθέν σε αυτούς άγιον θέλημα του Κυρίου και να επιστρέψουν στην ακαθαρσία της αμαρτωλότητας.]

~ Β' Πέτρου 2,21 ~

Για κάθε πράγμα χρειάζεται γνώση και εμπειρία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Είναι καλύτερο και πιο συμφέρον να υπάρχουν άνθρωποι με απλό νου και λίγες γνώσεις και με την αγάπη να φτάσουν κοντά στον Θεό, παρά με πολλές γνώσεις και να πιστεύουν ότι έχουν εμπειρία, αλλά να βλασφημούν τον Κύριό τους.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι γνώσεις που αποκτώνται με βίαιο τρόπο, δεν παραμένουν στη μνήμη, αλλά αυτά που με ευχάριστο τρόπο μεταδίδονται, παραμένουν μόνιμα στην ψυχή μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όσοι ξεγελιούνται από τις ελπίδες τους σε βιοτικά πράγματα και περιορίζουν την γνώση τους για την άσκηση του αρίστου βίου μόνο στα λόγια, μοιάζουν μ' εκείνους που έχουν φάρμακα και ιατρικά όργανα αλλά δεν ξέρουν ούτε φροντίζουν να τα χρησιμοποιήσουν.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Εκείνος που δεν γνωρίζει εκείνα που πρέπει να γνωρίζει, τίποτα δεν γνωρίζει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που έχει αγάπη, ακόμα και αν έχει μερικές ελλείψεις, γρήγορα θα απολαύσει τη γνώση χάρη στην αγάπη. Εκείνος όμως, που έχει μεν γνώση, αλλά δεν έχει αγάπη, όχι μόνο δεν θα κερδίσει τίποτε, αλλά θα χάσει και αυτήν που έχει, διότι θα πέσει πολλές φορές στην αλαζονεία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η γνώση της αρετής και της κακίας, έγκειται στην συνείδηση όλων των ανθρώπων και δεν έχουμε την ανάγκη κάποιου διδασκάλου, για να μας το διδάξει αυτό. Η διόρθωση όμως εξαρτάται από την ελεύθερη βούληση, την προθυμία και τους κόπους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι προτιμότερη η καλή άγνοια, παρά η κακή γνώση. Η συναίσθηση της αγνοίας, είναι ένα μεγάλο βήμα προς τη γνώση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι παράλογο, τα πρόβατα να γνωρίζουν ποιά χόρτα είναι χρήσιμα, για να τα φάνε και ποιά είναι βλαβερά για να τα αποφύγουν και ο άνθρωπος να στερείται αυτής της διαγνωστικής δύναμης και να μην γνωρίζει, τί είναι ωφέλιμο και τί είναι βλαβερό για την ψυχή του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο δρόμος για τη Θεία γνώση είναι η απάθεια και η ταπείνωση. Χωρίς αυτές, κανείς δεν θα δει τον Κύριο.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Η φιλομάθεια χωρίς την φιλοπονία, κάνει τον άνθρωπο να φουσκώνει από μεγάλη ιδέα για τον εαυτόν του.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Η γνώση, δίχως Θείο φωτισμό είναι καταστροφή. Όποιος τροχάει συνέχεια με γνώσεις το μυαλό του και ζει απομακρυσμένος από τον Θεό, το κάνει τελικά δίκωπο και με το ένα μέρος σφάζεται σιγά-σιγά ο ίδιος και με το άλλο κόβει ανθρώπους με τις απόλυτες ανθρώπινες εγκεφαλικές λύσεις του. Η ανθρώπινη γνώση, όταν αγιαστεί, γίνει Θεία, τότε βοηθάει. Διαφορετικά είναι ανθρώπινη αντιμετώπιση, μυαλό, κοσμική λογική. Το σκέτο μυαλό είναι μπαστούνι σιδερένιο, δίχως μαγνήτη, που χτυπάει τα μέταλλα, για να κολλήσουν και αυτά τσαλακώνονται και δεν κολλούν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι απομακρύνονται από τον Χριστό, στερούνται τον Θείο φωτισμό, γιατί αφήνουν το προσήλιο σαν τους ανόητους και πηγαίνουν στο ανήλιο. Έτσι είναι επόμενο να είναι κρουολογημένοι και αρρωστημένοι πνευματικά. Αν δεν εξαγνιστεί ο άνθρωπος, αν δεν έρθει ο Θείος φωτισμός, όσο σωστή και αν είναι η άλλη (κοσμική) γνώση, είναι ένας ορθολογισμός και τίποτε παραπάνω. Και αν λείψει ο Θείος φωτισμός, και αυτά που θα πούν και θα γράψουν, δεν θα βοηθήσουν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο ταπεινός άνθρωπος συνήθως είναι πολυμαθής, ενώ ο εγωιστής, επειδή δεν ταπεινώνεται να ρωτήσει, δεν έχει γνώσεις. Ο Μέγας Αρσένιος, ήταν ο πιο μορφωμένος σε όλη την Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Ο Μέγας Θεοδόσιος, τον είχε δάσκαλο στα παιδιά του, τον Αρκάδιο και Ονώριο. Όταν όμως πήγε στην έρημο για μοναχός, κάθησε κοντά στον Αββά Μακάριο τον αγράμματο και έλεγε: «Ούτε το αλφάβητο αυτού δεν ξέρω»!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι πολλές γνώσεις, υπάρχει φόβος να φουσκώσουν το κεφάλι, να το κάνουν αερόστατο, και να διατρέχει τον κίνδυνο ή να σπάσει στον αέρα (με σχιζοφρένεια) ή να γκρεμιστεί (με υπερηφάνεια) και να γίνει κομμάτια. Γι' αυτό η γνώση θα πρέπει να ακολουθεί τον φόβο του Θεού και να συμβαδίζει με την πράξη για να υπάρχει ισορροπία. Η σκέτη γνώση

βλάπτει. Όταν μπαίνει ο εγωισμός και μιλώ, για να με θαυμάσουν, γιατί εγώ σκέφθηκα καλύτερα, τότε λειτουργούν οι πνευματικοί νόμοι, για να συνέλθω.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Άμα παρακολουθεί κανείς, μαθαίνει. Βλέπεις οι τσομπαναραίοι είναι οι καλύτεροι μετεωρολόγοι γιατί παρακολουθούν τα σύννεφα τον αέρα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το να μην γνωρίζεις είναι αμάθεια. Το να μην θέλεις να μάθεις είναι υπερηφάνεια

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Για τους ανθρώπους μεγάλη δόξα στη ζωή είναι η γνώση, αλλά και κακό για όσους την χρησιμοποιούν άσχημα.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Η γνώση η οποία προηγείται από την πίστη, είναι γνώση φυσική και η οποία τροφοδοτείται από τις 5 αισθήσεις του σώματος και αποκτάται με την μελέτη. Η γνώση όμως η οποία ακολουθεί την πίστη, είναι γνώση πνευματική και η οποία γίνεται αισθητή δια του Αγίου Πνεύματος και αποκτάται από την καθαρή ζωή. Υπάρχει και η υπερφυσική γνώση, που ασχολείται με την κατανόηση του Θεού και η οποία αποκτάται από την ζωντανή πίστη, που χαρίζει τα πάντα!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η φυσική γνώση (διάκριση καλού και κακού), μας οδηγεί στην πίστη στο Θεό. Η πίστη μας οδηγεί στο φόβο του Θεού. Ο φόβος του Θεού, μας οδηγεί στην μετάνοια και τα καλά έργα. Από τα καλά έργα δίνεται η πνευματική γνώση και η αίσθηση των μυστηρίων που γεννάει την θεωρία (θέα) του Θεού!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος αξιωθεί να γευτεί την γλυκύτητα της πίστεως και έπειτα στραφεί προς την ανθρώπινη γνώση, ομοιάζει με άνθρωπο, που ανταλλάσσει πολύτιμο μαργαρίτι, με χάλκινο οβολό...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τόσο αληθινή είναι η γνώση του καθενός, όσο την επιβεβαιώνουν η πραότητα, η ταπείνωση και η αγάπη που έχει.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Εκείνος που άφησε την πράξη και βασίζεται σε μια απλή γνώση, αντί για δίκικοπο μαχαίρι κρατά καλαμένιο ραβδί, το οποίο σε καιρό πολέμου, κατά την Γραφή, θα του τρυπήσει το χέρι και θα μπει μέσα σ' αυτό και θα του βάλει το φυσικό δηλητήριο προτού του το βάλουν οι εχθροί.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Αληθινή γνώση είναι η υπομονή στις θλίψεις σου και το να μην κατηγορείς τους ανθρώπους για τις συμφορές σου. Και χωρίς την μνήμη του Θεού δεν μπορεί να υπάρξει γνώση αληθινή. Γιατί χωρίς την πρώτη, η δεύτερη είναι νόθος.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Μην κατηγορείς τον εαυτόν σου, για όσα αγνοείς χωρίς να φταις, αλλά για όσα παραμελείς να μάθεις.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Οι άνθρωποι καταστρέφουν τις ψυχές τους με την κοσμική γνώση, γιατί αποκτώντας την, μπερδεύονται και δεν προστατεύουν τον εαυτόν τους από πράγματα, που είναι φευγαλέα και εφήμερα.

~ Άγιος Σισίνιος ο Ομολογητής ~

Όπως το σώμα είναι νεκρό, χωρίς το πνεύμα, έτσι και η γνώση είναι νεκρή χωρίς τα έργα.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όπως οι υπερβολικά εμπαιθείς δεν γνωρίζουν, ούτε όσα είναι φανερά σε πολλούς, εξαιτίας του σκοτισμού των παθών, έτσι και οι απαθείς γνωρίζουν, όσα οι πολλοί αγνοούν, από την καθαρότητα του νου τους.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Καλύτερα η άγνοια, παρά η κακώς χρησιμοποιημένη γνώση!

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Είναι τρομερό ένας άνθρωπος να έχει πολλές γνώσεις και να μην ωφελείται. Ο λόγος είναι, ότι δεν ταπεινώνει τον εαυτόν του. Εάν η γνώση δεν φέρνει αυτογνωσία, από την οποία θα αναβλύσει η αυτομεμφία, τότε η γνώση φέρνει οίηση και ο άνθρωπος φουσκώνει-φουσκώνει από εγωισμό και υπερηφάνεια και στο τέλος συντρίβεται.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Σε όσους δεν πιστεύουν, δεν λέω βαριά πνευματικά λόγια, για να μην κολαστούν πολύ. "Ο γνούς και μή ποιήσας δαρήσεται πολλά".

~ Γέροντας Χαράλαμπος ο Κομποσχοινάς ~

Όσο πλατύτερες γίνονται οι γνώσεις του ανθρώπου, τόσο περισσότερες αφορμές έχει, για να αναγνωρίζει τη μεγάλη σοφία της δημιουργίας του κόσμου.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Όταν νομίζεις ότι ξέρεις κάτι περισσότερο από τον άλλο, αυτό είναι υπερηφάνεια. Και είναι πολύ επικίνδυνη αυτή η κακία, διότι δεν αρέσει στον Θεό.

~ Γέροντας Παΐσιος Ολάρου ~

Νομίζουμε, ότι ξέρουμε πολλά, αλλά όσα ξέρουμε είναι πολύ λίγα. Ακόμα και εκείνοι που αγωνίζονται σε όλη τους τη ζωή να κάνουν την ανθρωπότητα να προσδεύσει, συνειδητοποιούν εν τέλει, ότι η γνώση τους δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένας κόκκος άμμου πλάϊ στη θάλασσα. Όλα μας τα επιτεύγματα είναι ανεπαρκή.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Είναι κακό να είσαι σε άγνοια, αλλά είναι ακόμα χειρότερο να μαθαίνεις μια ψεύτικη άχρηστη γνώση.

~ Μοναχός Συμεών του Άθω ~

Αλίμονο στην γνώση, που δεν στρέφεται προς την αγάπη!

~ π. Ευδοκίμωφ ~

Οι άνθρωποι σήμερα, γνωρίζουν πολλά πράγματα. Δεν γνωρίζουν όμως, αυτά που πρέπει να γνωρίζουν... Γιατί δεν μετράει η ποσοτική γνώση, αλλά η ποιοτική.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Αυτά που ξέρουμε είναι μια σταγόνα στον ωκεανό!

Στην προσπάθειά του ο Ιερός Αυγουστίνος να εξηγήσει με τον ανθρώπινο, πεπερασμένο και φτωχό νου τα πάνω από τη νόηση Θεολογικά μυστήρια και ιδιαιτέρως το περί Αγίας Τριάδος, στηρίζεται και ο γνωστός παρακάτω θρύλος με το παιδάκι δίπλα στη θάλασσα.

Περπατούσε ως Επίσκοπος Ιπώνος ο Ιερός Αυγουστίνος μία ημέρα στην ακρογιαλιά απορροφημένος από τα μεγάλα θεολογικά του προβλήματα.

Εκεί παρατήρησε ένα μικρό παιδάκι, που έπαιζε.

Το αθώο παιδί είχε ανοίξει μικρό λάκκο και μετέφερε με το δοχείο του νερό από τη θάλασσα στο λάκκο. Παραξενεύτηκε ο Επίσκοπος με το παιχνίδι του μικρού και κουρασμένος από τους βαθείς του στοχασμούς διέκοψε προς στιγμήν τον περίπατο και το ρώτησε τι προσπαθεί να κάνει.

- Θα αδειάσω, απάντησε εκείνο, τη θάλασσα σε αυτόν εδώ τον λάκκο.

Η αφέλεια του παιδιού φάνηκε αστεία στον Επίσκοπο. Γι' αυτό με το χαμόγελο της καλοσύνης του και με τη σύνεση του ωρίμου το βεβαίωσε:

- Παιδάκι μου, αυτό είναι αδύνατον να γίνει. Μην κουράζεσαι. Δεν μπορεί ποτέ η μεγάλη θάλασσα να χωρέσει στον μικρό αυτόν λάκκο σου.

Και ο μικρός, με τη σύνεση πλέον σοφού, απάντησε στον φιλόσοφο Επίσκοπο:

- Εάν η θάλασσα είναι αδύνατον να χωρέσει στον μικρό αυτόν λάκκο, πως εσύ προσπαθείς να χωρέσεις στο μικρό ανθρώπινο μυαλό σου τον απέραντο ωκεανό των Μυστηρίων του Θεού;

Και πήρε τότε ο Ιερός Πατήρ την απάντηση, που του χρειαζόταν, από τον μικρό διδάσκαλο, που δεν ήταν άλλος, παρά Άγγελος απεσταλμένος του Θεού.

Οι γνώσεις μας είναι μηδαμινές...

Ο ονομαστός Άραβας γιατρός Αμπού, ρωτήθηκε κάποτε πάνω σε ένα ζήτημα πολύ δύσκολο, σχετικά με την επιστήμη του και απάντησε χωρίς να διστάσει:

- Δεν ξέρω τίποτε γι' αυτό.

- Μα πώς; Ο χαλίφης σε πληρώνει τόσο ακριβά για την επιστήμη σου, του είπαν οι άλλοι.

Και εκείνος τους απάντησε:

- Βεβαίως με πληρώνει, για όσα ξέρω. Γιατί εάν επρόκειτο να με πληρώσει για όσα δεν ξέρω, δεν θα έφτανε όλο το χρυσάφι του χαλιφάτου.

Περί γογγυσμού-γκρίνιας

Περικοπές

Απεκρίθη ουν ο Ιησούς και είπεν αυτοίς· μη γογγύζετε μετ' αλλήλων. [Αποκρίθηκε ο Ιησούς και είπε σ' αυτούς: Μην αγανακτείτε μεταξύ σας.]

~ Κατά Ιωάννην 6,43 ~

Πάντα ποιείτε χωρίς γογγυσμών και διαλογισμών. [Όλα τα έργα της σωτηρίας σας, να τα κάνετε χωρίς παράπονα και αμφιβολίες.]

~ Προς Φιλιππησίους 2,14 ~

Μηδέ γογγύζετε, καθώς και τινες αυτών εγόγγυσαν και απώλοντο υπό του ελοθρευτού. [Μην γογγύζετε σε καιρό θλίψεων εναντίον του Θεού, όπως και μερικοί από εκείνους εγόγγυσαν και εξολοθρεύτηκαν από τον εξολοθρευτή άγγελο.]

~ Προς Κορινθίους Α' 10,10 ~

Θρους γογγυσμών ου καποκρύπτεται. Φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμόν ανωφελή και από καταλαλιάς φείσασθε γλώσσης. [Δεν μένει άγνωστος και κρυφός, ούτε ο ελαφρότερος ψίθυρος γογγυσμού εναντίον Του. Αποφύγετε, λοιπόν, κάθε ασεβή γογγυσμόν κατά του Θεού και φυλάξατε την γλώσσα σας, από την κατάκριση εναντίον των ενεργειών του Θεού.]

~ Σοφία Σολομώντος 1,11 ~

Εγόγγυσαν εν τοις σκηνώμασιν αυτών, ουκ εισήκουσαν της φωνής Κυρίου. Και επήρε την χείρα αυτού επ' αυτούς του καταβαλείν αυτούς εν τη ερήμω. [Γόγγυσαν μέσα στις σκηνές τους και δεν έδωσαν προσοχή στις τόσες και τόσες φορές που τους είχε υποσχεθεί ο Κύριος. Δικαίως οργισμένος ο Κύριος, ύψωσε την τιμωρό χείρα Του, να τους συντρίψει και τους εξοντώσει εκεί στην έρημο.]

~ Ψαλμοί 105,25-26 ~

Ο Θεός υπομένει όλες τις ατέλειες του ανθρώπου, εκτός από τον γογγυσμό. Αντίθετα η καρδιά που ευχαριστεί διαρκώς το Θεό, γεμίζει από θεϊκή χαρά και ευλογία.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τίποτε δεν προξενεί την αποστροφή του Θεού και την τιμωρία του ανθρώπου, όσο ο γογγυσμός.

~ Όσιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Καλύτερα να μην κάνουμε τίποτε, παρά να το κάνουμε με γογγυσμό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Φοβερό πράγμα είναι ο γογγυσμός. Εγγίζει τα όρια της βλασφημίας. Πρόκειται για αχαριστία. Αυτός που γογγύζει, αχαριστεί στο Θεό. Και όποιος είναι αχάριστος στον Θεό, βλασφημεί τον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Με τα ατέλειωτα «γιατί», δεν υποτάσσεσαι στο θέλημά Του και δείχνεις, ότι δεν αγαπάς τον Κύριό σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνοι οι οποίοι δεν υπομένουν ευχαρίστως την εκ του Θεού προερχόμενη τιμωρία (η οποία εκφράζεται συνήθως με μια θλίψη, δοκιμασία ή αρρώστια), αλλά δυσανασχετούν γι' αυτήν, εκτός του ότι καμμία ωφέλεια δεν απολαμβάνουν, από την παιδείυση αυτή, προετοιμάζουν για τον εαυτον τους, πολύ μεγαλύτερες συμφορές.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν πικραίνεσαι και αγανακτείς, έστω μόνο με τη σκέψη, χαλάς την πνευματική ατμόσφαιρα. Ο παραμικρός γογγυσμός κατά του πλησίον επηρεάζει την ψυχή σας και δεν μπορείτε να προσευχηθείτε. Εμποδίζεις το Άγιο Πνεύμα να ενεργήσει και επιτρέπεις στο διάβολο να μεγαλώσει το κακό. Εσύ πάντοτε να προσεύχεσαι, να αγαπάς και να συγχωρείς, διώχνοντας από μέσα σου κάθε κακό λογισμό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Οι «πειράζοντες» τον Θεόν είναι όσοι αμφιβάλλουν, διστάζουν ή και χειρότερα ακόμη, ανθίστανται στην παντοδυναμία Του και πανσοφία Του. Δεν πρέπει η ψυχή μας ν' αντιστέκεται και να λέει, «γιατί το έκανε έτσι αυτό ο Θεός, γιατί το άλλο αλλιώς, δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά;». Αυτά τα «γιατί» πολύ βασανίζουν τον άνθρωπο και έτσι υποφέρει και αγανακτεί χωρίς αποτέλεσμα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Να μην γογγύζεις γι' αυτά που παιδεύεσαι από τον Θεό. Γιατί παιδεύει βέβαια ως πατέρας, είναι όμως άξιος να ευχαριστείται ως ευεργέτης.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Ο γογγυστής διαρκώς προφασίζεται, είναι πανούργος και εφευρετικός και αξεπέραστος στις δικαιολογίες. Ένας τέτοιος άνθρωπος πάντοτε κατηγορεί τον ένα στον άλλο. Ο γογγυστής είναι σκυθρωπός στις αγαθοεργίες, υποκριτής στην αγάπη και στο μίσος ανδρείος.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Μεμψιμοιρία: η έλλειψη προς τον Θεό ευγνωμοσύνη, η αχαριστία προς πάντες, η αθέτηση και αυτής της Θείας πρόνοιας. Τον μεμψίμοιρο, τίποτα δεν τον ευχαριστεί, τίποτα δεν τον ικανοποιεί και από τα χείλη του δεν βγαίνει η λέξη "ευχαριστώ". Ο μεμψίμοιρος άνθρωπος είναι αχάριστος και άθλιος...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η εργασία αυτών που γογγύζουν είναι απαράδεκτη, σαν αξιοκατάκριτη - κακή θυσία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Με την δυσανασχέτηση ούτε αυτό που έγινε το διορθώνουμε και επί πλέον καταστρέφουμε τους εαυτούς μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όποιος όμως δεν είναι ικανοποιημένος με την μοίρα του και γογγύζει για την αρρώστιά του ή εναντίον εκείνου που τον πρόσβαλε, αυτός διακατέχεται από υπερήφανο πνεύμα και έχασε την ευγνωμοσύνη για τον Θεό.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Η γκρίνια φέρνει γκρίνια και η κακομοιριά φέρνει κακομοιριά. Όποιος σπέρνει κακομοιριά, θερίζει κακομοιριά και αποθηκεύει άγχος. Ενώ, όποιος σπέρνει δοξολογία, δέχεται την Θεϊκή χαρά και την αιώνια ευλογία. Ο γκρινιάρης, όσες ευλογίες και αν του δώσει ο Θεός, δεν τις αναγνωρίζει. Γι' αυτό απομακρύνεται η Χάρη του Θεού και τον πλησιάζει ο πειρασμός, ο οποίος του φέρνει όλο αναποδιές, ενώ τον ευγνώμονα τον κυνηγάει ο Θεός με τις ευλογίες Του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν δεν γκρινιάζει κανείς, για μια δυσκολία που τον βρίσκει, αλλά δοξάζει τον Θεό, τότε σκάζει ο διάβολος και πάει σε άλλον που γκρινιάζει, για να του τα φέρει όλα πιο ανάποδα. Γιατί όσο γκρινιάζει κανείς, τόσο ρημάζει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος έχει αυτό το τυπικό, την συνήθεια της γκρίνιας, να ξέρει ότι θα του έρθει σκαμπιλάκι από τον Θεό, για να ξοφλήσει τουλάχιστον λίγο σ' αυτήν την ζωή. Και αν δεν του έρθει σκαμπιλάκι, αυτό θα είναι χειρότερο, γιατί τότε θα τα πληρώσει όλα, μια και καλή, στην άλλη ζωή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εάν αφήσεις τον εαυτό σου στην κακομοιριά, εσύ θα μοιρολογάς και το ταγκαλάκι θα χτυπάει παλαμάκια...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γκρίνια είναι σαν να καταριέται ο ίδιος άνθρωπος τον εαυτόν του, οπότε έρχεται η οργή του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τον γκρινιάρη και στον Παράδεισο να τον βάλει ο Θεός, δεν θα αναπαυτεί και από μόνος του θα πάει στην Κόλαση, γιατί θα έχει παράπονα. Η γκρίνια είναι μεγάλο κακό και όποιος την έχει, δεν προχωράει πνευματικά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για έναν μικρό γογγυσμό υπέστη ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος ναυάγιο... Βλέπετε, επιτρέπει ο Θεός να ταλαιπωρηθούν για μικρά πράγματα οι Άγιοι, για να έχουμε εμείς παραδείγματα, ώστε να αντιμετωπίζουμε τους πειρασμούς με υπομονή, με προσευχή, αλλά και με χαρά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όλα να τα δέχεσαι σαν μεγάλα δώρα του Θεού. Ο Θεός δεν είναι άδικος. Στον Ουρανό θα έχεις πολλά να απολαύσεις, θα έχεις σύνταξη μεγάλη, εάν δεν την μειώσεις μόνος σου με τον γογγυσμό...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί, ενώ ζητούν από τον Θεό να τους δίνει ευκαιρίες για να ασκούνται στην αρετή, γογγύζουν όταν συναντούν κάποια δυσκολία. Μερικές φορές λ.χ. ο καλός Θεός, από την άπειρη αγάπη Του, για να ασκηθεί ο άνδρας στην ταπείνωση και την υπομονή, αφαιρεί την Χάρη Του από την γυναίκα και αρχίζει να γίνεται ιδιότροπη και να του φέρεται σκληρά. Τότε ο άνδρας πρέπει να χαίρεται και να ευχαριστεί τον Θεό, για την ευκαιρία που του δίνει να αγωνιστεί και όχι να γογγύζει. Ή ζητάει η μητέρα από τον Θεό, να της δίνει υπομονή. Πάει το παιδάκι και όπως έχει το τραπέζι έτοιμο για να φάνε, τραβάει το τραπεζομάνδηλο και τα ρίχνει όλα κάτω. Τότε είναι σαν να λέει στην μητέρα του: «Μαμά, κάνε υπομονή»!...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

«Ζαλούρα είναι τα παιδιά», μου είπε μια γυναίκα τα που τα είχε όλα. Βαριέται να έχει παιδιά! Όταν μια μάνα σκέφτεται έτσι, είναι ένα άχρηστο πράγμα, γιατί οι μανάδες κανονικά έχουν αγάπη. Μπορεί μια κοπέλα, πριν κάνει οικογένεια, να την ξυπνά η μάνα της στις δέκα η ώρα το πρωί. Από την στιγμή όμως που θα γίνει μάνα και θα έχει να ταΐζει το παιδί της, να το πλένει, να το καθαρίζει, δεν κοιμάται ούτε την νύχτα, γιατί παίρνει μπρος η μηχανή. Όταν ο άνθρωπος έχει θυσία, δεν γκρινιάζει, δεν βαριέται· χαίρεται. Όλη η βάση εκεί είναι, να υπάρχει πνεύμα θυσίας. Αυτή η γυναίκα αν έλεγε: «Θεέ μου, πως να Σε ευχαριστήσω; Δεν μου έδωσες μόνο παιδιά, αλλά και πολλά αγαθά... Πόσοι άνθρωποι δεν έχουν τίποτε και εγώ έχω τόσα σπίτια, έχω και από τον πατέρα μου περιουσία, ο άνδρας μου παίρνει μεγάλο μισθό, βγάζω και δύο μισθούς από τα ενοίκια και δεν ταλαιπωρούμαι! Πώς να Σε ευχαριστήσω, Θεέ μου; Δεν τα άξιζα εγώ αυτά τα πράγματα», αν σκεφτόταν έτσι, θα έφευγε με την δοξολογία η κακομοιριά. Και μόνο δηλαδή αν ευχαριστούσε τον Θεό μέρα-νύχτα, θα ήταν αρκετό...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στην Ήπειρο γνώριζα 2 γεωργούς. Ο ένας ήταν οικογενειάρχης και είχε ένα-δυό χωραφάκια και εμπιστευόταν τα πάντα στον Θεό. Εργαζόταν, όσο μπορούσε, χωρίς άγχος. «Θα κάνω ό,τι προλάβω», έλεγε. Μερικές φορές άλλα δεμάτια σάπιζαν από την βροχή, γιατί δεν προλάβαινε να τα μαζέψει, άλλα του τα σκόρπιζε ο αέρας και όμως για όλα έλεγε «δόξα Σοι ο Θεός» και όλα του πήγαιναν καλά. Ο άλλος είχε πολλά κτήματα, αγελάδες κ.λπ., δεν είχε και παιδιά. Αν τον ρωτούσες «πώς τα πάς;», «άσ' τα, μην τα ρωτάς», απαντούσε· ποτέ δεν έλεγε «δόξα Σοι ο Θεός», όλο γκρίνια ήταν. Και να δείτε, άλλοτε του ψοφούσε η αγελάδα, άλλοτε του συνέβαινε το ένα, άλλοτε το άλλο. Όλα τα είχε, αλλά προκοπή δεν έκανε. Γι' αυτό λέω, η δοξολογία είναι μεγάλη υπόθεση. Από μας εξαρτάται, αν γευτούμε ή όχι τις ευλογίες που μας δίνει ο Θεός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο σατανάς πολεμάει τον άνθρωπο, ώστε να γογγύζει για τις θλίψεις του. Και αυτό με σκοπό να αυξήσει τις οδύνες του, αλλά και στην γενική Κρίση να αποδειχθεί, ότι δεν πίστεψε στην δικαιοσύνη του Θεού, αφού δεν υπέμεινε ευχαρίστως τις παιδαγωγικές τιμωρίες.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Υπομένοντας με καρτερία τα δυσάρεστα, πλησιάζετε την δόξα των Αγίων Μαρτύρων. Απεναντίας αν βαρυγγωμήσετε, όχι μόνο θα απομακρυνθείτε απ' αυτήν την δόξα, αλλά θα δώσετε και λόγο στον Κριτή.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Η υγεία σας κλονίστηκε; Κλονισμένη υγεία, μπορεί να σημαίνει και κλονισμένη σωτηρία, όταν από τα χείλη του ασθενούς ακούγονται γογγυσμοί και κραυγές απελπισίας. Μακάρι ο Κύριος, να σας βοηθήσει να απαλλαγείτε από την συμφορά αυτήν.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Όταν ο Θεός μας δίνει ένα σοβαρό χτύπημα, δια του οποίου μας ταπεινώνει για να μας υψώσει αργότερα, εμείς γογγύζουμε κατά του Θεού. Όταν γογγύζουμε κατά του Θεού, αυτό σημαίνει, ότι Τον θεωρούμε άδικο, θεωρούμε ότι Αυτός δεν μας φέρεται σωστά και θα έπρεπε να μας φερθεί κατά έναν διαφορετικό τρόπο. Όμως δεν είναι βαριά αμαρτία να κατηγορούμε το Θεό για αδικία και να Τον συκοφαντούμε; Βλέπετε, λοιπόν, πόσο βαριά αμαρτία είναι ο γογγυσμός κατά του Θεού. Πρέπει να φοβόμαστε να μην παραβιάσουμε τη μεγάλη εντολή του Χριστού: «Μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε» (Ματθ. 7,1). Και γογγυσμός κατά του Θεού δεν είναι μόνο κρίση του Θεού αλλά και κατάκρισή Του.

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Αν θυμάσαι τα Πάθη του Κυρίου, θα υπομένεις αγόγγυστα τα πάντα.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Μην αγανακτείς που τα πράγματα δεν έρχονται πάντοτε όπως τα θέλεις εσύ στη ζωή σου. Δεν είναι δυνατόν, αλλά και συμφέρον σου δεν είναι, να γίνονται όλα κατά τη σκέψη σου, κατά την επιθυμία σου, κατά το θέλημά σου. Η σκέψη σου πολύ συχνά είναι πλανεμένη, η επιθυμία σου εμπαθής, το θέλημά σου ολότελα εγωιστικό. Και ο παντογνώστης Θεός φυσικά το γνωρίζει αυτό, έστω και αν εσύ δεν το συνειδητοποιείς.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Αυτοί που υπομένουν αγόγγυστα και με καρτερία τα πάντα, μένουν πιστοί στο θέλημα του Θεού. Και αυτοί που μένουν πιστοί στο θέλημα του Θεού, θα πάρουν την αμοιβή που υποσχέθηκε Εκείνος: την Βασιλεία των Ουρανών.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Είναι αμαρτία να γογγύζουμε εναντίον των αδελφών μας, όταν αυτοί γίνονται όργανα των δοκιμασιών μας. Πολύ μεγαλύτερη αμαρτία είναι, το να γογγύζουμε εναντίον του Θεού, όταν το ποτήρι των θλίψεων κατεβαίνει σ' εμάς κατευθείαν από τον ουρανό.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Αν κανένας πειρασμός δεν μπορεί να βρει τον άνθρωπο, χωρίς το θέλημα του Θεού, τότε τα παράπονα, ο γογγυσμός, η αυτοδικαίωση, η ενοχοποίηση των άλλων, αποτελούν κινήσεις που εναντιώνονται στη Θεία βούληση. Δείχνουν απόπειρες αντιστάσεως και αντιδράσεως στον Θεό. Ας σταθούμε με φόβο, μπροστά στο ενδεχόμενο μιας τέτοιας συμφοράς!

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Εμείς οι ίδιοι μεγαλώνουμε την θλίψη, όταν μεμψιμοιρούμε.

~ Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα ~

Φυλαχτείτε από την μεμψιμοιρία και την λιποψυχία, οι οποίες επιβαρύνουν και πολλαπλασιάζουν τις θλίψεις.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Αν εκδηλώνονται έντονα οργή και γογγυσμοί, αυτό αποτελεί σίγουρη ένδειξη της υπερήφανης ψυχής.

~ Άγιος Ανατόλιος της Όπτινα ~

Ό,τι και να συμβαίνει, φυλαχτείτε ιδιαιτέρως από την μεμψιμοιρία. Η μεμψιμοιρία είναι χειρότερη όλων. Χρησιμότερο και ηρεμότερο είναι να κατηγορήσετε για τα πάντα τον εαυτόν σας και όχι τους άλλους. Κυρίως οφείλετε να αποφύγετε την μεμψιμοιρία κατά της Θείας Πρόνοιας, η οποία μέσω της Θεομήτορος, προετοιμάζει για εμάς καθετί αγαθό και ψυχωφελές. Μόνο που εμείς οι άνθρωποι, εξαιτίας της λιποψυχίας μας, συχνά επαναστατούμε παράλογα και θλιβόμαστε ασυλλόγιστα, για το ψυχικό όφελος που μας προετοιμάζεται...

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Η μεμψιμοιρία κατά του Θεού προέρχεται κυρίως από ανθρώπους υπερήφανους και ασυλλόγιστους.

~ Όσιος Αντώνιος της Όπτινα ~

Ο Θεός δεν θέλει κλαψουρίσματα και κακομοιρίες, θέλει χαρά, ειρήνη και δοξολογία με αγαλλίαση και αγάπη.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Ο γογγυσμός είναι το ανικανοποίητο που νοιώθουμε στη ζωή μας και προέρχεται από ένα μειονεκτικό εγώ.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Στόμα που ευχαριστεί πάντοτε τον Θεό, ου μη στερηθή των ευλογιών του Θεού και στόμα που γογγύζει και πληγώνει τον μέγαν Ευεργέτην Του, είναι αδύνατον να μη τον παιδεύσει ο Θεός.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όλα τα αμαρτήματα ο Θεός όλα τα ανέχεται, αλλά τον γογγυσμό κατά του Θεού, τον τιμωρεί αυστηρά. Ο γογγυσμός είναι μια μορφή βλασφημίας κατά του Θεού. Ο γογγυστής θέτει την λογική του πάνω από την Σοφία και την Πρόνοια του Θεού. Λέει π.χ. ο γογγυστής: Γιατί να πάρεις την μάνα μου... Τα βάζει με τον Θεό!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Δυστυχώς εμείς οι άνθρωποι σκεπτόμαστε ό,τι μας λείπει και ποτέ αυτό το οποίο έχουμε. Να! Σκεφθήκαμε ποτέ να πούμε: «Δόξα τω Θεώ» γιατί μπορούμε να πίνουμε νερό; Υπάρχουν πολλοί, οι οποίοι δεν μπορούν ούτε να καταπιούν!...

~ Γέροντας Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Εκείνο που πρέπει να προσέχουμε πιο πολύ είναι, να μην έχουμε μεμψιμοιρία.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Όταν δεν έχουμε το νου μας στον Θεό, αλλά στο γιατί, τότε θα μας φταίει ο ένας και ο άλλος. Όμως φταίει ο εαυτός μας, κανείς άλλος δεν φταίει. Δεν έχουμε καλή πνευματική κατάσταση, αυτή είναι η αιτία. Όποιος κυνηγάει την "ευχή" σαν το χρυσάφι και εκμεταλλεύεται και το λεπτό, όλα τα υπερπηδά, όλα τα δέχεται και τα υπομένει. Τότε ο Θεός και η Παναγία τον σκεπάζουν. Τότε θα προσέξει την κατάκριση, την παρακοή, τα ανευλόγητα. Χρειάζεται ταπείνωση. Όταν κανείς βλέπει εσωτερικά τον εαυτόν του, θα βλέπει γύρω του όλα καλά.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Δεν υπάρχει το μεγαλείο της αγάπης στην ψυχή μας, γι' αυτό έχουμε την μεμψιμοιρία. "Μου είπε εκείνο, μου έκανε το άλλο...". Λείπει ο Θεός από την ψυχή μας. Για κάντε μια αυτοεξέταση!...

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Όταν έχει προσευχή ο άνθρωπος, τότε φεύγει και η μεμψιμοιρία και το "θέλημα" και το "γιατί"...

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Ποτέ μην λες: "γιατί περνά αυτό"; Ή όταν βλέπεις τον άλλο με τη γάγγραινα, τον καρκίνο ή την τύφλωση, να μην λές: "γιατί το περνά αυτό"; Αλλά να παρακαλεις τον Θεό να σου χαρίσει το όραμα της άλλης όχθης... Τότε θα βλέπεις όπως οι Άγγελοι τα γινόμενα εδώ, όπως πραγματικά είναι: όλα είναι στο σχέδιο του Θεού. Όλα!

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Για ό,τι μας συμβαίνει, φταίμε αποκλειστικά μόνο εμείς.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Αν κάτι ανάποδο μας συμβεί, να μην ρωτήσουμε ποιός φταίει. Γιατί μόνο εμείς φταίμε. Στην προσευχή μας, αν το ζητήσουμε, θα ανακαλύψουμε τον λόγο. Ή δεν αγαπήσαμε όσο έπρεπε, ή παραβήκαμε κάποια Εντολή, ή λάθος χειρισμό κάναμε, ή προηγηθήκαμε εκεί που δεν έπρεπε, ή βασιστήκαμε εκεί που δεν έπρεπε.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Όλοι σχεδόν οι άνθρωποι υποφέρουν από διάφορες θλίψεις, φτώχεια, στενοχώρια, συκοφαντίες, αρρώστιες. Αυτό τους κάνει να βαρυγγωθούν και να παραπονιούνται στον Κύριο, μη γνωρίζοντας πόσο ευεργετούνται από την ευσπλαχνία Του και τη δικαιοκρισία Του. Μερικοί μάλιστα, χτυπημένοι από βαρεία συμφορά ή αθεράπευτη ασθένεια, φτάνουν να βλαστημούν, οι ασύνετοι και τον Θεό και την "μοίρα" τους και την ώρα που γεννήθηκαν! Δεν καταλαβαίνουν, πώς αυτή ακριβώς είναι η μεγαλύτερη συμφορά τους, γιατί με την ανυπομονησία, την δυσφορία, την οργή και τις βλαστήμιες τους, βλάπτουν θανάσιμα την ψυχή τους και στερούνται το πιο μεγάλο αγαθό, την ουράνια βασιλεία. Έτσι ζημιώνονται διπλά, αφού και στη ζωή αυτή υποφέρουν, αλλά και στην άλλη θα βασανίζονται αιώνια.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Η κακομοιριά είναι από τις πιο μεγάλες φτώχειες του Χριστιανισμού. Το μεγαλύτερο λάθος είναι, αυτή την κακομοιριά να την λέμε ταπείνωση.

~ Μοναχός Μωϋσής ο Αγιορείτης ~

Ο γκρινιάρης είναι ένας ανώριμος άνθρωπος, που δεν αναλαμβάνει την ευθύνη του και που δεν είναι καλά. Γι' αυτό του φταίνει πάντα οι άλλοι. Η γκρίνια - μεμψιμοιρία προς τον άνθρωπο και προς τον Θεό, είναι το αντίθετο της ευχαριστίας και είναι δαιμονική κατάσταση.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Άνθρωπος που παραπονιέται, δεν θα βρει εύκολα τον Θεό. Ο Θεός θα του δίνει και αυτός θα γκρινιάζει. Να είμαστε εύκολοι, βολικοί και ταπεινοί άνθρωποι.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αντί να καταφεύγουμε στην γκρίνια και στην κακομοιριά, να καταφεύγουμε στην προσευχή.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο γκρινιάρης, ο ιδιόρρυθμος, ο κακομοιρής, ο απαιτητικός απομακρύνει τους άλλους ανθρώπους από κοντά του.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αρχίστε να ευχαριστείτε τον Θεό γι' αυτό που έχετε και θα σας δώσει αυτό που σας λείπει. Αρχίστε να γογγύζετε γι' αυτά που σας λείπουν και ο Κύριος θα πάρει και αυτά που έχετε.

~ Είπε Γέρων ~

Όσο ο γογγυσμός χωρίζει από τον Θεό, τόσο η υπομονή σφυρηλατεί την ενότητα μαζί Του.

~ Είπε Γέρων ~

Προσέξτε μην γκρινιάζετε. Η γκρίνια κουράζει αυτούς που ζουν κοντά σας και δυσαρεστεί τον Θεό, γιατί είναι ολιγοπιστία και αχαριστία μαζί.

~ Είπε Γέρων ~

Διηγήσεις

Δόξασε τον Θεό και μην γογγύζεις...

Παραπονιόταν στον Γέροντα Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο κάποιος εξομολογούμενος:

- Πάτερ, στενοχωρούμαι που μου λείπουν χρήματα για να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου, συνεργάτες ικανοποιητικοί για να εργάζομαι επιτυχώς, σύζυγος που να μου δίδει ευτυχία, τέκνα που να με υπακούουν...

Και ο Γέροντας τον διέκοψε:

- Έχεις υγεία;
- Έχω.
- Εισόδημα;

- Καλό.
- Σπίτι;
- Δικό μου.
- Ασφάλιση;
- Πλήρη.
- Ε, καημένε, δεν δοξάζεις το Θεό γι' αυτά που έχεις, αντί να στενοχωριέσαι γι' αυτά που σου λείπουν;

Τέτοιους ανθρώπους θέλει ο Θεός!

Ήταν κάποια γυναίκα πάμφτωχη σ' ένα μικρό χωριό της Αιτωλοακαρνανίας και είχε τρία παιδιά.

Κατάφερε να τα μεγαλώσει με απίστευτες στερήσεις και δυσκολίες, όμως, με μία μοναδική αξιοπρέπεια! Αυτή, ήταν η κυρα - Βασιλική.

Πέθανε παραμονή της Παναγίας του 1998.

Την επόμενη μέρα, 15 Αυγούστου, το φτηνό φέρετρο με την σωρό της, που ήταν πάνω στην καρότσα του μικρού αγροτικού ημιφορτηγού του ιερέα, κατευθυνόταν προς το κοιμητήριο.

Στην πορεία της κηδείας, ακολουθούσαν μερικοί συγχωριανοί της και συζητούσαν για τα βάσανα που είχε περάσει όσο αυτή ζούσε, όταν, ξαφνικά, ευωδίασε όλος ο γύρω τόπος: χιλιάδες άνθη και λουλούδια να υπήρχαν, πραγματικά, δεν θα μύριζαν τόσο!!!

Όλοι τους, παραξενεύτηκαν και απόρησαν. Αλλά δεν είχαν καμμία εξήγηση να δώσουν γι' αυτό.

Ανάμεσα σ' εκείνους που την συνόδευαν, ήταν και ένα πνευματικό τέκνο του μακαριστού Πατρός Γέροντος Αμβροσίου Λάζαρη (1912 - 2006), χαρισματικού Πνευματικού της Ιεράς Μονής Δαδίου. Μετά από λίγες μέρες από αυτό το θαυμαστό, αλλά, για πολλούς ανεξήγητο γεγονός, πήγε προς τον θεοφώτιστο Γέροντα Αμβρόσιο αυτό το πνευματικό του τέκνο, αναφέροντάς του το όλο συμβάν.

Πολύ λακωνικά και επιγραμματικά, του είπε μονάχα ότι:

- Μία γυναίκα πέθανε και ευωδίασε ο τόπος. Αυτό, μόνο..

Ο Γέροντας Αμβρόσιος, στην αρχή, έμεινε σιωπηλός. Έπειτα, μπήκε μέσα στο δωμάτιό του, έμεινε για λίγο εκεί, και μετά επέστρεψε. Λέγοντας τα παρακάτω εξηγηματικά και κατατοπιστικά λόγια:

- Αυτή, αγίασε! Και ξέρεις τον λόγο; Γιατί, ποτέ στην ζωή της, δεν παραπονέθηκε! Τέτοιους ανθρώπους, θέλει ο Θεός! Για να γεμίσει τον Παράδεισο και να κάνει την Δευτέρα Παρουσία. Κατάλαβες;...

Ο Χριστός παραπονέθηκε;

Υπήρχε ένας εφημέριος που παραπονιόταν, ότι τα μέλη της ενορίας του, δεν του συμπεριφέρονταν καλά.

Όταν έλεγε κάποτε τα παράπονά σε έναν άλλον ευσεβή κληρικό, εκείνος του υπέβαλλε τις ακόλουθες ερωτήσεις.

- Σε έφτυσαν ποτέ στο πρόσωπό σου;
- Όχι δα, δεν έφτασαν ως εκεί...
- Σε ράπισαν ποτέ;

- Ποτέ...

- Σε φόρεσαν ποτέ κάποιο στεφάνι με αγκάθια;

Στην τελευταία αυτή ερώτηση, δεν μπορούσε να απαντήσει. Χαμήλωσε το κεφάλι του ντροπιασμένος.

Ενώ ο ευσεβής κατέληξε:

- Ο Κύριός μας υπέστη όλα αυτά και όμως δεν άνοιξε το στόμα του να παραπονεθεί.

Ποτέ ευχαριστημένος..

- Ωραία μέρα! είπαν σε έναν γεωργό.

- Αλλά άσχημη για τις πατάτες, απάντησε εκείνος.

Την επόμενη μέρα που έβρεχε, του είπαν:

- Καλή μέρα για τις πατάτες!

- Αλλά καταστροφή για το σιτάρι, απάντησε ο γκρινιάρης και αχάριστος γεωργός.

Περί γονέων

Περιοκοπές

Τα τέκνα υπακούετε τοις γονεύσιν υμών εν Κυρίω. Τούτο γαρ έστι δίκαιον. Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα. [Τα παιδιά να υπακούτε στους γονείς σας, σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου. Διότι αυτό είναι το σωστό. Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου.]

~ Προς Εφεσίους 6,1 ~

Και οι πατέρες μη παροργίζετε τα τέκνα υμών, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία και νοουθεσία Κυρίου. [Και εσείς πατέρες, μη φέρνεστε στα παιδιά σας έτσι, ώστε να εξοργίζονται, αλλά να τα ανατρέφετε δίνοντάς τους αγωγή και συμβουλές, που εμπνέονται από την πίστη στον Κύριο.]

~ Προς Εφεσίους 6,4 ~

Τα τέκνα υπακούετε τοις γονεύσι κατά πάντα' τούτο γαρ έστιν ευάρεστον τω Κυρίω. [Τα τέκνα να υπακούετε στους γονείς σε όλα τα ορθά, που εκείνοι σας συμβουλεύουν. Διότι τούτο είναι ευάρεστο στον Κύριο.]

~ Προς Κολοσσαείς 3,20 ~

Οι πατέρες μη ερεθίζετε τα τέκνα υμών, ίνα μη αθυμώσιν. [Οι πατέρες, να μην εξερεθίζετε τα τέκνα σας, για να μη περιπίπτουν σε αθυμία και χάνουν το θάρρος τους και απελπίζονται.]

~ Προς Κολοσσαείς 3,21 ~

Ο εγγυώμενος παίδα άφρονα καθυβρίσει δικαίωμα. [Ο γονεύς, ο οποίος δίνει εγγύηση για το παιδί του το άμυαλο και ασύνετο, κατεξευτελίζει και προσβάλλει το δικαίωμα και την θέση του ως πατρός.]

~ Παροιμίες 19,28 ~

Κακολογούντος πατέρα ή μητέρα σβεσθήσεται λαμπτήρ, αι δε κόραι των οφθαλμών αυτού όψονται σκότος. [Θα σβήσει η φλόγα της ζωής εκείνου, ο οποίος κακολογεί τον

πατέρα του ή την μητέρα του. Θα σβήσουν και θα καλυφθούν από το σκοτάδι οι κόρες των οφθαλμών του, ώστε να μην μπορεί να βλέπει.]

~ Παροιμίες 20,20 ~

Μη απόσχη νήπιον παιδεύειν, ότι εάν πατάξης αυτόν ράβδω, ου μη αποθάνη· συ μεν γαρ πατάξεις αυτόν ράβδω, την δε ψυχήν αυτού εκ θανάτου ρύση. [Μην αποφεύγεις και μην διστάζεις να διαπαιδαγωγείς το ανήλικο παιδί σου, διότι και αν ακόμη βρεθείς στην ανάγκη να το χτυπήσεις με την ράβδο, δεν πρόκειται να πεθάνει. Διότι εσύ μεν θα χτυπήσεις το σώμα του με την ράβδο, θα σώσεις όμως την ψυχήν του από τον θάνατο.

~ Παροιμίες 23,13-14 ~

Ος αποβάλλεται πατέρα ή μητέρα, και δοκεί μη αμαρτάνειν, ούτος κοινωνός έστιν ανδρός ασεβούς. [Εκείνος, που διώχνει από το σπίτι του τον πατέρα του ή την μητέρα του και έχει την ιδέα ότι δεν αμαρτάνει, είναι στην πραγματικότητα όμοιος με τον άνθρωπο εκείνον, που φέρεται με ασέβεια και αχαριστία απέναντι του Θεού.]

~ Παροιμίες 28,24 ~

Ο τιμών πατέρα εξιλάσεται αμαρτίας, και ως ο αποθησαυρίζων, ο δοξάζων μητέρα αυτού. Ο τιμών πατέρα ευφρανθήσεται υπό τέκνων, και εν ημέρα προσευχής αυτού εισακουσθήσεται. Ο δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει και ο εισακούων Κυρίου αναπαύσει μητέρα αυτού· και ως δεσπότης δουλεύσει εν τοις γεννήσασιν αυτόν. Ενέργω και λόγω τίμα τον πατέρα σου, ίνα επέλθη σοι ευλογία παρ' αυτού· ευλογία γαρ πατρός στηρίζει οίκους τέκνων, κατάρα δε μητρός εκριζοί θεμέλια. Μη δοξάζου ένα τιμία πατρός σου, ου γαρ εστί σοι δόξα πατρός ατιμία· η γαρ δόξα ανθρώπου εκ τιμής πατρός αυτού, και όνειδος τέκνοις μήτηρ ένα δοξία. Τέκνον, αντιλαβού εν γήρα πατρός σου, και μη λυπήσης αυτόν εν τη ζωή αυτού· καν απολείπη σύνεσιν, συγγνώμην έχε και μη ατιμάσης αυτόν εν πάση ισχύϊ σου. Ελεημοσύνη γαρ πατρός ουκ επιλησθήσεται, και αντί αμαρτιών προσανοικοδομηθήσεται σοι. Εν ημέρα θλίψεώς σου αναμνησθήσεταιί σου· ως ευδία επί παγετώ, ούτως αναλυθήσονταιί σου αι αμαρτίαί. [Εκείνος που τιμά τον πατέρα του, υπακούοντας έτσι στον Θεό, εξιλεώνει τις αμαρτίες του. Εκείνος πάλι που τιμά και σέβεται την μητέρα του, ομοιάζει με ο άνθρωπο, που αποταμιεύει θησαυρούς. Εκείνος που τιμά και σέβεται τον πατέρα του, θα ευφρανθεί και ο ίδιος εκ μέρους των τέκνων του και στην ημέρα που θα προσευχηθεί, θα εισακουστεί η προσευχή του. Αυτός, που τιμά και σέβεται τον πατέρα, θα μακροημερεύσει. Και εκείνος, που υπακούει στον Κύριον, θα επαναπαύει και θα ευφραίνει την μητέρα του. Ο στοργικός υιός θα υπηρετεί τους γονείς του, σαν να είναι αυτοί οι κύριοι και αφέντες του. Με τα έργα και με τα λόγια σου να τιμάς τον πατέρα σου, για να έρθει σε σένα η ευλογία του. Διότι η ευλογία του πατρός στηρίζει τους οίκους των παιδιών του. Εξ αντιθέτου, η κατάρα της μητρός καταστρέφει τα σπίτια των υιών εκ θεμελίων. Μην επιδιώκεις να δοξαστείς με την δυσφήμιση του πατρός σου. Διότι δεν είναι δυνατόν η ανυποληψία του πατρός σου, να είναι δική σου δόξα. Διότι η δόξα του παιδιού, πηγάζει από την υπόληψη και το καλό όνομα του πατρός. Εξ αντιθέτου, είναι καταισχύνη για τα τέκνα η ανυποληψία της μητρός τους. Παιδί μου, γίνε στήριγμα του πατρός σου στα γράματά του και μην τον λυπήσεις καθόλου κατά το διάστημα της ζωής του. Και εάν ακόμη η διάνοιά του και η φρόνησή του εξασθενήσουν, εσύ να είσαι μεγαλόκαρδος και επιεικής απέναντί του. Μην τον εξευτελίσεις και μην τον δυσφήμησεις, όταν εσύ θα βρίσκεσαι στην

ακμή των δυνάμεών σου. Η σπλαγχνική σου συμπεριφορά προς τον πατέρα σου δεν θα λησμονηθεί από τον Θεόν. Και αντί να σε τιμωρήσει, ο Θεός για τις άλλες αμαρτίες σου, θα αποκαταστήσει ευτυχισμένο και σταθερό τον οίκον σου. Σε περίοδο δοκιμασιών και πειρασμών, ο Κύριος θα σε ενθυμηθεί. Και όπως ο ηλιόλουστος καιρός διαλύει τον πάγο, κατά παρόμοιο τρόπο, θα διαλυθούν και θα εξαφανιστούν οι αμαρτίες σου.

~ Σοφία Σειράχ 3,3-15 ~

Ως βλάσφημος ο εγκαταλιπών πατέρα, και κεκατηραμένος υπό Κυρίου ο παροργίζων μητέρα αυτού. [Το παιδί, που εγκαταλείπει αβοήθητο τον πατέρα του, είναι όμοιο με τον άνθρωπον εκείνο, που βλασφημεί τον Θεό. Κατηραμένος είναι από τον Κύριο εκείνος, που με την απρεπή συμπεριφοράν του, εξοργίζει την μητέρα του.]

~ Σοφία Σειράχ 3,16 ~

Μνήσθητι ότι δι' αυτών εγεννήθης, και τί ανταποδώσεις αυτοίς καθώς αυτοί σοι; [Να ενθυμήσαι, ότι δια μέσου των δύο αυτών γονέων σου ήρθες στον κόσμο. Και τί μπορείς εσύ να ανταποδώσεις προς αυτούς εν συγκρίσει προς εκείνα, που εκείνοι έκαναν για σένα;]

~ Σοφία Σειράχ 7,28 ~

Περιψύχων υιόν καταδεσμεύσει τραύματα αυτού, και επί πάση βοά ταραχθήσεται σπλάγχνα αυτού. Ίππος αδάμαστος αποβαίνει σκληρός, και υιός ανειμένος εκβαίνει προαλής. [Εκείνος που παραχαϊδεύει και δεν παιδαγωγεί ορθώς το παιδί του, θα το ενθαρρύνει σε παρεκτροπές και έπειτα θα επιδέσει τις πληγές του. Σε κάθε κραυγή του πονούντος παιδιού του, θα ταρασσεται η πατρική του καρδιά. Όπως ένας αδάμαστος ίππος γίνεται σκληροτράχηλος και επικίνδυνος, έτσι και ένα παιδί εγκαταλελειμμένο στον εαυτόν του, καταντά αναιδές και επιβλαβές].

~ Σοφία Σειράχ 30,7-8 ~

Τιθήνησον τέκνον, και εκθαμβήσει σε' σύμπαιζον αυτώ, και λυπήσει σε. Μη συγγελάσης αυτώ, ίνα μη συνοδυνηθής, και επ' εσχάτω γομφιάσεις τους οδόντας σου. Μη δως αυτώ εξουσία εν νεότητι· θλάσον τας πλευράς αυτού, ως έστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθείς απειθήση σοι. Και μη παρίδης τας αγνοίας αυτού. Κάμψον τον τράχηλον αυτού εν νεότητι. [Χαϊδεψε πολύ το παιδί σου, και θα καταπλαγείς από την απρεπή συμπεριφοράν του. Αν παιδιαρίζεις μαζί με αυτό, θα δοκιμάσεις κατόπιν πολλές λύπες. Μην πολυγελάς μαζί με αυτό, για να μην δοκιμάσεις εξαιτίας τους πόνους και στο τέλος μουδιάσουν τα δόντια σου, εξαιτίας του. Μην δίνεις στο παιδί σου, ελευθερία και δικαιώματα κατά τα χρόνια της νεότητάς του και μην κάνεις πως δεν βλέπεις τις αταξίες του. Κάμψε τον τράχηλό του κατά την νεανική ηλικία του, μωλώπισέ του τα πλευρά, όταν ακόμη είναι μικρός, μήπως τυχόν και σκληρυνθεί απαιδαγωγήτος και δείξει σε σένα ανυπακοή.]

~ Σοφία Σειράχ 30,9-12 ~

Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, ίνα ευ σοι γένηται και ίνα μακροχρόνιος γένη.[Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, για να ευημερήσεις και να γίνεις μακροχρόνιος.]

~ Έξοδος 20,12 ~

Ο κακολογών πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού τελευτήσει θανάτω. Ο κακολογών πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού τελευτήσει θανάτω. [Εκείνος που κακολογεί τον πατέρα ή την μητέρα του, να τιμωρείται με θάνατο. Εκείνος επίσης που υβρίζει τον πατέρα του ή την μητέρα του, να τιμωρείται με θάνατο.]

~ Έξοδος 20,15-16 ~

Επικατάρατος ο ατιμάζων πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού. [Καταραμένος είναι εκείνος, που δεν τιμά αλλά καταφρονεί τον πατέρα του ή την μητέρα του.]

~ Δευτερονόμιο 27,16 ~

Γιός μυαλωμένος, κάνει ευτυχισμένο τον πατέρα του, ενώ ο άμυαλος είναι η στενοχώρια της μάνας του.

~ Σολομώντας ~

Εάν κάποια παιδιά εγκαταλείψουν τους γονείς τους, με την πρόφαση της θεοσεβείας και δεν αποδίδουν την πρέπουσα τιμή στους γονείς τους, για πρόφαση θεοσεβείας, να αναθεματίζονται (αφορίζονται).

~ Απόφαση Συνόδου της Γάγγρας το 343 ~

Όταν πατέρα και μητέρα, ποτίζετε με νηστείες, προσευχές, ελεημοσύνες, φυλάει ο Θεός τα παιδιά σας. Όταν ξηραίνεστε σεις οι γονείς με τις αμαρτίες, πάνε χαμένα και τα παιδιά σας.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Όταν μια μηλιά κάνει ξυνά μήλα, την μηλιά πρέπει να κατηγορούμε ή τα μήλα; Τη μηλιά. Λοιπόν, κάνετε καλά εσείς οι γονείς, που είσατε η μηλιά, για να γίνονται και τα μήλα γλυκά.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Δώσε πρώτη κληρονομιά στα παιδιά σου την αρετή και ύστερα μοίρασέ τους και την περιουσία σου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η φροντίδα των πελαργών για τους γηρασμένους τους γονείς είναι αρκετή να κάνει τα παιδιά μας ν' αγαπούν τους γονείς τους. Ας το προσέξουν αυτό τα παιδιά, γιατί κανείς δεν είναι τόσο λειψός στο μυαλό, ώστε να μην καταλαβαίνει ότι είναι επαίσχυντο να φαίνεται στην αρετή κατώτερος από τα άλογα πτηνά. Οι πελαργοί λοιπόν, όταν ο γονιός τους γυμνωθεί εντελώς από την πτερόρροια του γήρατος, τον βάζουν ανάμεσά τους και τον ζεσταίνουν με τα φτερά τους. Και του ετοιμάζουν τις τροφές σε αφθονία και τον βοηθούν όσο γίνεται ακόμη και στην πτήση, σηκώνοντάς τον απαλά με τα φτερά τους, ένας από δεξιά και άλλος από αριστερά. Και αυτό είναι τόσο πασίγνωστο, ώστε μερικοί και την ανταπόδοση αυτή των ευεργεσιών, την ονομάζουν αντιπελάργωση.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι γονείς πρέπει να παρακολουθούν προσεκτικά που πάνε και που γυρίζουν τα παιδιά τους, που περνούν τον καιρό τους, ποιές παρέες έχουν, γιατί πρέπει να ξέρουν ότι, όταν παραμελήσουν τα παιδιά τους, καμμία συγγνώμη δεν θα βρουν από τον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Συχνά οι γονείς παραμελούν την ψυχική μόρφωση των παιδιών τους. Όταν το παιδί τους είναι άρρωστο στο σώμα, κάνουν τα πάντα να θεραπεύσουν το σώμα τους. Όταν όμως πάσχει η ψυχή τους, δεν ασχολούνται καν με αυτήν, αλλά χάνουν το θάρρος τους, αδιαφορούνε και την αμελούνε!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο γονέας που λυπάται να τιμωρήσει το παιδί του, το οδηγεί στην απώλεια και γίνεται χειρότερος από τους παιδοκτόνους και αυτό γιατί η απώλεια και ο θάνατος αυτός, αφορά την ψυχή και όχι το σώμα των παιδιών τους. Αντίθετα, αυτός που δεν διστάζει να το τιμωρήσει, το σώζει:

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν σε κάνει γονέα η γέννηση των παιδιών σου, αλλά η σωστή διαπαιδαγώγησή τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν η μητέρα είναι στολισμένη με κάθε αρετή, οπωσδήποτε και τον άντρα της θα μπορέσει να κερδίσει. Αν κερδίσει τον άντρα της, θα τον έχει σπουδαίο βοηθό στην επιμέλεια των παιδιών τους. Και όταν ο Θεός συναφθεί με τα παιδιά και ασκεί τις ψυχές τους, τότε τίποτε το σιχαμερό. Και τότε όλα μέσα στο σπίτι θα είναι όμορφα, αφού οι υπεύθυνοι του σπιτιού θα συμπεριφέρονται έτσι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνες οι μητέρες, που δεν ανατρέφουν τα παιδιά τους με την ευσεβή ανατροφή κατά τον Απόστολο Παύλο είναι περισσότερο παιδοκτόνοι, παρά μητέρες. Αυτό δεν το λέω μόνο προς τις γυναίκες, αλλά και προς τους άνδρες. Γιατί πολλές φορές και πολλοί πατέρες κάνουν και διαπραγματεύονται τα πάντα, για να αποκτήσει ο γιος τους καλό άλογο, λαμπρό σπίτι και ακριβό χωράφι, ενώ για να αποκτήσει καλή ψυχή και ευσεβή διάθεση, δεν κάνουν τίποτε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τότε θα λάβεις μεγάλη αμοιβή, αν τα παιδιά που γεννήθηκαν, παραμείνουν στην πίστη, στην αγάπη και στον αγιασμό. Αν λοιπόν τα οδηγεί σ' αυτά, αν τα παρακινείς, αν τα διδάξεις, αν τα συμβουλέψεις, για την φροντίδα σου αυτή, σε περιμένει μεγάλη αμοιβή από τον Θεό. Ακούστε τα αυτά λοιπόν, πατέρες και μητέρες, ότι δεν θα μείνει χωρίς αμοιβή ο κόπος σας για την ανατροφή των παιδιών.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός σου έδωσε τα παιδιά για να σε γηροκομήσουν, αλλά και για να μάθουν από σένα την αρετή. Γι' αυτό σου τα έδωσε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Χριστός πάνω στο Σταυρό, αναθέτει τη μητέρα Του στον μαθητή Του, διδάσκοντας σε εμάς, ότι πρέπει μέχρι και την τελευταία στιγμή να καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια και φροντίδα για τους γονείς μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γνωρίζω, ότι ο ίδιος ο Θεός τοποθέτησε σαν θεμέλιο και κρηπίδα του δρόμου της αρετής, την τιμή προς τους γονείς. Και δικαίως έβαλε τον σεβασμό προς τον πατέρα και την μητέρα σαν βάση, γιατί την ζωή μας, δι' αυτών μας την χάρισε ο Θεός.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι ευάρεστο στο Θεό, να αποδίδουμε στους γονείς μας, την οφειλόμενη τιμή. Όταν όμως απαιτούν κάτι επιπλέον από την οφειλόμενη τιμή, τότε δεν πρέπει να υπακούουμε. Και όταν οι γονείς αντιτίθενται στα πνευματικά ζητήματα, τότε δεν πρέπει ούτε και να τους γνωρίζουμε και να μην πειθαρχούμε σ' αυτούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτός που βρίζει τον πατέρα του, δεν είναι πλέον γιός του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν χάσεις παιδί ή παιδιά, σκέψου το πάθη του Ιώβ και λάβεις πολλή παρηγοριά για τον εαυτόν σου. Γιατί εσύ μπορεί να έχασες 1 ή 2 ή 3 παιδιά, αλλά εκείνος έχασε 10 και μάλιστα ταυτόχρονα...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ν' αγαπάτε τα παιδιά σας με την αγάπη του Χριστού και όχι με την ανθρώπινη αγάπη, για να μην τα κάνετε κακά.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η αγιότητα των γονέων, σώζει τα παιδιά τους. Αν οι γονείς γίνουν άγιοι, τα παιδιά αγιάζουν.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η αγία ζωή των γονέων πληροφορεί τις ψυχές των παιδιών τους, και υποτάσσονται φυσιολογικά και μεγαλώνουν με ευλάβεια και δίχως ψυχικά τραύματα (με διπλή υγεία) και χαίρονται τα παιδιά τους γονείς τους, χαίρονται και οι γονείς τα παιδιά και σ' ετούτη την ζωή και στην άλλη την αιώνια, όπου πάλι μαζί θα αγάλλονται.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Γονείς που απέτυχαν να διαπαιδαγωγήσουν το παιδί τους σωστά, θεωρούνται αποτυχημένοι σε όλα! Όποιος δεν γνωρίζει το ραβδί του, δεν αγαπά το παιδί του.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Τα παιδιά γίνονται προβληματικά, όταν οι γονείς έχουν προβλήματα μεταξύ τους. Ούτε μια φορά δεν πρέπει να σας ακούσουν τα παιδιά σας να τσακώνεστε ή έστω να υψώνετε τον τόνο της φωνής σας, ο ένας στον άλλον.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο πατέρας καμιά φορά σκληρύνεται και από απερισκεψία λησμονεί τη θέση του σωστού πατέρα και γίνεται αστυνομικός, σκληρός και κάνει στο παιδί του, πολλές φορές ανεπανόρθωτο κακό. Αν όμως το ανώριμο παιδί καταλάβει, ότι ο πατέρας του είναι πραγματικά καλός, πως κάνει παράλογες παραχωρήσεις και υπομονή πατρική, τότε το παιδί αυτό, μέχρι να πεθάνει, θα έχει συνεχώς στο στόμα του το όνομα του πατέρα του και θα λέει: "Εμένα ο πατέρας μου ήταν Άγιος, τον γνώρισα, όταν έκανα τις νεανικές μου τρέλες".

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η μητέρα στην προσευχή της για το παιδί πρέπει να λιώνει σαν τη λαμπάδα. Να προσεύχεται σιωπηλά και με τα χέρια ψηλά προς το Χριστό, ν' αγκαλιάζει μυστικά το παιδί της.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Οι μητέρες ξέρουν να αγχώνονται, να συμβουλεύουν, να λένε πολλά, αλλά δεν έμαθαν να προσεύχονται. Οι πολλές συμβουλές και υποδείξεις κάνουν πολύ κακό. Όχι πολλά λόγια στα παιδιά. Τα λόγια χτυπάνε στ' αυτιά, ενώ η προσευχή πηγαίνει στην καρδιά...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Για τους γονείς ενός παραστρατημένου παιδιού, έλεγε με λύπη ο Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης: «Οι γονείς του, με τόση μόρφωση, με τόσες ψυχολογικές γνώσεις, με τόση επιστημονική κατάρτιση, έχασαν το παιδί τους, μέσα από τα χέρια τους. Τί να σου κάνει η μόρφωση; Μόνο η Χάρη του Θεού, μόνο η αληθινή αγάπη μας, που θυσιάζεται μυστικά για τους άλλους, μπορεί να σώσει και τους άλλους και εμάς».

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Τίμα τον πατέρα και την μητέρα σου, γιατί μέσω αυτών, ο Θεός σε έφερε στη ζωή και αυτοί, ύστερα από τον Θεό, είναι οι αίτιοι της ζωής σου. Λοιπόν και εσύ, μετά τον Θεό, αυτούς θα τιμήσεις και θα αγαπήσεις, αν η προς αυτούς αγάπη συντελεί στην αγάπη του Θεού.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ~

Αν οι γονείς κατά το διάστημα που το παιδάκι είναι ακόμη στην κοιλιά της μητέρας προσεύχονται, ζουν πνευματικά, το παιδάκι θα γεννηθεί αγιασμένο. Και στη συνέχεια, αν το βοηθήσουν πνευματικά, θα γίνει αγιασμένος άνθρωπος και θα βοηθάει την κοινωνία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς πρέπει να δώσουν στα παιδιά τους να καταλάβουν, ότι δεν γίνεται να ζήσουν μακριά από τον Χριστό. Ο Χριστός είναι ο μόνος δρόμος, δεν υπάρχει άλλος... Άμα μεταδώσουν αυτό στα παιδιά τους, δεν χρειάζεται τίποτε άλλο... αυτή είναι όλη η διαπαιδαγώγηση...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα παιδιά στα πνευματικά θέματα τα βοηθούμε κυρίως με το παράδειγμά μας, όχι με το ζόρισμα. Περισσότερο μάλιστα τα βοηθάει η μητέρα με το παράδειγμά της, με την υπακοή της και τον σεβασμό της προς τον σύζυγο. Αν σε κάποιο θέμα έχει διαφορετική γνώμη από

εκείνον, ποτέ να μην την εκφράζει μπροστά στα παιδιά, για να μην το εκμεταλλεύεται ο πονηρός. Ποτέ να μην χαλάει τον λογισμό των παιδιών για τον πατέρα. Ακόμη και αν φταίει ο πατέρας, να τον δικαιολογεί. Αν λ.χ. φερθεί άσχημα, να πει στα παιδιά: «ο μπαμπάς είναι κουρασμένος, γιατί ξενύχτησε, για να τελειώσει μια επείγουσα δουλειά. Και αυτό για σας το κάνει». Πολλοί γονείς μαλώνουν μπροστά στα παιδιά και τους δίνουν άσχημα μαθήματα. Τα καημένα τα παιδιά θλίβονται. Αρχίζουν μετά οι γονείς, για να τα παρηγορήσουν, να τους κάνουν όλα τα χατίρια. Πηγαίνει ο πατέρας και καλοπιάνει το παιδί: «τι θέλεις, χρυσό μου, να σου πάρω;». Πηγαίνει και η μάνα, το καλοπιάνει και εκείνη και τελικά τα παιδιά μεγαλώνουν με νάζια και καμώματα και υστέρα, αν δεν μπορούν οι γονείς να τους δώσουν ότι τους ζητούν, τους απειλούν ότι θα αυτοκτονήσουν... Όταν όμως τα παιδιά βλέπουν τους γονείς τους να έχουν αγάπη μεταξύ τους, να έχουν σεβασμό, να φέρονται με σύνεση, να προσεύχονται κ.λπ., τότε αυτά τα τυπώνουν στην ψυχή τους. Γι' αυτό λέω, ότι η καλύτερη κληρονομιά, που μπορούν να αφήσουν οι γονείς στα παιδιά τους, είναι να τους μεταδώσουν την δική τους ευλάβεια...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς πρέπει να βοηθούν από την μικρή ηλικία τα παιδιά να μάθουν να αναλαμβάνουν την ευθύνη του εαυτού τους. Να κάνουν μέσα στην οικογένεια κάποια δουλειά που μπορούν. Να μην τα θέλουν όλα έτοιμα. Διαφορετικά θα δυσκολευτούν όταν μεγαλώσουν. Ένας μάστορας δούλεψε σκληρά και μεγάλωσε τα παιδιά του. Εκείνα όλη την ημέρα γύριζαν στο μεσοχώρι. Παντρεύτηκαν και τα περίμεναν όλα από τον πατέρα τους. Όταν ο πατέρας τους είπε, πως είναι καιρός και αυτά να κοιτάξουν μόνα τους τα σπίτια τους, του είπαν: «Καλά, πατέρα, εσύ δεν μας άφησες όταν ήμασταν μικρά και τώρα που μεγαλώσαμε και έχουμε υποχρεώσεις θα μας αφήσεις;»

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν εμπιστευθούν οι γονείς τα παιδιά τους στον Θεό, τότε ο Θεός είναι υποχρεωμένος να βοηθήσει για πράγματα, που δεν γίνονται ανθρωπίνως. Αν λ.χ. τα παιδιά δεν ακούν, να τα εμπιστευθούν στον Θεό και όχι να βρίσκουν διάφορους τρόπους να τα ζορίζουν. Να πει η μητέρα στον Θεό: «Θεέ μου, δεν μ' ακούν τα παιδιά μου. Εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτε. Φρόντισέ τα Εσύ». Και ακούς συχνά πολλούς γονείς να λένε: «Γιατί το δικό μας παιδί να πάρει κακό δρόμο; Εμείς εκκλησιαζόμαστε». Δεν δίνουν το κατσαβίδι στον Χριστό να σφίξει στα παιδιά λίγο καμιά ...βίδα· θέλουν να τα κάνουν όλα μόνοι τους. Και ενώ υπάρχει ο Θεός, που προστατεύει τα παιδιά και ο Φύλακας Άγγελος είναι συνέχεια κοντά τους και τα προστατεύει και αυτός, αυτοί αγωνιούν, μέχρι που αρρωσταίνουν. Και παρόλο που είναι πιστοί άνθρωποι, φέρονται σαν να μην υπάρχει Θεός, σαν να μην υπάρχει Φύλακας Άγγελος, οπότε εμποδίζουν την Θεία επέμβαση. Ενώ πρέπει να ταπεινώνονται και να ζητούν βοήθεια από τον Θεό και ο Καλός Θεός θα προστατέψει τα παιδιά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ψεύτικη συμπεριφορά των γονέων, όσο και καλή να φαίνεται, δεν πληροφορεί εσωτερικά τα παιδιά, γι' αυτό και δεν υποτάσσονται, ούτε και στον αυστηρό τρόπο υποτάσσονται. Εάν φαίνονται που ζαρώνουν, αυτό το κάνουν, γιατί δεν μπορούν προς το παρόν να κάνουν και αλλιώς. Όταν όμως μεγαλώσουν λίγο και δεν έχουν πολύ την ανάγκη

των γονέων, τότε κλωτσάνε άσχημα και βγάζουν και όλο το αποθηκευμένο μέσα τους άχτι στους γονείς τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μεγαλύτερη ζημιά παθαίνουν ιδίως εκείνα τα παιδιά, που οι γονείς τους δεν καταλαβαίνουν τι κακό τα κάνουν, με το να τα θαυμάζουν και να τα θεωρούν σπουδαία, όταν μιλούν με αναιδεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικά αντρόγυνα, στεναχωριούνται για το τι θα πει ο κόσμος για το παιδί τους που ξενουχτάει και όχι για το που θα καταλήξει η ψυχή του. Γίνονται έτσι αυτοί υπαίτιοι, ώστε να μην βοηθάει ο Θεός να διορθωθούν τα παιδιά τους, μέχρι να ταπεινωθούν οι ίδιοι και να διορθώσουν το στραβό και υπερήφανο λογισμό τους. Άλλοι πάλι πατέρες έρχονται και μου λένε: «Το δικό μου το παιδί να είναι σπαστικό; Γιατί να το κάνει έτσι ο Θεός; Δεν μπορώ να το αντέξω». Πόση αναιδεια προς τον Θεό έχει αυτή η αντιμετώπιση, πόσο πείσμα, πόσο εγωισμό...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς που έχουν παιδάκια κάπως καθυστερημένα ή "μογγολάκια" κλπ. δεν πρέπει να στενοχωριούνται γι' αυτά, γιατί αυτά είναι σωσμένα. Πρέπει μάλιστα να χαίρονται, γιατί χωρίς ιδιαίτερους αγώνες, έχουν κερδισμένο τον Παράδεισο. Τί άλλο θέλουν, από το να έχουν ένα παιδί, που έχει εξασφαλισμένο τον Παράδεισο; Αν το δέχονται το θέμα έτσι πνευματικά, και αυτοί ωφελούνται και έχουν και πνευματικό μισθό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα παιδιά από την κούνια ακόμη αντιγράφουν τους γονείς τους. Ξεσηκώνουν ό,τι βλέπουν να κάνουν οι μεγάλοι και τα γράφουν όλα στην άδεια κασέτα τους. Γι' αυτό οι γονείς πρέπει να αγωνιστούν, να κόψουν τα πάθη τους. Άσχετα αν μερικά τα κληρονόμησαν από τους δικούς τους γονείς, θα δώσουν λόγο στον Θεό, όχι μόνο γιατί δεν αγωνίστηκαν να τα κόψουν, αλλά και γιατί έχουν ευθύνη, που τα μεταδίδουν στα παιδιά τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς που κάνουν όλα τα θελήματα των παιδιών τους, γίνονται η αιτία, τα παιδιά τους να γίνουν ανταρτάκια. Τα χαραμίζουν, τα χαλούν τα παιδιά τους. Επειδή οι γονείς πέρασαν δύσκολα χρόνια, θέλουν τα παιδιά τους να μην στερηθούν εκείνο, να μην στερηθούν το άλλο. Δεν καλλιεργούν το φιλότιμο στα παιδιά, ώστε να χαίρονται όταν στερούνται. Φυσικά με καλό λογισμό το κάνουν. Το να τα στερήσουν από κάτι, χωρίς τα παιδιά να το καταλαβαίνουν, είναι βάρβαρο. Αλλά να τα βοηθήσουν να αποκτήσουν μοναχική συνείδηση και μόνα τους να χαίρονται που στερούνται κάτι, αυτό είναι πολύ καλό. Τώρα με την καλοσύνη τους, με την αδιάκριτη καλοσύνη τους, τα αποβλακώνουν. Τα συνηθίζουν να τους τα πηγαίνουν όλα στο χέρι, ακόμη και το νερό, για να διαβάσουν και να μην χασομερήσουν και τα αχρηστεύουν και τα αγόρια και τα κορίτσια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μακάριοι οι γονείς που δεν χρησιμοποιούν τη λέξη "μη" στα παιδιά τους, αλλά τα φρενάρουν από το κακό, με την Αγία τους ζωή, την οποία μιμούνται τα παιδιά και ακολουθούν το Χριστό με Πνευματική λεβεντιά χαρούμενα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι έγγαμοι έχουν υποχρέωση να αγωνίζονται να εγκρατεύονται, για να μην μεταδώσουν το σαρκικό πάθος και στα παιδιά τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς, να προσπαθούν να βοηθούν τα παιδιά με τον αρχοντικό τρόπο, ο οποίος καλλιεργεί το φιλότιμο στις ψυχές τους, ώστε να καταλάβουν το καλό ως ανάγκη. Να τους εξηγούν το καλό, όσο μπορούν με καλό τρόπο, με αγάπη και με πόνο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Καλό είναι οι γονείς να δείχνουν στο παιδί, ότι στενοχωριούνται για τις αταξίες που κάνει, αλλά να μην το πιέζουν και να προσεύχονται. Η προσευχή που γίνεται με πόνο φέρνει θετικά αποτελέσματα. Αν πάλι το παιδί κάνει κάποιο σφάλμα πολύ σοβαρό, τότε οι γονείς να επέμβουν με τρόπο. Αν δεν είναι σοβαρό, ας το παραβλέψουν λίγο, για να μην ερεθίσουν το παιδί και χειροτερέψουν την κατάστασή του, με αποτέλεσμα να απομακρυνθεί από κοντά τους. Μόνο να προσεύχονται στον Χριστό και την Παναγία, να το προστατεύει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν τα παιδιά ατακτούν, είναι προτιμότερο να τα μαλώνουμε το πρωί, που έχουν μπροστά τους όλη την ημέρα και διασκεδάζουν τις εντυπώσεις. Όταν τα μαλώσετε το βράδυ, πολλές φορές θολώνει το μυαλό τους και μπορεί να προβούν σε διαβήματα άσχημα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο γίνεται, οι γονείς να το αποφεύγουν το ξύλο. Να προσπαθούν με το καλό και με υπομονή να δώσουν στο παιδί να καταλάβει, ότι αυτό που κάνει δεν είναι σωστό. Μόνο όταν είναι μικρό το παιδί και δεν καταλαβαίνει, ότι αυτό που πάει να κάνει είναι επικίνδυνο, βοηθιέται, αν φάει κανένα σκαμπίλι, για να προσέχει άλλη φορά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην κουρδίζετε το ρολοϊ τέρμα, μήπως σπάσει το ελατήριο. Έτσι και με τα παιδιά, μόλις βλέπετε ότι ζορίζονται, να χαλαρώνετε το σφίξιμο. Τα πατρικά χάρδια στα παιδιά, δημιουργούν αυτοπεποίθηση και βοηθούν στην αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην πιέζετε τα παιδιά σας χωρίς διάκριση. Εγώ τις τομάτες μου τις δένω με πανί. Αν τις έδενα με σύρμα, θα κόβονταν. Χρειάζεται προσοχή. Τα παιδιά σήμερα έχουν γερή μηχανή, αλλά τετράγωνες ρόδες. Γι' αυτό θέλουν βοήθεια για να ξεκινήσουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς όμως πολλές φορές από υπερβολικό ενδιαφέρον θέλουν να δέσουν το παιδί με σύρμα, ενώ πρέπει να το δένουν απαλά, για να μην το πληγώνουν. Με το ζόρισμα οι γονείς δεν βοηθούν τα παιδιά τα πνίγουν. Συνέχεια «μη αυτό, μη εκείνο, αυτό καν' το έτσι...;» Πρέπει να τραβούν τα γκέμια τόσο, που να μην τα σπάζουν. Να ελέγχουν με τρόπο τα παιδιά, για να τα φέρνουν σ' έναν λογαριασμό, αλλά να μην δημιουργούνται χάσματα μεταξύ τους. Να κάνουν ό,τι κάνει ο καλός κηπουρός, όταν φυτεύει ένα δενδράκι: Το δένει απαλά με ένα σχοινάκι σε έναν, πάσσαλο για να μην στραβώσει και να μην τραυματίζεται, όταν το γέρνει ο αέρας λίγο δεξιά - λίγο αριστερά. Το φράζει κιόλας γύρω - γύρω και συγχρόνως το ποτίζει, το φροντίζει, μέχρι να μεγαλώσουν τα κλωνάρια του, για να μην το φάνε τα κατσίκια. Γιατί, αν το κουτσουρέψουν τα κατσίκια, πάει, καταστράφηκε. Ένα κουτσουρεμένο δένδρο, ούτε να καρπίσει μπορεί, ούτε σκιά να κάνει. Όταν μεγαλώσουν τα κλωνάρια του, τότε ο κηπουρός βγάζει τον φράχτη, οπότε και καρπίζει το δένδρο και στην σκιά του μπορούν να φιλοξενοούνται και κατσίκια και πρόβατα και άνθρωποι...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί γονείς επιβάλλουν στρατιωτική πειθαρχία φέρονται σκληρά στα παιδιά τους, όταν το παιδί κάνει κάποια ζημιά και κάνουν στο σπίτι δικαστήριο. Δεν φέρονται στα παιδιά με στοργή και αγάπη και έχουν αυτά μετά ψυχολογικά προβλήματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικοί γονείς, κάνουν μεγάλο στρύμωγμα στα παιδιά τους και μάλιστα μπροστά στους άλλους. Λες και έχουν ένα μουλάρι και το οδηγούν με την βέργα να πάει ίσα μπροστά. Έχουν ένα καπίστρι στο χέρι και του λένε: "Να περπατάς ελεύθερα...".

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Έχει δημιουργηθεί χάσμα ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά. Για να εξαλειφθεί, πρέπει οι γονείς να έρθουν στην θέση των παιδιών και τα παιδιά στην θέση των γονέων τους. Και αν τώρα τα παιδιά δεν παιδεύουν τους γονείς και τα παιδιά τους αργότερα, δεν θα τους παιδεύουν. Ενώ αν τώρα δεν ακούν και παιδεύουν τους γονείς και τα δικά τους παιδιά αργότερα θα τους βασανίζουν, γιατί θα λειτουργήσουν οι πνευματικοί νόμοι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εσύ έχεις μπει ποτέ στο νου του παιδιού σου, να γίνεις παιδί; Πώς λοιπόν θέλεις να σε καταλάβουν τα παιδιά σου;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι προτιμότερο να λυπήσει κανείς τους γονείς του, παρά τον Κύριο. Διότι Αυτός και μας έπλασε και μας έσωσε. Ενώ οι γονείς πολλές φορές, κατέστρεψαν αυτούς που αγάπησαν και τους έστειλαν στην κόλαση.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Τους γονείς και το Θεό, να τους τιμάς με όλη σου την ψυχή.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Να τιμάς και να φροντίζεις τους γέροντες γονείς σου και να υπομένεις τις αδυναμίες τους.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Είναι δίκαιο τα παιδιά να βασανίζονται, λόγω των αμαρτιών των γονέων τους; Ακόμα και στη φύση βλέπουμε, πως όταν η ρίζα του δέντρου καταστραφεί, τότε και τα κλαδιά του δέντρου ξεραίνονται και τα φύλλα μαραίνονται. Ας μην αμαρτάνουν οι γονείς που αγαπούν τα παιδιά τους...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Θα δώσετε λόγο ενώπιον του Θεού για τα κακά παραδείγματα που δίνετε στα παιδιά σας, για τους καυγάδες που γίνονται μπροστά στα μάτια τους, για τις φλυαρίες που ακούνε να λέτε. Αν εσείς οι ίδιοι το κάνετε αυτό, τότε τα παιδιά σας τί μπορούν να μάθουν από εσάς;

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Θα κάνεις ό,τι μπορείς για τα παιδιά σου, διότι στην άλλη ζωή ο Χριστός μας θα σου ζητήσει ή τα παιδιά σου σεσωσμένα ή τις πληγές στα γόνατά σου, από την πολλή σου προσευχή. Δεν γνωρίζουν δυστυχώς οι γονείς την ευθύνη, την οποία έχουν για τα παιδιά τους.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Το καλό δέντρο παράγει καλούς καρπούς και οι καλοί γονείς, κάνουν καλά παιδιά.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Πώς είναι δυνατόν τα παιδιά σας να γίνουν καλοί άνθρωποι, όταν εσείς οι ίδιοι, πολλές φορές μπροστά στα παιδιά σας θυμώνετε και βρίζετε τα Θεία: Όταν αρπάζετε τα ξένα και αδικείτε τους άλλους: Όταν κλέβετε και λέτε ψέματα όταν συκοφαντείτε και επιορκείτε. Όταν έχετε όλο σας το νου και την προσπάθεια στα υλικά πράγματα, ενώ για την ψυχή σας καθόλου δεν φροντίζετε ούτε να εξομολογείστε, ούτε να μεταλαμβάνετε, ούτε να προσεύχεστε, ούτε να μελετάτε βιβλία ηθικά και θρησκευτικά. Βγάλτε το από το νου σας. Είναι αδύνατο να γίνουν τα παιδιά σας καλοί άνθρωποι, αν εσείς οι γονείς δεν τους δώσετε το καλό παράδειγμα. Και αν ποτέ έτυχε από κακούς γονείς να γίνουν καλά παιδιά, αυτό είναι σπάνιο. Το καλό δέντρο παράγει καλούς καρπούς, και οι καλοί γονείς κάνουν καλά παιδιά. Όταν λοιπόν θέλετε τα παιδιά σας να γίνουν καλοί άνθρωποι, και να ευφρανθείτε με την πρόοδο τους, να τα συνηθίζετε από μικρά στην ευσέβεια. Εάν όμως φροντίζετε μόνο πώς να αφήσετε πλούτη και κληρονομιά στα παιδιά σας, και δεν φροντίζετε για την ανατροφή τους, τότε και σεις είστε δυστυχισμένοι και τα παιδιά σας μια μέρα θα γίνουν δυστυχισμένα και επιβλαβή και στον εαυτό τους και στην κοινωνία.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Οι γονείς φταίνε που υποφέρουν τα παιδιά, γιατί δεν τα μαθαίνουν να ζουν Χριστιανικά και επειδή οι γονείς δεν ζουν όπως πρέπει, Χριστιανικά.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Ο Θεός μερικές φορές τιμωρεί τον αθώο, για να τιμωρηθούν οι ένοχοι 2 φορές παραπάνω. Κατά αυτόν τον τρόπο, πολλά μικρά παιδιά βασανίζονται χωρίς να φταίνε, για να τιμωρηθούν οι ένοχοι γονείς, λόγω της αμετανοησίας τους. Και πρέπει να μετανοήσουν

οι γονείς, για να τακτοποιηθεί το μικρό τους παιδί. Ο Θεός τους πληροφορεί, ότι αυτοί έδωσαν το δικαίωμα για να ταλαιπωρείται, χωρίς να φταίει το παιδί τους.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν εισήλθε η Παναγία στον παράδεισο μετά την κοίμηση της, από μπροστά της παρεύλασαν όλοι οι Άγιοι και τους ευλόγησε. Όταν όμως πέρασαν από μπροστά της, οι γονείς της, ο Ιωακείμ και η Άννα, τότε σηκώθηκε από τον θρόνο της και τους ασπάστηκε! Βλέπετε, ότι η εντολή του Θεού, τίμα τον πατέρα και την μητέρα σου, έχει ισχύ και στον παράδεισο.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος διδάσκει στα μικρά παιδιά, να εναντιώνονται στους γονείς τους. Γιατί γνωρίζει, ότι αν οι άνθρωποι από μικρά παιδιά εναντιώνονται στους γονείς τους, έτσι εύκολα θα καθοδηγούνται απ' αυτόν μια ζωή.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Αν αμαρτάνεις ενάντια στους γονείς σου, θα υποστείς πολύ άσχημες συνέπειες.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Όταν οι γονείς έχουν πόλεμο μεταξύ τους, έχουν πόλεμο με τις σκέψεις τους, τότε τα παιδιά τους δεν πάνε καλά.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Μην αφήνετε τους γονείς σας, όταν έχουν ανάγκη, να τους βοηθήσετε, ειδικά στο γήρας τους. Εάν παρατηρήσετε οποιεσδήποτε αδυναμίες, των γονέων σας, τότε να φοβάστε να τους καταδικάσετε και ακόμη περισσότερο να μην αποκαλύψετε σε άλλους. Μην μιμείστε τον Χαμ, τον γιο του Νώε, ο οποίος, βλέποντας γυμνό τον πατέρα του, πληροφόρησε τους αδελφούς γι' αυτό. Και αν με κάποιον τρόπο προσβάλλετε τους γονείς σας, τότε φροντίστε να τους ζητήσετε σύντομα την συγχώρεση. Ο λόγος του Θεού μας διατάζει να ζητάμε συγχώρεση από κάθε γείτονα, προσβεβλημένο από εμάς, ειδικά από τους γονείς μας, τους οποίους πρέπει να αγαπάμε και να τιμούμε περισσότερο από τους άλλους...

~ Αρχ. Κύριλλος Παβλώφ ~

Οι γονείς να μην αγκομαχούν και να μην αναθεματίζουν τα παιδιά τους, γιατί ακούει ο Θεός.

~ παπα - Στέφανος ο Σέρβος ο Καρουλιώτης ~

Πολλά παιδιά από μικρή ηλικία αξιώθηκαν μεγάλων χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος και αυτό επειδή είχαν γονείς μεγάλης αυταπαρνήσεως, μεγάλης θυσίας και καθημερινής ματωμένης σταυρωμένης προσευχής.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Το παιδί δεν είναι ιδιοκτησία των γονέων, αλλά ιδιοκτησία του Θεού. Οι γονείς απλώς είναι οι εντεταλμένοι για μια αγωγή, όπως την θέλει ο Θεός και όχι όπως την θέλουν και την νομίζουν οι γονείς και στα μέτρα τα δικά τους. Οι γονείς είναι υποχρεωμένοι να ασκήσουν αγωγή κατά Χριστόν στα παιδιά τους.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Οι γονείς πρέπει να αγαπούν τα παιδιά τους ως παιδιά τους και όχι σαν είδωλά τους. Δηλ. το παιδί τους να το αγαπούν όπως είναι και όχι όπως θα ήθελαν να είναι, δηλ. να τους μοιάζει.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Οι γονείς που έζησαν άσωτα και έχουν τις ενοχές τους, είναι συνήθως πολύ αυστηροί με τα παιδιά τους.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Οι πραγματικοί γονείς κατανοούν την καρδιά του παιδιού τους και το εμπνέουν.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Πολλοί γονείς βλέπουν το σχολείο και το νηπιαγωγείο, όχι σαν χώρο αγωγής και μορφώσεως των παιδιών τους, αλλά σαν τόπο και τρόπο "ξεφορτώματος" των παιδιών τους.

~ Παναγόπουλος ~

Λέει ο Ιερός Χρυσόστομος: Άνθρωποι χωρίς οδηγό, άλλοι σώθηκαν και άλλοι κολάστηκαν. Άνθρωποι με κακό οδηγό, όλοι κολάστηκαν. Πρόσεξε λοιπόν γονέα, μήπως είσαι κακός οδηγός με το παράδειγμά σου και κολαστεί το παιδί σου. Θα σου ζητηθεί λόγο από τον Κύριο! Γιατί πολλά παιδιά έχουν τέτοιους γονείς, που καλύτερα να μην τους είχανε.

~ Παναγόπουλος ~

Αλίμονο σε μερικούς γονείς, που τα παιδιά τους ο Θεός τα έχει φτιάξει από μικρά να αγαπούν την Εκκλησία, να τρέχουν να φιλούν το χέρι του παππά και αυτοί να εκριζώνουν αυτήν την έμφυτη κλίση τους! Και στην συνέχεια, οι ίδιοι οι γονείς να μην παραδέχονται, ότι έχουν κάνει πνευματική άμβλωση στα παιδιά τους. Λόγω της δικής τους αθεΐας και απιστίας, στερούν από τα παιδιά τους, τη γνωριμία τους με το Θεό. Αλίμονο σε αυτούς τους γονείς, εν ημέρα κρίσεως!!!

~ Παναγόπουλος ~

Αν μάθετε τα παιδιά σας να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους προς τον Θεό, τότε εκείνα θα εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους προς εσάς. Ειδάλλως θα είστε πικραμένοι σε όλη σας τη ζωή...

~ Παναγόπουλος ~

Πώς εσύ γονέα απαιτείς να σε ακούνε τα παιδιά σου, όταν εσύ δεν ακούς τον Ουράνιο Πατέρα σου;

~ Παναγόπουλος ~

Δυστυχώς σήμερα πολλές γυναίκες δεν τηρούν το "σαράντισμα" του παιδιού τους, δεν εφαρμόζουν αυτό που λέει η Εκκλησία, με αποτέλεσμα το παιδί τους όταν μεγαλώσει, να είναι άτακτο, να μην τους ακούει και να δημιουργούνται πολλά προβλήματα στο σπίτι, χωρίς να ξέρουν μετά τι φταίει. Αυτοί φταίνε, οι γονείς!...

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Πολλοί γονείς δεν γνωρίζουν τα παιδιά τους

Είχαν έρθει δύο γονείς από την Εύβοια και με επισκέφτηκαν. Τους είπα, ότι το ένα τους παιδί, που το είχαν για "άγιο" και το έβαζαν στο Ιερό του Ναού και το προόριζαν για παπά, δεν ήταν καλά και μου είπαν:

- Τί λες παπά μου; Αυτό είναι το καλύτερό μας παιδί!

Της λέω:

- Θα φάτε ξύλο απ' αυτό το παιδί!

Τότε φωνάζει τον άνδρα της και του λέει:

- Πάμε να φύγουμε. Αυτός εδώ ο παπάς είναι απατεώνας, δεν ξέρει τι λέει...

- Μπορείς να λες εσύ, ότι είναι το καλύτερό σας παιδί, αλλά μια μέρα θα φάτε ξύλο, εγώ έτσι βλέπω..., της είπα.

Τότε φεύγει θυμωμένη και βγαίνοντας από την πόρτα, λέει στον κόσμο που περίμενε:

- Μωρέ φύγετε, τί κάθεστε! Αυτός ο παπάς δεν ξέρει τι λέει...!

Θα ήταν το παιδί της τότε, 9 - 10 χρονών, εάν ενθυμούμαι καλά.

Πέρασαν μερικά χρόνια. Μια μέρα το παιδί τους άρπαξε ένα ξύλο, που ήταν για την σόμπα και το πέταξε στον πατέρα του, να τον χτυπήσει. Ο πατέρας του πρόλαβε και φυλάχτηκε και έτσι γλύτωσε. Αν δεν προλάβαινε, θα τον χτυπούσε στο πίσω μέρος του κεφαλιού και θα τον άφηνε στον τόπο.

Μετά έφυγε το παιδί από το σπίτι και είχε χαθεί 5 - 6 μέρες.

Τότε ξανάρθαν οι γονείς σε μένα και μου ζήτησαν συγγνώμη...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

"Κάνε μια υποχώρηση, για να σώσεις το παιδί σου..."

Ένας νέος γύρω στα είκοσι πέντε, γεμάτος εγωισμό, απαιτούσε από τον πατέρα του την αγορά του διπλανού μαγαζιού και την προέκταση της επιχειρήσεως, ενώ κατά τον πατέρα, η πράξη αυτή δεν ήταν καθόλου σωστή εμπορικά. Γι' αυτό ο πατέρας κατέφυγε στον Άγιο Πορφύριο, για να τον συμβουλευτεί.

Ο Άγιος Πορφύριος με το χάρισμα της διοράσεως και της διακρίσεως του είπε:

- Το παιδί σου, θέλει ακόμη λίγα χρόνια, για να ξεφύγει από τον νεανικό εγωισμό. Εγώ βλέπω, ότι μπορεί το παιδί να κάνει λάθος, αλλά θα ήτανε έγκλημα αν θα έχανες το παιδί σου και έφευγε από το σπίτι, γι' αυτό προτιμότερο είναι να πάθεις μια οικονομική ζημιά σε πλαίσια υποφερτά. Θα κάνεις λοιπόν μια πράξη λάθος μπροστά στις τόσες άλλες που έκανες σωστά και θα διατηρήσεις την καλή σχέση με το παιδί σου, μέχρι να περάσουν ακόμη λίγα χρόνια και τότε δεν θα πειράζεται από τον εγωισμό...

Ας πάρει ο γιός σου, το πρώτο μάθημα της ζωής, με το λάθος αυτό...

Ο πατέρας υποχώρησε, έχασε μεν κάποια χρήματα, κέρδισε όμως και έσωσε τον γιό του...

Η ευθύνη των γονέων

Λίγες ώρες απέμεναν, για να εκτελεστεί ένας κατάδικος φονιάς. Στο μεταξύ φτάνει η μητέρα του στην φυλακή για να τον αγκαλιάσει, για τελευταία φορά..

Ο νέος όμως την συγκράτησε από μακριά, την προειδοποίησε να μην τον πλησιάσει, ούτε και να τον φιλήσει.

- Μάνα πρόσθεσε, αν με είχες τιμωρήσει τότε που σου έφερα, το πρώτο κλεμμένο αβγό, δεν θα έκανα τόσα μεγάλα εγκλήματα και σήμερα δεν θα με περίμενε ο δήμιος στην αγχόνη...

Τι φοβερή ευθύνη έχουν οι γονείς απέναντι του Θεού, όταν δεν τιμωρούν τα παιδιά όταν πρέπει και όπως πρέπει!

Η μεγαλύτερη αχαριστία

Πάντρεψε τον μονάκριβο γιό του και από την αγάπη που του είχε, του έκανε δώρο όλη την περιουσία του, δεν κράτησε τίποτα... Οι χαρούμενες στιγμές πέρασαν και για αντάλλαγμα επειδή η νύφη του δεν τον ήθελε στο σπίτι, τον πέταξαν στο υπόγειο να μένει... Έστειλαν το παιδί τους να του δίνει ένα πιάτο φαΐ.

Μια μέρα του έδωσαν μια κουβέρτα να την πάει στον παππού του. Τότε... αυτό πήρε ένα ψαλίδι και την έκοψε στην μέση...

- Γιατί παιδί μου το έκανες αυτό; τον ρώτησε ο πατέρας του.

Και εκείνο απάντησε:

- Το κρεβάτι του παππού μου είναι μικρό και η κουβέρτα θα περισσεύει. Θα κρατήσω το μισό κομμάτι για σένα όταν γεράσεις, να σκεπάζεσαι όπως ο παππούς...

Ο πατέρας, αλλά και η νύφη συγκλονίστηκαν... κατάλαβαν το λάθος τους πήγαν και βρήκαν τον ηλικιωμένο άνθρωπο με δάκρυα στα μάτια και με ντροπιασμένο πρόσωπο, γονάτισαν μπροστά στον πικραμένο πατέρα και του ζήτησαν συγχώρεση...

Πράγματι η πιο "μαύρη" αχαριστία είναι αυτή που επιδεικνύουν τα παιδιά στους γονείς τους.

Ποιός είναι τώρα ο παράλυτος;

Σήμερα πολλά παιδιά υποφέρουνε, εξαιτίας της απιστίας και σκληροκαρδίας των γονέων τους.

Θυμάμαι στην Αθήνα ζούσε ένα αντρόγυνο, που κάλεσε κάποτε έναν γέροντα, ο οποίος είχε Χάρη Θεού (είχε κάνει και κάποιον άλλον καλά) στο σπίτι τους, για να δει το τρίχρονο παράλυτο παιδί τους.

Φθάνοντας στο σπίτι ο γέροντας, μόνος του τράβηξε προς το δωμάτιο της τραπεζαρίας, αγνοώντας τους γονείς, που τον έλεγαν ότι το παιδί είναι στο υπνοδωμάτιο και όχι στην τραπεζαρία. Καθίσανε στην τραπεζαρία και ρωτάει ο γέροντας τον πατέρα:

- Από πότε έχεις να πας στην Εκκλησία;

- Από τότε που με πήγαινε η γιαγιά μου, απάντησε ο πατέρας.

- Πόσες φορές την ημέρα βλασφημάς την Παναγία; τον ξαναρώτησε ο γέροντας.

Ψωμοτύρι το είχε αυτό και σιώπησε...

- Πόσους έχεις αδικήσει και γιατί τον αδελφό σου, τον έκλεισες στο τρελάδικο για να του πάρεις την περιουσία;

Κόκκαλο ο πατέρας!

Του έκανε και μια σειρά από άλλες αποκαλύψεις, που ο πατέρας έπρεπε να τρελαθεί...

Στη συνέχεια ο γέροντας στρέφεται στην μητέρα και της ρωτάει:

- Ο πρώτος σου άνδρας είναι αυτός;

- Ναι, απάντησε εκείνη.

Ο γέροντας, ήξερε ότι τον έλεγε ψέματα, αλλά δεν της είπε τίποτα, για να μην την προσβάλει.

- Από πότε έχεις να εξομολογηθείς;

- Δεν θυμάμαι... έχω πολλά χρόνια! απάντησε εκείνη.

- Πόσες εκτρώσεις έχεις κάνει;

- Ίσα που ακούστηκε το 4 να ψελλίζει από το στόμα της.

Τότε ο γέροντας ρωτάει:

- Ποιός είναι τώρα παράλυτος; Το παιδάκι με την αγνή ψυχή ή εσείς; Εγώ βλέπω, ότι εσείς είστε οι παράλυτοι και όχι το παιδάκι, γ' αυτό και δεν πήγα στο δωμάτιο του παιδιού και ήρθα κατευθείαν στο "δικό" σας δωμάτιο. Αν θέλετε να γίνει καλά το παιδί σας, πρέπει πρώτα εσείς να γίνετε καλά! Να πάτε να εξομολογηθείτε όλες τις αμαρτίες σας και αν σας επιτρέψει ο πνευματικός, να Κοινωνήσετε.

Αυτά του είπε ο γέροντας και έφυγε.

Τα λόγια του γέροντα, ξύπνησαν από τον λήθαργο τους γονείς και την επόμενη μέρα πήγαν και εξομολογήθηκαν. Κατά οικονομία, τους άφησε και να Κοινωνήσουν.

Ήταν της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, που πήγαν στην Εκκλησία και Κοινώνησαν. Και γυρίζοντας στο σπίτι τους, βλέπουν το παιδί τους σηκωμένο από το κρεβάτι, να τους ανοίγει την πόρτα!...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Πολλοί γονείς με το παράδειγμά τους καταστρέφουν τα παιδιά τους

Προ ημερών είχα πάει στο Αγρίνιο. Εκεί φιλοξενήθηκα σε ένα σπίτι, όπου ο πατέρας, μου παραπονέθηκε ότι το παιδί του, μαθητής γυμνασίου, κάπνιζε.

Και ο ίδιος του, κάπνιζε μπροστά μου!

Και του λέω:

- Κάποτε ο κάβουρας και η καβουρίνα, καλέσανε τα καβουράκια και τους κάνανε μάθημα. Και είπανε σ' αυτά, ότι τους εξευτελίζουνε έξω που βγαίνουν, διότι δεν περπατάνε ίσια, αλλά περπατάνε στραβά. Προσέχεται τα είπαν, μην μας προσβάλλετε. Είπε τότε ένα καβουράκι στον κάβουρα:

Πατέρα, περπάτα, για να δούμε πως περπατάς και εσύ; Και άρχισε ο κάβουρας να περπατάει στραβά. Αυτό κάνουμε και εμείς, είπα τότε στον πατέρα.

- Όστε έτσι ε; αναρωτήθηκε εκείνος.

- Έτσι είναι του είπα. Εφόσον βλέπει εσένα και καπνίζεις, γιατί να μην καπνίσει και αυτός; Αν εσύ το χρήμα που το βγάζεις με ιδρώτα, έχεις την δύναμη να το καις με τα τσιγάρα που αγοράζεις, ο γιός σου που δεν το βγάζει με ιδρώτα, αφότι το βρίσκει έτοιμο, είναι ευκολότερο να το κάνει.

Θέλει παράδειγμα!

Πράγματι όταν συμβουλευείς, χτίζεις με το ένα χέρι, αλλά όταν συμβουλευείς αυτό που ο ίδιος κάνεις, χτίζεις με τα δυο σου χέρια.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Περί γυναίκας

Περικοπές

Βούλομαι ουν προσεύχεσθαι τας γυναίκας εν καταστολή κοσμίω, μετά αιδούς και σωφροσύνης κοσμείν εαυτάς, μη ενπλέγμασιν ή χρυσώ ή μαργαρίταις ή ιματισμώ πολυτελεί. [Θέλω, λοιπόν, να προσεύχονται οι γυναίκες με ενδυμασία σεμνή, να στολίζουν τον εαυτόν τους με συστολή και σεμνότητα και σωφροσύνη και όχι με εξεζητημένα πλεξίματα των μαλλιών ή με χρυσά κοσμήματα ή με μαργαριτάρια ή με πολυτελή ενδύματα.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 2,8-9 ~

Γυναικί δε διδάσκειν ουκ επιτρέπω, ουδέ αυθεντείν ανδρός, αλλ' είναι εν ησυχία. Αδάμ γαρ πρώτος επλάσθη, είτα Έυα. Και Αδάμ ουκ ηπατήθη, η δε γυνή απατηθείσα εν παραβάσει γέγονε. Σωθήσεται δε δια της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν εν πίστει και αγάπη και αγιασμό μετά σωφροσύνης. [Δεν επιτρέπω να διδάσκει γυναίκα - στην Εκκλησία -, ούτε να εξουσιάζει τον άντρα, αλλά να μένει σιωπηλή. Διότι ο Αδάμ πλάστηκε πρώτα από το Θεό και έπειτα η Έυα. Εξάλλου, δεν ήταν ο Αδάμ αυτός που εξαπατήθηκε πρώτος από τον διάβολο, αλλά η γυναίκα εξαπατήθηκε πρώτη και έπεσε στην παράβαση. Θα σωθεί και κάθε γυναίκα, δια της τεκνογονίας, με την απόκτηση δηλαδή και καλή ανατροφή των τέκνων της, εάν βέβαια μείνουν μέχρι τέλους, στην πίστι προς τους άνδρες τους, στην αγάπη προς αυτούς και στον αγιασμό, με την σωφροσύνη και την αγνότητά τους.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 2, 12-14 ~

Γυναικί σωθήσεται δια της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν εν πίστει και αγάπη και αγιασμό μετά σωφροσύνης. [Θα σωθεί κάθε γυναίκα δια της τεκνογονίας, με την απόκτηση δηλαδή και καλή ανατροφή των τέκνων της, εάν βέβαια μείνουν μέχρι τέλους στην πίστη προς τους άνδρες τους, στην αγάπη προς αυτούς και στον αγιασμό με την σωφροσύνη και την αγνότητά τους.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 2,15 ~

Αι γυναίκες υποτασσόμεναι τοις ιδίοις ανδράσιν, ίνα και ει τινες απειθούσι τω λόγω, δια της των γυναικών αναστροφής άνευ λόγου κερδηθήσονται, εποπτεύσαντες την εν φόβω αγνήν αναστροφήν υμών. [Οι γυναίκες να υποτάσσετε στους άντρες σας, ώστε και αν μερικοί απ' αυτούς δεν υπακούουν στο λόγο του Θεού, να τους κερδίσετε χωρίς κανένα κήρυγμα, παρά με μόνη την συμπεριφορά σας. Δηλαδή θα βλέπουν απλά την άμεμπτη διαγωγή σας, που θα σας τον εμπνέει ο φόβος και ο σεβασμός του Θεού.]

~ Α' Πέτρου 3,1-2 ~

Πονηρία γυναικός αλλοιοί την όρασιν αυτής και σκοποί το πρόσωπον αυτής έως άρκος. Μη δως γυναικί πονηρά εξουσίαν. [Η κακία της γυναικός, αλλοιώνει την εμφάνισή της και γενικώς την κάνει σκοτεινό το πρόσωπό της, σαν το πρόσωπον της αρκούδας. Μην δίνεις εξουσία σε κακή γυναίκα.]

~ Σοφία Σειράχ 25,17 - 25,25 ~

Βοοζύγιον σαλευόμενον γυνή πονηρά, ο κρατών αυτής ως ο δρασσόμενος σκορπίου.

[Η κακή γυναίκα είναι ένας αταίριαστος και κλονιζόμενος ζυγός βοϊδών. Όποιος θα επιχειρήσει να έρθει σε επαφή και να κυριαρχήσει σ' αυτήν, είναι σαν εκείνον, που πιάνει με τα χέρια του σκορπιό!]

~ Σοφία Σειράχ 26,7 ~

Δόσις Κυρίου γυνή σιγηρά, και ουκ έστιν αντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχής. Χάρις επί χάριτι γυνή αισχυντηρά, και ουκ έστι σταθμός πας άξιος εγκρατούς ψυχής. [Δωρεά Θεού είναι η σιωπηλή γυναίκα. Δεν υπάρχει κανένα αντάλλαγμα μιας γυναικείας ψυχής, μορφωμένης κατά Θεό. Η ντροπαλή και συνεσταλμένη σύζυγος είναι διπλή χάρις παρά του Θεού και δεν υπάρχει ζύγι ικανό, να σταθμίσει την αξία της ενάρετου αυτής ψυχής.]

~ Σοφία Σειράχ 26,14-15 ~

Πορνεία γυναικός εν μετεωρισμοίς οφθαλμών, και εν της βλεφάροις αυτής γνωσθήσεται. Γυνή μισθία ίση σιάλω λογισθήσεται. [Η πορνεία της γυναικός φαίνεται από την ζωηρότητα και την αναισχυντία των οφθαλμών της. Γίνεται γνωστή ακόμη και από αυτά τα βλέφαρά της. Γυναίκα που πωλείται αναιδώς, είναι σιχαμερή σαν το σάλιο.]

~ Σοφία Σειράχ 26,9 και 26,22 ~

Γυνή ασεβής ανόμω μερίς δοθήσεται, ευσεβής δεδίδοται τω φοβουμένω τον Κύριον.

[Η ασεβής γυναίκα παραχωρείται ως τιμωρία στον ασεβή άνδρα, ενώ η ευσεβής γυναίκα δίδεται προς εκείνον, που φοβείται τον Κύριο.]

~ Σοφία Σειράχ 26,23 ~

Ο κτώμενος γυναίκα ενάρχεται κτήσεως, βοηθόν κατ' αυτόν και στύλον αναπαύσεως.

[Εκείνος που αποκτά καλή γυναίκα, κάνει αρχήν της ευτυχίας του· αποκτά βοηθό και στύλο της αναπαύσεώς του.]

~ Σοφία Σειράχ 36,24 ~

Από γαρ ιματίων εκπορεύεται σης και από γυναικός πονηρία γυναικός. Κρείσσων πονηρία ανδρός η αγαθοποιός γυνή, και γυνή καταισχύνουσα εις ονειδισμόν. [Διότι όπως από τα ενδύματα βγαίνει ο σκόρος, έτσι και από την γυναίκα πηγάζει η γυναικεία πονηριά. Προτιμότερα είναι η φανερά κακία του ανδρός, παρά η υποκριτική εξυπηρετική γυναίκα και ακόμη περισσότερο γυναίκα, η οποία κατεντροπιάζει και εξευτελίζει τον άνδρα.]

~ Σοφία Σειράχ 42,13-14 ~

Μη πρόσεχε φαύλη γυναικί· μέλι γαρ αποστάζει από χειλέων γυναικός πόρνης, ή προς καιρόν λιπαίνει σαν φάρυγγα, ύστερον μέντοι πικρότερον χολής ευρήσεις και ηκονημένον μάλλον μαχαίρας διστόμου. [Μην δίνεις προσοχή σε φαύλη και ανήθικη γυναίκα, διότι από τα δόλια χείλη της πόρνης γυναικός στάζει μέλι, το οποίο προς στιγμή μόνον γλυκαίνει τον φάρυγγά σου· έπειτα όμως θα βρεις αυτό πικρότερο από την χολή και ακονισμένο περισσότερο από δίκοπο μαχαίρι, ώστε να σφάζει τους ασυνέτους.]

~ Παροιμίες 5,3-4 ~

Ὡσπερ εν ὤτιον εν ρινί υός, ούτως γυναικί κακόφρονι κάλλος. [Ὅ,τι είναι το χρυσό σκουλαρίκι στην μύτη του χοίρου, κάτι τέτοιο είναι και το κάλλος στην ασύνετη και με αμαρτωλά φρονήματα γυναίκα.]

~ Παροιμίες 11,22 ~

Σοφαί γυναίκες ωκοδόμησαν οίκους, η δε άφρων κατέσκαψε ταις χερσίν αυτής. [Συνετές και ενάρετες γυναίκες έχτισαν με την νοικοκυροσύνη τους και ανέδειξαν τα σπίτια τους και την οικογένειά τους, ενώ η άμυαλος και σπάταλος γυναίκα εξεθεμελίωσε με τα ίδια της τα χέρια το σπίτι της.]

~ Παροιμίες 14,1 ~

Κρείσσον οικείν εν γη ερήμω η μετά γυναικός μαχίμου και γλωσσώδους και οργίλου. [Είναι καλύτερο και προτιμότερο να κατοικεί κανείς μόνος του στην έρημο, παρά μαζί με γυναίκα φιλόνηκη, γλωσσού και θυμώδη.]

~ Παροιμίες 21,19 ~

Γυναίκα ανδρείαν τις ευρήσει; Τιμωτέρα δε έστι λίθων πολυτελών η τοιαύτη. [Γυναίκα νοικοκυρά και δραστήρια, ποιός θα μπορέσει να βρει; Είναι ασυγκρίτως ανώτερη και από τους πλέον πολύτιμους λίθους.]

~ Παροιμίες 31,10 ~

Τίποτε καλύτερο στον κόσμο, από την καλή γυναίκα. Και τίποτε χειρότερο, από την κακή γυναίκα.

~ Σολομώντας ~

Ου δύνανται οι άνθρωποι χωρίς των γυναικών είναι. [Δεν μπορούν να υπάρξουν και να ζήσουν οι άνθρωποι χωρίς τις γυναίκες.]

~ Α' ΕΣΔΡΑΣ 4,17 ~

Εν λύπαις τέξη τέκνα, και προς τον άνδρα σου η αποστροφή σου, και αυτός σου κυριεύσει. [Με πόνους θα γεννάς τα τέκνα σου και θα εξαρτάσαι πάντοτε από τον άνδρα σου και αυτός θα είναι κύριός σου.]

~ Γένεσις 3,16 ~

Οι γυναίκες μιλάνε με την καρδιά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τις γυναίκες, επειδή έχουν περισσότερη αγάπη στην φύση τους, ο διάβολος πολύ τις πολεμάει (από φθόνο) και προσπαθεί να δηλητηριάσει την αγάπη τους με την φαρμακερή ζήλεια και εάν το πετύχει αυτό σε καμιά γυναίκα, μπορεί καμιά φορά να φθάσει η κακία της γυναίκας σε δαιμονικό βαθμό και τότε η γυναίκα από μέλισσα γίνεται σφήκα και ξεπερνά την σκληρότητα του άνδρα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γυναίκες θέλουν λίγο ανδρισμό. Η γυναίκα χωρίς ανδρισμό, είναι χαλβάς...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Γυναίκα με τροχισμένο το λίγο μυαλό της στην πονηριά και που έχει στη φύση της περισσότερη κακία και λιγότερη αγάπη και τα θεωρήσει αυτά για ανδρισμό και υπερηφανεύεται, τότε μπορεί να περάσει και τον Πάπα στο αλάθητο και τον Μουσολίνι στην βαρβαρότητα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γυναίκα όταν δεν έχει παιδιά και δεν αξιοποιήσει το θέμα αυτό πνευματικά, βασανίζεται... Η καρδιά της γυναίκας αχρηστεύεται, όταν η αγάπη που έχει στην φύση της δεν βρει διέξοδο. Και βλέπεις, άλλη με πέντε - έξι ή και οκτώ παιδιά, να είναι πάμφτωχη η καημένη και να χαίρεται. Έχει και λεβεντιά και παλληκαριά. Γιατί; Γιατί βρήκε τον στόχο της. Μου έκανε εντύπωση μία περίπτωση: Ένας γνωστός μου είχε δύο αδελφές. Η μία παντρεύτηκε πολύ μικρή και απέκτησε πολλά παιδιά. Θυσία γινόταν. Έρραβε κιόλας και έστελνε σε φτωχούς ελεημοσύνες. Ήρθε προ ημερών και μου είπε: «έχω και εγγονάκια τώρα!» και σκιρτούσε η καρδιά της. Η άλλη δεν παντρεύτηκε, δεν αξιοποίησε πνευματικά και το αμέριμνο που είχε και ήταν... μην τα ρωτάς! Ένα άχρηστο πράγμα! Βαριόταν που ζούσε. Περίμενε από την γριά μάνα της να την εξυπηρετεί και είχε και παράπονα. Βλέπετε τι γίνεται; Δεν έγινε η αλλαγή μέσα της, γιατί δεν έγινε μητέρα και ούτε αξιοποίησε την αγάπη που υπάρχει στην γυναικεία φύση, βοηθώντας όσους έχουν ανάγκη. Για αυτό λέω, ότι η θυσία είναι απαραίτητη στην γυναίκα. Ο άνδρας και αν ακόμη δεν καλλιεργήσει την αγάπη, δεν παθαίνει και μεγάλη ζημιά. Η γυναίκα όμως, με την αγάπη που έχει, αν τυχόν δεν την διοχετεύει σωστά, είναι σαν μια μηχανή που δουλεύει, αλλά δεν έχει υλικό να δουλέψει και τραντάζεται και τραντάζει και τους άλλους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γυναίκες ενώ έχουν πολλή καρδιά και θα μπορούσαν να κάνουν πολύ καλό νοικοκυριό στην ψυχή τους, ξοδεύουν την καρδιά τους σε ασήμαντα πράγματα. Ας υποθέσουμε ότι έχουμε ένα ποτήρι με ωραία σχέδια, με γραμμές κ.λπ. Και αν δεν είχε γραμμές, την δουλειά του πάλι θα την έκανε. Εκείνες όμως πάνε στο κατάστημα και αρχίζουν: «Όχι, τις θέλω μέχρι εκεί τις γραμμές, όχι έτσι, όχι αλλιώς». Και αν έχει και κανένα λουλούδι, ε, τότε είναι που σκιρτά η καρδιά! Έτσι η γυναίκα καταστρέφει όλη την δυναμικότητά της. Σπάνια θα βρεις κανέναν άνδρα να δώσει προσοχή σε κάτι τέτοια. Και αν ένα πορτατίφ λ.χ. είναι καφέ ή μαύρο, ούτε που το προσέχουν οι άνδρες. Αλλά η γυναίκα θέλει κάτι όμορφο, χαίρεται, δίνει ένα κομμάτι της καρδιάς της σε αυτό, άλλο κομμάτι σε κάτι άλλο, οπότε τί μένει για τον Χριστό; Τα χασμουρητά από την κούρασή της στην ώρα της προσευχής. Όσο απομακρύνεται η καρδιά της γυναίκας από τα όμορφα, τόσο πλησιάζει τον Χριστό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γυναίκα μπορεί στο σώμα να είναι αδύναμη, να έχει λιγότερες σωματικές δυνάμεις από τον άνδρα, αλλά με την καρδιά που έχει, αν την δουλεύει, έχει τέτοια αντοχή, που ξεπερνάει την ανδρική δύναμη. Ο άνδρας, ναι μεν έχει σωματικές δυνάμεις, αλλά δεν έχει την καρδιά και την θυσία που έχει η γυναίκα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η παροιμία λέει: "Η μικρός παντρέψου ή μικρός καλογερέψου". Ειδικά η κοπέλα, καλά είναι μέχρι τα 25 της χρόνια, να αποφασίζει ποιά ζωή θα ακολουθήσει (έγγαμη ή μοναχική).

Μετά τα 25 αρχίζει να γίνεται λίγο δύσκολη η αποκατάστασή της, γιατί σκέφτεται πως θα υποταχτεί. Εν τω μεταξύ, όσο μεγαλώνει, αποκτάει και ιδιοτροπίες και ποιός θα την πάρει; Έπειτα ζητάει κυρίως προστασία στον γάμο και όχι να κάνει οικογένεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ακόλαστη γυναίκα είναι σαν τον ύφαλο βράχο, που κρύβεται στην αλμυρή θάλασσα του βίου και απροειδοποίητα καταποντίζει και βουλιάζει κάτω από τη θάλασσα, όσους την πλησιάζουν απρόσεκτα.

~ Άγιος Συμεών ο Μεταφραστής ~

Τίποτε πιο ισχυρό από γυναίκα ευλαβή και συνετή. Ρυθμίζει τον άντρα της και του πλάθει την ψυχή όπως εκείνη θέλει. Έχουμε πολλά παραδείγματα αντρών που ήταν σκληροί και ανυπάκουοι και όμως μαλάκωσαν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μπορεί η γυναίκα να ασκήσει την αρετή της σωφροσύνης περισσότερο και από τους άντρες, διότι δεν την ενοχλεί τόσο πολύ η φλόγα της σάρκας και μπορεί να επιδείξει κοσμιότητα και σεμνότητα και αγιασμό και περιφρόνηση των χρημάτων. Για όλα τα μεγάλα είναι ικανή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν πρέπει όταν μας χτυπάνε οι εχθροί, να στρέφουμε και την άλλη σιαγόνα, πολύ περισσότερο οφείλει η γυναίκα να υπομένει το σκληρό σύζυγο. Φυσικά δεν το λέω αυτό, για να ραπίζεται η γυναίκα. Όχι, όχι!!! Κάτι τέτοιο είναι μεγίστη ατιμία, όχι αυτής που δέρνεται, αλλά αυτού που δέρνει. Αν όμως γυναίκα, σου τύχη τέτοιος σύζυγος, να μην αποκάμεις. Να σκέπτεσαι το μισθό που θα πάρεις από τον Θεό, αλλά και τον έπαινο στην παρούσα ζωή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και γιατί υποχρέωσε ο Απόστολος Παύλος τις γυναίκες να υποτάσσονται τόσο πολύ στους άνδρες τους; Γιατί είναι κάπως ασθενέστερη στη θέληση η γυναίκα και ασταθής και διακρίνεται για την ελαφρότητά της. Γι' αυτό τοποθέτησε ως διδασκάλους του Ευαγγελίου τους άντρες, ώστε να ωφελήσει και τους δύο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το πιο χαριτωμένο στολίδι στην γυναίκα είναι η ολιγομίλητη γλώσσα. Η σιωπή στολίζει την γυναίκα πολύ περισσότερο, από τα ωραία φορέματα. Τη γυναίκα δεν την κάνει αξιαγάπητη η σωματική ομορφιά, αλλά η αρετή της ψυχής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε πιο αισχρό δεν υπάρχει από γυναίκα, που επιδίδεται στις απολαύσεις. Τίποτε πιο αισχρό δεν υπάρχει από γυναίκα, που παραδίδει τον εαυτόν της στη μέθη. Χάνει την λαμπρότητά της, την ανθηρότητα του προσώπου της. Θολώνει το ήμερο των ματιών της, σαν κάποιο σύννεφο να πέρασε κάτω από τις ηλιακές ακτίνες. Η άλλη, η σεμνή γυναίκα, είναι γεμάτη ομορφιά. Η ντροπαλή που αγαπά τη σιωπή και νηστεύει, έχει διπλή ομορφιά, μεγαλύτερη ωραιότητα, ελκυστικότερο πρόσωπο...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ομορφιά του σώματος, όταν δεν συνοδεύεται από την αρετή της ψυχής, θα μπορέσει να σκλαβώσει τον άνδρα για είκοσι και τριάντα μέρες, δεν θα διαρκέσει όμως περισσότερο, αλλά αφού δείξει την κακία της, θα διαλύσει την αγάπη. Οι γυναίκες όμως που λάμπουν εξ αιτίας της ομορφιάς της ψυχής, όσο προχωρεί ο καιρός και φανερώνουν την ευγένεια της ψυχής τους, τόσο περισσότερο ελκύουν τους άνδρες τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν θυμώσει η ψυχή, κάνει το σώμα αποκρουστικό και αισχρό· αν δείξει γαλήνιο μάτι, του χαρίζει μεγάλο κάλλος· αν φθονεί, χύνει πολλή ωχρότητα σ' αυτό και το μαραζώνει· αν αγαπά η ψυχή, του χαρίζει μεγάλη ομορφιά. Έτσι πολλές γυναίκες, που δεν είναι όμορφες στο πρόσωπο, παίρνουν πολλή χάρη από την ψυχή τους. Άλλες πάλι που ακτινοβολούν με την ωραιότητά τους, επειδή έχουν ψυχή χωρίς χάρη, καταστρέφουν και την ομορφιά τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ποιά γυναίκα θα αγαπούσε κανείς περισσότερο: εκείνη που εύκολα ενδίδει ή εκείνη που αντιστέκεται και του φέρνει δυσκολίες; Οπωσδήποτε τη δεύτερη, διότι περισσότερο ανάβει ο πόθος του. Και στη γυναίκα το ίδιο συμβαίνει. Τιμά και θαυμάζει περισσότερο τον άντρα που φαίνεται να την περιφρονεί (τον ζόρικο).

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Χριστός μετά την Ανάστασή Του, σε γυναίκες παρουσιάστηκε, επειδή το φύλο των γυναικών είχε υποτιμηθεί. Γι' αυτό και στην Γέννηση και στην Ανάσταση του Χριστού, γυναίκα αισθάνεται πρώτη τη χάρη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θα σωθεί το γυναικείο γένος με την τεκνογονία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σου φαίνονται γλυκά τα λόγια της πόρνης. Το ξέρω και εγώ, αφού και η Αγία Γραφή το επιβεβαιώνει: "Μέλι στάζει από τα χείλη της πόρνης" (Παροιμίες 5,3-4). Γι' αυτό και εγώ κάνω όλα αυτά, να μην γευτείς το μέλι εκείνο, που μετατρέπεται γρήγορα σε χολή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το βλέμμα της πονηρής γυναίκας είναι καυτό, το φιλί της δηλητήριο και σε συνδυασμό με την απατηλή ομορφιά του προσώπου της και τα κολακευτικά λόγια της, μπορούν να παρασύρουν οποιονδήποτε άνδρα στην πλαστή αγάπη της. Και έτσι μπορείς να δεις, μορφωμένο και συνετό άνδρα, ακόμα και θεολόγο, μοναχό ή και Επίσκοπο, πολλές φορές να φονεύεται πνευματικά από μια τέτοια γυναίκα και να περιφέρεται σαν ένα τιποτένιο ζώο, που είναι δεμένο από ένα σχοινί.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι πονηρές διαθέσεις των γυναικών οδηγούν στο βυθό τις ασθενείς ψυχές εκείνων που κατοικούν μαζί τους.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το πιο μεθυστικό ποτό για μια γυναίκα είναι η κολακεία.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Αν ο Θεός ήθελε τη γυναίκα να κυβερνά τον άνδρα, θα την έβγαζε από το κεφάλι του Αδάμ. Αν την προόριζε για σκλάβα του, θα την έβγαζε από τα πόδια του. Αλλά ο Θεός έβγαλε την γυναίκα από το πλευρό του άνδρα, γιατί την έκανε, για να γίνει βοηθός και ίση του.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο Χριστός τίμησε, αγκάλιασε και μερίμνησε και για τα δύο φύλα. Γεννήθηκε από μια γυναίκα. Άντρες, να έχετε θάρρος! Μην απελπίζεστε, γιατί ο Χριστός καταδέχτηκε να γίνει άντρας. Θάρρος, γυναίκες μην απελπίζεστε, γιατί ο Χριστός καταδέχτηκε να γεννηθεί από μια γυναίκα. Άντρες και γυναίκες, μαζί στραφείτε προς τη σωτηρία.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Η κακιά γυναίκα είναι χειρότερη από τον διάβολο. Και είναι καλύτερα να συναντήσεις στο δρόμο σου έναν διάβολο, παρά μια γυναίκα. Διότι θα κάνεις τον σταυρό σου και ο διάβολος θα φύγει, ενώ η γυναίκα δεν θα φύγει.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Τα αμαρτήματα των γυναικών οφείλονται στην απαιδευσία των ανδρών.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Η νοικοκυροσύνη δίνει ομορφιά στις γυναίκες και αποτελεί στολίδι γι' αυτές. Κανένα άλλο υλικό κόσμημα δεν στολίζει πραγματικά, όπως ο στολισμός των έργων, των χεριών της σώφρονος γυναίκας. Διότι η γυναίκα φαίνεται ότι βαδίζει κατά Θεό, όταν με τα χέρια της εργάζεται στο σπίτι της και όχι όταν αγοράζει ό,τι έχει ανάγκη. Διότι το καλύτερο έργο της γυναίκας είναι η νοικοκυροσύνη, με την οποία η νοικοκυρά περιποιείται και στολίζει έτσι τον άνδρα της, με αυτά τα κοσμήματα. Κοσμήματα με τα οποία χαιρονται όλοι, τα μεν παιδιά για την μητέρα, ο άνδρας για την γυναίκα, η γυναίκα γι' αυτούς και όλοι για τον Θεό.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Πρέπει να προσέξει πολύ η γυναίκα το βάδισμά της, το βλέμμα της, την εμφάνισή της και την ομιλία της. Διότι δεν πρέπει να φέρεται υποκριτικά και να κινείται λικνιζόμενη, σαν να χορεύει ή να παίζει κάποιο θεατρικό ρόλο και να ομιλεί προσποιητικά, διότι αυτή η συμπεριφορά, έχει σαν σκοπό, να προκαλέσει τις ηδονές των ανδρών.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Η γυναίκα εμφανίζεται χωρίς να δέχεται διαβολές, όταν δεν καλλωπίζεται και δεν στολίζεται περισσότερο από όσο πρέπει.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Ο διάβολος δια μέσου της γυναίκας, διέφθιρε τον Αδάμ στον παράδεισο, δια μέσου της γυναίκας έκλεισε μέσα στη φυλακή τον Ιωσήφ, δια μέσου της γυναίκας οδήγησε τον Δαβίδ σε παραφροσύνη, για να δολοφονήσει τον Ουρία, δια μέσου της γυναίκας έστρεψε στην παράβαση τον σοφότατο Σολομώντα, δια μέσου της γυναίκας καταδίωξε τον Προφήτη

Ηλία, δια μέσου της γυναίκας τύφλωσε τον Σαμψών και αποκεφάλισε τον Πρόδρομο του Χριστού, δια μέσου της γυναίκας όλους τους συντρίβει, όλους τους εξευτελίζει, όλους τους φονεύει, όλους τους κατηγορεί, όλους τους προσβάλλει. Διότι μια αδιάντροπη γυναίκα, κανέναν δεν λογαριάζει. Ούτε ιερέα ντρέπεται, ούτε Προφήτη σέβεται, ούτε τα άσπρα μαλλιά τιμά.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αν από το στόμα της γυναίκας βγαίνει ελεημοσύνη και πραότητα, ο άνδρας της, δεν θα είναι σαν τους άλλους άνδρες...

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Η γυναίκα έχει από τη φύση της ανάγκη περισσότερης τροφής και περισσότερου ύπνου, σε σχέση με τον άνδρα.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Θα έρθει τέτοια εποχή, που θα πρέπει να προφυλάσσετε από τις γυναίκες. Προσέξτε, γιατί ο διάβολος δεν μπόρεσε να παραπλανήσει τον Αδάμ. Με την Έυα όμως τα κατάφερε...

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Οι γυναίκες βασίζονται περισσότερο στο Θεό, πάρα στο μυαλό τους και την δύναμή τους. Γι' αυτό υπάρχουν περισσότερες γυναίκες στους ναούς. Ίσως στο μέλλον, ο Θεός να δώσει μεγαλύτερη "προτίμηση" στις γυναίκες...

~ Στάρετς Ηλίας ~

Προπαντός οι γυναίκες ευκολότερα προοδεύουν στην ευχή, για την αυταπάρνηση και την υπακοή που δείχνουν στον πνευματικό τους οδηγό. Όμως όσο ταχέως προκόπτουν, τόσο ευκόλως πλανώνται, εάν βαδίζουν αστόχαστα και χωρίς προσοχή.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ο Θεός δεν εποίησε τον άνδρα ανώτερο και την γυναίκα κατώτερη. Ενώπιου του Θεού, είναι όλοι ίσοι. Ίσοι είμαστε, ίδιοι δεν είμαστε. Υπάρχει η διαφορετικότητα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Την Ανάσταση του Χριστού, την έμαθαν πρώτα οι Μυροφόρες και μετά οι Μαθητές του Χριστού. Αυτό δεν ήταν τυχαίο. Γιατί ο Χριστός επιτρέπει οι γυναίκες να μάθουν πρώτες τις Ανάσταση και όχι οι άνδρες; Διότι οι γυναίκες μπορούν να αγαπήσουν περισσότερο το Θεό, από τους άνδρες και αυτή η αγάπη τους για το Θεό, θα είναι ικανή να βοηθήσουν και τους άνδρες. Απόδειξη της παραπάνω θέσης είναι η ίδια η Παναγία, που αγάπησε το Χριστό περισσότερο από όλους ανθρώπους. Η διαφορά μεταξύ της αγάπης της Παναγίας και του Τιμίου Προδρόμου, προς το Χριστό είναι ασύγκριτη. Η γυναίκα όταν δοθεί στο Χριστό, αγγελοποιείται και θεώνεται γρηγορότερα και σαν <<μαγιά>>, έχει καλύτερη αναπλαστική ικανότητα από τους άνδρες. Αυτή είναι η εμπειρία της Εκκλησία μας. Βλέπουμε ότι πάνω στο Γολγοθά, οι Μαθητές του Χριστού, από φόβο εγκαταλείπουν το Χριστό, όμως οι Μαθήτριες του Χριστού, είναι εκεί και δεν Τον εγκαταλείπουν. Αν όμως η γυναίκα δοθεί στον διάβολο, έχει τη δύναμη να ρίξει όλους τους άνδρες! Αν όμως δοθεί στο Θεό, μπορεί

να βοηθήσει όλους τους άνδρες και όλο τον κόσμο όπως έκανε και κάνει η Παναγία μας!
Στο πρόσωπο μιας γυναίκας, βρήκαμε σωτηρία όλοι μας!!!...

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η γυναίκα, στη φύση της, είναι γέννημα και προϊόν αγάπης. Άρα λοιπόν, δεν μπορεί η γυναίκα να ορθοποδήσει και να ισορροπήσει, όταν της λείπει η αγάπη. Δεν είναι πλέον θέμα προαιρέσεως ή εκλογής, είναι θέμα φυσικού στοιχείου. Δεν μπορεί ποτέ να ορθοποδήσει αν δεν αισθάνεται αγάπη αληθινή.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Η γυναίκα ενώ σε μερικά σημεία είναι περισσότερο φιλότιμη και έχει αυτοθυσία από τον άνδρα, σε μερικά μικρής σημασίας συμβάντα αποθαρρύνεται και μικροψυχεί.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Ο άνδρας, όσο και να θέλει, ποτέ δεν θα μπορέσει να αγαπήσει τόσο λεπτά σαν τη γυναίκα.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Της γυναίκας ποτέ μυστικό να μην λέει ο άνδρας, γιατί εύκολα μαρτυράει.

~ π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης ~

Επειδή η γυναίκα έχει αναπτυγμένο το συναίσθημα, έχει την ικανότητα (το χάρισμα του Θεού) να κατανοεί πως νιώθει ο άλλος, να μπαίνει στη θέση του άλλου και να αντιλαμβάνεται την ανάγκη του άλλου ανθρώπου. Έχει την ικανότητα να αντιλαμβάνεται-συλλαμβάνει τα αισθήματα του άλλου και να συντονίζεται με αυτά. Αυτό είναι χάρισμα που της το έδωσε ο Θεός. Η ικανότητα της γυναίκας να κατανοεί πως νιώθει ο άλλος, μπορεί να εκτραπεί κυρίως σε ζήλια και σε μνησικακία.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Οι "εύκολες" γυναίκες είναι συνήθως αυτές, που κατά την παιδική τους ηλικία δεν πήραν αγάπη κυρίως από τον πατέρα.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο Θεός έκανε τη γυναίκα, για να γίνει βασίλισσα στο σπίτι της και αυτή θέλησε να γίνει βασίλισσα στον κόσμο. Έτσι όμως, θα χάσει την αιωνιότητα...

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Έχασαν σήμερα οι γυναίκες την ντροπή τους...

Κάποτε η Οσία Μακρίνα, η αδελφή του Μεγάλου Βασιλείου, έβγαλε έναν κακοήθη όγκο κάτω από το στήθος της και καίγονταν από τον πυρετό για πολλές ημέρες. Η μητέρα της, που την έβλεπε, ότι έγινε πετσί και κόκκαλο την παρότρυνε να πάει στον ιατρό, αλλά η Οσία ντρεπόταν να δείξει το σώμα της και γι' αυτό δεν πήγαινε.

- Μα αυτό που κάνεις, την έλεγε η μάνα της, είναι αυτοκτονία. Τους ιατρούς, ο Θεός μας τους δίνει, για την δική μας υγεία και δεν είναι βλασφημία, που δεν πας στον ιατρό;

Η Οσία ήταν ανένδοτη.

Ένα βράδυ όμως, της είπε:

- Μάνα αύριο θα πάμε στον ιατρό!

Η μάνα της χάρηκε και πήγε να κοιμηθεί. Η Οσία Μακρίνα όμως, δεν πήγε να κοιμηθεί, αλλά πήγε σε εκκλησάκι της Παναγίας και προσευχήθηκε όλη τη νύχτα κλαίγοντας.

Το πρωί λέει στην μητέρα της:

- Μάνα, δεν θα πάμε στο ιατρό. Εσύ θα με κάνεις καλά! Θα με σταυρώσεις εκεί που έχω τον όγκο και πιστεύω, ότι αμέσως θα γίνω καλά!

- Μα παιδί μου, δεν έχω θεραπευτικές ικανότητες, είπε εκείνη.

Με τα πολλά πείστηκε και ζήτησε από την κόρη της να ξεκουμπώσει το στήθος της.

- Όχι δεν ξεκουμπώνομαι, πάνω από τα ρούχα μου θα με σταυρώσεις!

- Μα παιδί μου, εγώ σε γέννησα και από μένα ντρέπεσαι; της είπε με απορία η μάνα της.

- Ναι, εσύ με γέννησες, αλλά το σώμα μου, ανήκει μόνο στο Χριστό!

Τελικά την σταύρωσε και η Οσία Μακρίνα απαλλάχτηκε από τον όγκο.

Που τέτοια πράγματα, από τις σημερινές γυναίκες; Δεν έμεινε τίποτα όρθιο...!

Ιδιαίτερα τα χαρίσματα και οι ευαισθησίες της γυναίκας

Ένα μικρό αγόρι ρώτησε τη μαμά του:

- Γιατί κλαις μαμά;

- Γιατί είμαι γυναίκα, του είπε.

- Δεν καταλαβαίνω, είπε το μικρό.

Η μαμά του απλά το αγκάλιασε και είπε:

- Και ούτε ποτέ θα καταλάβεις...

Αργότερα το μικρό αγόρι ρώτησε τον μπαμπά του:

- Γιατί η μαμά κλαίει χωρίς λόγο;

- Όλες οι γυναίκες κλαίνε χωρίς λόγο! ήταν το μόνο που μπορούσε να πει ο μπαμπάς του.

Το αγοράκι μεγάλωσε και έγινε άντρας, έχοντας ακόμα την απορία για ποιο λόγο κλαίνε οι γυναίκες.

Κάποια στιγμή είχε μια συζήτηση με τον Θεό.

Τότε Τον ρώτησε:

- Θεέ μου, γιατί οι γυναίκες κλαίνε τόσο εύκολα;

Και τότε ο Θεός του είπε:

- Όταν δημιούργησα την γυναίκα, έπρεπε να είναι ξεχωριστή. Έφτιαξα τους ώμους της δυνατούς αρκετά, ώστε να σηκώνουν τα βάρη του κόσμου και απαλά για να προσφέρουν ανακούφιση.

Της έδωσα εσωτερική δύναμη, για να μπορεί να υπομένει τις γεννήσεις και την απόρριψη που καμιά φορά προέρχεται από τα παιδιά της. Της έδωσα σκληράδα που της επιτρέπει να συνεχίζει, όταν οι υπόλοιποι τα έχουν παρατήσει και να φροντίζει την οικογένεια της μέσω αρρώστιας και κούρασης, χωρίς να παραπονιέται.

Της έδωσα ευαισθησία, ώστε να αγαπάει τα παιδιά της κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες, ακόμα και όταν αυτά την πληγώνουν. Της έδωσα δύναμη, ώστε να αντέχει τον άντρα της με τα ελαττώματά του και την έπλασα από το πλευρό του, για να προστατεύσω την καρδιά του.

Της έδωσα σοφία να γνωρίζει, ότι ένας σύζυγος ποτέ δεν πληγώνει την γυναίκα του, απλά ελέγχει τις δυνάμεις της και την αποφασιστικότητά της να παραμείνει δίπλα του χωρίς αμφιβολίες.

Βλέπεις γιέ μου, είπε ο Θεός, η ομορφιά της γυναίκας δεν είναι στα ρούχα που φοράει, στη μορφή που έχει, ούτε στον τρόπο που φτιάχνει τα μαλλιά της...

Η ομορφιά της γυναίκας είναι στα μάτια της... γιατί τα μάτια είναι οι πύλες της καρδιάς... το μέρος που η αγάπη κατοικεί.

Ξεμπρόστιασμα μιας γυναίκας

Ο βασιλιάς της Γαλλίας Κάρολος Ζ', είχε αποκληθεί "δεύτερος Σολομώντας".

Κάποτε μια νεαρή υπήκοός του, ήρθε και του παραπονέθηκε, ότι ένας νέος της είχε κλέψει την τιμή.

Ο βασιλιάς πρόσταξε να φέρουν το νέο μπροστά του και τον καταδίκασε να πληρώσει 100 χρυσά νομίσματα στο θύμα του, για αποζημίωση.

Ύστερα, πριν οι δυο τους φύγουν, είπε μυστικά το νέο, να επιτεθεί στο θύμα του δηλ. την γυναίκα και να προσπαθήσει να της αποσπάσει τα 100 χρυσά νομίσματα.

Πράγμα που έκανε ο νέος. Η νεαρή όμως κοπέλα, αμύνθηκε σθεναρώς και καταξέσκισε με τα νύχια της το πρόσωπο του νέου.

Όταν οι στρατιώτες τους ξανάφεραν και τους 2 μπροστά του, ο βασιλιάς είπε στην νεαρή κοπέλα:

- Βλέπεις; Αν υπερασπιζόσουν την τιμή σου, όπως υπερασπίστηκες αυτά τα χρήματα, δεν θα την έχανες. Τώρα δώσε πίσω στον άνθρωπο αυτόν, 100 χρυσά νομίσματα και φύγε από μπροστά μου...!!!

Περί δαιμονισμένων

Περικοπές

Τούτο δε το γένος ουκ εκπορεύεται ει μη εν προσευχή και νηστεία. [Αυτό το γένος (των δαιμόνων), δεν βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία.]

~ Κατά Ματθαίον 17,21 ~

Να μην δίνεις σημασία, ούτε να προσέχεις στα λόγια που λένε διάφοροι δαιμονιζόμενοι, γιατί μπορεί κάποια παγίδα να έχει στήσει ο πονηρός.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αυτό που γίνεται σήμερα, που μερικοί αυτοχειροτούνται εξορκιστές και εξορκίζουν δημόσια και παρουσία ακροατηρίου, είναι μεγάλη αμαρτία και απαράδεκτο. Δεν ξέρεις, ότι τα δαιμόνια πειράζουν και τους υγιείς που παρακολουθούν εξορκισμούς και νομίζουν, ότι είναι και αυτοί δαιμονισμένοι; Αλλά εκτός απ' αυτό, πειράζουν και τους ιερείς, γιατί τους ρίχνουν σε έπαρση.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Γιατί διέμεναν εντός των μνημάτων οι δαιμονισμένοι; Επειδή ήθελαν να ενσπείρουν εντός των ανθρώπων, την ολέθρια αντίληψη, ότι οι ψυχές αυτών που πεθαίνουν γίνονται δαίμονες. Εύχομαι αυτό, ούτε καν να το σκέφτεστε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σε τίποτε να μην ακούμε τους δαίμονες, ακόμα και αν λένε κάτι σωστό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Υπάρχουν άνθρωποι που κάνουν ένα σωρό αμαρτίες και δεν δαιμονίζονται και αυτό διότι, όταν ο άνθρωπος έχει φθάσει σε τελεία πώρωση, τότε δεν προσβάλλεται από τον δαίμονα, γιατί βλέπει ο Θεός ότι δεν θα βοηθηθεί. Πρέπει να ξέρουμε, ότι και η προσβολή από δαιμονική ενέργεια, είναι κατά κάποιον τρόπο, δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο, για να ταπεινωθεί, να μετανοήσει και να σωθεί.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι έχουν μέσα τους δαιμόνιο εκ γενετής, έχουν πολύ μεγάλο μισθό, όταν δεν γογγύζουν, μέχρι να ελευθερωθούν με τη Χάρη του Θεού, ενώ εκείνοι που έγιναν οι ίδιοι αιτία δαιμονισμού, θα πρέπει και να αγωνιστούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην νομίζετε δηλαδή, ότι όσοι δαιμονίζονται, έχουν περισσότερες αμαρτίες. Επιτρέπει όμως ο Θεός να δαιμονίζονται, οπότε εξευτελίζονται, ταπεινώνονται, ξοφλάνε αμαρτίες, παίρνουν αυτοί μισθό, αλλά βοηθιούνται και όσοι τους βλέπουν να ταλαιπωρούνται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το ότι οι αναστενάρηδες, στην γιορτή του Αγίου Κωνσταντίνου, πατούν σε αναμμένα κάρβουνα και δεν καίγονται, αυτό είναι δαιμονικό και απατεωνιά. Το ότι χορεύουν κρατώντας κάποια εικόνα ή τον σταυρό είναι αναίδεια και άρνηση πίστεως. Απομακρύνεται η Χάρη του Θεού, γι' αυτό τους βοηθάει ο διάβολος. Είναι δυνατόν να μην τους βοηθήσει; Δικαιούνται την βοήθειά του! Αλλά είναι και η δική τους πονηριά που βοηθάει. Αυτοί πηγαίνουν προηγουμένως και ετοιμάζουν τον τόπο. Καίνε δηλ. ξύλα από πλατάνια που αφήνουν πολλή στάχτη και ξέρουν που πατούν, όταν χορεύουν. Γιατί δεν καίνε πουρνάρια ή κουμαριές που κρατάνε κάρβουνο; Ας τους ετοιμάσει άλλος την φωτιά και ας πάνε μετά εκεί να χορέψουν! Οι δαίμονες είναι μέσα στην φωτιά της κολάσεως και δεν καίγονται χρόνια, αιώνες τώρα. Αυτό να θαυμάζεις και όχι αυτούς που πατούν λίγο πάνω στα κάρβουνα και στην στάχτη, χωρίς να καίγονται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ένας έχει καταληφθεί από κάποιο δαιμόνιο ή του έχουν κάνει μάγια, δεν πρέπει να τον παίρνουν οι δικοί του και να τον γυρίζουν από Εκκλησία σε Εκκλησία (για να τον κάνουν εξορκισμό). Πρέπει να βρίσκουν έναν φωτισμένο πνευματικό, ο οποίος με τη Χάρη του Θεού θα βρει την αιτία, για την οποία ο άνθρωπος αυτός εξουσιάστηκε από τον πονηρό και να τον κάνουν υπακοή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι πάσχουν από δαιμόνιο, όταν πλησιάσουν σε κάτι ιερό, τινάζονται. Έτσι φαίνεται ξεκάθαρα ότι έχουν δαιμόνιο. Λίγο αγιασμό αν τους δώσεις ή με άγιο Λείψανο αν τους σταυρώσεις, αντιδρούν, επειδή στρυμώχνονται μέσα τους τα δαιμόνια, ενώ, αν έχουν ψυχοπάθεια, δεν αντιδρούν καθόλου. Ακόμη και πάνω σου αν έχεις έναν σταυρό και τους πλησιάσεις, ανησυχούν, ταραάζονται...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι γεννήθηκαν δαιμονισμένοι, επειδή δεν έφταιξαν οι ίδιοι, η συχνή Θεία Κοινωνία είναι το δραστικότερο φάρμακο. Αυτοί έχουν πολύ μεγάλο μισθό, όταν δεν γογγύζουν, μέχρι να ελευθερωθούν με την Χάρη του Θεού. Είναι μάρτυρες, αν υπομένουν, γι' αυτό και επιβάλλεται να Κοινωνούν συχνά. Ένας όμως που δαιμονίστηκε από δική του απροσεξία, πρέπει να μετανοήσει, να εξομολογηθεί και να αγωνίζεται, για να θεραπευθεί, και θα Κοινωνήσει, με την άδεια του πνευματικού, όταν πρέπει. Αν Κοινωνήσει, χωρίς να μετανοήσει και να εξομολογηθεί, θα δαιμονιστεί χειρότερα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος μέσω του δαιμονισμένου, άλλοτε λέει ψέματα και άλλοτε πιέζεται από την δύναμη του ονόματος του Χριστού να πει την αλήθεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν συζητάς με έναν δαιμονισμένο, να λες την ευχή και να του φέρεσαι με καλοσύνη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ξέρεις τί είναι να δεχθεί ο άνθρωπος δαιμονική επίδραση; Αγριεύει, γίνεται θηρίο, αντιδρά, μιλά άσχημα, με αναίδεια και δεν δέχεται από κανέναν βοήθεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν μιλάει ο διάβολος (μέσω του δαιμονισμένου) τα χείλη (του δαιμονισμένου) δεν κινούνται κανονικά, αλλά σαν μηχανή. Ενώ όταν μιλάει ο άνθρωπος, κινούνται φυσιολογικά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος, όταν εγκαταλείπεται από την Χάρη, γίνεται χειρότερος από τον διάβολο. Γιατί μερικά πράγματα ο διάβολος δεν τα κάνει, αλλά βάζει ανθρώπους να τα κάνουν. Δεν κάνει λ.χ. Εγκλήματα, αλλά βάζει τον άνθρωπο να κάνει εγκλήματα. Έτσι δαιμονίζονται μετά οι άνθρωποι...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο διάβολος έχει αποκτήσει μεγάλα δικαιώματα στον άνθρωπο και τον έχει κυριεύσει, τότε πρέπει να βρεθεί η αιτία, για να κοπούν τα δικαιώματα. Αλλιώς, όση προσευχή και να κάνουν οι άλλοι, αυτός δεν φεύγει. Σακατεύει τον άνθρωπο. Και ιερείς δώστου - δώστου εξορκισμούς και τελικά τα πληρώνει ο άνθρωπος, γιατί βασανίζεται ακόμη περισσότερο από τον διάβολο. Πρέπει να μετανοήσει ο άνθρωπος, να εξομολογηθεί, να κοπούν τα δικαιώματα που έχει δώσει και μετά θα φύγει ο διάβολος, αλλιώς θα ταλαιπωρείται. Μια μέρα, δύο μέρες, εβδομάδες, μήνες, χρόνια, διάβασε-διάβασε εξορκισμούς, αφού ο διάβολος έχει δικαιώματα, δεν φεύγει. Ο διάβολος μπαίνει στον

άνθρωπο, όταν υπάρχει λάσπη στην καρδιά του, δεν πλησιάζει στο καθαρό πλάσμα του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολύς δαιμονισμός υπάρχει σήμερα στον κόσμο. Ο διάβολος αλωνίζει, γιατί οι σημερινοί άνθρωποι του έχουν δώσει πολλά δικαιώματα και δέχονται φοβερές δαιμονικές επιδράσεις φοβερές. Έλεγε ένας πολύ σωστά: "Ο διάβολος παλιά ασχολείτο με τους ανθρώπους, τώρα δεν ασχολείται!" Τους έβαλε στον δρόμο και τους λέει: "Ωρα καλή!" και τραβάνε οι άνθρωποι!... Όταν δεν συμμετέχει κανείς στα Μυστήρια της Εκκλησίας, δίνει δικαιώματα στον πειρασμό και δέχεται μια επίδραση δαιμονική. Η λογική, η αντιλογία, το πείσμα, το θέλημα, η ανυπακοή, η αναιδεια είναι ιδιότητες του διαβόλου. Ανάλογα με τον βαθμό που τα έχει ο άνθρωπος, δέχεται μια εξωτερική επίδραση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι διαπιστωμένο, ότι τα πονηρά πνεύματα δεν μπορούν να μπουν μέσα σε αυτούς που θέλουν να καταλάβουν, αν δεν κυριαρχήσουν προηγουμένως στους λογισμούς και στις σκέψεις τους. Ξεκινούν την έφοδό τους, με το να απογυμνώνουν τον άνθρωπο από τον φόβο και την μνήμη του Θεού και από την νήψη. Κατόπιν, όταν τον δουν πλέον αφοπλισμένο από την Θεία βοήθεια και προστασία, πεφτούν παράφορα πάνω του, σαν σε θήραμα, το οποίο μπορούν πλέον πιο εύκολα να σαγηνεύσουν και να το κάνουν κατοικία τους, την οποία πλέον κατέχουν δικαιωματικά.

~ Αββάς Σερήνος ~

Άνθρωποι που φέρουν εφόρου ζωής μέσα τους δαιμόνιο, θα πάνε σίγουρα στον παράδεισο και θα λάβουν στέφανο μεγαλομάρτυρος. Θα πάνε στον παράδεισο, διότι βιώνουν από τούτη τη γη, την κόλασή τους και δεν γίνεται να γευτούν 2 κολάσεις, σε τούτη και την άλλη ζωή. Κανένας δαιμονισμένος δεν πεθαίνει με το δαιμόνιο, αλλά αυτό εξέρχεται λίγο πριν το θάνατό του. Γενικά τα δαιμόνια εισέρχονται στον άνθρωπο με εντολή του Χριστού και εξέρχονται επίσης με εντολή του Χριστού. Το δαιμόνιο δεν γνωρίζει πόσο καιρό θα μείνει στον άνθρωπο και μετά από λίγο καιρό, θέλει να φύγει απ' αυτόν και δεν μπορεί, γιατί όλα τα δαιμόνια, θέλουν να κινούνται ελεύθερα. Έτσι το δαιμόνιο αναγκάζεται να βασανίζει την ψυχή και το σώμα του ανθρώπου, γι' αυτό και υποφέρουν τόσο οι δαιμονισμένοι. Το δαιμόνιο μπορεί να εισέλθει από οποιοδήποτε σημείο του σώματος του ανθρώπου και να τον αρρωστήσει (συγκεντρώνονται κυρίως στα γεννητικά όργανα, γύρω από την καρδιά και στον εγκέφαλο), αλλά δεν μπορεί να μπει στην καρδιά του.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι ιατροί σε δαιμονισμένους, οι οποίοι υποφέρουν σωματικά, δεν μπορούν να διαγνώσουν αιτία πόνου. Πόσοι και πόσοι αρρώστησαν από δαιμόνιο, ξόδεψαν μια περιουσία στους ιατρούς και θεραπεία δεν βρήκαν. Οι αιτίες του σωματικού πόνου είναι 2: Είτε από οργανική βλάβη, είτε από το δαιμόνιο. Αν αγνοούμε, ότι και τα δαιμόνια είναι αιτία του σωματικού πόνου, τότε κάποιον δαιμονισμένο, δεν πρόκειται ποτέ να τον θεραπεύσουμε, γιατί θα προσπαθούμε κάτι πνευματικό (δαίμονας) να το εκδιώξουμε-θεραπεύσουμε με κάτι υλικό (φάρμακα). Γι' αυτό και είναι "επικίνδυνοι" οι ιατροί που δεν

πιστεύουν στα δαιμόνια. Ο δαιμονισμένος θεραπεύεται μόνο με εξορκισμούς που θα τον διαβάσει Ορθόδοξος παππός και εφόσον βέβαια επιτρέψει ο Χριστός, να βγει το δαιμόνιο απ' αυτόν.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι υποστατικά δαιμονισμένοι με την συνέργια του διαβόλου, πολλαπλασιάζεται η δύναμη τους και είναι άκρως επικίνδυνοι. Θα δούμε για παράδειγμα ένα δαιμονισμένο, να σπάει μια χοντρή αλυσίδα!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Σε έναν εξορκισμό: α) ο παππός θα πρέπει να μην έχει φάει και να είναι ξεκούραστος β) δεν κάνουμε διάλογο με τον δαιμονισμένο (το δαιμόνιο), διότι έτσι είναι σαν να τιμάμε το δαιμόνιο. Θα κάνουμε διάλογο με τον διάβολο, ταλαιπωρώντας τον άνθρωπο, για να γράφουν μερικοί κασέτες; Αυτό απορρίπτεται και γ) δεν μαζεύουμε κόσμο και δεν κάνουμε επίδειξη. Και όταν τελειώσει ο εξορκισμός, αφήνουμε τον δαιμονισμένο να πάει στο καλό.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν δεν υπάρχει ίχνος ντροπής στον άνθρωπο για τα αμαρτήματα που διαπράττει και έχει εξαλειφτεί ο έλεγχος της συνειδήσεώς του, τότε ο Θεός του αφαιρεί την λογική και ο άνθρωπος δαιμονίζεται παντελώς! Είτε του αρέσει είτε όχι, είναι δαιμονισμένος και το δαιμόνιο είναι μέσα στον εγκέφαλό του και ας λέει, ότι είναι και αισθάνεται μια χαρά! Φοβερή κατάσταση!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι μη δαιμονισμένοι άνθρωποι, πολεμούνται πιο πολύ από τους δαίμονες, αλλά εξωτερικώς, όχι εσωτερικώς. Ο δαιμονισμένος αντίθετα, δεν πολεμείται από τους δαίμονες και είναι σαν ναρκωμένος, σαν καθυστερημένος, σαν βλάκας. Έχει ένα τέτοιο βάρος, που η μηχανή του μυαλού του δεν μπορεί να κινηθεί, δεν παίρνει στροφές.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Αυτοί που παίζουν σε κασέτες πορνό και παρουσιάζουν τις σαρκικές διαστροφές τους, άνδρες και γυναίκες, είναι υποστατικά δαιμονισμένοι, με πολλά δαιμόνια, κυρίως στα γεννητικά τους όργανα!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όσοι είναι αναστενάρηδες (έθιμο στη Δράμα, όπου οι άνθρωποι πατούν πάνω σε αναμμένα κάρβουνα κρατώντας στα χέρια τους την εικόνα του Αγίου Κων/νου και Αγίας Ελένης) έχουν δαιμόνιο στις πατούσες τους και δεν καίγονται. Αλλά μόνο στις πατούσες! Αν η φλόγα πάει λίγο παραπάνω στο πόδι, τότε ο άνθρωπος αυτός καίγεται! Οι αναστενάρηδες, εν γνώση τους, γνωρίζουν τι κάνουν. Δικαίως ονομάστηκαν αναστενάρηδες, διότι το υπόλοιπο χρόνο αναστενάζουν, από την επήρρεια που δέχονται από τα δαιμόνια, για να είναι συνεπής, ώστε και τον άλλο χρόνο να κάνουν την ίδια παράσταση. Μάλιστα πολλοί που θέλουν να φύγουν από το έθιμο αυτό, δεν τους αφήνουν τα δαιμόνια και τρώνε πολύ ξύλο και αναστενάζουν! Το ξέρουμε αυτό απ' αυτούς, που μετανόησαν και εξομολογήθηκαν. Ομολόγησαν ότι έφαγαν πραγματικό ξύλο. Και όσοι θέλουν να κάνουν το έθιμο και του χρόνου, θα πρέπει να προσθέσουν νέα και περισσότερα

αμαρτήματα στο ενεργητικό τους, ώστε τα δαιμόνια να τους βοηθήσουν να περπατήσουν πάνω στη φωτιά, χωρίς να καούν.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Το δαιμόνιο δεν αφήνει τον υποστατικά δαιμονισμένο να ταπεινωθεί και να πει, ότι έχω δαιμόνιο μέσα μου. Λέει ο δαιμονισμένος: Έχω ένα πρόβλημα, κάτι με απασχολεί. Γυρίζει γύρω-γύρω από την αλήθεια, αλλά ποτέ δεν παραδέχεται από τι υποφέρει.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο σεληνιασμός ή επιληψία είναι 2 ειδών: α) Η οργανική και β) η δαιμονική. Η οργανική επιληψία διαγνώσεται (στο κεφάλι) και ο επιληπτικός ακολουθεί φαρμακευτική αγωγή, για να μην παθαίνει επιληψία. Όταν όμως η επιληψία δεν μπορεί να διαγνωστεί από τον ιατρό, τότε είναι δαιμονική και αυτή η μορφή επιληψίας είναι ένας ελαφρός δαιμονισμός, όπου τα δαιμόνια μαζεύονται στον εγκέφαλο του ανθρώπου.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η βασκανία είναι μια μορφή δαιμονισμού, αλλά πάρα πολύ μικρή, διότι ο δαίμονας της βασκανίας είναι νάνος, πάρα πολύ μικρός σε σχέση με τα άλλα δαιμόνια.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι δαιμονισμένοι νιώθουν κόλαση μέσα τους. Βιώνουν μια φοβερή κατάσταση! Οι άνθρωποι αυτοί σώζονται, γιατί οι άνθρωποι που κολάζονται σε αυτή τη ζωή, δεν κολάζονται και στην άλλη. Δεν τιμωρεί ο Θεός τον άνθρωπο με διπλή κόλαση, εδώ και εκεί κόλαση. Κολάζει ο Θεός τους ανθρώπους αυτούς σε αυτή τη ζωή, με το να επιτρέψει την είσοδο του δαίμονα μέσα τους, ώστε να τους απαλλάξει από την άλλη κόλαση που είναι αιώνια.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Δαιμονισμός δεν είναι μόνο, το να σε έχει ο διάβολος υπό την κυριαρχία του (υποστατικός δαιμονισμός), αλλά και ο,τιδήποτε απομακρύνει από τον Χριστό ή διατηρεί μακριά από τον Χριστό. Επομένως δαιμονισμένοι δεν είναι μόνο εκείνοι, που παρουσιάζουν συμπτώματα δαιμονισμού, αλλά και εκείνοι, που είναι μακριά από τον Θεό. Δύο πράγματα δαιμονίζουν τον άνθρωπο: η απιστία και η αμαρτία.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όσοι ακούν ροκ μουσική δαιμονίζονται. Και γιατί δεν δαιμονίζονται οι άνθρωποι με τις άλλες είδους μουσικής και δαιμονίζονται ειδικά με την ροκ; Διότι απλούστατα, η ροκ μουσική, είναι τελετουργική μουσική που χρησιμοποιούν οι μαύροι της Αφρικής για τελετουργικούς σκοπούς. Όπως εμείς χρησιμοποιούμε της Βυζαντινή μουσική που είναι Εκκλησιαστική, έτσι και η ροκ μουσική, είναι τελετουργική μουσική των μαύρων, που προσφέρουν λατρεία στους δαίμονες. Και όπως αγιάζεται ο άνθρωπος ψάλλοντας ή ακούγοντας ένα τροπάριο με την Βυζαντινή μουσική και αποκτάει το Πνεύμα του Θεού, έτσι και εκείνος που ακούει ροκ μουσική, αποκτάει το πνεύμα το πονηρό.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Πάρε και ρίξε λίγο αγιασμό πάνω στα κάρβουνα που πατούν οι (πλανεμένοι και δαιμονισμένοι) αναστενάρηδες και δεν θα μπορέσουν πλέον να ξαναπερπατήσουν πάνω σε εκείνα τα κάρβουνα και θα τσουρουφλιστούν.

~ παπα - Στέφανος ο Σέρβος ~

Ο άνθρωπος που είναι υποστατικά δαιμονισμένος έχει το εξής ελαφρυντικό: Δεν γράφονται οι αμαρτίες του. Εμείς που δήθεν είμαστε υγιείς, αλλά πράττουμε σατανικά, καταγράφονται οι αμαρτίες μας. Καλύτερα και εμείς να είμαστε δαιμονισμένοι, παρά να είμαστε τάχα ελεύθεροι, υπό την επιρροή όμως του σατανά.

~ Παναγόπουλος ~

Δαιμονισμένοι, δεν είναι μόνο οι υποστατικοί δαιμονισμένοι, αλλά υπάρχουν και δαιμονισμένοι με γραβάτα, που φαίνονται νορμάλ, αλλά κάνουν άκρως αντιχριστιανική ζωή. Αυτοί φέρονται και άγονται από τον διάβολο.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Θεραπεία μια δαιμονισμένης

Από τα δώδεκα μου χρόνια υπέφερα από δαιμόνιο. Η ζωή μου είχε γίνει μαρτύριο.

Μετά τους εξορκισμούς που μου διαβάζανε αισθανόμουν σαν να με είχαν δειρεί.

Το Α' Σάββατο των νηστειών, το έτος 1995, ο πνευματικός μου προγραμματίισε να κάνουμε αγρυπνία στην Σουρωτή.

Πριν ξεκινήσουμε, αισθάνθηκα άγριο πόλεμο. Σε όλη την αγρυπνία, δεν αισθάνθηκα καθόλου νύστα. Ήμουν στο κέντρο της Εκκλησίας κάτω και γύρω - γύρω μοναχές. Τελείωσε η αγρυπνία και άρχισαν να διαβάζουν αγιασμό. Αγρίεψα πολύ. Με πήγαν να φιλήσω τα Ιερά Λείψανα του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου.

Ήταν η πρώτη φορά, το λέω και ανατριχιάζω, που αισθάνθηκα και σωματικά κάψιμο. Στο τέλος γύρισα και είπα:

- Παί..., Παί...

Με ρώτησε η Ηγουμένη:

- Παΐσιος; και κούνησα καταφατικά το κεφάλι μου.

Τότε αγρίεψα πάρα πολύ, άρχισα να τσιρίζω, με πήγαν στον τάφο και εκεί φώναξα τρεις φορές: "Άγιος".

Ενώ ήθελα και προσπαθούσα να φύγω με πιάσανε και με το ζόρι με ξαπλώσανε στον τάφο του Αγίου Παϊσίου ανάσκελα. Είδα τότε τον π. Παΐσιο να ανασηκώνεται από τη μέση και πάνω, σαν να ξυπνά από ύπνο, όχι σαν νεκρός. Ήταν ακριβώς ο ίδιος με τα γένια και τα ράσα του. Ήταν θέμα δευτερολέπτου. Με ακούμπησε με το χέρι του στο μέτωπο και την ίδια στιγμή, είδα να βγαίνει μαύρος καπνός από το στόμα μου...

Ηρέμησα παντελώς, αλλά ο σωματικός πόνος δεν έφυγε αμέσως.

Κοιμήθηκα και από τον πόνο ξυπνούσα λέγοντας: "Πονάω πολύ".

Επί σαράντα μέρες όμως, ένοιωθα μια τέτοια χαρά, που από την χαρά μου έκλαιγα. Ίσως να ήταν παράτολμο αυτό που είπα:

"Θεέ μου, έστω και μια ολόκληρη ζωή να βασανίζομαι όπως πρώτα, φθάνει να αισθανθώ πάλι, έστω και για ένα λεπτό αυτή την χαρά".

~ Μαρτυρία Ευαγγέλου Κ. από την Θεσσαλονίκη ~

Η δαιμονισμένη κοπέλα

Είχα πάει στον Καναδά και εκεί μίλησα στην Ελληνική ομογένεια, για τον διάβολο, για το πως μας ξεγελά και μας υποσκελίζει στην αμαρτία.

Όταν τελείωσα την ομιλία και έφευγε ο κόσμος, άρχισε να γίνεται ένας μεγάλος σαματάς. Ήρθαν κάποιες κυρίες τότε και με ενημέρωσαν ότι κάποια μεγαλοκυρία είχε δαιμονιστεί. Φώναζε και ούρλιαζε η δαιμονισμένη λέγοντας λόγια για μένα:

- Με φανέρωσε αυτός ο άνθρωπος, με έβγαλε στη φόρα! Τί γυρεύει εδώ στον Καναδά; Ήρθε να πάρει τους δικούς μου, τους οποίους είχα καλά δεμένους. Θα τον κάνω κακό και θα τον εκδικηθώ!

Την μετέφεραν σε ένα δωμάτιο. Και μόλις λίγο ηρέμησε, πήγα και την συνάντησα. Είχε κλειστά τα μάτια και έτρεμε σαν το ψάρι! Κατά το χρέος μου άνοιξα το Ευχολόγιο, φόρεσα το πετραχήλι μου και της διάβασα τις ευχές του Μεγάλου Βασιλείου και όταν τελείωσα, άνοιξε τα μάτια, σταμάτησε να τρέμει και με λέει:

- Πάτερ, θέλω να εξομολογηθώ!

Πράγματι την εξομολόγησα. Η κοπέλα αυτή είχε δαιμόνιο για πολλά χρόνια, αλλά δεν είχε εκδηλωθεί μέσα της. Κοινωνούσε, Εκκλησιαζόταν κανονικά, αλλά δεν γνώριζε, ότι ήταν δαιμονισμένη...

Με αφορμή όμως εκείνη την ομιλία που είχα κάνει, εκδηλώθηκε το δαιμόνιο που είχε. Πολλοί που ήταν παρόντες στο σκηνικό με την δαιμονισμένη, ωφελήθηκαν πολύ και άνθρωποι που δεν πίστευαν στα δαιμόνια και στον διάβολο, πίστεψαν στην ύπαρξη των πονηρών πνευμάτων.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Χωράνε 6.000 δαιμόνια σε μια ψυχή;

Κάποτε ένα καράβι επέστρεφε το βράδυ από την Τήνο για τον Πειραιά και μετέφερε προσκυνητές, που είχαν προσκυνήσει την εικόνα της Παναγίας της Τήνου. Ανάμεσα στους επιβάτες, ήταν και ένας σεβάσμιος γέροντας, ο οποίος μιλούσε διάφορα θρησκευτικά θέματα, αλλά και απαντούσε στις οποίες απορίες υπήρχαν εκεί στην παρέα, που μαζεύτηκε, για να τον ακούσει.

Σε μια στιγμή που ομιλούσε ο γέροντας, ένας ιατρός τον διακόπτει και του λέει:

- Γέροντα, δεν νομίζει ότι είπες πολλά παραμύθια, σε αυτούς εδώ τους κυρίους; Πώς μπορώ να πιστέψω, αυτά τα παράξενα που λέει μέσα το Ευαγγέλιο και εσύ με βάση αυτά ομιλείς;

Τον ρωτάει ο γέροντας:

- Τί δεν μπορείς να πιστέψεις από το Ευαγγέλιο;

- Θα σου πω, ένα και μόνο: Τον δαιμονισμένο από τα Γάδαρα, που θεράπευσε ο Χριστός, λέει το Ευαγγέλιο, ότι είχε μια λεγεώνα δαιμόνων μέσα του, δηλαδή 6.000 δαιμόνια. Στέκει αυτό στο μυαλό σου; Πώς είναι δυνατόν να χωρέσουν 6.000 δαιμόνια σε μια ψυχή;

- Χωράνε, του απάντησε ο γέροντας, στο δικό μου μυαλό, όμως δεν χωράνε στο δικό σου. Αλλά άφησε με να σε απαντήσω το πρωί, λίγο πριν φτάσουμε στον Πειραιά.

Συμφώνησε ο ιατρός και την άλλη μέρα το πρωί και λίγο πριν φτάσουν στον Πειραιά, ο γέροντας καλεί τον ιατρό και του λέει:

- Μπορείς ιατρέ, να μου πεις, πάνω κάτω, από τον Πειραιά που βλέπεις μπροστά σου, μέχρι το Χατζηκυριάκειο, πόσα περίπου σπίτια βλέπεις;

- Τί ερώτημα είναι αυτό; Αλλά αφού με ρωτάς, θα σου πω... Μπορεί να είναι και 100.000 σπίτια.

- Για κλείσε, το ένα σου μάτι και πες μου πάλι, πόσα σπίτια βλέπεις; του ρωτάει ο γέροντας.

- Πάλι τόσα βλέπω, 100.000.

- Όστε χωράνε, του λέει ο γέροντας, μέσα στο δικό σου το μάτι 100.000 σπίτια και δεν χωράνε 6.000 δαιμόνια στην ψυχή, που είναι πνεύματα, τα οποία δεν πιάνουν και χώρο; Κόκκαλο ο ιατρός!

Η ιστορία ενός δαιμονισμένου

Ένας νέος, πριν από χρόνια, είχε πολλά ψυχικά προβλήματα και είχε φθάσει μέχρι δαιμονοκρατίας. Απεφάσισαν οι δικοί του και ο ίδιος, να μεταβεί στο Άγιον Όρος και να ενταχθεί σε μια συνοδεία.

Ο Γέροντας της συνοδείας, Ιωσήφ ο Ησυχαστής, περίφημος για την δύναμη της προσευχής του, τον κράτησε, του έμαθε την προφορική Ευχή και τον έβαλε να σκαλίζει μερικά ξύλινα Σταυρουδάκια. Οποιαδήποτε και αν ήταν η εργασία του, νύχτα, πρωί, μεσημέρι, απόγευμα, μέσα στη Εκκλησία και έξω από αυτήν, όπου και αν ευρίσκετο, θα έπρεπε να λέει συνεχώς με το στόμα του:

"Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με".

Πολλές φορές αναποδογύριζε τα τραπέζια, έκανε άνω-κάτω το μικρό κελλάκι του, κλείδωνε τις πόρτες, ξεριζώνε τα μικρά σπαρμένα λαχανικά, έκοβε τα δενδράκια, πετούσε πέτρες, φώναζε, τσίριζε, έβγαζε αφρούς από το στόμα του. Και μάλιστα μέσα στη νύχτα συνέβαινε με γυναικεία φωνή να βωμολοχεί χυδαιότατα και να ακούγεται η φωνή του διαβόλου, η οποία του έλεγε:

- Πάψε, με καις! Πες τίποτα άλλο, πες ότι θες, πες από τη Θεία Λειτουργία, ψάλλε από το πρωί μέχρι το βράδυ, μόνο αυτό το Όνομα μη λες!

Του έλεγε ακόμα:

- Γιατί δεν πας μέσα να βοηθήσεις τον Γέροντα, που είναι μεγάλος και να ψάλλεις μαζί του στην Θεία Λειτουργία; (Στην Λειτουργία τον ήθελε ο διάβολος να ψάλλει, την Ευχή όμως δεν τον ήθελε να την λέει!!!)

Επομένως, καταλαβαίνετε τι αξία έχει αυτό το Όνομα, όταν λέγεται συνεχώς!!!).

Και ο δαιμονισμένος καθарίστηκε και θεραπεύθηκε τελείως. Η δε συμβουλή του Γέροντος Ιωσήφ ήταν να μην βγει έξω, στον κόσμο, διότι το κακό θα επαναλαμβανόταν, με την κοσμική ζωή που θα έκανε.

Δεν άκουσε όμως, τον Όσιο αυτόν ασκητή και ησυχαστή των ημερών μας (που διέδωσε την Νοερά προσευχή στα νεώτερα χρόνια μας, από το 1950 και έπειτα, σε ολόκληρο τον κόσμο) και πράγματι, όταν γύρισε στον κόσμο, με την αμαρτωλή ζωή του, ξαναδαιμονίστηκε.

Γύρισε πίσω, στο Άγιον Όρος, αλλά το "κουσούρι" πλέον και η δαιμονοκρατία, δεν έφευγε από πάνω του...

Η πανέμορφη αλλά δαιμονισμένη...

Αυτοί που είναι δαιμονισμένοι και κατέχονται από τα δαιμόνια της μανίας, άσχετα από τη σωματική τους διάπλαση, μπορούν με ένα τυπικό αγκάλιασμα, τον άλλον να τον στραγγαλίσουν. Τέτοια δύναμη έχουν!

Ενθυμούμαι ένα περιστατικό ενός φοιτητή, που είχε ερωτευτεί σφόδρα μια πανέμορφη συμφοιτήτριά του. Είχε βαλθεί να συνάψει σχέση μαζί της, οπωσδήποτε. Ο φοιτητής όμως δεν γνώριζε, ότι αυτή η πανέμορφη κοπέλα ήταν δαιμονισμένη!

Μια μέρα, μπόρεσε ο φοιτητής να βγει έξω με την συμφοιτήτριά του για καφέ, ώστε να γνωριστούν καλύτερα και όταν προσπάθησε να την αγκαλιάσει, δίνοντας της ένα φιλί, η κοπέλα τον δάγκωσε και του έκοψε το μισό αυτί! Λειτουργησε το δαιμόνιο της κοπέλας, που την έκανε να συμπεριφερθεί έτσι. Ο φοιτητής έπαθε τρομερό σοκ!

Και τέτοια έχουν συμβεί πολλά!!! Δεν μπορούμε να ξέρουμε τι κρύβει ο καθένας μέσα του και χρειάζεται πολύ προσοχή!

"Άνθρωπο βλέπεις, ψυχή δεν βλέπεις", μας έλεγαν οι γιαγιάδες μας.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Περί δακρύων

Περικοπές

Μακάριοι οι κλαίοντες νυν ότι γελάσετε. [Μακάριοι εσείς που κλαίτε τώρα για τα αμαρτήματά σας, διότι θα γελάσετε και θα χαρείτε στην μέλλουσα ζωή]

~ Κατά Λουκάν 6,22 ~

Οι σπείροντες εν δάκρυσιν εν αγαλλιάσει θεριούσι. [Αυτοί που σπέρνουν με δάκρυα, θα θερίσουν με αγαλλίαση.]

~ Ψαλμός 125,5 ~

Όπως χωρίς νερό είναι αδύνατον να πλυθεί το λερωμένο ρούχο, έτσι και χωρίς δάκρυα μετανοίας είναι πολύ πιο αδύνατον να πλυθεί και να καθαριστεί από τις κηλίδες και τους μολυσμούς της αμαρτίας η ψυχή.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Κανείς να μην μας εξαπατά με κούφια λόγια και ούτε οι ίδιοι να ξεγελούμε τον εαυτόν μας: πριν αποκτήσουμε το χάρισμα του πένθους και των δακρύων, δεν υπάρχει μέσα μας μετάνοια, ούτε αληθινή μεταμέλεια, ούτε φόβος Θεού στην καρδιά μας, ούτε καταδικάσαμε τον εαυτόν μας, ούτε αισθάνθηκε η ψυχή μας τη Μέλλουσα Κρίση και τον αιώνιο βασανισμό. Γιατί αν καταδικάζαμε τον εαυτό μας και τ' αποκτούσαμε αυτά και ζούσαμε μέσα τους, αμέσως θα μας έρχονταν και δάκρυα. Χωρίς τα δάκρυα όμως, ούτε η σκληρότητα της καρδιάς μας μπορεί ποτέ να μαλακώσει, ούτε η ψυχή μας θα αποκτήσει πνευματική ταπείνωση, ούτε θα καταφέρουμε να γίνουμε ταπεινοί. Και εκείνος που δεν έγινε ταπεινός, δεν μπορεί να ενωθεί με το Πνεύμα το Άγιο.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Ευτυχισμένοι είναι όσοι κλαίνε πάντοτε πικρά για τα αμαρτήματά τους, διότι θα τους καταλάβει το Φως του Χριστού και θα μετατρέψει τα πικρά δάκρυα σε γλυκά.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Πώς μπορεί να δακρύσει εκείνος που υπηρετεί πάντοτε την κοιλία του και που φροντίζει πάντοτε σαν ειδωλόατρης τί να φάει και τί να πιεί και υποτάσσεται στην κοιλία του σαν σε δέσποινα;

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Εκείνος που θα κόψει τα πάθη, με κλάματα και δάκρυα μπορεί να τα κόψει. Και εκείνος που θέλει να αποκτήσει αρετές, με κλάμα μπορεί να τις αποκτήσει. Είναι φανερό πως εκείνος, που δεν κλαίει κάθε μέρα, ούτε πάθη μπορεί να κόψει, ούτε αρετές να κατορθώσει.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Αυτός που χύνει θερμά και πολλά δάκρυα για την αμαρτία του διπλανού του, τον εαυτόν του γιάτρευσε, για όσα λύπησε τον αδελφό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τα δάκρυα που παρουσιάζονται κατά την προσευχή, είναι σημείο του ελέους του Θεού, το οποίο αξιώθηκε η ψυχή με την μετάνοιά της και σημείο του ότι η μετάνοια έγινε δεκτή και άρχισε να εισέρχεται με τα δάκρυα στο πεδίο της καθαρότητας. Τα δάκρυα στην προσευχή, σβήνουν τις πονηρές επιθυμίες.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος αγαπά το Θεό, ποτέ δεν στερείται τα δάκρυα.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Συγκίνησε τον Κύριο με τα δάκρυά σου για να σε βοηθήσει.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Υπάρχουν δάκρυα που μαραίνουν και δάκρυα που ζωογονούν. Τα πρώτα έχουν αιτία το φόβο, ενώ τα δεύτερα την αγάπη. Τα πρώτα που τρέχουν για τις αμαρτίες μας, αναβλύζουν με πόνο και στεγνώνουν το σώμα και το μαραίνουν. Τα δεύτερα όμως, στα όποια καταλήγει κανείς αφού πρώτα χύσει αρκετά από τα προηγούμενα και μέσω αυτών ξεπλύνει, με το έλεος του Θεού, τις αμαρτίες του, αναβλύζουν αβίαστα και με (πνευματική) ηδονή, επειδή η ψυχή έχει γευθεί τη Θεία Χάρη. Τότε ο άνθρωπος χύνει δάκρυα χωρίς να δοκιμάζει (ψυχικό) πόνο, με χαρά και δίψα (Θείας) αγάπης. Αυτά και το σώμα ωφελούν και αναζωογονούν, και την όψη του ανθρώπου αλλοιώνουν, σύμφωνα με το γραμμένο: «Καρδίας ευφραينوμένης πρόσωπον θάλλει, εν δε λύπαις ούσης σκνθρωπάζει» (Παροιμ. 15,13). Αν λοιπόν ποθούμε να φτάσουμε στα δεύτερα (δάκρυα), ας επιδιώξουμε με ζήλο τα πρώτα, (τα δάκρυα δηλαδή της μετάνοιας) και τότε, με τη Χάρη του Θεού, σύντομα θα τ' αποκτήσουμε και εκείνα.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αν βλέπεις σε κάθε λογισμό που κινείται μέσα στην ψυχή σου, σε κάθε μνήμη και θεωρία που παρατηρείται κατά την ησυχία σου, να γεμίζουν τα μάτια σου δάκρυα και να βρέχουν ήρεμα τα μάγουλά σου, γνώριζε ότι άρχισε να δημιουργείται φράγμα εμπρός σου για αντίκρουση των εχθρών.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τα δάκρυα που συνοδεύουν την ευχή του Χριστού, είναι σημείο του ελέους του Θεού, που αξιώθηκε η ψυχή κατά τον αγώνα της μετανοίας της.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Το νερό σβήνει την αναμμένη φλόγα στο σπίτι και τα δάκρυα στην προσευχή, σβήνουν τις πονηρές επιθυμίες. Με το νερό των δακρύων, ξεπλύνεται η λάσπη των αμαρτιών και σβήνεται η φωτιά της κολάσεως.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Γεμίστε τα μάτια σας με δάκρυα και αμέσως ανοίγονται τα μάτια της διανοίας σας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Δώρισε Κύριε, σε εμένα τον ανάξιο δάκρυα κάθε μέρα και δύναμη, ώστε καθώς θα αναβρύζει διαρκώς η καρδιά μου πηγές δακρύων, μαζί με την γλυκύτητά τους, να φωτιστεί με την καθαρά προσευχή, για να εξαφανιστεί το μεγάλο χρέος με λίγα δάκρυα και σβηστεί εντελώς σε εκείνη τη ζωή, η αναμμένη φωτιά με λίγο κλάμα. Διότι αν κλάψω εδώ, θα γλυτώσω σε εκείνη τη ζωή, από την άσβεστη φωτιά.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Είναι μεγάλο δώρο τα δάκρυα στην προσευχή.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αρχή του ενάρετου τρόπου ζωής είναι τα δάκρυα κατά την προσευχή.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Ξέρετε ότι υπάρχουν 3 είδη δακρύων: Υπάρχουν δάκρυα για τα πράγματα που βλέπουμε, δάκρυα που είναι πάρα πολύ πικρά και ανώφελα. Υπάρχουν επίσης δάκρυα της μετανοίας, όταν η ψυχή ποθεί τα αιώνια αγαθά και αυτά είναι πάρα πολύ γλυκά και ωφέλιμα. Και επίσης υπάρχουν δάκρυα μετανοίας εκεί (στην άλλη ζωή), όπου υπάρχει το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών και αυτά είναι πικρά και ανώφελα. Γιατί τίποτε δεν κερδίζουν τότε, όταν πια δεν θα υπάρχει ο καιρός της μετανοίας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Τα άγια και καθαρά δάκρυα, εκείνα που είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ξεπλύνουν την ψυχή συνεχώς από τις αμαρτίες, την καθαρίζουν από τις ανομίες και δίνουν παρησία προς το Θεό.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Με τα δάκρυα (μετανοίας) λίγης ώρας, ακόμη και στην ίδια την ενδεκάτη ώρα, συγχωρούνται μύρια παραπτώματα και γιατρεύονται επίσης μύρια τραύματά μας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Μην υπερηφανευτείς αν χύνεις δάκρυα στην προσευχή σου. Είναι ο Χριστός που άγγιξε τα μάτια σου και θεράπευσε την τύφλωση του νου σου.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Τα δάκρυα της μετανοίας είναι ένα ζεματιστό νερό, που καθαρίζει την καρδιά.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Άλλα είναι τα δάκρυα της μετάνοιας και αλλά εκείνα που προέρχονται από την Θεία κατάνυξη. Τα πρώτα είναι σαν πλημμυρισμένος ποταμός που παρασύρει όλα τα τείχη της αμαρτίας, ενώ τα αλλά είναι για την ψυχή σαν τη βροχή που πέφτει στα αγριόχορτα και σαν χιόνι στη χλόη και τρέφουν το στάχυ της γνώσεως και το κάνουν άφθονο και καρποφόρο.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Τα δάκρυα πέφτουν στην ψυχή σαν βροχούλα πάνω στο χορτάρι και τρέφουν τα στάχυα των αρετών. Εκείνος που σπέρνει δάκρυα κατανύξεως για την αρετή, θα τρυγήσει σαν καρπό ζωής, χαρά ανέκφραστη...

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Τα δάκρυα στερεύουν σε εκείνον που βαδίζει με τις απολαύσεις, ενώ αναβλύζουν σε όποιον αγάπησε τη στενή οδό.

~ Όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όπως η φωτιά καίει και εξαφανίζει την «καλαμιά», έτσι και το αγνό δάκρυ, εξαφανίζει κάθε εξωτερική και εσωτερική ακαθαρσία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η αναλγησία (σκληρότητα) της καρδιάς, φέρνει πώρωση στο νου και τα πολλά φαγητά ξηραίνουν τις πηγές των δακρύων. Η δίψα και η αγρυπνία, πιέζουν την καρδιά. Και όταν πιεστεί η καρδιά, τότε αναβλύζουν δάκρυα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Μερικοί, ενώ δακρύζουν, δεν δείχνουν καμμία προσπάθεια, ώστε να καλλιεργήσουν, κατά την ευλογημένη εκείνη ώρα, την σκέψη, η οποία προκάλεσε το δάκρυ, αλλά άκαιρα και άστοχα την αντιπαρέρχονται. Και δεν συλλογίζονται, ότι δάκρυ χωρίς αιτία και χωρίς έννοια, δεν έχει θέση στα λογικά πλάσματα, αλλά μόνο στα άλογα. Το δάκρυ γεννάται από ορισμένες σκέψεις. Και οι σκέψεις, έχουν ως πατέρα τον λογικό νου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όποιος μετανοεί, θεωρεί χαμένη την ημέρα εκείνη που δεν έκλαψε, έστω και αν έπραξε στην διάρκεια της κάποια άλλα καλά.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Θανάτωσε την αμαρτία και τότε θα είναι περιττά τα δάκρυα της οδύνης στα μάτια σου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η προσευχή είναι η μητέρα των δακρύων.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Εκείνος που υπερηφανεύεται μέσα του για τα δάκρυά του και κατακρίνει με τον νου του όσους δεν δακρύζουν, ομοιάζει μ' εκείνον ο οποίος ζήτησε από τον βασιλιά όπλο εναντίον των εχθρών του και μ' αυτό φόνευσε τον εαυτό του.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο περί των δακρύων λόγος, από πολλούς Πατέρες χαρακτηρίζεται ασαφής, σκοτεινός και δυσερμήνευτος, όταν μάλιστα πρόκειται για δάκρυα των αρχαρίων. Πολλές και διάφορες λένε, ότι είναι οι αιτίες που τα γεννούν. Προέρχονται δηλαδή από την ιδιοσυγκρασία, από την Χάρη του Θεού, από θλίψη δαιμονική, από θλίψη Θεάρεστη, από κενοδοξία, από πορνεία, από αγάπη, από μνήμη θανάτου και από πολλά άλλα. Πάντως μην εμπιστεύεσαι στις πηγές των δακρύων σου, πριν από την τελεία κάθαρσή σου. Δεν μπορούμε να παραδεχθούμε ως καλόν τον οίνο εκείνο, που μόλις μετά το πατητήρι, τον βάλαμε στα βαρέλια.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ας φροντίσουμε να καλλιεργούμε τα καθαρά και άδολα δάκρυα, που προέρχονται από την μνήμη του θανάτου μας. Σ' αυτά τα δάκρυα δεν έχει θέση, ούτε η οίηση, ούτε η κλοπή (από τον διάβολο), αλλά μάλλον η κάθαρση, η πρόοδος στην αγάπη του Θεού, το πλύσιμο από τις αμαρτίες και η απάθεια.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Είδα μικρές σταγόνες δακρύων να χύνονται με πόνο σαν αίμα. Και είδα βρύσες δακρύων, που έτρεχαν χωρίς δυσκολία. Εγώ τουλάχιστον βαθμολόγησα τους αγωνιστές ανάλογα με τον πόνο και όχι με την ποσότητα των δακρύων. Και ο Θεός νομίζω, παρόμοια θα τους έκρινε.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Τα κατά Θεού δάκρυα, βλαστάνουν συνεχή και αμάραντη χαρά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας σβήσουμε την πυρκαγιά που άναψαν τα αμαρτήματά μας, όχι με πολλά νερά, αλλά με λίγα δάκρυα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Φρόντιζε να πλένεις την ψυχή σου κάθε μέρα με θερμά δάκρυα. Διότι μ' αυτό το ευλογημένο νερό, απαλλάσσεται η ψυχή από την βρωμιά και την δυσωδία της αμαρτίας και γίνεται λαμπρότερη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν με ακούς να σου μιλάω για δάκρυα, μην φαντάζεσαι ότι σε θέλω γεμάτο πίκρες και φαρμάκια. Τα δάκρυα για τα οποία σου μιλάω, δεν φέρνουν πίκρα στην καρδιά, αλλά μιά γλύκα τόσο μεγάλη, που δεν σου την δίνουν, ούτε τα γέλια τα πιο τρανταχτά. Δεν με πιστεύεις εμένα; Άκουσε τότε τον Άγιο Ευαγγελιστή Λουκά. Μας λέει: Οι Εβραίοι είχαν πιάσει τους Αγίους Αποστόλους. Και τους έδωσαν «το ξύλο της χρονιάς τους»! Και τους έδιωξαν. Και οι Απόστολοι έφυγαν γεμάτοι χαρά! (Πράξεις 5,41). Την χαρά αυτή, δεν τους την προκάλεσε τό ξύλο! Αυτό μόνο πόνο προκαλεί. Όχι ευχαρίστηση, όχι χαρά. Αυτό όμως

που δεν το κάνει το ξύλο, το κάνει η πίστη στον Χριστό. Γιατί η πίστη στο Χριστό είναι πάνω από την φύση, πάνω από όλα. Και γι' αυτό το ξύλο που έφαγαν για χάρη Του, έγινε μέσα τους αιτία καύχησης και πηγή χαράς. Δυσκολεύεστε ακόμη να το καταλάβετε, ότι τα δάκρυα, το κάθε δάκρυ, που χύνουμε για τον Χριστό είναι πηγή χαράς; Να μην δυσκολεύεστε! Τα δάκρυα που χύνουμε για τον Χριστό, είναι μέσα μας πηγή χαράς· βαθειάς χαράς. Γιατί είναι μεγάλος ο Χριστός.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θέλεις να διορθώσεις τον αδερφό σου; Δάκρυσε, προσευχήσου στο Θεό γι' αυτόν, αφού τον πάρεις ιδιαιτέρως, παρακίνησε τον στο καλό, συμβούλεψε τον, παρακάλεσέ τον. Πολλοί πολλές φορές δεν ωφελήθηκαν καθόλου από τις συμβουλές, συγκινήθηκαν όμως από τα δάκρυα και την συμπάθεια. Με την αγάπη και τα δάκρυα μπορούμε να διορθώσουμε και τους κακούς. Πόνεσε εσύ, ίσως έτσι συνέλθει και πονέσει και εκείνος. Όπως ακριβώς ο άρρωστος που δεν έχει όρεξη, όταν δει τον γιατρό του να τρώει φαγητό, παρακινείται και αυτός να φάει, έτσι θα συμβεί και εδώ, αν ο κακός σε δει να θρηνείς για την κατάστασή του, θα μαλακώσει και θα γίνει καλός άνθρωπος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι πηγές των δροσερών νερών δεν κάνουν τους κήπους τόσο ανθηρούς, όσο οι πηγές των δακρύων, οι οποίες ποτίζουν το φυτό της προσευχής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ο χρυσός είναι από 9 έως 24 καράτια, έτσι και τα δάκρυα, δεν έχουν όλα την ίδια αξία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν συναισθανθεί κανείς την μεγάλη του αμαρτωλότητα και τις μεγάλες του Θεού ευεργεσίες, τότε η καρδιά ραγίζει, όσο γρανιτένια και αν είναι και τρέχουν τα πραγματικά δάκρυα μόνα τους και δεν πιέζει ο άνθρωπος τον εαυτόν του, ούτε στην προσευχή, ούτε και για να βγάλει δάκρυα. Διότι η ταπείνωση με το φιλότιμο δουλεύουν με τα τρυπάνια στην καρδιά συνέχεια και οι πηγές αυξάνουν και το χέρι του Θεού, χαιδεύει συνέχεια το φιλότιμο παιδί Του που εργάζεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο καρδιακός πόνος και ο εσωτερικός αναστεναγμός είναι τα εσωτερικά δάκρυα, που είναι ανώτερα από τα εξωτερικά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχουν και τα απαρηγόρητα δάκρυα. Αυτά είναι ταγκαλίστικα. Δεν έχουν μετάνοια, αλλά θιγμένο εγωισμό. Τότε ο άνθρωπος κλαίει εγωιστικά για την πτώση του. Πληγώνεται, γιατί με τις απροσεξίες του, ξέπεσε στα μάτια των άλλων και όχι γιατί λύπησε τον Θεό και υποφέρει διπλά...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σ' εκείνον που επιδιώκει την άνεση, στερεύουν τα δάκρυα. Αναβλύζουν σ' εκείνον που αγάπησε το στενό δρόμο.

~ Άγιος Ηλίας ο Πρεσβύτερος ~

Όταν εκείνος που τρώει, προτιμά την τροφή παρά την τρυφή, τότε έρχεται η χάρη των δακρύων και αρχίζει να τον γλυκαίνει και να τον κάνει να ξεχνά κάθε άλλη γλυκύτητα, γιατί την έχει καταπιεί η ασύγκριτη γλυκύτητα των δακρύων.

~ Άγιος Ηλίας ο Πρεσβύτερος ~

Όταν αμαρτήσεις βαριά, στείλε στον Θεό ως μεσιτεία, τα καυτά σου δάκρυα.

~ Άγιος Κυπριανός ~

Της μετανοίας τα δάκρυα θα μας σώσουν. Τα δάκρυα αυτά που θα χύσεις, θα σου λογιστούν μαρτυρικό αίμα.

~ Όσιος Ανθιμος της Χίου ~

Όταν ο άνθρωπος καθίσει και συμμαζέψει τους λογισμούς του και σκεφτεί ότι είναι ένα μηδέν και εξευτελίσει με ταπείνωση τον εαυτό του, τότε αρχίζουν να ρέουν τα κατά Θεόν δάκρυα, τα οποία γλυκαίνουν την καρδιά και ανάβουν το Θεϊκό πυρ.

~ Όσιος Ανθιμος της Χίου ~

Τα δάκρυα καθαρίζουν το ειδικό της ψυχής.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ~

Τα δάκρυα της κατανυκτικής προσευχής, μαλακώνουν την αγριότητα της ψυχής.

~ Όσιος Νείλος ο Ασκητής ~

Τα δάκρυα έχουν μεγάλη δύναμη. Γιατί εξιλεώνουν τον Κύριο για τα σφάλματά μας και μας καθαρίζουν από τις κηλίδες που αποκτήσαμε από την αισθητή ηδονή και δίνουν φτερά προς τον Ουρανό στην επιθυμία μας.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Τα κατανυκτικά δάκρυα, μοιάζουν πολύ με την βροχή. Άλλοτε βρέχει ραγδαία και άλλοτε πάλι γίνεται μεγάλη ξηρασία. Όταν βρέχει, ο φρόνιμος γεωργός καλλιεργεί το χωράφι του και κοιτάζει, να μην πάει χαμένη, ούτε μια σταλαγματιά νερό. Πολλές φορές μια ημέρας βροχή, αρκεί για όλο το χρόνο και δίνει άφθονους καρπούς στο γεωργό. Ας φροντίσει και ο ευσεβής άνθρωπος να καλλιεργεί με προσοχή το χωράφι της ψυχής του, όταν έρχονται τα κατανυκτικά δάκρυα, για να έχει πνευματικούς καρπούς τον καιρό της ξηρασίας. Ποιός γνωρίζει, αν βρει άλλοτε, την ευλογημένη βροχή των δακρύων;

~ Όσιος Θεόδωρος Φέρμης ~

Ο Δαβίδ αμάρτησε μια φορά και έκλαψε όλη του τη ζωή και εσύ αμάρτησες τόσες φορές και δεν έκλαψες ποτέ...

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Τα δάκρυα κατά την διάρκεια της προσευχής είναι πάντοτε ευεργετικά. Όμως δεν πρέπει να τα φανερώνουμε στους άλλους. Είναι μαργαριτάρια... Με την φανέρωσή τους, θαμπώνουν και χάνουν την αξία τους. Καλύτερα να δακρύζει κανείς στο σπίτι και όχι στην

Εκκλησία. Μπροστά στους άλλους, είναι προτιμότερο να κρύβει κανείς το χάρισμα μέσα στην καρδιά του.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Τα άγια δάκρυα αποτελούν εκδήλωση Θείου ελέους και ασφάλεια στην πνευματική ξηρασία και στην σκλήρυνση των αισθημάτων. Μην τα περιφρονήτε και μην τα διώχνετε. Τα αμαρτωλά δάκρυα προκαλούν οίηση, αγαπούν την επίδειξη και παρέρχονται σύντομα.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Καλά είναι τα κατανυκτικά δάκρυα, αλλά τα δάκρυα της καρδιάς, είναι ακόμα καλύτερα. Γιατί τα δάκρυα που τρέχουν από τα μάτια, τρέφουν το σκουλήκι της υπερηφανείας, ενώ η καρδιακή συντριβή, γνωστή μόνο στον Θεό, τρέφει την ταπείνωση. Μπροστά στους ανθρώπους λοιπόν, είναι καλύτερα να συγκρατείται τα δάκρυά σας.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Κλάψε, μετανόησε και προσκόμισε στον Κύριο τα δάκρυά σου σαν μύρο μετανοίας. Το δάκρυ καθαρίζει την ψυχή και την ξεπλένει από κάθε κηλίδα, λαμπικάρει τη συνείδηση, φωτίζει τον νου, σπάζει τα δεσμά των παθών, σχίζει τα χειρόγραφα της αμαρτίας. Κλάψε και θρήνησε με μετάνοια, για να ξεπλυθείς και εσύ από τις αμαρτίες σου, για να καθαρίσεις τον ρύπο της ψυχής σου, για να θεραπευτείς από την πνευματική τύφλωση, για να πνίξεις στη θάλασσα των δακρύων τον νοητό διώκτη Φαραώ, για να σβήσεις με τους κρουνοί των ματιών σου, τη φλόγα της γεένης και ν' αξιωθείς της αιωνίας ζωής, εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Συμβαίνει να έχει κάποιος από την φύση του ιδιαίτερη προδιάθεση προς τα δάκρυα. Έτσι, δακρύζει σε κάθε ευνοϊκή περίπτωση. Τέτοια δάκρυα ονομάζονται φυσικά. Υπάρχουν, όμως και δάκρυα αμαρτωλά. Είναι εκείνα που προέρχονται από εμπαιθείς κινήσεις της ψυχής. Τέτοια δάκρυα πληθωρικά και εύκολα χύνουν οι άνθρωποι που είναι παραδομένοι σε κάθε λογής φιληδονία. Τέτοια δάκρυα χύνουν επίσης, όσοι βρίσκονται στην πλάνη. Άφθονα δάκρυα, άλλωστε οφείλονται σε κενοδοξία, σε υποκρισία, σε προσποίηση, σε ανθρωπαρέσκεια και σε κακότητα. Η τελευταία, όταν δεν έχει την δυνατότητα να τελέσει ένα κακούργημα, να χύσει λ.χ. ανθρώπινο αίμα, τότε χύνει δάκρυα. Τέτοια ήταν τα δάκρυα του "αντίχριστου" Νέρωνα. Φυσικά είναι τα δάκρυα της πικρίας. Όταν όμως, η πίκρα έχει χαρακτήρα αμαρτωλό, τότε και τα δάκρυά της είναι αμαρτωλά. Σύμφωνα με τους νοθεσίες Άγιους Πατέρες, τόσο τα φυσικά όσο και τα αμαρτωλά δάκρυα μόλις αυτά εμφανίζονται πρέπει να τα στρέφουμε σε θεάρεστα, σε πνευματικά, αλλάζοντας την αιτία τους. Να φέρνουμε, δηλ., στον νου μας τα αμαρτήματα που διαπράξαμε, τον αναπόφευκτο θάνατο που θα έρθει, την κρίση του Θεού και να κλαίμε γι' αυτές τις αιτίες.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Τά δάκρυα είναι φυσικό αποτέλεσμα της πεσμένης ανθρωπίνης φύσεως. Πριν από την προπατορική πτώση, η φύση μας δεν γνώριζε τα δάκρυα. Γνώριζε μόνο την ολοκάθαρη απόλαυση της παραδείσιας μακαριότητας. Αλλά την έχασε αυτή την μακαριότητα. Και της έμειναν τά δάκρυα ως έκφραση του πόθου της για την μακαριότητα, ως μαρτυρία της

πτώσεώς της, ως απόδειξη της παραδόσεώς της στην οργή του Θεού, αλλά και ως ελπίδα της μελλοντικής επιστροφής της στην μακαριότητα.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Το χάρισμα του πένθους και των δακρύων είναι ένα από τα πιό μεγάλα δώρα του Θεού σε εμάς, γιατί συμβάλλει καθοριστικά στην σωτηρία μας και είναι γνώρισμα της αποδοχής της μετανοίας μας.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Τι θαυμαστό! Εκείνοι που από φυσική κλίση χύνουν ποτάμια τα δάκρυα, άκοπα, άσκοπα και ανώφελα, καθώς και εκείνοι που τα χύνουν από κάποια αμαρτωλή παρόρμηση, όταν θα θελήσουν να κλάψουν θεάρεστα, διαπιστώνουν, ότι μέσα τους υπάρχει μια ασυνήθηστη ξηρασία. Από τα μάτια τους δεν μπορεί να τρέξει ούτε ένα δάκρυ. Αυτό δείχνει, ότι τα δάκρυα τα πνευματικά είναι Θεϊκά δώρα. Και για να τα αποκτήσει κανείς, πρέπει πρώτα να αποκτήσει τον φόβο του Θεού και την μετάνοια.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Όταν το χάρισμα της κατανύξεως και των δακρύων αυξηθεί μέσα μας με το έλεος του Θεού, τότε σταματά ο εσωτερικός πόλεμος, ηρεμούν οι λογισμοί και ενεργοποιείται ζωηρά η νοερά προσευχή, η προσευχή του πνεύματος, δίνοντας στην ψυχή πληρότητα και χαρά. Τότε αφαιρείται το κάλυμμα των παθών από τον νου και του αποκαλύπτεται η μυστική διδασκαλία του Χριστού. Τότε τα δάκρυα με μιάς μετατρέπονται από πικρά σε γλυκά.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Όποιος θέλει να ελευθερωθεί από τις αμαρτίες, θα ελευθερωθεί απ' αυτές με το κλάμα και όποιος θέλει να τις αποφύγει, με το κλάμα τις αποφεύγει, αυτός είναι ο δρόμος της μετάνοιας και ο καρπός της. Για κάθε πειρασμό, που μας βρίσκει και για κάθε εχθρικό λογισμό πρέπει να κλαίμε μπροστά στην αγαθότητα του Θεού, για να μας βοηθήσει. Και θα μας αναπαύσει γρήγορα, αν προσευχηθούμε με επίγνωση.

~ Όσιος Νείλος Σόρσκυ ~

Τα δάκρυα που χύνουμε την ώρα της προσευχής, σημαίνουν πως ο Κύριος έριξε πάνω μας την ματιά Του. Τα δάκρυα αυτά ξεπλένουν την ψυχή μας, από κάθε ίχνος αμαρτίας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ενώ ο λαός έκλαιγε για τον νεκρό Λάζαρο, ο Χριστός έκλαιγε, όχι λόγω του θανάτου του Λαζάρου (αφού Αυτός ήρθε για να τον αναστήσει), αλλά λόγω της τυραννίας του θανάτου, που καταπίεζε όλους τους παρευρισκομένους. Πως οι άνθρωποι, πλασμένοι κατ' εικόνα και ομοίωση του ζώντος Θεού, στου Οποίου τη Βασιλεία δεν υπάρχουν νεκροί, πώς έγινε να χάσουν την πίστη στη ζωή και στη δύναμη του Θεού, πάνω στο θάνατο; Πώς και έχουν γίνει τόσο κακόμοιροι σκλάβοι του θανάτου, θεωρώντας τον θάνατο παντοδύναμο; Βλέποντας τους ανθρώπους τόσο υποταγμένους στην τιμωρία του θανάτου "εδάκρυσεν ο Ιησούς".

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Μην πιστεύεις στα δάκρυα που χύνονται, προτού εξαγνιστείς εντελώς από τις αμαρτίες σου.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Με τα δάκρυα αποκτά ο άνθρωπος τις αρετές και με τα δάκρυα επίσης συγχωρούνται οι αμαρτίες του. Την ώρα όμως που κλαις, μην υψώσεις τον τόνο του αναστεναγμού σου. Και ας μην γνωρίζει το αριστερό σου χέρι, τι κάνει το δεξί. Το αριστερό βέβαια είναι η κενοδοξία.

~ Αββάς Μωϋσής ~

Να ξέρετε ότι και ένα μόνο δάκρυ ισοδυναμεί με το λουτρό. Όπως το λουτρό ανακουφίζει το σώμα και το πλύσιμο καθαρίζει το ένδυμα, έτσι ακριβώς και τα δάκρυα της μετανοημένης ψυχής αγνίζουν την καρδιά, αγνίζουν τον νου, αγνίζουν το σώμα, αγνίζουν τη ζωή, αγνίζουν τον λόγο, αγνίζουν ακόμα και την κάθε έκφραση του ανθρώπου.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Η ταπεινωμένη καρδιά, που πληγώθηκε πρώτα από τα βέλη του πονηρού, και μετά τη μετάνοιά της από την πατρική αγάπη του Σωτήρα, δεν έχει άλλο μέσο για να εκφρασθεί παρά τα δάκρυα. Είναι αφελές να νομίζει κάποιος ότι μπορεί να βαδίζει στα ίχνη του Χριστού, χωρίς τα δάκρυα.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Θέλεις δάκρυα; Από την υπακοή θα τα βρεις και όχι από την προσευχή.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Τα δάκρυα είναι το μόνο όπλο κατά των δαιμόνων και λουτρό καθάρσεως αμαρτιών, αν γίνονται με γνώση.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Δεν έρχονται δάκρυα (πνευματικά), όταν δεν πέρασε κανείς καλά, πνευματικά την ημέρα του.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Τα πολλά δάκρυα, που δεν είναι δάκρυα μετανοίας, αντί να θεραπεύσουν βλάπτουν και μπορούν ακόμα να τυφλώσουν τον άνθρωπο. Αντίθετα τα κατανυκτικά δάκρυα μετανοίας καθαρίζουν το σώμα και την ψυχή. Τέτοια καρδιοστάλακτα δάκρυα πρέπει να ζητήσουμε από το Θεό. Είναι ένα πανάκριβο χάρισμα, που δύσκολα έρχεται και εύκολα φεύγει, αν υπερηφανευτούμε. Χωρίς τα δάκρυα αυτά, δεν πρόκειται να καθαρίσει τελείως η ψυχή μας. Τα συναισθηματικά δάκρυα δεν καθαρίζουν το σώμα και την ψυχή. Τέλος υπάρχουν και τα δάκρυα της Θείας αγάπης, που είναι ανώτερα από τα δάκρυα της μετανοίας. Θα πρέπει όμως πρώτα κάποιος, να χύσει όλα τα δάκρυα της μετανοίας, για να αρχίσει μετά να χύνει, δάκρυα Θείας αγάπης και Θείας παρηγοριάς.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Είπαν οι Πατέρες, ότι και 2 δάκρυα μετανοίας, εν ώρα ψυχορραγήματος σβήνουν έναν ωκεανό αμαρτημάτων. Εκείνη την τελευταία-τελευταία στιγμή, τα δάκρυα αυτά έχουν πολύ μεγάλη σημασία και βαρύτητα, διότι εξαλείφουν πλήθος αμαρτημάτων. Είναι τα τελευταία αγνά δάκρυα μετανοίας...

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν θα δείτε τα δάκρυα στην προσευχή, τότε είναι επίσκεψη Θεού.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Χωρίς νερό, κανένα χωράφι δεν δίνει καρπό. Και χωρίς δάκρυ, δεν υπάρχει καρδιά που μπορεί να αποδώσει αρετή. Και μάλιστα "δάκρυον εκτενές". Πολλές βροχές χρειάζεται να πέσουν από τα μάτια μας. Χωρίς αυτές, δεν βγαίνει τίποτε. Δεν μπορείς όμως να σφίγγεσαι, για να βγάλεις δάκρυα. Δεν είναι γνήσια αυτά τα δάκρυα, ούτε όσα προέρχονται από συναισθηματικά λόγια π.χ. "Χριστούλη μου, Παναγίτσα μου, εγώ ήρθα στο μοναστήρι για να βρω αγιότητα και δεν βρίσκω τίποτα. Μου είπαν πως όλοι είναι άγιοι και κανείς δεν είναι άγιος". Αυτό είναι εγωισμός, δεν είναι δάκρυ. Ιδιαίτερα, όταν επιπλήξεις κάποιον και εκείνος αντιδράει μέσα του και βγάζει δάκρυα, γιατί στενοχωριέται και όχι γιατί μετανόησε. Αυτά και πάλι δεν είναι δάκρυα, είναι εγωισμός...

~ Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης ~

Όσα δάκρυα δεν χαρίζουν την μέθη, την χαρά, την ευτυχία, είναι ψευδή, εγωπαθή, μειονεκτικά, αρρωστημένα, δαιμονιώδη, δεν είναι πνευματικά. Τα δάκρυα δεν έχουν αυτά καθεαυτά σημασία. Η σημασία τους έγκειται, στην μέθη την οποία προκαλούν (αν πρόκειται για δάκρυα μετανοίας), η δε μέθη ελέγχεται για το γνήσιό της, από το αν προέρχεται από τον αληθινό οίνο.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Τα δάκρυα της προσευχής να μην τα σκουπίζουμε με μαντήλια, αλλά με την φούντα από το κομποσχοίνι, διότι τα δάκρυα αυτά είναι ιερά.

~ Γερόντισσα Άννα ~

Τα δάκρυα προέρχονται από επτά αιτίες; α) Από την αγάπη του Θεού, όταν ο άνθρωπος στοχάζεται την ωραιότητα της θείας δημιουργίας. Αυτό είναι τα ανώτερα δάκρυα, διότι είναι γεμάτο από χαρά και Θείο έρωτα. Τα δάκρυα της Θείας αγάπης πλουτίζουν πνευματικά τον άνθρωπο β) Δάκρυα από τον φόβο του Θεού. Αυτά έχουν μικρότερη δύναμη από τα πρώτα, διότι τα δάκρυα της αγάπης του Θεού είναι δάκρυα υιού προς τον Πατέρα, ενώ τα δάκρυα του φόβου είναι δάκρυα δούλου προς τον Δεσπότη του γ) Δάκρυα από φόβο του θανάτου και των βασάνων της κολάσεως. Αυτά είναι καλά και σωτήρια δάκρυα, διότι, όπως και τα προηγούμενα φέρνουν τον καρπό της μετανοίας δ) Φυσικά δάκρυα, δηλαδή των γονέων προς τα παιδιά και των παιδιών προς τους γονείς Αυτά δεν είναι ούτε καλά ούτε κακά ε) Δάκρυα της κενοδοξίας. Αυτά είναι πολύ επικίνδυνα, γιατί ο διάβολος βάζει τα δάκρυα αυτά, για να φαίνονται οι άνθρωποι και να επαινούνται από τους ανθρώπους στ) Τα δάκρυα της σωματικής ευφροσύνης, τα όποια πηγάζουν από την κακή επιθυμία, από την μέθη, από την ανάμνηση πονηρών γεγονότων κλπ. ζ) Τα προερχόμενα από τις διάφορες ανάγκες και δυσκολίες της ζωής, όπως από την φτώχεια, από σωματικές πληγές και πόνους και γενικά από κάθε είδος ασθένειας. Τα τρία πρώτα είδη δακρύων είναι σωτήρια, τα τέταρτα είναι της ανθρώπινης φύσεώς μας, ούτε καλά ούτε κακά, ενώ τα υπόλοιπα είδη είναι ανώφελα και πρόξενα πόνων και τιμωριών.

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Τα δάκρυα που προέρχονται από μια ταπεινή καρδιά, είναι δώρο Θεού και είναι δάκρυα σωτηρίας. Τα δάκρυα όμως από οργή ή πείσμα ή λόγω κάποιας προσβολής, όχι μόνο δεν ωφελούν, αλλά είναι και βλαβερά.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Κλαίτε για να μην ξεραθεί η καρδιά σας.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Δάκρυα απελπισίας έχουν οι υπερήφανοι άνθρωποι.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Τα δάκρυα ευγνωμοσύνης, που έχυσαν οι φτωχοί για τις ελεημοσύνες σου σ' αυτούς, θα είναι για σένα αστραφτερά μαργαριτάρια στην πέρα του τάφου ζωής.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Τριών ειδών μόνο δάκρυα δέχεται ο Θεός: α) τα δάκρυα της μετανοίας β) τα δάκρυα του κατά Θεόν πένθους και γ) τα δάκρυα της αγάπης προς τον Θεό.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Τα δάκρυα είναι μέσο καθάρσεως της ψυχής και όχι σκοπός!

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Πολύ συχνά τα δάκρυα ενός ανθρώπου είναι δάκρυα εγωισμού και κάλυψης της πραγματικής του κατάστασης. Αυτά τα δάκρυα κουράζουν την ψυχή και την κάνουν ανίκανη για μετάνοια.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Παιδί μου, να πλένεις με δάκρυα το ποδιά του Χριστού και ο Χριστός θα ξεπλύνει τις αμαρτίες σου.

~ π. Τύχων ο Αγιορείτης ~

Όπως η πορνεία είναι η καθ' εαυτή αμαρτία που βεβηλώνει το σώμα, έτσι και όποιος θρηνεί, καθαρίζει το σώμα του, καθώς τα δάκρυά του απαλλάσσουν το σώμα του από την ακαθαρσία του.

~ Είπε Γέρων ~

Διηγήσεις

Εσύ δεν έκλαψες ποτέ...

Κάποιος νέος που έκανε άσωτη ζωή, μπήκε μια μέρα από περιέργεια σε μία Εκκλησία, που ήταν φημισμένη για την ωραία της εικονογράφηση.

Εκεί είδε μια πολύ παράξενη εικόνα, που κίνησε την προσοχή του:

Παρατήρησε μια αγιογραφία που παρίστανε τον Προφητάναξ Δαβίδ, βυθισμένο στον πόνο της μετανοίας και με τα δάκρυα στα μάτια. Δίπλα στον Δαβίδ βρισκόταν ένας Άγγελος, που κρατούσε ένα ποτήρι και μάζευε τα δάκρυα και τα πρόσφερε ψηλά στον Παντοδύναμο.

Κάτω από τον "πίνακα", υπήρχε η επιγραφή με τα λόγια παρμένα από τον Ιερό Αυγουστίνο:

"Ο Δαβίδ αμάρτησε μια φορά και έκλαψε όλη του τη ζωή και εσύ αμάρτησες τόσες φορές και δεν έκλαψες ποτέ..."

Ο νέος συγκινήθηκε από τον "πίνακα" και την επιγραφή και έκανε τη σκέψη:

"Αλήθεια, εγώ αμάρτησα τόσες φορές στη ζωή μου και μέχρι σήμερα, δεν έχυσα ούτε ένα δάκρυ. Ως τότε θα πάει έτσι η ζωή μου;"

Και μη μπορώντας τη συγκίνησή του, έπεσε στα γόνατα και έκλαψε πικρά και μετανόησε για την περασμένη αμαρτωλή ζωή του...

Το πιο πολύτιμο πράγμα

Κάποια στιγμή στον ουρανό ζήτησε ο Θεός από τους Αγγέλους, να του φέρουν τα πιο πολύτιμα πράγματα, που υπάρχουν στη γη...

Οι Άγγελοι ξεκίνησαν και έψαξαν ολόκληρη τη γη.

Πολλοί ομολογουμένως έφεραν πολλά ωραία και πολύτιμα πράγματα.

Ξεχώρισαν όμως τρεις...

Ο ένας έφερε και απέθεσε στον θρόνο του Θεού ένα ωραιότατο μαργαριτάρι. Ήταν μια σταγόνα ιδρώτα. Είχε πέσει από το μέτωπο κάποιου που τίμια προσπαθούσε να ζήσει την οικογένειά του.

- Ωραίο το εύρημα σου, είπε ο Θεός, αλλά υπάρχει και πιο ωραίο από αυτό...

Ήρθε τότε δεύτερος Άγγελος. Αυτός απέθεσε με σεβασμό μπροστά στον Θεό ένα κατακόκκινο ρουμπίνι. Ήταν μια σταγόνα αίματος ενός ήρωα, που είχε πέσει στο πεδίο της τιμής. Οι άγγελοι έμειναν εκστατικοί. Ασφαλώς αυτός θα κέρδιζε το βραβείο.

- Υπάρχει κάτι πιο πολύτιμο ακόμη, είπε ο Θεός.

Τότε όλοι στράφηκαν προς το μέρος του τρίτου Αγγέλου, που εκείνη την ώρα ερχόταν και με πολλή ευλάβεια άφησε να κυλίσει στον θρόνο του Θεού ένα ασταφτερό διαμάντι, που όμοιο μ' αυτό ποτέ δεν είχαν δει. Ήταν ένα δάκρυ κάποιου αμαρτωλού, που γονατιστός ομολογούσε τις αμαρτίες του....

- Αυτό είναι το πιο πολύτιμο πράγμα, είπε τότε ο Θεός και το βραβείο δόθηκε στον τελευταίο Άγγελο....

Δύο δάκρυα

Από τη γη δύο δάκρυα: θερμά μαργαριτάρια, Ανέβηκαν και στάλαξαν στου Πλάστου τα ποδάρια.

Κι είπε το πρώτο τρέμοντας εμπρός στο θείο θρόνο

«-Εμένα μ' έβγαλε η καρδιά για το δικό της πόνο»

Κι ο Πλάστης αποκρίθηκε:

«-Ούτε στιγμή μη χάνεις! Σύρε να γίνεις βάλαμο, τον πόνο της να γιάνεις».

Κι είπε και τ' άλλο τρέμοντας εμπρός στο θείο θρόνο:

«-Εμένα μ' έβγαλε η καρδιά για κάποιο ξένο πόνο»!

Κι ο πλάστης αποκρίθηκε:

«Εσύ μαζί μου μείνε! Της ευσπλαχνίας τα δάκρυα, δικά μου δάκρυα είναι».

~ Ιωάννης Πολέμης ~

Περί δανείου

Τον θέλοντα από σου δανείσασθαι μη αποστραφής. [Μην περιφρονήσεις αυτόν, που θέλει να δανειστεί από σένα (χωρίς τόκο).]

~ Κατά Ματθαίον 5,42 ~

Και εάν δανείζητε παρ' ων ελπίζετε απολαβείν, ποία υμίν χάρις εστί; και γαρ αμαρτωλοί αμαρτωλοί δανείζουσιν ίνα απολάβωσι τα ίσα. Δανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολός, και έσεσθε υιοί υψίστου. [Και εάν δανείζετε σε εκείνους, από τους οποίους περιμένετε να πάρετε πίσω τα δανεικά, ποία ευμένεια και ανταπόδοση από τον Θεό σας αρμόζει; Διότι και οι αμαρτωλοί δανείζουν τους αμαρτωλούς, για να λάβουν από αυτούς παρόμοιες εξυπηρετήσεις στις ανάγκες τους. Να δανείζετε, χωρίς να αποβλέπετε σε καμία ανταπόδοση και θα είναι ο μισθός σας πολός και θα είστε στην Βασιλεία των Ουρανών, παιδιά του Υψίστου.]

~ Κατά Λουκάν 6,34-35 ~

Μη δανείσης ανθρώπω ισχυροτέρω σου· και εάν δανείσης, ως απολωλεκώς γίνου. Μη εγγυήση υπέρ δύναμίν σου. Και εάν εγγυήση, ως αποτίσων φρόντιζε. [Μην δώσεις δάνειο στον ισχυρότερό σου. Και αν του δώσεις, να το θεωρήσεις ως χαμένο. Μην δίνεις εγγυήση μεγαλύτερη από τις δυνάμεις σου. Αν όμως γίνεις εγγυητής κάποιου, ετοιμάσου σαν να πρόκειται να πληρώσεις εσύ.]

~ Σοφία Σειράχ 8,12-13 ~

Ο ποιών έλεος δανειεί τω πλησίον, και ο επισχύων τη χειρί αυτού τηρεί εντολάς. Δάνεισον τω πλησίον εν καιρώ χρείας αυτού. [Ο ελεήμων δανείζει προθύμως τον πλησίον του και εκείνος, που έρχεται με προθυμία σε βοήθεια και ενίσχυση του πλησίον, τηρεί τις εντολές του Θεού. Δώσε δάνειο στον πλησίον σου, όταν βρίσκεται σε καιρό ανάγκης.]

~ Σοφία Σειράχ 29,1-2 ~

Εάν αργύριον εκδανείσης τω αδελφώ τω πενιχρώ παρά σοί, ουκ έση αυτόν κατεπείγων, ουκ επιθήσεις αυτώ τόκον. [Εάν δανείσεις χρήματα στον φτωχό αδελφό σου, δεν θα τον καταπιέσης να σου επιστρέψει το δάνειο, ούτε θα του επιβάλλεις τόκο.]

~ Έξοδος 22,25 ~

Υιέ, εάν εγγυήση σον φίλον, παραδώσεις σην χείρα εχθρώ. [Εάν μπεις εγγυητής για κάποιο χρέος φίλου σου ή γνωστού σου, είναι σαν να δίνεις το χέρι σου στον εχθρό σου, για να σε πιάσει.]

~ Παροιμίες 6,1 ~

Μη δίδου σε αυτόν εις εγγύην αισχυνόμενος πρόσωπον· εάν γαρ μη έχης πόθεν αποτίσης, λήψονται το στρώμα το υπό τας πλευράς σου. [Μην δίνεις τον εαυτόν σου εγγυητή, λόγω εντροπής και συστολής απέναντι κάποιου γνωστού σου προσώπου. Διότι, εάν δεν θα έχεις από που να πληρώσεις την εγγυήση, θα σου πάρουν και αυτό τούτο το στρώμα, που το βάζεις κάτω από το σώμα σου, για να αναπαυθείς.]

~ Παροιμίες 22,26-27 ~

Είναι προτιμότερο να χαρίζεις, παρά να δανείζεις. Όταν δανείζεις, το πρώτο που πρέπει να σκεφτείς είναι, ότι δεν θα σου τα επιστρέψουν. Έτσι ησυχάζεις και δεν έχεις αγωνία, μήπως τα χάσεις. Αν σου τα δώσει πίσω, να τα πάρεις, αν δεν σου τα δώσει, να πεις στον εαυτόν σου: Αυτά τα έχω χαρισμένα, λογαριάζονται στις ελεημοσύνες μου.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν ο άλλος βρίσκεται σε δύσκολη - δεινή οικονομική κατάσταση, δεν πρέπει να του δίνεις δανεικά, αλλά ελεημοσύνη.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν σας ζητάνε χρήματα, να τα χαρίζετε. Αν σας είναι δύσκολο αυτό, τότε να τα δανείτε, γιατί το δάνεισμα, είναι ένα άλλο είδος δωρεάς. Αλλά να μην δανείτε με τόκο... Διότι το ίδιο ένοχος είναι και θα τιμωρηθεί τόσο αυτός, που δεν δίνει καθόλου δάνειο, όσο και ο τοκογλύφος. Επειδή ο ένας έχει κατακριθεί ως μισάνθρωπος και ο άλλος ως κάπηλος.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Δανεισμό δεν εννοεί ο Κύριος το συμβόλαιο με τους τόκους, αλλά την απλή χρήση των χρημάτων. Άλλωστε αλλού λέει ο Κύριος, να δίνουμε σε όσους δεν έχουν, χωρίς να περιμένουμε να μας τα επιστρέψουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πράγματι κρύβει υπερβολική απανθρωπιά, ο μιν ένας να στερείται και των απαραίτητων για τη ζωή και να ζητεί δάνειο για να παρηγορηθεί στη ζωή του, ενώ ο άλλος να μην αρκείται στο κεφάλαιο, αλλά να επινοεί νέα κέρδη για τον εαυτόν του, από τις συμφορές του φτωχού και να συνάγει πλούτο.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το μυρμήγκι μπορεί, χωρίς να ζητιανεύει και χωρίς να δανίζεται να συντηρείται. Και εσύ άνθρωπε, που εύκολα μηχανεύεσαι τα πάντα, δεν βρίσκεις έναν άλλο τρόπο (πέραν από τον δανεισμό) για να ζήσεις;

~ Μέγας Βασίλειος ~

Κανείς δεν θεραπεύει τα τραύματα με τραύμα, ούτε γιατρεύει το κακό με κακό, ούτε επανορθώνει τη φτώχεια με τους τόκους. Είσαι πλούσιος; Μην δανίζεσαι. Είσαι φτωχός; Μην δανίζεσαι.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τώρα κανείς δεν σε κατηγορεί για την φτώχεια σου, διότι το κακό αυτό έγινε χωρίς την θέλησή σου. Εάν όμως δανειστείς και γίνεις υπεύθυνος για τόκους, όλοι θα σε κατηγορούν για την απερισκεψία σου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Είσαι φτωχός τώρα; Όμως είσαι ελεύθερος. Ενώ όταν δανειστείς, ούτε θα πλουτίσεις και θα χάσεις και την ελευθερία σου. Αυτός που δανίζεται, γίνεται δούλος του δανειστή και μάλιστα δούλος μισθοφόρος, που έχει υποχρεωτική την υπηρεσία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το δάνειο είναι αισχρό και για τους δύο: και για τον δανειοδότη και για τον δανειολήπτη, διότι τον έναν τον ζημιώνει οικονομικώς και τον άλλον ψυχικώς.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Εάν δανείσεις ποτέ κάτι σε κάποιον, αν μιν το αφήσεις, μιμήθηκες την φύση του Ιησού, αν το απαιτήσεις, την φύση του Αδάμ και αν πάρεις και τόκο, ενεργείς παρά φύση και του Αδάμ.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Περί δειλίας

Περιοκοπές

Τι δειλοί έστε, ολιγόπιστοι; [Γιατί είστε δειλοί, ολιγόπιστοι;]

~ Κατά Ματθαίον 8,26 ~

Μη φοβού, μόνον πίστευε. [Μη φοβείσαι, μόνο πίστευε.]

~ Κατά Μάρκον 5,36 ~

Η καρδιά μηδέ δειλιάτω. [Να μην δειλιάζει η καρδιά σας μπροστά στους εξωτερικούς κινδύνους, αφού θα έχετε Εμένα και την ειρήνην Μου μέσα στις ψυχές σας.]

~ Κατά Ιωάννην 14,27 ~

Ου γαρ έδωκεν ημίν ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού. [Διότι δεν μας έδωσε ο Θεός πνεύμα δειλίας, ώστε να φοβούμαστε δυσκολίες και απειλές και διωγμούς, αλλά μας έδωσε πνεύμα δυνάμεως, για να νικάμε και αγάπης και σωφρονισμού, ώστε με σύνεση να καθοδηγούμαστε στον δρόμο του Θεού, τον εαυτόν μας και τους άλλους.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 1-7 ~

Ουαί καρδίαις δειλαίς και χερσί παρειμέναις και αμαρτωλώ επιβαίνοντι επί δύο τρίβους. [Αλίμονο στις δειλές καρδιές, στα παραλελυμένα χέρια και στον αμαρτωλό, που προσπαθεί να βαδίζει δύο δρόμους, ένα του Θεού και ένα του πονηρού.]

~ Σοφία Σειράχ 2,12 ~

Δειλία κατέχει ανδρόγυνον. [Δειλία καταλαμβάνει τον θηλυπρεπή και μαλθακό.]

~ Παροιμίες 19,15 ~

Η αμφιβολία της καρδιάς, βάζει στην ψυχή τη δειλία.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η αμφιβολία της καρδιάς εισάγει δειλία στην ψυχή. Η πίστη, όμως, ακόμα και όταν τα μέλη του σώματος κατακόπτονται, μπορεί να ισχυροποιήσει την βούληση του ανθρώπου. Όσο η αγάπη για την σάρκα κυριαρχεί μέσα σου, ποτέ δεν μπορείς να γίνεις γενναίος και

ατρόμητος. Εξαιτίας της διαμονής των "εχθρικών" πραγμάτων τα οποία περιβάλλουν συνέχεια το αντικείμενο της αγάπης σου.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο δειλός άνθρωπος, πάσχει κυρίως από 2 ψυχικές ασθένειες: Από ολιγοπιστία και φιλοσωματία. Αντίθετα η υπερβολική τόλμη γεννιούνται ή από την μεγάλη πίστη στο Θεό ή από την σκληροκαρδία του ανθρώπου.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η δειλία είναι γέννημα της κενοδοξίας και αποτέλεσμα της απιστίας. Η υπερήφανη ψυχή είναι δούλη της δειλίας και πολλές φορές όσοι υποκύπτουν σε αυτήν, χάνουν το μυαλό τους. Η δειλία καταπολεμείται: α) με το πένθος για τις αμαρτίες μας β) την προσευχή και την πίστη στο Θεό και γ) με το ταπεινό φρόνημα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όταν όλα τα δυσάρεστα και απροσδόκητα, τα δεχόμαστε πρόθυμα και με συντρετριμμένη καρδιά, τότε ελευθερωθήκαμε από την δειλία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αν δεν έχει κανείς πνευματική κατάσταση, δειλιάζει, επειδή αγαπάει τον εαυτόν του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι δειλοί είναι άχρηστο πράγμα. Στον πόλεμο τους δειλούς δεν τους θέλουν καθόλου· δεν τους έχουν εμπιστοσύνη. Δεν τους παίρνουν σε επίθεση στην πρώτη γραμμή, για να μην δημιουργήσουν προβλήματα. Ένας δειλός στρατιώτης, αν δεν ξέρει το στρατηγικό σχέδιο, μπορεί να δημιουργήσει τέτοιο πανικό, που να διαλύσει ολόκληρη μεραρχία. Ο φόβος μεγαλώνει και την φαντασία του και μπορεί να αρχίσει να φωνάζει «να, έρχονται, έφθασαν, σφάζουν, φύγετε! ω, που θα πάμε, τόσο στρατό έχουν οι εχθροί! Θα μας φάνε!», οπότε θα κάνει πολλή ζημιά, γιατί εύκολα επηρεάζονται και οι άλλοι. Ένας όμως που έχει παλληκαριά, αν δει τους εχθρούς, θα πει «μυρμήγκια είναι αυτά· δεν είναι άνθρωποι!» και τρέχουν με θάρρος και οι άλλοι! Γι' αυτό στον στρατό λένε: καλύτερα πέντε γενναίοι να αντιμετωπίσουν μια κατάσταση με ψυχραιμία, παρά είκοσι δειλοί.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Με την παλληκαριά φεύγει ο φόβος! Όσο φοβάται κανείς, τόσο πιο πολύ έρχεται ο πειρασμός. Αυτός που έχει δειλία πρέπει να προσπαθήσει να την διώξει. Εγώ, όταν ήμουν μικρός, φοβόμουν να περάσω στην Κόνιτσα έξω από το κοιμητήρι. Γι' αυτό κοιμήθηκα τρία βράδυα στο κοιμητήρι και έφυγε ο φόβος. Έκανα τον σταυρό μου και έμπαινα μέσα - ούτε φακό άναβα, μην πάθει κανείς καμιά λαχτάρα. Αν δεν αγωνιστεί κανείς να ανδρωθεί και αν δεν αποκτήσει την πραγματική αγάπη, σε μια δύσκολη περίπτωση θα τον κλαίνε και οι κουκουβάγιες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο φόβος του Θεού και τον πιο δειλό τον κάνει παλληκάρι. Όσο ενώνεται κανείς με τον Θεό, τόσο δεν φοβάται τίποτε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μια φορά επέστρεφα στο Άγιον Όρος. Όταν φθάσαμε μεταξύ της Μονής Βατοπαιδίου και Παντοκράτορος, άρχισε να φυσάει βορειοανατολικός άνεμος και σηκώθηκε φουρτούνα. Ο караβοκύρης πήγαινε το μοτέρ κόντρα στο κύμα, γιατί διαφορετικά θα βουλιάζαμε. Ένας Ιερισσιώτης φοβητσιάρης, που δεν ήξερε ούτε από καράβι, ούτε από θάλασσα - μουλάρια είχε, - έβαλε τις φωνές: «Τί κάνεις, θα μας πνίξεις! Δεν βλέπετε; Στην Καβάλα θα μας πάει!». Τότε ξεσηκώθηκαν και άλλοι και έπεσαν πάνω στον караβοκύρη. «Αφήστε με, έλεγε ο καημένος, ξέρω εγώ την δουλειά μου». Ευτυχώς ένας από τους επιβάτες ήταν ναυτικός και τους καθυσύχασε: «Αφήστε τον, ξέρει αυτός. Κόβει το κύμα, έτσι που πάει». Αν δεν ήταν εκείνος, θα βούλιαζε το μοτέρ, γιατί οι άλλοι δεν άφηναν τον караβοκύρη να κάνει την δουλειά του. Βλέπεις, ένας ήταν φοβητσιάρης, δημιούργησε πανικό, ξεσηκώθηκαν όλοι μέσα στο πλοίο και θα το βούλιαζαν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην δειλιάζουμε, να μην φοβόμαστε. Ει ο Θεός μεθ' ημών, ουδείς καθ' ημών.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Η δειλία είναι πάθος της ασθενικής ψυχής, που διακατέχεται από φόβο. Είναι μικροψυχία, ατολμία, έλλειψη πολεμικού θάρρους, αστάθεια ψυχής που την αναταράζουν τα επερχόμενα δεινά. Κάνει δούλο τον ελεύθερο και αυτόν που έχει δεσμεύσει τον κάνει προδότη της πατρίδας του. Είναι λιποψυχία στην πιθανότητα κινδύνου, έλλειψη ηθικού σθένους, αδυναμία φρονήματος και ενδοτικότητα στα αισχρά έργα.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Μετά τις δοκιμασίες ακολουθεί η πνευματική χαρά. Ο Κύριος παρακολουθεί όσους υπομένουν τις δοκιμασίες και τις θλίψεις για την δική Του αγάπη. Μη λιποψυχείτε λοιπόν και μην δειλιάζετε.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όποιος απέκτησε καθαρή καρδιά, αυτός νίκησε τη δειλία. Όποιος βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της καθάρσεως, άλλοτε χτυπά τη δειλία και άλλοτε τον χτυπά αυτή. Εκείνος που δεν αγωνίζεται καθόλου, είναι τελείως αναισθητος και είναι φίλος των δαιμόνων και των παθών και μαζί με την κενοδοξία έχει και υπερηφάνεια, νομίζοντας ότι είναι κάτι ενώ δεν είναι τίποτε· ή είναι δούλος και υποχείριος της δειλίας και εξαιτίας του νηπιώδους φρονήματός του τρέμει και φοβάται εκεί που δεν υπάρχει φόβος, ούτε δειλία για εκείνους που φοβούνται τον Κύριο.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Δεν είναι ο δαίμονας εκείνος που προκαλεί την δειλία στον άνθρωπο, αλλά είναι η δειλία εκείνη, που κάνει τον δαίμονα ισχυρό και δημιουργεί τις πονηρές σκέψεις.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κανένας δεν είναι τόσο δειλός, όσο ο προσκολλημένος στα βιοτικά. Ο άνθρωπος αυτός ζει την τραγωδία του Κάϊν. Περπατά καθημερινά τρέμοντας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κανείς δεν αρίστευσε από ολοφάνερη δειλία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Δεν έχεις φόβο Θεού, γι' αυτό σε κυριεύει ο φόβος των δοκιμασιών. Δεν πενθείς για τις αμαρτίες σου, γι' αυτό είσαι λιπόψυχος. Δεν έχεις «καρδιαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην» (Ψαλμ. 50,19), γι' αυτό δεν είσαι ανδρείος στους πειρασμούς.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Χριστιανός και δειλός δεν συμβιβάζονται.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Δειλοί και θρασύδειλοι άνθρωποι, θα βρεθούν εκτός του παραδείσου.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο Χριστιανός δεν πρέπει να είναι δειλός, αφού πιστεύει ότι πάνω απ' αυτόν είναι ο Κύριος, ο οποίος τον φωτίζει, τον ενισχύει και τον καθοδηγεί στο πρόπον.

~ Γέροντας Αθανάσιος Χαμακιώτης ~

Με την ολιγοψυχία μας, εμποδίζουμε τη Χάρη του Θεού να μας βοηθήσει.

~ π. Ιωάννης της Λαύρας των Σπηλαίων ~

Διηγήσεις

Το τόλμημα ενός δειλού

Ο περίφημος Ουκρανός πιανίστας Βλαδίμηρος Χόροβιτς (1903-1989), ήταν πολύ δειλός. Μια βραδυά, ακριβώς πριν βγει στη σκηνή, λέει τρέμοντας στον ιμπρεσσάριό του:

- Είμαι άσχημα απόψε, δεν μπορώ να παίξω.

- Εφόσον δεν μπορείτε, υπομονή, λέει θυμωμένος ο ιμπρεσσάριος. Αλλά προς Θεού, πηγαίνετε να το πείτε μόνος σας στο κοινό.

Και τον σπρώχνει στη σκηνή.

Τρομαγμένος μπροστά στις εκατοντάδες των θεατών, που τον χειροκροτούσαν κιόλας, τρόμαξε περισσότερο με την ιδέα ότι έπρεπε να μιλήσει σε τόσο κόσμο και με ανακούφιση τρέχει προς το πιάνο και αρχίζει να παίζει καλύτερα, από κάθε άλλη φορά.

Όλοι μπορούν, αλλά θα πρέπει να τολμήσουν...

Σεισμός!

Σε μια αίθουσα κινηματογράφου, προβαλλόταν η ταινία: "Φτάνουν τα τάνκς".

Σε μια στιγμή, ένας δειλός προφανώς θεατής σηκώνεται έντρομος και φωνάζει:

- Σεισμός!

Όλος ο κόσμος έσπευσε προς την έξοδο, με αποτέλεσμα να καταπατηθούν γυναίκες και παιδιά.

Στην πραγματικότητα, δεν είχε γίνει σεισμός, αλλά ο θόρυβος του μεγαφώνου είχε δώσει την εντύπωση στον θεατή, ότι γίνεται σεισμός.

Οι δειλοί χώρια που δεν τολμούν ποτέ κάτι και βρίσκονται σε διαρκή ανασφάλεια και σύγχυση, πολλές φορές γίνονται αιτία, να προκαλούν πανικό και στους άλλους.

Ο φοβησιάρης προκαλεί πανικό στους άλλους

Μια φορά επέστρεφα στο Άγιον Όρος. Όταν φθάσαμε μεταξύ της Μονής Βατοπαιδίου και Παντοκράτορος, άρχισε να φυσάη βορειοανατολικός άνεμος και σηκώθηκε φουρτούνα. Ο караβοκύρης πήγαινε το μοτέρ κόντρα στο κύμα, γιατί διαφορετικά θα βουλιάζαμε.

Ένας Ιερισσιώτης φοβησιάρης, που δεν ήξερε ούτε από καράβι ούτε από θάλασσα - μουλάρια είχε, - έβαλε τις φωνές:

- Τί κάνεις, θα μας πνίξεις! Δεν βλέπετε; Στην Καβάλα θα μας πάει!

Τότε ξεσηκώθηκαν και άλλοι και έπεσαν πάνω στον караβοκύρη.

- Αφήστε με, έλεγε ο καημένος, ξέρω εγώ την δουλειά μου.

Ευτυχώς ένας από τους επιβάτες ήταν ναυτικός και τους καθησύχασε:

- Αφήστε τον, ξέρει αυτός. Κόβει το κύμα έτσι που πάει.

Αν δεν ήταν εκείνος, θα βούλιαζε το μοτέρ, γιατί οι άλλοι δεν άφηναν τον караβοκύρη να κάνει την δουλειά του.

Βλέπεις, ένας ήταν φοβησιάρης, δημιούργησε πανικό, ξεσηκώθηκαν όλοι μέσα στο πλοίο και θα το βούλιαζαν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ή θα αλλάξεις όνομα ή διαγωγή

Στο στρατό του μεγάλου Αλεξάνδρου, βρισκόταν κάποιος με το όνομα Αλέξανδρος, που ήταν γνωστός για την δειλία του και την ανικανότητά του.

Το έμαθε αυτό ο Μέγας Αλέξανδρος και έδωσε διαταγή να του παρουσιάσουν αμέσως, τον ανάξιο αυτό στρατιώτη.

Μόλις παρουσιάστηκε, του λέει αυστηρά ο Μέγας Αλέξανδρος:

- Πρόσεξε καλά ή πρέπει να αλλάξεις όνομα ή διαγωγή.

Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για κάθε Χριστιανό Ορθόδοξο. Αν θέλουμε να λεγόμαστε Ορθόδοξοι, δεν πρέπει να είμαστε δειλοί, αλλά να ομολογούμε την πίστη μας με θάρρος, με λόγια και με πράξεις...

Περί διαβόλου

Περικοπές

Τούτο δε το γένος ουκ εκπορεύεται ει μη εν προσευχή και νηστεία. [Αυτό το είδος των δαιμονίων δεν εκδιώκεται, παρά μόνο με προσευχή και νηστεία.]

~ Κατά Ματθαίον 17,21 και Κατά Μάρκον 9,29 ~

Ύπαγε οπίσω μου, σατανά. [Φύγε αμέσως από μπροστά μου, σατανά.]

~ Κατά Ματθαίον 4,10 ~

Εκείνος ανθρωποκτόνος ην απ' αρχής και εν τη αληθεία ουχ έστηκεν, ότι ουκ έστιν αλήθεια εν αυτώ' όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, ότι ψεύστης εστί και ο πατήρ αυτού. [Εκείνος (ο διάβολος) από την αρχή της δημιουργίας του ανθρώπου ήταν ανθρωποκτόνος και ποτέ δεν έχει σταθει, ούτε και στέκεται στην αλήθεια, διότι δεν υπάρχει μέσα του, ούτε αλήθεια, ούτε επιθυμία για την αλήθεια. Όταν λέει το ψεύδος, το ανασύρει

και το λέγει από τον ευατόν του, διότι είναι ψεύτης και ο πατήρ και ο εφευρέτης του ψεύδους.]

~ Κατά Ιωάννην 8,44 ~

Νήψατε, γρηγορήσατε· ο αντίδικος υμών διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιπατεί ζητών τίνα καταπίη. [Γίνετε άγρυπνοι και προσεκτικοί. Ο αντίπαλός σας διάβολος, σαν λιοντάρι που βρυχάται, περιπατεί με μανία και ζητεί, ποιόν να αποσπάσει από την πίστη, για να τον καταπιεί.]

~ Α' Πέτρου 5,8 ~

Αντίστητε τω διαβόλω, και φεύζεται αφ' υμών. [Αντισταθείτε στον διάβολο, που σας δελεάζει και σας φλογίζει με τις αμαρτωλές ηδονές του κόσμου και θα φύγει μακριά από εσάς νικημένος και εξευτελισμένος.]

~ Ιακώβου 4,7 ~

Ο σατανάς μετασηματίζεται εις άγγελον φωτός. [Ο ίδιος ο σατανάς υποκρίνεται και μεταβάλλεται μερικές φορές κατά την εμφάνιση και συμπεριφορά σε άγγελο φωτός.]

~ Προς Κορινθίους Β' 11,14 ~

Πόσο πονηρός είναι ο εχθρός! Δεν μας δένει με δεσμά που εμείς μισούμε, αλλά με δεσμά που μας αρέσουν και έτσι χαιρόμαστε δεμένοι!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τον αητό τον σκοτώνουν με σαΐτες που φτιάχνουν από τα φτερά του. Και την ψυχή σου ο σατανάς την καταστρέφει, από αδυναμίες που αποσπά από το φτέρωμα σου, από ικανότητες και αρετές, που τις άφησες να γίνουν αδυναμίες και πάθη.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η αργία των προσευχών, της μελέτης των Θείων Γραφών και η αποχή από την Θεία Κοινωνία, φέρνουν μέσα μας τους δαίμονες και μας εξουσιάζουν. Όταν δεν απομακρύνεσαι από τα αίτια, δίνει αφορμές και δικαίωμα ο διάβολος να σε πολεμάει.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τέλειο ("άγιο") μίσος με όλη την καρδιά μας, διδάσκει ο Δαβίδ να έχουμε, εναντίον των δαιμόνων, γιατί είναι εχθροί της σωτηρίας μας· και αυτό το μίσος είναι πάρα πολύ κατάλληλο για την εργασία της αρετής. Ποιός είναι λοιπόν εκείνος, που μισεί με τέλειο μίσος τους εχθρούς; Εκείνος που δεν αμαρτάνει πλέον ούτε στην πράξη, ούτε με την διάνοια. Όσο οι προϋποθέσεις της φιλίας με τους εχθρούς, δηλαδή οι αιτίες των παθών είναι σ' εμάς, πώς θα επιτύχουμε το μίσος εναντίον τους; Γιατί η φιλήδονη καρδιά δεν μπορεί να διατηρεί μέσα της αυτό το μίσος.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Η αλεπού είναι ένα πολυμήχανο και πονηρό ζώο. Όταν πεινάσει και δεν βρίσκει τι να φάει, πηγαίνει σε ζεστούς τόπους, πέφτει ανάσκελα και κάνει την ψόφια. Έτσι καθώς κατεβαίνουν τα όρνια, για να την κατασπαράξουν, εκείνη πηδά ξαφνικά και τα πιάνει. Το ίδιο τέχνασμα, κάνει και ο διάβολος, για να παγιδεύσει τους πιστούς. Παρουσιάζει ένα

σωρό αμαρτίες σαν αθώες και ακίνδυνες απολαύσεις και ξαφνικά ο Χριστιανός παρασυρόμενος στα διάφορα πάθη, γίνεται δέσμιος του και χάνεται οριστικά.

~ Άγιος Επιφάνιος ~

Όταν σε όλα τα ευχάριστα του βίου σταθείς ανδρείος και ανυποχώρητος, τότε οι δαίμονες στρέφουν τους συγγενείς σου σε συμπάθεια τάχα και τους κάνουν να κλαίνε και να θρηνούν για σένα μπροστά σου. Θα καταλάβεις όμως αυτή την αλήθεια όταν, εσύ μεν μείνεις ακλόνητος και σ' αυτή τη δαιμονική επίθεση, ενώ εκείνους θα τους δεις να ανάβουν ξαφνικά εναντίον σου από μανία και μίσος και να σε αποστρέφονται σαν εχθρό και να μη θέλουν ούτε να σε δουν.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Όπως οι ληστές κρύβονται σε σκοτεινά μέρη, για να ληστέψουν περαστικούς, έτσι και ο διάβολος κρύβεται πίσω από τις απολαύσεις, για να κυριεύσει την ψυχή μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τέτοια είναι η μέθοδος του διαβόλου: Φοβερίζει τον δειλό και μαλακώνει τον γενναίο.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τα πονηρά πνεύματα μας υποκινούν στο κακό, αλλά δεν μας εξαναγκάζουν και να το πράξουμε. Αν μπορούσαν να μας εξαναγκάσουν, τότε δεν θα υπήρχε άνθρωπος που να μην αμάρτανε με κάθε είδους αμαρτία. Αλλά, όπως αυτοί έχουν την δυνατότητα να μας βάζουν σε πειρασμούς, έτσι και εμείς έχουμε τη δύναμη και την ελευθερία να μην τους δεχόμαστε. Είναι, λοιπόν, απόλυτα σίγουρο, ότι οι δαίμονες δεν έχουν καμιά δύναμη πάνω μας, παρά μόνο όταν τους παραδώσουμε το θέλημά μας.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Πρέπει να ξέρουμε ότι κάθε δαίμονας ασχολείται με κάποιο συγκεκριμένο πάθος, που φροντίζει πρώτα να το σπέρνει στην καρδιά του ανθρώπου και μετά να το καλλιεργεί. Μερικοί δαίμονες ασχολούνται με τα πάθη της ακολασίας, ενώ άλλοι με το πάθος της βλασφημίας. Άλλοι ξεσηκώνουν την οργή και τον θυμό. Άλλοι βυθίζουν τον άνθρωπο στη λύπη και άλλοι του προκαλούν κενοδοξία και υπερηφάνεια. Ο καθένας τους πασχίζει να αιχμαλωτίσει την καρδιά του ανθρώπου με το πάθος που ικανοποιεί αυτόν τον ίδιο. Ωστόσο, δεν χύνουν όλοι ταυτόχρονα τα δηλητήρια τους, αλλά ένας-ένας ξεχωριστά και ανάλογα με το πόσο, που και πως θα τους το επιτρέψουν οι διαθέσεις και η άμυνα του ανθρώπου. Δεν συμβαίνει, για παράδειγμα, ένας άνθρωπος να παρακινείται σε ανόητα και αισχρά γέλια, ενώ ταυτόχρονα να βυθίζεται και να κατατρώγεται από τη λύπη. Επομένως, υπάρχει κάποια συνεργασία μεταξύ των δαιμόνων, αν και, ως ακατάστατοι και ασύνετοι που είναι, δεν μπορούν να τηρήσουν ανάμεσα τους πειθαρχία και τάξη.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Οι δαίμονες δεν έχουν σήμερα την ίδια δύναμη που είχαν άλλοτε, όταν ξεσπούσαν με αγριότητα εναντίον των παλαιών Πατέρων. Τώρα δεν μας αντιμάχονται φανερά παίρνοντας φρικιαστικές μορφές, αλλά μας επιτίθενται αόρατα και μας προξενούν μεγαλύτερη ζημιά. Πρέπει ωστόσο να γνωρίζουμε, ότι δεν έχουν όλοι οι δαίμονες ούτε την ίδια δύναμη, ούτε την ίδια αγριότητα, ούτε και την ίδια κακία. Οι αρχάριοι και αδύναμοι άνθρωποι

πολεμούνται από τους πιο αδύναμους δαίμονες. Όταν όμως οι αθλητές του Χριστού θριαμβεύσουν εναντίον των πρώτων αυτών αντιπάλων τους, θα βρεθούν σταδιακά αντιμέτωποι με πιο σκληρές εχθρικές δυνάμεις. Ο Χριστός, πάντως, ως ο πίο επιεικής διαιτητής και επόπτης αυτών των αγώνων, συγκρατεί την ισορροπία ανάμεσα σ' εμάς και τους αντιπάλους μας, αναχαιτίζει την υπερβολική ορμή των εχθρικών εφόδων τους και επιπλέον, «μαζί με τον πειρασμό» μας χαρίζει «και την δύναμη, ώστε να μπορέσουμε να τον αντιμετωπίσουμε νικηφόρα και οριστικά». Αν δεν είχαμε αυτή τη βοήθεια, τότε ασφαλώς οι δαίμονες θα μας καταπόντιζαν.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Τα πονηρά πνεύματα δεν γνωρίζουν την φύση της ψυχής μας, ούτε μπορούν να εισχωρήσουν μέσα της. Μπορούν όμως, να διακρίνουν ποιά είναι η κατάστασή της από τα έργα μας, τα λόγια μας, τις ενέργειές μας, τις κλίσεις μας. Τις σκέψεις, που δεν έχουν βγει ποτέ από τα βάθη της ψυχάς μας, είναι αδύνατο να τις αντιληφτούν. Ακόμα και τους πονηρούς λογισμούς, που οι ίδιοι μας υποβάλλουν, δεν γνωρίζουν αν τους αποδεχθήκαμε ή όχι. Μπορούν μόνο να το συμπεράνουν, παρατηρώντας προσεκτικά ορισμένες εξωτερικές εκδηλώσεις ή σωματικές κινήσεις μας. Μας προσβάλλουν, για παράδειγμα, με λογισμούς θυμού και οργής. Αν η προσβολή τους πλήξει την καρδιά μας, το διακρίνουν από μια σιωπηλή ταραχή, από έναν αγανακτισμένο αναστεναγμό, από την σύσπαση, την χλωμάδα ή το κοκκίνισμα του προσώπου μας. Αυτά είναι τα μέσα, με τα οποία η λεπτή νοημοσύνη τους, διακρίνει ποιός άνθρωπος έχει παραδοθεί σ' ένα πάθος και σε ποιά ακριβώς πάθος. Και δεν είναι παράδοξο αυτό, εφόσον την ίδια δυνατότητα μπορεί να έχει και ένας έξυπνος άνθρωπος. Βλέποντας δηλαδή την εξωτερική εμφάνιση ή συμπεριφορά κάποιου συνανθρώπου του, μπορεί να συμπεράνει με ακρίβεια την εσωτερική του κατάσταση! Πόσο, λοιπόν, περισσότερο θα μπορούν να το κάνουν αυτό οι δαίμονες, οι οποίοι ως πνεύματα είναι πολύ πίο ευαίσθητοι και πολύ πιο οξυδερκείς από τους ανθρώπους;

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Οι δαίμονες μη έχοντας το βάρος της σάρκας, δεν έχουν κάτι που να δικαιολογεί την κακία τους. Γιατί αυτή η κακία δεν προκαλείται, όπως σε εμάς τους ανθρώπους, από εξωτερικούς παράγοντες, αλλά αποκλειστικά και μόνο από την διεστραμμένη θέλησή τους. Η αμαρτία τους λοιπόν, είναι ασυγχώρητη και η πονηρία τους αθεράπευτη. Έτσι, δεν υπάρχει γι' αυτούς καμιά επιείκεια, αλλά ούτε και πιθανότητα να μετανοήσουν.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Το πλήθος των κακών πνευμάτων είναι αναρίθμητο. Η Θεία Πρόνοια όμως, έχει έτσι οικονομήσει τα πράγματα, ώστε να διαφεύγουν αυτά τα πνεύματα από τα βλέμματα των ανθρώπων. Είναι τρομερή η επιθετικότητά τους και φρικαλέες οι μορφές που κάθε φορά παίρνουν. Η θέα τους θα έφερνε ασφαλώς μεγάλη ταραχή στους ανθρώπους και θα τους έκανε να λιποθυμήσουν από τον φόβο τους. Τα ανθρώπινα μάτια δεν είναι δυνατό ν' αντέξουν τέτοιο θέαμα...

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Ο Εωσφόρος πίστεψε, ότι το μεγαλείο της σοφίας και η ομορφιά των αρετών, με τα οποία ήταν καταστολισμένος, δεν τα είχε λάβει από τον Θεό, αλλά από την δύναμη της δικής του φύσεως. Γι' αυτό, γεμάτος αλαζονεία, θεώρησε τον εαυτόν του όμοιο με τον Θεό και σκέφτηκε, ότι μπορούσε από μόνος του να φτάσει στην αιώνια μακαριότητα. Και μόνο αυτή του η σκέψη τον οδήγησε στην πτώση. Έπεσε από τον ουρανό σαν αστραπή απομακρύνθηκε από την Χάρη του Θεού, την οποία όπως πίστευε, δεν είχε ανάγκη. Ενώ πίστευε ότι μπορούσε να σφετεριστεί την δόξα του Θεού με την δύναμη της ελευθερίας του και με την προσωπική του ικανότητα, έχασε τελικά ό,τι είχε λάβει ως δωρεά από τον Δημιουργό. Ο Εωσφόρος, λοιπόν γκρεμίστηκε από τον Ουρανό αποκλειστικά και μόνο εξαιτίας του πάθους της υπερηφάνειας. Δεύτερο ήρθε το πάθος του φθόνου. Σ' αυτό το αμάρτημα έπεσε, όταν είδε την δημιουργία του ανθρώπου. Τότε είχε ακόμα την δυνατότητα να σηκωθεί! Ο φθόνος του όμως, τον έσπρωξε να εξαπατήσει τον Πρωτόπλαστο με τα τεχνάσματά του. Έβλεπε ότι ο άνθρωπος, που μόλις είχε πλαστεί από το χώμα της γης, δεχόταν την κλήση για μια δόξα ίδια μ' αυτήν που εκείνος απολάμβανε, ως άρχοντας των Αγγέλων, πριν από την πτώση του. Εξαιτίας της δεύτερης αυτής αμαρτίας του, η δίκαιη απόφαση του Θεού τον γκρέμισε οριστικά. Από τό κεντρί λοιπόν της ζήλειας καταστράφηκε ο ίδιος, ο πρώτος δημιουργός και «άρχοντας του κακού», παρασύροντας μαζί του και άλλους στον θάνατο. Τελικά ο διάβολος είναι δολοφόνος του εαυτού του.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Οι δαίμονες συνηθίζουν να αποτραβιούνται με δόλο προσωρινά, για να ξεθαρρευτεί ο άνθρωπος, νομίζοντας ότι έγινε απαθής και να αφήσει τον εαυτόν του απρόσεκτο. Και τότε ξαφνικά, πηδούν στην ταλαίπωρη ψυχή του και την αρπάζουν σαν σπουργίτι. Και αν την νικήσουν, την ρίχνουν σε κάθε αμάρτημα, χειρότερο από εκείνα, για τα οποία ζητούσε πρωτύτερα συγχώρηση. Ας σταθούμε λοιπόν με φόβο Θεού και ας φυλάξουμε την καρδιά μας, εκτελώντας την άσκησή μας κρατώντας τις αρετές, που αποτελούν εμπόδιο στην κακία των εχθρών δαιμόνων.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Όλος ο αγώνας και η φροντίδα του εχθρού συγκεντρώνεται, στο να αποτραβήξει το νου από τη μνήμη του Θεού και το φόβο και την αγάπη Του, και εξαπατώντας τον με γήινα δολώματα να τον στρέψει από το όντως αγαθό στα νομιζόμενα αγαθά.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Ο Θεός, που γνωρίζει τις δυνατότητες των ανθρώπων, επιτρέπει και τη δύναμη του διαβόλου να ενεργεί διαφορετικά σε κάθε άνθρωπο. Επειδή και ο διάβολος είναι δούλος και κτίσμα του Θεού, δεν πειράζει κατά την κρίση του, ούτε επιφέρει θλίψεις όσο θέλει, αλλά όσο του επιτρέψει ο Θεός να παραχωρήσει. Γιατί ο Κύριος γνωρίζει τις δυνάμεις του καθένα μας και ανάλογα παραχωρεί την δοκιμασία. Τούτο μας βεβαιώνει και ο Απόστολος Παύλος, λέγοντας: «Ο Θεός κρατάει τις υποσχέσεις του και δεν θα αφήσει να δοκιμάσετε πειρασμό, που να ξεπερνάει τις δυνάμεις σας, αλλά, όταν έρθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και την διέξοδο, ώστε να μπορέσετε να τον υπομείνετε».

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Κατά Θεία οικονομία, δεν παραπέμφθηκε ευθύς ο πονηρός διάβολος στη κόλαση την οποία ο ίδιος διάλεξε, αλλά αφέθηκε για δοκιμασία και έλεγχο του ανθρώπου και του αυτεξουσίου του. Και αυτό για να κάνει, χωρίς να θέλει, πιο άξιους και δίκαιους τους Αγίους με την υπομονή και να γίνει αίτιος μεγαλύτερης δόξας γι' αυτούς. Στον εαυτόν του πάλι, με την εθελοκακία του και τις κατά των Αγίων πανουργίες του, να κάνει δικαιότερη την κόλαση.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Συμβαίνει πολλές φορές να σου μιλά κατά φαντασία μέσα στην καρδιά σου ο σατανάς και να σου λέει: «Κοίταξε πόσα κακά έργα έχεις κάνει. Η ψυχή σου είναι γεμάτη ανομίες, βαρύνεσαι με πολλές και βαρύτατες αμαρτίες.» Μην σε ξεγελά λοιπόν με αυτά ο σατανάς και με πρόφαση ταπεινώσεως, σε σπρώχνει στην απελπισία. Γιατί από τον καιρό που με την παράβαση μπήκε στον άνθρωπο η κακία, ο σατανάς απέκτησε δυνατότητα να μιλά κατά κάποιο τρόπο καθημερινά στην ψυχή, σαν άνθρωπος με άνθρωπο και να της υποβάλλει τα άτοπα. Εσύ λοιπόν αποκρίσου του: «Ναι, αλλά έχω γραπτές τις διαβεβαιώσεις του Θεού που λέει: "Δεν επιθυμώ το θάνατο του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψει με τη μετάνοια και να έχει ζωή (Ιεζ. 18,23 - 33,11)". Γιατί τότε τι ήθελε να κατεβεί ο Θεός στη γη, αν όχι για να σώσει τους αμαρτωλούς και να φωτίσει αυτούς που ζουν στο σκοτάδι και να δώσει ζωή στους νεκρούς από την αμαρτία;»...

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Να παρατηρούμε με μεγάλη οξύτητα τα τεχνάσματα και τους δόλους και τα κακούργα σχέδια του εχθρού, που φροντίζει και κάνει τα πάντα, ώστε όλους να τους οδηγήσει στην απώλεια. Έτσι ο σατανάς σ' εκείνους που προσεύχονται υποκρίνεται ότι συμπροσεύχεται, με σκοπό να τους εξαπατήσει με την πρόφαση της προσευχής και να τους προξενήσει την έπαρση. Σ' όσους νηστεύουν, υποκρίνεται ότι νηστεύει μαζί τους, θέλοντας να τους παρασύρει στην οίηση της νηστείας. Σ' εκείνους που έχουν γνώση των Γραφών κάνει τα ίδια, επιθυμώντας να τους βγάλει με το πρόσχημα της γνώσεως, από τον ορθό δρόμο. Σ' εκείνους που αξιώθηκαν να τους αποκαλυφθεί θείο φως, ενεργεί παραπλήσια, μετασηματίζεται δηλαδή σε φωτεινό άγγελο, για να τους απατήσει παρουσιάζοντας το δικό του ψεύτικο φως και να τους φέρει κοντά του. Και γενικά, έτσι διαφορετικά εμφανίζεται στον καθένα, παίρνοντας την κατάλληλη μορφή, ώστε με την ομοιότητα να κάνει τον καθένα υποχείριο και να τον οδηγήσει στην απώλεια με ευλογοφανή πρόφαση. Και κοίταξε, μέχρι ποιο σημείο φτάνει και τολμά ο αλαζόνας σατανάς: θέλει να καταβάλλει και εκείνους που έχουν ήδη το Θεό με επίγνωση της αλήθειας.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Χίλιους δύο τρόπους μηχανεύεται ο εχθρός για να μας αποσπάσει από την ελπίδα και την αγάπη του Χριστού. Δηλαδή ή φέρνει εσωτερικά θλίψεις στην ψυχή μέσω των πονηρών πνευμάτων, ή της προξενεί λογισμούς μιαιρούς και ανεπίτρεπτους, ανασκαλεύοντας την μνήμη των παλιών αμαρτημάτων, για να την οδηγήσει σε χαύνωση και σε λογισμούς απελπισίας, ότι δεν είναι δυνατόν να βρεί σωτηρία. Θέλει ακόμη να κάνει την ψυχή να πιστέψει, ότι οι λογισμοί αυτοί γεννιούνται από την ίδια και δεν τους υποβάλλει κρυφά και με κακία ένα εχθρικό πνεύμα. Ή λοιπόν κάνει αυτά, ή φέρνει πόνους σωματικούς, ή σχεδιάζει θλίψεις και ονειδισμούς από τους ανθρώπους. Αλλά όσο ο πονηρός ρίχνει

εναντίον μας αυτά τα πυρωμένα βέλη, τόσο περισσότερο πρέπει εμείς να φουντώνουμε την ελπίδα προς το Θεό και να γνωρίζουμε ακριβώς ότι θέλημά Του είναι, να δοκιμάζει τις ψυχές που έχουν έρωτα προς Αυτόν, για να φανεί αν τον αγαπούν αληθινά...

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Αυτός που μας βάζει σε πειρασμό (δηλ. ο διάβολος), μας πειράζει δίχως να ξέρει αν θα υπακούσει σ' αυτόν ο άνθρωπος ή όχι.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Αφού εξαπάτησε ο διάβολος τον Αδάμ και κυριάρχησε πάνω του, του αφαίρεσε την εξουσία και ονομάστηκε ο ίδιος «άρχοντας του κόσμου τούτου»... Άρχοντας όμως του κόσμου τούτου και κύριος των ορατών αρχικά ήταν ο άνθρωπος, ορισμένος από τον Κύριο. Γιατί ούτε η φωτιά τον έκαιγε, ούτε το νερό τον έπνιγε, ούτε τα θηρία τον έτρωγαν, ούτε και το φίδι τον φόβιζε. Αφού όμως υποχώρησε στην απάτη του διαβόλου, παρέδωσε σ' αυτόν την αρχή που είχε. Απ' αυτήν την αιτία μάγοι και αγύρτες με διαβολική ενέργεια και κατά παραχώρηση του Θεού γίνονται θαυματοποιοί. Δηλαδή εξουσιάζουν φαρμακερά φίδια και αψηφούν το νερό και την φωτιά (πυροβάτες)...

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Τέσσερις είναι οι κύριες προσβολές των δαιμόνων, εναντίον μας: ο πόλεμος που μας κάνουν εναντίον της πίστης μας, η απόγνωση, η κενοδοξία και οι μεταμορφώσεις των δαιμόνων, σε αγγέλους φωτός.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος έχει μεγάλη συγγένεια και εξοικείωση με την φαντασία και από όλες σχεδόν τις δυνάμεις της ψυχής, αυτήν χρησιμοποιεί ως το πιο κατάλληλο όργανο για να πλανά τους ανθρώπους και να ενεργεί τα πάθη και τις κακίες του. Και τον Αδάμ ο διάβολος, μέσω της φαντασίας τον παραπλάνησε, βάζοντας στο νου του, την φαντασία της ισοθείας.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Γνωρίζετε, γιατί μερικές φορές οι δαίμονες προλέγουν μερικά πράγματα και γίνονται: α) διότι εσείς δεν πιστεύετε αδίστακτα στον Κύριο, αλλά πιστεύετε στους δαίμονες και γι' αυτός εξαιτίας της δικής σας απιστίας, παραχωρεί ο Θεός να γίνονται εκείνα που σας προλέγουν οι δαίμονες (παρότι που δεν γνωρίζουν το μέλλον) και β) διότι εσείς αγαπώντας τα διαβολικά έργα και πάθη, είστε δούλοι στον διάβολο και σας έχει κάτω από την εξουσία του και ό,τι θέλει να προειπεί σε εσάς, το κάνει και με τα έργα. Και όπως ένας κακούργος έχει στην εξουσία κάποιον αιχμάλωτο άνθρωπο, μπορεί να του πει αν θα πεθάνει ή αν ζήσει και αυτό όχι γιατί ο κακούργος προγνωρίζει το μέλλον, αλλά διότι έχει στα χέρια του τη ζωή του αιχμαλώτου, έτσι ακριβώς συμβαίνει και με τον διάβολο.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Αν ο διάβολος μας έδινε το φαρμάκι του με κάποιο πικρό βότανο, δεν θα το πίναμε. Επειδή όμως μας το δίνει με το μέλι των ηδονών, το παίρνουμε ευχάριστα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο διάβολος κρατά κάποιον στη δουλεία της αμαρτίας, δεν φροντίζει για τίποτε άλλο, παρά να τον τυφλώνει περισσότερο, με το να του βάζει κακούς λογισμούς και να τον παρακινεί να πέφτει στην ίδια αμαρτία ή σε άλλες μεγαλύτερες, εμποδίζοντάς τον έτσι, να μην γνωρίσει την πάρα πολύ δυστυχισμένη του ζωή...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η δύναμη με την οποία νικούνται οι δαίμονες, γεννιέται από την έλλειψη εμπιστοσύνης στον εαυτόν μας και την ελπίδα (εμπιστοσύνη) μας στον Θεό.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Συνηθίζει ο διάβολος να χαίρεται, σε κάθε σύγχυση και ταραχή της καρδιάς μας, όπως χαίρεται ο λύκος κατά τη διάρκεια του χειμώνα και της ανεμοταραχής. Και αυτό γιατί, όταν μια ψυχή είναι ειρηνική, κάνει πολλά έργα και σωστά, ενώ ανθίσταται σε ό,τι της συμβεί. Αντίθετα όταν είναι συγχυσμένη και ανήσυχη, κάνει λίγα έργα και αυτά ατελή, κουράζεται εύκολα και τελικά ζει ένα μαρτύριο χωρίς όφελος. Γι' αυτό εσύ, αν θέλεις να νικήσεις και να μην χαλάσει ο εχθρός το εμπόρευσμά σου, πρόσεχε περισσότερο απ' όλα, να μην ταραχθεί η ψυχή σου και να μην δεχτεί να παραμείνει συγχυσμένη, ούτε μία στιγμή.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος είναι τόσο πανούργος και κακός, που πολλές φορές και από το καλό, μπορεί να βγάλει κακό. Έχει μεγαλύτερο φθόνο και πολεμάει περισσότερο εκείνους, που έχουν καλούς λογισμούς.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Συγκέντρωσε όλο το νου σου στην καρδιά σου, έχοντας βαθιά γνώση της μηδαμινότητάς του εαυτού σου, σκεπτόμενος ότι είσαι ένα μηδέν και πως δεν μπορείς να κάνεις τίποτε (χωρίς τη βοήθεια του Χριστού) και πως δεν έχει τίποτα άλλο, παρά τλαιπωρίες, κακίες και ελαττώματα και ότι δεν σου ταιριάζει τίποτα άλλο, παρά αιώνια καταδίκη. Αφού στερεωθείς σ' αυτήν την αλήθεια, θα μπορέσεις να αντιμετωπίσεις αποτελεσματικά, τις συνεχείς πανουργίες και απάτες του διαβόλου.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος υπόσχεται όχι για να δώσει, αλλά για να πάρει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο κλέφτης δεν έρχεται εκεί που είναι καλάμι, χορτάρι και ξύλο, αλλά εκεί που είναι τοποθετημένο χρυσάφι ή ασήμι. Έτσι και ο διάβολος επιτίθεται όχι εκεί που είναι η αμαρτία, αλλά εκεί που υπάρχει αρετή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι πειρατές στη θάλασσα όταν δούνε ένα πλοίο να είναι γεμάτο με χρυσάφι, τότε επινοούν κάθε τέχνασμα, για να βυθίσουν το πλοίο και να αρπάξουν τον θησαυρό. Και ο διάβολος, όταν σε δει να είσαι γεμάτος από αρετές και να έχεις δυνατή αγάπη στο Θεό, δαγκώνεται και τρίζει τα δόντια του. Σαν άλλος πειρατής χρησιμοποιεί άπειρα τεχνάσματα, ώστε να βρει μια μικρή είσοδο και να τρυπήσει, για να καταστρέψει τον πνευματικό σου πλούτο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο εχθρός μας, δηλαδή ο πονηρός διάβολος, όταν δει πνευματικό πλούτο συγκεντρωμένο, καταλαμβάνεται από μανία και ακονίζει τα δόντια του και πάντοτε καιροφυλακτεί, ώστε να βρει την κατάλληλη ευκαιρία και να αφαιρέσει κάτι απ' αυτά που φυλάσσονται μέσα μας. Καμμία ευκαιρία δεν είναι κατάλληλη σ' εκείνον, παρά μόνο η δική μας αδιαφορία. Για τούτο πρέπει διαρκώς να αγρυπνούμε και να φράσσουμε τελείως τις εισόδους σε εκείνον και από παντού να προφυλαγόμαστε από τις επιθέσεις του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός συνηθίζει ανέκαθεν και εξ' αρχής, εκείνα που θα συμβεί να σχεδιάσει ο διάβολος εναντίον μας, αυτά να τα στρέφει εναντίον του κεφαλιού του και να τα χρησιμοποιεί για την σωτηρία μας...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρόσεξε ποτέ μεταμελείται ο Ιούδας. Όταν ολοκληρώθηκε και τελείωσε την αμαρτία. Γιατί τέτοιος είναι ο διάβολος: Δεν αφήνει εκείνους που δεν είναι νηφάλιοι να δουν το κακό πριν συντελεστεί, για να μη μετανοήσει εκείνος, που έχει κερδηθεί απ' αυτόν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διάβολος μόλις δει ότι δεν κατορθώνει τίποτα, απομακρύνεται αμέσως, γιατί φοβάται μήπως γίνει αίτιος να κερδίσουμε περισσότερα στεφάνια. Αν δηλ. δει κάτι το ασθενές, επιχειρεί. Αν δει κάτι το ισχυρό, απομακρύνεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο σκύλος αν δει, ότι παρόλο που περιμένει να τον ταΐσεις, εσύ δεν του δίνεις, εκείνος τότε επειδή βλέπει, ότι ματαίως περιμένει, απομακρύνεται. Το ίδιο κάνει και ο διάβολος. Αν δει ότι δεν του δίνεις "τροφή"- αφορμή για να σε ορμήξει, αλλά απεναντίας επιμένεις να ευχαριστείς τον Θεό, τότε τον θανατώνεις από την πείνα και τον αναγκάζεις να απομακρυνθεί από σένα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε δεν είναι τόσο ικανό να αποκρούσει τις επιθέσεις του δαίμονα εναντίον μας, όσο η διαρκής προσευχή και δέηση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Κύριος ονομάζει ισχυρό τον διάβολο, όχι επειδή εκ φύσεως είναι ισχυρός, αλλά για να δείξει την αρχική δύναμή του, εξαιτίας της δικής μας αδιαφορίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διάβολος μας απομακρύνει από τον Θεό μέσα από ποικίλα πάθη, μέσα από τις επιθυμίες της σαρκός, μέσα από την περιέργεια των ματιών, μέσα από τα θέλητρα και τις παγίδες του κόσμου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτα άλλο δεν μελέτησε ο διάβολος τόσο πολύ, όσο το να πείσει την ανθρώπινη ψυχή, ότι ούτε για τα αμαρτήματα είναι ο άνθρωπος υπεύθυνος τιμωρίας, ούτε για τα

κατορθώματα του είναι άξιος επαίνων και στεφανιών, με σκοπό να αποδυναμώσει την προθυμία εκείνων που προσπαθούν (την αρετή) και να επιτείνει την ολιγωρία και την ραθυμία εκείνων που είναι ήδη αποθαρρυσμένοι (στην αμαρτία)...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν εμείς είμαστε άγρυπνοι, ο διάβολος δεν μπορεί να μας βλάψει. Μπορεί όμως, άθελά του, να μας ωφελήσει, να μας αυξήσει την αρετή. Παρατήρησε τι γίνεται, όταν κάποιος παίρνει ένα καλάμι και φυσάει τη φωτιά. Στην αρχή φαίνεται ότι τη σβήνει. Τελικά, όμως, όχι μόνο δεν τη σβήνει, αλλά και τη δυναμώνει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να γυρίσουμε την πλάτη στον διάβολο, όχι μόνο με λόγια, αλλά και με τα έργα μας. Όχι μόνο με το μυαλό μας, αλλά και με τις πράξεις μας. Να μην κάνουμε τίποτα, από όσα αρέσουν σ' αυτόν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν δούμε στο κρεβάτι μας φίδι να φωλιάζει, προσπαθούμε οπωσδήποτε να το σκοτώσουμε. Τώρα όμως που φωλιάζει στις ψυχές μας ο διάβολος, δεν λαμβάνουμε μέτρα, αλλά μένουμε αδιάφοροι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Καλύτερα αντέχει το ξερό χορτάρι τη φλόγα της φωτιάς, παρά ο διάβολος, τη φλόγα της αγάπης.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διάβολος ρίχνει τα φαρμακερά βέλη του, προκειμένου να μας προσβάλλει με την αμαρτία και αν εμείς αποκρούσουμε τα βέλη αυτά και δεν αμαρτήσουμε, τότε τα βέλη αυτά επιστρέφουν και πλήττουν το κεφάλι του...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Διάβολος πειράζει. Αν δει κάτι το ασθενές, επιχειρεί. Αν δει κάτι το ισχυρό, απομακρύνεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν έχουμε ανάγκη τον διάβολο για να χαθούμε. Αρκεί να φθονούμε και να κατατρέχουμε ο ένας τον άλλον.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δύο κακά κάνει ο διάβολος σε μας: και στην αμαρτία μας σέρνει και για την μετάνοια μας εμποδίζει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ασφαλώς δεν προξενεί όλα τα κακά ο διάβολος. Πολλά συμβαίνουν και από την δική μας ραθυμία. Αν κάπου ο διάβολος είναι αίτιος του κακού, αυτό γίνεται διότι εμείς του το επιτρέπουμε. Πες μου σε παρακαλώ: πότε ο διάβολος υπερίσχυσε πάνω στον Ιούδα; Λέει ο Ευαγγελιστής, ότι μπήκε μέσα του ο Σατανάς. Αλλά άκουσε την αιτία: "Ήταν κλέφτης και αφαιρούσε, όσα έβαζαν στο ταμείο". Ο Ιούδας άφησε να μπει μέσα του, με όλη την άνεσή

του ο διάβολος. Επομένως δεν κάνει ο διάβολος την αρχή, αλλά εμείς τον δεχόμαστε και τον καλούμε, αν εμείς δεν είμαστε προσεκτικοί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διάβολος είναι κακός για τον εαυτό του, όχι για εμάς. Γιατί εμείς, αν θέλουμε, πολλά έχουμε να κερδίσουμε απ' αυτόν, χωρίς βέβαια τη δική του θέληση. Έτσι το θαύμα γίνεται ακόμα μεγαλύτερο και αποδεικνύεται η απεραντοσύνη της φιλανθρωπίας του Θεού, καθώς, όταν εμείς βελτιωνόμαστε, ο διάβολος λυπάται και υποφέρει· όταν, μάλιστα, η βελτίωσή μας οφείλεται σ' αυτόν τον ίδιο, τότε είναι που δεν μπορεί ν' αντέξει τη συμφορά του και σκάει απ' το κακό του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διάβολος είναι χρήσιμος σε εμάς, αν τον χρησιμοποιήσουμε, όπως πρέπει και μας ωφελεί τα μέγιστα και επιτυγχάνουμε από αυτόν κέρδη, όχι μικρά. Και αυτό το απεδείξαμε πολλές φορές και από την περίπτωση του Ιώβ...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν θέλουμε, ο διάβολος γίνεται αίτιος πολλών καλών! Διότι, όταν φοβόμαστε τις επιβουλές του, έχουμε μεγάλη προσοχή και ενθυμούμεθα τον Θεό. Διότι εκείνος που βλέπει τον εχθρό να στέκεται κοντά του, προστρέχει σ' αυτόν που μπορεί να τον βοηθήσει. Όπως δηλ. στο σπίτι ενός στρατιώτη, που διαρκώς οπλισμένος, ούτε ληστής, ούτε διαρρήκτης, ούτε κανείς άλλος τέτοιος κακούργος δεν θα τολμήσει τις ψυχές μας, κανένα από τα πάθη που μας υποδουλώνουν, δεν θα μπει εύκολα μέσα μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ακόμα και στην υποθετική περίπτωση, που ο διάβολος θα μπορούσε να νικήσει όλους τους ανθρώπους και να τους οδηγήσει στην απώλεια, πάλι δεν θα έπρεπε ν' απορούμε, αν ο Θεός τον άφηνε ελεύθερο στο καταστροφικό έργο του. Γιατί από εμάς εξαρτάται η νίκη του και η κυριαρχία του πάνω μας. Με τη θέλησή μας γινόμαστε σκλάβοι του, όχι αναγκαστικά. Αυτό το αποδεικνύουν όσοι τον νίκησαν μέχρι σήμερα. Και δεν είναι λίγοι. Αλλά και στο μέλλον θα υπάρξουν πολλοί, που θα τον νικήσουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι μεν δαίμονες έχουν ως συνεργάτες τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι σκέφτονται κακά εναντίον των συνανθρώπων τους. Όστε εάν δεν συνεργάζονταν αυτοί με τους δαίμονες, τότε το μεγαλύτερο μέρος των επιβουλών των δαιμόνων εναντίον των ανθρώπων, θα αποτύγχαναν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι ευχάριστος ο λόγος για τον διάβολο. Είναι όμως πνευματική ασφάλεια η σωστή διδασκαλία περί του διαβόλου. Διότι είναι μεγάλος εχθρός και πολέμιος. Αποτελεί μεγάλη ασφάλεια, το να ξέρει κανείς καλά τα των εχθρών.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο εχθρός δεν μας πολεμάει φανερά, αλλά με τεχνάσματα. Χρησιμοποιεί πονηριά για να παραπλανήσει και με δόλιες επινοήσεις προσπαθεί να μας καταβάλλει. Διότι αν μας έλεγε φανερά να φύγουμε από τον Χριστό, θα προφυλαγόμεσταν εύκολα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σε τίποτε να μην ακούμε τους δαίμονες, ακόμα και αν λένε κάτι σωστό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Με παρθένο την Έυα, ο Διάβολος σκότωσε πριν τον Αδάμ. Με παρθένο την Θεοτόκο ύστερα ο Χριστός κατατρόπωσε τον Διάβολο... Με γυναίκα επικράτησε ο Διάβολος και με γυναίκα ηττήθηκε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Επειδή ο διάβολος χρησιμοποίησε τις Γραφές, γι' αυτό αγιάστηκε το στόμα του; Φυσικά όχι! Διάβολος παρέμεινε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για πέντε αιτίες ο Θεός παραχωρεί να πολεμούμαστε από τους δαίμονες. Πρώτη αιτία είναι, καθώς μας πολεμούν και πολεμούμε και εμείς εναντίον τους, να αποκτήσουμε την διάκριση της αρετής και της κακίας. Δεύτερη, να αποκτήσουμε την αρετή με πόλεμο και κόπο και έτσι να την έχουμε βέβαιη και σταθερή. Τρίτη, προοδεύοντας στην αρετή, να μην υψηλοφρονούμε, αλλά να μάθουμε να ταπεινοφρονούμε. Τέταρτη, αφού γνωρίσουμε με τα παθήματά μας την κακία, να τη μισήσουμε τελείως. Πέμπτη, ανώτερη απ' όλες, αφού αποκτήσουμε την απάθεια, να μην ξεχνάμε ούτε τη δική μας αδυναμία, ούτε τη δύναμη Εκείνου που μας βοήθησε.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Τίποτε άλλο δεν είναι τόσο ευχάριστο στο διάβολο, όσο το να βλέπει άνθρωπο να τιμωρείται.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Είναι πρόπον και δίκαιο να τιμωρούνται από τον διάβολο εκείνοι οι οποίοι δέχθηκαν ευχαρίστως τις κακές συμβουλές του, για εκούσια αμαρτήματα. Γιατί ο διάβολος και την ηδονή σπέρνει, με τα εκούσια πάθη, και την οδύνη προξενεί, με τα ακούσια παθήματα.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Χωρίς τη Θεία παραχώρηση, ούτε και αυτοί οι ίδιοι οι δαίμονες δεν μπορούν σε τίποτα να υπηρετήσουν τον διάβολο.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Ο διάβολος, φθονώντας εμάς και το Θεό και παραπείθοντας τον άνθρωπο ότι ο Θεός τον φθονεί (Γέν. 3,5), τον έκανε να παραβεί τη Θεία εντολή. Τον Θεό τον φθόνησε, για να μην εκδηλωθεί στην πράξη, η πανύμνητη δύναμή Του να θεώνει τον άνθρωπο. Τον άνθρωπο ολοφάνερα τον φθόνησε, για να μη γίνει με την αρετή, μέτοχος της Θείας δόξας. Γιατί φθονεί ο ακαθαρτότατος (διάβολος), όχι μόνο εμάς, λόγω της δόξας που μας δίνει ο Θεός για την αρετή, αλλά και το Θεό, λόγω της πανύμνητης δυνάμεώς Του για τη σωτηρία μας.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Γιατί να κατηγορούμε για όλα τον δόλιο διάβολο, αφού του δίνουμε εμείς εξουσία και δικαίωμα, με τον τρόπο που ζούμε;

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο πονηρός περιεργάζεται και σε παρατηρεί από όλες τις πλευρές. Σε κατασκοπεύει προσεκτικά, ώστε να ανακαλύψει κάποια ακάλυπτη πλευρά του εαυτού σου και εκεί να σε χτυπήσει και να σε πληγώσει.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Κανένας δεν είναι τόσο καλός αρχιτέκτονας ενός μεγαλοπρεπούς κτιρίου, όσο σοφιστής κακίας είναι ο διάβολος.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Αυτό κατόρθωσε ο διάβολος να κάνει. Έκανε τη γη λαβύρινθο, για να μην μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας. Τι είναι αυτό που πάθαμε και δεν το καταλάβαμε; Βλέπετε πώς πλανηθήκαμε; Καταντήσαμε τη γη μας και την εποχή μας σωστό ψυχιατρείο! Και δεν καταλαβαίνομε τι μας φταίει. Όλοι απορούμε: «Τι γίναμε, που πάμε, γιατί τα παιδιά μας πήρανε τους δρόμους, γιατί φύγανε απ' τα σπίτια τους, γιατί παρατήσανε τη ζωή, γιατί παρατήσανε τη μόρφωσή τους; Γιατί γίνεται αυτό;». Ο διάβολος κατόρθωσε να εξαφανίσει τον εαυτό του και να κάνει τους ανθρώπους να χρησιμοποιούν άλλα ονόματα. Οι γιατροί, οι ψυχολόγοι λένε συχνά, όταν ένας άνθρωπος πάσχει: «Α, νεύρωση έχεις! Α, άγχος έχεις!» και τα τοιαύτα. Δεν παραδέχονται ότι ο διάβολος υποκινεί και διεγείρει στον άνθρωπο τον εγωισμό. Κι όμως ο διάβολος υπάρχει, είναι το πνεύμα του κακού. Αν πούμε ότι δεν υπάρχει, είναι σαν να αρνούμαστε το Ευαγγέλιο που μιλάει γι' αυτόν. Αυτός είναι ο εχθρός μας, ο πολέμιος μας στη ζωή, ο αντίθετος του Χριστού και λέγεται αντίχριστος. Ο Χριστός ήλθε στη γη, για να μας απαλλάξει από τον διάβολο και να μας χαρίσει τη σωτηρία.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν ο διάβολος δεν μπορεί να μας νικήσει, τότε μας κάνει "εξωτερικές επιθέσεις", με διάφορα συμβάντα, που επιτρέπει ο Θεός, για να μας φοβίσει.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Μην δίνεις σημασία στον διάβολο. Όσο του δίνεις σημασία, τόσο περισσότερο σε πλησιάζει. Αν θέλεις να τον διώξεις, να τον απομακρύνεις από κοντά σου, πάψε να του δίνεις σημασία. Περιφρόνησέ τον. Μόνο η περιφρόνηση του αξίζει. Από τη στιγμή που θα αρχίσει να την εισπράττει, θα αρχίσει και θα υποχωρεί. Μέχρι που, τελικά, θα τραπεί σε φυγή. Η περιφρόνηση αποτελεί το δεύτερο όπλο, μετά τον Τίμιο Σταυρό, κατά του διαβόλου! Και τον μεν Τίμιο Σταυρό τον φοβάται και κυριολεκτικά, τον τρέμει και τρέπεται σε άτακτη φυγή. Την δε περιφρόνηση, δεν την αντέχει. Γιατί είναι υπερόπτης και σκάει από το κακό του! Εξάλλου, αυτή η υπεροψία ήταν αιτία να εκπέσει και να γίνει αυτό που έγινε. Εισέπραξε την τιμωρία του...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Μην πολεμάτε απευθείας τον πειρασμό, μην παρακαλείτε να φύγει, μην λέτε: «Πάρ' τον, Θεέ μου!». Τότε του δίνετε σημασία και ο πειρασμός σφίγγει. Γιατί παρόλο που λέτε, «πάρ' τον, Θεέ μου», βασικά τον θυμάστε και τον υποθάλλετε περισσότερο. Τον διάβολο, όσο του δίνεις σημασία, τόσο περισσότερο σε πλησιάζει. Αν θέλεις να τον διώξεις από κοντά σου, πάψε να του δίνεις σημασία, περιφρόνησέ τον και θα τραπεί σε φυγή. Μόνο η περιφρόνηση του αξίζει. Την περιφρόνηση δεν την αντέχει, γιατί είναι υπερόπτης και σκάει από το κακό του! Η περιφρόνηση, αποτελεί το δεύτερο όπλο, μετά τον Τίμιο Σταυρό, κατά του διαβόλου.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο διάβολος υπάρχει, είναι το πνεύμα του κακού. Αν πούμε ότι δεν υπάρχει, είναι σαν να αρνούμαστε το Ευαγγέλιο που μιλά γι' αυτόν. Αυτός είναι ο εχθρός μας, ο πολέμιός μας στη ζωή, ο αντίθετος του Χριστού και λέγεται αντίχριστος. Ο Χριστός ήλθε στη γη, για να μας απαλλάξει από τον διάβολο και να μας χαρίσει τη σωτηρία.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο διάβολος μερικές φορές δεν ενοχλεί με πειρασμούς ανθρώπους, οι οποίοι είναι λόγω κάποιου πάθους υποχείριόι του, ώστε να νομίζουν ότι βαδίζουν καλά. Αντίστοιχα μερικές φορές που προκαλεί ο ίδιος μια αρρώστεια, έρχεται ύστερα και αποσύρει το αίτιο της αρρώστιας κατόπιν διαφόρων μη χριστιανικών επικλήσεων και προσευχών, ώστε να νομίζουν οι επιπολαίως κρίνοντες, ότι ο άνθρωπος - όργανό του έχει θαυματουργική δύναμη. Έτσι φαίνεται να συμβαίνουν θεραπείες από μάγους και άλλα όργανα του πειρασμού.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Να μην δίνουμε στον διάβολο δικαιώματα. Δηλαδή εγώ δεν αφήνω ούτε μια σκέψη μνησικακίας μέσα μου, ούτε μια σκέψη εγωισμού, μη βρει παράθυρο ο σατανάς. Το παράθυρο είναι το δικαίωμα. Όταν απομακρύνεσαι από τον Θεό, κινδυνεύεις, γιατί σε βρίσκει «σκέτον» ο σατανάς και κυριαρχεί πάνω σου.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο διάβολος λέει δέκα αλήθειες και ένα ψέμα, για να σε κάνει να πιστέψεις, ότι και το ενδέκατο που σου λέει είναι αλήθεια.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αυτά όλα - το θέμα των U.F.O., των εξωγήινων, και της ζωής σε άλλους πλανήτες - είναι πράγματα φανταστικά, δαιμονικά. Ζωή σε άλλον πλανήτη δεν υπάρχει...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Εκείνος που λέει ότι γνωρίζει όλες τις τέχνες και τις απάτες του διαβόλου, μας δείχνει ότι δεν γνωρίζει τέλεια τον εαυτόν του. Όταν ο νους απαλλαγεί από τις σωματικές φροντίδες, βλέπει ανάλογα τις πανουργίες των εχθρών.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όταν δει ο διάβολος ότι ο νους προσευχήθηκε με την καρδιά του, τότε επιτίθεται με μεγάλους και δόλιους πειρασμούς. Γιατί δεν θέλει μικρές αρετές, να τις ανατρέπει με μεγάλες εφόδους.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Κάθε πόλεμος των δαιμόνων εναντίον μας οφείλεται γενικώς σε 3 αιτίες: α) στην αμέλεια μας και φιληδονία μας β) στην υπερηφάνειά μας και γ) στον φθόνο των δαιμόνων. Ο πρώτος πόλεμος είναι ελεεινός ο δεύτερος πανάθλιος και ο τρίτος μακάριος.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Σε όλες τις κατά Θεό προσπάθειές μας, τρεις λάκκους μας σκάπτουν υπούλως οι δαίμονες. Αρχικά αγωνίζονται, να μην κατορθωθεί το αγαθό. Έπειτα, αφού νικηθούν στο πρώτο σημείο, αγωνίζονται ώστε το αγαθό που κατορθώθηκε, να μην είναι καθ' όλα θεάρεστο. Όταν όμως και σ' αυτόν τον στόχο αποτύχουν οι δαίμονες, τότε πλησιάζουν αθόρυβα στην ψυχή μας και μας μακαρίζουν, ότι σε όλα πολιτευόμεθα όπως θέλει ο Θεός. Αντίπαλος του πρώτου πολέμου, είναι η συστηματική μέριμνα του θανάτου, του δευτέρου η υποταγή και η εξουδένωση και του τρίτου η έντονη και συνεχής αυτομεμψία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο διάβολος στρέφει όλο τον ζήλο, την τέχνη, την ορμητικότητα, την πανουργία και την εφευρετικότητά του, στο να παρασύρει τον άνθρωπο περισσότερο στις παρά φύση αμαρτίες και όχι στις κατά φύση αμαρτίες, διότι η παρά φύση αμαρτία, επισύρουν μεγαλύτερη τιμωρία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Οι δαίμονες φοβούνται την "σύννοια" (συγκέντρωση του νου), όπως οι κλέπτες τους σκύλους.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ας αγωνιζόμαστε να μην είμαστε μόνο παλαιστές, αλλά και πολεμιστές κατά των δαιμόνων. Διότι οι μεν πρώτοι, άλλοτε χτυπούν και άλλοτε τους χτυπούν τα δαιμόνια, ενώ οι δεύτεροι, πάντοτε καταδιώκουν τον εχθρό.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Οι δαίμονες, όπως ισχυρίζονται μερικοί, με κανένα άλλο δεν χαίρονται τόσο, όσο με την δυσωδία της πορνείας και με κανένα άλλο πάθος, όσο με τον μολυσμό του σώματος.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Για ορισμένο μικρό διάστημα, οι πονηροί δαίμονες κρύπτονται και δεν μας πολεμούν. Και αυτό, για να πέσουμε σε αμέλεια, θεωρώντας, ως μικρά τα μεγάλα πάθη και έτσι να πέσουμε σε αθεράπευτη ασθένεια. Υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις, κατά τις οποίες ορισμένοι πονηροί και φθονεροί δαίμονες υποχωρούν εκουσίως και δεν πολεμούν τους Αγίους. Και τούτο, για να μη τους προξενήσουν στεφάνους με πολέμους, από τους οποίους δεν περιμένουν νίκη.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Είναι μεγάλη η κακία των εχθρών μας. Τις μητέρες των αρετών, τις μετατρέπουν σε μητέρες κακιών! Και τις αιτίες της ταπεινώσεως, τις κάνουν αιτίες υπερηφανείας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακας ~

Είναι αδύνατον, το να πολεμήσει ο διάβολος, όσους πράττουν το θέλημά του. Έτσι στον υπερήφανο άνθρωπο δεν χρειάζεται διάβολος, γιατί ο ίδιος έχει γίνει διάβολος και εχθρός του εαυτού του.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακας ~

Τίποτε μελλοντικό δεν γνωρίζουν οι δαίμονες, από προγνωστική δύναμη. Διότι τότε θα μπορούσαν και οι μάγοι να μας προλέγουν τον θάνατό μας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακας ~

Όσο είναι ο άνθρωπος απλός πολίτης ή απλός ναύτης ή γεωργός, δεν τον πολεμούν και τόσο οι εχθροί του βασιλέως. Μόλις όμως δουν, ότι έλαβε το χρίσμα και την ασπίδα και την μάχαιρα και το ξίφος και το τόξο και φόρεσε την στρατιωτική στολή, τότε τρίζουν τα δόντια τους εναντίον του και με κάθε τρόπο προσπαθούν να τον φονεύσουν. Για αυτό, ας μην κοιμηθούμε.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακας ~

Ο Χριστός έχει αφαιρέσει από τον διάβολο το δικαίωμα να κάνει κακό. Μόνον αν του δώσει ο άνθρωπος δικαιώματα, μπορεί να κάνει κακό. Όταν αμαρτάνει και όταν δεν συμμετέχει κανείς στα Μυστήρια της Εκκλησίας, δίνει δικαιώματα στον πειρασμό και δέχεται μία επίδραση δαιμονική... Η μετάνοια και η εξομολόγηση, κόβει το δικαίωμα του διαβόλου. Σε έναν που είναι πιστός, Εκκλησιάζεται, Εξομολογείται, Κοινωνάει, ο διάβολος δεν έχει καμμία δύναμη, καμμία εξουσία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος μετά την Σταύρωση του Χριστού, είναι πια όπως το φίδι που του έχει αφαιρεθεί το δηλητήριο ή όπως το σκυλί που του έχουν αφαιρεθεί τα δόντια. Αφαιρέθηκε το φαρμάκι από τον διάβολο, αφαιρέθηκαν τα δόντια από τα σκυλιά, τους δαίμονες και είναι τώρα αφοπλισμένοι και εμείς με τον Σταυρό οπλισμένοι. Τίποτε, τίποτε δεν μπορούν να κάνουν οι δαίμονες στο πλάσμα του Θεού, όταν δεν τους δώσουμε εμείς δικαιώματα. Μόνο φασαρία κάνουν, δεν έχουν εξουσία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ταπείνωση έχει μεγάλη δύναμη και διαλύει τον διάβολο. Όπου υπάρχει ταπείνωση, δεν έχει θέση ο διάβολος. Και όπου δεν υπάρχει διάβολος, επόμενο είναι να μην υπάρχουν πειρασμοί.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο σατανάς δεν πάει σε έναν άχρηστο άνθρωπο, αλλά πάει σε έναν αγωνιστή, για να τον πειράξει και να τον αχρηστέψει. Δεν χάνει τον καιρό του να κάνει λεπτή εργασία σε κάποιον που δεν έχει κάνει λεπτή εργασία. Στέλνει σ' αυτόν που ράβει με σακοράφα, διάβολο με σακοράφα. Σ' αυτόν που κάνει λεπτό εργόχειρο, στέλνει διάβολο που κάνει λεπτό εργόχειρο. Σ' αυτόν που κάνει πολύ ψιλό κέντημα, στέλνει διάβολο για πολύ ψιλή εργασία.

Σ' αυτούς που κάνουν χονδρή δουλειά στον εαυτό τους, στέλνει χονδρό διάβολο. Στους αρχάριους στέλνει αρχάριο διάβολο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος, ενώ εμάς τους ανθρώπους μας βάζει να πηγαίνουμε κόντρα στο πλησίον μας και να μαλώνουμε, ο ίδιος σε εμάς, δεν μας πάει κόντρα. Έτσι τον αμελή τον κάνει πιο αμελή, τον σκληρόκαρδο τον κάνει πιο σκληρόκαρδο, τον ευαίσθητο τον κάνει υπερευαίσθητο κ.ό.κ. Τον έναν τον εμποδίζει από την πνευματική πρόοδο με την δικαιολογία του εαυτού του και τον άλλον τον πιάνει με την υπερευαισθησία και τον ρίχνει στην απόγνωση. Πάντως ο διάβολος, όσο πάει, χειρότερος γίνεται. Εξελίσσεται στην κακία και στον φθόνο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να έχουμε την πνευματική λεβεντιά, να περιφρονούμε τον διάβολο και όλα τα πονηρά του τηλεγραφήματα - τους λογισμούς - και να μην ανοίγουμε συζήτηση μαζί του. Όλοι οι δικηγόροι του κόσμου να μαζευτούν, δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα με ένα μικρό διαβολάκι. Για να κόψουμε τις σχέσεις με τον πειρασμό και να αποφύγουμε τους πειρασμούς, πολύ βοηθάει, το να κόψουμε τις συζητήσεις μαζί του. Μας συνέβη κάτι; Μας αδίκησαν; Μας έβρισαν; Να εξετάσουμε αν φταίγαμε. Αν δεν φταίγαμε, έχουμε μισθό. Δεν χρειάζεται συνέχεια. Όποιος συνεχίζει να συζητάει με το ταγκαλάκι, του πλέκει μετά δαντέλλα και τον αναστατώνει. Τον κάνει να τα εξετάζει με την ταγκαλίστικη νομική και τον αγριεύει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος μπορεί να γκρεμίσει έναν γίγαντα, αλλά μπορεί και να νικηθεί από ένα κοριτσάκι που έχει ταπεινωση!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος έχει 3 πλοκάμια: Για τους φτωχούς έχει τον κομμουνισμό, για τους πιστούς έχει τον οικουμενισμό και για τους πλουσίους έχει την μασονία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όπως δηλαδή ο εχθρός, πριν κάνει επίθεση με το πυροβολικό, βομβαρδίζει με την αεροπορία τα οχυρά, για να τα σπάσει, έτσι και ο διάβολος πρώτα βομβαρδίζει με λογισμούς τον άνθρωπο και ύστερα του επιτίθεται. Αν δεν χαλάσει τον λογισμό του ανθρώπου, δεν επιτίθεται, γιατί ο άνθρωπος αμύνεται με τον καλό λογισμό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχουν δαιμόνια, που δεν αφήνουν κάποιον να μιλήσει (άλαλα δαιμόνια) και άλλα, που δεν αφήνουν κάποιον να ακούσει (κουφά δαιμόνια) τις συμβουλές που του λένε οι Πνευματικοί.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στην κατοχή γινόσουν ήρωας, γιατί δεν χαιρετούσες έναν Γερμανό. Στην εποχή μας γίνεσαι ήρωας, γιατί δεν χαιρετάς τον διάβολο. Ο διάβολος πρώτα βομβαρδίζει με λογισμούς τον άνθρωπο και ύστερα του επιτίθεται. Αν δεν χαλάσει τον λογισμό του, δεν

επιτίθεται, γιατί ο άνθρωπος αμύνεται με τον καλό λογισμό. Ο διάβολος είναι μεγάλος τεχνίτης και προσπαθεί τον καθένα, κάπου να τον πιάσει, με το να βάζει συνεχώς κακούς λογισμούς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Θεός εάν θέλει, ακόμη και τώρα μπορεί να μαζέψει κουβάρι τον διάβολο και να τον ρίξει στην κόλαση, αλλά τον αφήνει για το καλό μας, γιατί με το χτύπημα που μας κάνει, διώχνει όλες τις σκόνες μας και ξεσκονίζεται η σκονισμένη ψυχή μας. Ή τον αφήνει να ορμάει να μας δαγκώσει, για να καταφεύγουμε σ' Αυτόν. Μόνο αν πρόκειται να βγει καλό, επιτρέπει στο ταγκαλάκι να μας πειράξει. Αν δεν βγει καλό, δεν επιτρέπει. Όλα τα επιτρέπει ο Θεός για το καλό μας. Να το πιστέψουμε αυτό. Ο Θεός μας καλεί συνέχεια, αλλά εμείς συνήθως απομακρυνόμαστε από τον Θεό και μόνον αν παρουσιαστεί κάποιος κίνδυνος, τρέχουμε κοντά Του. Όταν ο άνθρωπος ενωθεί με τον Θεό, δεν υπάρχει περιθώριο να εισχωρήσει ο πονηρός, αλλά ούτε υπάρχει και λόγος να επιτρέψει ο Θεός στον πονηρό να τον πειράξει, για να αναγκαστεί ο άνθρωπος να καταφύγει στον Θεό. Επομένως ο πονηρός μας κάνει καλό και μας βοηθάει να αγιάσουμε. Γι' αυτό και ο Θεός τον ανέχεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κάποτε μου παρουσιάστηκε ο σατανάς και μου είπε: Εγώ είμαι ο Χριστός, προσκύνα με. Του απάντησα: Εγώ τον Χριστό μου πάντα τον προσκυνώ. Και αν ήσουν ο Χριστός, δεν θα μου ζητούσες να σε προσκυνήσω...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος προσπαθεί τώρα, να κερδίσει όλον τον κόσμο. Και λέει: "Αν έχω περισσότερους οπαδούς, θα αναγκαστεί ο Θεός στο τέλος να λυπηθεί όλα τα πλάσματά Του και θα με πάρει και εμένα το σχέδιο!" Έτσι νομίζει. Γι' αυτό θέλει, όσο μπορεί, να αποκτήσει πιο πολλούς οπαδούς. Βλέπετε πού το πάει; Και λέει: "Έχω τόσους με το μέρος μου! Θα αναγκαστεί ο Θεός να χαριστεί και σ' εμένα!" Χωρίς να μετανοιώσει...!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κάποτε προσευχόμενοι για τους δαίμονες γονατιστός και έλεγα: "Εσύ Θεός είσαι και άμα θέλεις, μπορείς να βρεις έναν τρόπο για να σωθούν και αυτοί οι ταλαίπωροι δαίμονες..." Ενώ έλεγα αυτά προσευχόμενος με πόνο, βλέπω ένα κεφάλι σκυλίσιο δίπλα μου να μου βγάζει την γλώσσα και να με κοροϊδεύει. Ίσως ο Θεός το επέτρεψε για να μου δείξει, ότι Εκείνος θέλει να τους σώσει, αλλά αυτοί δεν μετανοούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος πολύ ζηλεύει το πλάσμα του Θεού, τον άνθρωπο. Φωνάζουν οι δαίμονες: "Εμείς μια φορά σφάλλαμε και μας τυραννάς και αυτούς που πολλές φορές σφάλλουν, τους συγχωρά". Ναι, αλλά οι άνθρωποι μετανοούν. Αυτοί, ενώ ήταν Άγγελοι, κατήντησαν δαίμονες και αντί να μετανοήσουν, γίνονται πιο πονηροί και κακοί... Ο διάβολος όσο πάει, χειρότερος γίνεται. Εξελίσσεται στην κακία και στον φθόνο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν έχουμε συνειδητοποιήσει ότι ο διάβολος βάλθηκε να καταστρέψει τα πλάσματα του Θεού. Είναι πολύ αγριεμένος, γιατί γνωρίζει, ότι είναι λίγη (ακόμα) η δράση του. Τώρα

κάνει όπως ένας εγκληματίας που, όταν τον κυκλώνουν, λέει: «Δεν έχω σωτηρία! Θα με πιάσουν!» και τα κάνει όλα γυαλιά καρφιά. Ή όπως οι στρατιώτες, που εν καιρώ πολέμου, όταν τελειώσουν τα πυρομαχικά, βγάζουν την λόγχη ή το σπαθί και ρίχνονται και ό,τι γίνει. Σου λέει: «Έτσι και αλλιώς χαμένοι είμαστε, ας σκοτώσουμε, όσο πιο πολλούς μπορούμε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλές φορές ακούω μερικούς ανθρώπους να λένε, ότι φταίει ο πειρασμός, όταν ταλαιπωρούνται, ενώ φταίει ο ίδιος που δεν αντιμετωπίζουν σωστά τα πράγματα. Έπειτα ο πειρασμός, πειρασμός είναι. Μπορεί να μας εμποδίσει από το κακό; Την δουλειά του κάνει. Να μην τα φορτώνουμε και όλα στον πειρασμό. Ένας υποτακτικός, που ζούσε σε μία Καλύβη με τον Γέροντά του, μία φορά που έμεινε για λίγο μόνος του, πήρε ένα αυγό, το έβαλε πάνω σε ένα κλειδί - ήταν από εκείνα τα μεγάλα, τα παλιά κλειδιά - και άναψε από κάτω ένα κερί, για να το ψήσει! Μπαίνει ξαφνικά ο Γέροντας και τον βλέπει. «Τί κάνεις εκεί;», του λέει. «Να, Γέροντα, ο πειρασμός με έβαλε να ψήσω εδώ ένα αυγό», του λέει ο υποτακτικός του. Και τότε ακούστηκε μία άγρια φωνή: «Αυτήν την τέχνη εγώ δεν την ήξερα - από αυτόν την έμαθα!» Ο διάβολος μερικές φορές κοιμάται και εμείς τον προκαλούμε...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η μετεμψύχωση βολεύει τους ανθρώπους, ειδικά τους άθεους και τους άπιστους. Είναι η μεγαλύτερη πονηριά του διαβόλου. Τους κρατάει ο διάβολος στην ζωή της αμαρτίας, με τον λογισμό, ότι η ψυχή έρχεται και ξανάρχεται σ' αυτόν τον κόσμο. «Έ, και αυτήν την φορά αν δεν πετύχεις, τους λέει ο διάβολος, θα ξανάρθεις στην ζωή και θα πετύχεις την επόμενη φορά. Και αν πάλι δεν πετύχεις, θα έρθης, θα ξανάρθεις, θα εξελιχθείς... »! Οπότε και αυτοί λένε: «δεν πειράζει και αν κάνω και αυτήν την αμαρτία» και το ρίχνουν έξω. Ζουν απρόσεκτα, δεν μετανοούν. Βλέπεις πως τους τυφλώνει ο διάβολος και τους γαντζώνει στην κόλαση! Δεν έχω δει μεγαλύτερη πονηριά και τέχνη του διαβόλου, για να μαζεύει τους ανθρώπους στην κόλαση! Και αν σε γαντζώσει μια φορά ο διάβολος, θα σε αφήσει να γυρίσεις πίσω;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αγάπη του Θεού δεν επιτρέπει να βλέπει ο άνθρωπος τον διάβολο! Ώ, θα πέθαιναν οι περισσότεροι από τον φόβο τους!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος μπαίνει στον άνθρωπο, όταν υπάρχει λάσπη στην καρδιά του ανθρώπου, δεν πλησιάζει στο καθαρό πλάσμα του Θεού. Άμα ξελασπωθεί η καρδιά, φεύγει ο εχθρός και έρχεται πάλι ο Χριστός. Όπως το γουρούνι, όταν δεν βρει λάσπη, γουγουλίζει και φεύγει, έτσι και ο διάβολος δεν πλησιάζει στην καρδιά που δεν έχει βούρκο. Τι δουλειά έχει σε καρδιά καθαρή και ταπεινή; Εάν λοιπόν δούμε ότι το σπίτι μας -η καρδιά μας- είναι παλιόσπιτο και κατοικεί ο εχθρός, πρέπει αμέσως να το γκρεμίσουμε, για να φύγει και ο κακός ενοικιαστής μας, δηλ. το ταγκαλάκι. Γιατί, όταν η αμαρτία χρονίσει στον άνθρωπο, ο διάβολος φυσικά, αποκτάει περισσότερα δικαιώματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος δεν γνωρίζει τις σκέψεις και τους λογισμούς μας. Μόνον εκ πείρας αντιλαμβάνεται μερικά, αλλά και σ' αυτά, πέφτει έξω τις περισσότερες φορές. Και εάν δεν

επιτρέψει ο Θεός να τα καταλάβει και αυτά, πέφτει συνέχεια έξω σε όλα, γιατί είναι σκοτεινός ο διάβολος, ορατότης μηδέν!!! Δεν ξέρει, ας υποθέσουμε, έναν καλό λογισμό δικό μου. Αν έχω κανέναν κακό λογισμό, εκείνον τον ξέρει, γιατί ο ίδιος τον φυτεύει. Αν εγώ τώρα θέλω να πάω να κάνω κάπου μία καλοσύνη, να σώσω λ.χ. έναν άνθρωπο, ο διάβολος αυτό δεν το ξέρει. Όταν όμως εκείνος βάλει σε κάποιον έναν λογισμό και του πει: «Πήγαινε να σώσεις τον τάδε άνθρωπο», θα τον κεντήσει συγχρόνως και στην υπερηφάνεια και γι' αυτό τον ξέρει αυτόν τον λογισμό. Είναι πολύ λεπτά τα πράγματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος έχει πείρα. Όπως π.χ. ένας μηχανικός, όταν δει ένα σπίτι που κινδυνεύει να πέση, είναι σε θέση να πει πόσο θα κρατήσει κ.λπ., έτσι και αυτός βλέπει κάποιον πώς βαδίζει και με την πείρα που έχει, λέει πώς θα καταλήξει. Ο διάβολος δεν έχει εξυπνάδα, είναι πολύ κουτός. Είναι όλος ένα μπέρδεμα, άκρη δεν του βρίσκεις. Κάνει και εξυπνάδες και χαζομάρες. Τα τερτίπια του είναι χοντρά. Ο Θεός οικονόμησε έτσι, για να τον καταλαβαίνουμε. Πρέπει να είναι κανείς πολύ σκοτισμένος από υπερηφάνεια, για να μην τον καταλαβαίνει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αναισθησία του διαβόλου είναι σαν το δηλητήριο που ρίχνει το φίδι στα πουλιά ή στα λαγουδάκια, για να παραλύσουν και να τα καταπιεί, χωρίς να αντιδράσουν. Ο διάβολος, όταν θέλει να πολεμήσει έναν άνθρωπο, στέλνει πρώτα ένα διαβολάκι «αναισθησιολόγο», για να κάνει τον άνθρωπο πρώτα αναισθητο και μετά πηγαίνει ο ίδιος και τον πελεκάει, τον κάνει ό,τι θέλει. Αλλά προηγείται ο «αναισθησιολόγος». Μας βάζει ένεση αναισθησίας και ξεχνούμε. Να, βλέπεις, οι μοναχοί υποσχόμαστε «υβρισθήναι, χλευασθήναι κ.λπ.», και τελικά, ο πειρασμός μερικές φορές μας μπερδεύει και κάνουμε τα αντίθετα από αυτά που υποσχεθήκαμε. Αλλιώς ξεκινάμε και αλλιώς καταλήγουμε. Για αλλού ξεκινήσαμε να πάμε και αλλού πηγαίνουμε. Δεν προσέχουμε...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος πολλές φορές, μας κοροϊδεύει και με τον εξής τρόπο: την μεν Εικόνα του Αγγέλου, να την προσκυνούμε με μεγάλη ευλάβεια, τον ένσαρκο όμως Άγγελο, τον πλησίον μας, που είναι Εικόνα Θεού, να τον πληγώνουμε, να τον βρίζουμε κ.λπ.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος είναι τεχνίτης. Αν φέρει λ.χ. την ώρα της Θείας Λειτουργίας σε έναν πνευματικό άνθρωπο έναν ελεεινό λογισμό, εκείνος θα τον καταλάβει, θα τιναχθεί και θα τον διώξει. Γι' αυτό του φέρνει έναν πνευματικό λογισμό. «Το τάδε βιβλίο, του λέει, γράφει αυτό για την Θεία Λειτουργία». Μετά θα του τραβήξει την προσοχή λ.χ. στον πολυέλαιο. Θα αναρωτηθεί ποιός άραγε να τον έφτιαξε. Ή θα του θυμίσει έναν άρρωστο που πρέπει να πάει να τον δει. «Α! έμπνευση, λέει, την ώρα της Θείας Λειτουργίας», ενώ είναι ο διάβολος που μπαίνει ενδιάμεσος και πιάνει ο άνθρωπος την συζήτηση με τον λογισμό του. Οπότε ακούει τον ιερέα να λέει «Μετά φόβου ...;» και τότε καταλαβαίνει ότι τελείωσε η Θεία Λειτουργία και εκείνος δεν συμμετείχε καθόλου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ὡ, αν βλέπατε τον διάβολο πώς κινείται! Δεν τον έχετε δει, γι' αυτό δεν καταλαβαίνετε μερικά πράγματα! Κάνει το πάν, για να μην βοηθηθεί ο άνθρωπος. Το έχω παρατηρήσει στο Καλύβι, όταν συζητώ. Μόλις φθάσω ακριβώς στο σημείο που θέλω, στο πιο ευαίσθητο, για να βοηθήσω αυτούς που με ακούν, τότε ή κάποιος θόρυβος γίνεται ή έρχονται άλλοι και διακόπτω. Τους βάζει προηγουμένως ο διάβολος να χαζεύουν απέναντι την Σκήτη ή να βλέπουν κάτι και κανονίζει να έρθουν στο πιο λεπτό σημείο της συζητήσεως, για να αλλάξω θέμα και να μην ωφεληθούν. Γιατί, όταν αρχίσει η συζήτηση, ξέρει ο διάβολος που θα καταλήξει και επειδή βλέπει, ότι θα πάθει ζημιά, στέλνει κάποιον ακριβώς στο πιο ευαίσθητο σημείο, για να με διακόψει. «Έ, Πάτερ, από που να μπούμε;», φωνάζει. «Πάρτε λουκούμια και νερό και ελάτε από εκεί», τους λέω. Άλλοι μπαίνουν εκείνη την στιγμή μέσα, οπότε με διακόπτουν, γιατί πρέπει να σηκωθώ να χαιρετήσω. Άλλοι έρχονται μετά από λίγο και πρέπει πάλι να σηκωθώ, αρχίζουν και την κουβέντα «από που είσαι κ.λπ.»... Οπότε είμαι αναγκασμένος να αρχίσω πάλι από την αρχή, να ξαναπώ φέρ' ειπείν το παράδειγμα που έλεγα. Μόλις προχωρώ, φωνάζει από κάτω άλλος: «Έ, Πάτερ Παΐσιε, που μένεις; Από εδώ είναι η πόρτα;». Άντε ξανά να σηκωθής... Βρέ τον πειρασμό! Έξι-επτά φορές μια μέρα, μου έκανε το ίδιο, μέχρι που αναγκάστηκα και έβαλα μερικούς... φρουρούς! «Εσύ κάθησε εκεί και κοίταζε να μην έρθει κανένας από εκεί. Εσύ κάθησε εδώ, μέχρι να τελειώσω την δουλειά μου». Έξι-επτά φορές να αρχίζεις ολόκληρη ιστορία, να τους φέρνεις στο σημείο που θα βοηθηθούν, και τα ταγκαλάκια πάλι να δημιουργούν σκηνές! Βρέ τον πειρασμό τί κάνει! Γυρίζει το κουμπί συνέχεια σε άλλη συχνότητα. Μόλις ο αγωνιζόμενος πάει να συγκινηθεί λίγο από κάτι, τάκ, του γυρίζει το κουμπί αλλού και ξεχνιέται με εκείνο. Θυμάται πάλι κάτι πνευματικό; Τάκ, του θυμίζει κάτι άλλο. Τον κάνει όλο τούμπες. Ο άνθρωπος, αν μάθει πώς εργάζεται ο διάβολος, θα απαλλαγεί από πολλά πράγματα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Βλέπεις, αν θέλεις να ζεματίσεις έναν βάτραχο, πρέπει να του ρίξεις λίγο-λίγο το ζεματιστό νερό. Αν τον ρίξεις απότομα όλο μαζί, πετιέται και φεύγει, γλυτώνει. Ενώ, αν του ρίξεις λίγο καυτό νερό, στην αρχή θα το τινάξει λίγο από την πλάτη του και μετά θα το δεχτεί. Αν του ρίξεις ακόμη λίγο, πάλι θα το τινάξει λίγο και σιγά-σιγά θα ζεματιστεί, χωρίς να το καταλάβει. "Βρε, βάτραχε, αφού σου έρριξε λίγο καυτό νερό, σήκω και φύγε!" Δεν φεύγει... Φουσκώνει-φουσκώνει και μετά ζεματιέται. Έτσι κάνει και ο διάβολος: μας ζεματίζει λίγο-λίγο, και τελικά, χωρίς να το καταλάβουμε, βρισκόμαστε ζεματισμένοι!...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο εχθρός μας επιτίθεται με άγριους και φοβερούς πειρασμούς, όταν αντιληφθεί ότι η ψυχή έφτασε σε μεγάλα μέτρα αρετής. Αυτό τεκμηριώνεται και από τα λόγια της προσευχής και από την προσπάθειά μας ν' ανεβούμε πάνω από την υλική δυάδα, δηλαδή τη σάρκα και τα αισθητά. Ο μισάνθρωπος μας πειράζει με τόσο πολύ φθόνο, ώστε να απελπιζόμαστε και γι' αυτή τη ζωή μας. Αγνοεί ίσως ο αχρείος, πόσα αγαθά μας προξενεί· με αυτά μας κάνει δοκιμασμένους με την υπομονή και μας πλέκει πιο λαμπρά τα στεφάνια.

~ Όσιος Θεόγνωστος ~

Όπως δεν είναι δυνατό να μπει κανείς στον πόλεμο με γυμνό, άοπλο σώμα, ή να κολυμπήσει σε μεγάλο πέλαγος με τα ρούχα του, ή να ζήσει χωρίς να αναπνέει, έτσι είναι

αδύνατο χωρίς ταπείνωση και συνεχή δέηση προς τον Χριστό, να μάθει κανείς το νοητό και κρυφό πόλεμο και να καταδιώκει και να χτυπά με τέχνη το νοητό εχθρό (διάβολο).

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Οι φθονεροί δαίμονες πολλές φορές κρύβουν και συμμαζεύουν από μας το νοητό πόλεμο, γιατί φθονούν οι άγριοι, την από τον πόλεμο προερχόμενη ωφέλεια και γνώση και ανύψωση προς τον Θεό. Θέλουν να μας κάνουν να μην φροντίζουμε και τότε ξαφνικά ν' αρπάξουν τον νου μας και ν' αφαιρέσουν την προσοχή της διάνοιας. Γιατί αδιάκοπος σκοπός των δαιμόνων και αγώνας τους είναι, να μην αφήνουν καθόλου την καρδιά μας να ζει με προσοχή, επειδή γνωρίζουν τον πλούτο που μαζεύουμε απ' αυτό στην ψυχή μας.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Κοίταξε, πώς με φαντασία και ψεύδος και κούφιες υποσχέσεις μας κατανικούν οι εχθροί δαίμονες της σωτηρίας μας. Και αυτός ο σατανάς με τον ίδιο τρόπο κατακρημνίσθηκε από το ουράνιο ύψος ως αστραπή, επειδή έβαλε στη φαντασία του να γίνει ίσος με τον Θεό. Και τον Αδάμ τον χώρισε ο σατανάς από το Θεό, παρουσιάζοντάς τον στην φαντασία, ότι θα γινόταν ίσος με τον Θεό. Και έτσι συνηθίζει (με την φαντασία) να εξαπατά όλους όσοι αμαρτάνουν, ο ψεύτης και δόλιος εχθρός.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Με διάφορους τρόπους πολεμά ο διάβολος, αυτούς που αγωνίζονται. Έτσι πριν την διάπραξη την αμαρτία, την μικραίνει στα μάτια τους και όταν την διαπράξουν, την μεγαλοποιεί, ώστε να τους φέρει σε απόγνωση.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Κάθε κακή πράξη οπλίζει τον διάβολο και όταν εξοπλιστεί φοβερά, χρησιμοποιεί τον οπλισμό του εναντίον αυτών που τον όπλισαν.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Αν σε απειλήσουν δαίμονες να φανούν ξαφνικά από τον αέρα και να σε ξαφνιάσουν και να παρασύρουν το νού σου, μην τους φοβηθείς. Ούτε να δείξεις ιδιαίτερο ενδιαφέρον και φροντίδα για την απειλή τους. Γιατί σε φοβερίζουν θέλοντας να δοκιμάσουν αν τυχόν τους προσέχεις ή τους περιφρονείς εντελώς.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Αν ωφελήσεις κάποιον, κάποιος άλλος θα προσπαθήσει να σε βλάψει. Και αυτό για να πείς ή να κάνεις κάτι άπρεπο και να σκορπίσεις έτσι άσχημα, αυτό που μάζεψες καλά. Αυτός είναι ο στόχος των πονηρών δαιμόνων.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Τα χτυπήματα που επιφέρει ο εχθρός διάβολος εναντίον μας, είτε φανερά, είτε αόρατα, πολλές φορές τα εννοούμε και τα βλέπουμε. Τα βάσανα όμως και τους πόνους που υποφέρει ο εχθρός από εμάς επειδή κατορθώνομε κάποιες φορές τις αρετές, ή μετανοούμε για τις αμαρτίες μας, ή έχομε υπομονή και καρτερία στις θλιβερές περιστάσεις, ή προσευχόμαστε και κάνομε τα παρόμοια, για τα οποία αυτός τρίζει τα δόντια και

τιμωρείται και θρηνεί και χτυπιέται, όλα αυτά εμείς με Θεία Οικονομία δεν τα βλέπομε, για να μη πέσουμε σε χαύνωση (ατονία και αδράνεια).

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Οι δαίμονες, οι οποίοι μισούν τις ψυχές μας, υποβάλλουν σε μερικούς από εμάς, να μας κάνουν κάποιον κρύο έπαινο. Κατόπιν μας προτρέπουν να χαρούμε γι' αυτό. Τότε λοιπόν, αν χαλαρώσουμε από την οίηση και δώσουμε τόπο στην κενοδοξία, δεν κοπιάζουν πολύ οι δαίμονες να μας αιχμαλωτίσουν.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Πιο πολύ στον καιρό των εορτών και όταν μέλλει να προσέλθει κανείς στη Θεία Κοινωνία, οι δαίμονες σπεύδουν να μολύνουν τον αγωνιστή με αισχρές φαντασίες και με ρεύση του σπέρματος.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Ξέρεις αδελφέ μου, πώς σε θέλει ο Θεός; Καθώς δεν θέλεις εσύ να έχει η γυναίκα σου καμμία συναναστροφή με άλλον, έτσι σε θέλει και ο Θεός, να μην έχεις καμμία μερίδα (σχέση) με τον διάβολο. Ευχαριστείσαι η γυναίκα σου, να πορνεύει με άλλον; Όχι. Να την φιλήσει άλλος την γυναίκα σου; Μήτε και αυτό δεν θέλεις. Έτσι θέλει και εσένα ο Θεός αδερφέ μου, να μην έχεις καμμία συναναστροφή με τον διάβολο.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Ο διάβολος μπορεί να γαυγίζει, μπορεί να παροτρύνει, αλλά δεν μπορεί να δαγκάσει, παρά μόνο όποιον το θέλει.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο διάβολος χρησιμοποιεί την υπερηφάνεια, ως το τελευταίο και μεγαλύτερο όπλο που διαθέτει, προκειμένου να πολεμήσει τον άνθρωπο. Όπως οι έμπειροι πολεμιστές όταν βλέπουν ότι ηττώνται, χρησιμοποιούν και επιστρατεύουν στο τέλος το καλύτερό τους όπλο, έτσι και ο διάβολος αφού χρησιμοποιήσει όλα του τα όπλα κατά του ανθρώπου χωρίς αποτέλεσμα, τότε κάνει χρήση και του ισχυροτέρου όπλου του, που είναι η υπερηφάνεια.

~ Αγία Συγκλητική ~

Ο διάβολος, που θέλει όλα να τα διαστρέφει, για να μας κολάσει, προσπαθεί να κρύβει από τους αγωνιστές και τους επιμελείς στην άσκηση τις αμαρτίες τους, κάνοντάς τους να τις ξεχνούν, για να τους ρίξει έτσι στην υπερηφάνεια. Ενώ αντίθετα, στις αρχάριες και αστερέωτες ψυχές, παρουσιάζει εξογκωμένα τα αμαρτήματά τους, για να τις ρίξει σε απελπισία.

~ Αγία Συγκλητική ~

Το χασμουρητό στην προσευχή είναι από τους δαίμονες.

~ Άγιος Νήφων ~

Η ομοίωση του τρόπου μας με το καλό ή με το κακό, μας κάνει παιδιά του Θεού ή του σατανά.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Ο διάβολος δεν γνωρίζει ό,τι υπάρχει στην διάνοια του ανθρώπου, αυτό το γνωρίζει μόνο ο Θεός. Ο διάβολος προσπαθεί από τις κινήσεις του σώματος να βρει τα θελήματα της ψυχής.

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Πομπή του διαβόλου είναι η θεατρομανία, οι υποδρομίες, τα κυνήγια και κάθε παρόμοια ματαιότητα.

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Πρώτοι δαίμονες που αντιστέκονται και πολεμούν στην πρακτική άσκηση της αρετής είναι οι δαίμονες Εκείνοι που τους έχει ανατεθεί να πειράζουν τους ανθρώπους στην γαστριμαργία και την φιλαργυρία και εκείνοι που παρακινούν στην φιλοδοξία. Οι άλλοι δαίμονες έρχονται πίσω τους και παραλαμβάνουν εκείνους που προσβάλλουν οι πρώτοι. Γιατί δεν μπορεί να πέσει κανείς στα χέρια του δαίμονος της πορνείας, αν δεν πέσει πρωτίτερα στην γαστριμαργία. Και δεν μπορεί να την ταράξει ο θυμός, αν αυτός δεν πολεμά πρώτα για φαγητά, ή χρήματα, ή δόξα. Και δεν μπορεί να περιπέσει κανείς στον δαίμονα της λύπης, αν δεν υποστεί πρωτίτερα την στέρηση όλων αυτών. Ούτε θα διαφύγει κανείς την υπερηφάνεια, που είναι το πρώτο γέννημα του διαβόλου, αν δεν εξορίσει την ρίζα όλων των κακών, την φιλαργυρία, αφού κατά τον Σολομώντα, «η φτώχεια κάνει τον άνθρωπο ταπεινό». Και γενικά, δεν μπορεί να περιπέσει ο άνθρωπος σε δαίμονα, αν δεν καταπληγωθεί από τους παραπάνω πρωτοστάτες και αρχηγούς δαίμονες, δηλ. της γαστριμαργίας, της φιλαργυρίας και της φιλοδοξίας. Γι' αυτό και ο διάβολος, με αυτούς τους τρεις λογισμούς πολέμησε τότε τον Σωτήρα Χριστό στην έρημο. Πρώτα Του πρότεινε να μεταβάλει τις πέτρες σε άρτους, έπειτα, Του υποσχέθηκε τον κόσμο αν έπεφτε και τον προσκυνούσε και τρίτο, Του είπε ότι, αν την ακούσει, θα δοξαστεί επειδή δεν θα πάθει τίποτε από το πέσιμο. Ο Κύριος αναδείχτηκε ανώτερος σε όλα και διέταξε τον διάβολο να φύγει πίσω, διδάσκοντας με αυτά, ότι δεν είναι δυνατό να αποκρούσουμε τον διάβολο, αν δεν καταφρονήσουμε τους τρεις αυτούς λογισμούς.

~ Άγιος Ευάγγριος ο Ποντικός ~

Όταν δεις, ότι κάποιος άλλος νους παλεύει με το νου σου, ταπεινώσε τον εαυτό σου και θα παύσει ο πόλεμος. Αν σου συμβεί να δεις δαιμόνια, μην φοβηθείς, αλλά ταπεινώσε τον εαυτόν σου και τα δαιμόνια θα εξαφανιστούν. Αν όμως σε πιάσει ο φόβος, δεν θα αποφύγεις κάποια βλάβη. Να είσαι ανδρείος! Να θυμάσαι ότι ο Κύριος σε βλέπει, αν στηρίζεις την ελπίδα σου σε Αυτόν. Για να αποκτήσει, όμως, η ψυχή ανάπαυση από τα δαιμόνια, πρέπει να ταπεινώνεται και να λέει: «Είμαι χειρότερη απ' όλους, είμαι πιο άθλια από κάθε κτήνος και από κάθε θηρίο.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Όταν δεν μπορεί ο ίδιος ο διάβολος να κάνει εκείνο που θέλει, βρίσκει τον κατάλληλο άνθρωπο και τον βάζει να το κάνει, για να μην καταλαβαίνεται αυτός. Το κάνει σαν το ψαρά, που κρύβει το αγκίστρι μέσα στο δόλωμα. Βάζει δόλωμα τον άνθρωπο και κρύβεται αυτός ο διάβολος μέσα στον άνθρωπο.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Ο διάβολος μυρμηγκάκι είναι, αλλά άμα του δώσεις δικαίωμα και σε πιάσει στα νύχια του, λεοντάρι γίνεται και θα σε κατασπαράξει.

~ Όσιος Ανθιμος της Χίου ~

Ζητούν οι δαίμονες από τον Χριστό να μην πάνε στην άβυσσο, αλλά να τους γίνει η παραχώρηση να μείνουν ακόμα στη γη. Και ο Κύριος τους αφήνει να μείνουν στη γη, για να κάνουν τους ανθρώπους πιο δόκιμους, παλεύοντας μαζί τους. Γιατί, αν δεν υπήρχαν αντίπαλοι, δεν θα υπήρχαν αγώνες. Και αν δεν υπήρχαν αγώνες, δεν θα υπήρχαν στεφάνια.

~ Άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας ~

Το να μην σκέπτετε ο άνθρωπος τον Θεό, αυτό είναι η πρώτη επιτυχία του διαβόλου. Η δεύτερη επιτυχία του είναι, η προσκόλληση της καρδιάς του ανθρώπου σε κάτι το γήινο και η αιχμαλωσία των αισθημάτων και των σκέψεών του σ' αυτό. Αυτή είναι η χειρότερη επιτυχία του εχθρού. Ο τρόπος για να αποφύγετε τις παγίδες αυτές είναι ένας: Να μην απομακρύνετε η προσοχή από τον Κύριο και την συναίσθηση της παρουσίας Του.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ύστερα από κάθε καλή πράξη έρχονται λογισμοί υπερηφανείας και ύστερα από κάθε αμαρτία έρχονται λογισμοί απελπισίας για την σωτηρία μου...". Συνηθισμένες επιθέσεις του νοητού εχθρού μας, του διαβόλου. Πώς θα τις αποκρούσετε; Στην πρώτη περίπτωση με την θύμηση των αμαρτιών και των αδυναμιών σας. Και στη δεύτερη, με την σκέψη, ότι δεν υπάρχει αμάρτημα που να νικάει την ευσπλαχία του Θεού. Ο Σταυρικός θάνατος του Κυρίου, ήταν το τίμημα για την εξαγορά όλων ανεξαιρέτα των αμαρτιών.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Αγωνιστείτε να κρατήσετε την μνήμη του Θεού και την μνήμη του Θεού. Αυτές οι δύο μνήμες, εξουδετερώνουν τα τεχνάσματα του πονηρού.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο διάβολος όταν αντιληφτεί ότι μια ψυχή είναι γενναία μένοντας απτόητη από τις επιθέσεις του και ακατάπειστη από τις σατανικές υποβολές του, αμέσως εξαφανίζεται.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο διάβολος κατά καιρούς ενεργεί ορατά δια των ανθρώπων και των πραγμάτων ενώ άλλες φορές προσβάλλει άορατα τον άνθρωπο με τους λογισμούς. Κατά περιόδους ο αντίπαλος εμφανίζεται ανοιχτά, με βίαιη και ανηλεή επίθεση, σαν εχθρός, ενώ άλλοτε μεταμφιέζεται σε φίλο, που κολακεύει αλλά παρασύρει με πονηριά...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Έξι είναι εκείνα που φοβούνται περισσότερο οι δαίμονες: α) την αποχή από τροφή β) την αποχή από νερό γ) την ευχή του Ιησού δ) το σημείο του Σταυρού (εφόσον γίνεται σωστά) ε) τη συχνή Μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων (εφόσον Κοινωνεί κάποιος άξια) και στ) την ακλόνητη ελπίδα στο Θεό.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Ο Θεός επιτρέπει να μας πολεμούν οι δαίμονες, για ν' αναγνωρίζουμε τις αδυναμίες μας και να μην υπερηφανευόμαστε.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Όταν ο εχθρός δεν έχει άλλο τρόπο να μας χτυπήσει και να μας εμποδίσει από την ενάρετη ζωή, τότε μας πλήττει με αφόρητες θλίψεις. Συνήθως στέλνει εναντίον μας ανθρώπους που είναι υπάκουοι στις προσταγές του και χρησιμοποιώντας τους σαν όργανα προσπαθεί να μας καταβάλλει, με τις ατιμίες, τις προσβολές, τις βρισιές και τις ταπεινώσεις των ανθρώπων.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Πολλές είναι οι απάτες των δαιμόνων, προκειμένου να χαλαρώσουμε τον αγώνα μας και να πέσουμε σε αμέλεια. Γι' αυτό άλλοτε μας προκαλούν ένα παλμικό πόνο στα χέρια και στα πόδια, σαν γρονθοκόπημα, αλλά και δυνατές σουβλιές σε ολόκληρο το σώμα. Άλλοτε μας προκαλούν πόνο στο λαιμό, λες και κάποιος μας σφίγγει με κάποια τανάλια, αλλά και πόνο στο κεφάλι για να μας επιφέρουν σκοτισμό στο νου. Συνάμα φέρνουν στενοχώρια και δυσφορία. Ενώ σε αυτούς που είναι ιδιαίτερα εμπαθείς, εξάπτουν τα πάθη, με το να μας αγγίζουν τα μέλη του σώματός μας!

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Οι δαίμονες αγωνίζονται να αδρανοποιήσουν τον νου μας, να τον κάνουν αδιάφορο για το έργο της σωτηρίας, να τον απομακρύνουν από τον υψηλό προσευχητικό πόθο του Θεού. Και αν μπορούσαν, θα μας έδιναν τα βασίλεια και τον πλούτο όλου του κόσμου, για να μας φορτώσουν με μέριμνες και έτσι να απομακρύνουν το νου μας από την μνήμη του Θεού και την αγάπη σ' Εκείνον δηλ. από την αδιάλειπτη προσευχητική μνήμη, την αδιάλειπτη προσευχή.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Οι δαίμονες μας ακολουθούν, όπως οι κυνηγοί το θήραμα. Μας παρακολουθούν προσεκτικά, προσπαθώντας να εξιχνιάσουν τους λογισμούς μας. Και τότε μας σερβίρουν τις δικές τους φαντασίες, όμοιες με τους δικούς μας λογισμούς.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Οι δαίμονες μας βάζουν λογισμούς σαν και αυτόν: "Αυτό ή εκείνο το πράγμα είναι απόλυτα αναγκαίο. Κάντο!". Στην πραγματικότητα όμως, αυτό που μας υποβάλλουν να κάνουμε, δεν είναι καθόλου αναγκαίο.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Τα πονηρά πνεύματα πολεμούν τον άνθρωπο με τόση πανουργία, ώστε οι λογισμοί και οι φαντασιώσεις που βάζουν μέσα του, να φαίνονται ότι γεννιούνται, από την ίδια την ψυχή του και όχι ότι προέρχονται απ' αυτά τα πνεύματα, που ενεργούν κρυφά και προσπαθούν να παραμείνουν απαρατήρητα. Για να πολεμήσεις με τον εχθρό, πρέπει απαραίτητα να τον δεις. Αν δεν βλέπεις τα πονηρά πνεύματα, δεν μπορείς να τα πολεμήσεις. Μπορείς μόνο να τα φαντάζεσαι και να υποτάσσεσαι δουλικά σ' αυτά.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Οι δαίμονες δεν γνωρίζουν το μέλλον. Αυτό είναι γνωστό μόνο στον Θεό και σε όσα από τα λογικά του πλάσματα θέλει Εκείνος να το αποκαλύψει. Ωστόσο, όπως οι έξυπνοι και έμπειροι άνθρωποι, από τα γεγονότα του παρελθόντος ή του παρόντος, μπορούν να προβλέψουν συμπερασματικά όσα θα γίνουν στο μέλλον, έτσι και τα πονηρά πνεύματα, πανούργα και πολύπειρα καθώς είναι, μπορούν μερικές φορές να μαντέψουν σωστά και να προβλέψουν το μέλλον. Συχνά λαθεύουν. Πιο συχνά λένε ψέματα. Μερικές φορές αναγγέλουν, ότι θα γίνει κάτι, που έχει ήδη προοριστεί στον κόσμο των πνευμάτων, αλλά δεν έχει ακόμα πραγματοποιηθεί στον κόσμο των ανθρώπων. Για παράδειγμα, πριν βρουν οι πειρασμοί τον δίκαιο Ιώβ, οι δαίμονες που έλαβαν την άδεια από τον Θεό, να προξενήσουν αυτούς τους πειρασμούς, τους γνώριζαν.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Οι δαίμονες τα όποια γεγονότα πρόκειται να συμβούν, τα συμπεραίνουν, παρά τα προγνωρίζουν. Επομένως αν καμιά φορά λένε κάτι το αληθινό, ούτε τότε να μην τους θαυμάζει κανείς. Γιατί και οι γιατροί, έχοντας πείρα των παθήσεων, όταν διαπιστώσουν ότι κάποιος πάσχει από μία αρρώστια, που την είχαν συναντήσει πρωτύτερα και σε άλλους, αναθυμούνται και προλέγουν από συνήθεια την εξέλιξή τους. Αλλά και οι κυβερνήτες των πλοίων και οι γεωργοί το ίδιο κάνουν. Βλέποντας τις ατμοσφαιρικές συνθήκες, προλέγουν από πείρα, την εξέλιξη του καιρού προς το χειρότερο ή προς το καλύτερο. Έτσι δεν μπορεί να πει κανείς, ότι προλέγουν από Θεία έμπνευση, αλλά από την πείρα και την συνήθεια.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Τα πονηρά πνεύματα ενεργούν εναντίον μας: α) με λογισμούς β) με φαντασίες και γ) με άμεση επαφή.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ο σατανάς συνήθως μπαίνει μέσα μας, όταν Κοινωνούμε ανάξια τα Άγια Μυστήρια και προσπαθεί με κάθε τρόπο να φυτέψει στην καρδιά μας το ψέμα του, δηλ. την απιστία. Γιατί η απιστία είναι ταυτόσημη με το ψέμα. Ο εξολοθρευτής των ανθρώπων προσπαθεί με κάθε τρόπο να μας καταστρέψει με το ψέμα του και με διάφορους λογισμούς και επιθυμίες.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όσο πιο καθαρά και πιο δυνατά είναι τα μέσα που μας ενώνουν με τον Θεό, δηλ. η προσευχή και η μετάνοια, τόσο πιο ύπουλες και καταστροφικές είναι οι ενέργειες του πονηρού εναντίον των μέσων αυτών.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όλη η πανουργία του διαβόλου συνίσταται, στο να υποκινεί τους ανθρώπους στην αγάπη για τον κόσμο και τα εγκόσμια, δηλαδή στην ματαιοδοξία, στα πλούτη, στη δόξα, στις τιμές και τις επίγειες απολαύσεις, ώστε να απομακρυνθούν από τον Θεό, να περιφρονήσουν την ψυχή και τις ανάγκες της και να μην σκέφτονται την αιωνιότητα, τον Θεό και την ένωση μαζί Του.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο εχθρός προσπαθεί, να σε εκνευρίσει, εξάπτοντας τα ανθρώπινα πάθη σου ή βάζοντας στην καρδιά σου καχυποψία και φαντασίες.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο διάβολος συνηθίζει να μας επιτίθεται, όταν μας βρει σε στενόχωρες καταστάσεις.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Οι δαίμονες τρέμουν στην θέα του Σταυρού και πολύ περισσότερο στην αποτύπωση του σημείου του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Γιατί ο Υιός του Θεού καρφώθηκε στο ξύλο του Σταυρού και τον αγίασε. Πολύ περισσότερο τρέμουν οι δαίμονες την Υπεραγία Θεοτόκο, ακόμα και όταν ακούνε το όνομά Της.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ντυθείτε με την πανοπλία που δίνει ο Θεός, για να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε τα τεχνάσματα του διαβόλου. Δεν μπορείτε να φανταστείτε, πόσο πονηρός είναι! Προσέξτε!!! Δεν τον συμφέρει να δεχθεί κανείς την ύπαρξη του, γιατί ένας άγνωστος και κρυφός εχθρός είναι πιο επικίνδυνος από έναν ορατό εχθρό.

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Κατά παραχώρηση Θεού, εξαιτίας των αμαρτιών μας, ο διάβολος μπορεί να μας πλησιάζει και να παίρνει την καρδιά μας στα χέρια του και να την πιέζει. Για να παραμένει η καρδιά του πιστού καθαρή, πρέπει να απαγγέλλει συχνά το «Βασιλεύ Ουράνιε».

~ Άγιος Αμφιλόχιος του Ποτσάεφ ~

Τα δίχτυα του εχθρού είναι λεπτά και δεν είναι εύκολο να τα αντιληφτεί κανείς. Μόνο η ταπεινοφροσύνη, μπορεί να τα αποφύγει.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Ο εχθρός διάβολος μας πολεμάει ακατάπαυστα. Πρώτα από αριστερά, δηλαδή με τα πάθη και τις αμαρτωλές επιθυμίες. Όταν αποτύχει από τα αριστερά, επιτίθεται από τα δεξιά, δηλαδή απλώνει τα δίχτυα του μέσα στα καλά μας έργα.

~ Άγιος Παρθένιος της Όπτινα ~

Όσο πιο πολύ πλησιάζεις το Θεό, τόσο περισσότερο ο εχθρός θα ασχοληθεί μαζί σου. Γι' αυτό, εφόσον αποφασίσεις να είσαι κοντά στον Κύριο, προετοιμάσου να αντιμετωπίσεις πειρασμούς. Ο εχθρός σε ότι καλό υπάρχει, σπέρνει τα ζιζάνια του. Ο εχθρός φέρνει κατάθλιψη σε κάθε ψυχή που θέλει να σωθεί.

~ Άγιος Παρθένιος της Όπτινα ~

Πέντε πράγματα τρέμουν οι δαίμονες: α) την νηστεία και την δίψα β) την ευχή του Ιησού γ) το σημείο του σταυρού δ) την συχνή Θεία Μετάληψη και ε) την ακλόνητη ελπίδα στον Θεό.

~ Στάρετς Ευστράτιος ~

Δεν γνωρίζει ο Σατανάς με ποιό πάθος νικιέται η ψυχή. Σπέρνει, αλλά δεν γνωρίζει εάν θερίσει. Άλλοτε λογισμούς σαρκικής αμαρτίας και άλλοτε λογισμούς κατακρίσεως και κατά τον ίδιο τρόπο τα υπόλοιπα πάθη. Αλλά σε όποιο πάθος δει την ψυχή να γέρνει, της παρέχει ανάλογους λογισμούς.

~ Αββάς Ματώης ~

Η Θεία Πρόνοια έτσι έχει οικονομήσει τα πράγματα, ώστε να διαφεύγουν τα πονηρά πνεύματα από τα βλέμματα των ανθρώπων. Είναι τρομερή η επιθετικότητά τους και φρικαλέες οι μορφές, που κάθε φορά παίρνουν. Η θέα τους, θα έφερνε ασφαλώς μεγάλη ταραχή στους ανθρώπους και θα τους έκανε να λιποθυμήσουν από τον φόβο τους. Τα ανθρώπινα μάτια, δεν είναι δυνατόν να αντέξουν τέτοιο θέαμα...

~ Αββάς Σερήνος ~

Οι δαίμονες δεν γνωρίζουν τον θησαυρό που έχουν ή όχι οι άνθρωποι στην καρδιά τους. Μπορούν όμως να τον αναγνωρίσουν, από τον τρόπο που αντιδρά και αντιμετωπίζει κάθε άνθρωπος, κάθε προσβολή και πειρασμό που τον υποβάλλει.

~ Αββάς Σερήνος ~

Ρώτησα τον σατανά: Γιατί μας έχεις, εμάς τους ανθρώπους, τόση μεγάλη μανία και μας πολεμείς με τόσο θυμό; Και με απάντησε: Για να έχω πολλούς συντρόφους εις τον άδη και να καυχώμαι εις τον Ναζωραίο, ότι δεν είμαι ο μόνος παραβάτης εγώ, αλλά ιδού πόσοι άλλοι είναι μαζί μου...!

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ο κακομήχανος διάβολος ως τεχνίτης μας σπέρνει λογισμούς μίσους και αποστροφής προς τον Γέροντά μας και γενικά προς τους εναρέτους αδελφούς μας, ώστε κάνοντας εμείς συγκατάθεση σ'αυτούς, καθιστούμε ανενέργητες τις προσευχές τους που κάνουν αυτοί για εμάς, οπότε και ευκολότερα ο διάβολος μας κυριεύει και μας κάνει υποχείριό του. Είναι μία από τις μεθοδείες του...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Έχουμε τον αντίπαλο διάβολο, που είναι τεχνίτης ισχυρός και επειδή είναι πνεύμα, ευκόλως αναμειγνύεται με το πνεύμα που μας χάρισε ο Θεός και παίρνει την μηχανούλα μας (το πνεύμα μας) και την κινεί όπως θέλει αυτός. Κοιτάζει που ρέπει η όρεξη της ψυχής μας και με ποίο τρόπο την βοηθάει ο Θεός και εκείνος αμέσως μηχανεύεται τα ανάλογα...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ο διάβολος σπέρνει τους πονηρούς λογισμούς για να ατονεί η προθυμία της ψυχής.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Καμμία ισχύ και εξουσία δεν έχει πάνω μας ο δαίμονας, εκτός μόνο εάν μας βρει σε υπερηφάνεια και σκληρή ισχυρογνωμοσύνη.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ο διάβολος όσο περνά ο καιρός και φθάνει το τέλος του, τόσο περισσότερο πολεμεί και βιάζεται με άκραν μανία, όλους να μας κολάσει.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ο κασιδιάρης (διάβολος) απονευρώθηκε από το Χριστό και δεν έχει τη δύναμη που είχε. Μόνο την φαντασία και τον φόβο ανακινεί...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Η ευχή του Χριστού καίει τον διάβολο, ενώ η νηστεία του κόβει τα νεύρα, τον ξενευρίζει.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Είναι νόμος του Θεού, ότι τον μεγαλύτερο πόλεμο από τα δαιμόνια, θα τον έχουν οι πιο ταπεινοί, ενώ καθόλου πόλεμο δεν θα έχουν οι αμετανόητοι υπερήφανοι. Και γνωρίζει ο εχθρός την αχίλλειο πτέρνα του καθενός. Ξέρει που θα μας χτυπήσει, για να μας ρίξει στην αμαρτία και να πονέσουμε περισσότερο. Δεν είναι κανένας κουτός και για να το πετύχει αυτό, μας προσβάλλει με τους αντίστοιχους "λεπτούς" λογισμούς. Προτιμάει με την μία να μας βγάλει νοκ-άουτ και όχι με περισσότερες προσπάθειες, λόγω του εγωισμού του. Και αν διαπιστώσει, ότι στον πειρασμό κρατούμε τα όπλα και την άμυνα μέχρι τέλους, θα το ξανασκεφτεί πολύ καλά αν μας πολεμήσει. Θα προβληματιστεί. Γιατί δεν θέλει να μας χαρίζει στεφάνια και παράσημα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Άλλο πράγμα είναι να πολεμούμαστε από τον διάβολο, γιατί είμαστε κατάχρεοι στην αμαρτία και δώσαμε πολλά δικαιώματα στον διάβολο και άλλο είναι να πολεμούμαστε, επειδή προοδεύουμε στις αρετές.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι δαίμονες μετά την πτώση τους, συνηθίζουν και τους αρέσει πάρα πολύ, να βρίσκονται κυρίως στο υγρό στοιχείο και στη θάλασσα, γιατί η θάλασσα είναι ο αντίπους του ουρανού. Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος όταν πήγε στην Πάτμο εξόριστος, εκεί βρήκε κάποια ιαματικά λουτρά, τα λεγόμενα χαμάμ. Το ύψος του νερού, στα λουτρά αυτά ήταν μηδαμινό 10-20 εκατοστά, αλλά επειδή στα νερά αυτά, οι άνθρωποι έφτιαχναν μεταξύ τους πολλές ασέλγειες και σαρκικές διαστροφές, τα δαιμόνια παίρνανε εξουσία και στη συνέχεια πιάνανε τους ανθρώπους και τους πνίγανε σε μια στάλα νερό!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πολλά δαιμόνια είναι συγκεντρωμένα σε κάποιες θάλασσες και ασκούν ηλεκτρομαγνητικές ιδιότητες, όπως συμβαίνει για παράδειγμα στο τρίγωνο του Βερμούδα, με αποτέλεσμα, όποια καράβια να πλησιάζουν τις θάλασσες αυτές να εξαφανίζονται! Είναι καθαρά δαιμονική συνέργεια! Πολλοί πνίγηκαν παγκοσμίως έτσι! Γι' αυτό όταν ταξιδεύουμε στην θάλασσα, να κάνουμε με πίστη το σταυρό μας και να προσευχόμαστε.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι μεγαλύτερες επιτυχίες του διαβόλου πάνω στη γη είναι: α) το ότι κατόρθωσε να λατρεύεται, από ορισμένους ανθρώπους ως Θεός και β) το ότι κατόρθωσε να πείσει τους ανθρώπους, ότι δεν υπάρχει διάβολος και εφόσον δεν υπάρχει, όλα επιτρέπονται.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πρέπει να γνωρίζουμε, ότι ο διάβολος είναι εχθρός του ανθρώπου, αλλά νικημένος-εσφαγμένος εχθρός. Είναι ένας δράκος, που το κεφάλι του είναι κομμένο, μόνο η ουρά του σείεται. Νικήθηκε για πάντα από το Χριστό και δεν θα σηκώσει ποτέ κεφάλι. Το ότι γίνονται τόσα διαβολικά στον κόσμο, δεν σημαίνει ότι ο διάβολος σήκωσε κεφάλι, αλλά ότι οι άνθρωποι έχασαν την σωστή προαίρεσή τους και πάνε θεληματικά σε αυτόν ή με τη ζωή τους τον έδωσαν δικαίωμα να τους πολεμάει. Προ Χριστού, ο διάβολος ήταν σαν να είχε ένα πνευματικό μαγαζί και τρόπο τινά εκβίαζε τους ανθρώπους να αγοράσουν τα προϊόντα

του. Με την Ανάσταση του Χριστού, ο Χριστός κλείδωσε τον διάβολο μέσα σε αυτό το μαγαζάκι του και είναι αλυσοδεμένος. Να όμως που οι προαιρέσεις των ανθρώπων είναι τέτοιες, που οι άνθρωποι πάνε στο μαγαζάκι του διαβόλου. Σπάνε την πόρτα και μπαίνουν τα αγοράσουν από τα προϊόντα του διαβόλου. Γι' αυτό λέμε να μην δίνουμε δικαίωμα στον εχθρό, διότι θα το εκμεταλλευτεί μέχρι τελευταίας κεραίας.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος εισέρχεται στον άνθρωπο, δια των αισθήσεων του. Οι 3 κύριοι τρόποι εισόδου κατά σειρά είναι: α) η φαντασία β) τα μάτια και γ) η αφή.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι δαίμονες για την πτώση τους, δεν κατηγορούν το Χριστό ότι είναι άδικος, ότι είναι παράνομος, ότι είναι κακός, αλλά αυτά τα λένε σε εμάς πλαγίως, μέσω λογισμών, για να μας κάνουν, να μισήσουμε το Θεό.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι Άγγελοι γνώριζαν δια Αγίου Πνεύματος, ότι πλάστηκαν σχετικώς τέλειοι και όχι άτρεπτοι. Γνώριζαν επίσης πόσο ταπεινός είναι ο Θεός. Γνωρίζοντας όλα αυτά και με την τόση Χάρη Αγίου Πνεύματος που τους έδωσε ο Θεός, είναι αδικαιολόγητοι να σκεφτούν και να φανταστούν ισοθεΐα. Ο διάβολος όμως το "εφεύρε" αυτό, έκανε λογισμό απόλυτης συγκατάθεσης ισοθεΐας, το μετέδωσε στο τάγμα του και κανένα διαβολάκι δεν διαμαρτυρήθηκε γι' αυτό. Όλα συμφώνησαν! Δεν δικαιολογείται ο διάβολος, ο γενικός στρατάρχης και το τάγμα του, να έχει ασφαλιστεί από τον Θεό με τόση Χάρη, να κατέχει τόση υψηλή θέση εμπειρικής θεογνωσίας, να είναι αυτός και το τάγμα του οι διδάσκαλοι των υπολοίπων 9 ταγμάτων και να πίπτουν. Έτσι από Άγγελοι έγιναν δαίμονες. Δεν τους τιμώρησε ο Θεός, αλλά αυτοτιμωρήθηκαν. Γι' αυτό και δεν κατηγορούν τον Θεό για την πτώση τους.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Στους αρχάριους πνευματικά, λόγω του υπέρμετρου εγωισμού του, δεν καταδέχεται να εμφανιστεί ο διάβολος οφθαλμοφανώς, αλλά εμφανίζεται με την μορφή των λογισμών. Στους προχωρημένους πνευματικά εμφανίζεται ο διάβολος, ακόμα και μετασηματισμένος. Δεν του αρέσει ποτέ του σατανά να εμφανίζεται ως άγγελος φωτός, αλλά το κάνει μόνο όταν πρόκειται κατά τη γνώμη του, να ξεγελάσει έναν πολύ πνευματικό άνθρωπο. Είναι η πιο επικίνδυνη και η πιο ακραία κατάσταση πολέμου που κάνει ο σατανάς.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος γνωρίζει όλα τα βιβλία από έξω και ανακατωτά, όλες τις γλώσσες του κόσμου και είναι ο πιο πονηρός όλων. Όλη η πονηριά όλων των ανθρώπων, όλων των εποχών, δεν κάνουν μια κουταλιά πονηριάς του διαβόλου! Αυτός που έχει ξεγελάσει ολόκληρα έθνη, πώς είναι δυνατόν να ξεγελαστεί από έναν άνθρωπο; Γνωρίζει τα πάντα και δεν έχει κάτι να ζηλέψει από εμάς. Είναι ο πιο μορφωμένος όλων. Γι' αυτούς τους λόγους, δεν ασχολούμαστε και δεν τα βάζουμε μαζί του. Δεν μπορούμε να τον νικήσουμε, παρά μόνο με τη Χάρη του Θεού, ταπεινώνοντας τον εαυτόν μας. Το πρόβλημα με τον διάβολο είναι, ότι ενώ γνωρίζει, δεν εφαρμόζει αυτά που γνωρίζει.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος παρακολουθεί κάθε άνθρωπο πως σκέφτεται και στη συνέχεια βγάζει μια φωτοτυπία αυτού του τρόπου σκέψευς. Και με βάση αυτή, μας εισηγείται λογισμούς, ως ένας δεύτερος εαυτός μας, νομίζοντας ο άνθρωπος, ότι οι λογισμοί αυτοί είναι δικοί του, να τους αποδεχθεί και να κάνει έτσι κακό στον εαυτόν του. Παρακολουθεί τις ψυχές των ανθρώπων, ποιές έχουν Χάρη και ποιές όχι και αναλόγως τις πολεμάει. Είναι πολύ δύσκολο για τον άνθρωπο, να διακρίνει ποιοί λογισμοί είναι δικοί του και ποιοί του διαβόλου. Αυτό θα το πετύχει μόνο, με το χάρισμα της διακρίσεως.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όπως ο καπνός διώχνει τις μέλισσες, έτσι και το θυμίαμα διώχνει τον διάβολο, γιατί η ευωδία του θυμιάματος, του θυμίζει την ευωδία που είχε και αυτός, όταν ήταν κάποτε στον παράδεισο. Μετά την πτώση του, έχασε την Χάρη, γι' αυτό και βρωμάει πολύ άσχημα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι μεγάλες εξουσίες και οι δόξες του κόσμου τούτου, είναι στα χέρια του διαβόλου, με την παραχώρηση βέβαια του Χριστού. Και τα δίδει ο διάβολος, σε όποιον τον προσκυνήσει και παραδώσει την ψυχή του. Γι' αυτό και πολλοί άνθρωποι - όργανα του διαβόλου, έχουν καταλάβει καίριες και μεγάλες θέσεις - αξιώματα στην κοινωνία που ζούμε. Γνώριζα μια περίπτωση ενός ηθοποιού στην Αμερική, ο οποίος είχε υπογράψει με το αίμα του, συμφωνητικό με τον διάβολο, για να αποκτήσει πάρα πολλά χρήματα και δόξα, με αντάλλαγμα την ψυχή του. Σε μία πενταετία, ο ηθοποιός πέτυχε αυτά που ήθελε. Στο τέλος τα χάλασε με τον διάβολο και ο διάβολος τον εκδικήθηκε. Ξέρετε πώς; Τον έγδαρε και τον φόρεσε το δέρμα ανάποδα! Τον βρήκαν οι δικοί του, αιμόφυρτο σε αυτήν την ελεεινή κατάσταση. Ο άνθρωπος τελικά πέθανε. Δείτε πως συμπεριφέρεται ο διάβολος στους "δικούς του"... Όταν συμπεριφέρεται έτσι στους δικούς του, πως θα συμπεριφερθεί σε εμάς;

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι Πατέρες λένε, ότι κανείς να μην προκαλεί και να τα βάζει με τον εχθρό διάβολο, σε όποιο πνευματικό επίπεδο και να είναι. Το να προκαλείς τον εχθρό είναι υπερηφάνεια και λόγω αυτής, ο Θεός αποσύρει τη Χάρη Του, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να εξευτελίζεται....

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος όταν μετασηματίζεται ως άγγελος, δεν μπορεί να λευκάνει το φως του και να το εξισώσει, με το Άκτιστο λευκό φωτισμό που εκπέμπει ο πραγματικός άγγελος, του οποίου φωτισμός είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος. Ο διάβολος στερούμενος Χάρη Αγίου Πνεύματος, είναι νοητός σκότος και αναγκάζεται να προσλάβει μια κτιστή φωτοχυσία, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται όχι ως λευκός, αλλά ως κίτρινος.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος ονομάζεται κοσμοκράτορας, όχι με την έννοια ότι κυβερνά τον κόσμο, αλλά ότι κυβερνά το κράτος της αμαρτίας και εκείνους τους ανθρώπους, που εργάζονται την αμαρτία αμετανόητοι και είναι συνεπώς εργάτες του διαβόλου. Στην θεολογία, η λέξη κόσμος, άλλοτε σημαίνει αμαρτία και άλλοτε άνθρωπος.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος έναν και μόνο λογισμό έχει. Να λυπεί το Θεό, κολάζοντας τους ανθρώπους. Δεν έχει τύψεις συνειδήσεως γι' αυτά που κάνει, ωστόσο ξέρει, ότι με αυτά που κάνει, θα αυτοκολαστεί. Σκέφτεται μόνο πονηρά και δεν μπορεί να κάνει αγαθό λογισμό, διότι στερείται ταπείνωσης. Και τόσο πολύ τον καίει η ταπείνωση, αφού ούτε καν υποκριτικώς δεν μπορεί να ταπεινωθεί!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος λόγω του υπερβολικού εγωισμού του, δεν αντέχει την γνήσια καταφρόνηση. Θέλει ο άνθρωπος να τον υπολογίζει. Ήταν κάποιος γέροντας, στον οποίο εμφανίστηκε ο διάβολος με την μορφή άγριου λιονταριού. Ο γέροντας παρέμεινε ψύχραιμος, κατάλαβε αμέσως, ότι επρόκειτο για τον διάβολο και απευθυνόμενος με έναν απαξιωτικό και καταφρονητικό ύφος λέει στο λιοντάρι: Αχ, με τα κουταβάκια θα τα βάλουμε τώρα! Και πριν ακόμα ο εχθρός επιτεθεί, με τη φράση αυτή του γέροντα, έγινε άφαντος ο διάβολος! Θέλει τόλμη και παλλικαριά ψυχής, γιατί άμα κάποιος έλεγε τα ίδια λόγια του γέροντα με φόβο, ο διάβολος δεν θα έφευγε.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο διάβολος είναι πηγή ψεύδους, όμως μερικές φορές αναγκάζεται να πει μερικά πράγματα, τα οποία είναι αληθινά π.χ. μέσω των δαιμονισμένων. Εμείς ακόμα και αληθινά να είναι, δεν πρέπει να τα πιστεύουμε. Δεν πρέπει να μάθουμε την αλήθεια από την πηγή του ψεύδους. Είναι σαν να πάμε να πιούμε γάργαρο νερό, από μια βρώμικη πηγή.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο πρώτος καρνάβαλος είναι ο διάβολος, που μετασηματίζεται σε άγγελο Κυρίου, σε Χριστό (εκτός από την μορφή του Εσταυρωμένου και Αναστημένου Χριστού) και σε Παναγία! Ο διάβολος και όλα τα δαιμόνια, μπορούν να λάβουν οποιοδήποτε σχήμα και όγκο, εξαπατώντας τους οφθαλμούς μας, μετασηματίζοντας τον εαυτόν τους και σε ζώα, όπως φίδια, σαύρες κ.ά. Τον διάβολο έχουν αρχηγό, όλοι οι καρνάβαλοι, γι' αυτό και δεν επιτρέπεται να φοράμε μάσκα και να συμμετέχουμε σε καρναβάλια. Τα καρναβάλια είναι σατανική εφεύρεση. Δεν πρέπει επίσης να αλλάζουμε και να μιμούμαστε τη φωνή κάποιου, όταν ο άλλος δεν μας βλέπει με σκοπό να τον μπερδέψουμε. Με τον ίδιο τρόπο, αλλοιώνει και ο διάβολος τη φωνή του, για να μην τον καταλάβουμε. Τους μασκαράδες και τους μίμους ο Θεός τους τιμωρεί σκληρά, με πρώτη τιμωρία να αφαιρείται από αυτούς η σύνεση (η λογικότητα) και στη συνέχεια ελαττώνεται αισθητά ο έλεγχος της συνειδήσεως και να χάνει έτσι κανείς το μυαλό του.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Στα όνειρα και στα οράματα, όσοι είδαν το Χριστό, πάντα Τον βλέπουν με τους τύπους των ήλων στα χέρια και στα πόδια Του. Και επειδή ο Χριστός πάντα ευλογεί, φαίνεται η τρύπα στο χέρια Του. Αν δεν εμφανίζονται οι τύποι των ήλων, τότε είναι διάβολος, που μετασηματίστηκε σε Χριστό. Ο διάβολος δεν μπορεί ποτέ να πάρει την μορφή του Σταυρωμένου και Αναστάντα Χριστού. Ο διάβολος όταν πάρει την μορφή του Ιησού Χριστού, λέει: Εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός! Και το λέει σ' αυτόν που του παρουσιάζεται, για να τον προσκυνήσει και να δαιμονιστεί. Ο Χριστός όταν εμφανίζεται, δεν λέει ποτέ κάτι

τέτοιο, γιατί είναι ταπεινός και λέει απλά: "Εγώ Είμαι", γνωρίζοντας, ότι σε αυτόν που εμφανίζεται, έχει την διάκριση να Τον αναγνωρίσει.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Σε όποιο μέρος χυθεί αθώο αίμα, εκείνο το μέρος τα δαιμόνια το κάνουν "στέκι" τους. Έτσι έχουν τα πράγματα και μετά λέμε, όταν δεν ξέρουμε, ότι υπάρχουν φαντάσματα και στοιχειωμένα σπίτια.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Έρχεται ο διάβολος και με χτυπάει αλύπητα. Μου λέει: «Μην τους τα λες τόσο καθαρά. Άσε τους να κοιμούνται. Μην τους αφήνεις να ξυπνούν...

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Ο Θεός τον έχει τον σατανά, όπως ο άνθρωπος έχει το σκυλί. Του αφήνει λίγο χαλαρό το σκοινί, για να δει μέχρι που αντέχεις. Και μετά το τραβάει, άμα δει, ότι δεν αντέχεις πολύ τον πόλεμο του σατανά.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Ο πειρασμός ξέρεις τι μάστορας είναι; Τα ελάχιστα τα κάνει μεγάλα. Μεταχειρίζεται μεγάλη πολιτική.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Μην αφήνεις να σε τυραννεί ο διάβολος. Εμφανίζεται με ένδυμα προβάτου, ότι θέλει δήθεν το συμφέρον της ψυχής σου...

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Ο διάβολος έχει 2 όπλα, με τα οποία δίνει τη χαριστική βολή στον αμαρτωλό άνθρωπο. Για τους ευαίσθητους έχει το όπλο της απογνώσεως και της απελπισίας και για τους αναισθητους έχει το όπλο της ραθυμίας και της επαναστάσεως. Ο διάβολος πλησιάζει τους ευαίσθητους ανθρώπους και τους σπέρνει λογισμούς του τύπου: Τι είναι αυτό που έκανες, τώρα δεν υπάρχει για σένα ελπίδα σωτηρίας, κανείς δεν μπορεί να σε σώσει! Τους αναισθητους αντίθετα τους λέει: Έλα καημένε, καλός είσαι! Και τί έκανες στο κάτω-κάτω για να μετανιώσεις; Δεν σκότωσες και κανέναν! Μακάρι να ήταν όλοι σαν και σένα!!!

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Ο διάβολος 2 πράγματα λυσσαλέα και μανιωδώς πολεμάει. Τον δε μοναχό, πολεμάει να τον αποσηματίσει, τον δε παντρεμένο, πολεμάει να τον χωρίσει.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Ο διάβολος εργάζεται πάνω στα αδύναμα σημεία κάθε ανθρώπου και με βάση αυτά δημιουργεί σκάνδαλα και άσχημες καταστάσεις.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Είναι τρομακτική η θέα των δαιμόνων. Λένε οι Πατέρες, ότι εάν δίπλα από τη θέα των δαιμόνων, υπήρχε ένας μεγάλος γκρεμός, θα προτιμούσε ο άνθρωπος να πέσει στον γκρεμό, παρά να δει τη θέα των δαιμόνων!

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Ο διάβολος κατόρθωσε με την κακία του, με την πονηριά του, με την πίεση, με την τέχνη του, να επικράτησε στην σκέψη και στην επιθυμία των ανθρώπων.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Εμείς οι σημερινοί άνθρωποι έχουμε τους ίδιους πολέμους, γιατί είναι ίδια τα δαιμόνια, δεν έχουν αλλάξει. Έρχονται, λοιπόν και μας πολεμούν, όπως τους Πατέρες τους παλαιούς. Μα εκείνοι ήταν λεβέντες, γιατί νικούσαν και γινότουσαν μεγάλοι. Εμείς την πατάμε. Μας φέρνουν λογισμούς π.χ. εναντίον του αδελφού μας και δεν τους πολεμούμε καθόμαστε και τους δεχόμαστε. Γιατί μου είπε ένα λόγο, γιατί με στραβοκοίταξε, γιατί δεν με εξυπηρέτησε, πλέκουμε και πλέκουμε λογισμούς και λογισμούς. Και μετά τι γίνεται; Πάμε από το κακό στο χειρότερο. Χάνουμε και τον καιρό μας και ο διάβολος που είναι πάρα πολύ τεχνίτης, χαίρεται. «Ας τον, λέει, τον χαζεύω τώρα». Ο χρόνος περνάει και το κάθε τι άσχημο στεριώνει μέσα μας. Θα μεγαλώσει, θα μεγαλώσει και από μυρμηγκάκι θα γίνει λιονταράκι! Μετά θα γίνει λέοντας μεγάλος και όταν αντιληφτούμε, ότι πια μας έφερε βόλτα και μας έχει τυλίξει για τα καλά, θα σηκώσουμε το ανάστημα, δήθεν για να αντικρούσουμε, αλλά θα συναντήσουμε ισχύ λέοντος. Και λέγει ο Όσιος Εφραίμ: "Με λέοντα καταπιάστηκες να πολεμήσεις; Πρόσεξε να μην σου συντρίψει τα κόκκαλα!"

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Ο «πόλεμος» από τον διάβολο, δεν έρχεται μόνος του, εάν εμείς δεν δώσουμε αιτία. Φταίνε τα πάθη μας, που τα αφήνουμε και δεν τα πολεμάμε. Αφού δεν αποφεύγουμε τις αιτίες, δεν μπορεί, θα έρθει πόλεμος.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Πρέπει να μαθαίνεις τις πανουργίες του πειρασμού, για να γλιτώσεις, ώστε να μην μπορεί να σε βλάψει. Και προσοχή: Όταν δεν μπορεί να μας ρίξει στις πράξεις, μας ρίχνει με τους λογισμούς. Προσπαθεί να ρίχνει τον άνθρωπο και μετά του φέρνει ελεγκτικούς λογισμούς, για να τον ρίξει στην απελπισία. Να τα γνωρίζεις αυτά... Ποτέ, το τονίζω, να μην δεχθείς απελπισία και για τίποτε. Και στους λογισμούς που έρχονται από τον πειρασμό να λες: "Και στη κόλαση να πάω, σε καλύτερη θέση από σένα θα είμαι! Δεν φοβάμαι, διότι εγώ μπορώ να μετανοήσω και ο Θεός είναι όλος Αγάπη". Ποτέ και για τίποτα απελπισία!

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Οι δαίμονες δεν μπορούν να μας βλάψουν, μπορούν μόνο να ζωγραφίσουν στον λογισμό μας φαντασιώσεις, να μας βάλουν λογισμούς φανταστικούς και παραστατικούς. Δεν μας παρουσιάζουν την αμαρτία στην πραγματικότητά της, αλλά όπως τους εξυπηρετεί, γιατί θέλουν να μας αιχμαλωτίσουν. Κάνουν δηλ. την ηδονή πιο εικονιστική. Σου λ.χ. ο πονηρός: Εάν κλέψεις αυτά τα χρήματα, θα χτίσεις μια πολυκατοικία. Τα κλέβεις εσύ, αρχίζεις να χτίζεις και διαπιστώνεις, ότι δεν μπορείς να συνεχίσεις, γιατί είναι λίγα τα χρήματα. Ο πονηρός λοιπόν ψεύδεται, αλλοιώνει τα πράγματα, μόνο και μόνο, για να μας παρουσιάσει ελκυστικό τον πειρασμό...

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Κοιμάσαι για παράδειγμα και βλέπεις κάποιο κακό όνειρο και πανικοβάλλεσαι, διότι νοιώθεις, ότι αμάρτησες. Όταν όμως κοιμάσαι, δεν αμαρτάνεις, διότι δεν έχεις καμμία βούληση, δεν καταλαβαίνεις τι κάνεις, δεν το κάνεις εσύ. Ποιός επομένως, σου έβαλε την

σκέψη ότι αμάρτησες; Ο διάβολος. Αυτός σου το είπε, για να στενοχωρηθείς. Αλλά από την ώρα που θα σε κάνει να στενοχωρηθείς, μπαίνεις πράγματι στο δρόμο της αμαρτίας και της αποτυχίας, διότι συντρίβεται η δύναμή σου.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Με όλη σου την δύναμη να μισείς τους δαίμονες, είπε κάποιος από τους Αγίους και να εχθρεύεσαι το σώμα. Άλλο βέβαια μίσος και άλλο έχθρα. Όταν μισώ κάποιον, δεν του μιλάω, ενώ όταν τον εχθρεύομαι, τον χτυπάω, τον κυνηγάω, του επιτίθεμαι.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Όταν εμείς προσκαλούμε συνεχώς και ακούραστα τον Χριστό, τότε Εκείνος, δεν δίνει το δικαίωμα στον διάβολο να μας επιτεθεί, ούτε καν με την προσβολή. Δεν του επιτρέπει δηλαδή να μας δείξει φανταστικά κάποια μορφή στο κάτοπτρο της διανοίας μας, ούτε να μας πει, έστω και τον ελάχιστο λόγο.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Η πλάνη του σατανά από τα δεξιά, είναι να προβάλλει την απογοήτευση σαν ανάγκη. Αυτό το διαβολικό σκοτεινό νέφος που θολώνει το νου, σβήνει την προαίρεση και παραδίδει τον άνθρωπο άνευ όρων.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Ο διάβολος δεν έχει προορατική ικανότητα, ούτε γνωρίζει τι σκέπτεται ο άνθρωπος. Συμπεραίνει από τις κινήσεις των συναισθημάτων και ερεθίζει ανάλογα τα μέλη και τις αισθήσεις με εμπαθή νήματα. Όταν βλέπει να κλίνει η διάθεση μετά την εικόνα, είτε του πράγματος, είτε του νοήματος, που προσέβαλε την φαντασία, καταλαβαίνει ότι σ' αυτό έχει ο άνθρωπος την επιθυμία και την πρόθεσή του και φέρνει τα κατάλληλα αίτια, για να υποτάξει το θύμα του.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Ο διάβολος μας βοηθά να κάνουμε ελεημοσύνη, να νηστεύουμε, να παρθενεύουμε, να χτίζουμε Εκκλησίες γιατί ξέρει, ότι μπορεί να μας ρίξει στην υπερηφάνια. Μόνο δύο πράγματα δεν θα σε αφήσει να κάνεις ο διάβολος: να πεις "Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με" και να πας να εξομολογηθείς.

~ Γέροντας Νίκων ο Νεοσκητιώτης ~

Ο διάβολος φοβάται τον ταπεινό, ενώ τον υπερήφανο τον αγαπά γιατί είναι δικός του.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Ο διάβολος είναι απαίσιος στην όψη, είναι και φοβιτσιάρης. Είναι μυρμηγκολέων, έτσι λένε οι Πατέρες. Αν του δώσεις δικαιώματα και τον φοβηθείς, γίνεται λιοντάρι. Αν όμως αγωνιστείς με ταπείνωση και ζητάς τη δύναμη του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού και των Αγίων, είναι ένα μυρμήγκι. Του κάνεις μία έτσι, όταν πατάμε κατά λάθος ένα μυρμήγκι και τον διαλύεις. Γι' αυτό να αδιαφορείς. Και αν γίνει και κάποια αμαρτία, γρήγορα στην εξομολόγηση, χωρίς πολλά λόγια.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Με τρία πράγματα ο Διάβολος μας παίρνει στην Κόλαση: σαρκικά, αιρέσεις και μαγεία!
~ Γέροντας Μόδεστος ~

Σας συμβουλεύω να μεταχειριστείς 4 όπλα ακαταμάχητα, για να φυλάγεις από τα πυρωμένα βέλη του σατανά. Με αυτά τα όπλα, αν βέβαια τα χρησιμοποιήσεις με μεγάλη προσοχή, δεξιότητα, προθυμία και ανδρεία, όχι μόνο θα μείνεις άτρωτος και αβλαβής από τα βέλη και τις παγίδες του διαβόλου, αλλά και θα τον νικήσεις και θα τον αφανίσεις.

α) Πρώτο όπλο κατά του εχθρού, είναι η αίσθηση της παρουσίας του Θεού. «Τον Κύριο έβλεπα συνέχεια μπροστά μου, για να μη με σαλέψει ο πειρασμός» (Ψαλμ. 15,8· Πράξ. 2,25). Εκείνος που σκέφτεται και στοχάζεται καλά πως ο Θεός είναι πανταχού παρών και πάντοτε είναι μπροστά του, μέρα και νύχτα σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να αμαρτήσει

β) Δεύτερο όπλο είναι να συνηθίσεις να λες ακατάπαυστα την ευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησον μέ». Αυτή την ευχή να αρχίζεις να τη λες, μόλις σηκωθείς το πρωί από το κρεβάτι σου. Να τη λες και όταν περπατάς στο δρόμο και όταν μπαίνεις στο αυτοκίνητο, στο τρένο, στο πλοίο, στο αεροπλάνο· και ενώ εργάζεσαι, τρως, πίνεις, και σε κάθε ώρα και περίπτωση. Αλλά να την λες με την καρδιά σου, με πίστη ευλάβεια, αγάπη, πόθο και βία. Όχι το στόμα να λέει: «Κύριε Ιησού Χριστέ» και ο νους και η καρδιά να λένε άλλα και μάλιστα πονηρά και αντίθετα

γ) Τρίτο όπλο κατά του διαβόλου είναι η ταπεινωση δηλ. να μην υψηλοφρονείς, αλλά το φρόνημά σου να είναι ταπεινό. Να έχεις την αίσθηση πως ό,τι έχεις δεν είναι δικό σου, αλλά του Θεού. Δηλ. το σώμα σου και η ψυχή, η υγεία και η δύναμη, η σοφία, ο πλούτος και ό,τι άλλο έχεις, ακόμη και οι αρετές, οι αγαθοεργίες, οι προσευχές, οι νηστείες, οι ελεημοσύνες, όλα, όλα είναι χαρίσματα της Χάρης του Θεού, χωρίς Τον οποίο δεν μπορούμε να κάνουμε κανένα καλό. Όταν λοιπόν έχεις ταπεινό φρόνημα, θα σε σκεπάζει και θα σε φυλάει ο Θεός. Γιατί ο Θεός συγκινείται με τον ταπεινό και τον προσέχει, όπως λέει το Άγιο Πνεύμα στο βιβλίο των Παροιμιών. Όταν στις καρδιές των ταπεινών ανθρώπων αναπαύεται το Πνεύμα το Άγιο, πως είναι δυνατόν να πλησιάσει ο διάβολος; και δ) Τέλος, τέταρτο όπλο κατά των παγίδων και των πειρασμών του διαβόλου, είναι η αγάπη, η καθαρή, η αληθινή, η ολόψυχη. Όποιος έχει αυτήν την αγάπη έχει μαζί του το Θεό, που είναι Αγάπη: «Ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ» (Α΄ Ιωα. 4,16). Όταν ο άνθρωπος έχει μαζί του το Θεό προστάτη και βοηθό, τότε ποιόν θα φοβηθεί; Όπου πας, φεύγει το σκοτάδι· όπου αλήθεια, φυγαδεύεται το ψεύδος· όπου ο Θεός, φεύγει σαν αστραπή ο διάβολος. Αυτά τα 4 όπλα να μεταχειρίζεσαι και να παρακαλός τον Θεό να σε βοηθάει και να σε στηρίζει. Και αν σαν άνθρωπος τραυματιστείς από τον διάβολο, να τρέχεις αμέσως στον γιατρό, στον πνευματικό, στη μετάνοια και εξομολόγηση. Να ζητήσεις θεραπεία και θα την έχεις...

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Ο διάβολος κοιτάζει να κάνει τα πάντα, για να μας απασχολήσει, αρκεί να μην είναι ο νους μας στο Χριστό και στην προσευχή. Κυνηγάει να μας σκοτίζει την διάνοιά μας και να "πεθαίνουμε" από την χαύνωση και την αμέλεια.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Από 8 σημεία μας πειράζει ο διάβολος και είναι τα εξής: 1) Ο από επάνω πειρασμός, που είναι 2 ειδών: Το 1ο είδος συμβαίνει όταν αρχίζουμε να κάνουμε μία αδιάκριτη και απερίσκεπτη άσκηση που υπερβαίνει τις δυνάμεις μας π.χ. υπερβολική νηστεία, πολλές

μετάνοιες κ.α. Το 2ο είδος πειρασμού συμβαίνει όταν ερευνούμε την Αγία Γραφή χωρίς να διαθέτουμε την ανάλογη πνευματική κατάσταση με αποτέλεσμα, εάν κάποιος δεν ευρευθεί να μας χαλιναγωγήσει, θα φθάσουμε στην αίρεση και την βλασφημία του Θεού 2) Ο από κάτω πειρασμός: Αυτός μας πειράζει με την ακηδία και οκνηρία για την επιτέλεση των έργων της αρετής και των εντολών του Θεού 3) Ο εκ δεξιών πειρασμός: Αυτός ο πειρασμός πάλι είναι 2 ειδών: Το πρώτο είδος είναι, όταν εργασθούμε τα καλά έργα με κακό σκοπό, ενώ το δεύτερο είναι, εάν δεχθούμε την εμφάνιση των δαιμόνων με την μορφή αγγέλων και αγίων, ή με την μορφή του Χριστού, της Θεοτόκου και άλλων ουρανίων μορφών 4) Ο εξ αριστερών πειρασμός: Από τα αριστερά μας πειράζει ο διάβολος όταν γνωρίζουμε την αμαρτία, αλλά με την θέληση μας αποφασίζουμε να την εκτελέσουμε 5) Ο εκ των έμπροσθεν πειρασμός: Μας πειράζει από εμπρός ο διάβολος όταν μας παρουσιάζει σκέψεις και φαντασίες για έργα τα οποία δήθεν θα μας συμβούν στο μέλλον. Όλα αυτά μας τα φέρνει ο νοητός εχθρός στον νου μας με σκοπό να μας ταραξεί και να μας κλονίσει με αυτά που νομίζουμε ότι θα έλθουν εναντίον μας 6) Ο εκ των όπισθεν πειρασμός: Πειραζόμεθα εκ των όπισθεν όταν οι δαίμονες μας ενοχλούν στον νου μας με αυτά τα έργα που κάναμε στο παρελθόν, όταν είμασταν παιδιά ή νέοι και με τις αμαρτίες που κάναμε 7) Ο εκ των έσω πειρασμός: Πειραζόμεθα από μέσα μας με τον ερεθισμό των παθών, τα οποία εξέρχονται από την καρδιά μας. Απαλλασσόμεθα από τα πάθη της καρδιάς μας με την ακατάπαυστη προσευχή και τα δάκρυα της μετανοίας 8) Ο εκ των έξω πειρασμός: Προέρχεται από τα πάθη, τα οποία εισέρχονται στην ψυχή μας από τις πέντε (σωματικές) αισθήσεις ή όπως ονομάζονται τα παράθυρα της ψυχής.

~ Γέροντας Κλέοπα Ήλιε ~

Ο Θεός επέτρεψε στον διάβολο να βάζει τον άνθρωπο σε πειρασμό, για να τον κάνει πιο δυνατό στην πίστη, για να θέτει ο άνθρωπος όλη του την ελπίδα μόνο στον Θεό και όχι στις δυνάμεις του και για να λάβει ο άνθρωπος περισσότερη ανταμοιβή από τον Θεό. Ο Θεός αφήνει τον σατανά να δελεάσει τον άνθρωπο, αλλά ποτέ δεν επιτρέπει να του φέρνει πειρασμούς, πάνω από την δύναμη της πίστεώς του (Α' Κορ. 10, 13).

~ Γέροντας Κλέοπα Ήλιε ~

Ο σατανάς δεν έχει δύναμη και άδεια να εξουσιάζει, να απατά ή να βιάσει την θέληση του ανθρώπου προς την αμαρτία. Αυτός απλώς τον βάζει σε πειρασμό με διάφορα τεχνάσματα, φαντασιώσεις και ενθυμήσεις, με τις αισθήσεις, με τις αδυναμίες της φύσεως, με τις ηδονές, με τους λογισμούς. Ο σατανάς ουδέποτε φανερώνει στον άνθρωπο το πρόσωπό του, δεν αποκαλύπτεται κατευθείαν σαν εχθρός στον άνθρωπο. Αλλά τον πολεμά κρυφά ή φανερά ή με τους κακούς ανθρώπους, χρησιμοποιώντας κάθε είδους τεχνάσματα πονηρά, ώστε να μην αποκαλυφτεί ο ίδιος, διότι ο σκοπός του είναι η πτώση μας στην αμαρτία και η απώλειά μας. Αυτός ονομάζεται πειρασμός και πατήρ του ψεύδους, διότι με τους πειρασμούς και τις ψεύτικες παγίδες του θέλει να μας οδηγήσει στην αμαρτία. Ο σατανάς ακόμη εκβιάζει την θέλησή μας, υποδαυλίζει τα πάθη και τις σαρκικές ορέξεις της ψυχής και του σώματος, δημιουργεί αφορμές για την εκτέλεση αμαρτιών, μας στριφογυρίζει πάντοτε τον νου στις πτώσεις μας, αλλά δεν έχει την θέληση και άδεια από τον Θεό να μας πιέσει για την διάπραξη της αμαρτίας, διότι τότε δεν θα είχαμε καμιά ενοχή, ούτε τιμωρία και κανείς δεν θα λυτρωνόταν από τις παγίδες του.

~ Γέροντας Κλέοπα Ήλιε ~

Ο Χριστιανός μπορεί να παραμένει άτρωτος από τις παγίδες του διαβόλου, όταν εκτελεί τα αγαθά έργα και ιδιαίτερα την προσευχή, την νηστεία, την ταπείνωση, την αγάπη, την εξομολόγηση, την μετάνοια, την ελεημοσύνη και την μακροθυμία.

~ Γέροντας Κλέοπα Ήλιε ~

Αν αρνηθούμε την πονηρή πρόταση που μας υποβάλλει ο διάβολος (προκειμένου να αμαρτήσουμε), τότε αυτή η "αρνητική" σκέψη επιστρέφει πίσω σ' αυτόν με μεγάλη ταχύτητα και τεράστια δύναμη και τον χτυπάει! Λένε οι Άγιοι Πατέρες, πως όταν αρνιόμαστε την πονηρή πρόταση του διαβόλου, τότε κατακτάμε την νίκη, χωρίς να δώσουμε καν μάχη!

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Οι δαίμονες είναι αόρατοι, αλλά εμείς τους δανείζουμε το σώμα μας, με το να αποδεχόμαστε τους λογισμούς που μας υποβάλλουν, για να γίνουν ορατοί.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Ο διάβολος διδάσκει ακόμη και στα μικρά παιδιά να εναντιώνονται στους γονείς τους. Γιατί γνωρίζει ότι, αν οι άνθρωποι από μικρά παιδιά εναντιώνονται στους γονείς τους, έτσι εύκολα θα κοθοδηγούνται από αυτόν μια ζωή.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Τα πονηρά πνεύματα μας πολεμούν κυρίως με τους εξής τρόπους: Πρώτον, με τους εμπαιχτικούς λογισμούς, με τους οποίους αιχμαλωτίζουν το νου, τον σκοτίζουν και τον πειθαναγκάζουν να συναινέσει στην αμαρτία. Δεύτερον, με τα πάθη, που υπάρχουν μέσα μας, από τα οποία παίρνουν τις αφορμές για να υποκινήσουν τους εμπαιχτικούς λογισμούς. Τρίτον, με τις σωματικές αισθήσεις - την ακοή, την αφή, τη γεύση, την όσφρηση και, προπάντων, την όραση - μέσα από τις οποίες, σαν από πόρτες, περνούν στη ψυχή ποικίλα εξωτερικά ερεθίσματα, που ξεσηκώνουν τα πάθη μας και μας σπρώχνουν στην αμαρτία. Τέταρτον, με άλλους ανθρώπους, τους οποίους βάζουν είτε να μας κατατρέχουν και να μας αδικούν, είτε να μας παρασύρουν στην αμαρτία. Πέμπτον, με θλίψεις, βάσανα και αρρώστιες.

~ Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι ~

Κάθε αμαρτία γίνεται με την παρακίνηση ή και την συνέργια ορισμένου δαιμονίου και κάθε πάθος υποστηρίζεται από ορισμένο δαιμόνιο. Έτσι, τα ηγετικά δαιμόνια είναι οχτώ, όσα και τα θανάσιμα πάθη: της γαστριμαργίας, της πορνείας, της φιλαργυρίας, της λύπης, της οργής, της ακηδίας, της κενοδοξίας, της υπερηφάνειας. Κάθε πονηρό πνεύμα, πολεμώντας μας, ενεργεί με τους δικούς του τρόπους, ανάλογα με το πάθος που υποστηρίζει. Όλα, πάντως, τα δαιμόνια συνεργάζονται μεταξύ τους, για να μας βυθίσουν σε όσο το δυνατό περισσότερα πάθη και να μας κάνουν δούλους της αμαρτίας, ώστε να μας χωρίσουν από το Θεό και να μας οδηγήσουν στον αιώνιο θάνατο. Βέβαια, η δύναμη των δαιμόνων δεν είναι ανεξέλεγκτη και η δραστηριότητά τους δεν είναι απεριόριστη. Μας πολεμούν μόνο αν τους το επιτρέψει ο Θεός και όσο τους το επιτρέψει, ποτέ πάντως πέρα από τα όρια της αντοχής μας (Α' Κορ. 10,13), για να δοκιμαστούν η προαίρεσή μας, η πίστη μας και η αγάπη μας σ' Εκείνον, ή αν τους δώσουμε εμείς οι ίδιοι το δικαίωμα με την αμέλειά μας, την ραθυμία μας, την απροσεξία μας και προπάντων, την υπερηφάνειά μας.

~ Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι ~

Όπως και αν μας πολεμούν οι δαίμονες, πάντως, καθόλου δεν μπορούν να μας βλάψουν, εφόσον με τα Θεία Μυστήρια του Βαπτίσματος και του Χρίσματος έχουμε λάβει τη χάρη και τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος, εφόσον έχουμε βαθιά πίστη στο Θεό και εφόσον αγωνιζόμαστε για την τήρηση των εντολών Του με σταθερότητα και ανδρεία, με ταπεινοφροσύνη και υπομονή, με προσευχή και νηστεία, με τακτική Εξομολόγηση και συχνή Θεία Κοινωνία.

~ Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι ~

Αν ο λογισμός σου λέει «κλέψε» και εσύ υπακούσεις, δίνεις με αυτόν τον τρόπο στο δαιμόνιο εξουσία πάνω σου. Αν ο λογισμός σου λέει «φάει πολύ, ώσπου να χορτάσεις» και εσύ φας πολύ, τότε πάλι σε εξουσιάζει το δαιμόνιο. Και έτσι, αν ο λογισμός κάθε πάθους σε νικά, θα κατακτήσεις κατοικία δαιμόνων. Αν όμως, αρχίσεις με την πρέπουσα μετάνοια, τότε θα αρχίσουν να τρέμουν οι δαίμονες και θα αναγκαστούν να φύγουν.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Αν σου συμβεί να δεις δαιμόνια, μην φοβηθείς, αλλά ταπείνωσε τον εαυτόν σου και τα δαιμόνια θα εξαφανιστούν. Αν όμως σε πιάσει ο φόβος, δεν θα αποφύγεις κάποια βλάβη. Να είσαι ανδρείος. Να θυμάσαι, ότι ο Κύριος σε βλέπει, αν στηρίζεις την ελπίδα σου σε Αυτόν.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Ποτέ ο διάβολος δεν αρχίζει τη μάχη από τα μεγάλα και σοβαρά αμαρτήματα. Προτιμά να αγωνιστεί, για να πείσει τον άνθρωπο να κάνει μία μικρή παράβαση σε ένα μικρό σφάλμα. Εδώ έχει περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας. Ευκολότερα κανείς προχωρεί σε μία μικρή υποχώρηση. Έτσι αρχίζει το ξήλωμα και ο κατήφορος. Το μικρό οδηγεί στο μεγαλύτερο. Και σιγά-σιγά φθάνει ο άνθρωπος στην έσχατη αθλιότητα... Γιατί; Γιατί δεν πρόσεξε στο πρώτο ολίσθημα. Ο Ιούδας δεν έγινε μονομιάς προδότης. Άρχισε με την κλοπή ενός μικροποσού. Προχώρησε σε μεγαλύτερο. Έγινε δέσμιος της φυλαργυρίας. Οδηγήθηκε στην προδοσία του Διδασκάλου Του. Πάντοτε η αρχή των πιο μεγάλων κακών γίνεται με τρόπο ανεπαίσθητο. Οι μεγάλοι διαρρήκτες ξεκίνησαν κλέβοντας ένα αυγό. Και οι μεγάλοι απατεώνες άρχισαν τη δράση τους από μερικά αθώα ψέματα. Πράγματι αυτά που φαίνονται μικρά και ασήμαντα, είναι τα πιο επικίνδυνα. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μιλώντας γι' αυτό το θέμα έλεγε, ότι ακριβώς επειδή οι άνθρωποι νομίζουν μικρό το αμάρτημα για τούτο εκείνος λυπάται και ανησυχούσε περισσότερο. Τέχνασμα φοβερό και επιτυχημένο του διαβόλου είναι, να μας ωθεί σε νομιζόμενα μικροσφάλματα. Μία πρώτη υποχώρηση ζητά. Εάν του την παραχωρήσουμε, τότε εκείνος κάνει ένα είδος κατοχής στην ψυχή μας και υφαίνει τα δίχτυα της αιχμαλωσίας μας. Μικρή και ασήμαντη λεπτομέρεια στον όλο μηχανισμό του αυτοκινήτου ο πίσος που συγκρατεί τον τροχό. Εάν όμως αυτός λείψει, ο τροχός θα φύγει και το δυστύχημα θα ακολουθήσει. Από ένα καρφί χάθηκε κάποτε μία μάχη. Έλειπε ένα καρφί από το πέταλο του αλόγου που ίππευε ο στρατηγός. Κατά τη μάχη λόγω χαλαρότητας, έφυγε και το δεύτερο καρφί και το τρίτο. Έπειτα έφυγε όλο το πέταλο. Το άλογο, χωρίς πέταλο σκόνταψε, έπεσε, έριξε καταγής τον αναβάτη, τον σκότωσε. Το ακέφαλο στράτευμα ηττήθηκε...

~ Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος ~

Πολλές φορές, όταν ο Χριστιανός αγωνίζεται σωστά, του κάνει επίθεση ο δαίμονας. Η πρώτη επίθεση που θα σου κάνει, είναι το λεγόμενο «κοκκάλωμα». Σε αρπάζει σε σφίγγει και κοκαλώνει όλο το σώμα σου! Όπως ένα μυρμήγκι, που το πιάνουμε στα δάκτυλα. Τίποτε δεν μπορεί να κάνει ο άνθρωπος, όταν τον αρπάζει το δαιμόνιο. Η ψυχή όμως που προφέρει το όνομα του Ιησού Χριστού, κάνει τον διάβολο να μην αντέχει και να φεύγει...

~ π. Μάρκελλος ο Καρακαλληνός ~

Πολλοί άνθρωποι παθαίνουν μεγάλες ζημιές στη ζωή τους π.χ. στις επιχειρήσεις τους. Και όταν καταστραφούν οικονομικά, λένε μετά ότι ο Θεός τους τιμώρησε, ενώ στην πραγματικότητα ο διάβολος τους τιμώρησε. Με τον διάβολο στήσανε την επιχείρηση και ο διάβολος, τους την γκρεμίζει. Απλά ο Θεός επιτρέπει στον διάβολο, προς όφελος τους, να την καταστρέψει.

~ π. Νικόλαος Φαναριώτης ~

Ο διάβολος προσπαθεί να μας στερήσει την μεταξύ μας αγάπη, με το να μην δείχνουμε ο ένας στον άλλον υπομονή. Και όταν καταφέρει να ψυχράνει την αγάπη μας, στη συνέχεια εύκολα μας χωρίζει και από την αγάπη του Θεού. Τότε είμαστε γυμνοί από Θεία Χάρη και ευκολοκατάβλητοι...

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Την πονηριά του διαβόλου δεν την καταλαβαίνουμε εύκολα και ας αφήσουμε τα πολλά λόγια, γιατί όλοι μας κάθε μέρα, την πατάμε την μπανανόφλουδα. Ο διάβολος εκμεταλλεύεται την πνευματική μας απειρία.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Ο εχθρός μας, ο διάβολος, πάντοτε μας πολεμά. Πιο πολύ όταν δεν του κάνουμε τα χατίρια. Τότε από την κακία του... βρίσκει χίλιους τρόπους να μας πειράξει.

~ π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης ~

Οι κλέφτες παλιά, πεταλώνανε τα άλογά τους ανάποδα, ώστε να παραπλανούν τους διώκτες τους, που έψαχναν τα χνάρια τους. Το ίδιο κάνει και ο σατανάς: Φοράει τα παπούτσια του ανάποδα και μας μπερδεύει. Και όταν μπαίνει στην καρδιά μας και όταν προσποιείται, ότι τάχα φεύγει. Γι' αυτό χρειάζεται καλό λαγωνικό, για να τον πιάσεις. Το καλό λαγωνικό, είναι ο καλός εξομολόγος.

~ π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος ~

Ο διάβολος έχει 3 όπλα: α) η έκπληξη β) ο αιφνιδιασμός και γ) η απογοήτευση.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ο διάβολος μας πολεμάει με 3 όπλα: τον άλογο θυμό, την παράλογη επιθυμία και την προπετή - αυθάδη φαντασία. Και εμείς θα αντιτάξουμε σ' αυτά, αντίστοιχα 3 όπλα: την προσευχή, την νηστεία και την πίστη.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Οι μεθοδείες που χρησιμοποιεί ο διάβολος είναι: α) η συκοφαντία όπως έκανε με τους Πρωτοπλάστους, που τους είπε, ότι ο Θεός τους απαγόρευσε να φάνε από τον απαγορευμένο καρπό, διότι έτσι θα γινόντουσαν θεοί β) ο μετασχηματισμός του, όπως συμβαίνει στα όνειρα και στα οράματα, προκειμένου να ξεγελάσει τον άνθρωπο γ) η τρομοκρατία με την εμφάνισή του και τους θορύβους, προκειμένου να εκφοβίσει τον άνθρωπο δ) παρουσιάζει τα αμαρτήματα πολύ μικρά στον άνθρωπο και όταν τα διαπράξει ο άνθρωπος, τότε τα μεγαλοποιεί (γι' αυτό και λέγεται ο διάβολος μυρμηγκολέων), ώστε να τον απελτίσει ε) χρησιμοποιεί την μέθοδο την αναταλλαγής δηλ. τι θα με δώσεις άνθρωπε για να σου δώσω εγώ, όπως συμβαίνει π.χ. στα μέντιουμ, όπου ικανοποιείται το αίτημα, αλλά δεσμεύεται η ψυχή εκείνου που τα επισκέπτεται στ) χρησιμοποιεί την μέθοδο της υπερβολής, μέσω των δεξιών λογισμών, ώστε ο άνθρωπος να κάνει αδιάκριτο πνευματικό αγώνα και ζ) πολεμάει τον καθένα, στο αδύνατό του σημείο, στην "αχίλλειο πτέρνα" του, που είναι διαφορετική για κάθε άνθρωπο.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Το κεντρικό ενδιαφέρον του διαβόλου είναι, να μην έχουμε χαρά. Να είμαστε κατσούφηδες, κακομοίρηδες, απελτισμένοι.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο διάβολος δεν σε πολεμάει εξ αρχής. Σε αφήνει να μπει στην Εκκλησία, να προχωρήσεις και κατόπιν ξεκινά τον πόλεμό του. Δεν βιάζεται. Είναι πονηρός. Πρώτα σε αφήνει να ξεθαρρέψεις. Κινείται όπως οι Τούρκοι στην Μικρασιατική καταστροφή. Οι Τούρκοι άφησαν τους Έλληνες να προχωρήσουν μέχρι το Εσκή- Σεχίρ- Αφίόν- Καραχισάρ και κατόπιν τους αποδεκάτισαν. Η υπακοή των στρατιωτών Ελλήνων στους αξιωματικούς τους, τους κατέστρεψε. Έλεγε ο Κεμάλ Ατατούρκ: «Κρίμα τέτοιος ελληνικός στρατός να πάει χαμένος». Αν έμεναν μέχρι την Σμύρνη, δεν θα πάθαιναν τίποτε. Όμως, όποιος απλώνεται πολύ γρήγορα μαζώνεται. Όποιος πάει για τα πολλά χάνει και τα λίγα. Χρειάζεται σύνεση και στρατηγική για να νικήσεις τον εχθρό.

~ Αρχιμ. Αρσένιος Κωτσόπουλος ~

Εάν ήταν δυνατόν, να βλέπαμε την λύσσα και την μανία, με την οποία μας επιτίθεται ο διάβολος, τότε τα αγριότερα θηρία και τα πλέον σαρκοβόρα, θα μας φαίνονταν ήσυχα και ήρεμα αρνία! Τόσο φοβερός εχθρός είναι!

~ Αρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Η όψη των δαιμόνων είναι τόσο άσχημοι και φοβεροί, ώστε αν έβλεπες τώρα κάποιον απ' αυτούς και ήταν κοντά σου ένας βαθύς γκρεμός ή ένας αναμμένος φούρνος, γρηγορότερα θα έπεφτες στον γκρεμό ή μέσα στον φούρνο για να καείς, παρά να έβλεπες την όψη του δαίμονα. Τόση ασχήμια πήραν τα πονηρά πνεύματα, μετά την πτώση τους, γιατί καθώς πριν την πτώση, ήταν τα ωραιότερα κτίσματα του Δημιουργού, έτσι και μετά την πτώση τους, έγιναν τα ασχημότερα.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Τίποτε δεν εξοργίζει τόσο πολύ τον διάβολο, όσο η έμπρακτη ταπεινοφροσύνη που ασκείται με όλη την δύναμη της ψυχής.

~ Είπε Γέρων ~

Πάντα ο διάβολος εργάζεται περισσότερο, όταν οι άνθρωποι κάνουν αργίες, απεργίες και διακοπές! Όταν ο άνθρωπος χαλαρώσει, είναι διαφορετικοί οι λογισμοί του και δεν μπορεί να κάνει μετάνοια, διότι η μετάνοια απαιτεί επαγρύπνηση και όχι χαλάρωση.

~ Είπε Γέρων ~

Περισσότερο διάβολος δεν υπάρχει στην εποχή μας. Περισσότεροι μαθητές του διαβόλου υπάρχουν στην εποχή μας.

~ Είπε Γέρων ~

3 τρόπους μεταχειρίζεται ο διάβολος, για να παρασύρει τον άνθρωπο στην αμαρτία: α) την λήθη β) την αμέλεια και γ) την κακή επιθυμία. Όταν η λησμοσύνη καταλάβει την ψυχή, εκείνη αμέσως γεννά την αμέλεια και η αμέλεια γεννά την κακή επιθυμία. Αν δεν ξεχνούσαμε με τόση ευκολία τον Θεό και τον προορισμό μας, δεν θα παραμελούσαμε την σωτηρία μας και δεν θα μας άφηνε ποτέ η Θεία Χάρη να παρασυρθούμε από τις παράλογες επιθυμίες, που φωλιάζουν μέσα μας.

~ Πατέρες της Εκκλησίας ~

Ο Χριστιανός που δεν πιστεύει, ότι βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση με τον διάβολο, θα χαθεί, για να μην πω, ότι είναι ήδη χαμένος από σήμερα. Θα πρέπει να γνωρίζει ο Χριστιανός, ότι έχει φίλο το Χριστό, αλλά έχει και εχθρό τον διάβολο. Οι περισσότεροι δυστυχώς, δεν γνωρίζουν περί του προσώπου του διαβόλου, αυτού του πανούργου, του δόλιου και δεν γνωρίζουν πως εργάζεται. Εάν οι άνθρωποι γνώριζαν περί του διαβόλου, θα εκτιμούσαν την Εκκλησία και τα Μυστήρια Της, που τον προστατεύουν απ' αυτόν. Έτσι οι άνθρωποι, μη έχοντας γνώση περί του θέματος του διαβόλου, πολιτεύονται αμέριμνοι, χωρίς να ξέρουν ποιοί είναι οι εχθροί του, προχωρούν στη ζωή τους απροστάτευτοι και τα αποτελέσματα είναι καταστροφικά...

~ Παναγόπουλος ~

Άμα ο διάβολος κάνει τον παλλικαρά, τον κάνει διότι εμείς του δίνουμε δικαίωμα. Μην ακούτε τους ανθρώπους που λένε ότι πειράζονται από τον σατανά. Πειράζονται μόνοι τους οι άνθρωποι από την ίδια τους την επιθυμία, τον εγωισμό και το συμφέρον. Ο άνθρωπος για να πειραστεί από τον σατανά, πρέπει να είναι άγιος.

~ Παναγόπουλος ~

Όταν ο άνθρωπος μπορεί και κάνει το δηλητήριο, σωτήριο φάρμακο για το σώμα του, γιατί ο Θεός, να μην μπορεί να κάνει τον διάβολο, σωτήριο φάρμακο για την ψυχή του ανθρώπου;

~ Παναγόπουλος ~

Είναι μερικοί άνθρωποι, που ο σατανάς, τους έχει κατά τέτοιο τρόπο στο χέρι του, που είναι αδύνατο να τους βοηθήσει κάποιος. Είναι σαν εκείνη τη μάνα στο χωριό, που στην αυλή του σπιτιού της αφήνει το μωρό της για μισό λεπτό μόνο, για να πάει στην κουζίνα να δει το φαγητό και επιστρέφοντας βλέπει το μωρό της να το έχει περιτυλίξει, όλο του το σώμα, ένα μεγάλο φίδι. Η μάνα τί πρέπει και τί μπορεί να κάνει, για να απαλλάξει το παιδί της από το φίδι, χωρίς το μωρό να πάθει κακό;

~ Παναγόπουλος ~

Ο διάβολος μας ραντίζει με ένα "σπρεϋ", για να μας προκαλέσει μια ζαλάδα και έναν πονοκέφαλο και να μην μπορούμε να ανοίξουμε τα μάτια μας, ώστε να μας κρατήσει μακριά από το καθήκον μας (πνευματικό και υλικό). Χρειάζεται τότε ο άνθρωπος να διακρίνει, ότι είναι τέχνασμα αυτού, να σταυρωθεί και να πει: Θεέ μου, βοήθησέ με!

~ Παναγόπουλος ~

Ο διάβολος είναι ένα κάρβουνο, που εάν το φυσήσουμε, θα μας κάνει πυρκαγιά και εάν το φτύσουμε θα σβηστεί.

~ Παναγόπουλος ~

Όλα σου τα επιτρέπει ο σατανάς, αρκεί να μην το κάνεις σωστά. Εκεί είναι που τον μπλέκεις... Ο διάβολος δεν φοβάται το να ανάψεις κερί στον Άγιο και να Εκκλησιαστείς και να Κοινωνήσεις. Θα σε αφήσει και δεν θα ωφεληθείς απ' αυτά, εάν δεν αφήσεις την αμαρτία και δεν μετανοήσεις.

~ Παναγόπουλος ~

Από την στιγμή που ο άνθρωπος πει "όχι" στον σατανά και πει "ναι" στον Χριστό, από τότε αρχίζει ο πόλεμος του σατανά. Γιατί όσο κάνεις το θέλημα του σατανά, ο διάβολος δεν σε πειράζει και σου έρχονται όλα δεξιά. Τους "δικούς" του ο σατανάς δεν τους πειράζει. Η λαϊκή θεολογία λέει: Κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει.

~ Παναγόπουλος ~

Ο διάβολος είναι τόσο παμπόνηρος (έχει εμπειρία 7500 χρόνια), που οι περισσότεροι άνθρωποι δουλεύουν γι' αυτόν, χωρίς να το ξέρουν. Σου λέει ο άλλος: "Τον έξω από εδώ λέω". Ποιόν έξω από εδώ, αφού αυτός (διάβολος), είναι μέσα σου; Και μας δουλεύει με τον τρόπο του και δεν το καταλαβαίνουμε καθόλου...

~ Παναγόπουλος ~

Ο σατανάς είναι έμπορος οπτικών ειδών. Μας βάζεις να φοράμε δικά του γυαλιά, με τα οποία βλέπουμε τα ελαττώματα των άλλων μεγεθυσμένα, ενώ τα δικά μας λάθη, τα σμικρύνει.

~ Παναγόπουλος ~

Ζητείστε να δείτε κατά πρόσωπο μια φορά τον διάβολο και θα δείτε, ότι δεν θα μπορέσετε να αμαρτήσετε ποτέ ξανά!...

~ Παναγόπουλος ~

Αν δεν υπήρχε ο διάβολος, δεν θα υπήρχαν και οι Άγιοι. Ο διάβολος είναι χρήσιμος και άθελα του κάνει καλό.

~ Παναγόπουλος ~

Ο διάβολος υπόσχεται στους ανθρώπους να κάνει τη ζωή τους γρήγορα και με εύκολο τρόπο ευτυχισμένη. Ό,τι έκανε δηλαδή και με την Έσα.

~ Παναγόπουλος ~

Η τακτική του διαβόλου είναι διαίρε και βασίλευε. Και όταν δει κάποιον, ότι μπορεί να βοηθήσει έναν άνθρωπο, λέγοντάς τον έναν σωστό λόγο, τον παρουσιάζει στα μάτια εκείνου που πρέπει να βοηθηθεί ως εχθρό, ώστε να απομονωθεί απ' αυτόν.

~ Παναγόπουλος ~

Ο διάβολος δεν μπορεί να μετανοήσει, γιατί είναι η πηγή της κακίας.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ο διάβολος μετασχηματίζεται

Ο αββάς Μάρκελλος, ασκήτευε σε μια σπηλιά, στους πρόποδες του Λιβάνου, κοντά σε μια μικρή πόλη. Ήταν πράος και καλοσυνάτος άνθρωπος, γι' αυτό είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη των κατοίκων της περιοχής. Σε αυτόν τον τόπο, ο αββάς έμεινε 6 χρόνια και δοκίμασε πολλούς πειρασμούς από τους δαίμονες, που προσπαθούσαν με κάθε μέσο να τον απομακρύνουν από τη σπηλιά και τη ζωή της ησυχίας. Ωστόσο ο γενναίος ασκητής, υπέμεινε τα πάντα με θαυμαστή καρτερία. Τελικά ο διάβολος δοκίμασε και τούτο το τέχνασμα:

Μετασχηματίστηκε και πήρε την μορφή του αββά Μάρκελλου (!) και άρχισε να τριγυρνάει στους δρόμους της πόλης. Όταν έβλεπε γυναίκα να βαδίζει μόνη της, την πλησίαζε και χρησιμοποιώντας άπρεπα λόγια, την παρακινούσε να πέσει στην αμαρτία μαζί του, λέγοντας μάλιστα πως δεν είναι τάχα κακό να πορνεύει κανείς κρυφά. Αυτά τα έκανε ο παμπόνηρος, όχι μία και 2 φορές, αλλά πολλές. Οι γυναίκες ανέφεραν το γεγονός αυτό στους άντρες τους και έτσι το σκάνδαλο κυκλοφόρησε σε όλη την πόλη.

Μια μέρα λοιπόν, συγκεντρώθηκαν οι άντρες στον κεντρικό ναό και εκεί ο αρχιερατικός επίτροπος, που είχε έρθει για να διερευνήσει την υπόθεση, κάλεσε τις γυναίκες και τις ρώτησε:

- Είναι αλήθεια πως έχουν έτσι τα γεγονότα;

Εκείνες τότε, περισσότερες από 20, απάντησαν με βεβαιότητα:

- Όχι μία και δύο, αλλά πολλές φορές μας πίεσε να αμαρτήσουμε μαζί του!

Δυστυχώς, κανείς τους δεν φαντάστηκε, πως όλα αυτά αποτελούσαν μια καλοστημένη δαιμονική πλεκτάνη.

Έτσι αποφασίστηκε να πάνε μερικοί γεροδεμένοι νέοι και να διώξουν τον γέροντα με την βία από την σπηλιά και από την περιοχή τους. Πήγαν λοιπόν, τον ξυλοκόπησαν άγρια, του μάδησαν τα γένεια, τον έσυραν έξω από την σπηλιά και τον άφησαν καταματωμένο στη μέση του δρόμου.

Αργότερα τον βρήκαν κάποιοι περαστικοί από τη Βηρυττό, τους οποίους παρακάλεσε να τον μεταφέρουν στην σπηλιά του. Εκεί σιγά – σιγά συνήλθε. Μα οι άντρες της πόλης, πήγαιναν κάθε τόσο και τον ενοχλούσαν, τον έβριζαν, τον εξευτέλιζαν. 18 μήνες κράτησε αυτή η κατάσταση. Ο αββάς Μάρκελλος, ούτε γογγούσε, αλλά και ούτε διαμαρτύρονταν. Μόνο ευχαριστούσε το Θεό και Τον παρακαλούσε, για την σωτηρία των χλευαστών του.

Τελικά, όλη η δαιμονική πλεκτάκη αποκαλύφτηκε με όνειρο στον αρχιερατικό επίτροπο, πως όσα απέδωσαν στον γέροντα Μάρκελλο, ήταν δαιμονική φαντασία! Τότε οι νεαροί που τον είχαν κακοποιήσει, καθώς και οι γυναίκες που τον είχαν κατηγορήσει, άρχισαν να δαιμονίζονται και να βγάζουν αφρούς από το στόμα τους! Και όταν μαθεύτηκε η πλεκτάνη

σε όλους, οι κάτοικοι της περιοχής, μετανοημένοι έτρεξαν να ζητήσουν συγχώρεση από τον αββά Μάρκελλο και να πάρουν την ευλογία του. Μα ο αββάς έφυγε κρυφά για το όρος της Νιτρίας...

Γι' αυτό ό,τι βλέπουμε και ακούμε, να βάζουμε πάντα ένα ερωτηματικό.

Μπορεί να είναι δαιμονική πλεκτάνη και να εξαπατηθούμε οικτρά, από τον τεχνίτη διάβολο...

Το πάθημα του Αγίου Κυρίλλου του Φιλεώτη

Στο βίο του Αγίου Κυρίλλου του Φιλιώτη αναφέρεται ότι, ο Άγιος είχε στα γεράματά του αρρωστήσει βαριά και θα πέθαινε. Και είχε παρακαλέσει έναν γνωστό του παπά, να του κάνει μια Θεία Λειτουργία, για να Κοινωνήσει.

Καθ' οδόν όμως, ο παπάς σκόνταψε και χτύπησε πολύ το πόδι του, με αποτέλεσμα να αργήσει πάρα πολύ να έρθει στον Άγιο Κύριλλο.

Βρήκε έτσι την ευκαιρία ο διάβολος και μεταμορφώθηκε σε παπά, παίρνοντας μάλιστα την μορφή του παπά που περίμενε ο Άγιος! Χτύπησε ο διάβολος την πόρτα και τον άφησε ο Άγιος να περάει στο κελλάκι του, χωρίς να καταλάβει ποιός πραγματικά ήταν. Και αμέσως ο παπάς-διάβολος άρχισε τη Θεία Λειτουργία, για να Κοινωνήσει στο τέλος τον Άγιο!

Φανταστείτε τί αναίδεια!!!...

Ο Άγιος Κύριλλος όμως στη Θεία Λειτουργία, δεν μπορούσε να καταλάβει ούτε λέξη, αφού ο διάβολος "παπάς" έλεγε τα λόγια γρήγορα και μπερδεμένα. Η Λειτουργία προχώρησε και φτάσαμε λίγο πριν την ώρα της Θείας Κοινωνίας, που αν Κοινωνούσε ο Άγιος, θα δαιμονίζονταν και ο διάβολος θα πετύχαινε τον σκοπό του.

Εκείνη την ώρα όμως, χτυπάει η πόρτα του κελλιού και ανοίγει ο Άγιος Κύριλλος και βλέπει τον πραγματικό παπά που περίμενε! Και με το που μπαίνει μέσα ο παπάς, αρχίζει ο παπάς-διάβολος να καταράται και να βρίζει τον παπά και τον Άγιο Κύριλλο και τελικά εξαφανίστηκε μπροστά στα μάτια τους! Ο Άγιος Κύριλλος έμεινε άφωνος...

Προφανώς ο Άγιος νόμισε ότι έφτασε σε πολύ μεγάλα μέτρα σε σχέση με τους άλλους (που πράγματι έτσι ήταν), αλλά ο Θεός δεν θέλει να συγκρινόμαστε με τους άλλους (είναι διαβολικός πειρασμός) και να κοιτάζουμε μόνο τον εαυτόν μας και επέτρεψε έτσι ο Θεός, να ταπεινώσει τον Άγιο Κύριλλο με αυτόν τον τρόπο...

Τί φοβούνται περισσότερο από όλα οι δαίμονες;

Ο Άγιος Ιωάννης ο Βοστρυνός, άνθρωπος Άγιος και με εξουσία κατά πνευμάτων ακαθάρτων, κατόρθωσε κάποτε να "παγιδεύσει" δαίμονες και τους ρώτησε:

- Ποιά πράγματα φοβάστε από τους Χριστιανούς;

Και αυτοί απάντησαν:

- Φοβόμαστε ένα Ξύλο (ο Τίμιος Σταυρός), ένα Νερό (το Βάπτισμα) και ένα Αίμα (η Θεία Κοινωνία).

Και τους ξαναρώτησε ο Άγιος:

- Ποιό από τα τρία αυτά φοβάστε περισσότερο;

Και εκείνοι αποκρίθηκαν:

- Αν φυλάγατε καλά εκείνο που Μεταλαμβάνετε, κανένας από εμάς, δεν θα μπορούσε να βλάψει Χριστιανό.

Η τελευταία μάχη με τον διάβολο του Γέροντος Νείλου του Αγιοφαραγγίτου

Ήταν μεσημέρι Μεγάλης Τρίτης 2016. Φευγαλέα λόγω της εργασιακής πληρότητας που επέβαλλαν οι ρυθμοί των Αγίων ημερών, επισκεφθήκαμε στο κρεβάτι του πόνου τον παλαιάμαχο αγωνιστή της ερήμου Γέροντα Νείλο (Θεόδωρο) τον Αγιοφαραγγίτη.

Τον βρήκαμε καταπονημένο σωματικά, σχεδόν ξέπνοο, εξουθενωμένο από την βαριά και επίπονη νόσο που ταλαιπώρησε το αραχνώδες χοϊκό του περίβλημα, αλλά ωρίμασε απόλυτα την γενναία του και εν-Χριστωμένη ψυχή.

Παρά την σωματική ταλαιπωρία ήταν θαλερότατος ψυχικά, σε μάχιμη ετοιμότητα και με την συνήθη υψιπετούσα καρδιά και πνευματική ακμαιοτήτα.

Παρατήρησα ότι ο Γέροντας ολοπόρφυρος στο πρόσωπο και με κάποια εναγώνια επιμονή, έφτυνε μέσα από την μάσκα του οξυγόνου και κάτι ψιθύριζε.

Η μεταξύ μας αγάπη, μου έδωσε την άνεση του ερωτήματος:

– Γέροντα, γιατί προσπαθείς να φτύνεις συνέχεια μέσα από την μάσκα του οξυγόνου;

– Φτύνω τον αόρατο... να 'ξερεις τί μου κάνει; Έχω να κοιμηθώ πέντε μερόνυχτα...

– Τί σου κάνει Γέροντα;

– Είναι συνεχώς απέναντί μου. Με βρίζει και με απειλεί... Η μορφή του είναι τόσο απαίσια, που αν δεν ενδυναμώσει ο Θεός, δεν αντέχει ο άνθρωπος την αγριότητα της παρουσίας του...

– Πώς είναι Γέροντα;

– Σαν χοίρος με χονδρές – αδρές τρίχες. Βρωμάει απαίσια... Αλλάζει όψεις... Δεν μπορείς να τον περιγράψεις... Βγάζει την γλώσσα του, που είναι τεράστια... και από το στόμα του εξέρχονται κοκκινωπές φωτιές...

– Σου μιλάει Γέροντα;

– Αν μου μιλάει; Προσπαθεί να με αποθαρρύνει... Και τί δεν μου λέει...

Εγώ - λέει - σου έφαγα την σάρκα... Εγώ σου λάβωσα τα πνευμόνια... Εγώ έβαλα και σε καταδίωκαν μία ζωή. Εγώ σου έκανα το τάδε και το τάδε...

Εγώ σε έφερα σε αυτήν την κατάσταση. Όποιους βάλω στα δίχτυά μου, τους περιποιούμαι καλά... Δικός μου είσαι ρέ...! Δικός μου...! Ακούς;;;

– Εσύ πώς αντιδράς Γέροντα;

– Απαντώ με τον Χρυσοστομικό λόγο: «Ανέστη Χριστός και πεπτώκασι δαίμονες». Και τον φτύνω συνέχεια... Αυτός μου λέει: «Το περιποιήθηκα καλά και το Χρυσοστομάκι σας, που μου πήγαινε κόντρα και τα έγγραψε αυτά (εννοούσε τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο). Τον συγύρισα χειρότερα από σένα. Έβαλα τους δικούς μου και τον διέλυσαν στην εξορία... Αφεντάδες και Δεσποτάδες... Ακούς ρέ; Εγώ σας κατευθύνω και τώρα... Θα τα αλλάξω όλα στα μπλά μπλά σας (στην διδασκαλία σας)...

Όποιος μου πάει κόντρα τον περιποιούμαι καλά... Έλα τώρα να σε δροσίσω...». Βγάζει την απαίσια γλώσσα του, την τεντώνει, αν και βρίσκεται σε απόσταση κάποια μέτρα μακριά, την κάνει σαν προβοσκίδα ελέφαντα, με ακουμπά σε διάφορα σημεία του προσώπου μου και με καίει αφόρητα... Και συνεχίζει σαρκαστικά: «Αυτό το δώρο από την γλώσσα μου, επειδή εσύ με έψηνες με την δική σου την γλώσσα... Μπορείς να μου πεις γιατί δίδασκες; Αφού ερχόμουνα και σου έλεγα, ότι δεν ήταν δουλειά σου να διδάσκεις και να δίνεις κατευθύνσεις στον κόσμο. Να διδάσκουν οι θεολόγοι, οι δεσποτάδες, μάλιστα... Αλλά όχι και εσύ να με βαράς... Το ξύλο το απελέκητο!». Άλλοτε γίνεται τεράστιο φίδι, περιτυλίγει και σφίγγει το σώμα μου και αντιμετωπίζω αφόρητο μαρτύριο. Επιμένω στο

«Χριστός Ανέστη και πεπτώκασι δαίμονες» και στο φτύσιμο... Τα είχα αυτά και στην έρημο αλλά και πιο αραιά και νικηφόρα... Ξεκίνησαν εντατικότερα τις τελευταίες ημέρες... επιμένει και δεν φεύγει...

– Ξέρετε, του είπα, ο Γέροντας Εφραίμ ο Αριζονίτης γράφει, ότι το υφίστανται αυτό προ του τέλους οι μεγάλοι αθλητές, για να αποκομίσουν και μαρτυρικό στεφάνι. Γράφει συγκεκριμένα για την Οσία Μητέρα του Γερόντισσα Θεοφανώ, ότι έβλεπε ο Γέροντας τον Άγγελό της, λίγες ημέρες προ της μακαρίας τελευτής της να αποσύρεται διακριτικά και να παρακολουθεί τον αγώνα της, χωρίς να επεμβαίνει. Την άφηνε μόνη της να παλεύει, για να αυξηθεί ο μισθός του αγώνα και της υπομονής. Εκείνη αντιστέκονταν αδιάλειπτα με δύο λέξεις: «Ιησού – Παναγία μου». Τον έβλεπε και κρατούσε στιλέτο και την σημάδευε με άγριες διαθέσεις... Τώρα και εσείς βρίσκεστε στην πύλη... Γι' αυτό συμβαίνουν αυτά...

Μήπως και ο Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης δεν γράφει στην Κλίμακα, ότι οι τελευταίοι πειρασμοί των μεγάλων αγωνιστών είναι της απιστίας και της απελπισίας;

Μήπως ο σύγχρονος αναγεννητής του αγιωνύμου Άθωνος Όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής δεν απεκάλυψε στα πνευματικά του παιδιά, ότι δέχθηκε τέτοια επίθεση από τον πονηρό στις οριακές ημέρες προ του τέλους, που πάσχιζε με λυσσώδη μανία να του κηρύξει φανταστικές και άκυρες όλες του τις αγιοπνευματικές εμπειρίες;

Και ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης Τιμόθεος, την ημέρα που εκοιμήθη αιφνιδίως, δέχθηκε επίθεση από σμήνος δαιμόνων... Κατάπληκτος και αναμαλλιασμένος βγήκε στον εξώστη του μοναχικού του ενδιαιτήματος και φώναζε: «Γιατί αφήσατε τους μαύρους να περάσουν, τους μασσώνους που ανέβηκαν πάνω; Μου έκαναν άγρια επίθεση... Τους αντιμετώπισα αλλά ζορίστηκα...». Αυτό έγινε εκείνη την ημέρα δύο φορές. Έχουμε και πολλά άλλα παραδείγματα Γέροντα. Κάνε κουράγιο...

Ο Γέροντας με πρόδηλη απορία αποτυπωμένη στην έκφραση του προσώπου του, μου απάντησε:

– Μα εγώ δεν ανήκω στους μεγάλους αθλητές. Υπήρξα ισόβιος ζητιάνος του ελέους του Θεού στην έρημο δια της μετανοίας... Είμαι ρεμάλι...

Μεγάλος αμαρτωλός. Ζητούσα συνεχώς έλεος... Δεν είναι αυτά για μένα.

Δεν ανήκω σε αυτούς...

– Αυτά, Γέροντα, ο Θεός τα ξέρει...

Τα μεσάνυχτα της Μεγάλης Πέμπτης, παρέδωσε ο Γέροντας το πνεύμα του στον Κύριο...

~ *Μαρτυρία Αρχιμ. Αντώνιος Φραγκάκης - Ιεροκήρυκος Ι.Μ. Γορτύνης και Αρκαδίας* ~

Ο διάβολος αποκαλύπτεται στον Άγιο Μακάριο

Κάποτε ο Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος, συνάντησε στην έρημο τον διάβολο με τα σύνεργά του και τον οποίο ανάγκασε, να του φανερώσει όλες του τις παγίδες.

Του αποκάλυψε λοιπόν ο διάβολος τα εξής:

- Όποιον βρω πρόθυμο στη μελέτη, τον αλείφω με το φτερό από το περιεχόμενο του δοχείου, που έχω στο κεφάλι μου. Τον πιάνει τότε αμέσως πονοκέφαλος και αφήνει στη μέση τη μελέτη. Εκείνον που θέλει να αγρυπνήσει, παίρνω από το δοχείο, που κρέμεται στα βλέφαρά μου, του βάζω λίγο στα μάτια και του φέρνω τόση νύστα, που τρέχει ευθύς στο στρώμα. Τα δοχεία που βρίσκονται στα αυτιά μου, έχουν συνταγή κατάλληλη για παρακοή. Μ' αυτή κυνηγώ τους υποτακτικούς.

Από το περιεχόμενο του δοχείου, που κρέμεται στη μύτη μου, δίνω στους νέους, για να τους παρασύρω σε σαρκική επιθυμία. Από το δοχείο, που βρίσκεται στο στόμα μου, δίνω στους εγκρατείς, για να τους προκαλέσω λαιμαργία, σε άλλους πάλι, για να τους παρασύρω στην καταλαλιά και στην αισχρολογία.

Το δοχείο που φέρνω στο λαιμό μου, προξενεί υπερηφάνεια και υψηλοφροσύνη. Το άλλο που βλέπεις στην κοιλιά μου, έχει αναισθησία και ακολασία. Και τα υπόλοιπα φθόνο, φόνο, κλοπή και όλα τα άλλα κακά. Με αυτά βγάζω τους ανθρώπους από τον ίδιο δρόμο και τους οδηγώ, όπου θέλω εγώ, μέχρις ότου τους παρασύρω στην απώλεια της κολάσεως...

Εσένα όμως δεν κατόρθωσα ούτε μια φορά να σε πλησιάσω Μακάριε, γιατί αδιάκοπα με πολεμάς...!

Κάλεσμα στον διάβολο...

Στην Σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος του Αγίου Όρους, υπήρχε κάποιος μοναχός Ιωσήφ, ο οποίος θέλησε μια μέρα να επισκευάσει στο πάτωμα της Καλύβης του ένα σανίδι που είχε σαπίσει. Καθάρισε το σάπιο, πήρε με ακρίβεια τα μέτρα, έκοψε το σανίδι και πήγε να το τοποθετήσει.

Όταν το έβαλε στη θέση του, το σανίδι ήταν μεγαλύτερο. Το πήρε, έκοψε το περίσσιο και πήγε πάλι να το τοποθετήσει. Τότε είδε πως ήταν μικρότερο από ό,τι έπρεπε.

Ο γερο - Ιωσήφ ήταν μαραγκός στο επάγγελμα. Παίρνει για δεύτερη φορά τα μέτρα, κόβει άλλο σανίδι στα μέτρα που χρειαζόταν, με πολλή ακρίβεια, πήγε να το βάλει στη θέση του, αλλά και πάλι περίσσευε. Το έκοψε και όταν πήγε να το καρφώσει έγινε μικρότερο.

Τότε έχασε την υπομονή του και με θυμό είπε:

- Άει στο διάβολο, διάβολε! Τι έχεις; Τι να σου κάνω για να ταιριάξεις;

Τέσσερεις φορές σε μέτρησα και τέσσερεις σε έκοψα. Τώρα τι διάβολο έχεις και δεν ταιριάξεις;

Ο ταλαίπωρος αυτός μοναχός αντί να πει την ευχή και να επικαλεστεί τη Θεία βοήθεια στην εργασία του, προτίμησε να μνημονεύσει το διάβολο, ο οποίος δεν άργησε αλλά και τέτοιες ευκαιρίες ζητάει, για αυτό παρουσιάστηκε μπροστά του με όλη την αγριωπή μορφή του και του είπε:

- Με φώναζες, γέροντα. Τι είναι; Θέλεις τίποτα; Εδώ είμαι εγώ να σε βοηθήσω.

Ο γερο - Ιωσήφ τρομαγμένος έκανε το σταυρό του, παράτησε το σανίδι και έτρεξε στον Πνευματικό του να εξομολογηθεί, αλλά από τότε μέχρι σήμερα έχουν περάσει περισσότερα από τριάντα χρόνια και δεν μπορεί ακόμη να συνέλθει. Του έμεινε ο φόβος και μια αφηρημάδα στο μυαλό, σαν αντιμισθία από τον διάβολο...

Ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ξυλοκοπείται από τα δαιμόνια

Επιδιόρθωνα κάποτε τα δωμάτια της μονής, διηγείται ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης. Λίγο πριν το μεσημέρι, ξάπλωσα κουρασμένος στο κρεβατάκι ενός δωματίου, του οποίου διόρθωνα το ταβάνι. Ξαφνικά ανοίγει η πόρτα και μπαίνει μέσα βίαια ένας στρατιώτης. Είχε μόνο ένα μάτι στο μέτωπο και φώναζε:

- Εδώ είσαι λοιπόν; Ε, τώρα θα δεις τι θα πάθεις!

Πίσω του, ακολουθούσαν κάπου 18 δαίμονες, άλλοι με την μορφή ανθρώπου και άλλοι με την μορφή πιθήκου. Όλοι όρμησαν πάνω μου και άρχισαν να με χτυπούν. Προσπαθούσα

να κάνω το σταυρό μου, αλλά με εμπόδιζαν. Τρεις από αυτούς με κρατούσαν το χέρι και ένας μου άνοιγε τα δάχτυλα, για να μην μπορώ να σχηματίσω μ' αυτά, το σημείο του τιμίου σταυρού. Τα χτυπήματα και τα βάσανα που υπέφερα, δεν περιγράφονται.

Σε λίγο από το στόμα και από τη μύτη μου, έτρεχε αίμα. Τα χείλη μου πρήστηκαν. Τα ράσα μου ανοιγμένα και το παντελόνι κατεβασμένο, γιατί ακόμα και στα απόκρυφα, επέτρεψε ο Θεός να με βασανίσουν. Τα χέρια μου ήταν στραμπουληγμένα και ο ώμος μου, σχεδόν βγαλμένος. Στα αυτιά μου, αντηχούσαν, τα γεμάτα μίσος λόγια τους.

Σε κάποια στιγμή, ελευθέρωσα το χέρι μου και έκανα το σταυρό μου.

Αμέσως οι δαίμονες πήδηξαν από το παράθυρο, αφήνοντάς με, μισοπεθαμένο. Μάζεψα τα ρούχα μου και κατέβηκα όπως - όπως στην κουζίνα. Εκεί ήταν μια γιαγιά προσκυνήτρια, που μόλις με είδε, τρόμαξε.

- Δεν ήρθες επάνω γιαγιά, της είπα, για να με βοηθήσεις. Οι δαίμονες με σκότωσαν στο ξύλο!

- Άκουγα π. Ιάκωβε, χτυπήματα και θόρυβο πάνω, αλλά νόμιζα πως εργαζόσουν και χτυπούσες εσύ, με απάντησε η γιαγιά.

Τα στοιχειωμένα σπίτια

Σε όποιο μέρος χυθεί αθώο αίμα (αν είναι αίμα Αγίου ανθρώπου, το μέρος αυτό έχει μόνιμη Χάρη Αγίου Πνεύματος και τα δαιμόνια φυγαδεύονται), εκείνο το μέρος τα δαιμόνια το κάνουν "στέκι" τους.

Σε ένα χωράφι, είχε κάποτε κάποιος σκοτώσει τον ιδιοκτήτη του χωραφιού.

Μετά από 150 χρόνια, σε εκείνο το χωράφι χτίστηκε ένα εξοχικό σπίτι. Ο ιδιοκτήτης του σπιτιού, ήταν ένας πλούσιος και μια μέρα ο γιός του, πήρε την παρέα του και πήγαν στο εξοχικό για ολιγοήμερες διακοπές. Ήταν η πρώτη φορά, που κάποιοι θα διανυκτέρευαν στο σπίτι εκείνο.

Την πρώτη μέρα, τα παιδιά φάγανε και ήπιανε και το βραδάκι κατά τις 8, εκεί που διασκεδάζαν, πέφτει ξαφνικά ο γενικός και αυτόματα όλο το σπίτι βυθίστηκε στο σκοτάδι. Άρχισε τότε η ατμόσφαιρα να μυρίζει μπαρούτι και στην μπανιέρα του σπιτιού, ακουγόταν σαν να σφάζανε γουρούνια και σαν να άδειαζαν τσουβάλια που είχαν κρεμμύδια!

Τα παιδιά πάγωσαν από το φόβο τους. Στη συνέχεια άκουσαν κάτω στο υπόγειο, σαν να σπάνε γλάστρες! Τα παιδιά παίρνουν ένα φακό και πάνε στην μπανιέρα, από όπου άκουγαν μουγκρητά και βλέπουν την μπανιέρα γεμάτη φρέσκο ανθρώπινο αίμα! Έπαθαν σοκ από το θέαμα.

Τα παιδιά, χωρίς να είναι υπεύθυνα για την κατάσταση αυτή, λόγω της απειρίας τους, αντί να κάνουν την ευχή του Χριστού, τρομοκρατήθηκαν και την κοπάνησαν από το σπίτι.

Όταν βρεθούμε σε τέτοια κατάσταση, το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να πιστέψουμε ότι είναι δαιμόνια, διότι η αμφιβολία και η απιστία τα αποθρασύνει και το δεύτερο να κάνουμε νηστεία και προσευχή, ώστε να εκδιωχθούν παντελώς από το μέρος εκείνο. Τα στοιχειωμένα σπίτια πρέπει να γκρεμιστούν.

Έτσι έχουν τα πράγματα. Όταν όμως δεν ξέρουμε, λέμε ότι υπάρχουν φαντάσματα και στοιχειωμένα σπίτια.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Πως ένας αξιωματικός πείστηκε για την ύπαρξη του διαβόλου

Ήταν αποκριές και μια παρέα αξιωματικών καθόταν με έναν στρατιωτικό ιερέα. Άρχισαν συζήτηση για τους δαίμονες. Όλοι οι αξιωματικοί αρνιούνταν την ύπαρξή τους και κορόϊδευαν αυτούς που πίστευαν πως υπάρχουν, λέγοντας πως αυτή η πίστη είναι μια δεισιδαιμονία που έμεινε από τον Μεσαίωνα.

Ο ιερέας τους άκουσε για πολλή ώρα και τελικά τους είπε:

- Εσείς κύριοι, δεν πιστεύετε πως υπάρχουν δαίμονες και νομίζετε, ότι όλα τα σχετικά που λέγονται γι' αυτούς είναι παραμύθια. Μήπως κάποιος από εσάς, θέλει να επιβεβαιωθεί, ότι πράγματι υπάρχουν οι δαίμονες;

Ένας από τους αξιωματικούς, ο πιο μεγάλος ηλικιακά, απάντησε θετικά.

- Ελάτε στο σπίτι μου, του είπε ο ιερέας.

Έτσι ο αξιωματικός, δεχόμενος την πρόσκληση του ιερέα, πήγε στο σπίτι του.

Εκεί ο ιερέας του έδωσε να διαβάσει ένα προσευχητάρι και μάλιστα τον προέτρεψε να διαβάσει τις προσευχές, που είναι αφιερωμένες στην Παναγία. Σημειωτέον, ότι αυτές τις προσευχές τις μισεί ιδιαίτερα ο διάβολος. Προέτρεψε λοιπόν ο ιερέας τον αξιωματικό, να αρχίσει να διαβάζει τις προσευχές εκείνης της ημέρας, που έτυχε να είναι η Καθαρή Δευτέρα.

Ο αξιωματικός έκανε αυτό που του είπε ο ιερέας. Όταν όμως άρχισε να τις διαβάζει, αισθάνθηκε ένα παράξενο ρίγος στην πλάτη του, σαν να περπατούσαν μυρμήγκια.

Την επόμενη μέρα, την Τρίτη, ο αξιωματικός ήρθε πάλι στο σπίτι του ιερέα και άρχισε πάλι να διαβάζει προσευχές. Τότε αισθάνθηκε ακόμα πιο έντονα το ρίγος που είχε αισθανθεί την προηγούμενη μέρα. Όλο και πιο έντονα, είχε ένα παράξενο αίσθημα σαν να ανεβαίνουν μυρμήγκια πάνω στην πλάτη του. Επιπλέον αυτή τη φορά αισθάνθηκε τα μαλλιά να ορθώνονται και νόμισε πως περπατούσε κάποιος γύρω του.

Την μεθεπόμενη μέρα, πάλι επισκέφτηκε τον ιερέα και άρχισε πάλι να διαβάζει τις προσευχές. Τότε άκουσε ξεκάθαρα κάποιον να περπατάει στο δωμάτιο. Ταυτόχρονα ένοιωσε να τον χτυπά ένα κύμα κρύου ανέμου.

Ξαφνικά άκουσε μια χλευαστική άγρια φωνή, που να λέει:

- Ναι, μόνο εσύ μας έλειπες να έρχεσαι εδώ και να προσεύχεσαι...!

Ο αξιωματικός αναπήδησε έντρομος, ξεκλείδωσε την πόρτα και τρέχοντας πήγε στο ιερέα και του είπε:

- Τώρα πια πιστεύω, πως υπάρχουν δαίμονες!...

~ Το παρακάτω γεγονός, δημοσιεύτηκε στο Ρωσικό περιοδικό "Ντουσεπολέσνοε Τστένιε" το έτος 1903 ~

Ποτέ να μην προκαλούμε τον διάβολο

Στον 20ο αιώνα στα Κατουνάκια, την έρημο του Αγίου Όρους, υπήρχε ένας δίμετρος (2,10μ!) και εύσωμος μοναχός (150 κιλά). Ήταν πράγματι πολύ δυνατός μοναχός!

Αυτός υποστήριζε και καυχιόταν εκεί στους άλλους μοναχούς:

- Άμα εμφανιστεί ο διάβολος μπροστά μου, θα τον δώσω και θα τον κάνω κομματάκια!

Οι μοναχοί προσπαθούσαν να τον προσγειώσουν:

- Αδερφέ, μην ασχολείσαι με τον εχθρό. Τα δαιμόνια ως πνεύματα, έχουν ασύγκριτα μεγαλύτερες δυνάμεις από εμάς τους ανθρώπους...

- Δεν φοβάμαι κανέναν δαίμονα, κανέναν διάβολο! επέμενε εκείνος. Θα τον κάνω κομμάτια!...

Πέρασε αρκετός χρόνος και μια μέρα παραχωρεί ο Θεός να εμφανιστεί ένας δαίμονας, στον μοναχό αυτόν. Ο δαίμονας αυτός ήταν πάρα πολύ κοντός, νάνος, είχε όμως φρικτή φυσιογνωμία!

Και λέει στον μοναχό, απειλώντας τον με το δάχτυλο:

- Βρε σαλιάρη! Εσύ τα σάλια σου δεν μπορείς να μαζέψεις, θα τολμήσεις να τα βάλεις μαζί μου;

Ο μοναχός τόσο πολύ φοβήθηκε, από τις απειλές αυτού του μικρού δαιμονίου, που έπαθε από το φόβο του, κίρρωση του ήπατος και σε 6 μήνες πέθανε!!!

Γι' αυτό οι Πατέρες λένε, ότι κανείς να μην προκαλεί και να τα βάζει με τον εχθρό, σε όποιο πνευματικό επίπεδο και να είναι. Το να προκαλείς τον εχθρό είναι υπερηφάνεια και λόγω αυτής ο Θεός αποσύρει τη Χάρη Του. Με τα αποτελέσματα να είναι οδυνηρά, όπως έγινε με τον μοναχό αυτόν....

Ο διάβολος δεν αντέχει την περιφρόνηση

Ο διάβολος λόγω του υπερβολικού εγωισμού του, δεν αντέχει την γνήσια καταφρόνηση. Θέλει ο άνθρωπος να τον υπολογίζει!

Ήταν κάποιος γέροντας, στον οποίο εμφανίστηκε ο διάβολος με την μορφή άγριου λιονταριού. Ο γέροντας παρέμεινε ψύχραιμος, κατάλαβε αμέσως, ότι επρόκειτο για τον διάβολο και απευθυνόμενος με έναν απαξιωτικό και καταφρονητικό ύφος, λέει στο λιοντάρι:

- Αχ, με τα κουταβάκια θα τα βάλουμε τώρα!

Και πριν ακόμα ο διάβολος του επιτεθεί, με τη φράση αυτή του γέροντα, έγινε άφαντος! Θέλει τόλμη και παλλικαριά ψυχής, γιατί άμα κάποιος έλεγε τα ίδια λόγια του γέροντα με φόβο, ο διάβολος δεν θα έφευγε.

Ο διάβολος είναι μεγάλος τεχνίτης

Ένας νεαρός είχε μπλέξει με κάποιον μάγο και ασχολήθηκε με μαγικά. Έπαθε μετά ζημιά, αρρώστησε και κατέληξε στο νοσοκομείο. Μήνες ξοδεύτηκε ο πατέρας του, γιατί δεν είχαν τότε ασφάλεια, για να βρουν τι έχει. Οι γιατροί δεν του έβρισκαν τίποτε. Είχε γίνει χάλια.

Τί κάνει τότε ο διάβολος! Του εμφανίζεται σαν τον Τίμιο Πρόδρομο, που τον είχαν πολιούχο στον τόπο του και του λέει:

- Θα σε κάνω καλά, αν ο πατέρας σου χτίσει μία Εκκλησία.

Το είπε το παιδί στον πατέρα του και εκείνος ο καημένος είπε:

- Παιδί μου είναι, όσα έχω να τα δώσω, αρκεί να γίνει καλά και έταξε στον Τίμιο Πρόδρομο, να του χτίσει μία Εκκλησία. Ο διάβολος έφυγε και το παιδί έγινε καλά. Έκανε το... θαύμα!

Οπότε λέει ο πατέρας:

- Έγώ έταξα να χτίσω Εκκλησία. Πρέπει να εκπληρώσω το τάμα μου.

Δεν είχαν και οικονομική άνεση και, για να χτίσει τον ναό, πούλησε όσα χωράφια είχαν. Έδωσε όλη την περιουσία του! Τα παιδιά του έμειναν στον δρόμο. Αγανάκτησαν, "να λείψει η Ορθοδοξία" είπαν, και έγιναν Ιεχωβάδες!!!

Βλέπεις τον διάβολο τί κάνει; Φαίνεται, εκεί (στην περιοχή τους), δεν υπήρχαν Ιεχωβάδες και βρήκε αυτός τρόπο, να γίνουν και εκεί Ιεχωβάδες!...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η τέχνη του διαβόλου να απροσανατολίζει...

Ω, αν βλέπατε τον διάβολο πώς κινείται! Δεν τον έχετε δει, γι' αυτό δεν καταλαβαίνετε μερικά πράγματα! Κάνει το πάν, για να μην βοηθηθεί ο άνθρωπος. Το έχω παρατηρήσει στο Καλύβι, όταν συζητώ.

Μόλις φθάσω ακριβώς στο σημείο που θέλω, στο πιο ευαίσθητο, για να βοηθήσω αυτούς που με ακούν, τότε ή κάποιος θόρυβος γίνεται ή έρχονται άλλοι και διακόπτω. Τους βάζει προηγουμένως ο διάβολος να χαζεύουν απέναντι την Σκήτη ή να βλέπουν κάτι και κανονίζει να έρθουν στο πιο λεπτό σημείο της συζητήσεως, για να αλλάξω θέμα και να μην ωφεληθούν.

Γιατί, όταν αρχίσει η συζήτηση, ξέρει ο διάβολος που θα καταλήξει και επειδή βλέπει, ότι θα πάθει ζημιά, στέλνει κάποιον ακριβώς στο πιο ευαίσθητο σημείο, για να με διακόψει.

- Έ, Πάτερ, από που να μπούμε; φωνάζει.

- Πάρτε λουκούμια και νερό και ελάτε από εκεί, τους λέω.

Άλλοι μπαίνουν εκείνη την στιγμή μέσα, οπότε με διακόπτουν, γιατί πρέπει να σηκωθώ να χαιρετήσω. Άλλοι έρχονται μετά από λίγο και πρέπει πάλι να σηκωθώ, αρχίζουν και την κουβέντα «από που είσαι κ.λπ.»... Οπότε είμαι αναγκασμένος να αρχίσω πάλι από την αρχή, να ξαναπώ φέρ' ειπείν το παράδειγμα που έλεγα.

Μόλις προχωρώ, φωνάζει από κάτω άλλος:

- Ε, Πάτερ Παΐσιε, που μένεις; Από εδώ είναι η πόρτα;

Άντε ξανά να σηκωθείς... Βρέ τον πειρασμό! Έξι - επτά φορές μια μέρα, μου έκανε το ίδιο, μέχρι που αναγκάστηκα και έβαλα μερικούς... φρουρούς!

- Εσύ κάθησε εκεί και κοίταζε να μην έρθει κανένας από εκεί. Εσύ κάθησε εδώ, μέχρι να τελειώσω την δουλειά μου.

Έξι - επτά φορές να αρχίζεις ολόκληρη ιστορία, να τους φέρνεις στο σημείο που θα βοηθηθούν, και τα ταγκαλάκια πάλι να δημιουργούν σκηνές!

Βρε τον πειρασμό τί κάνει! Γυρίζει το κουμπί συνέχεια σε άλλη συχνότητα.

Μόλις ο αγωνιζόμενος πάει να συγκινηθεί λίγο από κάτι, τάκ, του γυρίζει το κουμπί αλλού και ξεχνιέται με εκείνο. Θυμάται πάλι κάτι πνευματικό; Τάκ, του θυμίζει κάτι άλλο. Τον κάνει όλο τούμπες. Ο άνθρωπος, αν μάθει πώς εργάζεται ο διάβολος, θα απαλλαγεί από πολλά πράγματα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μη δίνουμε αφορμές στον διάβολο

Συνήθως εμείς οι άνθρωποι με τις αφορμές που δίνουμε, είτε με απροσεξίες, είτε με υπερήφανους λογισμούς, επιτρέπουμε στον εχθρό να μας κάνει κακό. Ακόμη και έναν λογισμό ή έναν λόγο μπορεί να τα εκμεταλλευτεί το ταγκαλάκι.

Θυμάμαι, ήταν μια οικογένεια πολύ αγαπημένη. Κάποτε άρχισε ο άνδρας και έλεγε στην γυναίκα:

- Θα σε χωρίσω!

Και η γυναίκα έλεγε στον άνδρα:

- Θα σε χωρίσω!!

Έτσι το έλεγαν, στα αστεία. Αλλά το εκμεταλλεύτηκε ο πειρασμός και δημιούργησε μια μικρή δυσκολία και ήταν έτοιμοι να χωρίσουν, ούτε τα παιδιά τους σκέφτονταν, ούτε τίποτε.

Ευτυχώς βρέθηκε ένας πνευματικός και τους μίλησε:

- Γι' αυτήν την χαζομάρα θα χωρίσετε; τους είπε. Και έτσι συνήλθαν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος γνωρίζει μόνο το παρόν, όχι το μέλλον!

Ένας δαιμονισμένος πίστευε ότι είχε μια έκτη αίσθηση, μια αίσθηση παραπάνω από τους άλλους, με την οποία μπορούσε να βλέπει, (με την βοήθεια του διαβόλου βέβαια) αυτό που μετά από λίγο θα έβλεπε μπροστά του.

Μια μέρα πήγε στο Άγιο Όρος και επιστρέφοντας από την μονή Ιβήρων για τις Καρυές, στο δρόμο, "ενεργοποιήθηκε" αυτή η αίσθηση του και βλέπει τον Άγιο Παΐσιο να κάθεται έξω από το καλυβάκι του, να κάθεται σε μια πέτρινη πλάκα, κάτω από μια ελιά και να κάνει ένα ξυλόγλυπτο εργόχειρο.

Ο δαιμονισμένος αναρωτήθηκε μέσα του:

"Αυτό που είδα είναι αλήθεια ή με εξαπατά ο διάβολος;"

Έτσι αντί να πάει ευθεία για τις Καρυές, έστριψε αριστερά για το μονοπάτι που οδηγεί στο καλύβι του γέροντα. Ήθελε να το επιβεβαιώσει, αυτό που είδε.

Φτάνοντας ο δαιμονισμένος στο καλυβάκι του Αγίου Παΐσιου, αντίκρουσε ένα θέαμα και μια σκηνή, όπως την είδε (πήγαινε για πρώτη φορά στο καλύβι). Το καλυβάκι, η ελιά και κάτω από την ελιά μια πέτρινη πλάκα και πάνω σε αυτήν να βρίσκεται ένα ξυλόγλυπτο εργόχειρο. Τα είδε όλα, εκτός από τον γέροντα, εκείνος μόνο απουσίαζε.

Και αναρωτιόταν ο δαιμονισμένος:

"Τί έγινε;"

Δεν γνώριζε ο δαιμονισμένος, ότι ο διάβολος δεν γνωρίζει το μέλλον. Και δεν μπορούσε ο διάβολος να φανταστεί, τι θα τον έφτιαχνε ο Άγιος Παΐσιος!

Και ξαφνικά βλέπει ο δαιμονισμένος να βγαίνει ο Άγιος Παΐσιος με πυρ και μανία από το καλυβάκι του, φωνάζοντας τον:

- Δαιμονισμένε! Πλανεμένε! Γι' αυτό μπήκα μέσα, για να μην με βρεις εδώ και να καταλάβεις, ότι αυτός που σε έδειχνε την εικόνα, ήταν ο διάβολος!...

Να σου πω το μέλλον σου;

Κάποτε ένας φοιτητής θεολογίας, με κάποια παιδιά από την σχολή του, είχαν πάει σε μία Εκκλησία, είχαν μία σύναξη.

Σε ένα διάλειμμα που κάνανε, τον πλησιάζει τον φοιτητή μια γύφτισσα και του λέει:

- Να σου πω το μέλλον σου;

Αυτός της λέει:

- Δεν θέλω να μου πεις το μέλλον μου!

- Όχι, να σου πω το μέλλον σου, επέμενε η γύφτισσα.

Τότε αυτός είδε τον καθηγητή του πιο πέρα και της λέει:

- Πήγαινε σ' αυτόν, για να του πεις το μέλλον του.

Πάει η γύφτισσα, ελπίζοντας ότι απ' αυτόν θα πάρει κάτι παραπάνω και του λέει:

- Να σου πω το μέλλον σου;
- Όχι, δεν θέλω να μου πεις.
- Όχι, θα στο πω...
- Λοιπόν το ξέρεις;
- Το ξέρω, απαντάει η γύφτισσα.
- Σίγουρα το ξέρεις;
- Βεβαίως το ξέρω...!!!

Τότε ο καθηγητής της αστράφτει ένα μπάτσο και την ρίχνει κάτω. Ήταν τόσο δυνατό... Και της λέει:

- Άμα ήξερες το μέλλον, δεν ερχόσουν σε εμένα για να φας το μπάτσο...

Ο διάβολος δεν γνωρίζει το μέλλον. Απλά με την εμπειρία των 7.500 χρόνων της ύπαρξής του, προβλέπει το μέλλον, δεν το προγνωρίζει...

Ο διάβολος πολεμάει μόνο αυτούς που αγωνίζονται

Ένας πλούσιος άρχοντας, είχε πολλούς υπηρέτες και ανάμεσα σε αυτούς, υπήρχε και ένας νέος, που διάγε πνευματική ζωή. Όλοι οι υπηρέτες τον κορόϊδευαν, γιατί ενώ αυτοί έτρωγαν από τα πλούσια εδέσματα του άρχοντα, αυτός σε περίοδο και ημέρα νηστείας δεν έτρωγε, αλλά νήστευε.

Το αντιλήφτηκε αυτό ο άρχοντας και μια μέρα τον πλησίασε και τον ρώτησε:

- Για ποιά λόγο νηστεύεις;
- Είμαι ακόμα ζωντανός και νηστεύω, για να αντιμετωπίζω τα πυρά του διαβόλου...
- Και εμένα γιατί δεν με πειράζει ο διάβολος, ρώτησε με απορία ο άρχοντας.
- Γιατί άρχοντά μου, είσαι νεκρός!

Ο άρχοντας δεν κατάλαβε την απάντηση του νέου, αλλά δεν έδωσε συνέχεια στην συζήτηση.

Μια μέρα, πήγαν οι 2 τους για κυνήγι και φτάνοντας σε μια λίμνη, που είχε πάπιες, ο άρχοντας άρχισε να ρίχνει με το όπλο του, εναντίον των παπιών και ταυτόχρονα λέει στον νέο, να τρέξει και να μαζέψει τις πάπιες. Ο νέος έτρεξε και άρχισε να μαζεύει τις σκοτωμένες πάπιες. Μόλις το είδε αυτό ο άρχοντας, άρχισε να φωνάζει:

- Τί κάνεις εκεί; Τις σκοτωμένες μαζεύεις; Τις μισκοτωμένες να μαζεύεις, γιατί αυτές είναι ικανές να διαφύγουν και όχι οι σκοτωμένες, που τις έχουμε σίγουρες.

Το βράδυ, στο σπίτι, ο άρχοντας ρώτησε τον νέο,

- Γιατί παιδί μου στο κυνήγι συμπεριφέρθηκες τόσο ανόητα, ώστε να μαζεύεις τις σκοτωμένες πάπιες και όχι τις μισσκοτωμένες.

- Το έκανα επίτηδες άρχοντά μου, για να σου δείξω, πως ακριβώς συμπεριφέρεται με τις ψυχές ο διάβολος. Εσύ επειδή δεν πιστεύεις και δεν νηστεύεις, είσαι νεκρός, είσαι σκοτωμένη πάπια και δεν σε κυνηγάει, σε αντίθεση με μένα, που πιστεύω και νηστεύω, είμαι ακόμα ζωντανός, είμαι μισσκοτωμένη πάπια, για αυτό και με κυνηγάει.

Αυτή είναι η τακτική του διαβόλου! Όσοι άνθρωποι δεν διάγουν πνευματική ζωή, ο διάβολος δεν τους βάλλει, γιατί δεν είναι αναγκαίο, αφού μόνοι τους καταστρέφονται. Όσοι όμως αγωνίζονται και διάγουν πνευματική ζωή, αυτούς βάλλει και τους κυνηγάει, προσπαθώντας να τους ρίξει στην αμαρτία, για να τους βάλει στο χέρι του.

Αυτά παθαίνουν όσοι συνεργάζονται με τον διάβολο

Κάποιος μύθος αναφέρει, ότι ένας ξακουστός μάγος θεραπευτής είχε υπογράψει συμβόλαιο φιλίας με τον «πονηρό» και σ' ό,τι κι όποτε τον χρειαζόταν, τον καλούσε και εκείνος έτρεχε. Ποτέ δεν του είχε χαλάσει το χατίρι ο σατανάς...

Μια μέρα ο θεραπευτής ζήτησε από τον σατανά την εξής χάρη:

- Θέλω να με βοηθήσεις, να γίνω υπουργός.

Ο σατανάς του υποσχέθηκε ότι θα του κάνει ό,τι του ζήτησε και του είπε:

- Ναι, θα πάω και θα μπω στο αυτί της βασιλοπούλας και θα την κάνω να είναι άρρωστη και να πονάει πολύ. Κανείς δεν θα μπορεί να την κάνει καλά. Λοιπόν, θα παρουσιασθείς εσύ, θα κάνεις ότι την θεραπεύεις και εγώ θα την ελευθερώσω. Τότε θα ζητήσεις από τον βασιλιά ότι θέλεις και αυτός θα σε ικανοποιήσει.

Έτσι και έγινε. Η σατανική επήρεια έκανε τη βασιλοπούλα να πονάει πολύ, χωρίς κανείς να μπορεί να τη θεραπεύσει. Μόνο ο μάγος την έκανε δήθεν καλά. Οπότε ο βασιλιάς, από ευχαρίστηση, τον έκανε υπουργό.

Δεν πέρασε όμως πολύς καιρός και έγινε πραξικόπημα. Συνέλαβαν και τον υπουργό και τον κρέμασαν. Στην κρεμάλα πάνω καλούσε το φίλο του τον σατανά. Αλλά ενώ εκείνος πάντοτε έφθανε αμέσως, τώρα αργεί. Καλεί ο άνθρωπος, φωνάζει, ικετεύει, αλλά ο σατανάς δεν φαίνεται. Όμως να, τις τελευταίες του στιγμές, τον βλέπει να έρχεται από μακριά, φορτωμένος ένα γεμάτο τσουβάλι.

- Έλα, του φωνάζει, γιατί χάνομαι!

Και ο σατανάς έρχεται κοντά, αδειάζει στα πόδια του φίλου του το τσουβάλι που ήταν γεμάτο παλιοπάπουτσα και του λέει:

- Τα βλέπεις αυτά; Γι' αυτό τα χάλασα τόσα χρόνια. Για να σε ανεβάσω στην κρεμάλα. Αυτό είναι το τέλος σου. Βοήθεια δεν έχεις πια!...

Η τακτική του διαβόλου

Μερικοί επιστήμονες πήραν κάποτε ένα βάτραχο και τον έριξαν μέσα σε ένα καζάνι με βραστό νερό. Ο βάτραχος αμέσως με ένα πήδημα βρέθηκε έξω.

Μετά τον έριξαν για δεύτερη, τρίτη κ.ο.κ. αλλά πάντοτε με ένα πήδημα έβγαινε έξω και γλύτωνε.

Μετά τον έριξαν σε ένα καζάνι με κρύο νερό. Ο βάτραχος ευχαριστήθηκε και άρχισε να χαίρεται και να κολυμπά. Εκείνο όμως που δεν κατάλαβε ο βάτραχος, ήταν ότι τον είχαν τοποθετήσει κάτω από το καζάνι φωτιά και το νερό λίγο - λίγο ζεσταινόταν. Ενώ ο βάτραχος χαρούμενος και ευχαριστημένος κολυμπούσε με βουτιές και πηδήματα, το νερό σιγά - σιγά ζεσταινόταν και έβραζε και η θερμοκρασία του νερού λίγο - λίγο άλλαζε και ανέβαινε, χωρίς να το καταλαβαίνει. Έτσι μέσα στο ζεστό νερό, ο βάτραχος ψήθηκε ζωντανός, χωρίς να το καταλάβει.

Την ίδια τακτική εφαρμόζει και ο διάβολος. Δεν ρίχνει απότομα τον άνθρωπο μέσα στη ζεστή αμαρτία, οπότε θα αντιδράσει και θα πηδήξει έξω.

Τον βάζει στο καζάνι με χλιαρό νερό, ανάβει τη φωτιά και ψήνεται σαν τον βάτραχο. Αρχίζει από τα μικρά και ασήμαντα αμαρτήματα, προχωρεί αθόρυβα στον εθισμό και φθάνει στα μεγάλα και βαριά, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να οδηγείται στην απώλεια...

Τα τεχνάσματα του διαβόλου

Διηγείται κάποιος ευσεβής κληρικός, ότι περπατώντας κάποτε στο δρόμο είδε κάμποσους χοίρους να ακολουθούν έναν άνθρωπο. Από περιέργεια ακολούθησε μαζί και είδε τους χοίρους, να ακολουθούν τον άνθρωπο μέσα σε ένα σφαγείο!

- Φίλε μου, του είπε, πως κατόρθωσες να πείσεις τους χοίρους να σε ακολουθήσουν σ' αυτό το μέρος;

- Απλούστατα, του απάντησε εκείνος, κρατούσα ένα καλάθι με βελανίδια και καθώς προχωρούσα τους πετούσα από λίγα.

Το ίδιο συμβαίνει και με εμάς, όταν ο Σατανάς μας πετά τα βελανίδια των αμαρτωλών διασκεδάσεων, των σαρκικών επιθυμιών, των πονηρών λογισμών. Πλήθη ανθρώπων τον ακολουθούν σε ένα σκοτεινό "σφαγείο", στην κόλαση!...

Η μεγαλύτερη επιτυχία του διαβόλου

Ένας νεαρός πέρασε κάποτε μια κρίση ολιγοπιστίας. Πήγε λοιπόν σε έναν γέροντα και του είπε:

- Συγχώρεσέ με γέροντα, μα δεν μπορώ να πιστέψω σε αυτά τα φοβερά πράγματα που γράφουν τα συναξάρια, τα σατανικά τεχνάσματα και τις δαιμονικές εμφανίσεις και τις άλλες τερατολογίες. Να, για να βεβαιωθώ, επεδίωξα να δω και εγώ τον διάβολο και για το λόγο αυτόν, πολλές μέρες επίτηδες δεν προσευχόμουν και δεν έκανα το σταυρό μου, ιδιαίτερα πριν κοιμηθώ. Όμως, όχι μόνο δαίμονα δεν είδα, αλλά απολαμβάνω τον γλυκύτερο και ειρηνικότερο ύπνο της ζωής μου!

- Μα έτσι ακριβώς είναι, που σε ξεγέλασε ο διάβολος, του είπε ο γέροντας.

Σκέψου το μόνος σου: Τί θα κέρδιζε αν σου εμφανιζόταν; Μόνο που θα σε τάραζε και θα σε τρομοκρατούσε. Και τότε εσύ, από το φόβο σου, θα κατεφεύγες στην προσευχή, ζητώντας τη βοήθεια του Θεού. Παράλληλα, θα διαλύονταν οι οποίες αμφιβολίες είχες για την ύπαρξή του. Ενώ τώρα που δεν εμφανίστηκε, κέρδισε πολλά. Ενίσχυσε την ολιγοπιστία σου και σε οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει. Και να ξέρεις ότι για τίποτα άλλο δεν αγωνίζεται τόσο, όσο για την απόκρυψη της ύπαρξής του. Αυτή είναι η μεγαλύτερη επιτυχία του! Γιατί είναι εχθρός ακίνδυνος στο φανερό πόλεμο και στις κατά μέτωπο επιθέσεις. Με τον ύπουλο και συγκαλυμμένο πόλεμό του, καταστρέφει πολλές ψυχές.

Τα λόγια του γέροντα, παρηγόρησαν την ψυχή του νεαρού και τον στερέωσαν στην πίστη.

Ένα σατανικό σχέδιο

Κάποτε ο διάβολος κάλεσε μια παγκόσμια συνέλευση δαιμόνων. Στην εναρκτήρια ομιλία του, ανάμεσα στα άλλα, τους είπε:

- Δεν μπορούμε να εμποδίσουμε τους Χριστιανούς να πηγαίνουν στην Εκκλησία. Δεν μπορούμε να τους εμποδίσουμε να διαβάζουν την Αγία Γραφή και να γνωρίζουν την αλήθεια. Δεν μπορούμε ούτε ακόμα και να τους εμποδίσουμε να έχουν μια ζωντανή στενή σχέση με τον Σωτήρα τους.

Άπαξ και αποκτήσουν αυτήν τη σύνδεση με τον Ιησού, εμείς χάνουμε κάθε δύναμη πάνω τους! Έτσι, το μόνο που μας μένει είναι να τους κλέψουμε το χρόνο τους! Ας πηγαίνουν στην Εκκλησία, δεν πειράζει, ας έχουν εκεί τις συνεσιτιάσεις τους κι όλα τα υπόλοιπα. Ας έχουν έργο και δράση. Μόνο να μην έχουν χρόνο να αναπτύξουν αυτή τη ζωντανή σχέση

με τον Ιησού. Να τι θέλω από εσάς. Αποσπάστε τους την προσοχή από τον Σωτήρα τους και εμποδίστε τους από του να έχουν θερμή και στενή σχέση μαζί Του όλη μέρα. Ας τους παρασύρουμε σε μια χαλαρή σχέση με τον Ιησού, τυπική σχέση, χωρίς γνήσια πίστη και αγάπη γι' Αυτόν!

- Πώς θα το κάνουμε αυτό; ρώτησαν τότε οι δαίμονες.

- Βάλτε τους να ασχολούνται με τα δευτερεύοντα θέματα και βρείτε τρόπους αμέτρητους να κρατάτε απασχολημένο το μυαλό τους, τους απάντησε ο διάβολος. Βάλτε μέσα τους τον πειρασμό να ξοδεύουν, να ξοδεύουν, να ξοδεύουν και να δανείζονται χρεώνοντας τις κάρτες τους.

Πείστε τις γυναίκες τους να πάνε να δουλεύουν πολλές ώρες εκτός σπιτιού και τους άνδρες να δουλεύουν 6 - 7 μέρες την εβδομάδα, 10 - 12 ώρες την ημέρα, έτσι ώστε να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες του τρόπου ζωής τους. Εμποδίστε τους να ξοδεύουν χρόνο με τα παιδιά τους. Έτσι, καθώς θα διασπάται η οικογένειά τους, σύντομα το σπίτι δεν θα αποτελεί πια για αυτούς καταφύγιο από την πίεση της δουλειάς τους. Κρατάτε πάντα το μυαλό τόσο γεμάτο με ερεθίσματα ώστε να είναι αδύνατο να ακούσουν τη σιγανή και απαλή φωνή του Θεού.

1. Βάλτε τους να παίζει το ραδιόφωνο και το κασετόφωνο όποτε οδηγούν.

2. Φροντίστε να έχουν συνεχώς ανοιχτά στο σπίτι τους τα CD, το βίντεο, την τηλεόραση και τους υπολογιστές τους.

3. Βάλτε σε κάθε κατάστημα και εστιατόριο που μπαίνουν, να παίζει ασταμάτητα μουσική. Αυτό θα συννεφιάζει το μυαλό τους και θα αδυνατίζει την κοινωνία τους με τον Χριστό μέσω της προσευχής.

4. Γεμίστε τα τραπέζια τους με περιοδικά και εφημερίδες. Κάντε τους υπερκαταναλωτικά όντα, να αγοράζουν, να ξοδεύουν χωρίς να έχουν τίποτα από αυτά πραγματική ανάγκη. Να ασχολούνται, να ταλαιπωρούνται και να απομακρύνονται από τον Ιησού Χριστό.

5. Σφυροκοπάτε τα μυαλά τους ακατάπαυστα με ειδήσεις όλο το 24ωρο.

6. Γεμίστε τους δρόμους με διαφημιστικές αφίσες, ώστε να μην τους αφήνετε στιγμή σε ησυχία όσο οδηγούν ή περπατούν.

7. Πλημμυρίστε τα γραμματοκιβώτιά τους με άχρηστα διαφημιστικά, καταλόγους ρούχων, τυχερών παιχνιδιών και κάθε τι που προάγει ψεύτικες ελπίδες ευημερίας.

8. Βάλτε κοκκαλιάρικα μοντέλα στα εξώφυλλα των περιοδικών και στην τηλεόραση ώστε οι άνδρες να θεωρούν αυτά ως πρότυπα ομορφιάς και να μην ικανοποιούνται με την εμφάνιση της γυναίκας τους.

9. Δώστε κούραση στις συζύγους ώστε τα βράδια να μην είναι σε θέση να χαρούν σαν ζευγάρια με τους άνδρες τους. Δώστε τους πονοκεφάλους, ώστε οι άνδρες να έχουν παράπονα, πικρίες και να αρχίσουν να ψάχνουν αλλού για ευχαρίστηση. Αυτό θα διαλύσει γρήγορα τις οικογένειες.

10. Διαφημίστε τον Αϊ-Βασίλη ώστε να κλέψετε την προσοχή των παιδιών από το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων.

11. Το Πάσχα διαδώστε τα κουνελάκια και τα κόκκινα αυγά στη θέση του μηνύματος της Ανάστασης και της νίκης της αμαρτίας.

12. Ακόμα και στη διασκέδασή τους φέρτε τους στα άκρα. Όταν γυρίζουν από διακοπές να είναι πτώμα στην κούραση και να έχουν μετανιώσει για τις επιλογές τους.

13. Μην τους αφήνετε να βγαίνουν στη φύση και να παρατηρούν ό,τι ο Θεός εποίησε.

14. Αντί για αυτό, στέλνετέ τους σε λούνα παρκ, γήπεδα, κινηματογράφους, παιδότοπους και κονσέρτα.

15. Κρατάτε τους πάντα υπεραπασχολημένους. Να μη σκέφτονται, να μην αναζητούν, να μη προβληματίζονται.

16. Και όταν συναντώνται για πνευματική συντροφιά με άλλους πιστούς, κάντε ώστε να φεύγουν από κει με διαταραγμένη συνείδηση.

Θα δουλέψει σίγουρα το σχέδιο αυτό!

Οι δαίμονες έτρεξαν γρήγορα να βάλουν σε εφαρμογή όλα αυτά, ώστε οι Χριστιανοί να μην έχουν χρόνο, ούτε ανάγκη για να εκζητήσουν τη δύναμη του Ιησού στη ζωή τους.

Αυτός είναι ο διάβολος!

Ένας άνδρας κάποτε, είχε δυστυχώς την ανοησία να πει ότι: "εγώ δεν φοβάμαι τον διάβολο!" Μεγάλο πράγμα αυτό!

Αν έλεγε: "με την βοήθεια του Θεού δεν φοβάμαι τον διάβολο", κάτι πάει και έρχεται...

Και ακούστε τι τον έκανε ο διάβολος.

Αυτός είχε μια πολύ όμορφη γυναίκα, την οποία υπεραγαπούσε και της είχε πολύ εμπιστοσύνη. Μια μέρα είχε φέρει έναν ασπριτζή, για να τους βάψει το σπίτι. Και παρουσιάζεται ο διάβολος στη γυναίκα του, με τη μορφή της ξαδέλφης της, την οποία είχε πολλά χρόνια να δει. Βούτηξε πρώτα ο διάβολος τα χέρια στον ασβέστη και μετά χτυπάει την πόρτα. Και βλέπει η γυναίκα του την ξαδέλφη της και αγκαλιάζονται και της αφήνει ο διάβολος πίσω στην πλάτη της, τις δύο παλάμες του με την ασβέστη. Τα είπανε για λίγο και με πρόσχημα ότι είχε μια δουλίτσα, την οποία έπρεπε να διεκπαιρέώσει και θα ερχόταν αργότερα, έφυγε.

Στη συνέχεια, πάει ο διάβολος στο μαγαζί του ανδρός της και παρουσιάζεται ως συγγενής και του λέει:

- Έρχομαι δυστυχώς Νικολάκη θα σε πικράνω, αλλά θα σου πω μια αλήθεια. Θα ήθελα να πας στο σπίτι και να δεις τα αποτελέσματα της γυναικός σου με τον ασπριτζή, στην πλάτη της γυναίκας σου...

Ο άνδρας δεν πίστεψε τον συγγενή του, ωστόσο πήγε στο σπίτι του και βλέπει την γυναίκα του, να είχε αγκαλιαστεί με τον ασπριτζή, κάτι που είχε αποτυπωθεί στην πλάτη της γυναίκας του. Άντε τώρα εσύ, να του το βγάλεις του άνδρα από τη μέση, ότι δεν αγκαλιάστηκε η γυναίκα του με τον ασπριτζή.

Αυτός είναι ο διάβολος...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Αποδείξεις για την ύπαρξη του διαβόλου

Κάποτε δύο κομψοί νεαροί άπιστοι, ταξιδεύοντας με ένα ατμόπλοιο, είδαν στο κατάστρωμα έναν γέροντα, γνωστό για την πίστη και την άγια ζωή του και θέλησαν να κάνουν πνεύμα σε βάρος του.

Τον πλησίασαν λοιπόν και του είπαν:

- Δάσκαλε, έμαθες τα νέα;
- Τί νέα; ρώτησε ο αγαθός γέροντας.
- Δεν έμαθες, ότι ο διάβολος πέθανε;

Τότε ο ευσεβής γέροντας, χωρίς να πειραχτεί από την αναίδεια των νέων εκείνων, έβαλε τα χέρια πάνω στους ώμους τους και τους είπε με γλυκύτητα.

- Αγαπητά μου παιδιά, απόδειξη ότι δεν πέθανε είναι η συμπεριφορά σας σε έναν γέροντα και τα λόγια σας, που είναι εμπνεύσεις δικές του...!!!

Περί διαζυγίου

Και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν. Ο ουν ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος μη χωριζέτω. [Και είναι πλέον οι 2 (σύζυγοι), ένα σώμα. Αυτό λοιπόν το ανδρόγυνο, το οποίο σε ένα σώμα έχει συνδέσει ο Θεός, ο άνθρωπος ας μην το χωρίζει.]

~ Κατά Μάρκον 10,8-9 ~

Ος αν απολύση την γυναίκα αυτού παρεκτός λόγου πορνείας, ποιεί αυτήν μοιχάσθαι, και ος εάν απολελυμένην γαμήσει, μοιχάται. [Όποιος χωρίσει την γυναίκα του, χωρίς την αιτία της μοιχείας, την σπρώχνει στην μοιχεία (διότι μοιχεία είναι πλέον, εάν αυτή έλθει εις νέον γάμο, εφόσον ζει ο πρώτος της άνδρας). Και εκείνος που θα λάβει ως σύζυγον διεζευγμένη γυναίκα, διαπράττει μοιχεία.]

~ Κατά Ματθαίον 5,32 ~

Ος αν απολύση την γυναίκα αυτού μη επί πορνεία και γαμήση άλλην, μοιχάται· και ο απολυμένην γαμήσας μοιχάται. [Όποιος χωρίσει την γυναίκα του, για οποιονδήποτε άλλη αιτία πλην της πορνείας και νυμφευθεί άλλη, διαπράττει μοιχείαν· και εκείνος που θα λάβει ως σύζυγο διεζευγμένη γυναίκα, διαπράττει μοιχεία.]

~ Κατά Ματθαίον 19,9 και Κατά Μάρκον 10,11-12 ~

Τοις δε γεγαμηκόσι παραγγέλλω, ουκ εγώ, αλλ' ο Κύριος, γυναίκα από άνδρός μη χωρισθήναι· εάν δε και χωρισθή, μενέτω άγαμος ή τω ανδρί καταλλαγήτω· και άνδρα γυναίκα μη αφιέναι. [Σε εκείνους οι οποίοι έχουν έρθει σε γάμο, δίνω την εντολή, όχι εγώ, αλλά ο Κυριος, η γυναίκα να μην χωριστεί από τον άνδρα της. Εάν όμως συμβεί και χωριστεί, ας μένει άγαμος ή ας συμφιλιωθεί με τον άνδρα της. Αλλά και ο άνδρας να μην αφήνει την γυναίκα του.]

~ Προς Κορινθίους Α' 7,10-11 ~

Οι άνθρωποι σήμερα χωρίζουν από φιληδονία και από τον εγωισμό τους. Από τίποτε άλλο! Όλους τους άλλους λόγους τους εμπνέονται εκ των υστέρων, για να δικαιολογηθούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα ο γάμος, όπως κατάντησε, έχει χάσει το νόημα του. Διαλύονται οικογένειες στα καλά καθούμενα. Έρθε τις προάλλες στο Καλύβι κάποιος τελείως ζαλισμένος. Είχε δύο παιδιά από μία φιλενάδα. Παντρεύτηκε μια άλλη, έκανε ένα παιδί και την χώρισε. Μετά ξαναπαντρεύτηκε κάποια άλλη, η οποία ήταν χωρισμένη και είχε δύο παιδιά από τον πρώτο γάμο της και ένα παιδί από έναν φίλο. Έκανε και μ' αυτήν άλλα δύο. «Για βαστά, του λέω, από πόσες μανάδες είναι αυτά τα παιδιά και από πόσους πατεράδες;» Έτσι καταστρέφονται τα ταλαιπώρα τα παιδιά. Όσα είναι ευαίσθητα και δεν μπορούν να

ξεπεράσουν την στενοχώρια, απελπίζονται και μερικά αυτοκτονούν. Αλλά πίνουν, για να ξεχνούν, άλλα μπλέκονται με τα ναρκωτικά...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όπως ακριβώς είναι βδελυρό και απαίσιο πράγμα να κόβει κανείς τη σάρκα του, έτσι είναι παράνομο και το να χωρίσει κανείς την γυναίκα του. Διότι με το μυστήριο του γάμου, οι δύο σάρκες, γίνονται πλέον μία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν πρέπει να χωρίζουν οι άντρες τις γυναίκες τους, και το αντίστροφο, παρά μόνο εάν συλληφθεί κάποιος σε πορνεία και εμποδίζεται στη θεοσέβεια.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αν και το Ευαγγέλιο καταδικάζει εκείνον που διακόπτει τα δεσμά του γάμου για άλλη αιτία, πέρα από την αιτία της μοιχείας (Ματθ. 5,32), εντούτοις υπόσχεται εκατονταπλάσια αμοιβή σ'αυτόν που αποτινάζει το σαρκικό φορτίο, για την αγάπη του Χριστού και για τον πόθο της αγνότητας (π.χ να χωρίσει κάποιος, για να γίνει μοναχός).

~ Αββάς Θεωνάς ~

Όταν έχουμε ένα διαζύγιο, άσχετα από τις αιτίες του διαζυγίου, έχουμε μια σαρωτική νίκη του σατανά. Λέει ο διάβολος: Βλέπεις Ναζωραΐε, τους στεφάνωσες, όμως εγώ τους κέρδισα, εγώ τους χώρισα! Γιατί ο διάβολος μόνο χωρίζει και ο Χριστός μόνο ενώνει. Αυτό πρέπει να εγκολπωθεί καλά στο μυαλό κάθε ανθρώπου πριν παντρευτεί, ότι δεν πρέπει να χωρίσουν ποτέ! Γιατί δεν υπάρχει διαζύγιο επί της γης. Είναι μέγα το μυστήριο όταν 2 άνθρωποι παντρεύονται εν Χριστώ και μετά ο ένας χωρίζει τον άλλο, είναι σαν να βάζουν τον διάβολο στη μέση και απορώ και αντιδρώ, που Επίσκοποι υπογράφουν το διαζύγιο, είμαι κάθετος σε αυτό. Το Ευαγγέλιο λέει, ότι η μοναδική αιτία χωρισμού είναι η μοιχεία. Αυτό σημαίνει, ότι πρέπει το αντρόγυνο να χωρίσει; Όχι βέβαια! Δεν διατάζει ο Χριστός να χωρίσει ρητώς το αντρόγυνο, αλλά τους επιτρέπει να χωρίσουν, για να μην γίνει αργότερα κανένα άλλο μεγαλύτερο αμάρτημα π.χ. δολοφονία του συζύγου. Μακάριος όμως είναι ο σύζυγος, που για την αγάπη του Χριστού μας, υπομένει το σταυρό αυτόν και δεν ζητά να χωρίσει. Εκείνοι όμως, που δεν συγχωρούν τον σύζυγο τους, για κάτι που έχει κάνει και ζητούν χωρισμό, άυριο που θα πάνε στον εξομολόγο, πως θα ζητήσουν από το Θεό να τους συγχωρέσει τις αμαρτίες τους;

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Τα πραγματικά διαζύγια δίνονται στον άλλο κόσμο και όχι σε τούτο τον κόσμο, από τους δικηγόρους. Το να κολαστεί ο ένας από τους 2 συζύγους ή και οι 2, αυτό είναι το πραγματικό διαζύγιο, διότι τότε δεν επιτυγχάνεται ο σκοπός του γάμου, που είναι η σωτηρία και των 2 συζύγων.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν χωρίσει κάποιος, είναι προτιμότερο να μην ξαναπαντρευτεί. Ο δεύτερος γάμος είναι μεγάλη απόφαση. Ιδιαίτερα όταν υπάρχουν παιδιά από τον πρώτο γάμο. Αν χωρίσει κανείς μια φορά, ας μείνει μόνος με τον εαυτόν του για να συνέλθει, να ηρεμήσει, να

ωριμάσει, να μετανοήσει και αν υπάρχουν παιδιά, να ασχοληθεί με τη σωστή ανατροφή τους, γιατί τα παιδιά, κουβαλούν πληγές από τον χωρισμό των γονιών τους.

~ Γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Η οικογένεια είναι ιερή. Όποιος εγκαταλείπει την οικογένειά του, τον σύντροφο ή την σύντροφο, τα παιδιά του, τιμωρείται πολύ σκληρά από τον Θεό. Οι γονείς φταίνε που υποφέρουν τα παιδιά, γιατί δεν τα μαθαίνουν να ζουν Χριστιανικά και επειδή οι γονείς δεν ζουν όπως πρέπει, Χριστιανικά.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Οι κυριότεροι λόγοι που επιτρέπεται το διαζύγιο είναι: α) Η μοιχεία, δηλ. η παραβίαση της συζυγικής πίστewς εκ μέρους ενός εκ των συζύγων (Ματθ. 19,9) β) Όταν κινδυνεύει η ζωή του συζύγου, λόγω της επιθετικότητας του άλλου γ) Όταν η σύζυγος γίνεται ένοχος σκοπίμως εκτρώσεώς της και με αυτό το έργο της, παρεμποδίζει τον σκοπό του γάμου δ) Όταν έχουμε την πτώση ενός από τους συζύγους, από την αληθινή πίστη π.χ. απιστία, αιρέσεις (Α' Κορ. 7,15) ε) Όταν ένας από τους συζύγους γίνεται ανάδοχος στο βάπτισμα του δικού του παιδιού. Έτσι όμως γίνεται πνευματικός πατέρας του παιδιού του και δεν μπορεί πλέον να ζήσει συζυγικά με τον άλλο σύζυγο, διότι έχουν πνευματική συγγένεια στ) Όταν ο σύζυγος λαμβάνει το αξίωμα του Επισκόπου και ζ) Όταν ο ένας από τους συζύγους ή και οι δύο, προσχωρούν στον μοναχισμό.

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Λόγω του ότι η γυναίκα γίνεται οικονομικά εντελώς ανεξάρτητη, εργαζόμενη όπως εργάζεται κάθε άνδρας, πλήθυναν οι διαλύσεις των οικογενειών, δηλαδή τα διαζύγια.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Τα περισσότερα διαζύγια οφείλονται στην υπερηφάνεια των δύο συζύγων. Δηλαδή κανένας από τους δύο δεν θέλει να κάνει λίγο πίσω.

~ παπα - Στέφανος ο Σέρβος ~

Τι σημαίνει ένα διαζύγιο; Την ανικανότητά μας να αγαπήσουμε. Αυτό βασικά σημαίνει. Όλα τα υπόλοιπα είναι οι δικαιολογίες μας. Την αποτυχία να αγαπηθούμε. Τη λαθεμένη αντίληψη που είχαμε για τον γάμο. Ο γάμος δεν είναι βίος ανθόσπαρτος...

~ Μητροπολίτης Σιατίστης Παύλος ~

Για 2 λόγους σήμερα οι γάμοι αποτυγχάνουν: α) διότι δεν είναι όλοι για γάμο και β) διότι δεν ρωτήθηκε ο Θεός, αν αυτός ή αυτή, που πάμε να παντρευτούμε, είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για εμάς. Γιατί μόνο ο Θεός γνωρίζει, ποιός είναι ο Αδάμ και ποιά είναι η Έυα του καθένα. Και βλέπεις ζευγάρια που συμβίωναν 10 χρόνια μαζί, όταν παντρευτούν, να χωρίζουν σε 10 μέρες. Ασυμφωνία χαρακτήρα, αναφέρεται ως αιτία του διαζυγίου! Καλά στα χρόνια που ήταν μαζί, δεν την κατάλαβαν την ασυμφωνία και την κατάλαβαν σε 10 μέρες; Να όμως που στα 10 χρόνια συμβίωσης, τους τρύγαγε ο διάβολος και όταν στεφανώθηκαν με την ευλογία του Θεού, είχαμε ασυμφωνία χαρακτήρα. Γιατί; Γιατί δεν ρωτήθηκε ο Θεός από το ζευγάρι, για το αν ο ένας για τον άλλον, είναι ο Αδάμ και η Έυα αντίστοιχα. Έτσι εξηγούνται τα πολλά ναυάγια στον γάμο.

~ Παναγόπουλος ~

Αν οι γάμοι αποτυγχάνουν, είναι διότι είναι ανθρώπινοι και όχι θεϊκοί. Γάμοι που γίνονται με την ευλογία του Χριστού, όχι εκ των υστέρων, αλλά εκ των προτέρων, ουδέποτε ναυάγησαν.

~ Παναγόπουλος ~

Περί διάκρισης

Περιοκοπές

Μη δώτε το άγιον τοις κυσί μηδέ βάλητε τους μαργαρίτας υμών έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς εν τοις ποσίν αυτών και στραφέντες ρήξωσιν υμάς. [Προσέχετε όμως σε ποιούς θα προσφέρετε με αδελφική αγάπη τις υπηρεσίες σας και θα ενδιαφέρεστε για την διόρθωσή τους. Διότι υπάρχουν μερικοί άνθρωποι, που είναι αναιδείς, όπως οι σκύλοι και ακάθαρτοι στην ζωή τους, όπως είναι οι χοίροι. Λοιπόν μη δώσετε τα άγια της πίστεως στους σκύλους και μη βάλετε μπρός στους χοίρους τα πολύτιμα μαργαριτάρια της Χριστιανικής αληθείας. Διότι υπάρχει κίνδυνος μεγάλος να καταπατήσουν με τα πόδια τους τα μαργαριτάρια μέσα στον βόρβορο και να στραφούν εναντίον σας, για να σας κατασπαράξουν ή κατά κάποιο άλλον τρόπο να σας βλάψουν.]

~ Κατά Ματθαίον 7,6 ~

Προσέχετε από των ανθρώπων. [Να φυλάγεστε από τους ανθρώπους.]

~ Κατά Ματθαίον 10,17 ~

Εγενόμην τοις ασθενέσιν ως ασθενής, ίνα τους ασθενείς κερδήσω· τοις πάσι γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινάς σώσω. [Στους ασθενείς κατά την πίστη και την αρετή Χριστιανούς, έγινα και εγώ σαν ασθενής, για να κερδίσω εις Χριστόν τους ασθενείς. Εις όλους έγινα τα πάντα, χωρίς βέβαια να παραβώ ποτέ το θέλημα του Θεού, για να σώσω με κάθε τίμημα και θυσία, έστω και μερικούς.]

~ Προς Κορινθίους Α' 9,22 ~

Εις ώτα άφρονος μηδέν λέγε, μήποτε μκκτηρίση τους συνετούς λόγους σου. [Στα αυτιά του ανόητου και ασυνέτου ανθρώπου, μην λες τίποτε, μήπως τυχόν και περιφρονήσει τα σοφά και συνετά λόγια σου.

~ Παροιμίες 23,9 ~

Αποκρίνου άφρονι κατά την αφροσύνην αυτού, ίνα μη φαίνεται σοφός παρ' εαυτώ. [Να απαντάς στον άμυαλο με τρόπο συνετό και ανάλογα προς την αμυαλοσύνη του, για να συναισθανθεί ότι είναι ανόητος, ώστε να μην αυτοθαυμάζεται και θεωρεί τον εαυτόν του σοφό.]

~ Παροιμίες 26,5 ~

Χαλεπώτερά σου μη ζήτηι και ισχυρότερά σου μη εξέταζε. [Μη επιζητείς δυσκολοκατόρθωτα πράγματα και ανώτερα από τις δυνάμεις σου, μην τα εξετάζεις καθόλου.]

~ Σοφία Σειράχ 3,21 ~

Η αλάνθαστη γνώση και αντίληψη του θείου θελήματος σε κάθε περίπτωση καλείται διάκριση.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Διάκριση στους αρχαρίους είναι η ορθή επίγνωση του εαυτού τους. Στους μεσαιούς είναι η νοερά αίσθηση, η οποία διακρίνει αλάνθαστα το πραγματικό αγαθό από το φυσικό αγαθό και από το αντίθετό του κακό. Και στους τελείους είναι η γνώση που έχουν από Θεϊκή έλλαμψη και η οποία έχει την δύναμη να φωτίζει πλήρως με την λάμψη της και όσα σκοτεινά υπάρχουν μέσα στους άλλους.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Προσοχή! Μερικές φορές το ιαματικό φάρμακο που είναι για κάποιον άνθρωπο, είναι δηλητήριο για κάποιον άλλο!

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ας έχουμε διάκριση... διότι υπάρχουν περιπτώσεις που πρέπει να προτιμήσουμε την φυγή λόγω της αδυναμίας μας, για να μην μας βρει ο θάνατος!

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η διάκριση είναι φως που δείχνει σε εκείνον που την έχει, τον καιρό, το εγχείρημα, το έργο, την ισχύ, τη γνώση, τη δύναμη, την ασθένεια, την προαίρεση, την προθυμία, την έξη, την άγνοια, την προαίρεση, την προθυμία, την κακοπάθεια, τον τρόπο, τον τόπο, τη συμπεριφορά, την ανατροφή, την πίστη, τη διάθεση, τον σκοπό, την διαγωγή, την άδεια, την εμπειρία, τη φυσική φρόνηση, την επιμέλεια, την εγρήγορση, την αργοπορία και τα όμοια.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Εκείνα που γίνονται χωρίς διάκριση και σκοπό, ακόμη και καλά να είναι, όχι μόνο δεν ωφελούν, αλλά βλάπτουν. Η διάκριση είναι μεγαλύτερη από όλες τις αρετές, επειδή είναι βασίλισσα και αρετή των αρετών.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Εκείνος που με την Χάρη του Θεού έλαβε το χάρισμα της διάκρισης, για την μεγάλη του ταπεινοφροσύνη, έχει χρέος να φυλάει, με όλη του την δύναμη αυτό το χάρισμα, ώστε να μην κάνει τίποτε χωρίς διάκριση, για να μην αμαρτήσει εν γνώση του από αμέλεια και προξενεί μεγαλύτερη καταδίκη στον εαυτόν του. Εκείνος όμως, που δεν έλαβε ακόμη αυτό το χάρισμα, έχει χρέος να μην επιμείνει καθόλου σε νόημα ή λόγο ή έργο, χωρίς να ρωτήσει τους έμπειρους και χωρίς βέβαια πίστη και καθαρή προσευχή, δίχως τα οποία, δεν μπορεί να ανεβεί αληθινά στην διάκριση.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Διάκριση είναι η πνευματική όραση. Και πνευματική όραση έχει εκείνος που έχει εξαγνισμένο νου· γι' αυτό έχει και πνευματική διαύγεια και Θείο φωτισμό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η διάκριση έρχεται από τον Θείο φωτισμό. Ένας μπορεί να διαβάζει Πατέρες, να γνωρίζει σωστά ορισμένα πράγματα, να αγωνίζεται και να προσεύχεται. Η διάκριση όμως έρχεται με τον Θείο φωτισμό, που είναι άλλο πράγμα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η διάκριση δεν είναι απλώς μια αρετή. Είναι η κορωνίδα και το άλας των αρετών, γι' αυτό και ο Θεός προσφέρει το στεφάνι αυτό στους αγωνιστές, στο τέλος των αγώνων. Ανάλογη με την πνευματική μας κατάσταση, ανάλογη με την ποιότητα των αρετών μας και την πνευματική μας υγεία, είναι και η διάκρισή μας. Η διάκριση πολύ βοηθάει για να έρθει η εσωτερική ειρήνη της ψυχής, η οποία συντελεί στην άσκηση, διότι τροφοδοτεί την ψυχή και το σώμα, με δυνάμεις (πολύ) μεγαλύτερες από τις υλικές τροφές.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι έχουν πολλή διάκριση, έχουν αρχοντική αγάπη και ταπείνωση και την πικρή ακόμη αλήθεια την γλυκαίνουν με την καλοσύνη τους και την λένε με πολλή απλότητα και ωφελούν πιο θετικά από τα γλυκά λόγια, όπως τα πικρά φάρμακα ωφελούν περισσότερο από τα γλυκά σιρόπια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο προχωρεί ο άνθρωπος στην πνευματική ζωή, τόσο περισσότερο ανοίγουν τα μάτια της ψυχής του. Ο νους του λαμπικάρεται, διακρίνει καλύτερα τα σφάλματά του και τις πολλές ευεργεσίες του Θεού, ταπεινώνεται, συντρίβεται εσωτερικά και έρχεται φυσιολογικά η Χάρις του Θεού, ο Θείος φωτισμός και αποκτά διάκριση. Τότε σε κάθε περίπτωση βλέπει καθαρά ποιό είναι το θέλημα του Θεού και δεν σκοντάφτει στην πνευματική του πορεία. Γιατί η διάκριση είναι το τιμόνι που οδηγεί τον άνθρωπο με ασφάλεια, ώστε να μην ξεφεύγει από τον ίδιο δρόμο και να μην πέφει, ούτε από δεξιά, ούτε από αριστερά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Χριστιανός δεν πρέπει να είναι φανατικός, αλλά να έχει αγάπη για όλους τους ανθρώπους. Όποιος πετάει λόγια αδιάκριτα και σωστά να είναι, κάνει κακό. Γνώρισα έναν συγγραφέα, που είχε ευλάβεια πολλή, αλλά μιλούσε στους κοσμικούς με μια γλώσσα ωμή, που προχωρούσε όμως σε βάθος και τους τράνταζε. Μια φορά μου λέει: «Σε μια συγκέντρωση, είπα αυτά και αυτά σε μια κυρία». Αλλά με τον τρόπο που της τα είπε, την είχε σακατέψει. Την πρόσβαλε μπροστά σε όλους. «Κοίταξε, του λέω, εσύ πετάς στους άλλους χρυσά στεφάνια με διαμαντόπετρες. Έτσι όμως που τα πετάς, σακατεύεις κεφάλια, όχι μόνο ευαίσθητα αλλά και γερά». Ας μην πετροβολούμε τους ανθρώπους... Χριστιανικά. Όποιος ελέγχει μπροστά σε άλλους κάποιον που αμάρτησε ή μιλάει με εμπάθεια για κάποιο πρόσωπο, αυτός δεν κινείται από το Πνεύμα του Θεού· κινείται από άλλο πνεύμα. Ο τρόπος της Εκκλησίας είναι η αγάπη· διαφέρει από τον τρόπο τον νομικό. Η Εκκλησία βλέπει τα πάντα με μακροθυμία και κοιτάζει να βοηθήσει τον καθέναν, όσο αμαρτωλός και αν είναι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνοι που ελέγχουν με αδιακρίσία έχουν πνευματική συσκότιση και κακία και βλέπουν τους ανθρώπους δυστυχώς σαν κούτσουρα... Οι ελευθερωμένοι όμως άνθρωποι από τα πάθη τους, επειδή δεν έχουν κακία, το κακό το διορθώνουν με καλοσύνη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι μερικοί που, ενώ έχουν περιορισμένες δυνάμεις και μπορούν να κάνουν μόνον ένα-δύο πράγματα, καταπιάνονται και μπερδεύονται με πολλά και μετά δεν κάνουν τίποτε σωστό και σέρνουν και τους άλλους. Όσο μπορεί κανείς, να κάνει ένα-δύο πράγματα μόνο, να τα τελειώνει σωστά και να έχει το μυαλό του καθαρό και ξεκούραστο και μετά να αρχίζει κάτι άλλο. Γιατί, άμα ο νους του σκορπίσει, τι πνευματικά θα κάνει μετά; Πώς να θυμηθεί τον Χριστό;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν έχουμε δικαίωμα να βιάζουμε τους άλλους. Μόνο τον εαυτό μας έχουμε δικαίωμα να βιάσουμε και αυτό πάλι με διάκριση. Εγώ μέχρι τώρα σε κανένα νέο δεν είπα, ούτε να παντρευτεί, ούτε να γίνει καλόγερος. Αν κάποιος με ρωτήσει, του λέω: "Κάνε αυτό που σε αναπαύει, φθάνει να είσαι κοντά στο Χριστό". Και αν μου πει ότι δεν αναπαύεται στον κόσμο, τότε του μιλάω για τον Μοναχισμό, για να τον βοηθήσω να βρει τον δρόμο του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην περιμένει κανείς πνευματική κατανόηση από ανθρώπους που δεν πιστεύουν στο Θεό. Καλύτερα να εύχεται γι' αυτούς να τους συγχωρήσει ο Θεός και να τους φωτίσει. Να μιλάει στον καθένα με τη δική του γλώσσα και να μη φανερώνει τις μεγάλες αλήθειες που πιστεύει και ζει, γιατί δεν θα τον καταλάβουν, επειδή μιλάει σε άλλη συχνότητα και διαφορετικό μήκος κύματος...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν βοηθάει τα παιδιά να δουν νεκρά, τα αγαπημένα τους πρόσωπα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Και η αγάπη χρειάζεται διάκριση. Αν κάποιος λ.χ. είναι γαστρίμαργος, δεν πρέπει να του δίνεις συνέχεια νόστιμα φαγητά, γιατί αυτό θα τον βλάψει. Θα κάνεις νόστιμο φαγητό για έναν που έχει ανορεξία, για να μπορέσει να το φάει. Ή, αν κάποιος έχει ζάχαρο και του δίνεις γλυκά, αγάπη είναι αυτή;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Και η αγάπη διάκριση θέλει. Να η μαϊμού από την υπερβολική αγάπη προς τα μαϊμουδάκια της τα σφίγγει γερά και στο τέλος τα πνίγει!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να προσέχουμε να μην σπαταλάμε την αγάπη μας και να μην δίνουμε την καρδιά μας εύκολα, γιατί πολλές φορές μερικοί εκμεταλλεύονται την δική μας καρδιά και μας την κάνουν κιμά ή άλλοτε δεν μπορούν να μας καταλάβουν και μας παρεξηγούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ο άλλος έχει φιλότιμο και εσύ του δείξεις πολλή αγάπη, τότε αλλοιώνεται με την καλή έννοια και προσπαθεί με κάθε τρόπο να σε ευχαριστήσει, να μην σε λυπήσει. Ο αναιδής όμως, αν του δείξεις πολλή αγάπη, γίνεται ακόμα πιο αναιδής, γιατί η πολλή αγάπη τους μεν φιλότιμους τους κάνει πιο φιλότιμους, ενώ τους αναιδείς, τους κάνει πιο αναιδείς. Οπότε, όταν δεις πως δεν βοηθάς με την αγάπη σου, την λιγοστεύεις με διάκριση· αλλά και αυτό από αγάπη το κάνεις.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν βλέπω, ότι ο άλλος δεν βοηθιέται από το ενδιαφέρον μου, την καλοσύνη, την αγάπη και δεν τα εκτιμάει αυτά, αλλά εκμεταλλεύεται την αγάπη μου και μου φέρεται με αναιδεια, τραβιέμαι σιγά - σιγά, για να μην γίνει περισσότερο αναιδής και λέω ότι δεν έχω συγγένεια μαζί του. Και αναγκάζομαι να μην του φέρομαι με καλοσύνη. Κανονικά, όσο καλοσύνη σου δείχνουν, τόσο πρέπει να αλλοιώνεσαι, να διαλύεσαι, να λειώνεις. Παλιά τι είχε συμβεί με κάποιον. Στην αρχή, για να τον βοηθήσω, αναγκάστηκα να του πω μερικά Θεία γεγονότα που είχα ζήσει. Αντί όμως να πει: «Θεέ μου, πώς να Σε ευχαριστήσω γι' αυτήν την παρηγοριά κ.λπ.» και να διαλυθεί, πήρε θάρρος και φερόταν με αναιδεια. Τότε κράτησα μια αυστηρή στάση. «Θα τον βοηθώ, είπα, από μακριά με την προσευχή». Αυτό το έκανα, όχι γιατί δεν τον αγαπούσα, αλλά γιατί αυτός ο τρόπος θα τον βοηθούσε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Καμμιά φορά, με ρωτάει κανένας καρκινοπαθής: «Τι λες, Γέροντα, θα ζήσω ή θα πεθάνω;». Αν του πω «θα πεθάνεις», θα πεθάνει εκείνη την ώρα από την στενοχώριά του. Ενώ, αν δεν του το πω, παίρνει κουράγιο και αντιμετωπίζει με θάρρος την αρρώστια του. Όταν ωριμάσει, σηκώνει μόνος του τον σταυρό του και προχωράει. Έτσι μπορεί να ζήσει μερικά χρόνια, να συμπαρασταθεί στην οικογένειά του και να ετοιμαστεί και αυτός και οι δικοί του. Δεν του λέω φυσικά, ότι θα ζήσει χίλια χρόνια ή ότι αυτό που έχει δεν είναι τίποτε, αλλά του λέω: «Ανθρωπίνως είναι δύσκολο να βοηθηθείς. Φυσικά για τον Θεό δεν είναι τίποτε δύσκολο, αλλά εσύ κοίταξε να τακτοποιηθείς».

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να ζούμε με απλότητα, χωρίς να αγαπάμε την πολυτέλεια, έχοντας πλήρη εμπιστοσύνη στην Πρόνοια του Θεού. Χρειάζεται όμως και εδώ διάκριση. Να μην κάνετε και εσείς, ό,τι έκανε ένας γιατρός, ο οποίος για να απλοποιήσει τάχα τη ζωή του, πέταξε το σαλόνι από το σπίτι του και αντικατέστησε τα καθίσματα με τα κούτσουρα! Αυτό όμως του δημιούργησε προβλήματα, γιατί η γυναίκα του δυσανασχέτησε έντονα. Ήρθε και μου το ανέφερε και του λέω: "Τί να σου πω; Ότι είσαι και εσύ κούτσουρο; Είπαμε απλότητα, αλλά όχι και να πέσουμε στο άλλο άκρο! Είπαμε ότι δεν χρειάζονται πολυτελή σαλόνια, αλλά όχι και κούτσουρα!"

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κάποιος είναι αφώτιστος, δεν πρέπει να καταπιάνεται με τα πνευματικά θέματα· αλλά και εκείνος που φωτίζεται πλούσια από την αγαθότητα του Αγίου Πνεύματος, δεν πρέπει να αρχίσει να ομιλεί γι' αυτά. Η φτώχεια στα πνευματικά φέρνει την άγνοια, αλλά και ο πλούτος δεν επιτρέπει την ομιλία. Γιατί τότε η ψυχή, μεθυσμένη από την αγάπη του Θεού, επιθυμεί μέσα στη σιωπή της να απολαμβάνει τη δόξα του Κυρίου. Ωστε πρέπει να

παρατηρούμε, τότε βρισκόμαστε σε μια μέση κατάσταση και τότε να μιλάμε για το Θεό. Αυτή η κατάσταση δίνει στην ψυχή ένα είδος λόγων γεμάτων από δόξα, ενώ η λαμπρότητα του Θείου φωτισμού, τρέφει με πίστη, την πίστη εκείνου που λέει τους λόγους αυτούς, για να γευθεί πρώτος αυτός τον καρπό της Θείας γνώσεως με την αγάπη. Γιατί ο γεωργός που κοπιάζει, πρέπει πρώτος να γεύεται τους καρπούς.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Με όλους να έχεις αγάπη και από όλους να βρίσκεσαι σε απόσταση.

~ Μέγας Αρσένιος ~

Ο πράος άνθρωπος παίρνει χάρισμα ιδιαίτερο από τον Θεό, να καταλαβαίνει αμέσως ποιά είναι η αλήθεια.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Κανένα από όσα μας έδωσε ο Θεός για χρήση δεν καταργεί η Γραφή, αλλά καταδικάζει την αμετρία και διορθώνει την αλόγιστη χρήση. Για παράδειγμα: δεν εμποδίζει να τρώει κανένας, ούτε να κάνει παιδιά, ούτε να έχει χρήματα και να τα χρησιμοποιεί σωστά. Εμποδίζει την γαστριμαργία, την πορνεία κτλ. Ούτε και να τα σκέφτεται κανείς εμποδίζει η Γραφή, γιατί γι' αυτό έγιναν, αλλά εμποδίζει, το να τα σκέφτεται κανείς με πάθος.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Σας συνιστώ να έχετε σε όλα διάκριση και φρόνηση. Ν' αποφεύγετε τα άκρα. Οι αυστηρότητες συμβαδίζουν με τα μέτρα της αρετής. Αυτός που δεν έχει μεγάλες αρετές και συναγωνίζεται με τους τέλειους, θέλοντας να ζει με αυστηρότητα, όπως οι Άγιοι ασκητές, αυτός κινδυνεύει να υπερηφανευτεί και να πέσει. Γι' αυτό να πορεύεστε με διάκριση και να μην εξαντλείτε το σώμα με υπέρμετρους κόπους. Να θυμάστε πως η άσκηση του σώματος απλώς βοηθάει την ψυχή να φτάσει στην τελειότητα, η τελειότητα κατορθώνεται κυρίως με τον αγώνα της ψυχής. Μην τεντώνετε περισσότερο από το μέτρο τη χορδή. Να ξέρετε ότι ο Θεός δεν εκβιάζεται στις δωρεές Του. Δίνει, όταν Αυτός θέλει. Ότι παίρνουμε, το παίρνουμε δωρεάν από το Θείο έλεος. Μην ζητάτε να φτάσετε ψηλά με μεγάλες ασκήσεις χωρίς να έχετε αρετές, γιατί κινδυνεύετε να πέσετε σε πλάνη για την έπαρση και την τόλμη σας. Όποιος επιζητεί Θεία χαρίσματα και υψηλές θεωρίες, ενώ είναι ακόμα φορτωμένος με πάθη, αυτός, σαν ανόητος και υπερήφανος, πλανιέται. Πρώτα απ' όλα οφείλει ν' αγωνιστεί για την κάθαρσή του. Η Θεία Χάρη στέλνει τα χαρίσματα σαν αμοιβή σ' όσους έχουν καθαριστεί από τα πάθη. Τους επισκέπτεται χωρίς θόρυβο και σε ώρα που δεν γνωρίζουν...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Στο θέμα που κυρίως σφάλει ο άνθρωπος, είναι στο να μην μπορεί να κατανοήσει σωστά, ποιό είναι το φύση καλό και ποιό παρουσιάζεται ως καλό με τρόπο απατηλό...

~ Άγιος Γρηγόριος Νύσσης ~

Είναι πρεπούμενο, τα μυστικά τα λόγια, να κρύβονται με κάποια απόρρητα και ιερά ανοίγματα και να κάνουνε αζύγωτη για τους πολλούς την ιερή και κρυφή αλήθεια που έχουνε οι υπερκόσμιες νόες, γιατί ο κάθε άνθρωπος δεν είναι ιερός. Και ούτε είναι για όλους η Θεία γνώση, όπως λένε οι Γραφές.

~ Άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης ~

Ο Ωριγένης είπε πολλά σωστά, είπε και πολλές αιρέσεις. Ο Ωριγένης είναι ένας κήπος με λουλούδια, στον οποίο υπάρχουν αγκάθια. Εμείς κόβουμε τα λουλούδια, αποφεύγουμε τα αγκάθια.

~ Άγιος Θεόφιλος Αλεξανδρείας ~

Όλα όσα ξεπερνούν το μέτρο, ανήκουν στους δαίμονες.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Όποιος θεραπεύει τον αδελφό του κρυφά, καθιστά φανερή την δύναμη της αγάπης του, ενώ όποιος τον ντροπιάζει ενώπιον των συντρόφων του, δείχνει την δύναμη του φθόνου του.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Το μέλι είναι πολύ ωραίο. Όταν όμως φάει κανείς πάρα πολύ, μπορεί να του δημιουργήσει εμετό. Έτσι και στα πνευματικά, δεν πρέπει να βγαίνεις αδιάκριτα από τα όρια των δυνατοτήτων σου. Να κάνεις μόνο εκείνο που μπορείς. Αυτό θέλει ο Θεός. Τα άλλα θα τα αναπληρώσει ο ίδιος με την Χάρη Του. Γιατί υπάρχει και ο φόβος να απελπιστείς, διαβάζοντας τις υψηλές καταστάσεις που έφτασαν οι Άγιοι. Προχώρα στην πνευματική ζωή με ταπεινό φρόνημα και ο Θεός δεν θα σε εγκαταλείψει. Μην προσπαθείς να φτάσεις πνευματικές καταστάσεις που υπερβαίνουν τις δυνάμεις σου, γιατί θα πέσεις οπωσδήποτε, και την πτώση σου αυτήν θα την εκμεταλλευτεί ο διάβολος.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Μην προσκολληθείς στα θνητά σαν να είναι αιώνια, ούτε να περιφρονείς τα αιώνια, σαν να είναι περαστικά. Να περιφρονείς την σάρκα γιατί παρέρχεται και να επιμελείσαι την ψυχή γιατί είναι αθάνατη.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Θεέ μου, δώσε μου γαλήνη να δέχομαι τα πράγματα που δεν μπορώ να αλλάξω, θάρρος για να αλλάξω τα πράγματα που μπορώ και σοφία για να διακρίνω το ένα από το άλλο.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να αγαπούμε μεν όλους εξίσου, αλλά να τιμούμε τον καθένα όπως αρμόζει...

~ Μέγας Βασίλειος ~

Πρέπει να εκλείψουν από την αδελφότητα ο απρεπής ανταγωνισμός και οι ιδιαίτερες φιλίες. Γιατί από τον ανταγωνισμό προέρχεται η έχθρα και από την ιδιαίτερη φιλία και παρέα, γεννιούνται υποψίες και φθόνοι. Γιατί παντού η έλλειψη ισότητας προκαλεί φθόνο και δυσμένεια εκ μέρους αυτών που μειονεκτούν. Αλλά και γι' αυτό ο Κύριος μας παρήγγειλε, να μιμούμαστε την αγαθότητα του Θεού, που ανατέλλει τον ήλιο εξίσου για τους δικαίους και τους αδίκους.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι μέλισσες ούτε σε όλα τα άνθη πλησιάζουν, ούτε προσπαθούν να τα σηκώσουν ολόκληρα, αλλά παίρνουν ό,τι τους είναι χρήσιμο και φεύγουν.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Μια διάκριση υπάρχει: Το να απέχει κανείς από την αμαρτία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Παντού πρέπει να υπάρχει το μέτρο. Να μην είσαι (πάντα), ούτε κατηφής και σκυθρωπός, γιατί δεν είναι ωραίο. Αλλά ούτε (πάντα) να είσαι διαχυτικός, γιατί εύκολα περιφρονείσαι και απορρίπτεσαι. Αφού και από τα δύο πάρεις την αρετή, να αποφύγεις την κακία, όπως η μέλισσα. Δηλαδή να είσαι και χαρούμενος και σεμνός.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν σας εμποδίζω να διασκεδάσετε, αλλά σας εμποδίζω να αμαρτάνετε. Δεν σας εμποδίζω να πίνετε, αλλά σας εμποδίζω να μεθάτε. Γιατί το κρασί δεν είναι κακό, αλλά η κατάχρηση είναι αμαρτία, αφού το κρασί είναι δώρο του Θεού και η κατάχρηση είναι εφεύρεση του διαβόλου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσο μεγαλύτερα είναι τα κατορθώματά μας, τόσο λιγότερο πρέπει να μιλάμε γι' αυτά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ούτε η δικαιοσύνη σου να είναι άκαμπτη, ούτε η φρόνηση σου περίπλοκη. Παντού το μέτρο είναι το άριστο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι σκύλοι, που γλυκάθηκαν στο κρέας, δε μπορούν να φυλάνε το κοπάδι. Και γι' αυτό οι τσοπάνηδες τα σκοτώνουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Με άλλα μέσα πολέμησε εκείνους που βαδίζουν εναντίον σου. Με την επιείκεια πολέμησε τον αλαζόνα, με την φτώχεια τον πλεονέκτη, με την εγκράτεια τον ακόλαστο, με την φιλοφροσύνη τον φθονερό. Και έτσι θα υπερισχύσεις έναντι όλων αυτών εύκολα...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν διαλεγόμαστε με αρχάριους και αδυνάτους (πνευματικά), δεν πρέπει να τους παρουσιάζουμε από την αρχή όλες τις δυσκολίες της πνευματικής ζωής, γιατί θα φοβηθούν και θα φύγουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνο που συμβαίνει σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους, ας το ερευνήσουμε, ενώ εκείνο που συμβαίνει κατά τρόπο υπερφυσικό, ας το σεβόμαστε (δεχόμαστε) σιωπηλά, σαν κάτι το ανεξήγητο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ένα μόνο πράγμα να επιζητούμε: την αρετή της ψυχής και την λεπτότητα στους τρόπους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τί σημαίνει: "να διακρίνεις τα πνεύματα;". Το να ξέρεις, ποιός είναι ο πνευματικός και ποιός ο μη πνευματικός άνθρωπος. Ποιός είναι ο Προφήτης και ποιός ο απατεώνας. Διότι τότε ήσαν πολλοί οι ψευδοπροφήτες, επειδή ο Διάβολος αγωνιζόταν, να υποκαταστήσει την αλήθεια με το ψέμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ποτέ δεν πρέπει να επαινούμε την αμαρτία. Συγχωρούμε τον αμαρτωλό και όχι την αμαρτία. Εάν δεν κάνουμε αυτήν την διάκριση, αυτό το διαχωρισμό μεταξύ αμαρτίας και αμαρτωλού, θα βρισκόμαστε πάντοτε σε λάθος δρόμο.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Έχεις δει τους σιδεράδες, που μαστορεύουν τα σίδερα; Δεν τα πιάνουν τα αναμμένα σίδερα με τα χέρια τους, γιατί θα καούν. Έχουν ειδικές τσιμπίδες και δαγκάνες και έτσι τα πλησιάζουν και τα μαστορεύουν. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και για κάθε πρόβλημα και για κάθε θέμα, που πλησιάζουμε. Να έχουμε τα κατάλληλα εργαλεία και στα πνευματικά θέματα τις κατάλληλες προϋποθέσεις.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Τις αμελείς και ράθυμες ψυχές και εκείνες που από νωθρότητα δεν καταφέρνουν να προκόψουν στην αρετή, καθώς και όσες κυριεύονται εύκολα από την απόγνωση, πρέπει να τις ενθαρρύνουμε. Αν μάλιστα παρουσιάσουν ακόμα και ένα μικρό καλό, να το θαυμάζουμε και να το μεγαλοποιούμε. Απεναντίας και τα πιο σοβαρά και μεγάλα σφάλματά τους, να τα χαρακτηρίζουμε μπροστά τους, σαν πολύ μικρά και ασήμαντα. Γιατί ο διάβολος, που θέλει όλα να τα διαστρέφει, για να μας κολάσει, προσπαθεί να κρύβει από τους αγωνιστές και τους επιμελείς στην άσκηση τις αμαρτίες τους, κάνοντάς τους να τις ξεχνούν, για να τους ρίξει έτσι στην υπερηφάνεια. Ενώ αντίθετα, στις αρχάριες και αστερέωτες ψυχές, παρουσιάζει εξογκωμένα τα αμαρτήματά τους, για να τις ρίξει σε απελπισία.

~ Αγία Συγκλητική ~

Πολλοί βασάνισαν το σώμα τους με ασκήσεις, αλλά επειδή δεν κατόρθωσαν να αποκτήσουν διάκριση, βρέθηκαν μακριά από τον Θεό.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Να αποφεύγεις να μιλάς για την αρετή και την ευσέβεια στους πολλούς. Δεν το λέω αυτό από φθόνο, αλλά γιατί κατά την γνώμη μου θα φανείς γελοίος στους ανόητους. Το όμοιο χαίρεται με το όμοιό του. Οι λόγοι για την αρετή και την ευσέβεια έχουν λίγους ακροατές και ίσως εντελώς μετρημένους. Καλύτερα να μην μιλάς, εκτός από εκείνα, που θέλει ο Θεός για την σωτηρία του ανθρώπου.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αν χρειαστεί να πείτε σε κάποιον ότι ψεύδεται, μην τον πείτε ότι λέει ψέματα, διότι είναι φυσικό να πληγωθεί και να αντιδράσει. Πέστε του, ότι δεν τα λέει με ακρίβεια.

~ Όσιος Πορφύριος ο Κουσοκαλυβίτης ~

Δεν πρέπει να ασχολούμαστε με πράγματα, που δεν τα αντέχουμε, όταν δεν είμαστε ώριμοι πνευματικά.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Το νόημα της διάκρισης ποιό είναι; Είναι το να φυλάξεις τον άλλο ασκανδάλιστο και να μελετάς αυτά που είναι ωφέλιμα και σχετίζονται με την σωτηρία.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Ιδίωμα της απάθειας είναι η αληθινή διάκριση. Εκείνος που έχει διάκριση, πράττει τα πάντα με μέτρο και κανόνα.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Αν ψάλλεις (και προσεύχεσαι) στο Θεό, και έρθει αδελφός στη θύρα του κελιού σου και χτυπήσει, μην προτιμήσεις το έργο της προσευχής από το έργο της αγάπης και παραβλέψεις τον αδελφό σου. Κάτι τέτοιο δεν είναι αρεστό στον Θεό, ο Οποίος προτιμά το έλεος της αγάπης από τη θυσία της προσευχής. Αλλά άφησε το δώρο της προσευχής και συνομίλησε με αγάπη με τον αδελφό σου και εξυπηρέτησέ τον.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Ας υπάρχει η αγάπη, αλλά να μην εκθηλύνει, η αυστηρότητα, αλλά να μην παροξύνει, ο ζήλος αλλά να μην είναι πάνω από το μέτρο σκληρός και η συμπάθεια, αλλά όχι πέρα από το φυσιολογικό συγκαταβατική.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος ~

Όταν αγωνιζόμαστε με καλή προαίρεση εναντίον των παθών, πρέπει ν' αποφεύγουμε τις αδιάκριτες ακρότητες. Πρέπει να γνωρίζουμε το μέτρο και τα μέτρα μας. Αλλιώς θα κυριευθούμε από αθυμία και στη συνέχεια από απελπισία.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Διάκριση είναι η ικανότητα της ψυχής να διακρίνει αλάθητα σε κάθε περίπτωση το καλό από το κακό, το Θείο θέλημα από τη δαιμονική απάτη. Με τη διάκριση θα γνωρίσεις πότε και πως πρέπει να πολεμάς τα πάθη, πότε να υποχωρείς, πως να αντιμετωπίσεις νικηφόρα τις πανουργίες των δαιμόνων, πότε οι λογισμοί σου προέρχονται από τον Θεό και πότε από τους δαίμονες. Αυτή τη νοερή αίσθηση, την αποκτούν μόνο όσοι έχουν καθαρή καρδιά και καθαρό σώμα, αμόλυντη συνείδηση και αισθήσεις.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Όσο καθαρίζεσαι από τον ρύπο των παθών, τόσο η συνείδησή σου θα φωτίζεται και όσο φωτίζεται η συνείδηση, τόσο θα τελειοποιείται η διάκριση και όσο τελειοποιείται η διάκριση, τόσο πιο αποτελεσματικός και καρποφόρος θα γίνεται ο αγώνας σου κατά των παθών. Για να τα κατορθώσεις όμως αυτά, γύμνωσε τον νου σου από το δικό σου θέλημα και τη δική σου γνώμη και κατάφευγε στον Κύριο, για να σου δίνει τις λύσεις σε κάθε περίπτωση, όπως κατέφευγε ο Προφήτης ικετεύοντας: "Γνώρισον μοι, Κύριε, οδόν εν ή πορεύσομαι... Δίδαξον με του ποιείν το θέλημα σου, ότι συ ει ο Θεός μου" (Ψαλμ. 142,8-10).

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Αν δεν υπάρχει η διάκριση, το καλό μπορεί να γυρίσει σε κακό και επομένως να μην πια καλό.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Κράτα όλα τα πράγματα στην κατάλληλη απόσταση, μόνο την ψυχή σου πλησίασε όσο περισσότερο στον Θεό. Εάν χύσεις νερό στην φωτιά, δεν θα έχεις ούτε νερό, ούτε φωτιά. Εάν επιθυμήσεις το ξένο, θα μισήσεις το δικό σου και θα χάσεις και τα δυο. Εάν πλησιάσεις την υπηρέτρια όσο και την γυναίκα σου, δεν θα έχεις ούτε υπηρέτρια, ούτε γυναίκα. Εάν πίνεις συχνά στην υγεία του άλλου, θα χάσεις τη δική σου. Εάν ασταμάτητα μετράς χρήματα του άλλου, όλο και λιγότερο θα έχεις δικά σου. Εάν ασταμάτητα μετράς τις αμαρτίες του άλλου, οι δικές σου θα αυξάνονται!

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Ο άνθρωπος πρέπει να ασκηθεί, ώστε να αναγνωρίζει αμέσως με την αίσθηση της καρδιάς, τι τον προσεγγίζει, καλό ή κακό, με τον ίδιο τρόπο που διακρίνει με τη γλώσσα του το αλμυρό και το ανάλατο, το γλυκό ή το πικρό.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Όταν υπάρχει αλοιφή για την πληγή, δεν κάνεις εγχείριση.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Στους πλησίον μας πρέπει να φερόμαστε με λεπτότητα, χωρίς ούτε με το βλέμμα μας να τους προσβάλλουμε.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Όταν μιλάς, να εκφράζεσαι με λεπτότητα, ώστε να μην πικράνεις κανένα συνομιλητή σου.

~ Στάρετς Ευστράτιος ~

Η διάκριση είναι πάνω από όλες τις αρετές. Μ' αυτήν, η ψυχή αμύνεται προς όλα τα πάθη και τους λογισμούς που επαναστατούν εναντίον της.

~ Στάρετς Παρθένιος ~

Και ποιός μισεί τόσο πολύ την αμαρτία όσο οι Άγιοι; Και όμως δεν μισούν εκείνον που αμαρτάνει, ούτε τον κατακρίνουν, ούτε τον αποστρέφονται, αλλά υποφέρουν μαζί του, τον συμβουλεύουν, τον παρηγορούν, τον γιατρεύουν σαν άρρωστο μέλος του σώματός τους. Κάνουν τα πάντα για να τον σώσουν. Όπως ακριβώς κάνουν οι ψαράδες. Όταν ρίχνουν τ' αγκίστρι στην θάλασσα και πιάνουν μεγάλο ψάρι και καταλαβαίνουν, ότι χτυπιέται δυνατά και κουνιέται πέρα-δώθε, δεν το τραβάνε αμέσως και απότομα, γιατί κόβεται η πετονια και χάνεται τελείως το ψάρι, αλλά με εξυπνάδα χαλαρώνουν την πετονια και το αφήνουν να πάει όπου θέλει. Και όταν καταλάβουν, ότι εξαντλήθηκαν οι δυνάμεις του και ησύχασε η ορμή του, τότε αρχίζουν πάλι σιγά-σιγά να το τραβούν. Έτσι και οι Άγιοι. Με την μακροθυμία και την αγάπη τραβούν τον αδελφό και δεν τον απωθούν, ούτε τον σιχαίνονται. Και όπως η μητέρα που έχει άσχημο παιδί, δεν το σιχαίνεται, ούτε το αποφεύγει, αλλά με ευχαρίστηση το στολίζει και κάνει ό,τι μπορεί για να το ομορφύνει, έτσι πάντα σκεπάζουν, στολίζουν, φροντίζουν, ώστε και αυτόν που αμαρτάνει να

διορθώσουν, την κατάλληλη στιγμή και να μην αφήσουν να πάθει και κανένας άλλος κακό, εξαιτίας του, αλλά και οι ίδιοι, να προκόψουν περισσότερο στην αγάπη του Χριστού.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Κάποιος κρατάει στα χέρια το τσεκούρι και δεν κατορθώνει να ρίξει κάτω το δέντρο. Ενώ ένας άλλος έμπειρος στο κόψιμο, με λίγο κόπο το ρίχνει το δέντρο. Τσεκούρι είναι η διάκριση.

~ Αββάς Αμμωνάς ~

Η αληθινή διάκριση εξασφαλίζεται, μόνο με την αληθινή ταπεινοφροσύνη. Απόδειξη αυτής της ταπεινοφροσύνης είναι, το να θέτεις τα πάντα, όχι μόνο τα έργα, αλλά και τους λογισμούς, κάτω από την γνώμη των Πατέρων. Έτσι δεν θα έχεις καμμία εμπιστοσύνη στην δική σου κρίση, αλλά θα υποτάσσεσαι πλήρως στις αποφάσεις τους. Μ' αυτόν τον τρόπο θα παραμείνεις ανεπηρέαστος από όλα τα τεχνάσματα και τις απάτες του Εχθρού. Γιατί είναι αδύνατον να απατηθεί ένας άνθρωπος, ο οποίος δεν ακολουθεί τον λογισμό του και την κρίση του, αλλά ζει σύμφωνα με τις υποδείξεις των Γερόντων.

~ Αββάς Μωϋσής ~

Η αρετή της διάκρισης διδάσκει τον πιστό, να αποφεύγει τις υπερβολές και από τις 2 πλευρές. Τον μαθαίνει να βαδίζει τη μέση βασιλική οδό και τον απομακρύνει από τις υπερβολές. Η διάκριση τον εκπαιδεύει, να μην παραβιάζει από υπερβολικό ζήλο και έπαρση το μέτρο (π.χ. άσκηση πάνω από τις δυνάμεις μας), πέφτοντας έτσι προς τα δεξιά. Αλλά παράλληλα και να μην ρέπει προς την χαλαρότητα δηλ. να μην αποδέχεται τις κακίες και πέφτει προς τα αριστερά - με την πρόφαση, ότι τάχα θέλει να ταπεινώσει το σώμα - και έτσι να γίνεται από την αδυναμία νωθρός και να παρασύρεται από το πνεύμα της χλιαρότητας.

~ Αββάς Μωϋσής ~

Ουδέποτε προσβάλλομε ή λυπούμε άνθρωπο, ουδέποτε τον κάνουμε να νοιώσει στερημένος, ελαττωμένος, να νοιώσει κατωτερότητα, διότι του "σκοτώνουμε" την ψυχή. Αυτός ο άνθρωπος θα τραυματιστεί και δεν θα μπορεί να επιτύχει στην ζωή του. Αναθέτεις για παράδειγμα, σε κάποιον να ψάλλει και εκείνος κάνει λάθος τον ήχο και τότε εσύ του λες: "Πάλι πήρες στραβά το τροπάριο". Κάθε φορά που θα πηγαίνει να ψάλλει, θα το θυμάται και θα λέει: Πρέπει να προσέξω μην το πάρω στραβά. Και θα το παίρνει πάλι στραβά. Ποιός θα φταίει; Αυτός που του έκανε την παρατήρηση. Ποτέ δεν τονίζουμε σε κάποιον την αδυναμία του, το πρόβλημά του. Ποτέ δεν του υπενθυμίζουμε την κακία του, την αμαρτία του. Μόνον τον έπαινο χρησιμοποιούμε, αλλά τον ευγενή έπαινο, όχι τον αφελή. Διότι ο άνθρωπος ουδέποτε διορθώνεται με ονειδισμό, όπως και με παρατήρηση. Πρέπει να είναι πολύ άγιος, για να δεχτεί να διορθωθεί με τον ονειδισμό, την υπόδειξη ή την παρατήρησή σου. Αλλά, εάν ήταν τόσο άγιος, δεν θα είχε αυτό το ελάττωμα, για το οποίο χρειάστηκε να του κάνεις παρατήρηση εσύ...

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Η διάκριση αποτελεί χάρισμα του Αγίου Πνεύματος, το οποίο δίδεται ως βραβείο σ' αυτούς που τηρούν την ακρίβεια της συνειδήσεως, σε όσους φυλάσσουν με ακρίβεια τις Θείες εντολές.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Όταν ο ένας από τους 2 συζύγους δεν θέλει να νηστέψει, θα πρέπει χάρη της συζυγικής ειρήνης εκείνος που θέλει να νηστέψει να υποχωρήσει και να καταλύσει. Ο Θεός βέβαια βλέπει την προαίρεση εκείνου που θέλει να νηστέψει και θα πρέπει εκείνος να κάνει περισσότερη προσευχή στο Χριστό για να φωτίσει τον σύζυγο του, ώστε να αλλάξει συμπεριφορά και να νηστεύει και αυτός. Γιατί μόνο με αυτήν την τακτική μπορούμε να κερδίσουμε μια ψυχή και να την φέρομαι σιγά-σιγά στο δρόμο του Θεού.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Να εύχεσαι στον Θεό να σου δώσει γνώση πνευματικής διακρίσεως, πως πρέπει να σκέφτεσαι και τι πρέπει να έχεις στο νου σου, μέχρι να αξιωθείς την πραγματική αλήθεια, η δε αλήθεια είναι ο Χριστός.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ποτέ δεν είδα εγώ να γίνεται διόρθωση με θυμό, αλλά πάντοτε με αγάπη. Τότε και ο νουθετούμενος θυσιάζεται...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Σε όσους δεν πιστεύουν, δεν λέω βαριά πνευματικά λόγια, για να μην κολαστούν πολύ. "Ο γνους και μη ποιήσας δαρήσεται πολλά".

~ Γέροντας Χαράλαμπος ο Κομποσχοινάς ~

Όταν δεις άνθρωπο κουρασμένο πνευματικά, μην του βάλεις άλλο φορτίο, γιατί τα γόνατα δεν αντέχουν.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Να έχεις τα μάτια και τα αυτιά ανοιχτά και το στόμα κλειστό. Γιατί τότε μόνο σου φέρνει ο Θεός διάκριση.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Πρέπει να ξέρουμε πότε να σωπαίνουμε και πότε να φεύγουμε απο εκεί που είμαστε...

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Ο Κύριος είπε: "Μη αντιστήναι τω πονηρώ", αλλά από την άλλη μεριά, διαμαρτυρήθηκε στο δούλο που Τον ράπισε (Ιωάν. 18,23).

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η διάκριση είναι το απόσταγμα του συνόλου των καλλιεργημένων αρετών. Όσο πιο πολύ καλλιεργούνται οι αρετές, τόσο πιο πολύ αυξάνεται η διάκριση. Οι πάντες μπορούν να γίνουν άγιοι, όχι όμως και διακριτικοί. Πας διακριτικός γέρων είναι και άγιος. Το αντίστροφο όμως δεν ισχύει, γιατί μπορεί να έχει κάποιος παιδική απλότητα και όχι διάκριση. Αυτό όμως δεν σημαίνει, ότι δεν είναι άγιος.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Ο άνθρωπος που προσεύχεται απαθώς και έχει αυτενέργεια προσευχής, αποκτά διάκριση.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Διάκριση είναι να καταλαβαίνω ποιό είναι το Πνεύμα του Χριστού και ποιό είναι το πνεύμα του ψεύδους. Να ξεχωρίζω τι είναι για μένα φάρμακο και τι είναι δηλητήριο.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Την κατάσταση της καρδιάς μας να μην την αποκαλύπτουμε σε όλους, αλλά μόνο σε αυτόν που μπορεί να μας βοηθήσει και που μας αγαπά πραγματικά.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Να συγκαταβαίνουμε στις αδυναμίες και στα σφάλματα των άλλων και να τους συμπεριφερόμαστε με πολύ απαλό και ευγενικό τρόπο. Οι περισσότεροι όμως από εμάς, μοιάζουμε με την νοσοκόμα εκείνη, που έρχεται να μας κάνει μια "αλλαγή" και χωρίς συμπόνια τραβάει τα τσιρότα και τις γάζες απότομα και βάζουμε τότε κάτι φωνές από τον πόνο, που ακουγόμαστε σε όλο το νοσοκομείο. Ενώ η σωστή νοσοκόμα με πολύ διάκριση, με πολύ προσοχή και σιγά-σιγά μας τακτοποιεί, ώστε να αισθανθούμε το ένα δέκατο του πόνου ή και καθόλου.

~ Παναγόπουλος ~

Και αυτή η αγάπη θέλει διάκριση. Για παράδειγμα, η μάνα αγαπάει το παιδί της, αλλά αν το παιδί της ζητήσει το ψαλίδι, από διάκριση η μάνα δεν θα του το δώσει, για να μην βλάψει το παιδί της. Σε όλες τις περιπτώσεις χρειάζεται η διάκριση.

~ Παναγόπουλος ~

Προσέξτε μην πέσετε στην παγίδα και υποσχεθείτε σε κάποιον που θέλετε να φέρετε στο δρόμο του Θεού, ότι ερχόμενος στον Χριστιανισμό θα του έρθουν τα πράγματα στη ζωή του ευνοϊκά και δεν θα έχει πειρασμούς και προβλήματα. Ο Θεός δεν υπόσχεται, ότι η ζωή του Χριστιανού στον κόσμο τούτο θα είναι παραδεισένια. Παράδεισο υπόσχεται στην άλλη ζωή...

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος που είναι μακριά από το Χριστό, είναι άρρωστος από τύφο. Ο τύφος είναι μια παράξενη αρρώστια, που κάνει τον άνθρωπο αχάριστο και σκληρό. Και ενώ βλέπεις τον ιατρό και την νοσοκόμα να βρίσκονται πάνω από ένα ασθενή που πάσχει από τύφο και να προσπαθούν να τον περιποιηθούν και να τον επαναφέρουν στην υγεία του, εκείνος (είναι ιδίωμα της ασθενείας του), αρχίζει να τους βρίζει και να παραφέρεται. Και ο ιατρός του χαμογελάει... Γιατί ξέρει, ότι όλα αυτά τα συμπτώματα, είναι απόρροια της ασθενείας του. Όταν όμως ο ασθενής αποθεραπευτεί από τον τύφο, τότε θα αρχίσει να κλαίει και να ζητάει συγγνώμη από τον ιατρό και την νοσοκόμα. Γι' αυτό όταν μιλήσετε σε κάποιον άπιστο, για το Χριστό, μην τον παρεξηγήσετε εάν σας μιλήσει άσχημα. Θα επιμείνετε με διάκριση και εάν κάποτε γυρίσει και μετανοήσει, θα σας είναι ευγνώμων μια ζωή.

~ Παναγόπουλος ~

Είναι δυσκολότερο να κάνεις το καλό όπως πρέπει και με διάκριση, παρά το να μην αμαρτήσεις.

~ Παναγόπουλος ~

Δεν πρέπει να δέχεστε και ούτε να ζητάτε χρήματα, από σκληροτράχηλο και τσιγγούνη άνθρωπο και γενικά από άνθρωπο, που δεν τα έχει καλά με το Θεό, διότι ο σατανάς θα τον αποκοιμίσει και θα νομίζει ο ίδιος, ότι επιτελεί και αγαθοεργία. Είναι σαν να είναι χαλασμένο το δόντι του και είναι για να βγει και να φτιαχτεί και εσείς του δίνετε μια ασπιρίνη για να πάψει να πονάει. Είναι μεγάλο λάθος αυτό και χρειάζεται προσοχή. Πρέπει οι άνθρωποι αυτοί, να μένουν εκτεθειμένοι, για να μπορέσουν κάποια στιγμή να συνέλθουν και να αποκαταστήσουν την σχέση τους με το Θεό.

~ Παναγόπουλος ~

Θέλει πολύ προσοχή στη ζωή. Πολλά πράγματα που φαίνονται καλά και είναι χρυσαλοιφή, οδηγούν στον άδη. Να ζητάτε επίμονα από το Θεό να σας διαφωτίσει και να σας φυλάξει από τους φαινομενικά "καλούς δρόμους".

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Αγάπη δίχως διάκριση καταντά κακία...

Όλοι οι Πατέρες συμφωνούν, στο ότι η αγάπη είναι η κορυφή στην πυραμίδα των αρετών, πλην όμως αν δεν συνοδεύεται από διάκριση, νοθεύεται και από αρετή καταντά κακία, έστω και ακούσια.

Το πιο κάτω περιστατικό επιβεβαιώνει την αλήθεια αυτή. Συνέβη πριν λίγα χρόνια και το διηγήθηκε μετά δακρύων η μητέρα μιας οικογενείας:

«Είμαστε μια οικογένεια όχι πλούσια, αλλά είχαμε τα αναγκαία για να ζήσουμε. Είχαμε κι έχουμε φόβο Θεού και ζούσαμε ήσυχα και νοικοκυρεμένα. Όμως κάποτε άρχισαν οι δοκιμασίες. Ο σύζυγός μου αρρώστησε από καρκίνο και μη μπορώντας να κρατήσει το μαγαζί του έχασε ακόμα και το εμπόρευσμά του και πνίγηκε στα χρέη. Εφορίες, ενοίκια, άλλες υποχρεώσεις έτρεχαν κάθε μήνα και έσοδα μηδέν.

Ο γυιός μου, μικρό παλληκαράκι, προσπάθησε φιλότιμα κάτι να κάνει, αλλά η μικρή επιχείρηση του πατέρα κατέρρευσε οικονομικά.

Εν τω μεταξύ, για να αντιμετωπιστούν τα έξοδα νοσοκομείου και φαρμάκων, αναγκαστήκαμε να πάρουμε ένα δάνειο από κάποιον τοκογλύφο, γιατί δεν υπήρχε άλλη λύση. Τελικά θα μας έβγαζε η Τράπεζα το μικρό σπιτάκι που είχαμε σε πλειστηριασμό. Σε λίγο θα είμαστε άστεγοι στον δρόμο, εγώ, τα κορίτσια μου που ήταν ακόμη μαθήτριες και ο φτωχός ο γυιός μου που αναζητούσε εναγώνια μια οποιαδήποτε δουλειά, που όμως δεν βρισκόταν.

Τότε, ενώ βρισκόμαστε σε τέτοια δύσκολη θέση, με πρωτοβουλία ενός επιτρόπου της Εκκλησίας της ενορίας μας, οι συντοπίτες μας έκαναν έρανο και πληρώθηκαν μερικά χρέη στην Τράπεζα και προς το παρόν γλυτώσαμε το σπιτάκι μας. Ας είναι καλά οι άνθρωποι...!

Εν τω μεταξύ ο γυιός μου συνέχιζε τις προσπάθειες να βρει μια δουλειά, αλλά μάταια. Αυτό του στοίχιζε πολύ και ήταν πολύ στεναχωρημένος. Εγώ ανησυχούσα για την τόση του στενοχώρια και επειδή φοβόμουν μην πάθει τίποτε κακό, τον παρηγορούσα.

Ένα απόγευμα έβγαλα και του έδωσα δύο ευρώ και του είπα:

- Μην στενοχωριέσαι τόσο, παιδί μου. Έχει ο Θεός. Άντε, βγες λίγο έξω από το σπίτι, πήγαινε να πιεις έναν καφέ στο καφενείο, να πάρεις λίγο αέρα.

Τελικά τον έπεισα και ξεκίνησε λίγο ανόρεχτα. Το καφενείο ως συνήθως ήταν γεμάτο από συντοπίτες αλλά και μερικούς ξένους παραθεριστές.

Κάθησε και ο γυιός μου σ' ένα απόμερο τραπεζάκι, παρήγγειλε ένα καφεδάκι και συζητούσε ήσυχα μ' έναν φίλο του που βρέθηκε εκείνη την ώρα εκεί.

Για μια στιγμή φάνηκε ο επίτροπος της Εκκλησίας και με ύφος αστυνομικού περιέφερε το βλέμμα του στους θαμώνες του καφενείου. Όταν είδε τον γυιό μου αναψοκοκκίνισε από έναν αδικαιολόγητο θυμό και του φώναξε μπροστά σε όλους:

- Βρε παλληκαρά, εμείς κάναμε έρανο για να σας σώσουμε το σπίτι και συ έρχεσαι στον καφενέ και πίνεις τους καφέδες σου;

Κεραυνός αν έπεφτε επάνω στο παιδάκι μου, δεν θα πάθαινε την ζημιά που έπαθε. Χλώμιασε, τρεμούλιασε η ψυχή του και τα χείλη του και δεν μπόρεσε να βγει φωνή από το στήθος του.

Ένα σούσουρο απλώθηκε ανάμεσα στους θαμώνες του καφενείου.

Σηκώθηκε το παλληκάρι μου, κοίταξε με βουβό παράπονο τον σκληρό αυτό και αδιάκριτο άνθρωπο, που μετέτρεψε την καλή πράξη που είχε κάνει σε εγκληματική ενέργεια, και απομακρύνθηκε από το καφενείο σαν ένα ζωντανό ερρείπιο.

Όταν ήρθε στο σπίτι, τρόμαξα από την έκφραση που είχε το πρόσωπό του.

Παγωμένο και με βλέμμα απλανές. Όταν τόλμησα να τον ρωτήσω αντιμετώπισα ένα ξέσπασμα τρομερό. Μου είπε τι συνέβη και τελείωσε ως εξής:

- Μάνα, μου είπε με τρεμάμενη φωνή. Μέχρι εδώ ήτανε. Δεν θέλω να ξαναδώ άνθρωπο μπροστά μου. Το κατάλαβες; Και συ, μην τολμήσεις να με ενοχλήσεις για τίποτε από δω και πέρα. Πέθανα για όλους σας απόψε και για πάντα!

Κλειδώθηκε στο δωμάτιό του και εκεί έμεινε κλεισμένος δύο ολόκληρα χρόνια! Έτρωγε ελάχιστα κι έμενε άπλυτος, ακούρευτος, και είχε γίνει αγριάνθρωπος. Ο Θεός γνωρίζει τις προσευχές που έκανα αυτό τον καιρό και τα δάκρυά μου. Στον κόσμο είπα ότι είχε φύγει και δούλευε στην Αθήνα.

Τελικά με λυπήθηκε η Πανάχραντη Δέσποινα του κόσμου και πριν λίγες μέρες, ένα πρωί τον βλέπω να βγαίνει αποφασιστικά από το δωμάτιο, να πλένεται και ζήτησε να κουρευτεί. Εγώ έτρεμα από την χαρά μου. Έβλεπα ότι το θαύμα είχε γίνει. Είχε λυτρωθεί από την αρρωστημένη αντίδραση του πληγωμένου εγωισμού του!

Αυτό το θαύμα ο Θεός το ολοκλήρωσε. Προς το μεσημέρι χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν από την γραμματεία γνωστού επιχειρηματία ενός Super market των Αθηνών, στο οποίο είχε δουλέψει κάποτε ο γυιός μου. Τον ζητούσαν για δουλειά!

Όταν τ' άκουσε ο γυιός μου σήκωσε το χέρι του και έκανε τον Σταυρό του.

Ο Θεός τον ανάστησε ψυχικά και του έδωσε και την δυνατότητα εργασίας.

Η μόρα είχε πλέον περάσει...

Μακάρι να δώσει ο Θεός να καταλάβει και ο κ. Επίτροπος την αμαρτία που έκανε. Ίσως να νόμιζε πως έκανε το χρέος του και χτύπησε την «ασωτία» του γυιού μου! Δεν ήταν όμως έτσι τα πράγματα και δεν ενδιαφέρθηκε να μάθει τι ακριβώς συνέβαινε».

Πράγματι η διάκριση είναι πάνω και απ' αυτήν την αγάπη. Το νυστέρι είναι ευεργετικό στο χέρι ενός καλού και ευσπλαχνικού γιατρού, όχι όμως και στο χέρι ενός ανίδεου μακελλάρη (χασάπη)!...

Αγάπη και διάκριση

Επισκέφτηκαν κάποτε τον αββά Αχιλλά τρεις γέροντες.

Ο ένας από αυτούς, είχε κακή φήμη. Του είπε λοιπόν ο ένας από τους γέροντες:

- Αββά, φτιάξε μου ένα δίχτυ.
- Ο γέροντας όμως αρνήθηκε.
- Κάνε μου τη χάρη, να μου φτιάξεις ένα δίχτυ, του είπε ο δεύτερος. Θα το βλέπουμε και θα σε μνημονεύουμε στο μοναστήρι.
- Δεν ευκαιρώ, είπε και σ' αυτόν ο αββάς.
- Αββά, του είπε αυτός που είχε την κακή φήμη. Φτιάξε μου εμένα ένα δίχτυ, για να το έχω από τα χέρια σου.
- Ευχαρίστως να σου φτιάξω, απάντησε σ' αυτόν ο γέροντας.
- Τότε οι δύο γέροντες, τον πήραν ιδιαιτέρως και του είπαν:
- Γιατί σε εμάς αρνήθηκες να φτιάξεις δίχτυ, που σου το ζητήσαμε και σ' αυτόν είπες, πως τον φτιάχνεις ευχαρίστως;
- Σε εσάς αρνήθηκα, είπε ο γέροντας, γιατί δεν ευκαιρούσα, αλλά και εσείς δεν λυπηθήκατε. Αν όμως δεν έφτιαχνα σ' αυτόν, θα έλεγε: "ο γέροντας δεν θέλησε να μου φτιάξει, επειδή άκουσε για την αμαρτία μου". Και έτσι θα κόβαμε το σχοινί. Προσπάθησα λοιπόν, να ξυπνήσω και να συγκινήσω την ψυχή του, για να μην πνιγεί από τη λύπη.

Διάκριση στο φαγητό

Κάποιος αρχάριος μοναχός που είχε βάλει όρο στον εαυτό του να μη τρώει ψωμί, πήγε μια μέρα να επισκεφθεί ένα μεγάλο Γέροντα.

Στο κελλί του βρήκε και άλλους επισκέπτες. Ο Γέροντας μαγειρεύει φαγητό για τους ξένους του. Σαν κάθισαν στην τράπεζα, ο αρχάριος έβγαλε τα βρεγμένα κουκιά που είχε φέρει μαζί του και τα έτρωγε.

Ο Γέροντας που τον είδε, τον πήρε ύστερα από το φαγητό παράμερα και τον συμβούλεψε:

- Όταν τρως με άλλους Αδελφούς, τέκνο μου, απόφευγε όσο μπορείς να δείχνεις την εγκράτειά σου, γιατί παραμονεύει η κενοδοξία να σου αφαιρέσει το μισθό σου.

Αν πάλι είσαι αποφασισμένος να μη παραβαίνεις τους όρους σου, μένε στο κελλί σου και απόφευγε τις επισκέψεις.

Διάκριση: Η μεγίστη των αρετών

Κάποια κυρία, υπέπεσε στο αμάρτημα της μοιχείας, κάτι που δυστυχώς υποψιάστηκε ο σύζυγός της και αποφάσισε να την σκοτώσει, αφού πρώτα σιγουρευτεί για το γεγονός...

Εκείνη του ανήγγειλε, ότι θα επισκεφτεί τον Όσιο Πορφύριο (τον Καυσοκαλυβίτη), για να εξομολογηθεί, κάτι που ο σύζυγος νόμιζε, ότι θα καταλήξει στην ομολογία του αμαρτήματός της...

Περίμενε έξω από το δωμάτιο του Γέροντα, με το πιστόλι στην τσέπη, έτοιμος να προβεί στο θανάσιμο αμάρτημα... του φόνου!!!

Η σύζυγός του εξομολογήθηκε το αμάρτημά της στον Όσιο Πορφύριο, μετανοημένη όμως και αποφασισμένη, να υπακούσει στον κανόνα που θα της έβαζε και να ακολουθήσει τις συμβουλές του, ώστε να σώσει την οικογένειά της και τον άντρα της, χωρίς να γνωρίζει ή να υποπτεύεται τις προθέσεις του και αυτό που την περίμενε, μετά από λίγη ώρα...

Ο Όσιος Πορφύριος έδωσε την ευχή του και της ανακοίνωσε, ότι πρέπει να νηστέψει μέχρι το Σάββατο (ήταν Τετάρτη) και την Κυριακή να έρθει να Κοινωνήσει...

Εκείνη, δεν περίμενε τόσο μικρό κανόνα, ούτε ο άντρας της, που όταν άκουσε πότε θα Κοινωνήσει, έκρυψε το όπλο και πίστεψε, ότι η γυναίκα του, δεν προέβη στην αμαρτία που υποπτευόταν, αφού δεν πήρε μεγάλο κανόνα από τον Γέροντα...

Ο Όσιος Ποργύριος γνώριζε, αλλά η σοφία του και η καλοσύνη του, τον βοήθησαν, να πάρει την κατάλληλη απόφαση, εκείνη που θα έσωζε μια ζωή, μια οικογένεια και τόσες ψυχές...

Πήρε μία απόφαση τέτοια, που για μια άλλη φορά ανέδειξε το μεγαλείο της ψυχής του και της αξία της διάκρισης, σαν την μεγίστη των αρετών...!!!

Πως παίρνουν κουράγιο οι καρκινοπαθείς

Καμμιά φορά, με ρωτάει κανένας καρκινοπαθής:

- Τι λες, Γέροντα, θα ζήσω ή θα πεθάνω;

Αν του πω "θα πεθάνεις", θα πεθάνει εκείνη την ώρα από την στενοχώριά του. Ενώ, αν δεν του το πω, παίρνει κουράγιο και αντιμετωπίζει με θάρρος την αρρώστιά του. Όταν ωριμάσει, σηκώνει μόνος του τον σταυρό του και προχωράει. Έτσι μπορεί να ζήσει μερικά χρόνια, να συμπαρασταθεί στην οικογένειά του και να ετοιμαστεί και αυτός και οι δικοί του.

Δεν του λέω φυσικά, ότι θα ζήσει χίλια χρόνια ή ότι αυτό που έχει δεν είναι τίποτε, αλλά του λέω: "Ανθρωπίνως είναι δύσκολο να βοηθηθείς. Φυσικά για τον Θεό δεν είναι τίποτε δύσκολο, αλλά εσύ κοίταξε να τακτοποιηθείς".

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα ξεχωριστά αδέρφια

Δύο αδέρφια πήγαν για πρώτη φορά στο Κελλί του Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου και δεν έφαγαν το λουκούμι και δεν ήπιαν το νερό που είχε ο πατήρ Παΐσιος για τους προσκυνητές, έξω από το κελλί του.

Όταν το είδε αυτό ο Άγιος Παΐσιος, τα ρώτησε γιατί δεν έφαγαν το λουκούμι, εκείνα απάντησαν:

- Θέλαμε πάτερ, πρώτα να προσκυνήσουμε στο Εκκλησάκι σας και έπειτα να φάμε λουκούμι!

Και ο πατήρ Παΐσιος θαύμασε τη συμπεριφορά αυτών των παιδιών λέγοντας:

- Τόσοι άνθρωποι έρχονται να με δουν, αλλά μόνο αυτά τα παιδιά, φέρθηκαν με αυτόν τον τρόπο!

"Τυφλώθηκε" για να μην την πληγώσει

Ζούσε κάποτε ένα ζευγάρι που αγαπιόταν πολύ. Ο άνδρας υπεραγαπούσε τη γυναίκα του και της το έδειχνε σε κάθε ευκαιρία. Εκείνη ήταν πανέμορφη, ευαίσθητη, όμως πολύ φιλάσθενη...

Ξέσπασε πόλεμος και ο άνδρας χρειάστηκε να πάει να πολεμήσει. Πέρασε πολλές δυσκολίες και παραλίγο να χάσει και τη ζωή του ακόμα.

Παρακαλούσε το Θεό και την Παναγία, να τον αξιώσει να γυρίσει πίσω στην γυναίκα του. Το μόνο που σκεφτόταν, ήταν η ώρα που θα την ξανάβλεπε και θα την ξανάσφιγγε στην αγκαλιά του!!!...

Όταν τέλειωσε ο πόλεμος, γεμάτος ανυπομονησία ξεκίνησε για το σπιτικό του. Στο δρόμο συνάντησε έναν οικογενειακό φίλο.

- Λυπάμαι πολύ, του είπε.

- Για ποιό πράγμα; ρώτησε ο άνδρας

- Για την συμφορά που σας βρήκε, είπε ο φίλος του.

- Ποιά σύμφορά;

- Δεν τα έμαθες; Η γυναίκα σου κόλλησε μια μολυσματική αρρώστια και έχει παραμορφωθεί το πρόσωπο της...

Ο άνδρας κάθισε στην μέση του δρόμου και έκλαψε πικρά, για πολλή ώρα.

Συνέχισε το δρόμο του και κατά το απόγευμα έφτασε στο σπίτι του.

Η γυναίκα του κατάλαβε, ότι είχε χάσει το φως του στον πόλεμο.

Παρόλα αυτά, τον αγκάλιασε με την ίδια αγάπη και ζήσανε μαζί δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια!

Η γυναίκα του πέθανε ένα πρωί και εκείνος αφού της έκλεισε τα μάτια, άνοιξε τα δικά του!...

Για δεκαπέντε χρόνια προσποιήθηκε, ότι ήταν τυφλός, για να μην την πληγώσει...

Κάθε άνθρωπος έχει το "κουμπί" του...

Κάποιος δάσκαλος, ευχαριστημένος από όλα τα παιδιά, υπέφερε όμως από τις αταξίες κάποιου μαθητή και ήθελε να τον αποβάλει από το σχολείο. Εν τω μεταξύ ήρθε νέος δάσκαλος και ανέλαβε την τάξη. Για τον συγκεκριμένο μαθητή πήρε τις σχετικές πληροφορίες.

Ο καινούργιος δάσκαλος, μαθαίνοντας για τον μαθητή ότι είχε πάθος για το ποδήλατο, τη δεύτερη ημέρα, όταν μπήκε στην τάξη, είπε:

- Παιδιά, έχω μια στενοχώρια. Κάθομαι μακριά και τα πόδια μου με πονούν να περπατώ και θέλω να χρησιμοποιήσω ποδήλατο, αλλά δεν ξέρω να το κινώ. Ξέρει κανείς να με μάθει;

Πετάγεται, λοιπόν, ο άτακτος.

- Εγώ, λέει, θα σε μάθω!

- Ξέρεις;

- Ναι, ξέρω.

Και από τότε γίνανε πολύ καλοί φίλοι, μέχρι που στενοχωρέθηκε ο παλιός δάσκαλος, που το έβλεπε. Ένωσε, ότι δεν ήταν άξιος ο ίδιος να επιβληθεί στον μαθητή. Δεν είχε την απαιτούμενη διάκριση...

Περί διαλόγου

Τας δε βεβήλους κενοφωνίας περιϊστασο· επί πλείον γαρ προκόψουσιν ασεβείας. Τας δε μωράς και παιδεύτους ζητήσεις παραιτού, ειδώς ότι γεννώσι μάχας. [Απόφευγε τις ασεβείς ματαιολογίες, που δεν έχουν υγιές και ουσιαστικό περιεχόμενο, διότι αυτοί, που τις λένε και τις ακολουθούν, θα προχωρήσουν και θα περιπέσουν σε μεγαλύτερη ασέβεια. Απόφευγε τις ανώφελες και ανόητες συζητήσεις, διότι όπως γνωρίζεις, αυτές προκαλούν φιλονικίες.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 2,16 και 2,23 ~

Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία μηδέ ονομαζέσθω εν υμίν, καθώς πρέπει αγίοις, και αισχροτής και μωρολογία ή ευτραπελία, τα ουκ ανήκοντα, αλλά μάλλον ευχαριστία. [Πορνεία και κάθε σαρκική ακαθαρσία ή αχόρταγος επιθυμία για τα υλικά αγαθά δεν πρέπει ούτε και καν να ονομάζεται μεταξύ σας, όπως άλλωστε αρμόζει σε ανθρώπους, που έχουν αγιαστεί από τον Θεό και προχωρούν στην αγιότητα. Ακόμη δεν πρέπει, ούτε και να αναφέρεται μεταξύ σας καμιά αισχροτής και μωρολογία ή απρεπής αστειολογία και βωμολοχία, ρυπαρά λόγια, που δεν ταιριάζουν στους Χριστιανούς, αλλά πιο πολύ πρέπει να ακούγεται μεταξύ σας προσευχή ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας προς τον Θεό.]

~ Προς Εφεσίους 5,3-4 ~

Μη διαμάχου μετά ανθρώπου γλωσσώδους και μη επιστοιβάσης επί το πυρ αυτού ξύλα. [Μην μάχεσαι συνομιλώντας εναντίον ανθρώπου αθυροστόμου και αυθάδους και μην με τα λόγια και την συμπεριφορά σου στοιβάξεις ξύλα στην φωτιά των παθών, που είναι αναμμένη μέσα του.]

~ Σοφία Σειράχ 8,3 ~

Και μετά συνετών έστω ο διαλογισμός σου και πάσα διήγησίς σου εν νόμω Υψίστου. [Ας συσκέπτεσαι και ας συνομιλείς με συνετούς ανθρώπους και πρόσεχε, ώστε κάθε συνομιλία σου να αναφέρεται στον Νόμον του Υψίστου Θεού.]

~ Σοφία Σειράχ 9,15 ~

Πριν η ακούσαι, μη αποκρίνου και εν μέσω λόγων μη παρεμβάλλου. [Πριν ακούσεις και εννοήσεις, μην δίνεις απάντηση. Και όταν οι άλλοι ομιλούν, μη παρεμβαίνεις, για να τους διακόψεις.]

~ Σοφία Σειράχ 11,8 ~

Μη αποκρίνου άφρονι προς την εκείνου αφροσύνην, ίνα μη όμοιος γένη αυτώ· αλλά αποκρίνου άφρονι κατά την αφροσύνην αυτού, ίνα μη φαίνηται σοφός παρ' εαυτώ. [Μην απαντάς προς άμυαλον και αυθάδη άνθρωπο με τον τρόπον, με τον οποίο εκείνος εν τη αφροσύνη του σου ομιλεί, για να μην ομοιάσεις με αυτόν. Αλλά να απαντάς στον άμυαλο με τρόπο συνετό και ανάλογο προς την αμυαλωσύνη του, για να συναισθανθεί, ότι είναι ανόητος, ώστε να μην αυτοθαυμάζεται και θεωρεί τον εαυτόν του σοφό.]

~ Παροιμίες 26,4-5 ~

Μια καλή συζήτηση είναι ασήμι, αλλά η σιωπή είναι καθαρό χρυσάφι.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Κλείσε τα αυτιά σου με κερι, όταν μιλούν οι φαύλοι.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Εκείνος που σε μια συγκέντρωση, διακόπτει με αυθάδεια την ακρόαση των λόγων κάποιου, δείχνει ότι πάσχει από φιλοδοξία.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Δεν διακόπτω τον άλλον στην συζήτηση, εκτός αν λέει βλάσφημα πράγματα ή σαχλαμάρες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ακόμα και στις συζητήσεις πρέπει κανείς να είναι προσεκτικός γιατί μερικές φορές αρχίζει πνευματική συζήτηση και καταλήγει σε κουτσομπολιό. Και δεν φτάνει που χάνει την ώρα του, αλλά χάνει και την ψυχή του με την κατάκριση, γιατί δεν έχουμε δικαίωμα να κρίνουμε κανέναν, ούτε και καταστάσεις. Εάν μπορούμε, μετά από την συζήτηση που θα κάνουμε με πόνο, να κοιτάξουμε να βοηθήσουμε μια άσχημη κατάσταση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν σκέφτονται τον Θεό σήμερα οι άνθρωποι, γι' αυτό δεν βρίσκεις ανταπόκριση, δεν μπορείς να συνεννοηθείς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μη διακόψεις τον άλλο, ενώ μιλάει και αντιλογήσεις σαν αμαθής, αλλά να φέρεσαι με σοφία και αυτοκυριαρχία.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όπως η πόρνη δεν επιτρέπεται να μιλά για ηθική, έτσι και οι σαρκικοί άνθρωποι δεν πρέπει να συζητούν για πνευματικά πράγματα, εφόσον δεν γεύτηκαν στην ψυχή τους, την γλυκύτητα των πνευματικών έργων.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η συναναστροφή, συνομιλία και πολυλογία με κοσμικούς, ψυχραίνουν την μέσα στην καρδιά μας φωτιά του Αγίου Πνεύματος!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Στον υπερήφανο και φθονερό άνθρωπο μην μιλάς καθόλου, ή μίλα με πολύ προσοχή!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ω πόσο κακή είναι η θέα και η ομιλία με τους άλλους γι' αυτούς που ζουν στην ησυχία! Αλήθεια, αδελφοί, είναι χειρότερη από όσο είναι γι' αυτούς που ζουν έξω από την ησυχία. Διότι, όπως η παγωνιά, όταν πέφτει με σφοδρότητα στα βλαστάρια των φυτών, τα ξηραίνει και τα αφανίζει, έτσι και οι συναντήσεις με τους ανθρώπους, ακόμη και αν είναι πολύ σύντομες και φαινομενικά διεξάγονται για το αγαθό, ξηραίνουν τα άνθη των αρετών που άνθισαν πρόσφατα από το καλό κλίμα της ησυχίας. Επίσης, όπως η σφοδρότης της πάχνης, όταν πέφτει επάνω στα νεαρά φυτά, τα κατακαίει, έτσι και η συνάντησις με τους ανθρώπους κατακαίει την ρίζα του νου που άρχισε να παράγει την χλόη των αρετών. Πράγματι, όπως ο ευγενής και έντιμος άνθρωπος, όταν μεθύσει, ξεχνά την ευγένειά του και ατιμάζεται η αξιοπρέπειά του και καταγελάται η εντιμότης του από τους ξένους λογισμούς, που επεισέρχονται μέσα του με την επήρεια του οίνου, έτσι και η σωφροσύνη της ψυχής θολώνεται από τη θέα και την ομιλία των ανθρώπων και λησμονεί τον τρόπο της προφυλάξεώς της και απαλείφεται από την διάνοιά της ο σκοπός του θελήματός της και ξεριζώνεται απ' αυτήν κάθε βάση επαινετής αξιοπρέπειας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ωφελεί μόνο η πνευματική συνομιλία. Από όλες τις υπόλοιπες συνομιλίες, προτιμότερη είναι η ησυχία.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Όταν συζητά κάποιος με ενάρετο άνθρωπο, καρπώνεται μεγάλη ωφέλεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ψυχή είναι σαν το κερί. Αν δηλ. κάνεις ψυχρές συζητήσεις, την πύρωσες και την σκλήρυνες, αν όμως κάνεις συζητήσεις θερμές, την μαλάκωσες και αφού την μαλάκωσες, την διαπλάθεις όπως θέλεις και της χαράζεις την βασιλική εικόνα. Ας κλείνουμε λοιπόν τα αυτιά μας στις άσκοπες συζητήσεις, δεν είναι μικρό κακό. Από αυτές προέρχονται όλα τα κακά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο λόγος μας δεν πρέπει να είναι αυστηρός, αλλά συγκαταβατικός, σύμφωνος με την πνευματική κατάσταση των συνομιλητών μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να αποστομώνουμε τους αντιπάλους, χωρίς θυμό και χωρίς τραχύτητα. Αν υποστηρίζουμε την αλήθεια με θυμό, αυτή δεν είναι Χριστιανική παρρησία, αλλά είναι πάθος. Αν όμως μιλάμε με γλυκύτητα, τότε πραγματικά έχουμε παρρησία. Πρέπει λοιπόν, αν θέλουμε όλοι να έχουμε καλή παρρησία στη συζήτηση, να είμαστε απαλλαγμένοι από τον θυμό, για να μην μας χρεώνουν τα λόγια της αλήθειας, στον κακό θυμό. Και σωστά πράγματα αν λες με θυμό, έχασες το παν, έστω και αν έχεις επιχειρήματα, έστω και αν νουθετείς, έστω και αν κάνεις ο,τιδήποτε άλλο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρέπει κανείς να φροντίζει να μένει μαζί ή τουλάχιστον να συνομιλεί συχνά με ανθρώπους, που έχουν πνευματική γνώση.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όταν συνομιλείς με κατώτερό σου ή και όταν ερωτάσαι κάτι απ' αυτόν, να μην απαντάς με απροθυμία, περιφρονώντας τον αδελφό σου και προσβάλλοντας έτσι τον Θεό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Μην ανοίγεις τα αυτιά σου στον καθένα που μιλάει και μην απαντάς σε κάθε φλύαρο κατά τις συζητήσεις, που δεν συμφέρουν στον σκοπό του πνευματικού σου αγώνα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η πιο πνευματική συζήτηση, αν τραβήξει πολύ, καταντά πολυλογία.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Να αρνείσαι τη συναναστροφή με αιρετικούς και φιλήδονους ανθρώπους, που δεν συζητούν τίποτε πνευματικό, διότι τα λόγια τους πληγώνουν τις καρδιές, όπως πληγώνουν τα βέλη το σώμα.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όταν μας δουν οι δαίμονες, ότι πάμε να φύγουμε από μια συζήτηση, διότι ο άθλιος ομιλητής, αρχίζει να διηγείται ευτράπελα (αστεία), τότε επιχειρούν να μας παρασύρουν, με δύο απατηλούς λογισμούς: α) μην λυπήσεις τον συνομιλητή σου και β) μη θέλεις να φανείς πιο ευλαβής, από όλους τους άλλους ακροατές (που τυχόν ακούνε). Εσύ όμως φύγε αμέσως, διότι σε διαφορετική περίπτωση, στην ώρα της προσευχής, θα σου έρχονται στο νου αστεία...

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Μην συνομιλείς με ανθρώπους που έχετε το αντίθετο πνεύμα.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Με έναν κοσμικό άνθρωπο, θα πρέπει να μιλάς για γήινα πράγματα. Με έναν άνθρωπο όμως που κατέχει τον πνευματικό θησαυρό, θα πρέπει να μιλάς, για τα ουράνια πράγματα.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Φύλαξε το νου και την καρδιά σου από τις διδασκαλίες του ψεύδους. Μην συζητάς για τη Χριστιανική πίστη με ανθρώπους, που δηλητηριάστηκαν από το ψεύδος.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Αν διακόψεις την συζήτηση, τότε αυτό είναι έργο του θράσους.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Συζητήσεις για τα του βίου με αλλόπιστους, μπορείς να έχεις, όμως κοινωνίας προσευχής μαζί τους δεν μπορείς να έχεις, ούτε να ανοίγεις θρησκευτικές διαμάχες, για να μην προσβληθεί στην διαμάχη το όνομα του Θεού.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Φυλαχτείτε από τα αστεία και τις απρόσεκτες κουβέντες, όταν απευθύνεστε ο ένας στον άλλον. Αυτές οι παραδρομές της γλώσσας και τα κούφια λόγια, μπορούν να σας γίνουν συνήθεια.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Τον διάλογο δεν τον αποφεύγουμε, αλλά όταν δεν υπάρχει διάθεση μετανοίας και διορθώσεως από τον άλλον, δεν υπάρχει λόγος διαλόγου. Δεν συζητάμε για καθαρά φιλολογικό σκοπό (αερολογία – αργολογία). Πρέπει να πληρούνται προϋποθέσεις διαλόγου.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Στον άλλο να λέγεις τόσα, όσα νομίζεις ότι θα σηκώσει, όχι περισσότερα.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Πριν από κάθε συνομιλία σας με τους ανθρώπους, να προσεύχεστε νοερά στον Θεό ζητώντας σύνεση, για το τι θα πείτε και το πως να φερθείτε.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Όταν μιλάμε και μας διακόπτουνε, να μην συνεχίζουμε. Θα πει, ότι δεν έπρεπε να ακουστεί αυτό που θα λέγαμε. Το κάνουν οι Αγγέλοι... Ένα πράγμα που δεν είναι ωραίο ούτε να το ξανασκεφτείς, ούτε να το πεις σε κανέναν.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Με "κολλημένους" και κακοπροαίρετους ανθρώπους, να μην πιάνουμε κουβέντα. Και δεν θα μπορέσουμε να τους αλλάξουμε και την ηρεμία μας θα χάσουμε...

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Όταν σε έναν διάλογο, δεν βγαίνει άκρη, τότε αυτή η κατάσταση είναι δαιμονική. Να σταματάμε αμέσως μια τέτοια κατάσταση ή ακόμη καλύτερα, να μην την ξεκινάμε. Απαραίτητες προϋποθέσεις για μια αποτελεσματική συζήτηση είναι η ήρεμη κατάσταση των ομιλητών και η εμπιστοσύνη μεταξύ τους. Αν δεν υπάρχουν αυτά, είναι καλύτερα η συζήτηση να μην ξεκινάει.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Κανένας δεν δείχνει περισσότερο την χωριατοσύνη του, όσο εκείνος που διακόπτει την ομιλία του άλλου, πριν εκείνος τελειώσει.

~ Είπε Γέρων ~

Περί διαπροσωπικών σχέσεων

Προσέχετε δε από των ανθρώπων. [Να φυλάγεστε από τους ανθρώπους.]

~ Κατά Ματθαίον 10,17 ~

Εάν δε αμαρτήση εις σε ο αδελφός σου, ύπαγε και έλεγξον αυτόν μεταξύ σου και αυτού μόνου· εάν σου ακούση, εκέρδησας τον αδελφόν σου· εάν δε μη ακούση, παράλαβε μετά σου έτι ένα ή δύο, ίνα επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών σταθή παν ρήμα. Εάν δε παρακούση αυτών, ειπέ τη εκκλησία· εάν δε και της εκκλησίας παρακούση, έστω σοι ώσπερ ο εθνικός και ο τελώνης. [Εάν φταίξει σε σένα ο αδελφός σου, πήγαινε και υπέδειξέ του το σφάλμα του ιδιαιτέρως· εάν ακούσει την υπόδειξή σου και μετανοήσει για το σφάλμα του, κέρδισες τον αδελφόν σου. Εάν όμως δεν σε ακούσει, τότε πάρε μαζί σου ένα ακόμη ή δύο και κάμε του παρατήρηση, ώστε να στηριχθεί και να κατοχυρωθεί έτσι η αλήθεια πάνω στην βεβαίωση δύο ή τριών μαρτύρων. Εάν παρακούσει στις συμβουλές αυτών, πες το γεγονός στην Εκκλησία. Εάν δεν σεβαστεί και παρακούσει την Εκκλησίαν, ας είναι για σένα όπως ο ειδωλολάτρης και ο αμετανόητος τελώνης, οι οποίοι δεν ανήκουν στην Εκκλησία.]

~ Κατά Ματθαίον 18,15-17 ~

Ου γαρ είσι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το εμόν όνομα, εκεί είμι εν μέσω αυτών. [Διότι όπου δύο η τρεις είναι συγκεντρωμένοι στο Όνομά μου και για σκοπό σύμφωνο με το θέλημά Μου, εκεί είμαι και Εγώ εν μέσω αυτών, για να τους φωτίζω, να τους ευλογώ και να τους ενισχύω.]

~ Κατά Ματθαίον 18,20 ~

Πάσα πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία αρθήτω αφ' υμών συν πάση κακία. Γίνεσθε δε εις αλλήλους χρηστοί, εύσπλαγχνοι, χαριζόμενοι εαυτοίς καθώς και ο Θεός εν Χριστώ εχαρίσατο ημίν.[Κάθε εσωτερική πικρία εναντίον του άλλου και θυμός και οργή και θυμώδης ξεφωνητά και ύβρις εναντίον του πλησίον ας φύγει και ας λείψει εντελώς από εσας, όπως και κάθε άλλη κακοβουλία και κακοτροπία εις βάρος του άλλου. Να γίνεστε αγαθοί και ευεργετικοί μεταξύ σας, εύσπλαγχνοι και συμπονετικοί, συγχωρούντες ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός δια του Χριστού μας έχει συγχωρήσει.]

~ Προς Εφεσίους 4,31-32 ~

Ει τις έρχεται προς υμάς και ταύτην την διδαχήν ου φέρει, μη λαμβάνετε αυτόν εις οικίαν, και χαίρειν αυτό μη λέγετε· ο γαρ λέγων αυτό χαίρειν κοινωνεί τοις έργοις αυτού τοις πονηροίς. [Εάν κανείς έρχεται προς σας και δεν έχει μαζί του ως ακλόνητο πίστη την διδασκαλία (του Χριστού), μην τον παίρνετε στο σπίτι σας και ούτε χαιρετισμόν να του απευθύνατε. Διότι εκείνος που τον χαιρετά και τον συναναστρέφεται με οικειότητα, είναι σαν να τον αμνηστεύει και να τον εθαρρύνει στα πονηρά έργα και να γίνεται συμμετοχος σ' αυτά.]

~ Β' Ιωάννου 1,10-11 ~

Εξαρείτε τον πονηρόν εξ υμών αυτών. [Έχετε καθήκον να καταδικάσετε στην συνείδησή σας τον πονηρό και φαύλο αδελφό σας και να τον απομακρύνετε έξω από την κοινωνία σας, από το περιβάλλον σας.]

~ Προς Κορινθίους Α' 5,13 ~

Μη γίνεσθε ετεροζυγούντες απίστοις· τις γαρ μετοχή δικαιοσύνη και ανομία; Τίς δε κοινωνία φωτί προς σκότος; Τις δε συμφώνησις Χριστώ προς Βελίαλ; Ή τις μερίς πιστώ μετά απίστου; [Μην συνδέεστε στενά και μην συνοδοιπορείτε με τους απίστους (με τους οποίους, ως εκ της απιστίας τους, είναι αδύνατη η καλή συνεννόηση και συνεργασία σας). Διότι ποιά συνάφεια και ανάμιξη μπορεί να υπάρχει μεταξύ της δικαιοσύνης και της παρανομίας; Ποιά επικοινωνία μεταξύ φωτός και σκότους; Ποιά συνεννόηση και συμφωνία μεταξύ Χριστού και διαβόλου; Τι κοινό μπορεί να έχει ένας πιστός με έναν άπιστο;]

~ Προς Κορινθίους Β' 6,14-15 ~

Ει τις ετεροδιδασκαλεί και μη προσέρχεται υγιαίνουσι λόγοις τοις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τη κατ' ευσέβειαν διδασκαλία, τετύφωται, μηδέν επιστάμενος. Αφίστασο από των τοιούτων. [Εάν κάποιος διδάσκει διαφορετικά από την αλήθεια του Ευαγγελίου και δεν ακολουθεί σωστά τα λόγια που είπε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και την ευσεβή διδασκαλία, αυτός είναι γεμάτος εγωισμόν και δεν ξέρει τίποτα. Φεύγε μακριά από κάτι τέτοιους ανθρώπους.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 6,3-5 ~

Έσονται γαρ οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν απειθείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, άσπονδοι, διάβολοι, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον η φιλόθεοι, έχοντες μόρφωσιν ευσεβείας, την δε δύναμιν αυτής αρνημένοι. Και τούτους αποτρέπου. [Διότι οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζονικοί, υπερήφανοι, φιλοκατήγοροι και υβριστές, ανυπάκουοι στους γονείς, αχάριστοι, χωρίς ιερό και όσιο,

γυμνοί και από την στοιχειώδη στοργήν προς τους οικείους, αδιάλλακτοι και ασυμβίβαστοι, διαβολείς και συκοφάντες, άγριοι και σκληροί, χωρίς καμμία αγάπη προς το αγαθό, προδότες, παράφοροι και αυθάδεις, φουσκωμένοι και σκοτισμένοι από οίηση, θα αγαπούν περισσότερο τις ηδονές παρά τον Θεό· άνθρωποι που θα έχουν το εξωτερικό σχήμα και την εμφάνιση της ευσεβείας, θα έχουν όμως αρνηθεί την δύναμή της. Φεύγε μακριά απ' αυτούς.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 3,2-5 ~

Ειδε τις ουχ υπακούει τω λόγω ημών δια της επιστολής, τούτον σημειούσθε, και μη συναναμίγνυσθε αυτώ, ίνα εντραπή· και μη ως εχθρόν ηγείσθε, αλλά νουθετείτε ως αδελφόν. [Εάν κάποιος δεν υπακούει στους λόγους μας, που περιέχει η επιστολή αυτή, αυτόν να τον έχετε υπ' όψιν σας και να μη τον συναναστρέψετε, για να αισθανθεί το σφάλμα του, για να ντραπεί και να διορθωθεί. Και μην τον θεωρείτε ως εχθρό, αλλά να τον συμβουλευέτε με αγάπη ως αδελφό.]

~ Προς Θεσσαλονικείς Β' 3,14-15 ~

Ισχυροτέρω σου και πλουσιωτέρω μη κοινώνει. Τί κοινωνήσει χύτρα προς λέβητα; Αύτη προσκρούσει, και αύτη συντριβήσεται. [Με άνθρωπο, που είναι ισχυρότερος και πλουσιώτερος από σένα, μην έχεις πολλή επικοινωνία. Ποιά σχέση μπορεί να έχει μία πηλίνη χύτρα με τον χάλκινο λέβητα; Εάν προσκρούσει σε εκείνον, τότε εκείνη θα συντριβεί.]

~ Σοφία Σειράχ 13,2 ~

Πάσα σαρξ κατά γένος συνάγεται, και τω ομοίω αυτού προσκολληθήσεται ανήρ. Τί κοινωνήσει λύκος αμνώ; Ούτως αμαρτωλός προς ευσεβή. [Κάθε ζώο εντάσσεται και αποτελεί ομάδα με άλλα ζώα του είδους του. Έτσι και κάθε άνθρωπος επικοινωνεί και προσκολλάται σε άλλους ομοίους του. Ποιά σχέση και επικοινωνία είναι δυνατόν να υπάρξει μεταξύ λύκου και αρνίου; Έτσι μεταξύ αμαρτωλού και ευσεβούς ανθρώπου.]

~ Σοφία Σειράχ 13,16-17 ~

Τίς ειρήνη υαίνη προς κύνα; Και τίς ειρήνη πλουσίω προς πέννητα; [Ποιά ειρηνική σχέση και επικοινωνία είναι δυνατόν να υπάρχει ανάμεσα στην ύαινα και το σκυλί; Καμμία! Ποιά κατ' αναλογίαν ειρηνική επικοινωνία και αναστροφή μπορεί να υπάρχει μεταξύ ενός πλουσίου και ενός πτωχού;]

~ Σοφία Σειράχ 13,18 ~

Μετά άφρονος μη πληθύνης λόγον, και προς ασύνετον μη πορεύου· φύλαξι απ' αυτού, ίνα μη κόπον έχης, και ου μη μολυνθής εν τω εντιναγμώ αυτού· έκκλινον απ' αυτού και ευρήσεις ανάπαυσιν και ου μη ακηδιάσης εν τη απονοία αυτού. [Με μωρό και ασύνετο μην ανοίγεις μακρές συνομιλίες και στο σπίτι απερίσκεπτου ανθρώπου, μη πορευθείς φυλάξου από αυτόν και την συναναστροφήν του, για να μην κουραστείς ψυχικώς και για να μην μολυνθείς, από όσα εκτινάσσονται από το στόμα του. Παραμέρισε και φύγε απ' αυτόν και έτσι θα βρεις ανάπαυση· δεν θα αθυμήσεις από τις ανοησίες του.]

~ Σοφία Σειράχ 22,13 ~

Ο σκληροκάρδος ου συναντά αγαθοίς.[Ο σκληρόκαρδος άνθρωπος και αμετανόητος, δεν θέλει να συναντάται με τους αγαθούς ανθρώπους.]

~ Παροιμίες 17,20 ~

Πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί· κατάμόνας ειμί εγώ έως αν παρέλθω. [Οι αμετανόητοι αμαρτωλοί θα πέσουν και θα περιπλακούν στα δίκτυα της δολιότητάς τους, τα οποία είχαν κατασκευάσει και στήσει για τους άλλους. Εγώ όμως θα ζω απομονωμένος, χωρισμένος από αυτούς, έως ότου προσπεράσω σώος και αβλαβής από τα πονηρά διαβούλιά τους.]

~ Ψαλμοί 140,10 ~

Μπροστά σε άνθρωπο που έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και έχει την αρρώστια του φθόνου, να προσέχεις πολύ πως θα του μιλήσεις. Γιατί ενώ εσύ μιλάς, αυτός εξηγεί μέσα του τα λόγια σου όπως αγαπά, και από τα αγαθά σου λόγια παίρνει αφορμή και σκανδαλίζει τους άλλους. Και αλλάζει το νόημα των λόγων σου μέσα στο μυαλό του σύμφωνα με την πνευματική του αρρώστια.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η συναναστροφή, συνομιλία και πολυλογία με κοσμικούς, ψυχραίνουν την μέσα στην καρδιά μας φωτιά του Αγίου Πνεύματος!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο πνευματικός άνθρωπος από τον Άγιο αλλοιώνεται με την καλή έννοια και από τον σαρκικό άνθρωπο δεν ερεθίζεται. Τον βλέπει, τον πονάει αλλά δεν παθαίνει κακό. Ένας άνθρωπος σε μέση πνευματική κατάσταση, από έναν πνευματικό άνθρωπο αλλοιώνεται προς το καλό και από έναν σαρκικό, αλλοιώνεται προς το κακό. Ο σαρκικός άνθρωπος τον Άγιο δεν τον καταλαβαίνει και από τον σαρκικό ερεθίζεται. Και ενώ ο δαιμονισμένος βλέπει τον Άγιο και φεύγει, ο σαρκικός άνθρωπος πάει προς τον Άγιο, για να τον πειράξει και να τον σκανδαλίσει. Ένας που έχει φθάσει σε κατάσταση Σοδομιτών σκανδαλίζεται και από τους Αγγέλους ακόμη. Τέλος ο εγωιστής και σαρκικός, εκτός που πλανιέται εύκολα από τον πονηρό διάβολο, μεταδίδει και αυτός πονηριά και προκαλεί με την σαρκικότητά του και βλάπτει τις φιλάσθενες ψυχές με τα πνευματικά του μικρόβια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολύ βοηθάει το να είναι κανείς απλώς στις σχέσεις του με τους άλλους, να έχει γι' αυτούς πάντοτε καλό λογισμό και να μην παίρνει όλους τους ανθρώπους στα σοβαρά. Να αποφεύγει τις συζητήσεις που γίνονται δήθεν για πνευματική ωφέλεια και φέρνουν πονοκέφαλο. Να μην περιμένει πνευματική κατανόηση από ανθρώπους που δεν πιστεύουν στον Θεό. Καλύτερα να εύχεται γι' αυτούς να τους συγχωρήσει ο Θεός και να τους φωτίσει. Να μιλάει στον καθένα με τη δική του γλώσσα και να μη φανερώνει τις μεγάλες αλήθειες που πιστεύει και ζει, γιατί δεν θα τον καταλάβουν, επειδή μιλάει σε άλλη συχνότητα και σε διαφορετικό μήκος κύματος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικές φορές παρατηρείται το εξής, ακόμη και στις σχέσεις των πνευματικών ανθρώπων. Πάει να πει ένας τον πόνο του σε κάποιον και αυτός δεν θέλει να τον ακούσει,

για να μην στερηθεί την χαρά του. Μπορεί να προσποιηθεί, ότι είναι βιαστικός ή να αλλάξει κουβέντα, για να έχει την ησυχία του. Αυτό είναι τελείως σατανικό. Σαν να πεθαίνει ο άλλος δίπλα μου και εγώ να πηγαίνω πιο πέρα και να τραγουδώ. Που είναι το «κλαίειν μετά κλαιόντων» (Ρωμ. 12,15); Και μάλιστα, όταν πρόκειται για θέματα σοβαρά Εκκλησιαστικά και ως Χριστιανός δεν συμμερίζεται την ανησυχία του άλλου, τότε αυτός ο άνθρωπος δεν συμμετέχει στο σώμα της Εκκλησίας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος που έχει αγιότητα και αγάπη, όπου και αν βρεθεί, δημιουργεί κατά κάποιον τρόπο γύρω του ένα ηλεκτρομαγνητικό πνευματικό πεδίο και επηρεάζει όσους βρίσκονται μέσα σ' αυτό. Βέβαια, πρέπει να προσέχουμε, να μην σπαταλάμε την αγάπη μας και να μην δίνουμε την καρδιά μας εύκολα, γιατί πολλές φορές μερικοί εκμεταλλεύονται την δική μας καρδιά και μας την κάνουν κιμά ή άλλοτε δεν μπορούν να μας καταλάβουν και μας παρεξηγούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν βλέπω, ότι ο άλλος δεν βοηθιέται από το ενδιαφέρον μου, την καλοσύνη, την αγάπη και δεν τα εκτιμάει αυτά, αλλά εκμεταλλεύεται την αγάπη μου και μου φέρεται με αναιδεια, τραβιέμαι σιγά - σιγά, για να μην γίνει περισσότερο αναιδής και λέω ότι δεν έχω συγγένεια μαζί του. Και αναγκάζομαι να μην του φέρομαι με καλοσύνη. Κανονικά, όσο καλοσύνη σου δείχνουν, τόσο πρέπει να αλλοιώνεσαι, να διαλύεσαι, να λειώνεις. Παλιά τι είχε συμβεί με κάποιον. Στην αρχή, για να τον βοηθήσω, αναγκάστηκα να του πω μερικά Θεία γεγονότα που είχα ζήσει. Αντί όμως να πει: «Θεέ μου, πώς να Σε ευχαριστήσω γι' αυτήν την παρηγοριά κ.λπ.» και να διαλυθεί, πήρε θάρρος και φερόταν με αναιδεια. Τότε κράτησα μια αυστηρή στάση. «Θα τον βοηθώ, είπα, από μακριά με την προσευχή». Αυτό το έκανα, όχι γιατί δεν τον αγαπούσα, αλλά γιατί αυτός ο τρόπος θα τον βοηθούσε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Βάλε δύο ανθρώπους που δεν έχουν αγάπη μεταξύ τους να καθίσουν ο ένας δίπλα στον άλλον και να μην μιλούν. Βάλε και δύο άλλους, που έχουν αγάπη μεταξύ τους να καθίσουν ο ένας δίπλα στον άλλον και να μην μιλούν και αυτοί. Πώς θα νιώθουν οι μεν και πώς θα νιώθουν οι δε; Και οι πρώτοι δεν θα μιλούν και οι δεύτεροι δεν θα μιλούν. Όμως οι δεύτεροι και με την σιωπή θα «μιλούν», γιατί θα υπάρχει επικοινωνία μεταξύ τους. Αντίθετα οι πρώτοι, δεν θα μπορούν να επικοινωνήσουν, γιατί ανάμεσά τους θα υπάρχει μόνωση. Όταν δεν υπάρχει αγάπη, μπορεί δύο άνθρωποι να βρίσκονται κοντά, αλλά να είναι μακριά ο ένας από τον άλλον.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος ζει πνευματικά, καθαρά, καλά είναι να προσέχει πολύ να μην ξεθαρρεύει ποτέ στους κοσμικούς, ούτε και να τους δίνει πνευματικά δικαιώματα, για να μην βλαφτεί και για να μην τους βλάψει, διότι οι κοσμικοί άνθρωποι άλλο τυπικό έχουν και άλλον κανονάρχη (τον διάβολο) και δεν μπορούν να διακρίνουν το Άγιο Μύρο από την κολώνια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στον πολύ ταπεινό και ευαίσθητο άνθρωπο όταν ταπεινώνεται κανείς, βοηθιέται πολύ, ενώ στον άνθρωπο που αγνοεί την ταπείνωση, εάν ταπεινωθείς, τον συμβουλευτείς ή πεις τα ελαττώματά σου, τον κάνεις πιο υπερήφανο και αναιδή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι άνθρωποι δεν σκέφτονται σήμερα τον Θεό, γι' αυτό και δεν μπορείς να βρεις ανταπόκριση, δεν μπορείς να συνεννοηθείς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν δύο άνθρωποι θέλουν να περάσουν ένα μακρύ ξύλο από μια μικρή πόρτα, πρέπει ο ένας να κάνει πίσω, για να μπει πρώτα ο άλλος· διαφορετικά δεν θα μπορέσουν να περάσουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν συνομιλείς με κατώτερό σου ή και όταν ερωτάσαι κάτι απ' αυτόν, να μην απαντάς με απροθυμία, περιφρονώντας τον αδελφό σου και προσβάλλοντας έτσι τον Θεό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Εκείνοι που βρίσκονται ανάμεσα σε άπιστους, ασεβείς και αιρετικούς, πρέπει να είναι στολισμένοι με Ευαγγελικά ήθη και αρετές. Με την ενάρετη ζωή τους βοηθούν να μεταβάλλονται προς το καλύτερο οι άπιστοι και οι αιρετικοί και αντί να κατηγορούν τους Χριστιανούς ως κακοποιούς και να διαβάλλουν την πίστη τους ως πλάνη, παρακινούνται στο να τους επαινούν, να μιλούν με καλά λόγια για την πίστη τους και να δοξάζουν το Θεό, ο οποίος παρέδωσε στον κόσμο την Ορθόδοξη πίστη και έχει ανθρώπους στολισμένους με τόσες αγαθοεργίες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο υπερήφανος και ο κενόδοξος ευχαρίστως κάνουν ανταλλαγή μεταξύ τους. Ο υπερήφανος επαινεί τον κενόδοξο επειδή του φέρεται δουλικά, ενώ ο κενόδοξος εκθειάζει τον υπερήφανο που τον επαινεί συνεχώς.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Εάν αποκόπτουμε από τα μέλη μας εκείνο το μέρος του σώματος το οποίο σαπίζει και δεν επιδέχεται καμμία θεραπεία, επειδή φοβόμαστε μήπως η μόλυνση μεταδοθεί σε ολόκληρο το σώμα και το κάνουμε αυτό, όχι διότι περιφρονούμε το αποκοπτόμενο μέλος, αλλά επειδή θέλουμε να διαφυλάξουμε το υπόλοιπο σώμα, πολύ περισσότερο δεν είναι ανάγκη να πράττουμε το ίδιο και σε εκείνους, οι οποίοι μας συναναστρέφονται, όταν αυτοί τυγχάνει να είναι κακοί; Εάν βεβαίως μπορούμε και εκείνους να διορθώσουμε και εμείς να μην πάθουμε βλάβη, πρέπει να κάνουμε, ό,τι είναι δυνατόν. Εάν όμως και εκείνοι μένουν αδιόρθωτοι και εμάς είναι δυνατόν να βλάψουμε, είναι ανάγκη να τους αποκόπτουμε και αυτούς και να τους απορρίπτουμε ως άχρηστα μέλη...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν σε βλάψει κάποιος, μην κοιτάξεις αυτόν, αλλά τον δαίμονα που τον ωθεί, άδειασε την οργή σου σ' αυτόν (δηλαδή τον δαίμονα), και δείξε ευσπλαχνία σ' εκείνον που κινείται από τον δαίμονα...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι άνθρωποι που σε παρεξήγησαν και σε πλήγωσαν δεν γνωρίζουν ούτε εκείνο τον παλιό μύθο, για τον άνεμο και τον ήλιο, που μάλωναν, ποιός είναι ο δυνατότερος και έβαλαν στοίχημα, ότι όποιος βγάλει την κάπα του βοσκού, που εκείνη την ώρα ανηφόριζε το βουνό, θα είναι ο πιο δυνατός. Φύσηξε, ξαναφύσηξε ο άνεμος, αλλά ο βοσκός κρύωσε και τυλίχθηκε πιο σφιχτά στην κάπα του. Βγήκε τότε ο ήλιος απ' τα σύννεφα, σκόρπισε γύρω καλοσύνη και θερμότητα, ζεστάθηκε ο βοσκός και έβγαλε την κάπα του. Τότε ο ήλιος φώναξε στον άνεμο: «Είδες, ποιός απ' τους δυο μας είναι ο δυνατότερος;» Δεν κερδίζεις τον άνθρωπο με το άγριο, αλλά μόνο με την καλοσύνη!!!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στον κλέφτη εχθρός είναι το φως. Και στους ασεβείς, ανυπόφορος είναι ο Άγιος και μόνο που τον βλέπουν. Δεν αντέχουν στην λάμψη της ζωής του, όπως τα άρρωστα μάτια δεν αντέχουν στις ακτίνες του ηλίου. Σε πολλούς πονηρούς, όχι μόνο βαρύς είναι ο Άγιος βλεπόμενος, αλλά και ακουόμενος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο ενάρετος γίνεται ενοχλητικός και ανυπόφορος σ' εκείνους που αμαρτάνουν, διότι τους ελέγχει με το παράδειγμά του. Για το ότι οι πονηροί δεν μπορούν να σταθούν κοντά σε εναρέτους, λέει ο λόγος της Γραφής: "Δεν αντέχουν οι πονηροί, ούτε καν να βλέπουν τον δίκαιο" (Σοφία Σολομώντος 2,14). Κάπως έτσι συνέβη στην περίπτωση του Ιωάννου του Προδρόμου. Στη φυλακή βρισκόταν, δεν τον έβλεπε η Ηρωδιάδα και όμως στενοχωριόταν με την παρουσία του. Και ας βρισκόταν τόσο μακριά του, το διεφθαρμένο γύναιο. Και ύστερα από το θάνατό του, ο Ιωάννης συντάραζε τη συνείδηση του τυράννου εκείνου (του Ηρώδη). Κανένας λοιπόν από όσους ζουν ενάρετα, ας μην νομίζει, ότι παθαίνει κάποιο κακό και όταν τον επιβουλεύονται κακοί άνθρωποι. Εκείνοι που πραγματικά βασανίζονται, είναι όσοι κακοποιούν τους Αγίους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός οικονόμησε τα πράγματα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε όλοι να ζούμε στον ίδιο κόσμο και να συναναστρέφονται οι πονηροί με τους αγαθούς, για να αποκόπτεται η κακία των πονηρών και να εμφανίζεται λαμπρότερη η αρετή των αγαθών και να ωφελούνται όσο το δυνατό περισσότερο οι ράθυμοι, εάν θέλουν, από την συναναστροφή τους με τους καλούς. Όπως οι καλοί και αγαθοί είναι άξιοι διπλής τιμής, διότι και χρήσιμοι έγιναν και καθόλου δεν ζημιώθηκαν από την συναναστροφή τους με τους πονηρούς, έτσι και οι φαύλοι είναι άξιοι διπλής τιμωρίας, διότι και πονηροί έγιναν, ενώ μπορούσαν να γίνουν καλοί και τίποτε δεν ωφελήθηκαν, από την συναναστροφή τους με τους καλούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Άνθρωπος είσαι. Γιατί δεν καταδέχεσαι να συναναστρέφεις με ανθρώπους, αλλά απομονώνεις σαν σε έρημο μέσα στην πόλη; Δεν σκέπτεσαι, ότι και ο Κύριός σου έτρωγε με τους τελώνες (Ματθ. 9,11) και συζητούσε με πόρνη και Σταυρωνόταν με ληστές και συναναστρεφόταν με ανθρώπους; Και εσύ με την έπαρσή σου και την ανοησία σου, χάνεις το προνόμιο να είσαι άνθρωπος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν έχουν επίδραση στον άλλο τα λόγια ή οι πράξεις μας, αλλά η εσωτερική διάθεση γι' αυτόν. Η ενέργεια είναι αόρατη. Υπάρχει μια ζωή αόρατη πολύ ισχυρή.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι εγωισμός να θέλουμε οι άλλοι να μας μιλάνε με καλοσύνη.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο δρόμος του Χριστού είναι να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους και αυτούς, που μας αγαπούν και αυτούς που μας μισούν. Να έχετε πραότητα και αν σας προσβάλλει ο άλλος, να μην θέλετε να τον εκδικηθείτε, αλλά να τον συγχωρείτε και να του δείχνετε καλοσύνη. Και με την αγάπη, που θα του δείξετε, θα τον υποχρεώσετε να σας ζητήσει συγγνώμη, εάν βέβαια είναι άνθρωπος με συνείδηση. Γιατί, παιδιά μου, από το καλό έρχεται καλό, από το κακό ποτέ δεν έρχεται καλοσύνη. Γι' αυτό και εσείς μην μαλώνετε με έναν άνθρωπο, που θα σας πειράξει, γιατί θα πληθύνει το κακό, αλλά δείξετέ του καλοσύνη για να ηρεμήσει και να έχετε μισθό από τον Θεόν. "Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε", μας λέγει ο Χριστός.

~ Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης ~

Με όλους να έχεις αγάπη και από όλους να βρίσκεσαι σε απόσταση.

~ Μέγας Αρσένιος ~

Ποτέ δεν κοιμήθηκα, έχοντας κάτι εναντίον κάποιου, ούτε άφησα κανέναν να κοιμηθεί, έχοντας εναντίον μου κάτι, όσο εξαρτιόταν από μένα.

~ Όσιος Αγάθων ~

Αν είμαστε πνευματικά αδύναμοι και η συμπεριφορά του άλλου μας επηρεάζει αρνητικά, τότε πρέπει να μη τον κατηγορούμε, αλλά να τον αποφεύγουμε και να μην έχουμε μαζί του συναναστροφές και συνέπειες. Και αν είναι αιρετικός τότε να τον αποφεύγουμε τελείως και να μην τον δεχόμαστε. Γιατί η συντροφιά με τους αιρετικούς είναι επικίνδυνη, μπορεί να μας δηλητηριάσει και να μας θανατώσει πνευματικά.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Σε όλους να είσαι καλοσυνάτος και περισσότερο στους διπλανούς σου. Γιατί ποιός θα πιστέψει ότι είσαι καλός στους ξένους, όταν δεν είσαι καλός σε αυτούς που οφείλεις να είσαι;

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Να έχετε στενές σχέσεις με τους Αγίους, γιατί όσοι προσκολλώνται σε αυτούς αγιάζονται.

~ Άγιος Κλήμης Ρώμης ~

Οι μεγάλοι δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς τους μικρούς, ούτε οι μικροί χωρίς τους μεγάλους. Σε όλα τα πράγματα χρειάζεται συγκερασμός, για να είναι δυνατόν να γίνει χρήση αυτών. Ας πάρουμε για παράδειγμα το σώμα. Το κεφάλι χωρίς τα πόδια δεν είναι τίποτε, ούτε τα πόδια χωρίς το κεφάλι. Και αυτά τα μικρότερα μέλη του σώματός μας είναι αναγκαία και χρήσιμα, για όλο το σώμα, για την σωτηρία του οποίου χρειάζεται σύμπνοια και πειθαρχία όλων των μελών.

~ Άγιος Κλήμης Ρώμης ~

Η επικοινωνία και η συνεργασία μας με τους κοσμικούς ανθρώπους, ας περιορίζεται στις αναγκαίες βιοτικές υποθέσεις. Και στην περίπτωση αυτή πάντως, αν μας βλάπτουν ψυχικά, ας διακόπτουμε κάθε σχέση μαζί τους.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Κάθε άνθρωπο που σας πλησιάζει, να τον δέχεστε σαν απεσταλμένο του Θεού, με την ενδόμυχη διερώτηση: "Τί θέλει ο Κύριος να κάνω μ' αυτό ή γι' αυτό το πρόσωπο;". Όλους να τους τιμάτε σαν εικόνες του Κυρίου και να τους αντιμετωπίζετε με αγάπη, καλοσύνη και ευνοϊκή διάθεση.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Αν στη σχέση σου με τους ανθρώπους συμβεί εύλογη λύπη (σε στενοχωρήσει κάποιος αδικαιολόγητα) - δεν συζητάμε καν για παράλογη λύπη - μην παραδοθείς στην κατάθλιψη, μην δυσανασχετήσεις, μην λιποτακτήσεις. Θεώρησε τον εαυτόν σου σαν χώμα κάτω από τα πόδια των άλλων. Αλλιώς δεν θα προκόψεις πνευματικά και έτσι δεν θα μπορέσεις να σωθείς και να γλυτώσεις την αιώνια κόλαση.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Συζητήσεις για τα του βίου με αλλόπιστους, μπορείς να έχεις, όμως κοινωνίας προσευχής μαζί τους δεν μπορείς να έχεις, ούτε να ανοίγεις θρησκευτικές διαμάχες, για να μην προσβληθεί στην διαμάχη το όνομα του Θεού.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Με έναν εριστικό χαρακτήρα, μετά βίας μπορείς να συνεννοηθείς.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Οι άνθρωποι της εποχής μας, μας αντιμετωπίζουν εμάς τους πιστούς, ως "πτωχούς τω πνεύματι", ως ανόητους. Δεν τους αρέσει η Ορθόδοξη πίστη μας. Γελούν κοροϊδευτικά, με ο,τιδήποτε εμείς θεωρούμε ιερό. Συχνά τυχαίνει να ακούμε από πιστούς, αναγκασμένους να ζουν εν μέσω ενός εχθρικού κόσμου, πόσο δύσκολο τους είναι, να υφίστανται τις διαρκείς κοροϊδίες, τους χλευασμούς. Τέτοια συμπεριφορά, θα πρέπει να την θεωρούμε τιμή για εμάς. "Ει ονειδίξεσθε εν ονόματι Χριστού, μακάριοι, ότι το της δόξης και δυνάμεως και το του Θεού Πνεύμα εφ' υμάς αναπαύεται" (Α' Πέτρου 4,14). Αν γελούν μαζί μας, αν δεν μας αγαπούν, αυτό σημαίνει, ότι εμείς δεν είμαστε του κόσμου τούτου. Δεν πρέπει να οργιζόμαστε και να νοιώθουμε αμηχανία, με τέτοια συμπεριφορά.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Παραδέξου την αμαρτωλότητά σου ως προς την υπερηφάνεια και την έλλειψη υπομονής και υποτάξου στο δυνατό χέρι του Θεού, χωρίς να κατηγορείς κανέναν, παρά μόνο τον εαυτόν σου και τότε θα δεις την βοήθεια του Θεού. Θα δεις, πως θα σε ηρεμήσει ο Θεός και πως θα κάνει να διάκινται φιλικά προς εσένα, αυτοί που σε μισούν.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Και αν η γειτόνισσα σε χλευάζει, λέγοντάς σου: "για δεσ εγώ και ο άντρας μου δεν πιστεύουμε στο Θεό και όμως ζούμε σε συμφωνία", εσύ να μην δίνεις σημασία. Και ανάμεσα στους κακοπροαίρετους ανθρώπους υπάρχει συμφωνία, μα είναι πρόσκαιρη...

Και ανάμεσα στα σκουλήκια υπάρχει συμφωνία, όσο τρώνε το ψοφίμι, αλλά όταν τελειώσει, τρώγονται μεταξύ τους. Δεν είναι η αρχή ο δικαστής του τέλους, αλλά το τέλος δικαστής της αρχής.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Μερικές φορές αντιπαθούμε πολύ ένα πρόσωπο χωρίς αιτία και αφορμή. Τρέφουμε κακία στην καρδιά μας γι' αυτόν και είμαστε έτοιμοι να τον προσβάλλουμε χωρίς λόγο. Πρέπει να καταδικάσουμε την φυσική και άδικη κακία της καρδιάς μας και να προσευχηθούμε στον Θεό ν' απομακρύνει από μέσα μας, τη δυσωδία αυτή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Περιορίσε τις σχέσεις σου με τους ανθρώπους, για να μην θολωθεί ο νους σου από περισπασμούς και μέριμνες και χάσεις έτσι τον ελεύθερο αέρα της ησυχίας.

~ Αββάς Δουλάς ~

Οι Πατέρες χρησιμοποιούν το εξής παράδειγμα, για να περιγράψουν το σχήμα των σχέσεων των ανθρώπων. Φανταστείτε ένα κύκλο πάνω στη γη, σαν ένα σχήμα στρογγυλό, που χάραξε κάποιος με διαβήτη από το κέντρο του κύκλου. Υποθέστε, ότι ο κύκλος αυτός είναι ο κόσμος και ότι το κέντρο του κύκλου είναι ο Θεός. Οι ακτίνες του κύκλου από την περιφέρεια προς το κέντρο είναι οι δρόμοι για το Θεό, δηλαδή οι τρόποι ζωής των ανθρώπων. Προχωρούν λοιπόν οι Άγιοι προς το εσωτερικό του κύκλου επιθυμώντας να πλησιάσουν το Θεό. Και όσο προχωρούν προς το κέντρο τόσο πλησιάζουν και το Θεό και μεταξύ τους. Το ίδιο σκεφτείτε και για το χωρισμό. Γιατί, όταν μακραίνουν από το Θεό και στρέφονται προς τα έξω, είναι φανερό πως όσο βγαίνουν και απομακρύνονται από το Θεό, τόσο απομακρύνονται και από τους άλλους. Και αντίστοιχα, όσο απομακρύνονται από τους άλλους τόσο απομακρύνονται και από το Θεό. Να λοιπόν ποιά είναι η φύση της αγάπης. Όταν είμαστε έξω και δεν αγαπάμε τον Θεό, τότε είμαστε και απομακρυσμένοι ο καθένας από τον πλησίον. Αν όμως αγαπήσουμε τον Θεό, τότε όσο πλησιάζουμε τον Θεό με την αγάπη για Εκείνον, τόσο ενωνόμαστε με την αγάπη για τον πλησίον και όσο ενωνόμαστε με τον πλησίον τόσο ενωνόμαστε και με το Θεό.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Επειδή έχετε παρρησία μεταξύ σας, γι' αυτό και δεν έχετε σεβασμό και μιλάτε άσχημα και πληγώνετε ο ένας τον άλλο.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Το Άγιον Πνεύμα δεν αγαπά ούτε πολλές συναναστροφές, ούτε πολλές φιλίες! Όλα αυτά να τα αποφεύγεις. Θέλεις να αγαπάς πολύ τους ανθρώπους; Αγάπησε πολύ τον Χριστό μας και θα δεις πόσο θα αγαπάς και τους ανθρώπους και ας μην τους βλέπεις. Πάντοτε και τον κάθε άνθρωπο, ολίγον σε απόστασιν να κρατάς. Ήλθε; Καλώς ήλθε! Δεν ήλθε; Καλώς δεν ήλθε. Δηλ. να είσαι απαθής. Σε κανέναν μην λες το μυστικό σου ή τι κάνεις. Με δύο τρία λόγια... Όταν σε ρωτούν, να κόβεις, να τελειώνεις. Μην δένεις τον νου σου με άνθρωπο. Μην λέγεις τους λογισμούς σου και το μυστικό σου εις κανένα! Οι άνθρωποι μεταβολή παίρνουν. Το μυστικό σου σε κανέναν! Διότι οι άνθρωποι μεταβάλλονται.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Πόσες φορές, όταν συναντήσουμε τον άνθρωπο, με τον οποίο είμεθα στενοχωρημένοι ή έχουμε λογισμούς, γιατί μας κατηγόρησε, μας κουτσομπόλεψε, μας πρόδωσε και τόσα άλλα, κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε, πως δεν τον βλέπουμε, για να μη τον χαιρετίσουμε! Λένε οι Άγιοι Πατέρες και οι Ασκητές της ερήμου, οι οποίοι εφήρμοσαν με ακρίβεια το Ευαγγέλιο, ότι όταν σε επισκεφτεί ο άνθρωπος, που εσύ γνωρίζεις, ότι αυτός πολλά είπε για σένα, μην δείξεις πρόσωπο σκυθρωπό ή ότι κάτι γνωρίζεις. Να τον δεχτείς τόσο όμορφα, τόσο καλά, σαν να σε επαίνεσε, σαν να σε εγκωμίασε, σαν να σε τίμησε ενώπιον των ανθρώπων! Αυτή η στάση εκφράζει πολλή πνευματικότητα και απόλυτη εφαρμογή του Ευαγγελικού πνεύματος.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Θα μιλάς σε όλους με αγάπη, αλλά θα κάνεις παρέα με ανθρώπους που είσαι στην ίδια συχνότητα.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Πότε είναι αρρωστημένη η επικοινωνία των προσώπων; Όταν είναι αρρωστημένη η επικοινωνία μας με τον Θεό.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Βατοπαιδινός ~

Ο άνθρωπος που έχει εγωισμό, δεν ελκύει κανένα. Και εάν κάποιον ελκύσει, γρήγορα θα απομακρυνθεί. Ο σύνδεσμος γίνεται αδιάλυτος, όταν συναντήσει παιδικό πνεύμα, αθωότητα και αγιασμό.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Φτάσαμε στην κατάσταση, που ο ένας να μην θέλει να δει τον άλλον.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Επειδή ο Κύριος, ενοικεί στην ψυχή όλων και του καθενός ξεχωριστά, είναι φυσικό επόμενο, η σχέση μας με τους συνανθρώπους μας, να καθορίζει και τη σχέση μας με τον Θεό.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Στην κοινή ζωή ή υπακοή μας επιτρέπει σιγά-σιγά να κατανοήσουμε την ψυχολογία των άλλων προσώπων. Μαθαίνοντας να ζούμε με ένα πρόσωπο, μαθαίνουμε να ζούμε με εκατομμύρια προσώπων που του μοιάζουν. Έτσι, προοδευτικά, εισχωρούμε σε βαθύ πόνο για όλη την ανθρωπότητα. Το πνεύμα μας, πρέπει να αναπτυχθεί σε όλες τις διαστάσεις του ανθρωπίνου είναι και όχι μόνο στο επίπεδο των καθημερινών φροντίδων και δυσκολιών. Οι μικρές αυτές εργασίες, οι προστριβές που τις συνοδεύουν, είναι ασφαλώς αναπόφευκτες, αλλά δεν είναι ο τελικός σκοπός της ζωής μας. Ο προορισμός μας είναι να γίνουμε «καθ' ομοίωσιν» του Χριστού. Εάν όμως «εγώ», δεν μπορώ να φέρω μέσα μου μια μικρή αδελφότητα, πώς θα μπορούσα να αγκαλιάσω, όπως ο Χριστός, το σύνολο της ανθρωπότητας μέσα στο χρόνο και το χώρο;

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Υπάρχει ένα ζώο η μεμφίτης (ο ασβός), το οποίο για να εξασφαλίσει την ησυχία του, εκπέμπει κάποιες φορές ένα υγρό, που έχει μια ανυπόφορη δυσωδία, ακόμη και για τα

μεγάλα ζώα. Το ίδιο το ζώο αντέχει αυτήν την οσμή με ευχαρίστηση. Μεταξύ των ανθρώπων συμβαίνει κάτι παρόμοιο. Μερικοί δημιουργούν μια ατμόσφαιρα, σαν αυτήν που δημιουργεί η μεμφίτης, με αποτέλεσμα να καθιστούν την ατμόσφαιρα γύρω τους ανυπόφορη, έτσι που να μην μπορεί κανείς να αναπνέει. Αυτοί οι ίδιοι είναι ευχαριστημένοι από την σκέψη της υπεροχής τους.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Μάταια κοπιάζουμε να εκτελούμε άλλες Χριστιανικές αρετές, εάν δεν έχουμε αδελφικές σχέσεις με τον αδερφό μας. Αδελφοί μου, να γνωρίζετε ότι πρέπει η καρδιά μας, να είναι πάντοτε ελεύθερη προς τον Χριστό. Διότι και ένας ακόμη μικρός εχθρός, που τόλμησε να σκαρφαλώσει σε κάποια περιοχή της καρδιάς μας και τον αφήσαμε εκεί, είναι ικανός να απομακρύνει τον Χριστό από την καρδιά μας, που είναι η μόνιμη κατοικία Του. Δηλ. δεν θέλει ο Χριστός να κατοικεί μέσα μας, ούτε και ο πιο μικρός νοητός εχθρός μας. Δεν υπάρχει σχέση και κοινωνία μεταξύ του καλού και του κακού. Ο Σωτήρας, μας λέει: "Να μου δώσεις όλη τη ζωή σου, όλη την ύπαρξή σου" και ο διάβολος, λέει: "Εμένα να μου δώσεις, μόνο το δάχτυλό σου". Και μ' αυτήν την παραχώρηση που κάνουμε στον διάβολο, μας κυριεύει τελείως. Δεν είναι πλέον ο Χριστός κοντά σου, εάν εσύ έδωσες στον εχθρό, έστω και το νύχι του δαχτύλου σου!

~ Γέροντας Αρσένιος Παπατσιώκ ~

Να επικοινωνούμε μόνο με ανθρώπους, που μπορούν να σεβαστούν την προσωπικότητά μας.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Να είμαστε άνετοι και να μην ενοχλούμαστε από τίποτα. Χωρίς να το καταλαβαίνουμε, αυτή η κατάσταση μας μεταδίδεται και στους γύρω μας. Η πνευματική μας κατάσταση, κρίνεται από το πόσο μας χαίρονται οι άνθρωποι που είναι γύρω μας και από το πόσο τους αναπαύουμε και τους κάνουμε να νιώθουν άνετα...

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Να μιλάμε όμορφα και θετικά στους άλλους. Αυτό δεν είναι κολακεία, αλλά είναι δοξολογία προς τον ίδιο τον Θεό. Ό,τι δίνουμε στους άλλους, αυτό μας δίνουν και αυτοί.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Υπάρχουν τρία επίπεδα επικοινωνίας: α) το επιδερμικό επίπεδο (π.χ. το κουτσομπολιό), β) το επίπεδο πληροφοριών (π.χ. τι ειπώθηκε στις ειδήσεις) και γ) το επίπεδο βαθιάς επίγνωσης, στο οποίο γίνεται ανταλλαγή προσωπικών συναισθημάτων και πεποιθήσεων. Αυτό το τελευταίο επίπεδο επικοινωνίας είναι καρπός προσευχής και προάγει την προσευχή.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Εάν αποκόψουμε την σχέση μας με τον Θεό, τότε κάθε σχέση μας με κάθε άνθρωπο είναι αποτυχημένη. Γι' αυτό και οι κάθε είδους ανθρωπιστικές οργανώσεις, περί ειρήνης, περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων κ.ά. χρεωκοπούν και αποτυγχάνουν στον σκοπό τους, επειδή δεν έχουν ευσεβή κριτήριο τον Θεό και τον Οποίον έχουν αποκλείσει.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Οι άνθρωποι έχουν πολλά ελαττώματα και ιδιοτροπίες. Να τους διορθώσουμε όλους, είναι αδύνατον. Δεν μένει λοιπόν άλλη λύση, από το να μάθουμε να υπομένουμε και να τους ανεχόμαστε όλους. Αρκετοί άνθρωποι είναι αγνώμονες. Αν περιμένουμε ανταπόδοση, θα στεναχωρηθούμε. Αν όμως δεν περιμένουμε, τότε θα είμαστε ήρεμοι. Από τους ανθρώπους, να δεχόμαστε ό,τι μας δίνουν. Σε κάποιον προσφέρεις ένα πέλαγος αγάπης. Και αυτός ανταποκρίνεται με τον εξής τρόπο: παίρνει ένα σταγονόμετρο και σου λέει: Άνοιξε τα χέρια σου!... Μια..., δύο..., τρεις... και σου δίνει δύο - τρεις σταγόνες αγάπης! Τί, να κάνουμε;! Δεκτό και αυτό! Όταν σας αδικούν οι άνθρωποι, να ξέρετε ότι αποκτάτε μετοχές στον Ουρανό. Όταν μας αδικούν οι άνθρωποι, μας δικαιώνει ο Θεός. Γενικά, τους ανθρώπους να τους δεχόμαστε όπως είναι και όχι όπως θα θέλαμε εμείς να είναι...

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Είναι 2 περιπτώσεις, που θα πρέπει να κρατήσεις έναν άνθρωπο μακριά σου: α) όταν καταλαβαίνεις, ότι μια επανάληψη σχέσεων, μπορεί να δημιουργήσει μια άσχημη πρωτυτέρα κατάσταση ή ακόμα και χειρότερη. Εμείς βέβαια, θα είμαστε ανεξίκακοι για το κακό που μας έκανε, ταυτόχρονα όμως τον κρατάμε μακριά σαν ένα σκυλί, που κινδυνεύουμε να μας ξαναδαγκώσει. Η συμπεριφορά αυτή είναι αυτό που λέει ο Απόστολος Παύλος: "Μη δώτε αφορμή τους ζητούντας αφορμή". Μην του δώσεις δηλ. την ευκαιρία να αμαρτήσει ξανά και να σε ξαναπικράνει και β) όταν υπήρξαν παράνομες σαρκικές σχέσεις στο παρελθόν με το συγκεκριμένο πρόσωπο. Τότε, δεν πρέπει ούτε "καλημέρα" να λέμε με το πρόσωπο αυτό, γιατί υπάρχει κίνδυνος, ο διάβολος να δημιουργήσει κατάσταση, χειρότερη της πρώτης. Είναι η μόνη περίπτωση, που σου επιβάλλεται, να μην πεις την "καλημέρα" του Θεού.

~ Παναγόπουλος ~

Συναντάσαι με κάποιον και βλέπεις ότι είναι Χριστιανός και μέσα σε 5-10 λεπτά αρχίζεις μια τέτοια συζήτηση, λες και γνωρίζουν μαζί του χρόνια. Του αποκαλύπτεις προβλήματα και μυστικά, που τα γνωρίζεις μόνο εσύ. Από που βρήκες την εμπιστοσύνη και λες τα πράγματα αυτά σε αυτόν; Ποιός σε λέει, ότι εδώ είναι άνθρωπος εμπιστοσύνης; Είναι ο Χριστός. Κατά συνέπεια η συγγένεια και η φιλία εν Χριστώ, είναι ανώτερη από όλες τις άλλες τις ψεύτικες φιλίες και συγγένειες.

~ Παναγόπουλος ~

Καλύτερα να πικραθείς με τους συγγενείς και να διακόψεις τις σχέσεις σου με όλους τους ανθρώπους, παρά να χαλάσεις την σχέση σου με το Θεό, επειδή το θέλουν εκείνοι.

~ Παναγόπουλος ~

Οι άνθρωποι που ζούνε κατά Χριστώ, είναι "καρφί" στο μάτι των άλλων που είναι ασεβείς και είναι μακριά από τον Θεό, διότι: α) Η ζωή εκείνων, τους ελέγχει τη συνείδηση και επειδή καίγονται και δεν αντέχουν αυτόν τον έλεγχο, τους κάνουν πόλεμο, τους κοροϊδεύουν κ.ά. και β) ο σατανάς που είναι μέσα τους, τους υποκινεί να τους μισήσουν, να τους κάνουν κακό και να τους ρίξουν και αυτούς στην αμαρτία. Θέλουν δηλ. το περιβάλλον τους να είναι σαν το δικό τους, ώστε να αναπαύονται.

~ Παναγόπουλος ~

Περί διασκέδασης

Περικοπές

Ουαί υμίν οι γελώντες νυν, ότι πενθήσετε και κλαύσετε. [Αλίμονο σε εσάς, που γελάτε και διασκεδάζετε με τις αμαρτωλές απολαύσεις σας, διότι στην μέλλουσα ζωή θα πενθήσετε και θα κλάψετε πικρά.]

~ Κατά Λουκάν 6,25 ~

Τα διασκεδαστικά θεάματα είναι πανηγύρεις δαιμόνων. Και όσα συμβαίνουν εκεί, δεν είναι ψυχαγωγία, αλλά ψυχοκτονία και καταστροφή και κόλαση...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Την διασκέδαση δεν την δίνει ο Θεός, αλλά ο διάβολος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Σολομώντας πέρασε από κάθε δρόμο διασκεδάσεως και ευχαριστήσεως. Όταν όμως ήρθε εις εαυτόν, έκραξε: "Ματαιότητα ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης" (Εκκλησιαστής 1,2)

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν σας εμποδίζω να διασκεδάζετε, αλλά σας εμποδίζω να αμαρτάνετε. Δεν σας εμποδίζω να πίνετε, αλλά σας εμποδίζω να μεθάτε. Γιατί το κρασί δεν είναι κακό, αλλά η κατάχρηση είναι αμαρτία, αφού το κρασί είναι δώρο του Θεού και η κατάχρηση είναι εφεύρεση του διαβόλου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι άνθρωποι επειδή έχουν κάνει την αμαρτία μόδα, εσωτερικά βασανίζονται και δεν βρίσκουν ανάπαυση, είναι αγριεμένοι και γι' αυτό ζητούν ψυχαγωγίες, τρέχουν στα νταούλια, μεθούν, βλέπουν τηλεόραση. Χαζεύουν δηλαδή, για να ξεχνιούνται, γιατί ελέγχονται από την συνείδησή τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Συμπεριφέρτερό σου είναι, όταν δεν έχεις δουλειά και δεν μπορείς να αξιοποιήσεις τις ώρες στα πνευματικά, να πηγαίνεις σε χοιροστάσιο και να μιμείσαι τους χοίρους και να κυλιέσαι μαζί τους στον βούρκο τους και μετά να επιστρέφεις στο σπίτι σου, να λούζεσαι, να αλλάζεις και να νοιώθεις την ανακούφιση του λουτρού, παρά να ξεγελαστείς και πας σε (διασκεδαστικό) κέντρο και κυλιστεί η ψυχή σου στην λάσπη των ηδονών και γυρίσεις στο σπίτι σου με άγχος και στην συνέχεια νοιώθεις την κόλαση αυτή, με το πλάκωμα της καρδιάς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτός που αγαπάει τις κιθάρες και τις λύρες και διασκεδάζει μ' αυτά, αυτός τιμάει και προσφέρει θυσία στους δαίμονες.

~ Άγιος Νήφων ~

Σχολείο του διαβόλου είναι ο οίκος, όπου γίνονται οι χοροί. Διδάσκαλος είναι ο διάβολος και πρωτόσχολοι και υπαγορευτές είναι οι τραγουδιστές, οι χορευτές και οι κρούοντες τα όργανα. Μαθήματα: πορνείες, μοιχείες, ασελγείες, ομοφυλοφιλίες μεθύσια, γέλωτες, αισχρολογίες, μωρίες και κάθε μάθημα ακολασίας. Πώς εσύ βαπτισμένη Χριστιανέ, βρίσκεσαι εκεί;

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Κανένας από εκείνους που γλεντοκοπούσαν, δεν έγινε σπουδαίος. Ούτε εκείνος που σύχναζε στις διασκεδάσεις, έγινε μαθητής της αρετής.

~ Άγιος Αστέριος Αμασειάς ~

Το να διασκεδάζει κανείς είναι ειδωλολατρεία.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Ότι βέβαια δεν πρέπει να διασκεδάζουν οι Χριστιανοί, το γνωρίζουμε όλοι, ακούγοντας από τις Θείες Γραφές και μάλιστα από τον Κύριο, που λέει στο Ευαγγέλιο με απειλή: "Αλίμονο σε εσάς, που τώρα γελάτε, διότι εκεί θα πενθήσετε και θα κλάψετε" (Λουκά 6,25). Και επίσης λέει: "Μη διασκεδάσετε, διότι όλα αυτά τα κάνουν οι ειδωλολάτρες" (Λουκά 12,29-30).

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αν ο άνθρωπος ξοδεύει την νύχτα στην αμαρτία και τις ανόητες διασκεδάσεις, η ημέρα θα τον βρει με θλίψη και θρήνο.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Τί σημαίνει αναζήτηση αναψυχής; Σημαίνει το να επιθυμείς κατά κάποιο τρόπο να γεμίσει το αρρωστημένο ψυχικό σου κενό. Να γεμίσεις την ψυχή σου που φτιάχτηκε για δραστηριότητα και δεν υποφέρει να μένει αργή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Τα θέατρα είναι σχολεία αθεΐας, διακωμώδησης, γελειοποίησης των πάντων. Είναι σχολεία διαφθοράς.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Συχνά η διασκέδαση, ακόμη και η πιο ευχάριστη, αφήνει πίσω της την κατάθλιψη, επειδή και αμαρτωλή να μην είναι, δεν μπορεί να ικανοποιήσει την καρδιά.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο Χριστιανός διασκεδάσει, αλλά δεν διασκεδάσει με τις διασκεδάσεις του κόσμου τούτου. Και αυτό γιατί οι διασκεδάσεις του κόσμου τούτου, είναι αυτόχρονα αμαρτωλές και δεν προσθέτουν στον άνθρωπο κάτι το πνευματικό, αλλά ίσα-ίσα, του αφαιρούν ό,τι πνευματικό έχει...

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αυτά τα οποία τέρπουν τους άλλους ανθρώπους, για τους πιστούς είναι σκύβαλα. Ο Χριστός αλλάζει τα «γούστα». Ο αναγεννημένος άνθρωπος έχει άλλη χαρά. Δεν τον

τραβούν, δεν τον τέρπουν αυτά. Και αν κάποτε κάνει κάτι, το κάνει επειδή παρασύρεται, όχι διότι τον γεμίζει.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Στην Ιάβα ζει ένα είδος αράχνης που λέγεται «ωχρόκερως της Ιάβας». Η αράχνη αυτή εκκρίνει ένα υγρό το οποίο, όταν στεγνώσει, σχηματίζει μια γραμμή. Η γραμμή αυτή έχει μια μυρωδιά πολύ μεθυστική και μια πολύ γλυκιά γεύση. Συγχρόνως όμως, έχει και ναρκωτική δύναμη. Τα ζώφια ελκύονται από το μεθυστικό άρωμα αυτού του υγρού, το τρώνε και ναρκώνονται. Έτσι η αράχνη με την ησυχία της έπειτα κατασπαράσσει το θύμα της. Έτσι παρομοίως και οι ηδονές και οι ολονύχτιες διασκεδάσεις, έχουν μια μεγάλη ελκυστικότητα και φέρνουν μια πρόσκαιρη χαρά. Οι νέοι (επί τω πλείστον), νομίζοντας ότι σ' αυτά υπάρχει το νόημα της ζωής, πίνουν αχόρταγα το ποτήρι τους, το οποίο στην αρχή είναι γλυκό... γλυκύτατο, όμως στον πυθμένα υπάρχει, διαπιστώνουν, ένα δηλητήριο. Αφού λοιπόν σαν τα ζώφια, που τρώνε το γευστικό υγρό της αράχνης, ναρκώνονται, στη συνέχεια διάβολος με την ησυχία του, τους κατασπαράσσει...

~ Αρχ. Σεραφείμ Δημόπουλος ~

Ο πραγματικά Χριστιανός που είναι γεμάτος μέσα του από Χριστό, δεν έχει ανάγκη από διασκέδαση. Οι άνθρωποι που είναι μακριά από το Θεό, μη έχοντας Χριστό μέσα τους, είναι κενοί και άδειοι και έχουν την ανάγκη να ψυχαγωγηθούν και να περάσουν ευχάριστες στιγμές. Άλλος με τη σάρκα, άλλος με τον τζόγο και άλλος με άλλα πράγματα ξεσκάει και όταν περάσει αυτή η επήρεια, διπλά στενοχωριέται γιατί δεν τον ικανοποιούν πλήρως την ψυχή. Δεν έχει ανάγκη ο Χριστιανός να πάει στου σατανά τα στέκια και να δανειστεί χαρά.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Το "δηλητήριο" της διασκέδασης

Στην Ιάβα ζει ένα είδος αράχνης που λέγεται «ωχρόκερως της Ιάβας». Η αράχνη αυτή εκκρίνει ένα υγρό το οποίο, όταν στεγνώσει, σχηματίζει μια γραμμή. Η γραμμή αυτή έχει μια μυρωδιά πολύ μεθυστική και μια πολύ γλυκιά γεύση. Συγχρόνως όμως, έχει και ναρκωτική δύναμη. Τα ζώφια ελκύονται από το μεθυστικό άρωμα αυτού του υγρού, το τρώνε και ναρκώνονται. Έτσι η αράχνη με την ησυχία της έπειτα κατασπαράσσει το θύμα της.

Έτσι παρομοίως και οι ηδονές και οι ολονύχτιες διασκεδάσεις, έχουν μια μεγάλη ελκυστικότητα και φέρνουν μια πρόσκαιρη χαρά. Οι νέοι (επί τω πλείστον), νομίζοντας ότι σ' αυτά υπάρχει το νόημα της ζωής, πίνουν αχόρταγα το ποτήρι τους, το οποίο στην αρχή είναι γλυκό... γλυκύτατο, όμως στον πυθμένα υπάρχει, διαπιστώνουν, ένα δηλητήριο. Αφού λοιπόν σαν τα ζώφια, που τρώνε το γευστικό υγρό της αράχνης, ναρκώνονται, στη συνέχεια διάβολος με την ησυχία του, τους κατασπαράσσει...

~ Αρχ. Σεραφείμ Δημόπουλος ~

Αλλού είναι η χαρά...

Ένας πλούσιος από το Παρίσι που είχε ψυχολογικά προβλήματα, αφού γύρισε σε πολλούς γιατρούς, πήγε και σε έναν φημισμένο γιατρό του Λονδίνου.

Ο γιατρός τον εξέτασε και του είπε:

- Δεν βρίσκω καμμία οργανική πάθηση. Σας συνιστώ να ξεσκάσετε λιγάκι...

Στο Παρίσι μάλιστα, έχετε τον έξοχο εκείνο κωμικό, τον Ν. Κ. που σκορπάει κάθε βράδυ το γέλιο και το κέφι...

Ο άρρωστος, τον κοίταξε μελαγχολικά και του είπε:

- Γιατρέ μου, εγώ είμαι ο κωμικός αυτός!

Οι χαρές και οι διασκεδάσεις του κόσμου τούτου, δεν προσφέρουν πραγματική χαρά, απεναντίας...

Η πραγματική χαρά και ευτυχία βρίσκεται μονάχα στον Χριστό!

Ξεδιψάμε σε λάθος πηγές

Ένας άνθρωπος είχε μια αγελάδα. Την πρόσεχε πολύ. Την πήγαινε να βοσκήσει, εκεί που είχε άφθονο χορτάρι. Και για νερό, την πήγαινε σε μια πηγή με πολύ δροσερό νερό. Δεν την κούραζε πολύ.

Παρ' όλα αυτά, παρατήρησε, ότι η αγελάδα μέρα με την ημέρα, γινόταν όλο και πιο αδύνατη. Έτρωγε περισσότερο και καθημερινά αδυνατίζε! Πήγε να σκάσει ο άνθρωπος.

Πώς αδυνατίζε η αγελάδα, με τόση περιποίηση; Και η απάντηση δεν άργησε να έρθει...

Μια μέρα, εντελώς τυχαία, θέλησε να πιει και αυτός νερό από την πηγή. Μα όταν έσκυψε να πιεί, είδε με φρίκη, ότι η πηγή αυτή ήταν γεμάτη βδέλλες!

Έτσι η αγελάδα, κάθε φορά που έπινε νερό, κατάπινε και μερικές βδέλλες, οι οποίες φυσικά, ζώντας μέσα στα σπλάχνα της, της απομυζούσαν το αίμα, με αποτέλεσμα, ολοένα και να αδυνατίζει.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τις πνευματικές αναζητήσεις του σύγχρονου ανθρώπου. Ξεδιψάει σε λάθος πηγές, πίνοντας νερό γεμάτο βδέλλες, που μπαίνουν μέσα του και του αφαιρούν κάθε πνευματική ικμάδα.

Γιατί το μόνο που προσφέρουν οι διασκεδάσεις και οι απολαύσεις του κόσμου τούτου είναι, να του "αδυνατίζουν", ολοένα και περισσότερο την ψυχή...

Περί διαφορετικότητας

Ο Θεός από Πρόνοια έδωσε διαφορετικά χαρίσματα και αγαθά σε όλους, για να υπάρχει πολλή συμφωνία και αγάπη, ώστε ο καθένας επειδή θα έχει ανάγκη τον πλησίον, να συσφίγγει μαζί του σε κοινό δεσμό. Αυτό έθεσε ως νόμο και στα επαγγέλματα και στα δικά μας μέλη και στα φυτά και γενικά σε όλα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός έχει μοιράσει τα χαρίσματα στους ανθρώπους κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ό,τι χαρίσματα έχει ο καθένας μας, αυτόν τον συνδυασμό χαρισμάτων να μην τον έχει κανένας

άλλος στον κόσμο, ώστε μέσα σ' αυτήν την πολυποικιλία, να αλληλοβοηθιόμαστε και να συνεργαζόμαστε, είτε για να σωθούμε, είτε να απολεσθούμε...

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η κατασκευή του κάθε ανθρώπου είναι διαφορετική από την κατασκευή του άλλου ανθρώπου. Ο κάθε άνθρωπος έχει κάποιες Α δυνατότητες και σωματικές και διανοητικές και ηθικές. Ο κάθε δηλ. άνθρωπος διαφέρει από τον άλλον. Εφόσον λοιπόν η δομή του κάθε ανθρώπου είναι διαφορετική, γιατί θα θέλαμε να μιλάμε για μια ισότητα;

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ο Θεός έδωσε σε κάθε άνθρωπο διαφορετικά χαρίσματα, για να μην μοιάζουν μεταξύ τους οι άνθρωποι. Γιατί αν δεν γινόταν αυτό, οι άνθρωποι δεν θα είχαν την ανάγκη ο ένας, την ανάγκη του άλλου και θα ήταν δυστυχείς. Ενώ τώρα αυτή η διαφορετικότητα, δημιουργεί αρμονία στην κοινωνία και ικανοποιούνται όλες οι ανάγκες, όλα τα αγαθά του ανθρώπου. Για παράδειγμα αν όλοι γινότουσαν επιστήμονες, ποιός θα άρμεγε την αγελάδα και πως ο άνθρωπος θα έπινε το γάλα; Πόσο ωραία και πόσα σοφά τα δημιούργησε όλα ο Θεός!!!

~ Παναγόπουλος ~

Περί διαφωνίας

Αν δύο φίλοι σου ζητήσουν από εσένα να κρίνεις μια διαφωνία τους, μην δεχτείς, γιατί θα χάσεις ένα φίλο. Από την άλλη, αν σου το ζητήσουν δύο ξένοι, να δεχτείς, γιατί έτσι θα κερδίσεις ένα φίλο.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Δες την πονηριά της κακότητας του διαβόλου: Αν δει κάπου, ότι είπαν κάτι διεφθαρμένο, αμέσως τους κάνει όλους να συμφωνήσουν. Αν όμως δει, ότι είπαν μερικοί κάτι ορθό, αμέσως ξεσηκώνει τους άλλους εναντίον τους. Έτσι και τα σατανικά εδραιώνονται, αφού ενισχύονται με την συμμαχία και τα ωφέλιμα καταστρέφονται, με τις ποικίλλες επιθέσεις εναντίον τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν πολλοί βρίσκονται σε διαφωνία και ο ένας πολεμά τον άλλον εξαιτίας της υπερηφάνειας, της φιλαρχίας και της φιλαργυρίας, αυτή η διάθεση εγκαθιστά μέσα τους τον ίδιο το θεομάχο και ανθρωποκτόνο διάβολο, ώστε καθοδηγούμενοι αοράτως από αυτόν, δεν παύουν να μάχονται λυσσαλέα σαν άγρια θηρία, ώσπου να εξολοθρεύσουν παντελώς, ο ένας τον άλλον.

~ Άγιος Μάξιμος ο Γραικός ~

- Γέροντα, όταν διαφωνούμε με κάποια αδελφή και επιμένει η καθεμιά στη γνώμη της, φθάνουμε σε αδιέξοδο και τελικά νευριάζω.

- Κοίταξε, πρέπει η μια από τις δυο σας να ταπεινωθεί και να υποχωρήσει. Αλλιώς δεν γίνεται. Αν δύο άνθρωποι θέλουν να περάσουν ένα μακρύ ξύλο από μια μικρή πόρτα,

πρέπει ο ένας να κάνει πίσω, για να μπει πρώτα ο άλλος, διαφορετικά δεν θα μπορέσουν να περάσουν. Όταν ο καθένας επιμένει στη γνώμη του, είναι σαν να χτυπάει ο πυριόβολος (τσακμακόπετρα) στην στουρνάροπετρα και πετιούνται φωτιές!... Πάντως, όποιος υποχωρεί, κέρδος έχει, γιατί στερείται κάτι, κάνει μια θυσία, και αυτό του δίνει την χαρά και την ειρήνη...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Περί διά Χριστού σαλότητας

Αλλά τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα τους σοφούς καταισχύνη, και τα ασθενή του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τα ισχυρά και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξελέξατο ο Θεός, και τα μη όντα, ίνα τα όντα καταργήση. [Αλλά εκείνους που νομίζει ο κόσμος βλάκες, αυτούς διάλεξε ο Θεός, για να ντροπιάσει τελικά, τους (κατά κόσμον) σοφούς και εκείνους που νομίζει ο κόσμος άσημους και ανθρωπάκια, αυτούς διάλεξε ο Θεός, τα μηδενικά, για να αποδείξει τιποτένιους, όσους νομίζουν πως είναι κάτι.]

~ Προς Κορινθίους Α' 1,27-28 ~

Γίνου μωρός για την αγάπη του Θεού και θα είσαι σοφότερος και από τον Σολομώντα!

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι δια Χριστόν Σαλοί είναι μεγάλοι Άγιοι. Λένε μεν μπανταλομάρες, αλλά στην πραγματικότητα λένε σωστές συμβουλές με πολύ βάθος. Έχουν πολύ μεγάλη ταπείνωση· δεν λογαριάζουν καθόλου τον εαυτό τους. Γι' αυτό και ο Θεός τους αξιώνει να γνωρίσουν τα Θεία μυστήρια και να αποκτήσουν πολλά χαρίσματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μακάριοι και τρις μακάριοι οι πολύ γνωστικοί που κάνουν τον τρελό για την αγάπη του Χριστού και κοροϊδεύουν όλη την ματαιότητα του κόσμου, που η δια Χριστόν αυτή τους τρέλα αξίζει περισσότερο απ' όλη την γνώση και την σοφία των σοφών όλου του κόσμου τούτου. Διότι οι μεν φιλόσοφοι ξεγελιούνται από τον μάταιο κόσμο και τις δόξες του, ενώ αυτοί, κοροϊδεύουν όλη την ματαιότητα του κόσμου και ζουν στην πραγματικότητα, κρυμμένοι στην αγία υποκρισία τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Παλιά που υπήρχαν και οι δια Χριστόν σαλοί, υπήρχαν ελάχιστοι τρελλοί στον κόσμο. Μήπως θα πρέπει να παρακαλέσουμε τους δια Χριστόν σαλούς, να κάνουν καλά τους φύσει σαλούς και να αναδειχθούν πάλι δια Χριστόν σαλοί;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μου έλεγε ένας δια Χριστόν σαλός: Στην αρχή είναι δύσκολα. Όταν αρχίζεις, μέχρι να σπάσει ο εγωισμός δυσκολεύεσαι. Μετά το χαίρεσαι...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να συναναστρέφεται με... παλαβούς, για να σου μεταδώσουν την τρέλα τους την πνευματική! Έχω και εγώ μια μικρή πείρα από την πνευματική τρέλα, η οποία προέρχεται από τον Θείο έρωτα. Φτάνει τότε ο άνθρωπος στη Θεία αφηρημάδα και δεν θέλει να σκέφτεται τίποτε εκτός από τον Θεό, τα Θεία, τα πνευματικά, τα ουράνια. Ερωτευμένος πια Θεϊκά, καίγεται εσωτερικά, γλυκά, και ξεσπάει εξωτερικά, παλαβά, μέσα στον Θείο χώρο της σεμνότητας δοξολογώντας σαν άγγελος μέρα - νύχτα τον Θεό και Πλάστη του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ένα πρωί στο Καλύβι χτύπησε κάποιος το σιδεράκι στην πόρτα. Κοίταξα από το παράθυρο να δω ποιός είναι, γιατί δεν ήταν ακόμη η ώρα να ανοίξω. Είδα έναν νέο με φωτεινό πρόσωπο και κατάλαβα ότι είχε βιώματα πνευματικά, αφού τον πρόδιδε η Χάρις του Θεού. Γι' αυτό, αν και ήμουν απασχολημένος, διέκοψα αυτό που έκανα, άνοιξα την πόρτα, τον πήρα μέσα, του πρόσφερα ένα νερό και με τρόπο άρχισα να τον ρωτάω για την ζωή του, γιατί έβλεπα ότι είχε πνευματικό περιεχόμενο. "Τί δουλειά κάνεις, παλληκάρι;", τον ρώτησα. "Τί δουλειά, πάτερ; μου λέει. Εγώ στην φυλακή μεγάλωσα. Τα περισσότερα χρόνια της ζωής μου εκεί τα πέρασα. Τώρα είμαι 26 χρονών". "Καλά, βρε παλληκάρι, τί έκανες, και σε έκλειναν φυλακή;", τον ρώτησα. Και εκείνος μου άνοιξε την καρδιά του: "Από μικρός, μου είπε, πονούσα πολύ, όταν έβλεπα δυστυχημένους ανθρώπους. Ήξερα όλους τους πονεμένους, όχι μόνον από την ενορία μου, άλλα και από άλλες ενορίες. Επειδή ο παπάς της ενορίας μας με τους επιτρόπους μάζευαν συνέχεια χρήματα και έφτιαχναν κτίρια, αίθουσες κ.λπ. ή έκαναν διάφορους εξωραϊσμούς, είχαν παραμεληθεί τελείως οι φτωχές οικογένειες. Εγώ δεν κρίνω εάν ήταν απαραίτητα αυτά που έφτιαχναν, αλλά έβλεπα να υπάρχουν πολλοί δυστυχημένοι άνθρωποι. Πήγαινα λοιπόν κρυφά και έκλεβα από τά χρήματα που μάζευαν από τους εράνους. Έπαιρνα αρκετά, δεν τα έπαιρνα όλα. Ύστερα αγόραζα τρόφιμα, διάφορα πράγματα, τα άφηνα κρυφά έξω από τα σπίτια των φτωχών και αμέσως, για να μην πιάσουν άλλον άδικα, πήγαινα στην αστυνομία και έλεγα: εγώ έκλεψα τα χρήματα από την Εκκλησία και τα ξόδεψα, χωρίς να πω τίποτε άλλο. Με άρχιζαν στο ξύλο και στο βρισίδι, "αλήτη, κλέφτη", εγώ σιωπούσα. Με έκλειναν μετά στην φυλακή. Αυτή η δουλειά γινόταν για χρόνια. Όλη η πόλη όπου έμενα και άλλες πόλεις, με είχαν μάθει, και αλήτη με ανέβαζαν, κλέφτη με κατέβαζαν. Εγώ σιωπούσα και ένιωθα χαρά. Κάποτε μάλιστα, με είχαν κλείσει στην φυλακή 3 ολόκληρα χρόνια. Μερικές φορές με έκλειναν άδικα στην φυλακή και όταν έπιαναν τον ένοχο, με άφηναν. Αν δεν τον έπιαναν, καθόμουν μέσα, όσο έπρεπε να καθήσει εκείνος. Γι' αυτό σου είπα, πάτερ μου, ότι τα περισσότερα χρόνια της ζωής μου τα πέρασα στις φυλακές". Αφού τον άκουσα με προσοχή, του είπα: "Βρε παλληκάρι, όσο καλό και αν φαίνεται αυτό, δεν είναι καλό και να μην το ξανακάνεις. Άκου τι θα σου πω. Θα με ακούσεις;". "Θα σε ακούσω, πάτερ", μου λέει. "Να απομακρυνθείς από αυτήν την πόλη, του λέω, να πας σε άγνωστο περιβάλλον, στην τάδε πόλη και εγώ θα φροντίσω να συνδεθείς με καλούς ανθρώπους. Να εργάζεσαι και να βοηθάς, όσο μπορείς, τους πονεμένους από το υστέρημά σου, επειδή αυτό έχει μεγαλύτερη αξία. Αλλά, και όταν κανείς δεν έχει τίποτε να δώσει σε έναν φτωχό και πονάει η καρδιά του, τότε κάνει ανώτερη ελεημοσύνη, διότι κάνει ελεημοσύνη με το αίμα της καρδιάς του. Γιατί, εάν είχε κάτι και το έδινε, θα αισθανόταν και χαρά, ενώ, όταν δεν έχει να δώσει, αισθάνεται πόνο στην καρδιά". Μου υποσχέθηκε, ότι θα ακούσει την συμβουλή μου και έφυγε χαρούμενος. Έπειτα από 7 μήνες παίρνω ένα γράμμα του από τις φυλακές του Κορυδαλλού, στο οποίο έγραφε τα εξής: "Ασφαλώς, πάτερ μου, θα απορήσεις, που σου

γράφω πάλι από την φυλακή μετά από τόσες συμβουλές που μου έδωσες και μετά τις υποσχέσεις που σου έδωσα. Μάθε, ότι αυτήν την φορά, υπηρετώ μιά άδικη φυλάκιση, αφού έγινε κάποιο λάθος. Ευτυχώς που δεν υπάρχει ανθρώπινη δικαιοσύνη, γιατί θα αδικούνταν οι πνευματικοί άνθρωποι, επειδή θα έχαναν τον ουράνιο μισθό". Όταν διάβασα αυτά τα τελευταία λόγια, θαύμασα αυτόν τον νέο, που είχε πάρει τόσο ζεστά την πνευματική ζωή και είχε συλλάβει τόσο βαθιά, το βαθύτερο νόημα της ζωής! Διά Χριστόν κλέφτης! Μέσα του είχε Χριστό. Δεν μπορούσε να φρενάρει τον εαυτό του από την χαρά που ένιωθε. Θεία παλαβομάρα, πανηγύρι είχε! Κοσμικός άνθρωπος ήταν, ούτε Συναξάρια ούτε Πατερικά είχε διαβάσει και, ενώ έτρωγε άδικα ξύλο, τόν έκλειναν στην φυλακή, τον είχαν μέσα στην πόλη για αλήτη, για παλιόπαιδο, για κλέφτη, γινόταν ρεζίλι, αυτός δεν μιλούσε και τα αντιμετώπιζε όλα τόσο πνευματικά! Νέος άνθρωπος και δεν φρόντιζε να αποκατασταθεί, αλλά πως να βοηθήσει τους άλλους...!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η δια Χριστόν σαλότης, είναι ύψιστο πνευματικό έργο, γιατί προϋποθέτει όλες τις αρετές. Οι σαλοί δεν κατέχουν τίποτα στην παρούσα ζωή. Αποκτούν μόνο την υπομονή με μεγάλο ζήλο και νικούν κάθε θλίψη μ' αυτήν.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Υπάρχουν τρεις δρόμοι, που δεν πρέπει να τους ακολουθήσει κανείς, χωρίς ιδιαίτερη κλήση του Αγίου Πνεύματος: α) ο δρόμος της διοικήσεως ενός μοναστηριού β) ο δρόμος του ερημητικού βίου και γ) ο δρόμος της δια Χριστόν σαλότητος.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Ή να αποφύγεις τους ανθρώπους, φεύγοντας μακριά τους ή να εμπαίξεις τον κόσμο και τους ανθρώπους, παριστάνοντας τον μωρό τις πιο πολλές φορές.

~ Αββάς Ωρ ~

Οι δια Χριστόν σαλοί ξεγελούν όλους τους ανθρώπους, ακόμα και τους καλούς. Το χάρισμά τους είναι, να μην ασχολούνται οι άλλοι με το όνομά τους και να έχουν οι άλλοι άσχημη γνώμη γι' αυτούς.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Δεν έγινες κουτός για την αγάπη του Χριστού; Δεν έγινες τίποτε!

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Όποιος γίνεται μωρός για τον Κύριο, θα του δώσει σοφία ο Κύριος.

~ Είπε Γέρων ~

Περί διδασκαλίας

Περικοπές

Ος εάν ουν λύση μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων και διδάξη ούτω τους ανθρώπους, ελάχιστος κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών' ος δ' αν ποιήση και

διδάξη, ούτος μέγας κληθήσεται εν τη βασιλεία των ουρανών. [Εκείνος λοιπόν, που θα παραβεί μία από τις εντολές αυτές, που φαίνονται μικρές και ασήμαντες και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, θα ονομαστεί ελάχιστος στην Βασιλεία των Ουρανών. Εκείνος όμως που θα αγωνιστεί να τηρήσει όλες τις εντολές και διδάξει την τήρηση αυτών και στους ανθρώπους, αυτός θα ανακηρυχτεί μέγας στην Βασιλείαν των Ουρανών.]

~ Κατά Ματθαίον 5,19 ~

Τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθυνον πεσούνται. [Εάν ένας τυφλός οδηγεί έναν άλλον τυφλό, θα πέσουν και οι δύο σε βαθύ λάκκο.]

~ Κατά Ματθαίον 15,14 ~

Μή τι δύναται τυφλός τυφλόν οδηγείν; Ουχί αμφότεροι εις βόθυνον πεσούνται; Ουκ έστι μαθητής υπέρ των διδάσκαλον αυτού· κατηρτισμένος δε πας έσται ως ο διδάσκαλος αυτού. [Μήπως μπορεί ένας τυφλός να οδηγεί άλλον τυφλό; Δεν θα πέσουν και οι δύο στον λάκκο; Πώς είναι δυνατόν εσείς, αμαρτωλοί και αδύνατοι καθώς είστε, να κρίνετε άλλους και να καθοδηγείτε άλλους; Δεν υπάρχει μαθητής ανώτερος από τον διδάσκαλό του, εφόσον θα εξακολουθεί να είναι μαθητής αυτού. Εκείνος που θα ακούσει όλα όσα έχει να τον διδάξει ο διδάσκαλος, θα καταρτιστεί το πολύ τόσον, όσο και ο διδάσκαλος αυτού. Εάν όμως ο διδάσκαλος είναι αμόρφωτος και τυφλός, όμοιό του θα αναδείξει και τον μαθητή.]

~ Κατά Λουκάν 6,39-40 ~

Συνιόντος δέ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπε διὰ παραβολῆς· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αὐτῶν ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν ἀκούετω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσι, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. [Ενώ μαζευόταν πολὺς λαός και ἀπὸ κάθε πόλιν ἔρχονταν πρὸς Αὐτόν, εἶπεν ὁ Κύριος διδασκαλία με παραβολή: Βγήκε ὁ σπορεύς στο χωράφι, για να σπείρει τὸν σπόρον του. Και καθὼς αὐτός ἔσπερνε, ἄλλο μὲν μέρος τοῦ σπόρου ἔπεσε κοντὰ στον δρόμο, κατεπατήθη ἀπὸ τοὺς διαβάτας και τα πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ το κατέφαγαν. Και ἄλλο ἔπεσε στην πετρώδη γη και ἀφοῦ φύτρωσε, ξηράθηκε, διότι δεν εἶχε υγρασία. Και ἄλλο ἔπεσε ἀνάμεσα σε ἀγκάθια και καθὼς βλάστησαν και μεγάλωσαν τα ἀγκάθια, το ἔπνιξαν εντελώς. Και ἄλλο ἔπεσε στην εὐφορο και καλὴ γη και ἀφοῦ φύτρωσε, ἔκανε καρπὸ ἑκατονταπλάσιο. Ἐνὼ τα ἔλεγε αὐτά,

είπε με φωνήν μεγάλην· "Εκείνος που έχει αυτιά πνευματικά, για να ακούει την αλήθεια του Θεού, ας ακούει αυτά που εγώ διδάσκω". Τον ρωτούσαν οι μαθητές Του, λέγοντας· "Ποιό είναι το νόημα αυτής της παραβολής;" Αυτός είπε: "Σε εσάς που έχετε αγαθή διάθεση, εδόθη από τον Θεόν το προνόμιον και η χάρις να γνωρίζετε τας μυστηριώδεις αλήθειες της Βασιλείας του Θεού. Τους άλλους δε (επειδή δεν έχουν αγαθήν διάθεσιν και ενδιαφέρον να ακούσουν και δεχθούν την αλήθειαν και για να τους προφυλάξω από την μεγάλη ευθύνη, που θα είχαν ενώπιον του Θεού, αν καταλάβαιναν και περιφρονούσαν τις Θείας Αλήθειες) τους διδάσκω με παραβολές, ώστε, ενώ βλέπουν να μην μπορούν να εισχωρήσουν στο βαθύτερον νόημα και ενώ ακούουν να μην μπορούν να ενοήσουν την αλήθεια. Το νόημα της παραβολής αυτής είναι το εξής: Ο σπόρος συμβολίζει τον λόγο του Θεού. Εκείνοι που ομοιάζουν προς το έδαφος κοντά στον δρόμο, είναι όσοι άκουσαν και δεν πρόσεξαν τον λόγον του Θεού. Έπειτα έρχεται ο διάβολος και παίρνει τον λόγο από την καρδιά τους, για να μην πιστεύσουν και σωθούν. Εκείνοι που συμβολίζονται με την πετρώδη γη, είναι όσοι όταν ακούσουν δέχονται με χαρά τον λόγο του Θεού, δεν έχουν όμως βαθιές ρίζες στην καρδιά τους και γι' αυτό λίγο καιρό πιστεύουν και στην εποχήν πειρασμού απομακρύνονται από την πίστιν. Το δε μέρος του σπόρου, που έπεσε στα ακάθια, συμβολίζει εκείνους οι οποίοι, όταν άκουσαν τον λόγον του Θεού, τον δέχτηκαν και προσπάθησαν να τον τηρήσουν με κάποιαν προθυμία, αλλά πνίγονται από αγωνιώδεις φροντίδες για την απόκτηση πλούτου και από τις υλιστικές απολαύσεις της ζωής αυτής, και έτσι δεν προχωρούν μέχρι τέλους, ώστε να έχουν καλούς και μονίμους καρπούς. Το δε μέρος του σπόρου, που σπάρθηκε στην εύφορον γην, συμβολίζει τους καλοπροαίρετους ανθρώπους, οι οποίοι με καλή και αγαθή καρδιά, αφού άκουσαν τον λόγο του Θεού, τον κρατούν με προσοχήν και ευλάβεια μέσα τους και έχουν ως καρπούς τα έργα της αρετής μαζί με την υπομονή, την οποία θα δεικνύουν στις διάφορες θλίψεις και περιπέτειες.]

~ Κατά Λουκάν 8,4-15 ~

Μη πολλοί διδάσκαλοι γίνεσθε, αδελφοί μου, ειδότες ότι μείζον κρίμα ληψόμεθα.

[Μην επιδιώκετε να γίνεστε πολλοί διδάσκαλοι, διότι γνωρίζουμε καλά, ότι ημείς οι διδάσκαλοι έχουμε μεγαλύτερη ευθύνη και εάν δεν αγωνιζόμαστε να εφαρμόσουμε πιστώς όσα διδάσκουμε, θα λάβουμε μεγαλύτερη καταδίκη.]

~ Ιακώβου 3,1 ~

Γυναικί δε διδάσκειν ουκ επιτρέπω. [Δεν επιτρέπω στην γυναίκα, να διδάσκει στις λατρευτικές συγκεντρώσεις των πιστών.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 2,12 ~

Εν πραότητι παιδεύοντα τους αντι διατιθεμένους, μήποτε δω αυτοίς ο Θεός μετάνοιαν εις επίγνωσιν αληθείας. [Να παιδαγωγεί με πραότητα εκείνους, που αντιτίθενται στην αλήθεια, μήπως και ο Θεός τους δώσει κάποτε μετάνοια, για να γνωρίσουν έτσι καλά την αλήθεια.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 2,25 ~

Κήρυξον τον λόγον, επίστηθι ευκαιρώς ακαίρω, έλεγξον, επιτίμησον, παρακάλεσον, εν πάση μακροθυμία και διδαχή. Έσται γαρ καιρός ότε της υγιαινούσης διδασκαλίας ουκ ανέχονται, αλλά κατά τας επιθυμίας τας ιδίας εαυτοίς επισωρεύσουσι διδασκάλους

κνηθόμενοι την ακοήν, και από μεν της αληθείας την ακοήν αποστρέψουσιν, επί δε τους μύθους εκτραπήσονται. [Κήρυξε τον λόγον του Θεού· συμπάραστεκε και επίβλεπε με αγάπην και προσοχή τους πιστούς, όχι μόνο σε ευκαιρίες καταλλήλες, αλλά και σε περιστάσεις που φαίνονται απρόσφοροι, ελέγξε, επίπληξε, παρηγόρησε και ενίσχυσε με κάθε μακροθυμίαν και κατάλληλη διδασκαλία. Διότι θα έρθει καιρός, που οι άνθρωποι δεν θα ανέχονται την υγιή και αγίαν διδασκαλίαν, αλλά σύμφωνα με τις κλίσεις και τις επιθυμίες της αμαρτωλής καρδιάς τους, θα επισωρεύουν στον εαυτόν τους ποικίλους ψευδοδιδασκάλους, ώστε να ακούουν από αυτούς διάφορα και παράδοξα, που θα τέρπουν τα αυτιά τους και την μεν αλήθεια δεν θα την προσέχουν, αλλά θα γυρίζουν αλλού τα αυτιά τους. Θα εκτραπούν και θα στραφούν σε μυθολογίες και ψευδολογίες.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 4,2-4 ~

Αγαπητοί, μη παντί πνεύματι πιστεύετε, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα ει εκ του Θεού έστιν, ότι πολλοί ψευδοπροφήται εξελήλυθασιν εις τον κόσμον. Εν τούτω γινώσκετε το πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα ο ομολογεί Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα, εκ του Θεού έστι· και παν πνεύμα ο μη ομολογεί τον Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα, εκ του Θεού ουκ έστι· και τούτο έστι το του αντιχρίστου ο ακηκόατε ότι έρχεται, και νυν εν τω κόσμω εστίν άδη. [Αγαπητοί, μην δίνετε εμπιστοσύνη σε κάθε πνεύμα ανθρώπων, αλλά να εξετάζετε τους ανθρώπους, που διαβεβαιώνουν ότι έχουν Πνεύμα Θεού και πνευματικά χαρίσματα, εάν πράγματι είναι από τον Θεό, διότι πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο. Μπορείτε να ξεχωρίζετε και να γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού με τούτο το κριτήριο: κάθε δηλ. άνθρωπος που παρουσιάζεται, ότι έχει Πνεύμα Θεού, εάν ομολογεί αδιστακτως και πιστεύει, ότι ο Ιησούς Χριστός έλαβε σάρκα και ήρθε ως Θεάνθρωπος λυτρωτής στην γη, είναι πράγματι εκ του Θεού. Και κάθε άνθρωπος, που ισχυρίζεται, ότι εμπνέεται από το Πνεύμα, δεν ομολογεί όμως, ότι ο Ιησούς Χριστός ήρθε εκ του ουρανού και έλαβε σάρκα ανθρωπίνη, αυτός δεν είναι από τον Θεόν. Και αυτό ακριβώς, το να αρνείται κανείς την ενανθρώπηση του Υιού του Θεού, είναι το κήρυγμα του αντιχρίστου, περί του οποίου έχετε ακούσει ότι πρόκειται να έρθει.]

~ Α' Ιωάννου 4,1-3 ~

Αδελφοί, εάν και προληφθή άνθρωπος εν τινι παραπτώματι, υμείς οι πνευματικοί καταρτίζετε τον τοιούτον εν πνεύματι πραότητος σκοπών σε αυτόν, μη και συ πειρασθής. [Αδελφοί, εάν από αδυναμία παρασυρθεί κανείς και περιπέσει σε κάποιο αμάρτημα, εσείς οι πνευματικώς προοδευμένοι και ισχυροί, ας διορθώνετε αυτόν και ας τον καθοδηγείτε με πνεύμα πραότητος. Αλλά και εσύ που διορθώνεις άλλον, πρόσεχε τον εαυτόν σου, μήπως και ο ίδιος περιπέσεις σε πειρασμόν και παρασυρθείς είτε στο ίδιον αμάρτημα, είτε στο αμάρτημα της υψηλοφροσύνης.]

~ Προς Γαλάτας 6,1 ~

Εν πάση σοφία διδάσκοντες και νουθετούντες εαυτούς. [Να διδάσκετε και να συμβουλευέτε ο ένας τον άλλον.]

~ Προς Κολασσαείς 3,16 ~

Συγκολλών όστρακον ο διδάσκων μωρόν. Διηγούμενος νυστάζοντι ο διηγούμενος μωρώ, και επί συντελεία ερεί, τί έστιν; [Όποιος διδάσκει άνθρωπον μωρόν, ομοιάζει με

εκείνον, που προσπαθεί να συγκολλήσει τα θραύσματα ενός πήλινου δοχείου· Με άνθρωπο που διηγείται ιστορίες σε κάποιο νυστάζοντα, ομοιάζει ο διδάσκαλος εκείνος, που διδάσκει μωρόν και όταν τελειώσει την διδασκαλία του, ο μωρός θα του πει: "τί συμβαίνει;".

~ Σοφία Σειράχ 22,8 ~

Έστιν ανήρ πανούργος πολλών παιδευτής, και τη ίδια ψυχή άχρηστος έστιν. [Υπάρχουν άνθρωποι έξυπνοι και επιτήδειοι, οι οποίοι παρουσιάζονται ως διδάσκαλοι των άλλων. Είναι όμως άχρηστοι για τον εαυτόν τους.]

~ Σοφία Σειράχ 37,19 ~

Όπως η φύση παίρνει λαμπρό χρώμα από τον ακτινοβόλο ήλιο, έτσι και η ψυχή μας από τα διδάγματα των πατέρων.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως εκείνος που πρόκειται να γράψει πάνω σε κερί, κάνει προηγουμένως λεία την επιφάνεια και τότε χαράζει τα γράμματα που θέλει, έτσι και η καρδιά που πρόκειται να υποδεχθεί πνευματική διδασκαλία και Θεία λόγια, πρέπει να καταστεί καθαρή, από τα αντίθετα φρονήματα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αν δεχόμαστε τη διδασκαλία του Κυρίου, όπως φέρεται το παιδί στα μαθήματα, όπου δεν αντιλέγει, δεν δικαιολογείται στους διδασκάλους του και δέχεται τη διδασκαλία τους με εμπιστοσύνη και προθυμία, τότε θα δεχθούμε τη Βασιλεία του Θεού.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν παραμένει το μάθημα που γίνεται με τη βία, ενώ όποιο γίνεται με τέρψη και ευχαρίστηση, μπαίνει και κάθετα μονιμότερο στις ψυχές.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Είναι πρόπον και εύλογο, ένας διδάσκαλος, όταν θέλει να διδάξει, να εξετάζει πρώτα τι ακροατές έχει, όμοια και οι ακροατές να εξετάζουν τι διδάσκαλος είναι.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Η μεγαλύτερη από όλες τις ασχήμιες είναι, να κηρύττεις σε κάποιον να κάνει αυτό, το οποίο δεν κάνεις εσύ ο ίδιος.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Όπως ακριβώς το λυχνάρι, όταν αυτό γίνει φωτεινό, μπορεί να ανάψει μύρια λυχνάρια, αν σβήσει όμως, δεν θα μπορέσει ούτε στο ίδιο να δώσει φως, ούτε να ανάψει άλλα λυχνάρια, έτσι και στην περίπτωση του καθαρού βίου, αν το φως που είναι μέσα μας είναι λαμπρό, θα δημιουργήσουμε μύριους μαθητές και δασκάλους, καθιστάμενοι σαν πρότυπο. Γιατί δεν θα μπορέσουν να ωφελήσουν τόσο τους ακροατές τα λόγια μου, όσο η ζωή μου. Δίδαξε λοιπόν με το παράδειγμά σου. Αυτή η διδασκαλία είναι άριστη και κάνει αχρείαστη την διδασκαλία με τα λόγια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που πασχίζει να διδάσκει τον πλησίον, δεν ευεργετεί τόσο πολύ εκείνον, όσο τον εαυτόν του και αποκομίζει διπλό κέρδος, αφού απολαμβάνει και μεγαλύτερη αμοιβή από τον Θεό και με εκείνα που προσπαθεί να διδάξει τον αδελφό του, θυμάται και ανανεώνει στη μνήμη μόνος του, εκείνα τα οποία έχουν λεχθεί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως η γη που δεν καλλιεργείται, μεταβάλλεται σε χέρση και γεμίζει από αγριόκλαδα, έτσι και στην ψυχή που δεν απολαμβάνει πνευματική διδασκαλία, φυτρώνουν αγκάθια και τριβόλια. Όπως τα σώματα που δεν καθαρίζονται στο λουτρό, είναι γεμάτα από ρύπο και ακαθαρσία, έτσι και η ψυχή που δεν απολαμβάνει πνευματική διδασκαλία, έχει πάνω της πολλές κηλίδες από τα αμαρτήματά της.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν εμείς καθημερινώς ακούμε τους Αποστολους και τους Προφήτες με τους λόγους τους και συνεχώς απαγγέλλουμε ρητά από την Αγία Γραφή και μετά δυσκολίας συγκρατούμε τον εαυτόν μας από τα διάφορα πάθη, τότε εκείνοι οι οποίοι ουδέποτε απολαμβάνουν την Θεία διδασκαλία, ποιά ελπίδα σωτηρίας θα έχουν;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι επικίνδυνη η ακρόαση, όταν δεν προστεθούν στα λόγια και τα έργα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γιατί πες μου, ποιό είναι το όφελος, αν ένα δένδρο εκτείνεται σε μεγάλο ύψος και έχει πλούσιο φύλλωμα, δεν έχει όμως καρπό; Έτσι και ο Χριστιανός δεν ωφελείται καθόλου από τα ορθά δόγματα και διδάγματα, αν αμελεί τον ορθό βίο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μετά το κήρυγμα, όσοι το άκουσαν οφείλουν να καταβάλλουν τόκο. Και τόκος της διδασκαλίας δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η εφαρμογή της και η απόδειξή της με καλά έργα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην προσπαθήσουμε να γιατρέψουμε τους άλλους, όταν εμείς οι ίδιοι είμαστε γεμάτοι από έλκη!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο μεν φονέας σκοτώνει μόνο το σώμα και το παραδίδει στο θάνατο της παρούσης ζωής. Εκείνος, ο οποίος ομιλεί για να είναι ευχάριστος στους ακροατές του και τους κάνει κατ' αυτόν τον τρόπο αμελείς, φονεύει την ψυχή τους και την παραδίδει στην αιώνια κόλαση και τιμωρία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο καλός δάσκαλος είναι ολιγόλογος, αλλά τα λόγια του έχουν βαρύτητα. Είναι αξιόπιστος, έμπειρος, συνετός, τολμηρός και θαρραλέος. Υπομένει και επιμένει να συμβουλευεί, να προτρέπει καθημερινά, να διδάσκει, να παρακινεί στο καλό έως ότου καρποφορήσει η διδασκαλία του. Δεν απογοητεύεται. Και δεν βοηθεί τους μαθητές του μόνο με το λόγο του αλλά και με τις προσευχές του!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος δεν μπόρεσε να γίνει δάσκαλος των παιδιών του, πώς θα γίνει δάσκαλος άλλων; Αν δεν καταφέρει να διαπαιδαγωγήσει σωστά τα παιδιά του, πώς θα μπορέσει να ωφελήσει τους άλλους;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το συμπεριφέρεται κανείς πάντοτε με επιείκεια στους μαθητές του, όταν μάλιστα αυτοί έχουν απόλυτη ανάγκη αυστηρότητας, αυτό δεν είναι γνώρισμα διδασκάλου, αλλά γνώρισμα καταστροφέως και εχθρού...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως οι κακές (πλανεμένες) διδασκαλίες οδηγούν συνήθως σε ακάθαρτη ζωή, έτσι και η διεφθαρμένη ζωή, γέννησε κακές διδασκαλίες. Όπου όμως υπάρχει πνευματική διδασκαλία, εκεί υπάρχει σωφροσύνη και σεμνότητα και επιείκεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εμείς μιμούμαστε τους οικοδόμους. Με συστηματικό τρόπο οικοδομούμε τις ψυχές. Διότι φοβόμαστε, μήπως η προσθήκη νέων διδαγμάτων, ενώ η προηγούμενη διδασκαλία είναι ακόμα νωπή (φοβόμαστε μήπως) καταστρέψει και τα προηγούμενα διδάγματα, αφού η διάνοια δεν αντέχει, να τα συγκρατήσει όλα μαζί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν έχουμε σκοπό να πούμε πολλά, αλλά να ακούσετε με προσοχή όσα ακούγονται και αφού τα καταλάβετε, να έχετε λάβει από την μάθηση αυτή πνευματική ωφέλεια. Γιατί και η στοργική μητέρα δεν τρέφει, με το να ρίχνει στο στόμα του παιδιού της πολλή τροφή και μάλιστα απότομα, γιατί το παιδί θα βγάζει την τροφή αυτή, ενώ όταν η μητέρα το ταΐζει με λίγη - λίγη τροφή, το ταΐζει χωρίς κόπο. Έτσι και σε εσάς, για να μην βγάλετε αυτό που σας δίνετε, δεν γέρνουμε το ποτήρι της διδασκαλίας απότομα, αλλά σας το χωρίσαμε σε πολλές ενότητες (μέρες), για να μπορέσετε να τα αφομοιώσετε με σιγουριά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς ένα ασθενικό στομάχι δεν μπορεί να δεχτεί υγιεινές τροφές και δυσκολοχώνευτες, έτσι και η ψυχή που είναι κυριευμένη από αλαζονεία και ταραχή και είναι αποχαυνωμένη, δεν μπορεί να δεχτεί πνευματικό λόγο. Και όπως το να πεινάει κανείς είναι δείγμα σωματικής υγείας, έτσι και το να επιθυμεί λόγους πνευματικούς είναι δείγμα ψυχικής υγείας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τότε περισσότερο αυξάνεται η περιουσία μας, τότε περισσότερο προκόβει ο πνευματικός μας πλούτος, όταν με αφθονία παρέχουμε την διδασκαλία σε εκείνους που επιθυμούν να την λάβουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μιλώ με μεγάλη ευκολία, όχι εξαιτίας της δικής μου δυνάμεως, αλλά εξαιτίας της δικής σας προθυμίας να με ακούτε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο ομιλητής τίποτε άλλο δεν χρειάζεται τόσο πολύ, όσο τον ευμενή ακροατή. Πραγματικά, όταν δει την προθυμία των ακροατών, φουντώνει, δυναμώνεται και ο ίδιος, τονώνεται πολύ... Βλέπει, πως όσο εκείνος παραθέτει το πνευματικό τραπέζι, τόσο καλύτερα θα είναι τα αποτελέσματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρέπει εκείνος που θέλει να έχουν αποτέλεσμα τα λόγια του στους ακροατές του, να μην σταματάει να δίνει παραινήσεις και συμβουλές για τα ίδια πράγματα, ούτε να μεταπηδάει σε άλλο θέμα, μέχρις ότου δει, ότι η προηγούμενη παραίνεσή του ρίζωσε καλά στην ψυχή τους. Αυτό κάνουν και οι δάσκαλοι· δεν οδηγούν τα παιδιά στο συλλαβισμό, μέχρις ότου διαπιστώσουν, ότι έμαθαν καλά τα γράμματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Επειδή τους ακροατές δεν τους εντυπωσιάζει τόσο πολύ η χορήγηση των μελλόντων αγαθών του ουρανού, όσο τους φοβίζει η απειλή των τιμωριών της αιωνίου κολάσεως, γι' αυτό κατ' ανάγκη καταλήγω λέγοντας: "Όλοι μας πρέπει να παρουσιαστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού".

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θα 'θελα (όσα ακούτε), να μην τα κρατάτε για τον εαυτόν σας, αλλά να τα διδάσκετε και σε άλλους..., αλλά και με τα έργα σας να καθοδηγείτε τους γύρω σας, για την προκοπή τους στη Χριστιανική ζωή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στην διδασκαλία του ο Απόστολος Παύλος, δεν συνομιλεί σαν δάσκαλος προς τους μαθητές, αλλά σαν μαθητής με ισότιμους μαθητές, εξισώνοντας έτσι τον λόγο του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι κάπως ασθενέστερη η γυναίκα επιπόλαια και άστατη. Γι' αυτό τοποθέτησε ως διδασκάλους του Ευαγγελίου τους άντρες, ώστε να ωφελήσει και τους δύο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στη ζωή σου πρέπει να μυρίζεις την ευωδία της γνώσεως και της σοφίας του Θεού, έτσι ώστε εκείνοι που ακούν τα λόγια της διδασκαλίας σου, να ευωδιάζονται τα αισθητήρια της ψυχής τους και να ευφραίνονται με πνευματική ευφροσύνη.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Πολλοί πλάνοι και ψευδοδιδάσκαλοι υπάρχουν.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Μην γίνεις μαθητής εκείνου που επαινεί τον εαυτό του, για να μην μάθεις υπερηφάνεια αντί ταπείνωση.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Θέλεις με σύντομο τρόπο να διδάξεις σε κάποιον την ουσία του Χριστιανισμού; Δίδαξέ τον την προσευχή, την αφοσίωση στην Εκκλησία και την υπομονή στις θλίψεις.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Δεν είναι ποτέ δυνατόν με γήϊνες διδασκαλίες, να θεραπεύσουμε αυτούς που είναι πεσμένοι στη γη.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Είναι δυνατόν με παραδείγματα, από την φύση να διδασκόμαστε καλώς, όλα τα πνευματικά.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αν είμασταν νηφάλιοι και είχαμε πνευματική διαύγεια και σωφροσύνη, θα αρκούσε ένας ψαλμός, για να μας διδάξει ολόκληρη την Χριστιανική αρετή.

~ Όσιος Παχώμιος ~

Όπως το ζωγραφισμένο νερό δεν ξεδιψάει τον διψασμένο άνθρωπο, έτσι και αυτός που διδάσκει, χωρίς να έχει κτήμα την αρετή, δεν μπορεί να την μεταδώσει στους άλλους.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Σε κάθε περίπτωση να κάνεις πως δεν γνωρίζεις τίποτε, για να μην σε κυριέψει ο εγωϊσμός. Να πιστέψεις ότι για κάθε πράγμα έχεις ανάγκη να σε διδάξουν και όχι να διδάξεις εσύ τους άλλους. Και αν είναι αναγκαίο να διδάξεις, αυτό να το κάνεις με ταπείνωση, για να ωφελήσεις τους ακροατές σου. Λάλησε σαν μαθητευόμενος και όχι σαν διδάσκαλος.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Δεν πρέπει να διδάσκει τους άλλους, εκείνος που τaráσσεται, διότι στερείται ψυχικής υγείας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Πώς θα οδηγήσεις άλλους στην αγάπη του Θεού, αν εσύ προηγουμένως δεν έχεις γνωρίσει τον Θεό; Ενώ είσαι άρρωστος, προσπαθείς να κάνεις τους άλλους καλά; Πρέπει να γνωρίζεις, ότι πρώτα θα καθαριστείς εσύ και μετά θα καθαρίσεις τους άλλους.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Άνθρωπος που διδάσκει, αλλά δεν εκτελεί όσα διδάσκει, είναι όμοιος με τη βρύση. Διότι ποτίζει και πλένει όλους, αλλά δεν μπορεί να καθαρίσει τον εαυτό της. Αν η ζωή μας δεν έχει σχέση με τα λόγια μας και τα λόγια μας δεν ανταποκρίνονται με τη ζωή μας, μοιάζουμε με ψωμί δίχως αλάτι.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Όπως είναι αδύνατον, χωρίς λάδι και φωτιά, να ανάβει το λυχνάρι και να φωτίζει το σπίτι, έτσι και η ψυχή είναι αδύνατον, χωρίς Άγιο Πνεύμα και θεία φωτιά, να ομιλεί με δύναμη για τα θεία και να φωτίζει τους ανθρώπους. Γιατί κάθε τέλειο δώρο έρχεται από ψηλά, από τον Πατέρα των φώτων, και δίνεται σαν βραβείο σε κάθε ψυχή που αγαπά τον Θεό.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Όποιος μιλά ή γράφει για τους Αγίους Πατέρες και δεν έχει καθαρισθή από τα πάθη, μοιάζει με τενεκέ που μέσα έχει μέλι, αλλά μυρίζει πετρέλαιο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Άνθρωποι που έχουν εγωισμό και κακότητα (ας λένε ότι είναι Χριστιανοί), να μην κουράζεσαι, για να τους πείσεις να καταλάβουν την Αλήθεια, γιατί μέσα τους (αυτή) η Αλήθεια δεν χωράει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που κηρύττει εγωστικά το λόγο του Θεού και με ταραχή (από τα πάθη του), μοιάζει με τον σκαντζόχοιρο, που μεταφέρει τις ρώγες των σταφυλιών πάνω στα αγκάθια του, για να ταΐσει τα παιδιά του και με τις νευρικές κινήσεις του, περισσότερο ματώνει τα παιδιά του - όταν ιδίως είναι ευαίσθητα - παρά τα τρέφει. Όσοι όμως έχουν διάκριση και την πικρή αλήθεια την γλυκαίνουν με την καλοσύνη τους και την λένε με πολλή απλότητα και ωφελούν πιο θετικά από τα γλυκά λόγια, όπως και τα πικρά φάρμακα ωφελούν περισσότερο από τα γλυκά σιρόπια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην χάνουμε το χρόνο μας άσκοπα, νουθετώντας ανθρώπους πνευματικά, ενώ αυτοί αναπαύονται στις κοσμικές συζητήσεις και θέλουν εγωστικά, να εκφέρουν γνώμες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν βοηθάει να κάνεις στον άλλον τον δάσκαλο και να τον ελέγχεις για τις συνήθειές του, αν εκείνος δεν σου δώσει το δικαίωμα. Είναι σαν να μπει κάποιος στο κελλί μου και να μου αλλάξει τα πράγματα, να μου βάλει το κανδήλι εδώ, το κρεβάτι εκεί, να κρεμάσει το κομποσχοίνι αλλού, χωρίς να με ρωτήσει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλές φορές βλέπω στον αγώνα του άλλου, κάτι καταλαβαίνω ή ξέρω τι έχει κάνει, όμως από σεβασμό δεν του λέω τίποτε, αν δεν μου το πει ο ίδιος. Το θεωρώ εκβιασμό, ατιμία, να του το πω, την στιγμή που εκείνος δεν θέλει μόνος του να το φανερώσει. Είναι λεπτό το θέμα, γιατί θα τον ρεζιλέψεις. Πώς να βιάσεις τον άλλον; Υπάρχει ελευθερία. Εκτός αν δω, ότι κινδυνεύει και δεν πρόκειται να βοηθηθεί από αλλού ή ότι έχει άγνοια και θα σπάση τα μούτρα του, θα καταστραφεί, τότε θα κοιτάξω με τρόπο να του πω κάτι. Είναι καλύτερα να δίνεις στον άλλον να καταλαβαίνει που φταίει, εφόσον το ζητήσει και να χτυπά μόνος του τον παλιό του άνθρωπο, γιατί έτσι πονά λιγότερο. Βλέπεις και ένα παιδάκι, όταν πέσει μόνο του και χτυπήσει, κλαίει λιγότερο από ό,τι κλαίει, αν πέσει, γιατί το έσπρωξε ένα άλλο παιδί. Για να πει κανείς στον άλλον να κάνει κάτι, πρέπει αυτός που θα το ακούσει να είναι ταπεινός και αυτός που θα το πει να είναι δέκα φορές πιο ταπεινός και να προσπαθεί να το εφαρμόζει αυτό που θα πει. Θα κάνω ενάμισι εγώ, για να πω στον άλλον να κάνει ένα και πάλι θα σκεφθώ αν το πω.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος έχει ταπείνωση, δεν κάνει τον δάσκαλο, μόνο ακούει. Και όταν του ζητηθεί η γνώμη του, τότε ταπεινά την λέει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Με διδάσκουν περισσότερο οι πτώσεις παρά οι διδασκαλίες και η ζωή των Αγίων. Όπως όταν συναντήσουμε ένα τρακαρισμένο αυτοκίνητο με τραυματίες, αυτό μας διδάσκει περισσότερο από τις πινακίδες της τροχαίας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος θέλει να διδάξει τους άλλους δίχως να έχει αρετή, ματαίως κοπιάζει και δεν τους ωφελεί.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Όταν ακούς ωφέλιμο λόγο, μην κρίνεις εκείνον που διδάσκει, για να μην στερηθείς την ωφέλιμη νοουθεσία.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Εκείνοι που έχουν τον Θεϊκό πλούτο του Πνεύματος μέσα τους, όταν απευθύνουν σε άλλους λόγια πνευματικά, τα μεταδίδουν στους συνομιλητές τους σαν να τα βγάζουν από το θησαυρό που έχουν μέσα τους (Ματθ. 12,35). Όσοι όμως δεν απέκτησαν αυτόν το θησαυρό στο βάθος της καρδιάς τους, από τον οποίο αναβρύζει αγαθοσύνη Θεϊκών ενθυμήσεων και μυστηρίων και βαθύτατων λόγων, αλλά ανθολογούν ορισμένα μόνο από τη μία και την άλλη Γραφή και τα έχουν στην άκρη της γλώσσας τους ή άκουσαν και από πνευματικούς ανθρώπους, κομπάζουν στους λόγους αυτούς, προβάλλοντας τα ξένα σαν δικά τους και εμφανίζονται σαν γονείς ξένων τέκνων. Αυτοί, στους άλλους μεν πρόσφεραν άκοπη την απόλαυση των λόγων, οι ίδιοι όμως μετά την ομιλία τους βρέθηκαν να μοιάζουν με φτωχούς, γιατί ο κάθε λόγος τους, σαν να γύρισε σ' εκείνον από τον οποίο τον πήραν και αυτοί έμειναν χωρίς δικό τους θησαυρό, από τον οποίο να μπορούν και τον εαυτό τους πρώτα να ευφραίνουν και τους άλλους να ωφελούν. Γι' αυτό πρέπει πρώτα να ζητούμε από το Θεό να βάλει μέσα μας αυτόν τον αληθινό πλούτο, και τότε θα είναι εύκολο και τους άλλους να ωφελούμε και να τους μεταδίδουμε λόγους πνευματικούς και Θεία μυστήρια. Γιατί έτσι ευδόκησε η αγαθότητα του Θεού να κατοικήσει σε κάθε έναν που πιστεύει. «Όποιον με αγαπά, λέει, θα τον αγαπήσει ο Πατέρας μου· θα τον αγαπήσω και εγώ και θα του φανερώσω τον εαυτό Μου. Εγώ και ο Πατέρας θα έρθουμε και θα κατοικήσουμε σ' αυτόν (Ιωά. 14,21 και 2)».

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Αν θέλεις να διδάξεις την αγάπη του Θεού, μην λες λόγια. Προσπάθησε να είσαι πάντοτε ευγενής και αξιαγάπητος.

~ Άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας ~

Καλή είναι η διδασκαλία, αλλά με έναν όρο: Εκείνος που διδάσκει, να εφαρμόζει αυτά που διδάσκει.

~ Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος ~

Αυτοί που ο νους τους δεν φωτίζεται από την Θεία διδασκαλία, κρατούν το νου τους μακριά από την αλήθεια.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Μην θέλεις να με πείσεις με τα λόγια, αλλά με τα έργα σου. Μισώ τα διδάγματα εκείνων, των οποίων η ζωή είναι αντίθετη.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Πρέπει να καθαρίσουμε πρώτα τους εαυτούς μας και έπειτα να καθαρίσουμε άλλους. Να αποκτήσουμε σοφία και έπειτα να κάνουμε και τους άλλους σοφούς. Να γίνουμε φως, για να φωτίσουμε. Να πλησιάσουμε οι ίδιοι τον Θεό, για να φέρουμε κοντά και τους άλλους. Να αγιαστούμε, για να αγιάσουμε. Να πιάσουμε και να οδηγήσουμε με τα χέρια, να συμβουλέψουμε με σύνεση.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Το βίωμα προηγείται της μεταδόσεως.

~ Άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης ~

Είναι επικίνδυνο να διδάσκει κανείς, εάν δεν έχει φθάσει στα κατάλληλα μέτρα δια του πρακτικού βίου. Γιατί όπως ακριβώς, αν κάποιος έχει ετοιμόρροπο σπίτι και δεχτεί φιλοξενούμενους, θα τους κάνει κακό, με το ενδεχόμενο γκρέμισμα του σπιτιού, το ίδιο και όσοι προηγουμένως δεν οικοδομούν τον εαυτόν τους, προξενούν απώλεια και σε αυτούς που έρχονται κοντά τους. Γιατί με το λόγο τους προκαλούν σωτηρία, αλλά με το κακό παράδειγμα της ζωής τους, βλάπτουν πολύ τους αγωνιστές.

~ Αγία Συγκλητική ~

Ο Χριστός στην αρχή της δράσης Του, κήρυξε στην Ναζαρέτ, για να διδάξει και εμάς, ότι πρώτα πρέπει να ευεργετούμε και να διδάσκουμε τους οικείους μας και μετά να απλώνουμε την φιλανθρωπία μας στους υπόλοιπους.

~ Άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας ~

Εάν σας αξιώσει ο Κύριος να ζείτε την (απανταχού) παρουσία Του, δεν θα χρειαστείτε διδασκαλίες. Αυτό θα σας τα διδάσκει όλα...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Είναι εύκολο να διδάξεις ένα ζώο. Είναι εύκολο να διδάξεις έναν αδαή. Αλλά είναι δύσκολο να διδάξεις έναν αμαθή, που ήδη έγινε δάσκαλος στους άλλους.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Υπερήφανος άνθρωπος είναι εκείνος που θέλει να διδάσκει όλους, αλλά ο ίδιος δεν θέλει να διδαχθεί από κανέναν τίποτα. Απεναντίας, ταπεινός είναι εκείνος που κανέναν δεν θέλει να διδάξει, αλλά συνεχώς θέλει να διδάσκεται από κάποιον, οποιοσδήποτε και αν είναι αυτός. Ένα άδειο καύκαλο καλαμποκιού σηκώνει το κεφάλι του πάνω από το χωράφι, ενώ το γεμάτο σπόρους γέρνει προς τα κάτω, με σκυμμένο το κεφάλι.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Εάν αυτά που σας λέω συμφωνούν με ό,τι λέγουν οι Άγιοι Πατέρες, να τα ακολουθήσετε. Αν δεν συμφωνούν, να τα απορρίψετε.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Το να διδάσκεις τους άλλους είναι τόσο εύκολο, όσο το να ρίχνεις πέτρες από ένα καμπαναριό! Το να εφαρμόζεις όμως όσα διδάσκεις, αυτό είναι σαν να ανεβάζεις τις πέτρες εκεί πάνω... Τόσο διαφέρει η διδασκαλία, από την εφαρμογή...

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Δεν υπάρχει πια λόγος (διδασκαλίας), γιατί όταν οι αδελφοί ρωτούσαν τους γέροντες και έκαναν όσα εκείνοι τους συμβούλευαν, ο Θεός έδινε λόγο, για να ωφεληθούν εκείνοι που ρωτούσαν. Τώρα όμως, επειδή ρωτάνε αλλά δεν εφαρμόζουν όσα ακούνε, πήρε ο Θεός τη Χάρη του λόγου από τους γέροντες. Δεν βρίσκουν πια τι να πούνε, γιατί δεν υπάρχει εργάτης της αρετής.

~ Αββάς Φήλικας ~

Αν θυμόμασταν τα λόγια των Αγίων Γερόντων, αν τα μελετούσαμε, δύσκολα θα πέφταμε στην αμαρτία, δύσκολα θα παραμελούσαμε τους εαυτούς μας. Γιατί αν όπως ακριβώς μας συμβούλευσαν εκείνοι, δεν καταφρονούσαμε τα μικρά και όσα θεωρούμε ασήμαντα, δεν θα φτάναμε να πέσουμε στα μεγάλα και βαριά.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Μην έχετε την έπαρση, ώστε να θέλετε να διδάξετε κάτι σε κάποιον άλλο, αν δεν το έχετε πρώτα εσείς οι ίδιοι εφαρμόσει. Αυτή είναι η εντολή, που ο Κύριος μας άφησε και η τακτική που ο Ίδιος ακολούθησε. Η Αγία Γραφή λέει: "Όσα ο Ιησούς άρχισε να κάνει και να διδάσκει" (Πράξεις 1,1).

~ Αββάς Νισθερώ ~

Δύο είναι οι αιτίες που κάνουν αναποτελεσματική την πνευματική διδασκαλία: α) ή αυτός που διδάσκει δεν διαθέτει παράλληλη εμπειρία, ώστε να μαρτυρεί με την ζωή του αυτό που διδάσκει και γι' αυτό οι προσπάθειές του παραμένουν άκαρπες και β) ή ο ακροατής είναι εμπαθής και γι' αυτό η σκληρή καρδιά του δεν ανταποκρίνεται στο Θείο κάλεσμα.

~ Αββάς Νισθερώ ~

Χριστιανός που δεν ευεργετεί τον άλλο και δεν έφερε κάποιον κοντά στο Χριστό, δεν είναι Χριστιανός.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Όπως υπάρχουν πολλών ειδών ασθένειες στο σώμα και δεν θεραπεύονται με ένα μόνο ιατρικό φάρμακο, έτσι και ο καλός ποιμήν (και διδάσκαλος), δεν μπορεί με ένα τρόπο διδασκαλίας να αναπαύει, ούτε να διορθώσει όλους τους χαρακτήρες των ανθρώπων. Άλλη διδασκαλία χρειάζεται για τους άνδρες και άλλη για τις γυναίκες, άλλη συμβουλή αρμόζει στους άνδρες και άλλη στους νέους. Από άλλες διδαχές ωφελούνται οι πλούσιοι και από άλλες οι φτωχοί. Άλλη παρηγοριά αρμόζει στους χαρούμενους και άλλη στους λυπημένους, άλλη θεραπεία θέλουν οι υγιείς και άλλη οι ασθενείς. Άλλη αντιμετώπιση στους άρχοντες

και άλλη στους δούλους. Άλλη προτροπή χρειάζονται οι τολμηροί και άλλη οι δειλοί. Άλλη καλοσύνη ταιριάζει στους πράους και άλλη στους οργίλους. Άλλα λόγια επιβάλλονται στους διαδασκάλους και άλλα στους αγράμματους.

~ Μητροπολίτης Άνθιμος ο Ίβηρας ~

Μην υποδεικνύεις, διότι διδασκαλία δίχως θέληση του άλλου, έχθρα είναι και γίνεται αμαρτία και σε εκείνων που ακούει και δεν κάνει και εσύ στεναχωρείσαι και ταράζεσαι. Στον άλλο να λέγεις τόσα, όσα νομίζεις ότι θα σηκώσει, όχι περισσότερα.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Σε όσους δεν πιστεύουν, δεν λέω βαρειά πνευματικά λόγια, για να μην κολαστούν πολύ. "Ο γνους και μη ποιήσας δαρήσεται πολλά".

~ Γέροντας Χαράλαμπος ο Κομποσχοινάς ~

Οι σημερινοί άνθρωποι δεν έρχονται προς το φως, γιατί είναι πονηρά τα έργα τους, όπως έλεγε και ο Κύριος στο Ευαγγέλιο. Και όταν πηγαίνουν να μιλήσουν με κάποιον και ν' ακούσουν λόγο Θεού, πάλι μπερδεύονται πιο πολύ, επειδή τα έργα τους είναι πονηρά...

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Διαπίστωσα, ότι αν η Χάρη δεν φωτίσει τον άνθρωπο, τα λόγια όσα και αν του ομιλήσεις, δεν βγάζουν καμμία ωφέλεια. Προς στιγμή τα ακούει και την άλλη στρέφει πάλι αιχμάλωτος στα ίδια. Εάν όμως ευθύς, μαζί με τον λόγο ενεργήσει η Χάρη, τότε γίνεται εκείνη την ώρα αλλοίωση, με την αγαθή προαίρεση του ανθρώπου. Και αλλάζει θαυμαστώσ η ζωή του, από την ώρα εκείνη. Αυτό συμβαίνει, σε όσους δεν σκλήρυναν από μέσα τους ακοή και συνείδηση. Όσοι όμως παρακούουν και εμμένουν στα θελήματά τους, ημερονύχτια να τους ομιλείς από την σοφία των Πατέρων και θαύματα μπροστά τους να κάνεις, ούτε ρανίδα ωφελείας θα λάβουν. Μόνο θέλουν να έρχονται να μιλούν, να περάσει η ώρα τους, χάριν της ακηδίας...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Αυτοί που δεν με ζητούν να μάθουν και να τους πω κάτι ψυχωφέλιμο, εγώ δεν τους ομιλώ γι' αυτά. Μάλιστα, ούτε ο Κύριος λέει να ομιλείς, όταν δεν σε ερωτούν, αλλά λέει: "τω αιτούντι σε δίδου". Δεν λέει: "τω μη αιτουμένω". Τους μη ζητούντας, ωφελεί η προσευχή. Να τους ευχόμαστε να έρθουν εις συναίσθηση και να μετανοήσουν.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Προσέχετε, μην την πάθετε σαν την καμπάνα. Η καμπάνα καλεί τους πιστούς στην Εκκλησία και την σωτηρία, ενώ η ίδια μένει απ' έξω...

~ Γέροντας Γερβάσιος Παρασκευόπουλος ~

Ο άνθρωπος μία φορά παίρνει το μάθημά του. Άμα δεν το πάρει την πρώτη, θα πει ότι κάτι τρέχει στο υποσυνείδητό του, που τον εμποδίζει...

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Τίποτε δεν είναι τόσο εύκολο, όσο να διδάσκεις τους άλλους και τίποτε δεν είναι τόσο δύσκολο, όσο να εκτελείς αυτά που διδάσκεις.

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Να μη βιαζόμαστε και να μην αγχωνόμαστε να μιλήσουμε στον άλλον για τον Θεό. Να μιλάμε στον άλλον για τον Θεό, μόνο όταν αυτός μας το ζητήσει, γιατί τότε είναι η ώρα του.
~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Για να πούμε ένα πνευματικό λόγο σε κάποιον, χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις δηλ. να έχουμε καθαρότητα καρδιάς, καθαρότητα κινήτρων και πνευματικό ανάστημα. Αν δεν υπάρχουν αυτά, είναι καλύτερα να σιωπήσουμε.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Όταν ο νους του ανθρώπου σκοτιστεί από υλικό φρόνημα, τότε δεν δέχεται τον πνευματικό λόγο.

~ Είπε Γέρων ~

Την απόλαυσή μας να την γυρεύουμε μέσα στους Θείου Λόγους και γιορτή μας να είναι οι διηγήσεις των Αγίων Πατέρων. Μην επιδιώκουμε την απόλαυση της γαστέρας, αλλά την πνευματική ευφροσύνη.

~ Είπε Γέρων ~

Πολύ συχνά, η σιωπή μας και οι προσευχές μας, συντελούν περισσότερο στο να διδάξουμε τους άλλους πως να γνωρίσουν τον Θεό, από όλα τα λόγια, που θα μπορούσαμε να τους πούμε. Το απλό γεγονός, ότι επιθυμείς να δοξάσεις το Θεό μιλώντας γι' αυτόν, δεν είναι και σίγουρο σημάδι, πως θα το πετύχεις. Και αν Εκείνος σε προτιμά σιωπηλό; Δεν έμαθες ποτέ, ότι η σιγή Τον δοξάζει;

~ Κάλλιστος Ware ~

Κάθε άνθρωπος μπορεί να μας διδάξει, αρκεί να του το ζητήσουμε με ταπείνωση. Ο Θεός βλέποντας την ταπείνωσή μας, θα τον φωτίσει και θα μας διδάξει σοφά.

~ Παναγόπουλος ~

Είναι υποχρεωμένος ο Χριστιανός να νουθετεί τον πλησίον του που αμαρτάνει, με σκοπό να διορθωθεί και όχι για κανέναν άλλο λόγο. Μέχρι και την καλημέρα να του κόψει, με σκοπό να διορθωθεί. Και αν τελικά δεν διορθώνεται, τον αφήνει στην ησυχία του, ωστόσο εκείνος έκανε αυτό που έπρεπε. Αυτό βέβαια, πρέπει να γίνεται με διάκριση και αγάπη, ώστε να μην παρουσιάζεται σαν δάσκαλος και προϋποθέτει, ότι και η δική του ζωή είναι φωτεινή και ακέραια, ώστε να μην τον προσάπτουν πράγματα και αμαρτίες που αυτοί υποδεικνύουν σ' αυτούς.

~ Παναγόπουλος ~

Βλέπετε, ότι όταν οι Πρωτόπλαστοι αμάρτησαν στον παράδεισο, ο Θεός δεν έμεινε σιωπηλός, αλλά τους μίλησε διακριτικά, με σκοπό οι Πρωτόπλαστοι να καταλάβουν το λάθος τους και να μετανοήσουν. Άσχετα αν τελικά οι Πρωτόπλαστοι δεν μετανόησαν και εκδιώχθηκαν από τον παράδεισο. Έτσι πρέπει να πολιτεύομεθα και εμείς.

~ Παναγόπουλος ~

Προσέξτε μην πέσετε στην παγίδα και υποσχεθείτε σε κάποιον που θέλετε να φέρετε στο δρόμο του Θεού, ότι ερχόμενος στον Χριστιανισμό θα του έρθουν τα πράγματα στη ζωή του ευνοϊκά και δεν θα έχει πειρασμούς και προβλήματα. Ο Θεός δεν υπόσχεται, ότι η ζωή του Χριστιανού στον κόσμο τούτο θα είναι παραδεισένια. Παράδεισο υπόσχεται στην άλλη ζωή.

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος που μιλάει στο μυαλό του ανθρώπου και όχι στην καρδιά του ανθρώπου, δεν έχει καμμία επιτυχία στο κήρυγμα.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Κάθε άνθρωπος μπορεί να μας διδάξει

Ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος αποφάσισε κάποτε να αφήσει την έρημο και να πάει στην πόλη για να προσκυνήσει τα Ιερά Λείψανα κάποιου Αγίου. Πριν ξεκινήσει, προσευχήθηκε λέγοντας:

"Κύριε, στείλε μου μπροστά μου, καθώς θα περνώ την πύλη της πόλεως, έναν άνθρωπο που να με διδάξει".

Μπαίνοντας ο Όσιος στην πόλη συνάντησε μια πόρνη που στάθηκε και τον κοίταζε αδιάντροπα. Ο Όσιος παραπονέθηκε στον Κύριο, που παραχώρησε να βρει το αντίθετο, από ότι είχε ζητήσει. Γύρισε με αυστηρό βλέμμα προς τη γυναίκα και της λέει:

- Απορώ πως δεν κοκκινίζεις από ντροπή, που τολμάς να με κοιτάζεις με τόση επιμονή.

- Εγώ, του αποκρίθηκε η πόρνη με ετοιμότητα, κάνω αυτό που μου ταιριάζει. Από την πλευρά σου πλάστηκα και επομένως εσένα πρέπει να κοιτάζω. Εσύ όμως πλάστηκες από το χώμα και καλά θα κάνεις να έχεις διαρκώς το βλέμμα σου στο χώμα!

Ο Όσιος ευχαρίστησε με ευγνωμοσύνη το Θεό. Πιο ωφέλιμη διδασκαλία από αυτήν, δεν θα μπορούσε να έχει.

Αδιάκριτη διδασκαλία

Ένα πρωινό Κυριακής, ο Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης κατηφόριζε, μαζί με έναν γνωστό του ηλικιωμένο χωρικό, προς την Εκκλησία ενός χωριού. Στο δρόμο συνάντησαν μια παρέα έξι-επτά νεαρών που βάδιζαν προς την αντίθετη κατεύθυνση. Ο χωρικός ρώτησε τους νεαρούς:

- Πού πάτε παιδιά;

Εκείνοι απάντησαν:

- Στο καφενείο.

Τότε ο χωρικός (που ήταν πολύ αυστηρός) τους είπε:

- Δεν ντρέπεστε, Κυριακή πρωί σήμερα, αντί να βρίσκεστε στην Εκκλησία, πηγαίνετε στο καφενείο; Χριστιανοί είστε σεις;

Και τους εξαπέλυσε ένα υπαίθριο ζηλωτικό κήρυγμα. Οι νεαροί του μίλησαν υβριστικά και συνέχισαν το δρόμο τους. Ο Γέροντας σιωπούσε. Ο χωρικός, γεμάτος έξαψη και αυταρέσκεια, είπε στο Γέροντα:

- Καλά τα είπα στα παλιόπαιδα;

Κοι ο Όσιος Πορφύριος του είπε:

- Δεν τα είπες καλά...

Ο χωρικός, που περίμενε συγχαρητήρια, πικράθηκε από την απάντηση του Οσίου. Έφτασαν στην Εκκλησία. Ο Όσιος Πορφύριος μπήκε στο Ιερό και ο χωρικός έπιασε ένα στασίδι.

Δεν πέρασε μισή ώρα και να 'σου, όλοι οι νεαροί της παρέας να μπαίνουν στην Εκκλησία! Ο χωρικός έτριβε τα χέρια του από ικανοποίηση. Μόλις τέλειωσε η Θεία Λειτουργία και βγήκε ο Όσιος Πορφύριος από το Ιερό, ο χωρικός έσπευσε να τον συναντήσει και του έδειξε τα παιδιά λέγοντας τον:

- Είδες που μου είπες ότι δεν τους τα είπα καλά; Σκέφτηκαν τα λόγια μου και ήρθαν στην Εκκλησία.

Και ο Όσιος Πορφύριος χαμογελώντας του εξήγησε, ότι ήρθαν επειδή προσευχόταν σιωπηλά γι' αυτά και όχι διότι επηρεάστηκαν από τον τρόπο του...

Πάντα ωφελεί ο πνευματικός λόγος

Κάποιος μοναχός ρώτησε κάποιον Γέροντα:

- Αββά παρακαλώ τους Γέροντες και μου μιλούν για την σωτηρία της ψυχής μου και δεν κρατώ τίποτε από όσα μου λένε. Για ποιόν λόγο λοιπόν, να ζητώ την βοήθειά τους, αφού δεν κάνω τίποτε. Είμαι ολόκληρος μία καθαριότητα...!

Εκεί δίπλα ήταν δύο δοχεία και του λέει ο Γέροντας:

- Έλα φέρε ένα από τα δοχεία, ρίξε μέσα λάδι και κλειστό. Κατόπιν άδειασέ το και βάλτο στη θέση του.

Το έκανε ο μοναχός, όπως του είπε ο Γέροντας, μία και δύο φορές.

Ύστερα του λέει:

- Φέρε τώρα και τα δύο και δες ποιό είναι πιο γυαλιστερό.
- Το δοχείο που έριξα το λάδι, είναι πιο γυαλιστερό.
- Έτσι και η ψυχή, λέει ο Γέροντας. Ακόμα και στην περίπτωση που δεν κρατάει τίποτε από όσα ρωτάει, είναι όμως πιο καθαρή από την ψυχή εκείνου, που δεν ρωτάει καθόλου...

Η υποχρέωση κάθε Χριστιανού

Σε ένα συγκρότημα πολλών πολυκατοικιών ζούσε κάποτε και ένας Χριστιανός.

Ήταν ο μοναδικός Χριστιανός που ζούσε σε εκείνες τις πολυκατοικίες, δεν υπήρχε άλλος. Στο διπλανό του διαμέρισμα, ζούσε ένας αδιάφορος ως προς τη θρησκεία άνθρωπος. Ήταν 27 χρόνια γείτονες.

Μια μέρα, μαθαίνει ο Χριστιανός από την γυναίκα του, ότι ο γείτονάς τους είναι βαριά άρρωστος και ότι είναι ζήτημα αν κατορθώσει να ξημερώσει.

Έτσι έλεγαν οι ιατροί, αφού έπασχε από καρκίνο.

Ο Χριστιανός αυτός, θέλησε να πάει να τον δει. Πήγε λοιπόν και του μίλησε. Θεώρησε μάλιστα σωστό, να του μιλήσει Χριστιανικά και του λέει:

- Κ. Νίκο έχετε τακτοποιηθεί για εκεί που θα πάτε; Έχετε τακτοποιήσει το εισιτήριό σας, γιατί κανείς δεν ξέρει, πότε θα φύγει από αυτήν τη ζωή.

Ο καρκινοπαθής γείτονας του, απόρησε και ρωτάει:

- Για πού να έχω βγάλει εισιτήριο;

- Για τον ουρανό, απάντησε ο Χριστιανός.

- Μα υπάρχει ζωή μετά το θάνατο, ρώτησε έκπληκτος ο ασθενής;

- Βέβαια και φυσικά υπάρχει ζωή πέραν του τάφου.

- Πού το ξέρεις, τον ρώτησε ο καρκινοπαθής.
- Το ξέρω, το ζω τόσα χρόνια, απάντησε ο Χριστιανός.

Τότε ο ασθενής γεμάτο παράπονο του λέει:

- Τώρα που πεθαίνω ήρθες να μου το πεις; Αλίμονο σου, αν υπάρχει ζωή πέραν του τάφου! Αλίμονο σου! Πού ήσουν 27 χρόνια; Μου είπες έστω και μια φορά, για το ζήτημα αυτό; Μου έδωσες ποτέ ένα έντυπο, ένα βιβλίο, με νουθέτησες ποτέ πάνω σε αυτό το θέμα; Έκανες τίποτα για μένα; Τώρα που πεθαίνω, έρχεσαι και μου τα λες όλα αυτά; Αλίμονό σου!!!...

Είχε υποχρέωση, αγαπητοί μου, ο Χριστιανός να είχε νουθετήσει τον αδιάφορο γείτονά του. Μπορεί να παρέμενε αδιάφορος, κανείς δεν προεξοφλούσε, ότι θα μετανοούσε, ωστόσο θα έφτιαχνε το χρέος του ο Χριστιανός, απέναντι σε μια ψυχή και θα είχε καθαρή και την συνείδησή του...

Μάθημα ζωής από τον γιό στον πατέρα

Ήταν ένας οικογενειάρχης, ο οποίος παρακινούνταν από τη σύζυγο του, να διώξει τον πατέρα του από το σπίτι τους. Ο οικογενειάρχης τελικά ενέδωσε και αποφάσισε να στείλει τον πατέρα του σε ένα εγκαταλειμμένο σπίτι, λίγο πιο πέρα από την οικία τους.

Την άλλη μέρα, ο οικογενειάρχης, θέλησε να στείλει το γιό του στον παππού, για να του δώσει μια κουρελού, για να σκεπάζεται τα βράδια.

Πράγματι ο γιός πήγε την κουρελού στον παππού. Ο παππούς μόλις είδε το εγγονάκι του, χάρηκε πάρα πολύ.

- Παππού, αυτή η κουρελού είναι για σένα, αλλά πριν του την δώσει, έβγαλε ένα ψαλίδι από την τσέπη του και άρχισε να κόβει την κουρελού στην μέση, μπροστά στα έκπληκτα μάτια του παππού.

- Τί κάνεις εκεί, του φώναξε ο παππούς! Μην κόβεις την κουρελού, την χρειάζομαι όπως είναι, για να σκεπάζομαι καλά.

Όμως το εγγονάκι έκοψε την κουρελού και έδωσε μόνο τη μισή στον παππού και την άλλη μισή, την πήρε μαζί του στο σπίτι. Γυρίζοντας πίσω σπίτι, τον βλέπει ο πατέρας του να κρατάει την κουρελού και του λέει:

- Καλά δεν έδωσες την κουρελού στον παππού;

- Του έδωσα την μισή, απάντησε το παιδί, γιατί την άλλη μισή θα την χρειαστώ να σου την δώσω, όταν μεγαλώσω!!!

Συγκλονίστηκε ο πατέρας από την απάντηση αυτή και αποφάσισε να ξαναφέρει τον πατέρα του πίσω στο σπίτι τους.

Μαθήματα από τα παθήματα των άλλων

Μια μέρα, το λιοντάρι, ο γαΐδαρος και η αλεπού αποφάσισαν να βγούνε μαζί και να πάνε να κυνηγήσουν.

Όταν τελείωσε το κυνήγι τους, το λιοντάρι ανάθεσε στον γαΐδαρο, να κάνει την μοιρασιά των θηραμάτων. Δίκαιος ο γαΐδαρος, τα μοίρασε σε 3 μέρη και πρότεινε στο λιοντάρι να διαλέξει. Εκείνο όμως θύμωσε πάρα πολύ και χύμηξε πάνω στον γαΐδαρο και τον έφαγε! Στη συνέχεια το λιοντάρι, είπε στην αλεπού, να κάνει αυτή την μοιρασιά.

Η αλεπού, όντως παμπόνηρη, τα έκανε όλα ένα μερίδιο και για τον εαυτόν της, κράτησε μόνο 2-3 πολύ μικρά κομματάκια. Το λιοντάρι αιφνιδιάστηκε και ρωτάει την αλεπού:

- Ποιός σε έμαθε να μοιράζεις με αυτόν τον τρόπο;
- Η συμφορά του γαιϊδάρου, ήταν η απάντηση της αλεπού!

Με αυτόν τον μύθο, ο Αίσωπος ήθελε να μας διδάξει, ότι τα παθήματα των άλλων πρέπει να μας σωφρονίζουν.

Περί δικαιολογίας

Προφάσεις εν αμαρτίαις.

~ Ψαλμ. 140,4 ~

Όταν υπερασπίζεσαι και δικαιολογείς τον εαυτόν σου, τότε δεν τον προφυλάσσεις, αλλά τον τιμωρείς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως είναι αδύνατη η συνύπαρξη φωτιάς και νερού, έτσι είναι αδύνατον να συνυπάρξουν η δικαιολογία και η ταπείνωση.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Η δικαιολογία είναι σατανική ερμηνεία. Όσοι δικαιολογούνται, έχουν γέροντα τον διάβολο και μεταβάλλουν την καρδιά τους, σε δαιμονικό καταφύγιο. Το να συζητάς με έναν άνθρωπο που συνήθισε να δικαιολογείται, είναι σαν να μιλάς με έναν δαιμονισμένο! Δεν μπορείς να τα βγάλεις πέρα μαζί του... Η δικαιολογία, δεν έχει καμιά σχέση με την πνευματική ζωή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ταπεινή αναγνώριση του σφάλματος και να μην δικαιολογείται εν γνώσει του τουλάχιστον ο άνθρωπος, όταν φταίει και του κάνουν παρατήρηση. Το να μην δικαιολογείται ο άνθρωπος όταν δεν φταίει και τον κατηγορούν, αυτό είναι το άριστα. Όποιος δικαιολογεί τον εαυτό του και προκοπή δεν κάνει και τη Χάρη διώχνει, αλλά και εσωτερικά δεν αναπαύεται. Δεν θα μας κρεμάσει ο Θεός για ένα σφάλμα που κάναμε, αλλά να μην δικαιολογούμε τον εαυτό μας για το σφάλμα και το θεωρούμε φυσικό. Όποιος δικαιολογεί τον εαυτό του, όταν σφάλει, μεταβάλλει την καρδιά του σε δαιμονικό καταφύγιο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η δικαιολογία οφείλεται στον εγωισμό. Η δικαιολογία είναι πτώση και διώχνει την Χάρη του Θεού. Ισχυρότερο μονωτικό από την δικαιολογία, δεν υπάρχει για την Θεία Χάρη. Πρέπει όχι μόνο να μην δικαιολογείται κανείς, αλλά και να αγαπήσει την αδικία που γίνεται εις βάρος του. Αυτή η δικαιολογία μας έβγαλε από τον Παράδεισο. Έτσι δεν το έπαθε ο Αδάμ; Όταν τον ρώτησε ο Θεός: «μήπως έφαγες από το δένδρο που σου είπα να μην φάς;», εκείνος δεν είπε: «ήμαρτον, Θεέ μου, ναι, έσφαλα», αλλά δικαιολογήθηκε. «Η γυναίκα που μου έδωσες, είπε, αυτή μου έδωσε και έφαγα». Σαν να έλεγε: «Εσύ φταίς που έπλασες την Εύα!» Μήπως ήταν υποχρεωμένος ο Αδάμ σ' αυτό το θέμα να ακούσει την Εύα; Ρωτάει ο Θεός και την Εύα και εκείνη απαντάει: «Το φίδι με απάτησε». Αν έλεγε ο Αδάμ: «ήμαρτον,

Θεέ μου, έσφαλα» και αν έλεγε και η Εύα: «εγώ έσφαλα», όλα θα τακτοποιούνταν. Αλλά αμέσως δικαιολογία-δικαιολογία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος σφάλει και δέχεται την παρατήρηση, ωφελείται και διορθώνεται. Όταν όμως δικαιολογήσει τον εαυτό του, πλανάται. Αν, όταν μας κάνουν μια παρατήρηση, αμέσως δικαιολογούμαστε, αυτό φανερώνει, ότι έχουμε ακόμη μέσα μας, ολοζώντανο το κοσμικό φρόνημα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος δικαιολογεί την πτώση του, δικαιολογεί τον διάβολο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Με την δικαιολογία κανείς τυφλώνεται. Ακόμη και άνθρωπο να σκοτώσει, τον δικαιολογεί ο διάβολος. «Πώς τον υπέμεινες τόσον καιρό; του λέει. Έπρεπε να τον είχες σκοτώσει νωρίτερα!». Και μπορεί να θέλει να πάρει και μισθό από τον Χριστό για τα λίγα χρόνια που υπέμεινε! Κατάλαβες; Εκεί φθάνει!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν δικαιολογείς τους άλλους και δικαιολογείς τον εαυτό σου; Μεθαύριο και ο Χριστός δεν θα σε δικαιολογήσει. Όποιος όμως κάνει σωστή πνευματική εργασία, για όλους βρίσκει ελαφρυντικά, όλους τους δικαιολογεί, ενώ τον εαυτό του ποτέ δεν τον δικαιολογεί, ακόμη και όταν έχει δίκαιο. Πάντοτε λέει ότι φταίει, γιατί σκέφτεται ότι δεν αξιοποιεί τις ευκαιρίες που του δίνονται. Βλέπει λ.χ. έναν να κλέβει και σκέφτεται, ότι και ο ίδιος, αν δεν είχε βοηθηθεί, θα έκλεβε περισσότερο από αυτόν και λέει: «Ο Θεός εμένα με βοήθησε, αλλά εγώ οικειοποιήθηκα τα δώρα του Θεού. Αυτό είναι μεγαλύτερη κλεψιά». Αν ψάξει κανείς, βρίσκει πολλά στραβά στον εαυτό του, ώστε να μπορεί εύκολα να δικαιολογεί τα σφάλματα των άλλων. Πόσα και πόσα δεν έχουμε κάνει! "Αμαρτίας νεότητας μου και αγνοίας μου μη μνήσθης, Κύριε". (Ψαλμ. 24,7)

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος έχει πραγματική αγάπη και κάνει σωστή πνευματική εργασία, για όλους βρίσκει ελαφρυντικά, όλους τους δικαιολογεί, ενώ τον εαυτό του ποτέ δεν τον δικαιολογεί, ακόμη και όταν έχει δίκαιο. Πάντοτε λέει ότι φταίει, γιατί σκέφτεται ότι δεν αξιοποιεί τις ευκαιρίες που του δίνονται. Βλέπει λ.χ. έναν να κλέβει και σκέφτεται ότι και ο ίδιος, αν δεν είχε βοηθηθεί, θα έκλεβε περισσότερο από αυτόν και λέει: «Ο Θεός εμένα με βοήθησε, αλλά εγώ οικειοποιήθηκα τα δώρα του Θεού. Αυτό είναι μεγαλύτερη κλεψιά. Η διαφορά είναι ότι του άλλου η κλεψιά φαίνεται, ενώ η δική μου δεν φαίνεται». Έτσι καταδικάζει τον εαυτό του και κρίνει με επιείκεια τον συνάνθρωπό του. «Ή, αν δει στον άλλον ένα ελάττωμα, είτε μικρό, είτε μεγάλο, τον δικαιολογεί, βάζοντας καλούς λογισμούς. Σκέφτεται ότι και αυτός έχει πολλά ελαττώματα, τα όποια βλέπουν οι άλλοι. Γιατί, αν ψάξει κανείς βρίσκει πολλά στραβά στον εαυτό του, ώστε μπορεί εύκολα να δικαιολογεί τον άλλον.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος είναι πολύ πονηρός. Την τέχνη του την ξέρει άριστα. Την πείρα τόσων χρόνων να μην την αξιοποιήσει; Πολλές φορές μας βάζει να δικαιολογηθούμε για κάποια ζημιά που

κάναμε, στην προσπάθεια να κάνουμε το καλό, προκειμένου να χάσουμε την ωφέλεια από το καλό που κάναμε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Θέλει πολλή προσοχή, όταν πας να βοηθήσεις κάποιον που έχει μάθει να δικαιολογείται, γιατί μερικές φορές γίνεται το εξής: Αφού δικαιολογείται, σημαίνει ότι έχει πολύ εγωισμό, οπότε, όταν του πεις ότι αυτό που έκανε, δεν είναι σωστό, θα πει και άλλα ψέματα και άλλες δικαιολογίες, ώσπου να σου αποδείξει και εκείνο και το άλλο, για να μην θιχτεί. Έτσι όμως, εσύ γίνεσαι αιτία, που πήγες να του αποδείξεις ότι σφάλει, να γίνει πιο εγωιστής, πιο ψεύτης. Από την στιγμή που θα δεις, ότι συνεχίζει τις δικαιολογίες, δεν χρειάζεται να του αποδείξεις τίποτε. Κάνε προσευχή να τον φωτίσει ο Θεός...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Έχω προσέξει, μερικοί παίρνουν κάτι από τα πνευματικά που διαβάζουν και το ερμηνεύουν όπως τους βολεύει. Δεν είναι ότι δεν τους κόβει ή δεν καταλαβαίνουν αυτά που διαβάζουν, τα ερμηνεύουν όμως έτσι, για να δικαιολογήσουν τον εαυτό τους, για να δικαιολογήσουν ένα κουσούρι, ένα σφάλμα τους, για να αναπαύσουν δηλαδή τα πάθη τους. Φοβερό πράγμα!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Άλλο πράγμα είναι η δικαιολογία και άλλο πράγμα η εξήγηση. Η δικαιολογία δεν φέρνει ανάπαυση στην ψυχή, ενώ η εξήγηση φέρνει ανάπαυση και ειρήνη. Όποιος μελετά σωστά τον εαυτό του δεν τον δικαιολογεί.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος καταφρονεί τα υλικά αγαθά, απαλλάχτηκε από τις δικαιολογίες και τις αντιλογίες, ενώ εκείνος που είναι φιλοκτήμων και για μία ακόμη βελόνη, αγωνίζεται μέχρι θανάτου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όταν ψάχνουμε να δικαιολογήσουμε μια αμαρτωλή πράξη, παραβαίνουμε έτσι εμπράκτως τη διαθήκη που μας ενώνει με το Θεό. Ο Θεός δεν μας αναγκάζει αλλά ούτε καταπιέζεται. Αποτραβιέται και μας εγκαταλείπει στερημένους της φωτεινής Του παρουσίας.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Εκείνος που αντιλέγει είναι όμοιος μ' εκείνον που παραδίνεται θεληματικά στους εχθρούς του βασιλιά. Γιατί η αντιλογία είναι αγκίστρι, με δόλωμα τη δικαιολογία, από την οποία δελεαζόμαστε και καταπίνουμε το αγκίστρι της αμαρτίας. Μ' αυτό συνηθίζουν να πιάνουν την δύστυχη ψυχή, τα πνεύματα της πονηρίας, άλλοτε να την τινάζουν στην υπερηφάνεια και άλλοτε να την καταποντίζουν σε αβυσσαλέο χάος αμαρτίας και έτσι να την καταδικάζουν.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Η αναζήτηση δικαιολογιών, δεν μπορεί να καθησυχάσει την συνείδηση. Το μόνο που κάνει είναι, να εκνευρίζει περισσότερο τον άνθρωπο.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Η δικαιολογία δεν είναι γραμμένη στη Γραφή. Οι Άγιοι όχι μόνο δεν δικαιολογούνται, αλλά υποφέρουν εκουσίως για τους άλλους.

~ Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης ~

Αυτός που υπερασπίζεται τον εαυτόν του και δικαιολογεί τις πράξεις του, διώχνει την ταπείνωση από την ψυχή του.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Μόνο αυτός που δεν δικαιολογείται, μετανοεί. Αυτός που δικαιολογείται, ουδέποτε μετανοεί.

~ Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος ~

Πάσα πρόφαση, είναι πονηριά και εφεύρημα του Διαβόλου, η οποία αποκοιμίζει τον αμαρτωλό, στο να πεθάνει στις αμαρτίες του.

~ Μοναχός Νικηφόρος Θεοτόκης ~

Οι άνθρωποι που έμαθαν να δικαιολογούνται χαρακτηρίζονται: α) από έλλειψη ταπείνωσης β) από έλλειψη ανδρείας και γ) από έλλειψη ειλικρίνειας και παρουσία υποκρισίας. Η δικαιολογία είναι πάθος Προπατορικό και αυτός που εφευρίσκει δικαιολογίες είναι ασυμπαθής, γιατί χαλκεύει το ψέμα σε πολλές μορφές και εκδόσεις. Αν θέλουμε να θεραπευτούμε από την δικαιολογία, πρέπει να γίνουμε άνθρωποι ταπεινοί.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αν δικαιολογούμε τον άλλον άνθρωπο, γλυκαίνει η καρδιά μας. Και τότε αυτό που χάσαμε, το παίρνουμε εκατονταπλάσιο. Μας το δίνει η Χάρη του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Περί δικαιοσύνης-δικαίου

Περιοχές

Δώρα ου λήψη· τα γαρ δώρα εκ τυφλοί οφθαλμούς βλέπόντων και λυμαίνεται ρήματα δίκαια. [Ως δικαστής (ή έχοντας κάποια άλλη θέση εξουσίας) δεν θα λάβεις ποτέ δώρα, διότι τα δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς και αυτών ακόμη των συνετών ανθρώπων και γίνονται αφορμή καταδολιεύσεως της δικαιοσύνης.]

~ Έξοδος 23,8 ~

Μη γίνου δίκαιος πολύ, μήποτε εκπλαγής. [Μη γίνεσαι πάρα πολύ δίκαιος, για να μην βρεθείς προ δυσαρέστων εκπλήξεων.]

~ Εκκλησιαστής 7,16 ~

Η ανθρώπινη δικαιοσύνη δεν είναι για τους πνευματικούς ανθρώπους. Ο πνευματικός άνθρωπος είναι ανόητος, αν αποβλέπει σ' αυτήν, γιατί μπροστά στην Θεία δικαιοσύνη η

ανθρώπινη είναι μηδέν. Αλλά και ο κοσμικός άνθρωπος, αν πετύχει κάτι σ' αυτήν την ζωή εφαρμόζοντας την ανθρώπινη δικαιοσύνη, δεν θα έχει τήν πραγματική χαρά και ανάπαυση...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ας υποθέσουμε, ότι δύο αδέρφια έχουν ένα κτήμα δέκα στρεμμάτων. Ανθρώπινη δικαιοσύνη, είναι να πάρει ο καθένας από πέντε στρέμματα. Θεία δικαιοσύνη, είναι να πάρει ο καθένας αυτό που έχει ανάγκη. Αν δηλαδή ο ένας αδελφός έχει επτά παιδιά και ο άλλος δύο ή η δουλειά του ενός, είναι κατώτερη από την δουλειά του άλλου, πρέπει να πάρει περισσότερο εκείνος που έχει μεγαλύτερη ανάγκη. Σ' αυτήν την περίπτωση, είναι αδικία να πάρει ο δεύτερος, όσα και ο πρώτος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που αποβλέπει στην ανθρώπινη δικαιοσύνη (θέλει να βρει το δίκαιό του), είναι ανόητος. Και περισσότερο ανόητος είναι εκείνος, που δεν ξεχνάει τις αδικίες που του έκαναν οι άλλοι. Όλα αυτά, διότι τις αδικίες ο Θεός μας τις φυλάει τοκισμένες, στο Ουράνιο Ταμειυτήριό Του...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ανθρώπινη δικαιοσύνη λέει: Έσφαλές; Πρέπει να τιμωρηθείς. Η Θεία δικαιοσύνη λέει: Αναγνωρίζεις το λάθος σου και μετανοείς; Συγχωρείσαι. Βλέπεις, ακόμη και από τον ανθρώπινο νόμο δικάζεται με επιείκεια κάποιος, που κάνει ένα έγκλημα, όταν μετανοεί ειλικρινά και πάει μόνος του και το ομολογεί, ενώ δεν υπάρχει καμμία υποψία για το πρόσωπό του. Και αν από τους ανθρώπους δικάζεται με επιείκεια, πόσο μάλλον από τον δικαιοκρίτη και φιλεύσπλαχνο Θεό! Είμαστε στα χέρια του Θεού. Ο Θεός μας παρακολουθεί με ακρίβεια και γνωρίζει την καρδιά του καθενός. Δεν θα μας αδικήσει. Αφού υπάρχει Θεία δικαιοσύνη και θεία ανταπόδοση, και ο Θεός μας αγαπάει - το κυριώτερο από όλα - ό,τι καλό κάνει κανείς δεν χάνεται. Για αυτό είναι χαμένος, τελείως λειψός, όποιος ζητάει να δικαιωθεί από τους ανθρώπους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Γνώρισα κάποιον που Εκκλησιαζόταν τακτικά, νήστευε κ.λ.π. και είχε την εντύπωση ότι ζούσε πνευματικά. Εν τω μεταξύ, ενώ είχε 5 διαμερίσματα, 2 μισθούς, παιδιά δεν είχε, δεν έδινε δραχμή σε έναν φτωχό. «Καλά, του είπα, έχεις τόσους φτωχούς συγγενείς, γιατί δεν τους δίνεις κάτι; Τί θα τα κάνεις; Δώσε σε χήρες, σε ορφανά». Και ξέρετε τί μου είπε; «Καλά, να μην παίρνω ενοίκιο από την χήρα αδελφή μου;». Ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι μου, όταν το άκουσα. Να, αυτή είναι η κοσμική δικαιοσύνη! «Αφού δεν είναι δικά μου τα παιδιά που θα πεινάσουν, σου λέει ο άλλος, δεν έχω ευθύνη. Δεν τον αδικώ. Αλίμονο, εγώ να αδικήσω!» και αναπαύουν τον λογισμό τους με τον δικό τους τρόπο, αλλά ανάπαυση πραγματική δεν έχουν. Με μια ανθρώπινη λογική, με μια δικαιοσύνη κοσμική, αδιαφορούν μπροστά σε σοβαρές καταστάσεις. Πώς να νιώσουν ύστερα κάτι το πνευματικό; Υπάρχουν άνθρωποι που μπορεί να δώσουν ένα σπίτι ευλογία και από την άλλη μεριά, αν τους χρωστάει κάποιος ένα νοίκι, του κάνουν μήνυση. Πώς το εξηγείτε αυτό;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δίκαιος κατά κόσμο είναι εκείνος που κρίνει με βάση το ανθρώπινο δίκαιο. Το τέλει όμως είναι ο άνθρωπος να είναι δίκαιος όχι σύμφωνα με την ανθρώπινη δικαιοσύνη, αλλά με την Θεία δικαιοσύνη και τότε τον ευλογεί ο Θεός. Όταν στις ενέργειές μου δεν βάζω ποτέ το εγώ και το συμφέρον μου, εκβιάζω, μπορώ να πώ τον Θεό να μου στείλει την Θεία Χάρη. Οποιαδήποτε ανθρώπινη δικαιοσύνη, ακόμη και η πιο τέλεια, έχει πάντα ανθρώπινα στοιχεία. Και όσο υπάρχει η ανθρώπινη δικαιοσύνη στον πνευματικό άνθρωπο, το Πνεύμα προσπαθεί να την αποβάλλει ως ξένο σώμα και ο άνθρωπος παλεύει με ανεβοκατεβάσματα και κουράζεται ψυχικά. Όταν αποκτήσει την Θεϊκή δικαιοσύνη, έρχεται το λαμπικάρισμα και ο Θεός φωτισμός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχουν και περιπτώσεις που μπορεί να έχει και ο ένας και ο άλλος δίκαιο. Κάποτε έλεγα σε μια συντροφιά πόσο αγνός ήταν ο Μακρυγιάννης. Είχε και σωματική και ψυχική αγνότητα. Οπότε πετάγεται κάποιος και μου λέει: «Όχι να θέλουν να παρουσιάσουν τον Μακρυγιάννη και για άγιο!». «Γιατί όχι;», τον ρωτώ. «Γιατί έδερνε την γυναίκα του», μου απαντάει. «Κοίταξε να σου πω τι συνέβαινε. Ο Μακρυγιάννης, όταν τύχαινε να έχει κανένα τάλιρο και ερχόταν καμμιά χήρα που είχε παιδιά, της το έδινε. Η γυναίκα του, η καημένη, γκρίνιαζε. Μα και εσύ παιδιά έχεις, του έλεγε, γιατί το έδωσες; Και εκείνος της έδινε κανένα μπάτσο και της έλεγε: "εσύ έχεις τον άνδρα σου, που θα σε οικονομήσει. Αυτή η καημένη δεν έχει άνδρα, ποιός θα την οικονομήσει;". Δηλαδή και οι δύο είχαν δίκαιο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δικαιοσύνη είναι, το να ταυτίζει ο άνθρωπος την θέλησή του, με την Θεία θέληση και να πραγματοποιεί το αγαθό, το ευάρεστο και τέλει ενώπιον του Θεού και το να ζητάει με όλη του την καρδιά, την δόξα του ονόματος Του. Αληθινή δικαιοσύνη είναι ο Χριστός.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η έλλειψη δικαιοσύνης μαρτυρεί έλλειψη αγάπης.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Χωρίς δικαιοσύνη, δεν υπάρχει ούτε μία αρετή, γιατί όπου λείπει η δικαιοσύνη, λείπει η αγάπη και όπου λείπει η αγάπη, δεν μπορεί να βλαστήσει καμμία αρετή.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η δικαιοσύνη είναι κάτι το θαυμαστό και κάνει τον άνθρωπο ικανό να στέκεται κοντά στον Θεό, κάνοντάς τον ισόθεο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δικαιοσύνη υπάρχει εκεί, όπου ακολουθούνται και πράττονται οι εντολές του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν μπορείς να βρεις μόνος το δίκιο σου, όσο μπορεί ο Θεός να σου το ανταποδώσει, αν το αναθέσεις μόνο σ' Αυτόν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δικαιοσύνη είναι η ικανότητα να απονέμεται στον καθένα, ό,τι του αξίζει. Αυτό βέβαια είναι δυσκολοκατόρθωτο, αφού όσοι είναι μειωμένης φρόνησης, δεν βρίσκουν τρόπο να απονείμουν το δίκαιο στον καθένα, ενώ όσοι είναι προκαταλημμένοι από πάθη ανθρώπινα, αφανίζουν το δίκαιο.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το να κατανοήσει κανείς την αληθινή δικαιοσύνη, είναι έργο μεγάλης διανοίας και έχει ανάγκη από τελειότατο μυαλό. Διότι είναι αδύνατο, αν δεν έχεις εκπαιδευτεί γύρω από το δίκαιο, να διακρίνεις σωστά τις αμφισβητήσεις σχετικά με το τι είναι δίκαιο.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Εάν πράττουμε το δίκαιο, αυτό θα μοιάζει σαν να προσφέρουμε θυσία (και λογική λατρεία) στον Θεό.

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Εκείνος που οργίζεται εναντίον του πλησίον για χρήματα ή δόξα ή ηδονή, δεν έχει μάθει, ότι ο Θεός ρυθμίζει τα πάντα με δικαιοσύνη.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Είναι μερικοί, που δεν παίρνουν το ξένο πράγμα, αλλά όμως αγαπούν με υπερβολή το δικό τους.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Δεν μπορεί η ανθρώπινη φύση να δει καθαρά το δίκαιο με την ψυχή της, διότι είναι μύωπας από τους πολλούς λογισμούς.

~ Άγιος Μεθόδιος Ολύμπου ~

Αν δύο φίλοι σου ζητήσουν από εσένα, να κρίνεις μια διαφωνία τους, μην δεχτείς, γιατί θα χάσεις ένα φίλο. Από την άλλη, αν σου το ζητήσουν δύο ξένοι, να δεχτείς, γιατί έτσι θα κερδίσεις ένα φίλο.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Η φιλανθρωπία, δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη δικαιοσύνη που δεν αποδόθηκε.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο κόσμος δεν δικαίωσε τον σαρκωμένο Θεό και ζητάμε να μας δικαιώσει εμάς; Άς απαρνηθούμε λοιπόν την δικαίωση, την τιμή, την δόξα του κόσμου! Άς την θάψουμε κάτω από τον Σταυρό του Χριστού!

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Όταν έχουμε δίκιο σε κάτι, μια φορά μόνο θα μιλήσουμε γι' αυτό. Αν εισακουστούμε έχει καλώς. Αν όχι, σωπαίνουμε και προσευχόμαστε να φωτιστούν οι νόες των άλλων, για το θέμα αυτό. Δεν επιμένουμε, γιατί αυτό δεν έχει ταπείνωση.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Να πως πρέπει κανείς να υπερασπίζεται την δικαιοσύνη: Όχι με λόγια, διότι τα λόγια ερεθίζουν τους άλλους, αλλά να στρεφόμαστε (με την προσευχή) στον Κύριο, που είναι η πηγή της δικαιοσύνης και τότε όλα τακτοποιούνται...

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Πολλοί άνθρωποι έχουν την δικαιοσύνη, αλλά δεν έχουν την αγάπη και άλλοι πάλι έχουν την αγάπη και δεν έχουν την δικαιοσύνη. Αλλά μόνο ο συνδυασμός της αγάπης και της δικαιοσύνης μπορεί να δώσει καλά και αγαθά αποτελέσματα μέσα σε μια κοινωνία. Ένας δικαστής για παράδειγμα, όταν είναι να αποδώσει δικαιοσύνη και δεν έχει μέσα του την αγάπη, δεν θα μπορέσει ποτέ να αποδώσει ποτέ σωστή δικαιοσύνη, διότι το ξεπέραςμα της δικαιοσύνης είναι η αγάπη. Γι' αυτό και αν κάποιος μείνει μόνο στο χώρο της δικαιοσύνης, στο τέλος θα αποδειχτεί άδικος. Πάρτε επίσης και την διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Εάν οι γονείς έχουν μόνο αγάπη στο παιδί τους και του συγχωρούν τα πάντα, χωρίς κυρώσεις για τις αταξίες του, τότε ένα τέτοιο παιδί στο τέλος θα γίνει ένας τύρρανος.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η έννοια της δικαιοσύνης στον κόσμο είναι υποκειμενική. Ο άλλος είναι ανθρωποφάγος και αισθάνεται πολύ καλά που τρώει ανθρώπους και δικαίως πράττει. Ο άλλος πάλι, υποστηρίζει το δίκαιο του ισχυρού... Όμως η αντικειμενική έννοια της δικαιοσύνης, ξεκινάει από τον όρο, ότι ο άλλος άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού και είναι όπως είμαι και εγώ.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η λέξη δικαιοσύνη στην Αγία Γραφή παρουσιάζεται με 3 όψεις-σημασίες. Η μία όψη της δικαιοσύνης εννοεί, το να ζει κανείς και να πολιτεύεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δικαίου. Η άλλη όψη της δικαιοσύνης εκφράζει το σύνολο των αρετών και ταυτίζει την δικαιοσύνη, με τις νόμιμες σχέσεις που πρέπει να υπάρχουν ανάμεσα σε μένα και τον Θεό, ανάμεσα σε μένα και τον εαυτό μου και ανάμεσα σε μένα και στον πλησίον μου. Η δικαιοσύνη απέναντι στον Θεό, είναι να μην Τον αδικήσω και να Του αποδώσω ό,τι Του ανήκει και λέγεται ευσέβεια. Η δικαιοσύνη απέναντι στον εαυτό μου είναι, να αποδώσω στον εαυτόν μου εκείνο που οφείλω να αποδώσω, είτε σωματικά είτε πνευματικά π.χ. έχω χρέος να αποδώσω την σωτηρία στον εαυτόν μου και λέγεται σωφροσύνη. Και η δικαιοσύνη απέναντι στον πλησίον, αυτό δηλ. που πρέπει να αποδώσω στο πλησίον, λέγεται απλά δικαιοσύνη. Αυτά ο Απόστολος Παύλος τα συνοψίζει στην προς Τίτο Επιστολή στο 2ο κεφάλαιο, που λέει: Και σωφρώνως και δικαίως και ευσεβώς ζήσωμεν εν τω νυν αιώνι. Και η τρίτη όψη της δικαιοσύνης, εκφράζεται με τη μορφή της διάκρισης, ώστε οι 3 βασικές αρετές: φρόνηση, σωφροσύνη και ανδρεία να υπάρχουν σε ισόποση κατάσταση στον άνθρωπο.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Καθρέφτης της δικαιοσύνης είναι η γλώσσα. Άνθρωπος που είναι κατήγορος, ψεύτης, συκοφάντης κ.τ.λ. δεν είναι δυνατόν να έχει πνευματική υγεία και να είναι δίκαιος άνθρωπος.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Εφόσον η κοινωνία μας επί των πλείστων δεν αποτελείται από πνευματικούς ανθρώπους, επόμενο είναι, να αναζητούμε πάντοτε την δικαιοσύνη, χωρίς ποτέ να την εγγίζουμε, παρά μόνο ελάχιστα και μεμονωμένα.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Διηγήσεις

Η κοσμική δικαιοσύνη είναι έξω από το πνεύμα του Θεού

Γνώρισα κάποιον που Εκκλησιαζόταν τακτικά, νήστευε κ.λ.π. και είχε την εντύπωση ότι ζούσε πνευματικά. Εν τω μεταξύ, ενώ είχε 5 διαμερίσματα, 2 μισθούς, παιδιά δεν είχε, δεν έδινε δραχμή σε έναν φτωχό.

- Καλά, του είπα, έχεις τόσους φτωχούς συγγενείς, γιατί δεν τους δίνεις κάτι; Τί θα τα κάνεις; Δώσε σε χήρες, σε ορφανά.

Και ξέρετε τί μου είπε;

- Καλά, να μην παίρνω ενοίκιο από την χήρα αδελφή μου;

Ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι μου, όταν το άκουσα. Να, αυτή είναι η κοσμική δικαιοσύνη!

«Αφού δεν είναι δικά μου τα παιδιά που θα πεινάσουν, σου λέει ο άλλος, δεν έχω ευθύνη. Δεν τον αδικώ. Αλλοίμονο, εγώ να αδικήσω!» και αναπαύουν τον λογισμό τους με τον δικό τους τρόπο, αλλά ανάπαυση πραγματική δεν έχουν. Με μια ανθρώπινη λογική, με μια δικαιοσύνη κοσμική, αδιαφορούν μπροστά σε σοβαρές καταστάσεις. Πώς να νιώσουν ύστερα κάτι το πνευματικό;

Υπάρχουν άνθρωποι που μπορεί να δώσουν ένα σπίτι ευλογία και από την άλλη μεριά, αν τους χρωστάει κάποιος ένα νοίκι, του κάνουν μήνυση. Πώς το εξηγείτε αυτό;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η απάντηση του Κολοκοτρώνη

Ο "Γέρος του Μοριά", ο Κολοκοτρώνης σαν άκουσε το: "καταδικάζεται εις θάνατον", μισοσταυροκοπήθηκε με απορία και λέει:

- Κύριε ελέησον! Μνήσθητι μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου...

Ύστερα βγάζει την ταμπακιέρα του, παίρνει μια πρέζα ταμπάκο και αφού την ρούφηξε, πρόσφερε και σε όσους τον είχανε περιτριγυρίσει γυρεύοντας να τον παρηγορήσουν, που ανάμεσα σ' αυτούς ήτανε και οι συνήγοροι Βαλσαμάκης και Κλωνάρης.

- Αντίκρυσά, τους λέει, τόσες φορές το θάνατο και δεν τον φοβήθηκα.

Ούτε και τώρα τον φοβάμαι.

Άλλοι αναστενάζουν, άλλοι βουρκώνουν, άλλοι κλαίνε με αναφυλλητά.

Μερικοί σκύβουν και ευλαβικά φιλάνε το δοξασμένο γέρικο χέρι. Κάποιος απ' αυτούς, με πνιγμένη φωνή, του λέει:

- Άδικα σε σκοτώνουν, στρατηγέ!

- Γι' αυτό λυπάσαι; Καλύτερα που με σκοτώνουν άδικα, παρά δίκαια... του απάντησε ο Κολοκοτρώνης.

Περί δικαιώματος

Πάντα μοι έξεστιν, αλλ' ου πάντα συμφέρει. Πάντα μοι έξεστιν, αλλ' ου πάντα οικοδομεί. [Όλα έχω το δικαίωμα να τα πράττω, αλλά δεν είναι συμφέρον και ωφέλιμον για εμένα, να τα πράττω όλα. Όλα έχω το δικαίωμα να τα κάνω, αλλά δεν οικοδομούν όλα, στο έργο της σωτηρίας.]

~ Προς Κορινθίους Α' 10,23 ~

Όσο πιο πνευματικός άνθρωπος είναι κάποιος, τόσο λιγότερα δικαιώματα έχει σ' αυτήν την ζωή, ενώ ο υπερήφανος, έχει μόνο δικαιώματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εμείς οι Χριστιανοί, τα δικαιώματά μας τα έχουμε πάνω στον Ουρανό. Μας τα φυλάει ο Θεός στο Ουράνιο ταμειυτήριο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Προσέχετε τον εγωισμό, που κρύβεται κάτω από την μορφή του δικαιώματος.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Τα του Θεού να τα υπερασπίζεσαι, ενώ τα δικά σου, να τα παραβλέπεις.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν μένουμε δεμένοι με το θέλημά μας και ρυθμίζουμε τη ζωή μας με βάση τα δικαιώματά μας, τότε έχοντας την εντύπωση, ότι κάνουμε κάτι καλό, προετοιμάζουμε άθελά μας το κακό μας και χανόμαστε, χωρίς να το καταλαβαίνουμε. Γιατί, πως μπορούμε να γνωρίσουμε το θέλημα του Θεού ή να το ζητήσουμε με όλη μας την δύναμη, έχοντας εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και επιμένοντας στο θέλημά μας; Όταν ο διάβολος βλέπει κάποιον που δεν θέλει ν' αμαρτήσει, δεν είναι τόσο ανόητος, στην προσπάθειά του να σκαρώσει το κακό, ώστε να τον υποκινήσει να κάνει κάτι που φαίνεται με την πρώτη ματιά ότι είναι αμαρτία, δεν του λέει: "Πήγαινε πόρνευσε", ούτε του λέει: "Πήγαινε κλέψε". Ξέρει ότι δεν θέλουμε αυτά να τα κάνουμε, αλλά μας βρίσκει, να έχουμε ένα θέλημα ή ένα δικαίωμα και χρησιμοποιώντας το, με τρόπο που φαίνεται φυσικός, μας πειράζει.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ο άνθρωπος όταν δεν ζητάει τα δικαιώματά του, θα φωτίσει ο Θεός τον άλλον να του τα δώσει.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Η θυσία των δικαιωμάτων, είναι το αντίθετο της φιλαυτίας. Είσαι φίλαυτος; Ουδέποτε θα θυσιάσεις τα δικαιώματά σου. Θυσιάζεις τα δικαιώματά σου; Δεν είσαι φίλαυτος. Η θυσία των δικαιωμάτων στην καθημερινότητα, εξορίζει την φιλαυτία και εγκαθιδρύει την αγάπη και την Χριστιανική κοινωνικότητα.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όταν κάποιος είναι ελεύθερος, έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις. Όταν γίνει έγγαμος, έχει ελάχιστα δικαιώματα και πάρα πολλές υποχρεώσεις. Όταν όμως αποκτήσει παιδιά, δεν έχει καθόλου δικαιώματα, αλλά μόνο υποχρεώσεις.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Στην Εκκλησία μιλάμε για άλλα δικαιώματα: "Ευλογητός ει Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματα Σου" λέμε στη δοξολογία προς το Θεό. Δεν μιλάμε για τα δικά μας δικαιώματα, αλλά για τα δικαιώματα του Θεού. Αυτό φαίνεται περίεργο για τον σημερινό άνθρωπο που βλέπει και κρίνει επιδερμικά.

~ Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης Παύλος ~

Περί δικαίων

Περιοκοπές

Οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους και ώτα αυτού εις δέησιν αυτών, πρόσωπον δε Κυρίου επί ποιούντας κακά. [Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι στραμμένοι με στοργή και τρυφερότητα πάνω στους δικαίους και τα αυτιά Του, ανοικτά και έτοιμα, να ακούσουν την προσευχήν τους. Εξ αντιθέτου, οργισμένο το πρόσωπον του Κυρίου, έχει στραφεί εναντίον εκείνων, οι οποίοι διαπράττουν πονηρίες.]

~ Α' Πέτρου 3,12 ~

Ου λιμοκτονήσει Κύριος ψυχήν δικαίαν, ζωήν δε ασεβών ανατρέψει. [Ο Κύριος δεν θα επιτρέψει να πεθάνει από την πείνα ο δίκαιος. Την καλοζωΐα όμως και την ευημερία των ασεβών, θα την αναποδογυρίσει και θα την εξαφανίσει.]

~ Παροιμίες 10,3 ~

Ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου. [Η ευλογία του Κυρίου πλούσια κατέρχεται στο κεφάλι του δικαίου.]

~ Παροιμίες 10,22 ~

Οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους, και ώτα αυτού εις δέησιν αυτών. [Τα μάτια του Κυρίου, στρέφονται με ευμένεια προς τους δικαίους και τα αυτιά Του, με προσοχή ακούουν τις δεήσεις τους.]

~ Ψαλμός 33,16 ~

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, και η γλώσσα αυτού λαλήσει κρίσιν. [Από το στόμα του δικαίου ανθρώπου, θα εξέρχονται οι σοφές σκέψεις και κρίσεις της διανοίας του και η γλώσσα του θα λαλεί πάντοτε το δίκαιο και το ορθό.]

~ Ψαλμοί 36,30 ~

Και ολίγα παιδευθέντες μεγάλα ευεργετηθήσονται, ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού· ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς. [(Οι δίκαιοι) και εάν λίγο ταλαιπωρηθούν και βασανιστούν στην παρούσα ζωή, θα λάβουν μεγάλες αμοιβές και βραβεία στην αιωνιότητα. Διότι ο ίδιος ο Κύριος έθεσε αυτούς υπό δοκιμασία

δια των θλίψεων και τους βρήκε αξίους να βραβευτούν και να αμειφτούν από Αυτόν. Τους δοκίμασε, όπως ο χρυσοχόος δοκιμάζει και καθαρίζει τον χρυσό δια της φωτιάς.]

~ Σοφία Σολομώντος 3,5-6 ~

Δεν έχουμε ανάγκη από έξυπνους ανθρώπους. Έχουμε ανάγκη από δίκαιους ανθρώπους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος, όταν είναι δίκαιος, έχει τον Θεό με το μέρος του. Και όταν έχει και λίγη παρρησία στον Θεό, τότε θαύματα γίνονται. Όταν κανείς βαδίζει με το Ευαγγέλιο, δικαιούται την Θεία βοήθεια. Βαδίζει με τον Χριστό. Πώς να το κάνουμε; Την δικαιούται...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η τιμιότης του ανθρώπου είναι το ανώτερο Τιμιόξυλο. Αν ένας δεν είναι τίμιος και έχει Τιμιόξυλο, είναι σαν να μην έχει τίποτε. Ένας και Τιμιόξυλο να μην έχει, αν είναι τίμιος, δέχεται την Θεία βοήθεια. Και αν έχει και Τιμιόξυλο, τότε!...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δίκαιος κατά κόσμο είναι εκείνος που κρίνει με βάση το ανθρώπινο δίκαιο. Το τέλειο όμως είναι, ο άνθρωπος να είναι δίκαιος όχι σύμφωνα με την ανθρώπινη δικαιοσύνη, αλλά με την Θεία δικαιοσύνη και τότε τον ευλογεί ο Θεός. Όταν στις ενέργειες μου δεν βάζω ποτέ το εγώ και το συμφέρον μου, εκβιάζω, μπορώ να πω τον Θεό, να μου στείλει την Θεία Χάρη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τον δίκαιο άνθρωπο, τον πράο, όλοι προσπαθούν να τον σπρώξουν στη χειρότερη θέση, να τον αδικήσουν, να τον βάλουν στον πάτο, αλλά...όσο οι άνθρωποι τον σπρώχνουν προς τα κάτω, τόσο ο Θεός τον ανεβάζει, σαν το φελλό!!! Όσο τον σπρώχνεις στον πάτο, τόσο το νερό τον ανεβάζει προς τα πάνω.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Κύριος, δεν απομακρύνει τα μάτια του από τον δίκαιο άνθρωπο και τον βοηθάει στις αντιξοότητές του και θα τον δοξάσει. Ο Κύριος έχει τον δίκαιο, κάτω από την επίβλεψή του και ακούει τις προσευχές του. Ο Κύριος τον προστατεύει και είναι μαζί του, όλες τις ημέρες της ζωής του.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Τα έργα των δικαίων είναι μεγάλη φωνή για τον Θεό...

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο νεκρός δεν παίρνει το στεφάνι. Έτσι και κανένας ποτέ δεν είναι δίκαιος, επειδή δεν έχει τη δύναμη να κάνει το κακό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο δίκαιος άνθρωπος, είτε τρώει, είτε πίνει, κάνει τα πάντα για την δόξα του Θεού.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο δίκαιος άνθρωπος, ένα πράγμα μόνο τον απασχολεί. Φέρνει στο νου του, την δραστηριότητα της ημέρας του και την συγκρίνει με το θέλημα του Θεού δηλ. με την Αγία

Γραφή. Τα ελαττώματα στην συμπεριφορά του, στους λογισμούς του και στις κινήσεις της καρδιάς του, τα θεραπεύει με την μετάνοια και τα ξεπλένει με τα δάκρυά του. Για την ανακαίνισή του και για την ενίσχυση του αγώνα του, ζητάει από τον ουρανό νέα δύναμη, νέο φωτισμό. Και ο Θεός στην ψυχή που προσεύχεται, με την έμπνη συναίσθηση της μηδαμινότητας, της αδυναμίας και των πτώσεών της, χαρίζει αγιοπνευματικό φωτισμό και δύναμη υπερφυσική. Μια τέτοια ζωή είνισι διαρκής πρόοδος και έχει συνεχή κέρδη, κέρδη αιώνια. Έτσι ζει ο μακάριος (και δίκαιος) άνθρωπος.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ο δίκαιος λειτουργεί φυσιολογικά. Δεν χρειάζεται να του πει ο Θεός να μην κλέβει, να μην λέει ψέματα, να μην αμαρτάνει. Διότι η φύση του πλέον λειτουργεί αρμονικά και αυτή η ενάρετη ζωή είναι πλέον φύση γι' αυτόν, και δεν χρειάζονται οι εντολές. Μένουν τρία πράγματα, η πίστη στον Θεό, η οποία πίστη δεν είναι φιλοσοφία, είναι θεωρία από το ρήμα θεωρώ - βλέπω, είναι όραση του Θεού, εμπειρία του Θεού. Μένει η ελπίς στην έλευση του Χριστού και στην είσοδο του ανθρώπου στην Βασιλεία του Θεού, και μείζον πάντων η αγάπη, δηλαδή η ένωση, αυτή η ερωτική ένωση του ανθρώπου μετά του Θεού.

~ Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος ~

Οι δίκαιοι είναι τα εργαλεία του Θεού.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Ο δίκαιος όχι από τον φόβο του νόμου, αλλά από αγάπη προς την αρετή τηρεί τον νόμο.

~ Πατέρες της Εκκλησίας ~

Διηγήσεις

Ο δίκαιος αμοίβεται και σε τούτη τη ζωή

Έχω δει ψυχές που αδικήθηκαν, αλλά υπέμειναν την αδικία με καλούς λογισμούς και τους έλουσε η Χάρις σ' αυτήν την ζωή. Πριν από πολλά χρόνια με είχε επισκεφτεί ένας ευλαβής Χριστιανός, απλός και καλοκάγαθος, και με παρακάλεσε να ευχηθώ να φωτίσει ο Χριστός τα παιδιά του, όταν ενηλικιωθούν, να μην γογγύσουν κατά των συγγενών για την μεγάλη αδικία που τους είχαν κάνει, και μου διηγήθηκε την υπόθεση.

Όπως είδα, ο άνθρωπος αυτός ήταν πραγματικά άνθρωπος του Θεού. Ήταν ο μεγαλύτερος αδερφός από πέντε παιδιά της οικογενείας του και μετά τον αιφνίδιο θάνατο του πατέρα τους συμπαραστάθηκε σαν καλός πατέρας στα αδέρφια. Εργάστηκε σκληρά, απέκτησε και άλλη περιουσία, κτήματα κ.λπ. και αποκατέστησε τις δυό αδερφές τους. Παντρεύτηκαν και τα μικρότερα αδέρφια του, πήραν όλα τα καλά κτήματα, ελαιώνες κ.λπ. Και σ' αυτόν άφησαν τα άχρηστα, τα άγωνα, κάτι αμμουδιές.

Στο τέλος παντρεύτηκε και αυτός και απέκτησε τρία παιδάκια. Ήταν ηλικιωμένος φυσικά και σκεφτόταν τα παιδιά του, όταν μεγαλώσουν, μήπως καταλάβουν την αδικία και γογγύσουν.

Μου έλεγε:

- Εγώ δεν στενοχωριέμαι για την αδικία, γιατί διαβάζω το Ψαλτήρι. Ένα Κάθισμα το απόγευμα και δυό Καθίσματα πριν ξημερώσει. Σχεδόν το έμαθα απ' έξω το Ψαλτήρι. Κανένας Ψαλμός δεν λέει ότι οι άδικοι έκαναν προκοπή. Ενώ τους δικαίους τους σκέφτεται

ο Θεός. Εγώ, Πάτερ μου, δεν λυπάμαι τα κτήματα που έχασα, αλλά λυπάμαι τα αδέρφια μου που χάνουν την ψυχή τους...

Έφυγε μετά ο ευλογημένος αυτός άνθρωπος και με ξαναεπισκέφθηκε μετά από δέκα χρόνια περίπου, πολύ χαρούμενος και με ρωτάει:

- Με θυμάσαι, Πάτερ, με θυμάσαι;
- Ναι, του είπα και τον ρώτησα πώς περνάει.
- Έγινα πλούσιος τώρα, μου απάντησε.
- Και πώς έγινες πλούσιος αδερφέ;

- Να, εκείνα τα άχρηστα χωράφια, οι αμμουδιές, πήραν μεγάλη αξία, γιατί ήταν παραθαλάσσια. Αυτήν την φορά ήρθα να μου πεις τι να τα κάνω τα πολλά χρήματα που έχω.

- Να εξασφαλίσεις τα παιδιά σου με ένα σπιτάκι και να κρατήσεις μερικά χρήματα και για τις σπουδές τους, μέχρι να τακτοποιηθούν.

- Έχω και για τα παιδιά μου, μου λέει, αλλά πάλι είναι πολλά.
- Δώσε στους φτωχούς συγγενείς σου πρώτα και μετά σε άλλους φτωχούς.
- Έδωσα, Πάτερ, αλλά πάλι είναι πολλά.
- Δώσε, για να φτιάξουν τον Ναό του χωριού σου και τα εξωκκλήσια.
- Έδωσα, αλλά πάλι είναι πολλά.

Τότε του λέω:

- Θα εύχομαι να σε φωτίζει ο Χριστός, για να κάνεις καλοσύνες εκεί που υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη.

Μετά τον ρώτησα:

- Τι κάνουν τα αδέρφια σου; Πού βρίσκονται;
- Ξέσπασε σε κλάμα και με λυγμούς μου απάντησε:

- Δεν ξέρω, Πάτερ μου, χάθηκαν και τα ίχνη τους. Είχαν πουλήσει τα κτήματα από το χωριό, ελαιώνες και χωράφια, και τώρα δεν ξέρω που βρίσκονται. Είχαν πάει πρώτα στην Γερμανία, μετά στην Αυστραλία και τώρα δεν ακούγονται.

Μετανόησα που τον ρώτησα για τα αδέρφια του, γιατί δεν ήξερα πως θα λυπηθεί τόσο πολύ. Τον παρηγόρησα μετά και έφυγε ειρηνικός. Του είπα να ευχηθούμε και οι δύο να μάθουμε και γι' αυτούς χαρούμενες ειδήσεις.

Θυμήθηκα μετά τον Ψαλμό που λέει: "Είδον τον ασεβή υπερυψούμενον και επαιρόμενον ως τας κέδρους του Λιβάνου. Και παρήλθον και ιδού ουκ ην και εζήτησα αυτόν και ουχ ευρέθη ο τόπος αυτού" (Ψαλμ. 36, 35-36). Αυτό ακριβώς συνέβη με τα ταλαίπωρα αδέρφια του...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Περί δικαστηρίου

Και τω θέλοντί σοι κριθήναι και τον χιτών σου λαβείν, άφες αυτό και το ιμάτιον. [Και σε εκείνον που θέλει να σε οδηγήσει στα δικαστήρια, για να σου πάρει το πουκάμισο, άφησέ του και το πανωφόρι σου.]

~ Κατά Ματθαίον 5,40 ~

Τολμά τις υμών, πράγμα έχων προς τον έτερον, κρίνεσθαι επί των αδίκων και ουχί επί των αγίων; Αλλά αδελφός μετά αδελφού κρίνεται, και τούτο επί απίστων; Ήδη μενουν όλως ήττημα υμίν έστιν ότι κρίματα έχετε μεθ' εαυτών. Διατι ουχί μάλλον αδικείσθε; Διατί ουχί μάλλον αποστερείσθε; [Πώς τολμάει κάποιος από εσάς, όταν έχει μια διαφορά με έναν άλλο Χριστιανό, να πηγαίνει στα δικαστήρια των αδίκων ειδωλολατρών και δεν προσφεύγει στην κρίση των Χριστιανών; Αλλά φτάνετε μέχρι του σημείου, ώστε αδελφός να έρχεται σε αντιδικία με άλλον αδελφό στα δικαστήρια και μάλιστα σε δικαστήρια, που δικάζουν άπιστοι; Και μόνο το να έχετε δικαστικές διαφορές ο ένας με τον άλλο, φανερώνει την πλήρη ηθική σας έλλειψη. Γιατί δεν προτιμάτε να αδικείστε; Γιατί δεν προτιμάτε να ζημιώνεστε;]

~ Προς Κορινθίους Α' 6,1 και 6,6-7 ~

Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον. [Κατεδικάσατε τον αθών, φονεύσατε τον δίκαιο.]

~ Ιακώβου 5,6 ~

Δι' αμαρτίας ασεβών κρίσεις εγείρονται. Ανήρ δε πανούργος κατασβέσει αυτάς. [Εξαιτίας των αμαρτιών και παρανομιών, που διαπράττουν οι ασεβείς, συγκροτούνται δικαστήρια και γίνονται δίκες. Αλλά ο έξυπνος και συνετός άνθρωπος θα κατασβήσει τις αιτίες και θα προλάβει τις δίκες.]

~ Παροιμίες 28,2 ~

Ου συγκαταθήση μετά του αδίκου γενέσθαι μάρτυς άδικος. [Εάν κληθείς ως μάρτυρας, ποτέ δεν πρέπει να έρθεις σε συμφωνία με τον αδικήσαντα, ώστε να γίνεις ψευδομάρτυρας.]

~ Έξοδος 23,1 ~

Ου διαστρέψεις κρίμα πένητος εν κρίσει αυτού. Από παντός ρήματος αδίκου αποστήση· αθών και δίκαιον ουκ αποκτενείς και ου δικαιώσεις τον ασεβή ένεκεν δώρων. Και δώρα ου λήψη· τα γαρ δώρα εκ τυφλοί οφθαλμούς βλεπόντων και λυμαίνεται ρήματα δίκαια. [Δεν θα διαστρέψεις και δεν θα καταπατήσεις το δίκαιο του φτωχού κατά την δίκη. Φύγε μακριά από κάθε αδικία. Δεν θα καταδικάσεις σε θάνατο αθώο και δίκαιο. Δεν θα δικαιώσεις τον ασεβή δελεαζόμενος από τα δώρα του. Ως δικαστής, δεν θα λάβεις ποτέ δώρα, διότι τα δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς και αυτών ακόμη των συνετών ανθρώπων και γίνονται αφορμή καταδολιεύσεως της δικαιοσύνης.]

~ Έξοδος 23,6-8 ~

Οι πολύ άδικοι γίνονται σκληρότεροι στην ανυπακοή, όταν τους κρίνουν με επιείκεια οι δικαστές.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Βλέπω ότι οι περισσότεροι από τους δικαστές σήμερα παθαίνουν το εξής πράγμα: Με πολλή ευκολία θα συγχωρήσουν και τα πιο μεγάλα παραπτώματα των ισχυρών, παρά τα πιο ασήμαντα των ταπεινών.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Σήμερα υπάρχει ένα λανθασμένο πνεύμα. Ακόμη και πνευματικοί άνθρωποι ζητούν μια νομική δικαιοσύνη και λένε ότι πιστεύουν και στον Θεό! «Το δίκιο σου, το δίκιο μου». Αυτό το "ευαγγέλιο" της λογικής, της παράξενης λογικής, να μην υπήρχε! «Να μη με περνούν κορόϊδο», λένε. Δεν βλέπετε που φθάνουν οι Χριστιανοί στα δικαστήρια; Και να έχουν δίκαιο, δεν πρέπει να πάνε στα δικαστήρια, πόσο μάλλον όταν δεν έχουν. Γι' αυτό και μερικοί γίνονται εξ αιτίας τους άπιστοι. Βλέπουν ότι ένας, που ούτε στην εκκλησία πάει, ούτε αγρυπνίες κάνει, μπορεί να μην κάνει κάτι τέτοιο, ενώ άλλος, που πάει στην Εκκλησία, κάνει αγρυπνίες κ.λ.π., πηγαίνει στο δικαστήριο έναν φτωχό για λίγα χρήματα που του χρωστάει, μόνο και μόνο για να βρει το δίκιο του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην έρθεις σε δικαστήριο με κανέναν, αλλά αν κατακριθείς, υπέμεινε, έστω και αν δεν είσαι ένοχος.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τα δικαστήρια είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση. Να προσέχετε πολύ σ' αυτές τις πόρτες. Να τις αποφεύγετε. Αν τύχη όμως και πάτε, να λέτε πάντα την αλήθεια και αμέσως να εξομολογείσθε. Γιατί το άλλο δικαστήριο είναι το φοβερό. Εκείνο, που θα κριθούμε όλοι.

~ Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης ~

Η επιθυμία να σύρει κάποιος κάποιον στο δικαστήριο, πηγάζει από κακή διάθεση. Και το αποτέλεσμα αυτής της επιθυμίας είναι να γεννιέται το μίσος, που καταστρέφει κάθε καλό στην ανθρώπινη ψυχή.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Έχει εκλείψει η αγάπη, γι' αυτό και οι Χριστιανοί σήμερα λύνουν τις διαφορές που έχουν με τους άλλους ανθρώπους, μέσω των δικαστηρίων.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Πολλοί άνθρωποι έχουν την δικαιοσύνη, αλλά δεν έχουν την αγάπη και άλλοι πάλι έχουν την αγάπη και δεν έχουν την δικαιοσύνη. Αλλά μόνο ο συνδυασμός της αγάπης και της δικαιοσύνης μπορεί να δώσει καλά και αγαθά αποτελέσματα μέσα σε μια κοινωνία. Ένας δικαστής για παράδειγμα, όταν είναι να αποδώσει δικαιοσύνη και δεν έχει μέσα του την αγάπη, δεν θα μπορέσει ποτέ να αποδώσει ποτέ σωστή δικαιοσύνη, διότι το ξεπέρασμα της δικαιοσύνης είναι η αγάπη. Γι' αυτό και αν κάποιος μείνει μόνο στο χώρο της δικαιοσύνης, στο τέλος θα αποδειχτεί άδικος.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Λέει ο Χριστός: Αν σου παίρνουν το παλτό, δώσε και το σακάκι σου. Και αν σου παίρνουν τα σακάκι, δώσε και το πουκάμισό σου. Και φεύγα... Γι' αυτό ο σοφός λαός έχει βγάλει τη ρήση: Ένας κακός συμβιβασμός είναι ανώτερος από μια καλή δίκη. Καλύτερα να αδικηθείς, παρά να πάτε στα δικαστήρια με τον άλλον, γιατί η δίκη δεν αφήνει μόνο έχθρα, αλλά χάνεις και την ειρήνη σου, η οποία είναι απαραίτητη για να σταθείς μπροστά στο Θεό στην προσευχή σου και να ζητήσει το έλεός Του.

~ Παναγόπουλος ~

Περί διπλωματίας

Ἐστω δε ο λόγος υμών ναι ναι, ου ου' το δε περισσόν τούτων εκ του πονηρού ἔστιν. [Ας είναι δε ο λόγος σας αληθινός πάντοτε, ώστε το ναι να είναι ναι και το όχι να είναι όχι. Διότι το παραπάνω από αυτά είναι από τον πονηρόν, τον πατέρα του ψεύδους.]

~ Κατά Ματθαίον 5,37 ~

Πάνω σε κάποια συζήτηση, την στιγμή που είναι να πω στον άλλον αυτό που θα τον βοηθήσει, έρχεται κάποιος και διακόπτει ή γίνεται κάποιος θόρυβος κ.λπ., για να αναγκαστώ να σταματήσω. Αφού ό πειρασμός κάνει τέτοια σχέδια, γιατί να μην κάνουμε και εμείς σχέδια στον πειρασμό; Να είστε έξυπνοι, να κοροϊδεύετε το ταγκαλάκι (διαβολάκι).

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για να έχουμε όλο τον κόσμο δικό μας, πρέπει να γίνουμε διπλωμάτες, κόλακες και να συμβιβάζομαστε.

~ Μοναχός Μωϋσής ο Αγιορείτης ~

Περί διχόνοιας

Οι Τούρκοι μόνοι τους, δεν μπορούσαν να φάνε τους Έλληνες, αν οι Έλληνες δεν ήταν φαγωμένοι μεταξύ τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όπως ακριβώς δεν είναι πάντοτε η ομόνοια καλή, έτσι ακριβώς ούτε η διχόνοια είναι πάντοτε κακή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Καλύτερη από την γεμάτη εμπάθεια ομόνοια είναι η διάσταση για χάρη της ευσέβειας.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Τίποτε δεν είναι τόσο πρόσφορο να οδηγήσει σε σύγκρουση και διχόνοια, όσο το να υπάρχει διαφωνία στο θέμα του Θεού.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο Κύριος είπε: "Δεν ήρθα να βάλω ειρήνη στη γη, ούτε αγάπη γονέων προς τα τέκνα ή αδελφών προς τους αδελφούς, σε όσους αποφάσισαν να Με υπηρετήσουν. Αντίθετα ήρθα, να φέρω μάχη και μάχαιρα, να διχάσω τους φίλους του Θεού, από τους φίλους του κόσμου, τους υλικούς από τους πνευματικούς, τους φιλοδόξους από τους ταπεινόφρονες (Ματθ. 10,34). Ο Κύριος ευφραίνεται γι' αυτήν την διαμάχη και τον χωρισμό που γίνεται, για την Αγάπη Του...

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Λέγεται ότι ο Όσιος Παμβώ επί 3 χρόνια παρακαλούσε το Θεό, να μην τον δοξάσει επί της γης. Και ο Θεός τόσο τον δόξασε, ώστε να μην μπορεί κανείς να αντικρύσει το πρόσωπό του από την λάμψη που τον περιέβαλλε.

Ο Θεός ικανοποιείται με τον διχασμό, όταν αυτός οφείλεται στην αγάπη Του.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ ~

Προτιμότερη η διχόνοια, από την αμαρτωλή ομόνοια.

~ Παναγόπουλος ~

Περί δόξας

Περιοκοπές

Είτε ουν εσθίετε είτε πίνετε είτε τι ποιείτε, πάντα εις δόξαν Θεού ποιείτε. [Είτε λοιπόν τρώτε, είτε πίνετε, είτε κάτι άλλο κάνετε, όλα να τα κάνετε για την δόξα του Θεού.]

~ Προς Κορινθίους Α' 10,31 ~

Δόξαν παρά αλλήλων λαμβάνοντες, και την δόξαν την παρά του μόνου Θεού ου ζητείτε; [Επιδιώκετε να παίρνετε δόξα και τιμή ο ένας από τον άλλον και δεν ζητείτε την αληθινή δόξαν, η οποία προέρχεται από τον έναν και μόνο Θεό;]

~ Κατά Ιωάννην 5,44 ~

Πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου. [Κάθε (κοσμική) δόξα του ανθρώπου είναι σαν άνθος χόρτου.]

~ Ησαΐας 40,6 ~

Δοξάζοντάς με δοξάσω, και ο εξουθενών με ατιμασθήσεται. [Δοξάζω εκείνους, που Με δοξάζουν και Με σέβονται και θα καταφρονήσω και θα εξουθενώσω εκείνους, οι οποίοι Με καταφρονούν.]

~ Α' Βασιλέων 2,30 ~

Αν ο Θεός δεν δοξάσει τον άνθρωπο, η δόξα των ανθρώπων είναι ένα τίποτα.

~ Όσιος Σισώης ~

Εκείνος που αγαπά τον εαυτό του, δεν μπορεί να αγαπά το Θεό. Εκείνος που δεν αγαπά τον εαυτό του εξαιτίας του υπερβολικού πλούτου της αγάπης του Θεού, αυτός αγαπά το Θεό. Ο άνθρωπος αυτός δεν ζητεί ποτέ τη δική του δόξα, αλλά τη δόξα του Θεού. Γιατί εκείνος που αγαπά τον εαυτό του, ζητεί τη δική του δόξα, ενώ εκείνος που αγαπά το Θεό, αγαπά την δόξα του Δημιουργού του. Είναι ιδίωμα της ψυχής που έχει πνευματική αίσθηση και αγαπά το Θεό, το να ζητεί πάντοτε την δόξα του Θεού σε όλες τις εντολές που πράττει και να ευχαριστείται στην δική της ταπείνωση. Γιατί στο Θεό αρμόζει η δόξα για τη μεγαλοσύνη Του, ενώ στον άνθρωπο αρμόζει η ταπείνωση με την οποία γινόμαστε οικείοι του Θεού. Ό,τι και αν κάνομε, ας λέμε πάντοτε και εμείς με χαρά για τη δόξα του Θεού,

εκείνο που έλεγε ο Άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής: «Εκείνος πρέπει να δοξάζεται, ενώ εμείς να μικραίνουμε» (Ιων. 3,30).

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Αν επιζητείς αιώνια δόξα, γαλήνη και χαρά, να ανεχτείς την ατίμωση, την θλίψη και να απορρίπτεις τα εφήμερα. Γιατί η παρούσα ζωή δεν είναι για τιμή και δόξα, που εσείς επιδιώκετε και απολαμβάνετε. Είναι για διώξεις και ύβρεις, που εμείς δοκιμάζουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν θέλεις αληθινή δόξα, να αποφύγεις την εδώ δόξα. Αν όμως επιδιώκεις την εδώ δόξα, θα χάσεις την αιώνια εκεί δόξα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για να πειστείς, ότι εάν περιφρονήσεις την δόξα, τότε θα την αποκτήσεις, άκουσε τι λέει ο ίδιος ο Χριστός: "Ός εάν θέλη εν υμών μέγας γενέσθαι, έστω υμών διάκονος" (Ματθ. 20,26). Εκείνος, ο οποίος θέλει να είναι πρώτος ανάμεσά σας, ας γίνει υπηρέτης σας. Και πάλι αλλού λέει ο Κύριος: Όστις ταπεινώση εαυτόν, υψωθήσεται (Ματθ. 23,12). Εκείνος δηλ. που θα ταπεινώσει τον εαυτόν του (και θα γίνει υπηρέτης των άλλων), αυτός θα υψωθεί και θα δοξαστεί από τον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος απολαμβάνει πολλής τιμής, είναι και υπεύθυνος μεγάλων οφειλών, αλλά και σέρνεται σε αλαζονεία και ματαιοδοξία, γίνεται δούλος ανθρώπων. Και καθώς μεγαλώνει η τυραννία της τιμής, αναγκάζεται να κάνει πολλά, που δεν θέλει. Ψυχή που επιθυμεί τιμή και δόξα, δεν θα δει την Βασιλεία των Ουρανών. Δεν το λέω εγώ. Το λέει το Πνεύμα το Άγιο: "Οι τιμημένοι, εδώ έχουν πάρει την ανοιβή τους" (Ματθ. 6,5).

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να περιφρονούμε και να μην επιθυμούμε τις τιμές που προέρχονται από τους ανθρώπους. Να μην επιδιώκουμε την κοσμική δόξα, αλλά την ουράνια, γιατί η πρώτη σε σχέση με την δεύτερη είναι ένα αστείο και μία ντροπή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για ποιόν λόγο λαχταρούμε την γήινη δόξα; Γιατί δεν λαχταρούμε πολύ έντονα την Ουράνια. Και ποιά η αιτία γι' αυτό; Η ραθυμία (ακηδία).

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος ο οποίος απολαμβάνει δόξα, βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με κάποιον, ο οποίος βρίσκεται σε ένα δωμάτιο μαζί με μια ωραία γυναίκα και παίρνει εντολή να μην κοιτάξει ποτέ την γυναίκα αυτή, με πονηρή σκέψη...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος πράττει κάτι πνευματικό, αλλά αποβλέπει στην ανθρώπινη δόξα, ήδη από την αρχή χάνει τον μισθό του και ο Θεός δεν τον οφείλει πλέον τίποτε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Άνθρωπος που αποβλέπει προς την ανθρώπινη δόξα, γρήγορα θα απομακρυνθεί από τα πράγματα της αρετής. Γιατί, εφόσον αρέσκεται με τους επαίνους, κάνει εκείνα που θέλουν οι άλλοι και όχι αυτά που θέλει αυτός.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μη λέμε τίποτα για τους εαυτούς μας, αλλά και να εμποδίζουμε αυτούς που θέλουν να μας εγκωμιάσουν. Όταν όμως η δόξα αναφέρεται στον Θεό, όχι μόνο δεν μας εμποδίζει ο Χριστός, αλλά και μας προστάζει να το κάνουμε αυτό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτα πιο μηδαμινό δεν υπάρχει από την δόξα των ανθρώπων. Για πες μου: Αν δεις πολλά μικρά βρέφη, απ' αυτά που θηλάζουν, άραγε επιθυμείς τη δόξα τους; Έτσι να βλέπεις και την δόξα των ανθρώπων. Γι' αυτό μια τέτοια δόξα λέγεται κενοδοξία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η φράση: "δόξα ανήκει στον Θεό, για όλα!", είναι θανατηφόρο πλήγμα για τον διάβολο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η κοσμική δόξα είναι σαν το βράχο στη θάλασσα, που τον σκεπάζουν τα νερά και ο πλοίαρχος δεν το ξέρει, μέχρι να χτυπήσει η καρύνα του πλοίου και να βυθιστεί.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Δεν βλέπεις μέσα σου τα πολλαπλά τραύματα της αμαρτίας σου και ζητάς να σε τιμήσουν; Απόφυγε τις τιμές των ανθρώπων, για να σε τιμήσει ο Θεός, και μην αγαπήσεις τις τιμές, για να μην ατιμασθείς. Όποιος κυνηγάει την τιμή, αυτή φεύγει από μπροστά του, και όποιος την αποφεύγει, η τιμή θα τον κυνηγήσει και θα γίνει κήρυκας της ταπείνωσής του σε όλους τους ανθρώπους. Εάν καταφρονείς τον εαυτό σου ότι τίποτε δεν είσαι χωρίς τη Χάρη του Θεού, για να μην τιμηθείς από τους ανθρώπους, θα σε φανερώσει για την ταπείνωσή σου. Εάν καταφρονήσεις την ανθρώπινη δόξα, θα αξιωθείς της δόξης του Θεού! Εάν από αληθινή ταπείνωση κατηγορήσεις τον εαυτό σου, θα επιτρέψει ο Θεός σε όλα τα κτίσματα του να σε επαινέσουν. Και θα ανοίξει μπροστά σου η πόρτα της δόξας του Πλαστουργού σου, και θα σε επαινέσουν, διότι έγινες στην πραγματικότητα κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν του Θεού.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος φεύγει εν γνώσει του από την μάταια δόξα του κόσμου τούτου, νοιώθει μέσα του τη δόξα του μέλλοντος αιώνος.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Δεν έχει ανάγκη δοξολογίας ο Θεός, αλλά θέλει να είσαι εσύ άξιος να δοξαστείς. Γι' αυτό σπείρε δοξολογία, για να θερίσεις στην Βασιλεία των Ουρανών, στεφάνια και τιμές και επαίνους.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι πόνοι γεννούν δόξα και οι κόποι στεφάνια. Αν επιθυμείς να έχεις δόξα και να υπερέχεις από τους άλλους, τότε να είσαι δίκαιος, φρόνιμος, υπομονετικός σε κάθε

δοκιμασία υπέρ της ευσέβειας. Έτσι και τον εαυτό σου θα σώσεις και εξαιτίας των σπουδαίων κατορθωμάτων, θα αποκτήσεις μεγαλύτερη δόξα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να κάνεις τόση προσπάθεια για να αποφύγεις τη δόξα των ανθρώπων, όση κάνουν άλλοι για να την αποκτήσουν. Μην ζημιώνεσαι λοιπόν θέλοντας να φαίνεσαι στους ανθρώπους. Ο πραγματικός, ο μεγάλος θεατής είναι ο Θεός. Στρέψε σ' Αυτόν τη φιλοδοξία σου. Δίνει λαμπρό μισθό!

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως η φωτιά δεν γεννάει χιόνι, έτσι και αυτός που ζητάει τις τιμές και τις δόξες του κόσμου τούτου, δεν θα απολαύσει τις τιμές, της μέλλουσας ζωής.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όπως κινδυνεύουν να πέσουν όσοι ανεβαίνουν σε σαθρή σκάλα, έτσι κάθε τιμή και δόξα και εξουσία καταρρίπτον τον κάτοχό τους, επειδή αυτές έρχονται σε αντίθεση με την ταπεινοφροσύνη.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αν μισήσετε την κοσμική προβολή (δόξα), τότε θα δέχεστε με την ίδια διάθεση και τον έπαινο και την προσβολή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κανείς δεν θα δοξαστεί από τον Θεό, όταν θέλει την ανθρώπινη δόξα. Να μην επιδιώκουμε ποτέ αξιώματα, για να δοξαστούμε από αυτά, γιατί αυτό φανερώνει αρρώστια προχωρημένη. Δείχνει, ότι βαδίζουμε αρρωστημένα άλλο δρόμο από τον δρόμο της ταπεινοφροσύνης, που βάδισαν οι Άγιοι Πατέρες και έφθασαν στον Παράδεισο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα οι περισσότεροι ενδιαφέρονται πως να αποκτήσουν από παντού δόξα. Δόξα από εδώ, δόξα από εκεί και τελικά καταλήγουν σε... λόξα από εδώ, λόξα από εκεί...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η δόξα είναι δηλητήριο μέσα σε χρυσό ποτήρι.

~ Άγιος Κυπριανός ~

Το να έχει κανείς όνομα ή δόξα μεγαλύτερη από την εργασία του, δεν τον βλάπτει σε τίποτα, φτάνει να μην αισθάνεται ευχαρίστηση από τα όσα εγκωμιαστικά λένε γι' αυτόν και να μην συμφωνεί μ' αυτά. Όπως ακριβώς δηλαδή και ένας άνθρωπος που συκοφαντείται για φόνο, δεν είναι ένοχος ενώπιον του Θεού, αφού δεν έχει κάνει αυτό το έγκλημα, έτσι και εκείνον που τον τιμούν, πρέπει να σκέφτεται: "Οι άνθρωποι δεν ξέρουν ποιός είμαι, γι' αυτό με έχουν σε υπόληψη".

~ Άγιος Βαρσανούφιος ~

Όπως οι σαρκικές αρετές επισύρουν την δόξα των ανθρώπων, έτσι και οι πνευματικές αρετές επισύρουν την δόξα του Θεού.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Όταν πάθεις κάποια ατιμία από ανθρώπους, τότε αμέσως θα εννοήσεις την ανταπόδοση της δόξας από τον Θεό.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Το φτυσίματα που έκαναν στον Κύριό μας, για εμάς είναι τύπος, στο να σβήσουμε κάθε ανθρωπαρέσκεια και κάθε δόξα του κόσμου τούτου.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Μόνο οι πνευματικοί άνθρωποι αδιαφορούν για την ανθρώπινη δόξα και την περιφρονούν, επειδή έχουν πληγωθεί και επιθυμούν άλλη δόξα... Γι' αυτό και ελευθερώνουν τον εαυτόν τους από κάθε φιλία του κόσμου, για να μπορέσουν να έχουν μόνο τον Θείο πόθο στην καρδιά τους. Γιατί, όσοι θέλουν να τρέξουν με ασφάλεια μέχρι τέλους το δρόμο, δεν ανέχονται ν' αναμείξουν άλλον έρωτα και άλλη αγάπη με εκείνη την επουράνια.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Οι Ιουδαίοι τίμησαν και υποδέχθηκαν τον Κύριο σαν βασιλιά, «μετά Βαΐων και κλάδων». Και μετά από λίγο Τον ατίμωσαν, Τον εχλεύασαν, Τον ερράπισαν... Πρώτα γονάτισαν μπροστά Του και Τον προσκύνησαν. Κι έπειτα Τον άρπαξαν και Τον οδήγησαν στον Σταυρό. Τη μια μέρα ζητωκραύγαζαν «ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου!». Και την άλλη παραληρούσαν «σταυρωθήτω!». Αυτοί είναι οι άνθρωποι. Και αυτή είναι η δόξα της γης. Όλα μεταβάλλονται, όλα έρχονται και παρέρχονται, εκτός από τον αιώνιο Θεό και την αιώνια δόξα Του. Η δόξα των ανθρώπων σου στερεί τη δόξα του Θεού...

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Όταν είσαι ευτυχισμένος και τιμημένος από τους ανθρώπους, μην ενθουσιάζεσαι. Και όταν είσαι δυστυχισμένος και περιφρονημένος, μην απελπίζεσαι. Και στην πρώτη και ατην δεύτερη περίπτωση, δείξε μετριοπάθεια και σύνεση. Γιατί στην παρούσα ζωή, όλα είναι μεταβλητά. Για όλα λοιπόν να δοξάζεις τον Θεό και όλα να τα αποδέχεσαι ως προερχόμενα απ' Αυτόν και το άγιο θέλημα Του.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Όλοι όσοι δοξάζονται από τον κόσμο, χάνονται μαζί του· εκείνοι όμως οι οποίοι δοξάζονται από τον Χριστό, σώζονται δια του Χριστού. Η δόξα του κόσμου είναι θάνατος, ενώ η δόξα του Χριστού είναι ζωή, ζωή αιώνια και αθάνατη...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Πόσο βλαβερή είναι η δόξα των ανθρώπων! Έστω και αν ο άνθρωπος έχει κάτι αξιέπαινο, όταν απολαμβάνει τον ήχο εκείνων των λόγων, τότε έχει στερηθεί την μέλλουσα δόξα, σύμφωνα με τις διδαχές των Πατέρων.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Δύσκολο στον άνθρωπο να έχει δόξα και τιμή, χωρίς ζημία στην ψυχή του. Δύσκολο όχι μόνο για τους εμπαιθείς, εκείνους που αγωνίζονται να νικήσουν τα πάθη τους, αλλά και σ' εκείνους που τα νίκησαν· και στους αγίους.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ ~

Η επιθυμία της δόξης των ανθρώπων, γεννά το ψεύδος, ενώ η ταπεινή αποφυγή της, αυξάνει τον Θείο φόβο μέσα στην καρδιά.

~ Αββάς Αμμωνάς ~

Αν εσείς φλέγεστε από αγάπη αληθινή και τέλεια για τον Κύριό μας και αν ακολουθείτε τον Θεό που είναι αγάπη, τότε ακόμα και αν πάτε στους πιο απρόσιτους (και ερημικούς) τόπους, οι άνθρωποι θα σας ανακαλύψουν. Όσο περισσότερο η φλόγα της Θείας αγάπης θα σας φέρνει κοντά στον Θεό, τόσο πιο μεγάλο θα είναι το πλήθος που θα συρρέει σε εσάς. Γιατί ο Κύριος λέει: "Δεν μπορεί να μείνει κρυμμένη μια πόλη που είναι χτισμένη πάνω σε βουνό" (Ματθ. 5,14). Και αλλού επίσης λέει: "θα δοξάσω εκείνους που Με δοξάζουν και θα καταφρονήσω εκείνους που Με καταφρονούν" (Α' Βασ. 2,30)

~ Αββάς Αβραάμ ~

Ποτέ σου μην ζηλέψεις, μην φθονήσεις, μην επιθυμήσεις δόξες, μην ποθήσεις αξιώματα. Πάντα να επιδιώκεις να ζεις στην αφάνεια. Σε συμφέρει να μην σε ξέρει ο κόσμος, γιατί ο κόσμος είναι πλάνος. Με τα κενόδοξά του λόγια και τις μάταιες παρακινήσεις του, μας πλανά και μας βλάπτει πνευματικά.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουινιώτης ~

Αυτός που είναι γυμνός από αρετές, ζητά την δόξα των ανθρώπων.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Αν έχεις χαρά, τι να την κάνεις τη δόξα, τα αξιώματα.

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Ο Δεσπότης (Χριστός) έγινε για την αγάπη σου δούλος και εσύ ποθείς τιμές και δόξες, αναίσχυντε;

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Δεν είναι κακή η δόξα. Κακή είναι η φιλοδοξία και ακόμη χειρότερη η κενοδοξία.

~ Είπε Γέρων ~

Όταν κάνουμε κάποιο καλό, δεν το κάνουμε εμείς. Το κάνει ο Θεός δια εμάς. Ποτέ λοιπόν δεν πρέπει να οικειοποιηθούμε, τη δόξα που πρέπει να δοθεί στον Κύριο. Ποτέ να μην λέμε: Ξέρεις τι κάνω εγώ! Ξέρεις πόσους βοήθησα εγώ! Προηγουμένως στις σκάλες, με συνάντησε μία ψυχή και με είπε: "Αν δεν ήσουνα εσύ...". Με κόπηκε η φωνή μου! Διότι αυτό που είπε η κυρία, ήταν βλασφημία. Αν δεν ήμουνα εγώ ή αν δεν ήταν ο Θεός; Τη βρύση πρέπει να δοξάζουμε ή τον Μαραθώνα που τροφοδοτεί την βρύση; Τί θα έφτιαχνε η βρύση χωρίς τον Μαραθώνα; Είναι βλασφημία να κλέβουμε την δόξα του Θεού...

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

"Εσύ θα δοξαστείς στον Ουρανό!"

Κάποτε ένας Ιεραπόστολος επέστρεφε γερασμένος και άρρωστος στην πατρίδα του, αφού εργάστηκε σε Αφρικανική χώρα, για 30 συναπτά χρόνια, με μύριες στερήσεις και

δυσκολίες. Με το πλοίο που ταξίδευε, επέστρεφε και ένας άρχοντας με την συνοδεία του, από κυνήγι αγρίων ζώων στην ζούγκλα, περιπέτεια που ιδιαιτέρως αγαπούσε.

Όταν έφτασαν στην πατρίδα, έγινε μεγαλειώδης υποδοχή στον άρχοντα, με μουσικές και επευφημίες! Τον φτωχό όμως Ιεραπόστολο, δεν τον περίμενε κανείς...!

Τότε ένοιωσε μόνος, ξένος στον τόπο του και παραπονέθηκε:

"Θεέ μου είπε, δεσ πως τιμάει ο κόσμος τους δικούς του και δεσ και την δική μου θέση...".

Τότε, του είπε ο Θεός μέσα του:

"Εσύ παιδί μου, μην λυπάσαι! Εσύ δεν είσαι εκ του κόσμου τούτου... Όταν όμως πας στην δική σου Πατρίδα, στον Ουρανό, τότε να δεις τι υποδοχή θα σου κάνουν οι Άγγελοι, οι Άγιοι και οι Συμπολίτες σου!!!"...

Η δόξα των ανθρώπων σε κάνει ανάξιο για τα Ουράνια αγαθά

Ήταν κάποιος ηγούμενος ενός μοναστηριού που είχε πολλή δόξα από τους ανθρώπους και ήταν πατέρας διακοσίων μοναχών. Ο Χριστός επισκέφτηκε τον μοναστήρι του ένα πρωινό, παίρνοντας την μορφή ενός φτωχού Γέροντας και παρακάλεσε το θυρωρό να ειδοποιήσει τον αββά, ότι είναι ο τάδε αδελφός. Με πολύ δυσκολία μπήκε ο θυρωρός να τον ειδοποιήσει και βρήκε τον αββά να μιλάει με άλλους. Στάθηκε λίγο και του μετέφερε όσα αφορούσαν το φτωχό, χωρίς να ξέρει ότι ήταν ο Χριστός.

Ο αββάς τότε τον μάλωσε λέγοντας:

- Δεν βλέπεις που μιλάω με τους ανθρώπους; Άσε με τώρα...

Μακροθύμησε ο Κύριος, έμεινε και τον περίμενε, μέχρι να έρθει.

Γύρω στις έντεκα, ήρθε κάποιος πλούσιος στο μοναστήρι, τον οποίο ο ηγούμενος γρήγορα τον υποδέχτηκε.

Ο Χριστός τον είδε να είναι μαζί με τον πλούσιο, τον πλησίασε και τον παρακάλεσε:

- Θέλω να σου μιλήσω, αββά.

Αυτός όμως βλέποντάς τον, αδιαφόρησε, μπήκε μέσα μαζί με τον πλούσιο να φάνε, θέλοντας δήθεν να φροντίσει τους φιλοξενούμενους. Έπειτα πάλι μετά το γεύμα ξεπροβοδίζει μέχρι τη θύρα τον πλούσιο και επέστρεψε αιχμαλωτισμένος στις πολλές φροντίδες και λησμονώντας την παράκληση του φτωχού και ανεξίκακου Γέροντος.

Οι ώρες πέρασαν, έφτασε το βράδυ και ο ηγούμενος δεν αξιώθηκε να δεχτεί τον ευλογημένο και αληθινά ξένο. Ο Κύριος πριν αναχωρήσει από τον μοναστήρι, δήλωσε στον θυρωρό:

- Να μεταφέρεις στον αββά τα εξής: Αν θέλεις τη δόξα των ανθρώπων, Εγώ για τους προηγούμενους κόπους και τις πολλές σου προσπάθειες, θα σου στείλω από τα τέσσερα μέρη του ορίζοντα να σε παρακαλούνε, επειδή θέλεις να αλείφεις και να αλείφεις! αλλά τα αγαθά της δικής Μου Βασιλείας δεν θα τα γευτείς.

Και λέγοντας αυτά φωτίστηκε το πρόσωπο του φτωχού, φανερώθηκε ο Παντοκράτωρ Χριστός και εξαφανίστηκε μπροστά στα έκπληκτα μάτια του θυρωρού..

Περί δούλου Κυρίου

Ὅστις γὰρ ἀν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός και ἀδελφή και μήτηρ ἐστίν. [Διότι ὁποῖος θὰ γνωρίσει και θὰ ἐφαρμόσει, τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς Μου, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός Μου και ἀδελφή Μου και ἡ μητέρα Μου.]

~ Κατὰ Ματθαῖον 12,50 ~

Ὅς γὰρ ἀν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου και ἀδελφή μου και μήτηρ ἐστί. [Διότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐφαρμόσει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου και ἀδελφή μου και μητέρα μου.]

~ Κατὰ Μάρκον 3,35 ~

Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, εἰάν ποιήτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τι ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δε εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἀ ἀκουσα παρά τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν. [Εἶστε φίλοι μου και θὰ εἶστε πάντοτε φίλοι μου, εἰάν πράττετε ὅσα ἐγὼ σας παραγγέλλω. Δεν σας λέω πλέον δούλους, διότι ὁ δούλος δεν γνωρίζει τι πράττει ὁ κύριός του. Σας ὀνόμασα και σας ὀνομάζω φίλους μου, διότι κατέστησα σε ἐσᾶς γνωστά ὅλα ὅσα ἀκουσα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου και ἐπομένως ἔχετε πολλήν γνώση, του τι πράττω και πρὸς ποιὸν σκοπὸν πράττω ἐγὼ.]

~ Κατὰ Ἰωάννη 15,15 ~

Ὅτε δε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υιοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅστε οὐκέτι εἰ δούλος, ἀλλ' υἱός· εἶδε υἱός, και κληρονόμος Θεοῦ δια Χριστοῦ. [Ὅταν συμπληρώθηκε ὁ χρόνος και ἦρθε ὁ κατάλληλος καιρός, που εἶχε ὀριστεῖ μέσα στο Θεῖο σχέδιο, ἔστειλε ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν στὴν γῆν, τὸν Υἱὸν Του, ὁ ὁποῖος ἔλαβε σάρκα ἀνθρώπινη δια μέσου παρθένου γυναικός και υπετάχθη θεληματικά στον Μωσαϊκὸ Νόμο. Και τούτο, για να ἐξαγοράσει ἐκείνους που βίσκοντο κάτω ἀπὸ τὴν κατάρρα του Μωσαϊκοῦ Νόμου, για να πάρουμε ὅλοι τὴν υιοθεσία, που μας εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Θεός και να γίνουμε παιδιὰ του Θεοῦ. Ὅστε σύμφωνα με αὐτὰ συ, ὁ Χριστιανός, δεν εἶσαι πλέον δούλος τῶν στοιχείων του κόσμου, ἀλλὰ υἱός του Θεοῦ. Και εἰάν εἶσαι υἱός του Θεοῦ, εἶσαι κατὰ συνέπεια και κληρονόμος του Θεοῦ, δια μέσου του Ἰησοῦ Χριστοῦ.]

~ Πρὸς Γαλάτας 4,4-5 και 4,7 ~

Ὁ Θεός σέβεται τὴν ἐλευθερία του ἀνθρώπου, γιατί δεν ἔκανε δούλους, ἀλλὰ υἱούς. Και παρόλο που ἤξερε ὅτι θὰ ἐπακολουθήσει ἡ πτώση, δεν τοὺς ἔκανε δούλους. Προτίμησε να ἔρθει, να Σαρκωθεῖ, να Σταυρωθεῖ και να κερδίσει ἔτσι τὸν ἀνθρώπο. Με τὴν ἐλευθερία ὁμως αὐτή που ἔδωσε ὁ Θεός - παρόλο που ὁ διάβολος μπορεί να κάνει πολὺ κακό - δίνεται μια ευκαιρία για κοσκίνισμα. Φαίνεται τι κάνει κανεὶς με τὴν καρδιά του, φαίνεται καθαρά το πολὺ φιλότιμο.

~ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης ~

Ὁ Θεός δεν χαίρεται τόσο ὅταν Τον ὀνομάζουμε Κύριο, ὅσο ὅταν Τον ὀνομάζουμε Πατέρα. Γι' αὐτὸ και ὅλα για ἐμᾶς τα ἔκανε και δεν λυπήθηκε, οὔτε τὸν Μονογενὴ Υἱὸ Του, ὥστε ἐμεῖς να λάβουμε τὴν υιοθεσία και να μην Τον ἀγαπάμε ως Κύριο, ἀλλὰ ως Πατέρα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι μεγάλο πράγματι και το αξίωμα αυτό: το να είναι κανείς δούλος του Χριστού. Ο δούλος του Χριστού είναι πραγματικά ελεύθερος από την αμαρτία. Και ο γνήσιος δούλος δεν είναι κανενός άλλου κυρίου δούλος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτό είναι πραγματική ελευθερία, όταν κανείς και ως δούλος διαλάμπει. Τέτοιος είναι ο Χριστιανισμός: Χαρίζεται ελευθερία στους δούλους, έστω και αν παραμένουν δούλοι. Αυτή η δουλεία δεν βλάπτει. Εκείνη που βλάπτει, είναι η δουλεία της αμαρτίας. Διότι πες μου, ποιό είναι το όφελος, όταν δεν είσαι δούλος ανθρώπου, όμως υποδουλώνεις τον εαυτόν σου στα πάθη;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι τιμή να είσαι δούλος Κυρίου, διότι τότε είσαι τέλεια ελεύθερος. Μόνο ο δούλος Κυρίου έχει το Πνεύμα το Άγιο και κολυμπάει μέσα στη Χάρη. Όταν είσαι δούλος Κυρίου, είσαι στην ανωτάτη διακονία και είσαι ή πρίγκιπας ή πριγκίπισσα. Σε αυτόν τον βαθμό σε βάζει ο Κύριος, όταν τον υπηρετείς.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πολλοί είναι εκείνοι που λένε: Δεν δέχομαι το Χριστό, γιατί με θέλει δούλο. Είναι κάτι, που πολλοί σκοντάφτουν στο σημείο αυτό. Μα σε θέλει ο Χριστός δούλο, όπως σε θέλει ο διάβολος; Δεν μπορούν οι άνθρωποι, να ερμηνεύσουν τη δουλεία του Χριστού και τη δουλεία του διαβόλου. Η δουλεία του διαβόλου είναι τυρρανική και έχει σκοπό να βασανίζει τον άνθρωπο. Ενώ στο Χριστό, ο άνθρωπος εκούσια δουλώνεται ως ευγνωμοσύνη για την φιλανθρωπία που μας έδειξε, απελευθερώνοντας μας από τα δεσμά του διαβόλου και μας δόθηκε έτσι η ευκαιρία να σωζόμαστε. Είναι λοιπόν προς συμφέρον της ψυχής του ανθρώπου, ο άνθρωπος να εξαρτιέται από το Χριστό και ο όρος δούλος δεν έχει την αυστηρή έννοια του όρου, όπως την ερμηνεύουμε εμείς. Είναι δουλεία ευεργετική.

~ Παναγόπουλος ~

Αφού στην προσευχή του "Πάτερ ημών", αποκαλείς το Θεό Πατέρα, πώς ισχυρίζεσαι, ότι ο Θεός θέλει δούλους; Εκτός και αν δεν λες αυτήν την προσευχή...

~ Παναγόπουλος ~

Στην παραβολή του ασώτου υιού, όταν ο άσωτος υιός επέστρεψε στον πατέρα του μετανιωμένος, ζήτησε από τον πατέρα του, να τον κάνει εργάτη-δούλο στα κλήματα του. Και ο πατέρας δεν το δέχτηκε, δεν τον άφησε καν να ολοκληρώσει τη σκέψη του και τον περιποιήθηκε σαν παιδί του. Τί διδάσκει αυτό; Ότι ο Θεός, θέλει δούλος; Δεν έχει ανάγκη ο Θεός από εργάτες-δούλους, όπως λένε μερικοί. Θέλει τον άνθρωπο για παιδί του, να αισθάνεται άνετα ο άνθρωπος δίπλα Του και να γίνει συγκληρονόμος της Βασιλείας Του. (Βλέπε Προς Γαλάτας 4,4-5 και 4,7)

~ Παναγόπουλος ~

Περί δύναμης

Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν. [Διότι χωρίς Εμένα, χωρίς την σωτήριοι Χάριν Μου και την ζωτικήν ενέργειάν Μου, δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε το αγαθόν.]

~ Κατά Ιωάννην 15,5 ~

Ιδού δίδωμι υμίν την εξουσία του πατείν επάνω όφρων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν υμάς ου μη αδικήση. [Ιδού Εγώ τώρα σας δίνω την εξουσία να πατάτε πάνω σε φίδια και σκορπιούς, να ποδοπατείτε και να εξουθενώνετε όλη την δύναμη του εχθρού, δηλαδή του διαβόλου και τίποτε από όσα αυτός ενάντιον σας πανουργείται και εφευρίσκει, δεν θα σας αδικήσει ή βλάψει.]

~ Κατά Λουκάν 10,19 ~

Η γαρ δύναμις μου εν ασθενεία τελειούται. Ήδιστα ουν μάλλον καυχήσομαι εν ταις ασθενείαις μου. [Διότι η δύναμή Μου, φανερώνεται τέλεια, όταν ο άνθρωπος είναι ασθενής και ανίσχυρος.]

~ Προς Κορινθίους Β' 12,9 ~

Πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ. [Τα πάντα μπορώ και κατορθώνω, με την δύναμη που μου δίνει ο Χριστός.]

~ Προς Φιλιππησίους 4,13 ~

Ενδυναμού εν τη χάριτι τη εν Χριστώ Ιησού. [Να ενδυναμώνεσαι με την Χάριν, που δίνει ο Ιησούς Χριστός.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 2,1 ~

Ο Κύριός μοι παρέστη και ενεδυνάμωσέ με. [Ο Κύριός μου στάθηκε στο πλευρό μου και με ενδυνάμωσε.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 4,17 ~

Χαλεπώτερα σου μη ζήτηι και ισχυρότερα σου μη εξέταζε. [Μην επιζητείς δυσκολοκατόρθωτα πράγματα και ανώτερα από τις δυνάμεις σου, μην τα εξετάζεις καθόλου.]

~ Σοφία Σειράχ 3,21 ~

Όποιος έχει το Θεό μαζί του, είναι ο πιο ισχυρός όλων. Όποιος όμως δεν έχει το Θεό μαζί του και στερείται την βοήθεια Του, είναι ο πιο ανίσχυρος όλων, ακόμη και αν περιφρουρείται από μυριάδες στρατού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε πιο αδύνατο, από πολλούς παρανόμους, που δεν εφαρμόζουν τον Νόμο του Θεού. Και τίποτε πιο δυνατό από έναν, που ζει σύμφωνα με τον Νόμο του Θεού. Γιατί ένας που ζει ενάρετα, μπορεί να σώσει ολόκληρη πόλη από την οργή του Θεού, ενώ μια ολόκληρη διεφθαρμένη πόλη, δεν έχει την δύναμη να παρασύρει έναν ενάρετο άνθρωπο στην ανήθικη ζωή και την τιμωρία γι' αυτήν, ούτε και να τον υποτάξει. Και αυτό φαίνεται σαφώς στην περίπτωση του Νώε. Όλοι καταστράφηκαν, εκείνος σώθηκε μόνος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Φέρτε σε πόλεμο ένα εκατομμύριο ανθρώπους και έναν Άγιο. Και θα δούμε ποιός θα νικήσει. Φυσικά ο Άγιος! Βγήκε τότε ο Ιησούς του Ναυή σε πόλεμο. Μόνος τα κατόρθωσε όλα, ώστε οι άλλοι σε τίποτα δεν ωφέλησαν. Ο πολύς όχλος αγαπητέ, όταν δεν εφαρμόζει το θέλημα του Θεού, καθόλου δεν διαφέρει από το μηδέν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η δύναμη των δικαίων δεν βρίσκεται στην ποσότητα του αριθμού, αλλά στην Χάρη και τη Δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Δώδεκα ήταν οι Απόστολοι. Είδες πόσο μικρή είναι η ζύμη και πόση μεγάλη ήταν η μάζα που ζούσε στην απιστία. Όμως εκείνοι οι 12, έφεραν προς τη δική τους πίστη, όλη την οικουμένη. Η ζύμη και η μάζα, ήταν της ίδιας φύσεως, αλλά δεν ήταν όμως και της ίδιας ποιότητας...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσα πιο πολλά κακά πάθεις εσύ που ζεις ενάρτητη ζωή, τόσο πιο ισχυρός γίνεσαι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γνώρισμα των ισχυρών, είναι να υπομένουν τους ασθενείς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δυνατός είναι εκείνος που ευχαριστείται στις πρόσκαιρες θλίψεις και στενοχώριες, διότι σ' αυτές κρύβεται η ζωή και η δόξα της νίκης του.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Οι άνθρωποι, τότε έρχονται σε αληθινή επίγνωση, όταν ο Θεός τους στερήσει τη δύναμή τους και τους κάνει να συναισθανθούν την ανθρώπινη αδυναμία και τη δυσκολία που προκαλούν οι πειρασμοί και την πονηριά του εχθρού και με ποιον αντίπαλο έχουν να παλέψουν, και πόσο ασθενής είναι η ανθρώπινη φύση τους και πως τους φυλάει η Θεϊκή δύναμη και πόσο προχώρησαν και προόδευσαν στην αρετή και ότι χωρίς τη δύναμη του Θεού είναι ανίσχυροι μπροστά σε οποιοδήποτε πάθος. Και αυτό το κάνει ο Θεός, για να αποκτήσουν, από όλες αυτές τις αρνητικές εμπειρίες, αληθινή ταπείνωση, και να πλησιάσουν κοντά του και να περιμένουν τη βέβαιη βοήθειά Του και να προσεύχονται με υπομονή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Στις αδυναμίες του ανθρώπου δείχνεται τέλεια η δύναμη του Χριστού.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Ισχυρός άνθρωπος είναι εκείνος, που συγκρατεί την οργή του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι δυνατοί άνθρωποι, δεν βάζουν τους άλλους κάτω, αλλά τους τραβάνε να σηκωθούνε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν υπάρχει ισχυρότερος άνθρωπος στον κόσμο, από εκείνον που παλεύει με τον ανθρωποκτόνο (σατανά) και χτυπάει αλύπητα και κόβει τα πάθη του και ελευθερώνεται πνευματικά από την σκλαβιά των παθών.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος έχει μέσα του κρυμμένη δύναμη, για ώρα ανάγκης.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πάντως, αν δεν καταλάβει ο άνθρωπος, ότι τίποτε δεν μπορεί να κάνει με την δική του δύναμη, αλλά, ό,τι κάνει, το κάνει με την δύναμη του Χριστού και χίλια δαιμόνια να βγάλει από δαιμονισμένους, πάλι τίποτε δεν κάνει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Με την ελπίδα και την εμπιστοσύνη στον Θεό, αυξάνει κανείς τις ψυχικές του δυνάμεις. Πρέπει να αφήνουμε τον εαυτόν μας στα χέρια του Θεού με απόλυτη εμπιστοσύνη και να βλέπουμε την κάθε δοκιμασία σαν δώρο σταλμένο από την αγάπη του Θεού. Ο άνθρωπος που έχει μεγάλη εμπιστοσύνη στον Θεό χαίρεται τα πάντα. Είτε είναι άρρωστος, είτε μένει νηστικός, είτε τον αδικούν, είτε..., είτε..., πιστεύει ότι ο Θεός τα έχει επιτρέψει, ελπίζει στον Θεό και είναι πάντα ασφαλισμένος στο λιμάνι της ελπίδος του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ένας μόνο ξέρει τι έχεις περάσει και μόνο Αυτός μπορεί να σε δώσει δύναμη... Μόνο ο Θεός...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Μην νομίσουμε, πως όταν κατορθώσουμε κάτι, αυτό έγινε με δική μας δύναμη. Αλίμονο αν φανταστώ, ότι με την ικανότητά μου και την εξυπνάδα μου, κατόρθωσα κάτι. Διότι η ικανότητα και η αξία στον άνθρωπο, είναι δώρα του Θεού. Ό,τι κατορθώσαμε, με την Χάρη του Χριστού το κατορθώσαμε. Επομένως, χωρίς την βοήθεια του Θεού, ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάτι τίποτα. Αν πιστεύεις το αντίθετο, πλανάσαι οικτρά και είσαι δυστυχής. Ο άνθρωπος φαίνεται νικητής, αλλά πάντα με την δύναμη του Θεού...

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Εκείνος είναι δυνατός άνθρωπος, ο οποίος αποδιώχνει την κακία με την πράξη και με την γνώση.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Με την βοήθεια του Θεού, είμαστε όλοι δυνατοί.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Ανίσχυρος είναι ο άνθρωπος, χωρίς την βοήθεια του Θεού.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Μην λέτε: "Δεν μπορώ". Αυτή η κουβέντα, δεν είναι Χριστιανική. Εμείς οι Χριστιανοί λέμε: "Όλα τα μπορώ. Όχι όμως μόνος μου, αλλά με την βοήθεια του Θεού". "Πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ" (Φιλιπ. 4,13).

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Είναι πιο δυνατός εκείνος που υποτάσσει το θέλημά του στο θέλημα του αδερφού του, απ' αυτόν που πεισματικά προσπαθεί να υπερασπίσει την άποψή του και να την επιβάλλει στον άλλον. Ο πρώτος είναι δυνατός επειδή υπομένει και ανέχεται τον άλλον, ο δεύτερος είναι αδύνατος και κατά κάποιο τρόπο ασθενής. Γι' αυτό και πρέπει να τον περιβάλλουμε με τρυφερότητα και καλοσύνη. Ποτέ ο αδύνατος δεν μπορεί να υπομείνει τον αδύνατο, ούτε ο άρρωστος θα μπορέσει ποτέ να αντέξει ή να θεραπεύσει τον ασθενή. Μόνο εκείνος που δεν έχει υποκύψει στο πάθος και στην αδυναμία, θα μπορέσει να προσφέρει θεραπεία στον αδύναμο.

~ Αββάς Ιωσήφ ~

Πολλά πνεύματα (δαιμόνια), είναι ισχυρότερα από μας. Αν είμαστε όμως με τον Χριστό, θα κατορθώσουμε να τα νικήσουμε.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Ο Κύριος θέλει να καθαρίσουμε πρώτα τον εαυτόν μας, για να μας δώσει τη Θεία δύναμη και ισχύ Του. Αλλά εμείς δεν είμαστε αγνοί και καθαρισμένοι από το κακό. Αν μας έδινε τις δυνάμεις Του, όσο είμαστε στην ακάθαρτη κατάστασή μας, θα μεταστρέφονταν σε μαύρη μαγεία.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Οι άνθρωποι αντλούν δύναμη από τον εαυτόν τους και όχι από τον Θεό, γι' αυτό και εξαντλούνται.

~ Παναγόπουλος ~

Περί δυσκολιών

Περικοπές

Όταν κάνουμε συνέχεια προσευχή, θα μας φωτίζει ο Θεός τι να κάνουμε κάθε φορά και στις πιο δύσκολες καταστάσεις. Θα το λέει ο Θεός μέσα μας. Θα βρίσκει τρόπους ο Θεός.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο άνθρωπος που έχει δώσει την καρδιά του στο Χριστό δεν υποφέρει, όσες δυσκολίες και να του συμβούν. Χαίρεται, είναι γεμάτος εσωτερική χαρά. Είναι δραστήριος, προσεκτικός. Δεν κάνει λάθη, ζημιές. Το μυαλό, τα χέρια, τα πόδια, όλα κινούνται από τη Χάρη του Θεού.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Μη φοβάσαι τις δυσκολίες. Να τις αγαπάς, να ευχαριστείς το Θεό γι' αυτές. Κάποιο άγιο σκοπό έχουν για την ψυχή σου...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Εάν μας δει ο Θεός να δεχόμαστε τα παρόντα δυσάρεστα με ευγνωμοσύνη, ή θα απομακρύνει τα λυπηρά, ή θα μας αμοίψει με τα μεγάλα στεφάνια της υπομονής.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Στις δυσκολίες δίνει εξετάσεις ο άνθρωπος. Εκεί φαίνεται αν έχει πραγματική αγάπη, θυσία. Και όταν λέμε θυσία, εννοούμε ότι την ώρα του κινδύνου δεν υπολογίζει τον εαυτόν του και σκέφτεται τους άλλους. Βλέπεις και η παροιμία λέει «ο καλός φίλος στην ανάγκη φαίνεται». Θεός φυλάξοι αν λ.χ. τώρα έπεφταν βόμβες, θα φαινόταν ποιός σκέφτεται τον άλλον και ποιός τον εαυτόν του. Όποιος όμως έχει μάθει να σκέφτεται μόνο τον εαυτόν του, σε μια δυσκολία πάλι τον εαυτόν του θα σκέφτεται και ο Θεός, δεν θα τον σκέφτεται αυτόν τον άνθρωπο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Καλύτερα να δυσκολευτείς εσύ, παρά να δυσκολευτεί ο άλλος εξαιτίας σου. Αυτή η δυσκολία σου, θα φέρει την ευλογία του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να είστε με τον Χριστό, να ζείτε σύμφωνα με τις εντολές Του και να προσεύχεστε για να έχετε Θείες δυνάμεις και να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε τις δυσκολίες. Σήμερα, για να μπορέσει ο άνθρωπος να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες που συναντά, πρέπει να έχει μέσα του τον Χριστό, από Τον οποίο θα παίρνει Θεία παρηγοριά, για να έχει κάποια αυταπάρνηση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν βρεθούμε και εμείς σε δυσκολία και δεν την αντιμετωπίσουμε πνευματικά, τότε θα πουν οι κοσμικοί για εμάς: «Πού είναι η προσευχή σας; Λέτε ότι προσεύχεστε, αλλά τί κάνετε;». Γινόμαστε ρεζίλι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα, για να μπόρεσει ο άνθρωπος να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες που συναντά, πρέπει να έχει μέσα του τον Χριστό, από τον Οποίο θα παίρνει Θεία παρηγοριά, για να έχει κάποια αυταπάρνηση. Αλλιώς σε μια δύσκολη στιγμή τί θα γίνει; Διάβασα κάπου ότι ο Αβδούλ-Πασάς (διοικητής της Θεσσαλονίκης τα έτη 1821-1823), είχε πάρει πεντακόσιους νέους από το Άγιο Όρος. Άλλοι από αυτούς ήταν δόκιμοι και άλλοι είχαν πάει εκεί, για να κρυφτούν. Τότε φαίνεται με την Επανάσταση κατέφευγαν στο Άγιον Όρος, για να γλυτώσουν, επειδή οι Τούρκοι μάζευαν νέα παιδιά, να τα κάνουν Γενίτσαρους. Ο Αβδούλ-Πασάς τους νέους που έπαιρνε, αν δεν αρνιόνταν τον Χριστό, τους κρεμούσε στον Πύργο, στην Ουρανούπολη. Από τόσους που πήρε από το άγιον Όρος μόνον πέντε μαρτύρησαν, ενώ οι άλλοι αρνήθηκαν τον Χριστό και έγιναν Γενίτσαροι. Χρειάζεται παλληκαριά• δεν είναι παίξε-γέλασε. Αν έχει κανείς κακομοιριά, φιλαυτία, δεν έχει Θεϊκή δύναμη μέσα του, και τότε πώς να αντιμετωπίσει μια τέτοια δυσκολία;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δύσκολα χρόνια!... Θα περάσουμε τράνταγμα. Ξέρετε τι θα πει τράνταγμα; Αν δεν έχετε λίγη κατάσταση πνευματική, δεν θα αντέξετε. Θεός φυλάξοι, θα φτάσουμε να έχουμε ακόμη και άρνηση πίστεως. Κοιτάξτε να αδελφωθείτε, να ζήσετε πνευματικά, να γαντζωθείτε στον Χριστό. Σφιχτείτε λιγάκι. Βλέπω τι μας περιμένει, γι' αυτό πονάω. Μην αφήνετε τον εαυτό σας χαλαρό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η στέρηση πολύ βοηθάει. Όταν στερούνται κάτι οι άνθρωποι, τότε μπορούν να αναγνωρίσουν την αξία του. Όσοι στερούνται με επίγνωση, με διάκριση, με ταπείνωση, για την αγάπη του Χριστού, αισθάνονται την πνευματική χαρά. Αν π.χ. κάποιος πει, «δεν θα πτώ νερό σήμερα, γιατί ο τάδε είναι άρρωστος, Θεέ μου, δεν μπορώ να κάνω τίποτε περισσότερο» και το κάνει, ο Θεός θα τον ποτίσει όχι με νερό, αλλά με λεμονάδα πνευματική, με Θεϊκή παρηγοριά. Τους ταλαιπωρημένους, μία παραμικρή βοήθεια να τους προσφέρει κανείς, έχουν πολλή ευγνωμοσύνη. Σήμερα οι πιο πολλοί δεν στερούνται, γι' αυτό δεν έχουν φιλότιμο. Αν δεν κοπιάζει κανείς, δεν μπορεί να εκτιμήσει και τον κόπο των άλλων. Τί νόημα έχει λ.χ. να ζητάς επάγγελμα άνετο, να βγάζεις χρήματα και μετά να ζητάς ταλαιπωρία; Οι Σουηδοί, που παίρνουν για όλα επίδομα από το κράτος και δεν κοπιάζουν, γυρίζουν στους δρόμους. Κοπιάζουν για τον αέρα, νιώθουν άγχος, γιατί έχουν εκτροχιαστεί πνευματικά, όπως οι ρόδες, που όταν βγουν από τον άξονα, τρέχουν στον δρόμο χωρίς σκοπό και καταλήγουν στον γκρεμό...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ό,τι και να κάνουμε, ταπείνωση - αγάπη - αρχοντιά χρειάζεται. Τα πράγματα είναι απλά. Εμείς τα κάνουμε δύσκολα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν είναι κανείς ευαίσθητος και βρεθεί σε ένα σκληρό περιβάλλον και του κάνουν την ζωή μαύρη, πώς να αντέξει; Ή πρέπει να βρίζει κ.λπ. ή να φύγει. Αλλά και να φύγει δεν μπορεί, γιατί χρειάζεται να ζήσει. Του λέει το αφεντικό: "Σου έχω εμπιστοσύνη, γιατί δεν κλέβεις, πρέπει όμως να βάζεις και σάπια ανάμεσα στα καλά. Μέσα στις καλές μπάλες τριφύλλι, πρέπει να βάλεις και λίγες χωνεμένες"! Τον βάζει και διευθυντή, για να τον κρατήσει, πρέπει όμως να κάνει και έτσι, γιατί αλλιώς θα τον πετάξει από την δουλειά. Μετά ο καημένος δεν κοιμάται, αρχίζει τα χάπια. Ξέρετε τι τραβάνε οι καημένοι οι άνθρωποι; Τι δυσκολίες, τι εκβιασμούς συναντούν πολλοί στις δουλειές τους από τους προϊσταμένους; Τους κάνουν την ζωή μαύρη. Να παρατήσουν την δουλειά; Έχουν οικογένεια. Να καθίσουν; Βάσανα. Μπρος βαθύ και πίσω ρέμα και τα δύο στενά. Πάει να σκάσει κανείς. Κάνει υπομονή, παλεύει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στα δύσκολα χρόνια δημιουργείται μια αδελφούσνη πολύ δυνατή. Στον πόλεμο δύο χρόνια ζήσαμε μαζί οι στρατιώτες στην διλοχία και ήμασταν περισσότερο δεμένοι και από αδέρφια, επειδή ζήσαμε όλοι μαζί τις δυσκολίες, τους κινδύνους. Ήμασταν τόσο συνδεδεμένοι, που έλεγε ο ένας τον άλλον «αδελφό». Ήταν κοσμικοί άνθρωποι, με κοσμικά φρονήματα και όμως δεν ήθελε να χωριστεί ο ένας από τον άλλον. Ούτε Ευαγγέλιο είχαν διαβάσει, ούτε πνευματικά βιβλία. Είχαν την απλή κοσμική μόρφωση, αλλά είχαν το μεγαλύτερο από όλα, την αγάπη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην χάνεις την ελπίδα σου στις δυσκολίες και ν' αναμένεις την βοήθεια του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσο τα εμπόδια είναι μεγαλύτερα, τόσο πιο πολλή αξία έχει ο θρίαμβος της αρετής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι θλίψεις και οι δυσκολίες της ζωής είναι σαν την ακόνη. Μας τροχίζουν... Γι' αυτό οι φτωχοί, ως επί το πλείστον, είναι πιο συνετοί από τους πλούσιους, επειδή ακριβώς δέχονται πλήγματα και κραδασμούς από τα κύματα της ζωής... Το σίδηρο, όταν παραμένει πεταμένο κάτω, φθείρεται. Όταν όμως δουλεύεται, λάμπει! Έτσι και η ψυχή όταν κινείται. Και κίνηση της ψυχής είναι οι δυσκολίες της.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κατανοείστε, ότι η θλίψη είναι φθαρτή και πρόσκαιρη, ενώ οι αμοιβές είναι συνεχείς και αιώνιες. Γι' αυτό ας υπομείνετε τα πάντα με γενναιότητα, χωρίς να κλονίζεστε από τις δυσκολίες που σας συμβαίνουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και τα εύκολα και υποφερτά θα μας φανούν δύσκολα, αν είμαστε νωθροί και οκνηροί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην λυπάσαι, όταν συναντάς στενοχώριες και δυσκολίες στη ζωή σου, γιατί όλα αυτά γίνονται κατά παραχώρηση Θεού, για την ψυχική σου ωφέλεια. Ακόμη ούτε τον θάνατο να φοβάσαι. Γιατί βλέποντας ο Θεός την υπομονή σου, θα σε βοηθήσει να φτάσεις στην νίκη, εκεί όπου θ' απολαύσεις τα αιώνια αγαθά, που ετοίμασε για κείνους που Τον αγαπούν αληθινά.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τί λες άνθρωπε; Στον Ουρανό θέλεις να ανέβεις και να κληρονομήσεις την Βασιλεία του Θεού και την ανάπαυση της εκεί μακαριότητας και ρωτάς αν έχει δυσκολίες ο δρόμος;

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Παρότι ο Κύριός μας απαρίθμησε τις πολλές δυσκολίες που θα βρουν, όσοι Τον ακολουθούν πιστά, στο τέλος δεν τους αφήνει χωρίς παρηγοριά. Δίνει νόημα στα βάσανά τους και δεν τους εγκαταλείπει στο σκοτάδι. Λέει ξεκάθαρα: «ο δε υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται». Ο ίδιος έχει εν πολλοίς αποκαλύψει, ποιά ευλογία αναμένει όσους υπομείνουν μέχρι τέλους!

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Έγινε δύσκολη η ζωή, επειδή οι άνθρωποι την μπέρδεψαν με τα σοφίσματά τους, επειδή αντί να απευθύνονται στην βοήθεια του Θεού, άρχισαν να απευθύνονται στην λογική τους και να βασανίζονται σ' αυτήν και μόνο.

~ Άγιος Ανατόλιος της Όπτινα ~

Όσοι λένε την ευχή του Ιησού ("Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με"), αυτοί θα ξεπεράσουν όσα έρχονται με την βοήθεια του Θεού.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όταν βρεθείς σε δύσκολες στιγμές, το «Πιστεύω» να λες. Αργά και να το αισθάνεσαι. Κάθε μία λέξη του, να φθάνει βαθιά στην καρδιά σου, όχι τυπικά και ξηρά. Εγώ, το λέγω πολλές φορές την ημέρα, 5-6 και περισσότερες...

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Ο άνθρωπος που δεν έχει (πιστεύει) Χριστό, τα βλέπει όλα δύσκολα και σκοτεινά.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Αυτά που μας φαίνονται άσχημα, αυτά αφήνουν στη ψυχή μας περισσότερο κέρδος, όταν τα υπομένουμε χωρίς γογγυσμό.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Οι δυσκολίες μας συμβαίνουν, για να μάθουμε να είμαστε υπομονετικοί και ανεκτικοί σε όλα τα πράγματα.

~ Γερόντισσα Θεοσέμνη, Καθηγουμένη Ι.Μ. Χρυσοπηγής Χανίων Κρήτης ~

Να καταλάβουμε, ότι είμαστε αγαπητοί στο Θεό, όταν μας δίνει δύσκολο έργο, μια δύσκολη αποστολή. Είμαστε αγαπητοί στον Θεό, όταν έχουμε πολλές δυσκολίες στη ζωή μας.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Οι διάφορες δυσκολίες και αποτυχίες που μας συμβαίνουν, είναι το φάρμακο που μας δίνει ο γιατρός, δηλαδή η Πρόνοια του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Με την προσευχή και την ταπείνωση, οι δυσκολίες μεταποιούνται σε ευλογίες.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Διηγήσεις

Δοκιμασία πίστεως

Σήμερα, για να μπορέσει ο άνθρωπος να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες που συναντά, πρέπει να έχει μέσα του τον Χριστό, από τον Οποίο θα παίρνει Θεία παρηγοριά, για να έχει κάποια αυταπάρνηση. Αλλιώς σε μια δύσκολη στιγμή τί θα γίνει;

Διάβασα κάπου ότι ο Αβδούλ - Πασάς (διοικητής της Θεσσαλονίκης τα έτη 1821 - 1823), είχε πάρει πεντακόσιους νέους από το Άγιο Όρος. Άλλοι από αυτούς ήταν δόκιμοι και άλλοι είχαν πάει εκεί, για να κρυφτούν. Τότε φαίνεται με την Επανάσταση κατέφευγαν στο Άγιον Όρος, για να γλυτώσουν, επειδή οι Τούρκοι μάζευαν νέα παιδιά, να τα κάνουν Γενίτσαρους.

Ο Αβδούλ - Πασάς τους νέους που έπαιρνε, αν δεν αρνιόνταν τον Χριστό, τους κρεμούσε στον Πύργο, στην Ουρανούπολη. Από τόσους που πήρε από το Άγιον Όρος μόνον πέντε μαρτύρησαν, ενώ οι άλλοι αρνήθηκαν τον Χριστό και έγιναν Γενίτσαροι.

Χρειάζεται παλληκαριά• δεν είναι παίξε - γέλασε. Αν έχει κανείς κακομοιριά, φιλαυτία, δεν έχει Θεϊκή δύναμη μέσα του και τότε πώς να αντιμετωπίσει μια τέτοια δυσκολία;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Περί δυστυχίας

Περικοπές

Του βασκαίνοντος εαυτόν ουκ έστι πονηρότερος, και τούτο ανταπόδομα της κακίας αυτού. [Δεν υπάρχει δυστυχέστερος άνθρωπος από τον ζηλόφθονο. Αυτό τούτο το πάθος του, αποτελεί την τιμωρία της κακίας του.]

~ Σοφία Σειράχ 14,6 ~

Εκείνος που δεν έχει επίγνωση του Θεού, είναι ο πιο δυστυχισμένος από όλους τους ανθρώπους, ζει δυστυχισμένος και πλησιάζει τον θάνατο απελπισμένος. Αυτός που αρνείται τον Θεό, αρνείται την προσωπική του ευτυχία...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Ο άπιστος είναι ο πιο δυστυχισμένος των ανθρώπων, γιατί στερήθηκε το μοναδικό αγαθό πάνω στη γη, την πίστη, που είναι ο μόνος αληθινός οδηγός προς την αλήθεια και την ευτυχία. Δυστυχισμένε δούλε σκληρού τυράννου! Πώς σου έκλεψαν την ευτυχία; Πώς σου άρπαξαν το θησαυρό;...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Με θρήνους και με δάκρυα δεν θεραπεύεται η δυστυχία, αλλά με επινόηση καλών έργων και με την δραστηριότητα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι απομακρυσμένοι από τον Θεό άνθρωποι, είναι οι πιο δυστυχισμένοι του κόσμου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κανείς δεν θα μπορέσει να μας κάνει δυστυχείς, αν εμείς δεν κάνουμε τον εαυτόν μας δυστυχή, όπως και κανείς δεν θα μπορέσει να μας κάνει ευτυχισμένους, αν δεν εργασθούμε μόνοι μας, με την Χάρη του Θεού βέβαια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν ο καθένας μας έκανε όπως μπορούσε το καλό, δεν θα υπήρχαν στον κόσμο δυστυχισμένοι.

~ Άγιος Γρηγόριος Ε' Πατριάρχης Κων/πολεως ~

Αυτή είναι η μεγαλύτερη δυστυχία: Το να ζεις στην μεγαλύτερη μιζέρια και να μην καταλαβαίνεις, ότι οι αμαρτίες σου είναι η δυστυχία σου. Ακόμα και όταν βιώνεις όλες τις απολαύσεις του κόσμου, η μεγαλύτερη δυστυχία κρέμεται από πάνω σου, γιατί με τις αμαρτίες σου, γίνεσαι εχθρός του Θεού και βρίσκεσαι στο μέγιστο κίνδυνο να χάσεις την αιώνια ζωή...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όλη μου η ευτυχία ή η δυστυχία, εξαρτάται από τους λογισμούς μου και από τις διαθέσεις της καρδιάς μου. Αν οι λογισμοί και οι διαθέσεις μου, είναι σύμφωνα με την αλήθεια του Θεού, με το θέλημά Του, τότε είμαι αναπαυμένος, γεμάτος Θείο φως, χαρά

και ευλογία. Αν όχι, τότε είμαι ανήσυχος, γεμάτος με πνευματικό και ψυχοφθόρο σκότος, νοιώθω να με βαραίνει η απόγνωση. Αν όμως μεταβάλλω τελείως, τους απατηλούς και ακάθαρτους λογισμούς και τις διαθέσεις της καρδιάς μου και τους κάνω αληθινούς και θεάρεστους, τότε αποκτώ πάλι ανάπαυση και ευλογία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όσο πιο δύστροπος, κακός και δόλιος είναι ο άνθρωπος, τόσο πιο δυστυχημένος νιώθει. Όσο πιο αδύνατη είναι η πίστη και πιο ελλιπής η αγάπη του, τόσο πιο ανίσχυρος και πιο ανίκανος αισθάνεται. Εκείνοι που δεν πιστεύουν, που μισούν τον πλησίον τους, είναι οι πιο δυστυχημένοι άνθρωποι.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όπως η ευτυχία ανυψώνει τον άνθρωπο, έτσι και η δυστυχία, τον ταπεινώνει και τον επαναφέρει στην αυτογνωσία.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Ο Κύριος σου δείχνει τη δυστυχία του άλλου, για να δει πώς θα αντιδράσεις. Θα προσευχηθείς για τον πλησίον σου; Θα τον βοηθήσεις; Και με αυτό τον τρόπο, σε καλεί να εκπαιδεύεσαι στην αγάπη και να την καλλιεργείς...

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Η δυστυχία θα φέρει πολλούς σε συναίσθηση· ενώ οι αμετανόητοι, θα είναι αναπολόγητοι...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ξέρετε ποιά είναι η μεγαλύτερη αιτία δυστυχίας; Είναι μια συνεχής αναζήτηση για την ευτυχία. Η ευτυχία είναι ζωή με τον Θεό. Οτιδήποτε άλλο - όπως θέλει ο Θεός. Επειδή η ζωή μας, μετά από την πτώση σε αυτόν τον αμαρτωλό κόσμο, δεν είναι τόπος ανάπαυσης, αλλά τόπος εξορίας.

~ Αρχιμανδρίτης Μελχισεδέκ- Artyukhin ~

Δυστυχημένοι άνθρωποι είναι μόνο εκείνοι, που είναι πνευματικά αποτυχημένοι. Την δυστυχία την δημιουργεί ο Διάβολος.

~ Παναγόπουλος ~

Οι άνθρωποι σήμερα είναι δυστυχημένοι, διότι αναζητούν τη χαρά στην αμαρτία, εφόσον η πραγματική χαρά βρίσκεται στην αναμαρτησία.

~ Παναγόπουλος ~

Δεν υπάρχουν πιο δυστυχημένοι άνθρωποι από τους πλουσίους, που δεν έχουν Χριστό.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ο δυστυχημένος πλούσιος

Κάποιος βαθύπλουτος Αμερικάνος 81 ετών, είχε κατά σύμπτωση και 81 εκατομμύρια δολάρια τραπεζικές καταθέσεις.

Η ζωή του ήταν μέσα στην πολυτέλεια, στη χλιδή και στις απολαύσεις.

Έζησε όσο καλύτερα μπορούσε και τίποτα δεν στερήθηκε.

Τώρα όμως βρίσκεται στην επιθανάτια κλίνη, στα τελευταία του και δίπλα του βρίσκονται η γυναίκα του και ο φίλος του. Κατόρθωσε πριν πεθάνει να μονολογήσει κάποια λόγια, που ίσα - ίσα ακούστηκαν:

- Φεύγω φτωχός, ταλαίπωρος και ελεεινός!

Θα περίμενε κανείς να ακούσει τα ακριβώς αντίθετα, αφού έζησε πλουσιοπάροχα και δεν στερήθηκε τίποτα.

Είναι μια απόδειξη, ότι ο άνθρωπος όσα λεφτά και αν έχει και όσο και άνετη ζωή να κάνει, όχι μόνο δεν θα ευτυχήσει, θα φύγει δυστυχισμένος από τούτον τον κόσμο και θα τον περιμένει και αιώνια καταδίκη κάτι που μάλλον προαισθάνθηκε ο γέρος γι' αυτό και αυτοχαρακτηρίστηκε ως "ελεεινός και ταλαίπωρος".

Δεν υπάρχουν πιο δυστυχισμένοι άνθρωποι από τους πλουσίους, που δεν έχουν Χριστό.

Μια σοκαριστική δήλωση

Ο Έλβις Πρίσλεϋ ήταν ομοφυλόφιλος, σατανιστής, ναρκομανής και βαριά ψυχοπαθής. Με τα πάρα πολλά λεφτά που είχε, δοκίμασε όλα τα είδη των αμαρτιών, προκειμένου να βρει τη χαρά, αλλά βρήκε τα δαιμόνια των παθών, με αποτέλεσμα να απελπιστεί και τελικά να αυτοκτονήσει.

Όταν βρισκόταν στο απώγειο της δόξας του, ρωτήθηκε κάποτε από έναν δημοσιογράφο:

- Έλβις, όταν άρχισες την καριέρα σου ως μουσικός, έλεγες, ότι επιδίωκες 3 πράγματα: τον πλούτο, την δόξα και την ευτυχία. Τώρα που μεσουρανείς και σε ξέρει όλος ο κόσμος, πως νοιώθεις; Είσαι ευτυχισμένος;

Και ο Έλβις του απάντησε:

- Νοιώθω, σαν να είμαι ο πιο δυστυχισμένος άνθρωπος στον κόσμο!

Νοιώθω, σαν να είμαι στην κόλαση!

Μετά από 6 βδομάδες ο Πρίσλεϋ αυτοκτόνησε και αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά, ότι η αμαρτωλή και αμετανόητη ζωή, η ζωή χωρίς Χριστό, δεν οδηγεί στην χαρά, δεν οδηγεί στην ευτυχία, αλλά οδηγεί στην δυστυχία, στον διάβολο και στην κόλαση...

Η δυστυχία της κοσμικής χαράς

Ένας πλούσιος από το Παρίσι, που είχε ψυχολογικά προβλήματα, αφού γύρισε σε πολλούς ιατρούς, πήγε και σε έναν φημισμένο ιατρό του Λονδίνου.

- Δεν βρίσκω καμμία οργανική πάθηση, του είπε ο ιατρός. Σας συνιστώ να ξεσκάσετε λιγάκι. Μάλιστα στο Παρίσι, έχετε εκείνον τον έξοχο κωμικό, τον Ν. Κ. που σκορπάει κάθε βράδυ το γέλιο και το κέφι.

Ο άρρωστος τον κοίταξε μελαγχολικά και του είπε:

- Ιατρέ μου, εγώ είμαι ο κωμικός αυτός!!!

Ο κωμικός ήταν δυστυχισμένος, γιατί η χαρά και το κέφι που σκορπούσε στους άλλους, δεν ήταν κατά Θεό, αλλά κοσμική χαρά...

Περί δωροδοκίας

Περικοπές

Δώρα ου λήψη· τα γαρ δώρα εκτυφλοί οφθαλμούς βλεπόντων και λυμαίνεται ρήματα δίκαια. [Ως δικαστής (ή έχοντας κάποια άλλη θέση εξουσίας) δεν θα λάβεις ποτέ δώρα, διότι τα δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς και αυτών ακόμη των συνετών ανθρώπων και γίνονται αφορμή καταδολιεύσεως της δικαιοσύνης.]

~ Έξοδος 23,8 ~

Ξένια και δώρα από τυφλοί οφθαλμούς σοφών και ως φιμός εν στόματι αποτρέπει ελεγχμούς. [Συμπόσια και δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς και αυτών ακόμη των συνετών δικαστών. Αυτά είναι ως ένα φίμωτρον στο στόμα, ώστε να μην λαλεί την αλήθεια και αποτρέπουν τους δικαίους ελέγχους.]

~ ΣοφίαΣειράχ 20,29 ~

Εξόλλυσιν εαυτόν ο δωρολήπτης, ο δε μισών δώρων λήψεις σώζεται. [Αυτός που δωροδοκείται, καταστρέφει κατά πρώτο και κύριο λόγο τον εαυτόν του. Εξ αντιθέτου αυτός που αποστρέφεται και μισεί τα δώρα, σώζεται από πολλές οδυνηρές συνέπειες.]

~ Παροιμίες 15,27 ~

Λαμβάνοντος δώρα αδικώς εν κόλποις ου κατευοδούνται οδοί. [Όταν κάποιος παίρνει κρυφίως δώρα, για να αδικήσει τον δίκαιον, δεν θα κατευοδωθούν οι πορείες της ζωής του.]

~ Παροιμίες 17,23 ~

Διηγήσεις

Η χρηματοσακκούλα των ψωμάδων

Κάποτε οι ψωμάδες της Λυών, πόλη της Γαλλίας, παρουσιάστηκαν στον Δήμαρχο για να του ζητήσουν να εγκρίνει, να πωλούν ακριβότερα το ψωμί.

Προτού αποχωρήσουν από το γραφείο, του άφησαν με τρόπο μια χρηματοσακκούλα, που περιείχε 200 χρυσά φράγκα. Έλπιζαν με αυτόν τον τρόπο, να πετύχουν ευνοϊκή απάντηση.

Η απάντηση δεν άργησε να τους δοθεί. Σε λίγες μέρες ο Δήμαρχος τους ανακοίνωσε:

- Κύριοι, εξέτασα τους λόγους σας και με λύπη σας ανακοινώνω, ότι η απόφαση δεν είναι ευνοϊκή για εσάς. Εξάλλου φαίνεται, πως αρκετά προσοδοφόρο είναι το επάγγελμά σας, αν λάβω υπόψη, το σεβαστό ποσό που αφήσατε πάνω στο γραφείο μου. Αυτό το ποσό το μοίρασα σε διάφορα φιλανθρωπικά ιδρύματα της πόλεώς μας και φαντάζομαι, αυτός θα ήταν ο σκοπός σας...

Περί δώρων

Περικοπές

Εάν ουν προσφέρης το δώρον σου από το θυσιαστήριον κακεί μνησθής ότι ο αδελφός σου έχει τι κατά σου, άφες εκεί το δώρον σου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου, και ύπαγε

πρώτον διαλλάγηθι τω αδελφώ σου, και τότε ελθών πρόσφερε το δώρον σου. [Εάν λοιπόν προσφέρεις το δώρο σου στο θυσιαστήριο και εκεί ενθυμηθείς ότι ο αδελφός σου έχει κάτι ενάντιόν σου εξαιτίας της αδίκου και απρεπούς συμπεριφοράς σου, άφησε εκεί το δώρο σου εμπρός στο θυσιαστήριο και πήγαινε πρώτα συμφιλιώσου με τον αδελφόν σου και έπειτα έλα να προσφέρεις το δώρο σου στον Θεό.]

~ Κατά Ματθαίον 5,23-24 ~

Παν δώρημα τέλειον άνωθεν έστι καταβαίνον από του πατρός των φώτων. [Κάθε δώρο τέλειο, κατεβαίνει εκ των άνω, από τον ουρανό, από τον πανάγαθο Θεό, που είναι ο δημιουργός και πατέρας όλων των πνευματικών και υλικών φώτων.]

~ Ιακώβου 1,17 ~

Δόσις άφρονος ου λυσιτελήσει σοι, οι γαρ οφθαλμοί αυτού ανθ' ενός πολλοί. [Το δώρο ενός ασυνέτου ανθρώπου δεν θα σε ωφελήσει, διότι αυτός θα σε κυττάζει όχι με ένα μάτι αλλά με πολλά, περιμένοντας πολλαπλάσια ανταπόδοση.]

~ Σοφία Σειράχ 20,14 ~

Ουκ εάν ορθώς προσενέγκης, ορθώς δε μη διέλης, ήμαρτες; [Δεν γνωρίζεις ότι εάν προσφέρεις δώρα ως θυσία στον αληθινό Θεό, δεν εκλέξεις όμως τα καλά δώρα σε ένδειξη ευλαβείας, αμαρτάνεις ενώπιον του Θεού;]

~ Γένεσις 4,7 ~

Ο Θείος Λόγος μας συμβουλεύει να προσφέρουμε δώρα στο Θεό, για να μας δείξει πόσο άπειρη είναι η Θεία αγαθότητα και σαν να μην μας έχει δώσει τίποτα εκ των προτέρων, δέχεται τις εισφορές από εμάς σαν δώρα και αποδίδει την εισφορά ολόκληρη σ' εμάς. Με αυτό δείχνει, ότι είναι μεγάλη και ανέκφραστη η αγαθότητα του Θεού προς εμάς, αφού δέχεται ως δικά μας, τα δικά Του που εμείς Του προσφέρουμε και ομολογεί, ότι μας τα οφείλει, σαν να μην είναι δικά Του.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Κανένα δώρημα του Θεού δεν μένει χωρίς προσθήκη, εκτός του στερημένου ευχαριστίας προς τον Θεό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ένα από τα μεγαλύτερα δώρα του Θεού προς τον άνθρωπο είναι, να του φανερώσει στη ζωή του κάποιον, που να γνωρίζει εμπειρικά τον Θεό.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Τα δώρα του Θεού στον άνθρωπο διακρίνονται σε γενικά και ειδικά δώρα. Τα γενικά δώρα συνίστανται στα τέσσερα στοιχεία της φύσεως και άλλα όσα απορρέουν από αυτά, όλα τα θαυμαστά και φοβερά έργα του Θεού, που περιγράφονται στην Αγία Γραφή. Τα ειδικά δώρα είναι αυτά, που χαρίζει ο Θεός σε κάθε άνθρωπο ξεχωριστά - είτε πλούτη προς χάριν της ελεημοσύνης, είτε φτώχεια προς χάριν της υπομονής και της ταπεινώσεως, είτε εξουσία προς χάριν της δικαιοσύνης και ενισχύσεως των αρετών, είτε υποδούλωση και σκλαβιά προς χάριν της ταχείας σωτηρίας της ψυχής, είτε υγεία προς χάριν της βοήθειας των αδυνάτων, είτε ασθένεια προς χάριν του στεφάνου της υπομονής, είτε γνώσεις και

επιδεξιότητες στην προς κτήση πλούτου προς χάριν της αρετής, είτε αδυναμία και έλλειψη δεξιοτήτων, προς χάριν της ταπεινώσεως. Τα παραπάνω, μολονότι φαίνονται αντίθετα μεταξύ τους, είναι όμως όλα καλά λίαν, ανάλογα με τον σκοπό τους. Οφείλουμε να αποδίδουμε ευχαριστία στον Θεό για όλα τα δώρα Του και να υπομένουμε με υπομονή και ελπίδα, κάθε δοκιμασία και αντιξοότητα.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Συλλογίσου, ότι τρία πράγματα είναι χρήσιμα να συνδράμουν, για να κάνουν τίμιο ένα δώρον: α) το μεγαλείο του δώρου β) η αγάπη εκείνου που το χαρίζει και γ) η ωφέλεια που απολαμβάνει εκείνος που το δέχεται.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Τα Δώρα που πρόσφεραν οι Μάγοι στον Κύριο ήταν το χρυσάφι, το λιβάνι και η σμύρνα. Με το χρυσάφι έδειχναν, ότι ο Χριστός είναι Βασιλιάς, με το λιβάνι έδειχναν, ότι Τον δέχονται σαν Θεό και με την σμύρνα (το άρωμα) προμήνυαν το Πάθος Του, δείχνοντας και την Ταφή Του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα 3 δώρα που έφεραν οι Μάγοι στο νεογέννητο Βασιλιά, χωρίς να το θέλουν συμβόλισαν την αγία και ζωοποιό Τριάδα, αλλά και την τριπλή διακονία του Κυρίου: τη βασιλική, την ιερατική και την προφητική, γιατί ο χρυσός συμβολίζει την αυτοκρατορική, το λιβάνι την ιερατική και η σμύρνα την προφητική ή τη θυσιαστική. Το νεογέννητο βρέφος θα γινόταν ο Βασιλιάς του αθάνατου βασιλείου, ο αναμάρτητος ιερέας και προφήτης και, όπως οι περισσότεροι προφύτες πριν απ' Αυτόν, θα θανατωνόταν. Όλοι το γνωρίζουν πως ο χρυσός μαρτυρεί κάποιον βασιλιά και τη βασιλεία του, το λιβάνι μαρτυρεί ιερωσύνη και προσευχή και πως το λιβάνι μαρτυρεί τη θνητότητα.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Να θυμάσαι πάντα, ότι η ζωή σου και η ευτυχία είναι δώρα του Θεού, δώρα που δεν σου αξίζουν. Αμαρτία είναι, όταν δεν απολαμβάνουμε σωστά αυτά τα δώρα, όπως και όταν ξεχνάμε, ότι όλα όσα έχουμε στη ζωή μας είναι δώρα του Θεού. Οι άνθρωποι κάνουν λάθος όταν νομίζουν, ότι η ζωή που έχουν ανήκει σ' αυτούς και ότι μπορούν να κάνουν μ' αυτή ό,τι θέλουν. Η ζωή είναι δώρο του Θεού. Ο Κύριος την παίρνει όταν εκείνος θέλει. Αυτό το βλέπουμε συνεχώς...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Από τον ταπεινό, ο Κύριος δέχεται και το πιο ασήμαντο δώρο, από τον υπερήφανο, αποστρέφεται και το πιο μεγάλο.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Οι Θείες ευλογίες έρχονται μόνες τους, τότε που δεν τις περιμένουμε και δεν ελπίζουμε να τις λάβουμε. Αλλά για να έρθουν, πρέπει πρώτα, να καθαρίσουμε τον εαυτόν μας με την μετάνοια.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ ~

Να μην περιφρονήσει κανείς το δώρο που του κάνει ο άλλος, είναι καρπός της ταπεινοφροσύνης, γιατί πρέπει να το καταδέχεται με ευχαριστία και αν ακόμα είναι μικρό και ασήμαντο.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ο Κύριος δεν ευαρεστείτε από την συμπεριφορά μας αυτή, όταν δηλ. εμείς περιφρονούμε την λύπη του αδερφού μας, λύπη εξαιτίας της συμπεριφοράς μας. Τότε ο Κύριος δεν θέλει καν να δεχτεί τα δώρα μας. Δεν μας επιτρέπει δηλ. να Του προσφέρουμε τις προσευχές μας, όσο ακόμα δεν προσπαθούμε να συνδιαλλαγούμε και να βγάλουμε από την καρδιά του αδερφού την θλίψη, είτε αυτή είναι δικαιολογημένη, είτε όχι. Ο Κύριος δεν λέει: "Αφήστε εδώ την προσφορά σας και πηγαίνετε να συμφιλιωθείτε με τον αδερφό σας, αν αυτός έχει δικαιολογημένα παράπονα από εσάς", αλλά λέει: "Εάν θυμηθείς, ότι ο αδερφός σου έχει κάτι εναντίον σου". Αυτό σημαίνει, ότι ακόμα και αυτό που προκάλεσε την ψυχική αναστάτωση του αδερφού σας είναι ασήμαντο, εφόσον ήρθε στο νου σας, να ξέρετε, ότι δεν πρέπει να προσφέρετε στον Κύριο τα πνευματικά δώρα των προσευχών σας, πριν να σφουγγίσετε με γλυκύτητα από την καρδιά του αδερφού σας την θλίψη, όποια και αν είναι η αιτία που την προκάλεσε.

~ Αββάς Ιωσήφ ~

Όταν παύσεις να θυμάσαι εκείνο που ζητάς, τότε θα σου έλθει ως δώρο της υπομονής και της καρτερίας σου...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Τα δώρα που δωρίζουμε στα παιδιά να είναι "ειρηνικά" δώρα. Όχι όπλα, σπαθιά και δαιμονικά παιχνίδια. Παίζουμε με την φωτιά τότε...

~ παπα - Στέφανος ο Σέρβος ~

Άπειρα δώρα και να μας δώσει ο Θεός, αν έχουμε κλεισμένη την καρδιά μας, δεν θα αναπαυθούμε.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αν ακούσεις για κάποιον, ότι σε μισεί και σε βρίζει, στείλε του κάποιο δώρο, ώστε να έχεις θάρρος στον Χριστό κατά την ώρα της Κρίσεως. Διότι, τίποτε δεν εξευμενίζει τόσο τον Θεό, όσο το να αγαπούμε τους εχθρούς μας και να ευεργετούμε εκείνους που μας βλάπτουν.

~ Είπε Γέρων ~

Ο άνθρωπος ο οποίος δεν θα κάνει "δώρο" στο Θεό τις αμαρτίες του, οποιοδήποτε άλλο δώρο και αν κάνει, δεν είναι ευλογημένο από τον Θεό.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Καθένας προσφέρει αυτό που έχει μέσα του

Είχε την ονομαστική του εορτή ο ποιητής Ανδρέας Λασκαράτος, όταν έλαβε από ένα βαμμένο εχθρό του δώρο. Άνοιξε περίεργος το δέμα και έμεινε έκπληκτος από το περιεχόμενο. Ήταν... κέρατα. Το ξανάκλεισε και περίμενε.

Σε λίγες μέρες ερχόταν η ονομαστική εορτή του χυδαίου αυτού ανθρώπου.

Νικόλα τον έλεγαν.

Κατέβηκε λοιπόν στον κήπο του ο Λασκαράτος, έφτιαξε μια ωραία ανθοδέσμη και του την έστειλε μαζί με ένα σημείωμα όπου ο Κεφαλλονίτης ποιητής έγραφε:

«Έκαστος προσφέρει από αυτά που έχει. Χρόνια πολλά».

Και υπέγραψε.

Η μεγαλοψυχία και γενναιοδωρία του Μεγάλου Αλεξάνδρου

Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν μεγαλόψυχος και γενναιόδωρος.

Όταν επρόκειτο να ξεκινήσει την εκστρατεία του στην Ασία, κάλεσε τους αξιωματικούς του και τους μοίρασε ολόκληρη την περιουσία του!

Τότε ο έμπιστος φίλος του Περδίκας, με ανησυχία και απορία τον ρωτά:

- Και σε σένα Στρατηγέ μου τί θα μείνει;

Και ο Μέγας Αλέξανδρος με ένα μειδίαμα στα χείλη του απαντά:

- Η ελπίδα!

Ωραία απάντηση, αντάξια της μεγάλης καρδιάς, του μεγάλου εκείνου άνδρα.

Αδερφέ μου, αυτό ας λέμε και εμείς, όταν χάνουμε υλικά αγαθά, όταν μας περιζώνουν του βίου οι καταιγίδες. Μας μένει η ελπίδα... και ο Θεός!

"Η δε ελπίς ου καταισχύνει" (Προς Ρωμαίους 5,5)